TORÎ

FERHENG

Kurdî - Tirkî
Türkçe - Kürtçe

KORAL

TORÎ

FERHENG

ISBN : 975-7780-16-2

Koral : 37

Birinci Baskı : Mayıs 1992
Baskı : Gül Ofset
Dizgi : Şilan Dizgi
Tel : 518 84 48
Kapak Tasarım : Mavi Kare
Tel : 511 22 18

© Bütün hakları yazarına aittir.

Yönetim Yeri Ve Yazışma Adresi

Nakilbent Sokak
No : 49/1
Sultanahmet - İSTANBUL
Tel : 517 31 35
518 84 48

TORÎ

FERHENG

Kurdî - Tirkî

Türkçe - Kürtçe

Pêşgotin

Kurdî, navê zimanê Kurda ye. Li gora hin rojhilatzana zimanê Meda, zimanê Kurda ên nûha ye. An jî ji kêmasî, Kurdiya nûha ji hîmê zimanê Meda tê. Netewa Med berî mîladê di sadsalan nehan de derketine qada dîrokê. Hege em nasîna Kurdî ji wê berwarê bigirin, em karin bi hêsanî bibijên ko heyîna Kurdî digihêjî berî mîladê sadsala nehemîn. Lê dema ko em li Kurdî hûr bûn, emê bibînin ko di Kurdî de gelek zarawa hene. Heyina van zarawayan herçend daxwîyaneke dewlemendiya Kurdî jî bî, bi me xwe didî pejirandin ko Kurdî ne bitenê ji bingehekî, ji çend bingehan tê. Ev bingeh ji zarawayên têvel ko ji alîyê êl û eşîrên Kurda têne şiketexlîn in. Ev êl û eşîr Gutî, Lulu û Kassiyî ne ko ji alêyê gelek dîrokzanan ripinên Kurda hatine pejirandin. Ev hersê êl berî mîladê 3700 an de, li hêla çiyayê Zagrosê û li navçeyên rajora robara Dicle de dijîyan û ji bi zimanên xwe ve digihêjine Hurrî, Mîttani, Nahrî, Urartuyî û Mannaiyan ko li hêla rajora robara Dicle, li derdora gola Wanê, Urmîya (Razaîye), di sêçika robara Xabur, Diyala û Gola Wanê de dijîyan û ji alî nîjadê xwe ve Arî ne. Zimanê gelên Arî jî layî ko tê zanîn, zimanekî Îndo-Awrupî ye. Tê vê yekê ko Kurdî zimanekî Îndo-Awrupî ye û bi Persîya kevin, Sogdînî, Belûcî û Paş toyî ra dikevî nav liqê Îranî ko di nav şaxê zimanên Îndo-Îranî de cih digrî .

Li gel vê, cihgirtina Kurdî di nav zimanê Îndo-Awrupî ji tawangbarîya wê tê. Bi gotineke din, hin wûşeyên Kurdî layî xwe namînin. Li gora rawşa têde, xwe diguherênin. Binyada wûşeyên Kurdî servekeran an dawîneyan disitênin. Bi vê sitandina serveker an dawîneyan ev binyad texlît û ramanên xwe diguherênin. Ji van binyada wûşene nû radikişin. Ev wûşeyên hêsan pêşgir û paşgira disitênin. Bi sitandina van pêşgir û paşgiran ev wûşe raman an jî awayên xwe diguherênin. Di Kurdî de 13 pêşgir, 25 paşgir hene. Bi arîkarîya van pêşgir û paşgiran wûşeyên Kurdî didamazerin. Hin ji van wûşa di rawşina de dengên xwe bi dengine din ra diguherênin an jî hin wûşe xwe ji binî duguherênin.

Bi vê daxwîyana xwe Kurdî xwe xweş dîyar dikî ko zimanekî Îndo-Awrupî ye û vê malbatê de cihekî bixweser digrî û bi xêtne sitûr xwe ji zimanê navçeya xwe diveqetênî. Zimanê Îndo-Awrupî, nexasim şaxê zimanê Îranî, ji seba ko di qeflekê de ne, bi teybetkî ji alîye wûşeyane

wê bigihêjine hevdu. Bi vê gihiştinê, ne ew e ko hin ji van zimana ji zimanine din yê wê malbatê tên.

Li gel tev vana Kurdî ji alîyê hejmara wûşeyên xwe de, di dehma bersivdayina pêwistiyên heyama me yê zanistî û teknîkî de, em nûha nikarin tiştekî bibêjin. Lê ne ew e ko Kurdî wê di vî rawşî de bimînî. Teqez wê rojekê di nav zimanê pêşveçûyî de cihê xwe yê hêja bigirî. Ew e ko em hewl bidine zimanê xwe û zimanê xwe ji aliyê wûşeya dewlemend bikin.

Di warê dewlemendkirina ziman ji alîyê wûşeya, girêdayî rêzikina ye. Divê em van rêzikan di aferandina de her tim li ber çavên xwe bigirin.

A) Mirov bi hêmanê zimanê xwe wûşeya radikişênî. Ev rakişandin diveqetin sê bira.

a) Bi hêmanê ko berî nûha di ber destê me de heyî, wûşe têne rakişan. Bi gotineke din, wûşe bi pêşgir û paşgirên ziman û wûşeyên hêsan dirakişin. Layî ko me li jor gotî, di Kurdî de sêzdeh pêşgir û bîst û pênc paşgir hene ko wûşeyên Kurdî ji van pêşgir, paşgir û wûşeyên hêsan dirakişin. Lê bi vî awayî rakişana wûşeya, seba ko dijwar e, kêm bikar tên. Ji dêla vêna, ji wûşeyên bêgane wûşe têne sitandin.

b) Bi wûşeyên hanûha, yên hêsan, wûşeyên yekbûyî wûşe li dar dibin.

c) Rakişana wûşeya, yekbûyina wûşeya, an jî rakişan û yekbûyin bi hev re dibine sedema çêkirina wûşeya. Di vî awayî de rakişan û ji nû ve aferandin wûşeya her tim tê kirin.

B) Mirov ji nawçeya tê de, jî komnetewekan an jî ji zarawayên din yê ziman wûşe têne guheztina zimanê giştî. Di Kurdî de gelek zarawa hene. Di pêwistiyê de ger wûşe ji dêla ji zimanine din bi qerz bêne sitandin, ger ji zarawayên din yên Kurdî wûşê bêne sitandin. Dema ko yên yekî hebin, çima ji zimanine din wûşe bêne sitandin. Li gora Prof. Tewfîq Wehbî zarawên Kurdî:

1) Zaza.

2) Goran.

a) Hawramî

b) Zengene

c) Kakeyî

d) Bajelan.

3) Lurhî.

a) Mamesanî

b) Kelhorî
c) Feylî
d) Lakî
e) Baxtiyarî
4)Kurmancî.

1) Kurmancîya başur.
a) Seneyî
b) Suleymanî
c) Sorhanî.
d) Mukrî

2) Kurmancîya bakur.
a)Bahdînan
b) Hekarî
c) Asthî
d) Bohtan
e) Beyazidî

3) Wûşe bi rêya analojî, bi gotineke din, bi serveçûn û bi berhevanînê jî wûşe têne rakişan. An jî wûşe ji nû ve têne aferandin.

4) Wûşe ji zimanên din tê sitandin. Ev wûşe neguhertî, an jî bi guhertina dengên wanan ji wî zimanî, bi qerz têne sitandin. Dema wûşe ji zimanekî din tê sitandin, bi piranî dengên wê wûşeyê tê guhertin. Herwekî, wûşeya "otomobîl", di zimanê Kurdî de dengên xwe guhertiye, bûyiye" tirimbêl".

Layî ko di ferhengê de wê bê dîtin, min wûşeyên xwe ji wûşeyên navçeyên din nebijartin. Bitenê min wûşeyên bêgane ko di zimanê min de qenc cih girti bûn, min ji dêla wanan ji zarawayên din Kurdî wûşe sitand. Ev sitandin jî, li gora pêwistiyên min in. Min cih neda wûşeyên hevraman û wûşeyên gelek bêgane. Min ev xebat ji xwe re nekire erk. Ew erk ger yên amojgeh (enstîtû) û aqademiyên lêkolana kalçarê Kurdan bi.

Em vêna xweş zanin ko amadekirina ferhengan, karê lêgeran û lêkolaneke kûr û farah e. Ger bi sadan pertuk, kover û rojname bêne

xwendin, ji wana wûşe bêne berhevkirin. Ger mirov gund zaving nehêlî, dakevî nav gelê xwe, ji wana wûşeya berhev bikî. Wana bikî baq û di ferhanga xwe de pêşkêşî gelê xwe û tev gelên din bikî. Lê gelek mixabin, ez ji tev vana gelek dûr im. Pertuk û kovarên ko bi Kurdî hatî weşandin gelek kêm in.Hejmara yên heyî, ji hejmara tilihên du desta wê de naçin. Bi vanan ra min berjewendîyeke giring ji çend kesên ko bi zarawayen din yên Kurdî di axiftin, dît. Di berhevkirina wûşeyan de hewl dane min. Ez bi dilekî germ, ji bonî her wûşeyî ko min ji wanan sitandin sipasdarê wan kesan û nivîskarê wan pertuk, ferheng û weşankarê wan kovara me.

Kurtebiriya Hin Wûşeya :

b	- bernav	- edat
ba	- banaşan	- ünlem.
c	- cihnav	- ünlem
d	- daçek	- zamir
Er.	- Erebî	- Arapça
Erm.	- Ermenîtî	- Ermenice
Far.	- Farisî	- Farsça
Fr.	- Fransî	- Fransızca
g	- gehînek	- bağlaç
İng.	- İngilîzî	- İngilizce
it.	- îtalî	- İtalyanca
l	- lêker	- fiil
Lat.	- Latînî	- Latince
Mek.	- Meksîkî	- Meksikanca
n	- nav	- isim.
r	- rangdêrîn	- sıfat
rêz	- rêziman	- dilbilgisi
Rus	- Rusî	- Rusça
Yun.	- Yunanî	- Yunanca.

KURDÎ - TİRKÎ

A

a : Alfabenin ilk harfi. Dişil, aidiyet takısı.

abone :n. (fr) Abone işine konu olmak.

abor : n. Geçinmek eylemi.

aborandin : I. Geçindirmek. Geçinmesini sağlamak.

aborbûn : I. Geçinmek.

aborî : n. Geçim. Geçinme eylemi, geçinme araçları, geçinme.

aborkar : r. Tutumlu. Tutumlu davranan.

aborkarî : n. Tutumluluk. Tutumlu olma hali.

adan 1 : r. Verimli. Verimi çok olan.

adan 2 : r. Doğurgan. Çok doğuran.

adanî 1 : n. Verimli olma hali.

adanî 2 : n. Doğurganlık. Çok doğurma hali.

adar : n. Mart. Yılın üçüncü ayı.

adir : n. Nöbet. Zaman zaman ortaya çıkan aynı cinsten fizyolojik bozuklukların topu. Sara nöbeti.

adroyî : r. Saralı. Sara hastalığı olan kimse.

afer : n. Yaradılış. Bir şeyin yaradılırken kazanmış olduğu özellikler bakımından hali.

aferandin : I.Yaratmak. Yoktan var etmek. Olmasına yol açmak.

aferîn : I.Yaratılmak. Yaratmak.

aferînek 1 : n. Yarattık. Yaratılmış canlı.

aferînek 2 : n. Huy. İçgüdü halini almış alışkı.

afir 1 : n. Yem. Hayvan yemi.

afir 2 : n. Yemlik. Ahırda hayvan yemi konulan yer.

afirandin : I. Yemlemek. Hayvana yem verip yedirmek.

afnik : n. Küf. Rutubet ve ısının etkisiyle meydana gelmiş mantar.

afnikbûn : I.Küflenmek. Küf bağlamak.

afnikî : r.Küflü. Küf bağlamış.

afnikkirin : I. Küflendirmek.Küf bağlamasına yol açmak.

afra : n. Güreş. Güreşme işi.

agah : r. Agah. Bilir, bilgili, haberli, uyanık, öngörülü.

agahdar : n. Danışman. Kendisine danışılan kimse.

agahdarî : n. Danışmanlık. Danışmanın yaptığı görev.

agahdarkirin : I. Haberdar etmek.

agahî : n. Öngörülü. Bir işin ilerisini kestirme.

agir : n. Ateş. Maddelerin yanması ile ısı ve ışığın birlikte belirmesi.
agirdan : l. Ateşlemek. Tutuşturma.
agirdang : n. Ateşlik. Ateş yanan veya konan yer.
agirkar : n. Ateşçi. Büyük ocaklara kömür atıp ateşi besleyen kimse.
agirperest : n. Ateşperest. Ateşe tapan kimse.
agirperestî : n. Ateşperestlik.
agirpêgirtin : l. Tutuşmak, paniğe kapılmak, heyecanlanmak.
agîd : r. Yiğit. Güçlü ve yürekli.
agîdî : n. Yiğitlik. Yiğit olma hali, yiğitçe davranış.
ax 1 : n. Toprak. 1-Üzerinde bitkilerin yetiştiği madde. 2-Arazi, tarla.3- Ülke.
ax 2 : ba. Ah. Sesin tonuna göre pişmanlık, öfke, özlem gibi duygular anlatır.
axa : n. Ağa. Boy beyi veya büyük toprak sahibi kimse.
axaftin : n.Konuşmak.Konuşma eylemi.
axatî : r. Ağalık. Ağa olma hali.
axivandin : l. Konuşturmak. Konuşmasını sağlamak.
axivîn : l. Konuşmak. Düşüncesini sözle anlatmak.
axivok : r. Konuşkan. Konuşmayı, lakırdıya karışmayı seven.
axivokî : n. Konuşkanlık. Konuşkan olma özelliği.
axîn : r. Topraktan yapılan.
ahtapot : n. (yun) Ahtapot.
ajal : Hayvan.
ajotin1 : l. Sürmek. 1- Pulluk veya sabanla işlemek. 2- Yönetip yürütmek.
ajotin2 : l. Gütmek. Bir düşüncenin, bir duyunun veya bir ilkenin arkasına düşüp onu gerçekleştirmeye çalışmak.
ajotî : r. Sürülme işlemine konu yapılan, konu olan.
al : n. Bayrak.
alan : Eğilmek. Meyletmek. Bir şeyi sevmeye, istemeye veya yapmaya içten yönelmek.
alandin 1 : l. Burmak, sarmak.
alandin 2 : l. Yanlandırmak, eğim vermek.
alav : n. Araç. 1- Bir sonuca varmaya yarayan şey. 2- Bir iş, bir sanatı başarmada kullanılan aygıt.
alfabe : n. Alfabe. Bir dilin seslerini gösteren harflerin kararlaşmış bir sıraya göre dizilmiş takımı.
alfabetîk : r.(fr) Alfabetik. Alfabe sırasına göre dizilmiş.
alisandin : l. Yalamak. Yalamak işini yaptırmak.
alistin : n. Yalama. Yalama eylemi.
alî : n. Yan, parça, kısım, takım.
alîdan 1 : l. Yanlanlamak, yan yatmak.
alîdan 2 : n. Yönseme. Belli

bir sonuca yönelen fakat henüz etkinliğe geçmeyen etki gücü.

alîgir : r. Yandaş. Birinden yana veya bir düşünceye, bir isteğe katılan.

alîgirî : n. Yandaşlık. Birinden veya bir düşünceden yana olma hali.

alîn 1 : I. Burulma. Burma işlemine konu olmak.

alîn 2 : I. Yalanlamak. Eğim kazanmak.

alîsor : n. Bir tür armut.

akwarel : n.(fr) Akverel. Suluboya resim.

aqasya :n (yun)Akasya. Zamk, boya gibi maddelerinden yararlanılan bir ağaç.

alqol : n. (fr) Alkol. Şarabın veya mayalanmış sıvıların damıtılmasıyla elde edilen sıvı madde, ispirto.

almast: n. Elmas. Değerli bir taş.

alo : ba. Alo. Telefon konuşmasında dikkat çekmek için seslenmede kullanılır.

aloz : r. Bozuk, çürük, karışık.

alozî : n. Bozukluk, çürüklük, karışıklık.

altax : r. Muhbir. Haber ulaştırıcı, haber veren.

altaxî : n. Muhbirlik. Haber vericilik.

alumînyum : n. (lat) Alüminyum. Gümüş parlaklığında beyaz, hafif bir maden.

alûç : n. Silindir. Her noktasından eksenine dikey olarak alınan kesitler birbirine eşit olan cinsten, yuvak, yuvgu.

amade : r. Hazır. Bir iş yapmak üzere gereken her şeyini tamamlamış olan.

amadebûn : I. Hazırlanmak. Hazır olmak, kendini hazırlamak.

amadedan : I. Hazırlatmak. Hazır ettirmek.

amadekirin : I. Hazırlamak. Hazır etmek.

amadeyî : n. Hazırlık. Hazır olmak için gereken şeyler veya haller.

amator : n. (fr) Amatör. Bir işi kârı için değil, sırf zevki için yapan kimse, hevesli, meraklı, özençli.

ambalaj : n.(fr) Ambalaj. Eşyayı sararak, paket yaparak, sandığa yerleştirerek, taşınabilir bir hale koymak işi, sarmalama, sandıklama.

ambargo : n.(isp) Ambargo.

amêr 1 : n. Araç. Bir işi, bir sanatı başarmada kullanılan aygıt.

amêr 2 : n. Aygıt. Birçok parçalardan meydana gelmiş alet.

amîral : n. (fr) Amiral. Bir albaydan yüksek deniz subaylarının genel adı.

amojgeh : n. Enstitü. Araştırma veya öğretim kurumu.

amojîş : n. Eğitim. Eğitmek işi. Eğitme yollarını gösteren bilim.
amojgerî : n. Eğitimcilik. Eğitme işi, eğitimcinin işi.
amojîkirin : I. Eğitmek. Bir kimseyi amaca göre yetiştirmek.
amonyak : n. (fr) Amonyak. Azot ve hidrojen bileşimi olan, keskin kokolu bir gaz.
ampul : n. (fr) Ampul. İçinde elektirik akımı ile akkor haline gelerek ışık verebilen bir iletkeni bulunan, havası boşaltılmış cam şişe.
amyant : n. (yun) Amyant. Kolayca bükülen ve ateşe dayanan liflerden oluşmuş bir çeşit ak asbest.
an : g. Yahut, veya, ya da.
analîz : n (yun) Analiz. Çözümleme.
anarşî :n (yun) Anarşi. Kargaşa, kargaşalık, başsızlık.
anarşîst : n (yun) Anarşist. Başsızlık yanlısı.
ango : d. Şimdi. Bulunduğumuz zaman içinde. Bu hale göre.
anix : n. Anason. Tohumu rakıcılıkta kullanılan bir bitki.
anîn : I. Getirmek. Gelmesini sağlamak.
anîşk1 : n. Köşe. İki duvarın kavuştukları nokta veya dışardan görülen çıkıntısı.
anîşk 2 : n. Dirsek. Kol ile önkol arasındaki eklemin arka tarafı.
ant : n. Zıddiyet. Karşıtlık, sevişmezlik, geçimsizlik.
antdan : I. Zıd olmak.
antavêtin : I. Zıd bağlamak.
anten : n. (fr) Anten. Boşluktaki elektro manyetik dalgaları alan veya yayımlayan iletken tel veya çubuk.
antîbîyotik : (yun)Antibiyotik. Mikroblara karşı gelen maddelerin ortak adı.
apartman : n.(fr) Apartman. Dairelere bölünmüş bina.
ar : n. Ateş. Yanması ile ısı ve ışığın birlikte belirmesi.
arabanê : n. Zilli tef.
araq : n. Rakı. Alkollü içki.
aran1 : n. Ağrı. Vücudun herhangi bir yerinde duyulan sürekli acı.
aran 2 : I. Ağırmak. Ağrılı olmak.
arandin : I. Ağrıtmak. Ağrımasına neden olmak.
arane : n. Kartaloz. Kartlaşmış, yaşı geçmiş.
arav : n. Bulaşık su.
arayî : n. Ağrılı. Ağrıyan, ağrı veren.
ard : n. Un. Öğütülerek toz haline getirilmiş tahıl ve başka besin maddeleri.
ardîn : r. Undan mamul.
arguşk : n. Çene. Dişlerin saplı bulunduğu altlı üstlü kemik parçası.
arinc : n. Apse. Çıban.
aritandin : I. Kemirmek. Sert bir şeyi dişleriyle azar azar

yontmak.
aritîn : l. Kemirilmek. Bir şeyin kemirilmesine konu olmak.
Arî : n. Dili Hint-Avrupa dil ailesinden olan topluluk veya kimse.
arîkar : Yardımcı. Yardım eden veya gerektiğinde yardım edecek olan.
arîkarî : n. Yardımcılık. Yardımcı olma durumu.
arîkirin : l. Yardım etmek.
armanc : n. Amaç. Ardından konuşulan, erişilmek istenen sonuç.
armançkirin : l. Amaçlamak. Amaç diye almak.
armuşk : n. Kalitesiz kuru üzüm.
artêş : n. Ordu. Bir devletin asker topluluğu.
artêşgeh : h. Ordugah. Ordunun açıkça konduğu yer.
arvan : n. Ekmeklik un.
arz : n. Öz saygı.
arzêl : n. İğreti, ağaç dallarından yapılmış yatma yeri.
asar : n. Peklik. Dışkının katılığı yüzünden aptes bozmama veya güçlükle bozma hali.
asfalt : n. (yun) Asfalt. Siyah renkte, şekilsiz bir cins bitüm.
asit : n. (yun) Asit.
askan : n.Ceylan. Gözlerinin güzelliği ile tanınan ince bacaklı, keçiden büyük hayvan.
aso : n. Ufuk. Çevrem, göz erimi.
aspîrîn : n. (fr) Aspirin. Ağrı kesici bir ilaç.
aspur : n. Yalancı safran otu.
astem: r. Verimli. Kendisinden beklenen sonucu veren. Bitek.
asteng : n. Engel. Bir işi yapılmaz hale sokan neden.
aş : n. Değirmen. Öğüten alet veya aygıt.
aşîtî : n. Barış. Savaştan veya dargınlıktan sonra tarafların uzlaşması.
aşîtîxwaz : r. Barışçı. Barışı seven.
aşîtîxwazî : r. Barışçılık. Barışçı olma hali, kavga düşmanlığı, barışseverlik.
aşîtîyane : r. Barışsıl.
atlahî : n. Dingin olma hali.
atlas : n. (yun) Atlas. Dünyanın bütün kıta ve ülkelerinin haritalarını içine alan dergi.
atom : n. Atom. Bir cismin en ufak parçası.
attar : n. Çerçi. Köy köy dolaşarak ufak tefek satan ayak tuhafiyecisi.
attarî : n. Çerçilik. Çerçinin yaptığı iş.
av : n. Su.
ava 1 : r. Uygar. Uygarlık taşıyan.
ava 2 : r. (güneş, ay) Batmış olan.
avabûn 1 : l. Uygarlaşmak. Uygarlığa erişmek.
avabûn 2 : l. Batmak. (Yıldız, güneş, ay) Ufuk ardına çekilmek.

avabûn 3 : I. İnşa olmak. Kurulmak.
avakirin 1 : I. Uygarlaştırmak. Uygar hale getirmek.
avakirin 2 : I. Kurmak, inşa etmek.
avanî : n. Uygarlık.
avareş : n. Katarakt. Aksu, akbasma,göze inen perde.
avaşîrîn : n. Şıra. Üzüm suyu.
avayî : n. Bina, yapı, inşaat.
avciqandin : I. Buruşturmak. Buruşuk hale getirmek.
avciqî : r. Buruşuk. Buruşmuş olan.
avciqîn : I. Buruşmak. Düzlüğü bozulup karışık, kırma ve katmalar peyda etmek.
avdal 1 : n. Derviş. Tarikata bağlı kimse.
avdal 2 : r. Miskin, uyuşuk kimse.
avdan :I.Sulamak.Tarla, hayvana su vermek.
avdang : n. Sulama kapı.
avdar : r. Sulak. Suyu olan.
avdarî : n. Sulaklık.Sulak olma hali.
avêtin 1 : I. Atmak. Bir cismi bir yöne doğru fırlatmak.
avêtin 2 : I. Defetmek. Baştan uzaklaştırmak.
avêtin 3 : I. Saçmalamak. Saçma sapan sözler söylemek.
avêtî: r. Atılmış olan.
avgir : n. Bitki kılcal kökleri.
avik : n. Sperma, bel suyu, atmık.
avis : r. Karnında yavru bulunan.
avisbûn 1 : I. Gebe kalmak.
avisbûn 2 : I. Minnet altında kalma.
avisî : n. Gebelik. Gebe olma hali.
aviskirin : I. Gebe olmasına yol açmak.
avî : n. Sulu arazi.
avîn : n. Su ürünü.
avkêş : n. Saka. Evlere çeşmeden su taşımayı iş edinmiş kimse.
avkêşî : n. Sakalık. Sakanın yaptığı iş.
avor : n. Yabani keçi, yabanıl.
avorî : n. Yabanilik. Yabani olma hali veya yabancı davranış.
avtang : n. Boğaz. İki kara arasındaki dar deniz.
avtav : n. Sağanak. Birdenbire bastıran ve kısa süren zorlu yağmur.
avzan : Yüzgeç.
avzên : n. Göze , su kaynağı.
avzêr : n. Yaldız. Eşyaya altın görünüşü vermek için sürülen eriyik halindeki altın.
avzêrbûn : I. Yaldızlamak. Yaldızlama işine konu olmak.
avzêrbûyî : r. Yaldızlı. Üzerinde yaldız bulunan.
avzêrkirin : I. Yaldızlamak. Yaldız sürmek.
avzûng : n. Kayış tokası.
awa : n. Tarz, biçim.

awakî : r. Dolaylı. Doğrudan doğruya olmayıp dolayısıyla olan.
aware : r. Avare. İşsiz, kararsız ve şaşkınca olan.
awarebûn : I. Avareleşmek.
awarekirin : I. Avareleştirmek.. Avareleşmesine neden olmak.
awareyî : n. Avarelik. Avare olma hali.
awarte : r. Başka. Bilinenden ayrı, özge.
awartin : I. Başka tutmak
awartî : r. Özgün. Nitelikleri bakımından benzerlerinden ayrı ve üstün olup örnek diye alınmaya değeri olan..
awatexwaz : r.Haris. Açgözlü, gözü doymaz, doymaz
awaz : n. Ses.
awiqandin : I. Aksatmak, geciktirmek
awiqîn : I. Aksatmak, geçe kalmak.
awir : n. Bakış. Bakma tarzı veya eylemi.
ayenden : Aktüel.
ayane : n. Zamane. Şimdiki zaman.
ayar : n. Post. Tüyü alınmış hayvan derisi.
ayil : r. Haksız. 1- Hakka uygun olmayan. 2- Davası, savı veya davranışı doğru olmayan.
ayilî : n. Haksızlık. Hak ve adalete aykırılık.
ayîn : n. Din.
ayînî: n. Dindarlık.
aza : r. Erkin. Herhangi bir şekilde, herhangi bir koşula bağlı olmayan. Serbest.
azad : r. Özgür. Herhangi bir şekilde, herhangi bir koşulla bağlı olmayan. Serbest.
azadbûn : I. Özgürleşmek. Özgürlüğe kavuşma. Erkin olmak.
azadî : n. Özgürlük. Özgür olma hali.
azadîxwaz: n. Özgürlük sever. Özgürlükten yana olan kimse.
azadîxwazî : n. Özgürlükten yana olma durumu.
azadkirin : I. Özgürlüğünü kazandırmak. Özgür etmek.
azar : n. Acı, keder, elem, ızdırap.
azardan : I. Bir şeye acı vermek.
azib : n. Bekar. Evlenmemiş kimse.
azibî : n. Bekarlık. Bekar olma hali.
azimandin : I. Davet etmek.
azimîn : I. Davet edilmek.
azin : n. Yöntem. Bir amaca ulaşmak için tutulan düzenli yol.
azinc : n. İkametgah.
azlû : n. Açığa çıkmış durumda.
azlûbûn: I. Açığa çıkarmış olmak.
azlûkirin : I. Açığa çıkarmak.
azman : n. Gökyüzü.
azmanî: : n. Göksel. Gökle ilgili.
azmûn : n. Sınav. Bilgi dere-

cesini ölçmek için yapılan-yoklama.

azwer : n. Haris. Açgözlü, doymaz, gözü doymaz.

azwerî : n. İhtiras. Aşırı istek, tutku.

B

ba 1 : n. Rüzgar, yel, hava.
ba 2 : n. Romatizma. Çoğu oynak yerlerin şişip kızararak ağrıması ile kendini gösteren hastalık.
ba 3 : n. Tavır. Durum,hal.
ba 4 : ba. Bir ünlem.
babet 1 : n. Üzerinde söz söylenen, yazı yazılan veya eser meydana getirilen düşünce, olay veya durum.
babet 2 : r. Nitelik. Varlıklar arasındaki ayırımları şu veya bu bakıma göre meydana getiren hal.
bablîsok : n. Fırtına. Zorlu rüzgar.
babole : n. Dürüm. Yufka ekmeğinin katıkla birlikte dürülerek aldığı biçim.
bac 1 : n. Vergi. Hükümetin herkesten aldığı para.
bac 2 : n. Haraç. Bir yerden, bir kimseden zorbalıkla alınan para.
bacan : n. Domates. Domates bitkisinin ürünü.
bacxwer : n. Haraççı. Zor kullanarak bazı yerlerden veya kimselerden para sızdıran kimse.
bacxwerî : n. Haraççılık. Haraç sızdırma.
baçîk : n. Burçak. Mercimeğe benzeyen bir bitki.
baçîkîn : n. Burçaktan yapılan.
badan 1 : l. Burmak. Bir şeyi iki uçundan tutup ekseni etrafında veya ters yönlere doğru çevirererek o şeye halis şekli vermek.
badan 2 : l. Enemek. Erkeklik bezlerini burarak veya çıkakrarak erkekliğini gidermek.
badek 1 : n. Sarmaşık. Tırmanan koyu yeşil renkteki bir bitki.
badek 2 : n. Burgu. Delik açmak için kullanılan ucu sivri ve helis şeklinde demir alet.
badîn : n. Bardak. Su içmek için kullanılan kap.
bafûn : n. Tunç.Bakır, çimento ve kalay karışımı sarı bir alaşım.
bafûnî : n. Tunçtan imal edilmiş
bager : n. Bora. Çokluk arkasından yağmur getiren sert ve geçici yel.
baxşandin : l. Bağışlamak. Herhangi biri kötü davranışı olmamış sayarak ceza vermekten vaz geçmek. Afettmek.
baxşî : n. Af. Suç, kusur veya

ceza bağışlama veya bunların bağışlanması.

baxşîn : I. Affetmek. Suçu, kusuru, cezayı bağışlamak. Mazur görmek.

baxşîxwaz : n. Bağış yanlısı kimse veya kurum.

bahoz : n. Kasırga. Çevrentili ve pek zorlu rüzgar.

bajar : n. Şehir. Büyük kent.

bajarî : r. Şehirli. Şehir halkından olan.

bakirin : I. Çağırmak. Birinin gelmesini yüksek sesle söylemek.

bakirî : n. Çağrılı. Çağrılmış bulunan kimse.

bakur : n.Kuzey. Güney karşıtı ana yönlerden biri.

bakurî : n. Kuzeyli. Kuzey halkından olan.

baq : n. Buket. Çiçek demeti veya bitki bağlamı.

baqbaqon : n. Kabarcık. İçi su veya hava dolu ufak kabartı yahut kürecik.

baqil : n. Bakla. Pişirilerek yenen yeşil bir bitki.

baqkirin : I. Demetlemek. Demet demet ayırıp bağlamak.

baqqal : n. (Er.) Bakkal.

baqqalî : n. Bakkallık.

baqlawa : n. Baklava.

bal 1 : n. Ön, yan, kat.

bal 2 : n. Özen. Özenmek işi.

bal 3 : r. Açık. Kapalı olmayan.

bal 4 : n. Dikkat.

balafir : n. Uçak.

balafirgeh : n. Hava alanı.

balafirok : n. Uçurtma.

balafirşikên : n. Uçaksavar.

balanî : n. Masura. İplik sarılıp mekiğe takılan zivana.

balbûn : I. Açılmak. Açma işlemine konu olmak veya bu işe kendiliğinden uğramak.

baldar : r. Dikkatli. İşini dikkatle yapan.

baldarî 1 : n. Dikkatli olma hali.

baldarî 2 : n. İlgi. İki şey arasında bulunan herhangi bir bağlılık.

baldirêj : r. Sabırlı. Sabır gösteren.

baldirêjî : n. Sabır. Acı, yoksulluk, haksızlık gibi üzücü haller karşısında ses çıkarmadan onların geçmesini bekleme erdemi.

balende : r. Uçucu. Uçma yeteneği olan.

balgih : n. Yastık. Baş ve şerit dayamaya yarar dayangaç.

balkêş : r. İlginç. İlgi çekici.

balkirin : I. Açılmasına yol açmak veya ortam sağlamak.

balon : n. (Fr) Balon.

balotkirin : I. Domaltmak. Tümsek haline sokmak, domalmasını sağlamak.

balyoz : n. Büyükelçi.

balyozxane : n. Elçilik. Elçilik işlerinin yapıldığı konut.

bamya : n. Bamya.

ban : n. Dam. Bir binanın yu-

karı bakan üst yüzü.
banagah : n. Sathi.
bandûr : n. Etki. Birine veya birşeye geçirilen ve bir sonuca yol açabilen hal.
bane : d. Değilmi ki, anlamında bir söz.
banek : n. Adet. Bir kimsenin yapmaya alışmış olduğu şey, alışkı.
banemer : Nisan.
banaşan : n. Ünlem. Türlü duyguları anlatmaya yarayan ve söz bölümlerinden biri olan kelime.
bang 1 : n. Ses, seda.
bang 2 : n. Çağrı. Çağırmak eylemi, davet.
bangdan 1 : I. Ötmek (kuş). Ezgili ses çıkarmak.
bandan 2 : n. Ezan. Namaz vaktini bildirmek üzere müezzin tarafından yapılan bir çağrı.
bangdandin : I. Öttürmek. Ötmesini sağlamak veya ses çıkarmak.
banggeş : n. Propagandacı.
banggeşî : n. Propaganda.
banggeşî : n. Propagandacılık.
banqa : n. (it) Banka.
banqinot : n. (ing) Banknot.
bapîrî : n. Dedelik. Dede olma hali veya durumu.
baro : b. (Fr) Baro.
barometre : n (Yun) Barometre.
barût : n. (Yun) Barut.
barûtxane : n. Baruthane.
bask : n. Yan, taraf, yön.
baskvebirin : I. Yaklaştırmak. Birine yakın bir hale getirmek.
baskveçûn : I. Yaklaşılmak. Herhangi biri yaklaşmak.
bastan : Anane.
baş : r. İyi. Kendisinde aranılan nitelikleri taşıyan.
başbûn : I.İyileşmek. İyi hale gelmek. Hastalıktan kurtulmak.
başî : n. İyilik. İyi olmanın hali veya iyi olma hali. Karşılık beklenilmeden yapılan yardım.
başîq : n. Atmaca. Doğan cinsinden, ava alıştırılabilen küçük yırtıcı kuş.
başkirin : I. İyileştirmek. İyileşmesini sağlamak. Yerinde bir iş görmek.
baştir : d. Daha iyi, daha hoş.
başûr: n. Güney. Kuzeyin karşıtı ana yönlerden biri.
başûrî : n. Güneyli. Güney halkından biri.
bat : n. Yabani kaz.
batan : n. Astar. Elbiselerin iç tarafına geçirilen ince kat.
batankirin : I. Astarlamak. Astar geçirmek.
batilandin : I. Yormak. Çalıştırarak gücünü azaltmak.
batl : r. Pehlivan yapılı, yiğit.
battal : r. Hantal işi veya davranışı kaba ve yavaş.
battalbûn : I. Hantallaşmak. Hantal olmak.
battalî : n. Hantallık. Hantal

olma özelliği.

bav : n. Baba. Çocuğu olmuş erkek.

bavik : n. Aile. Aralarında kandaşlık veya yakınlık bulunan kimselerin topu.

bavîtî : n. Babalık. Baba olma hali. Baba gibi davranma.

bawer : r. İnanlı. İnanı olan, bir şeye bütün varlığıyla inanmış bulunan.

bawerandin : l. İnandırmak. İnanmasını sağlamak.

bawermend : r. Güvenle bakılan, güvenilen kimse.

bawermendî : n. Güvenilirlik. Güvenilir olma hali.

baweş : n. Yelpaze. Bir şeyi yellemek için havada sallanan saplı kanat.

baweşandin : l. Yelpazelenmek. Kendini yelpaze ile yellemek.

baweşk : n. Esneme. Uyku gelince elde olmayarak ağzı açıp uzun bir soluk alıp verme hareketi.

baweşkandin : l.Esnetmek. Esnemesine yol açmak.

baweşkîn : l. Esnemek. En çok uyku geldiği vakit, elde olmayarak, uzun, derin ve ağır bir tarzda ve çeneleri iyice biribirinden ayırarak solup alıp vermek.

bawesîr : n. Basur. Kalın barsağın alt kısmında ve anusta toplar damarların genişleyip kanaması.

bawesîrî : r. Basurlu. Basurlu olan.

bawî : r. Romatizma ağrısı olan.

bayex : n. Özen. Özenmek işi.

baz 1 : n. Şahin. Doğan. Yırtıcı bir kuş türü.

baz 2 : n. Koşu. Koşma yarışı.

baza 1 : n. Koşucu. Koşu yarışçısı.

baza 2 : r. Tabansız. Korkak.

bazar 1 : n. Pazar. Belli bir şeyin satıldığı yer.

bazar 2 : n. Alış-veriş. Alım satım işi.

bazarî : n. Pazarlık. Pazarlaşma.

bazarkar : n. Pazarcı. Pazarcının yaptığı iş.

bazarkirin : l. Pazarlık etmek.

bazdan 1 : l. Koşmak. Bulunmak zorunda olduğu yerden gizlice veya zorla ayrılmak.

bazdandin 1 : l. Koşturmak. Koşmak işini yaptırmak.

bazdandin 2 : l. Kaçışını sağlamak veya neden olmak.

bazgûr : n. Sığınak. Sığınılacak yer.

bazgûrî : n. Sığınma. Tehlikelerden kaçarak güvenilir bir yere sokulmak veya bir koruyucuya baş vurma işi.

bazirgan : n. Tüccar. Alım-satım işleri yapan kimse.

bazirganî : n. Ticaret.

bazîn : l. Koşmak. Koşma işini yapmak.

bazne 1 : n. Daire. Bir çem-

berin içinde kalan düzlem parçası.

bazne 2 : r. Halka. Ortası boş yuvarlak şekil.

bed : r. Kötü. Vasıfları aşağı olan, hoşa gitmeyen.

bedbext : r. Bedbaht. Mutsuz, bahtı kara.

bedbextî : n. Mutsuzuluk. Mutsuz olma hali.

beden : n. Kale duvarı.

bedesten : n. Bedesten. İçinde değerli eşya satılan kapalı çarşı.

bedew : r. Güzel. Hoşa giderek hayranlık uyandıran.

bedewî : n. Güzellik. Güzel olma hali, okşayıcı söz veya davranış.

bedêl 1 : n. Bedel. Bir şeye karşı verilen, karşılık.

bedêl 2 : Bedel, yerine.

bedhal : r. Kötü durumda olan.

bedhalî : n. Kötü halde olma.

bedil 1 : n. Dönem. Bir çağ içinde birbiri ardınca gelen başı sonu belli zaman süresi.

bedil 2 : n. Takım. Birbirine uygun şeylerin topu.

bedxwazî : n. Bedhah olma hali.

bedrek : r. Günahkar. Günah işemiş, günahlı. Kötü.

bedrekî : n. Günahkarlık. Günah işleme hali. Kötülük.

befirîçûn 1 : n. Hasar.Kırılma dökülme, yıkılma gibi zarar.

befirîçûn 2 : n. Heder. Karşılıksız kalma, boşa gitme.

befşik : n. Bilek. Elle kolun birleştiği yer.

beg : n. Bey. İleri gelen, zengin.

begiştî : r. Bir ülkedeki halkın bütünü.

begîtî : n. Beylik. Bey olma hali.

bexçe : n. Bahçe. Çiçek, ağaç veya sebze yetiştirilen toprak.

bexçevan : n. Bahçıvan. Bahçeye bakmayı iş edinmiş kimse.

baxçevanî : n. Bahçıvanlık. Bahçıvanın gördüğü iş.

bexîl : r. Habis. Kötü, kötücü.

bexîlî : n. Habis olma hali.

bexşandin: I. Bağışlanmasını, af edilmesini sağlamak, ya da buna yol açmak.

bexşîn 1 : I. Affetmek. Suçu, kusuru veya cezayı bağışlamak. Mazur görmek.

bexşîn 2 : I. Bağışlamak. Kendinin olan bir şeyi başkasına yardım veya iyilik olsun diye karşılıksızvermek.

bexşîş : n. Bahşiş. Bir hizmet gören hakkında ayrı olarak verilen para.

bext 1 : n. Talih. İnanılan doga üstü güç.

bext 2 : n. Güven, güvenç, güvenlik.

bextdan : I.Güvence vermek.

bextîyar: r. Mutlu. Mutlu olan.

bextîyarî : n. Mutluluk. Mutlu olma hali.

bextreş : r. Mutsuzluk. Mutlu olmayan kimse.
bextreşî : n. Mutsuzluk. Mutsuz olma hali.
beha 1 : r. Değer. Bir şeyin değdiği karşılık.
beha 2 : n. Ender.
behabûn : I. Pahalanmak. Pahası yükselmek.
behakirin : I. Pahası olmak.
behar : Bahar.
behayî : n. Pahalılık. Her şeyin pahalı satılması hali.
behdilandin : I. Perişan etmek.
behdilî : r. Şaşkın. Ne yapacağını bilmeyecek derecede düşünce karışıklığına uğramış.
behdilîn : I. Şaşkınlaşmak. Şaşkın bir hale gelmek.
behecok : r. Kıskanç. Kıskanma huyu olan.
behecokî : n. Kıskançlık. Kıskanç olma hali ve kıskanç olana yakışır davranış.
behicandin : I. Kıskandırmak. Kıskanmasına yol açmak.
behicîn : I. Kıskanmak. Kendisi ile ilgili şeylerde ortaklığa dayanmamak.
behijandin : I. Sezindirmek.
behijîn : I. Sezmek. Açık bir kanıt olmaksızın, olmuş veya olmuş bir şeyi kestirmek.
behîv : n. Badem.
behîvtark : n. Badem çağlası.
behît : n. Keramet, mucize, garip.
behlif : n. Dayanma, yastık.
behlûlk : n. Siğil.Ellerde meydana gelen püsküllü küçük ur.
behrî : n. Kıvıcık ışıltısı.
behvan : d. Falan. Hafifsenen şeyler hakkında kullanılır.
bej 1 : n. Anakara, kıta.
bej 2 : n. Sakarca sineği.
bel : n. Kabartı. Çıkıntı, kabarmış yer.
bela : n. Bela. Sıkıntılı ve zararlı hal.
belabûn : I. Dağıtmak. Bir arada iken ayırıp ortadan çekilmek.
belakirin : I. Dağıtmak. 1- Bir şeyi pay ederken ayrı yer veya kimselere vermek. 2- Toplu bir halde bulunan şeyleri öteye beriye yaymak.
belalûk : n. Şimşir türünden bir ağaç.
belaş : r. Bedava. Karşılıksız, parasız, emeksiz.
belaşxwer : r. Bedavacı. Her işini bedavadan sağlamaya çalışan kimse.
belav : r. Dağınık. Dağınık olma hali.
belavok : n. Bildiri. Herhangi bir işi halka bildirmek üzere yazılan şey.
belawela : r. Darmadağın. Pek dağınık ve karışık.
belawelayî : n. Darmadağınlık. Darmadağın olma hali, durumu.

belawelabûn : l. Darmadağın olmak
belawelakirin : l. Darmadağın etmek, karışık hale getirmek.
beleban : r. Afacan.
belebanî : n. Afacanlık.
belederî : n. Mültezim.
beledî 1 : n. Şimşek. Buluttan buluta veya yere elektrik boşalırken meydana gelen geçici kırık çizgi biçimindeki çakım.
beledî 2 : n. Kıvılcım. Yanmakta olan bir maddeden kopup sıçrayan küçük ateş parçası.
belek : r. Alaca. Karışık renkli.
belekî 1 : r. Alaca. Alaca olma
belekî 2 : n. Alaca yaygı.
belekî 3 : r. Alacalık.
belê : d. Evet, öyledir anlamında bir söz.
belên : n. Vaad.
belge : n. Belge. Bir olguyu veya bir savın doğruluğunu gösteren, kanış verici şey.
belendir : r. Döle yatmış koyun.
belitandin : n. İlkin belli veya meydanda olmayan bir şeyin açığa çıkması durumu.
belitîn : l. Belirtmek. İlkin belli veya meydana olmayan bir şeyi açığa çıkmak.
belî : n. Kabartı. Tümsek, çıkıntı, kabarmış yer.
belkirin : l. Kabartmak. Kabarmasına yol açmak.
belqitandin : l. Gebertmek. Gebermesini sağlamak.
belqitîn : l. Gebermek. Öl mek.
belloq : r. Pörtlek.
belloqî : n. Pörtleklik. Pörtlek olma hali.
belûr : n. Kristal.
beltîtk : n. Ağaçkakan.
ben 1 : n. Sakız ağacı ürünü.
ben 2 : n. Evlek. Tarlanın. tohum atılımından önce saban iziyle bölünen kısımlardan her biri.
ben 3 : n. Sicim. İp ile iplik arasında türlü kalınlıkta ve en çoğu bitki tellerinden bükülmüş bağ.
benav : n. Sakız ağacı. Dişbudak.
benc : r. Uyuşuk. Uyuşmuş, duyum ve deviminden kaymış olan. Gevşek ve tembel.
bencbûn : l. Uyuşmak. Soğuk veya basınç yüzünden geçici olarak vücudun bir yerinde duyum ve devinim azaltmak.
bencî : n. Uyuşukluk. Uyuşuk olma hali.
benckirin : l. Uyuşturmak. Uyuşmasını sağlamak duymaz hale getirmek.
bend 1 : n. Siyasi gurup.
bend 2 : n. Bekleme.
bend 3 : n. Makale. Gazete veya dergide çıkan yazı.
bend 4 : n. Engel, önleyici.

bende : r. Bağımlı, bağlı.
bendexane : n. Bekleme salonu.
bender : n. Liman. Gemilerin barınarak yük alıp verdikeleri yer.
bendewar : r. Beklenti içinde olan, bir beklentisi olan.
bendik : n. Tire. Satır sonuna konulan kısa çizgi.
bendî : r. Tutuklu. Yasa yolu ile özgürlükten yoksun edilerek bir yere kapatılan kimse.
bendîtî : n. Tutukluluk. Tutuklu olma hali.
beng : n. Dönem. Bir çağ içinde birbiri ardınca gelen başı, sonu belli zaman süresi.
bengî : n. Tutku.Öteki özlemlerin üstüne çıkmış ayrı özlem, tutkunluk.
bengîn : n. Aşık.
bengînî : n. Aşk.
benî : n. Sucuk. Ceviz, badem içi gibi şeyler bir ipliğe dizilldikten sonra kaynar üzüm şırasına batırılarak yapılan tatlı yiyecek.
benîşt : n. Sakız. Sakız ağacının kabuğundan sızan sarımtırak beyaz renkte bir cisim akındırak.
benîzava : n. İç/güvey. Karısının ailesinin evinde oturan damat.
benzîn : n. (Fr)Benzin.
ber 1 : n. Ürün. Bitki veya hayvanlardan elde edilen yararlı şey.
ber 2 : n. Ön. Bir şeyin esas tutulan yüzünün baktığı yerin yakını .
ber 3 : n. Mermi çekirdeği.
ber 4 : n. Döl. Hayvan ve bitki üremesinde yeni bir şey veya yeni bireylerin topu.
ber 5 : Yer zamiri.
ber 6 : n. En. Bir şeyin iki yanı arasındaki uzay, genişlik.
ber 7 : n. Çakıl. Ufak taş.
bera : d. Olur, anlamında bir söz.
beran : n. Koç. Koyunun erkeği.
beravêtin : l. Döl atmak, düşük yapmak.
beravêtî: n. Düşük yapmış olan.
berbang : n. Şafak. Alaca karanlık.
berbat : r. Kötü. Pis. Kötünün kötüsü. Berbat.
berbatî : n. Berbat olma hali.
berbatkirin : l. Berbat etmek.
berbejn : n. Boy muskası.
berbext : r. Güvenilir. İnanılır.
berbextî : n. Güvenilirlilik.
berbend : n. Beklenti içinde olan.
berber : r. Rakip. Herhangi bir işte birinden üstün olmaya çalışan kimse, yarışçı.
berberî : n. Rekabet. Yarışma.
berbes : r. Madeni. Madenle ilgili.
berbest: n. Set. Suyun yayılmasını önlemek için çeki-

len kalın duvar.
berçav : r. Belirgin. Belirmiş olan, besbelli, meydanda.
berçavbûn : I. Belirmek. Açığa çıkmak.
berçavik : n . Gözlük. Daha iyi görmeye yardım eden veya gözleri korumaya yarayan camlı alet.
berçavî : n. Belirginlik. Belirgin olma hali.
berçavkirin : I. Belirlemek. Belirli kılmak.
berçewt : r. Karşıt.
berçewtî : n. Karşıt olma hali.
berdan 1 : Boşamak. Karısı ile nikah bağını bozmak.
berdan 2 : I. Bırakmak. Elde tutulagelen bir şeyi tutmaz olmak. Özgürlük vermek, engel olmamak, koyuvermek.
berdan 3 : I. Kovmak. Sert ve küçük düşürücü sözlerle savmak.
berdandin 1 : I. Salmak. Bırakmak, koyvermek işine yaptırmak.
berdandin 2 : I. Boşandırmak Boşanmasını sağlamak.
berdandin 3 : I. Bıraktırmak. Bırakmak işini yaptırmak.
berdar : r. İdam hükmüne çarptırılmış.
berdarî : n. İdam. Ölüm cezası.
berdarkirin : I. İdam etmek.
berdas : Bir oraklık alan.
berdaw : n. Etek. Elbisenin belden aşağı sarkan kısmı.
berdeqanî : n. Sapan. Taş atma aleti.
berdest : r. Bağımlı.
berdestî : n. Bağımlılık. Bağımlı olma hali.
berdestkirin : I. Ele geçirmek.
berdevk : n. Sözcü. Kişi veya kurum adına söz söyleme yetkisine sahip kimse.
bedêli : n. Evlenmede kız karşılığı alınıp verilen kız.
berdil : n. Avuntu. İnsanı avunduran şey.
berdiberdan : r. Başıboşluk.
berember : r. Eşdeğerli. Değeri eşit olan.
beremberî : n. Eşdeğerlilik. Değeri eşit olma hali.
berepaş : d. Gerisingeri.
berepaşkirin : I. Gerisingeri etmek, geriye itmek.
berepêş : d. İleriye doğru.
berewaj : r. Ters. Gerekli olan hale karşıt.
berewajbûn : I. Tersyüz olmak.
berewajkirin : I. Tersyüz etmek.
berêz : r. Saygıya değer. Sayın.
berêzî : n. Saygınlık.
berf : n. Kar. Havada beyaz, hafif billurlar biçiminde donarak yağan su buharı.
berfarah : r. Açıklık, netlik.
berfende : n. Çığ. Dağın bir noktasından kopup yuvarlanan kar kümesi.
berfîn : n. Karçiçeği.

berg 1 : n. İstikamet. Doğrultu.
berg 2 : n. Kitap cildi.
bergeh: n. Görüntülü, görünüm.
bergeran 1 : n. Uzlaşma.
bergeran 2 : n. Yaltaklanma.
bergeran 3 : n. Yolunda olma.
beregerandin : I. Uzlaşmaya yanaştırmak.
bergerîn : I. Uzlaşmaya yanaşmak.
bergir : n. Önlem.
bergirtin 1 : Hayvanı döllenmeye konu etmek.
bergirtin 2 : Ürüne yatmak.
bergîl : Beygir. Yük taşıyan, araba çeken at.
bergîn : r. Ciltli kapak.
bergorn : r. Ölümlü. İçinde ölüm bulunan.
bergornî : r. Ölümcül. Ölümle sona eren.
berx : n. Kuzu. Koyunun yavrusu.
berxistin 1 : Kolaylamak. Bir işin az bir kısmı kalmak.
berxistin 2 : I. Anlaştırmak. Anlaşmasını sağlamak.
berxvan : n. Kuzu çobanı.
berxvandan : I. Direnmek. Çabalamak.
berxweketin : I. Üzülmek. Üzüntü duymak.
berxweketî : r. Üzgün. Üzüntülü.
berhelistî : r. Dayanaklı. Dayanağı çok olan.
berhem : n. Eser. Meydana getirilen değerli veya önemli şey.
berhembez : r. Kucak çocuğu.
berhevanîn: n. Karşılaştırma
berhevbûn : I.Toplamak.Kendini toplamak.
berhevdan 1 : I. Toplamak. Devşirlemek, bir araya getirmek.
berhevdan 2 : I. Çekişmek Pek ileriye gitmeksizin kav ga etmek.
berhevxistin 1 : I. Denkleştirmek. İki veya ikiden artık şeyleri birbirine denk getirmek.
berhevxistin 2 : I. Yüzleştirmek. İki tarafın yüzleşmesini sağlamak.
berhevkar : n. Derleyici , derlemeci.
berhevkarî : n. Derlemecilik.
berhevkirin 1 : I. Derlemek. Seçip toplamak. Devşirmek.
berhevkirin 2 : I. Toplamak. Bir araya getirmek.
berhevok 1 : Bildiri. Resmi bir kurum tarafından herhangi bir işi halka bildirmek üzere yazılan şey.
berhevok 2 : Derleme. Seçilip toplanmış
berhewa : r. Havası bol olan. Havaya karşı, havadar olan.
berhewabûn 1 : Havalanmak. Havaya kalkmak, uçmak.
berhewabûn 2 : Boşa harcamak.
berhewabûn 3 : I. Tahrip olmak.
berhewakirin : I. Tahrip etmek. Heder etmek. Boşa

savurmak.
berik : n. Çakıl. Küçük taş.
beriqîn : I. Bel krampı olmak.
berizandin : I. Saldırtmak. Bir kimsenin üzerine kötü erekle atılmak.
berî 1 : d. Evvel, önce.
berî 2 : n. Çöl. Kumluk, susuz ve ıssız geniş arazi.
berîk : n. Cep. Öteberi koymak için elbisenin uygun yerine dikilen dört köşe kumaş kese.
berjewendî : n. Çıkar. Gözetilen veya dolayısıyla elde edilen kazanç, kişisel yarar.
berjêr : d. Başaşağı. Başı aşağıya gelmek üzere.
berjor : d. Baş yukarı. Başı yukarıya gelmek üzere.
berketin 1 : Üzülmek. Üzüntü duymak.Üzüntüye konu olmak.
berketin 2 : I. Kollamak. Meydana gelmesini beklemek, gözetlemek.
berketî : r. Üzgün. Üzülmüş olan.
berq 1 : n. Şiddetli bel ağrısı.
berq 2 : n. Yıldırım. Buluttan buluta veya yere elektirik boşalması.
berqelîçk: n. Yüzük parmağı.
berqî : n. Yıldırım telegraf.
berqoyî : r. Bel ağrısına uğramış kimse.
berlêgirtin : n. Önlem. Bir şeyi sağlayacak veya önleyecek yol.
bermalî : n. Hizmetçi.
bermayî : r. Artık. Artakalan.
bername : n. Proğram. Yapılacak bir işin bölümlerini ve her bölümün zamanını gösteren maddelerin topu. Tasımlama.
bernav 1 : n. Soyadı. Herkesin öz adıyla birlikte kullandığı aile adı.
bernav 2 : n. Edat.
beroş : n. Tencere. içinde yemek pişirilen maden kap.
berpê : n. Yürürlük.Gereği yapılır olma hali.
berpêçûn : n. Yaklaşım.
berpêxistin : I. Kotarmak. Bir işi tamamlamış hale getirmek.
berpêkirin : I. İşlerlik kazandırmak.
berpirsîyar : r. Sorumlu . Gereğinde kendisine sorulan, sorum taşıyan.
berpirsiyarî : n. Sorumluluk.
berpişt : n. Kuşak. Bele sarılan uzun ve enli kumaş.
berroj : r. Güneş gören yer.
berrojk : n Günebakan, ayçiçeği.
bersing : n. Önlük. iş yaparken bele bağlanan örtü.
bersiv : n. Cevap. Bir söze, bir soruya, bir yazıya ya da bir gereksinmeye verilen yanıt.
bersivandin : I. Cevaplandır-

mak. Bir şeyin yanıtını vermek.
bersivdan : l. Cevaplamak. Yanıtını vermek.
berşîr : r. Süt çocuğu.
berû : n. Palamut. Palamut ağacı ve yemişi.
berwaj : n. Tersyüz. içini dışına veya altını üstüne çevirmek.
berwajkirin : l. Tersyüz etmek
berwar 1 : n. Tarih. Bir olayın gününü, ayını ve yılını bildiren söz, gün, günleme.
berwar 2 : n. Eğim. Bir yüzeyin, yatay olmayıp, düşeye doğru bir durum almış bulunması.
berwaz : d. Ters. Ters yan.
beryar : s. Nihai. İşi sona erdiren, işi kesen.
berz 1 : n. Saldırı. Saldırmak eylemi.
berz 2 : s. Yüce. Hayranlık veya saygı duygusuyla, yüksek.
berzbûn : l. Yücelmek.
berzdan : l. Saldırmak. Bir kimsenin üstüne kötü erekle atılmak.
berzik : n. Ön karın.
berzî : n. Yücelik. Yücelme hali.
berzkirin : l. Yüceltmek.
bes : r. Yeter, kafi, yetişir, elverir.
besandin : l. Yettirmek.
besbûn : l. Yetmek. Bir işi görebilecek nicelikte olmak.
best : n. Dere, çay yatağı.
bestehêşk : n. Kuruçay.
bestenî : n. Dondurma. Soğukluk.
bestir : n. Dokuma kumaş.
beş 1 : n. Kısım. Bölük, kesim, parça.
beş 2 : r. Alaca. Karışık renkli.
beş 3 : r. Alnında akıntısı olan.
beşbûn 1 : Alaca renk almak.
beşbûn 2 : l. Pay, hisse ve bölümlere ayırmak.
beşdar : n. Ortak. Bir şeyin birden artık iyesi olduğu vakit o iyelerin birbirine oranla herbiri.
beşdarî : n. Ortaklık. Ortak olma hali.
beşdarkirin : l. Ortak etmek.
beşeşîn : l. Gülümsemek.
beşê : r. Akıtması olan dişi hayvan.
beşişandin : l. Gülümsetmek.
beşoşî : r. Gülümser. Güler yüzlü.
beşt : n. Sırık. Uzun kalınca değnek.
betal 1 : r. Faydasız, boş olan.
betal 2 : r. İptal olmuş, körelmiş, kullanılmaz, işlemez olan.
betalbûn : l. Körelmek. Dumura uğramak.
betalî : n. Hantallık. Hantal olma hali.
betalkirin : l. Körleştirmek.
beton : n. (fr) Beton.
beyaban : n. Çöl. Kumluk, su-

suz ve geniş arazi. Bozkır.

beyan 1 : n. Sabah. Gecenin ve gündüzün ilk saatleri.

beyan 2 : r. Açık, net. Aşikar.

beyanî : n. Sabahleyin, gündüzün.

beyanîbaş : ba. Günaydın. Gündüzün söylenen esenleme sözü.

beyar : r. Yoz. Doğada olduğu gibi kalarak işlenmemiş olan.

beybûn : n. Papatya. Baharda çiçek açan bir kır bitkisi.

beyitîn: I. Belirtmek, gözükmek.

beytik : n. Serçe. Koyu boz renkli küçük bir kuş.

bez : n. İçyağı. Hayvanların karın boşluğundan çıkarılan yağ.

bezîn : n. Donyağı. İçyağların eritilmesi ile elde edilen yağ.

bê : b. -sız, -siz anlamını veren bir ön ek. Yapım eki.

bêagah : r. Gafil.

bêagahî : r. Gaflet. Gafil olma hali.

bêaheng : r. Uyumsuz. Uyumu olmama hali.

bêar : r. Arsız. Utanmaz, sıkılmaz, yılışık, yüzsüz.

bêarî : n. Arsızlık. Arsız olma nın hali veya onura aykırı hareketlerde bulunan.

bêav : r. Susuz. Suyu olmayan yer.

bêawa : r. Şekilsiz. Belli ve belirli biçimi olmayan.

bêazin : r. Yöntemsiz. Belli bir yönteme bağlanamayan.

bêbal : r. Dikkatsiz. İşinde dikkatli davranmayan, özensiz.

bêbav : r. Soysuz. Soyu kötü tanınmış olan. Ahlakı bozuk.

bêbavî : n. Soysuzluk. Soysuz olma hali veya soysuzca davranış.

bêbext : r. Dönek. Sözünde veya kanısında durmaz, sözüne güvenilmez.

bêbextî : n. Döneklik. Dönek olma hali, dönekçe davranış

bêber : r. Ensiz. Eni az olan.

bêbin : r. Dibi olmayan.

bêbingeh 1 : r. Dayanıksız. Belli bir dayanaktan yoksun.

bêbingeh 2 : r. Temelsiz. Temeli olmayan.

bêcih : r. Yersiz. Barınacak yeri olmayan. Yerinde olmayan, ilişkisiz.

bêcir : r. Huysuz. Huyları iyi olmayan, geçimsiz.

bêcirî : n. Huysuzluk. Huysuz olma hali veya huysuzca davranma.

bêçare : r. Çaresiz. Çare bulamayan, başka yol bulamayan.

bêçareyî : n. Çaresizlik. Çaresiz olma hali.

bêçek : r. Silahsız. Silahı olmamak.

bêçekbûn : n. Silahsızlaşmak.

Silahtan arınmak veya azaltmak.

bêçembil: r. Kulpu, tutağı olma.

bêdad : r. Adaletsiz. Adalete aykırı düşen veya adaletli olmayan.

bêdadî : n. Adaletsizlik. Adalete aykırı davranış.

bêdax : r. Damgasız. Damga vurulmamış.

bêdeng : r. Sessiz, suskun. Sesi olmayan, sesi çıkmayan, az konuşan, yumuşak huylu.

bêdengî : n. Sessizlik. Sessiz olma hali.

bêderd : r. Dertsiz. Derdi olmayan.

bêdestik : r. Sapsız. Sapı olmayan.

bêdil 1 : r. Gönülsüz. Gönlü olmadan yapılan.

bêdil 2 : r. İsteksiz. İsteksizce yapılan.

bêdohîn : r. Yağsız. Yağı olmayan.

bêdû : r. Dumansız. Dumanı olmayan.

bêdûv : r. Kuyruksuz. Kuyruğu olmayan.

bêeqil : r. Akılsız. Aklı, gerçeği görüp ona göre davranmaya elverişli olmayan, anlayışsız.

bêeqilî : Akılsızlık. Akılsız olma hali, akılsızca iş.

bêewle : r. Güvensiz.

bêewleyî : n. Güvensizlik.

bêêş : r. Ağrısız. Ağrısı olmayan.

bêfetlonek 1 : r. Dolambaçsız

bêfetlonek 2 : r. Dolaysız. Doğrudan doğruya olan , araya herhangi bir araç girmeden yapılan.

bêfirşik : r. Kararsız. Kararı olmayan, oynak, düzensiz.

bêfirşik : n. Kararsızlık. Kararzıs olma hali, düzensiz

bêfirşik : r. Kararsız. Kararı olmayan, oynak, düzensiz.

bêfirşikî : n. Kararsızlık. Kararsız olma hali, düzensizlik.

bêgane : r. Yabancı. Aileden, çevreden veya yurttan olmayan.

bêganebûn : n. Yabancılaşma. Kendi benliğini yitiren.

bêganeyî : n. Yabancılık. Yabancı olma hali.

bêgoman : r. Umutsuzluk. Umutsuz olma hali.

bêgoşt : r. Etsiz. Eti olmayan

bêguh : r. Kulaksız. Kulak kepçesi olmayan.

bêguneh : r. Günahsız. Günahı veya suçu olmayan.

bêxelat : r. Lütufsuz. İyilik duygusundan yoksun. Kayırmayan.

bêxem : r. Vurdumduymaz.

bêxemî : n. Vurdumduymazlık. Vurdumduymaz olma hali.

bêxemî: r. Süssüz. Süsü olmayan, gösterişsiz.

bêxew : r. Uykusuz. Uyanmış veya uykusunu almamış.

bêxewî : n. Uykusuzluk. Uy-

ku uyuyamama veya uyumamış olma hali.

bêxêr : r. Hayırsız. Hayrı, yararı olmayan. Kendisinden umut kesilen. Unmaz.

bêxîret : r. Gayretsiz. Çaba göstermeyen.

bêxweda : r. Allahsız. Tanrının varlığına inanmayan.

bêxwedêtî : n. Sahipsiz olma hali.

bêxwedî : r. Sahipsiz. Koruyucusuz.

bêxwê : r. Tuzsuz. Tuzu olmayan veya tuzu az olan.

bêxwîn : r. Kansız. Kanı olmayan. Kansızlık hastalığına yakalanmış olan.

bêxwînî : n. Kansızlık. Kanda alyuvar sayısının ve hemoglobin miktarının azalmasından ibaret bir hastalık.

bêhal : r. Halsiz. Dermansız, takatsiz.

bêhalî : n. Halsizlik. Halsiz olma hali.

bêhaveyn : r. Mayasız. İçinde maya bulunmayan.

bêhavîlî : n. Çaresizlik. Çıkmazlık, el ermezlik.

bêhejmar : r. Sayısız. Sayılmayacak kadar çok.

bêhelwist : r. İlgisiz. İlgisi olmayan veya ilgilenmeyen.

bêhenek : d. Şakasız. Şaka katmadan, ciddi olarak.

bêheval : r. Eşsiz. Eşi benzeri olmayan veya görülmemiş olan.

bêhay : r. Habersiz. Haberi olmayan, haberi alınmamış, haber verilmemiş.

bêhevalî : n. Eşsizlik. Eşsiz olma hali.

bêhevrî : r. Eşsiz. Eşi benzeri olmayan.

bêhêvî : r. Umutsuz. Umudu olmayan, hiç umudu kalmayan.

bêhêvîbûn : I. Umudu kalmamak.

bêhêvîkirin : I. Umudunu kırmak.

bêhêvîyî : n. Umutsuzluk. Umutsuz olma hali.

bêhêz : r. Güçsüz. Gücü olmayan, gücü yetişmeyen.

bêhêzî : n. Güçsüzlük. Güçsüz olmanın hali, güçsüze yakışır davranış.

bêhin : n. Koku. Cisimlerden yapılan küçücük zerreciklerin burun zarı üzerindeki özel zarlarda uyandırdığı duygu.

bêhindar : r. Kokulu. Kokusu olan, güzel kokan.

bêhinxweş : r. Güzel kokulu.

bêhinkirin : I. Koklamak. Kokusunu duymak için bir şeyi buruna yaklaştırıp havasını çekmek.

bêhinpêketin : I. Kokmak.Çürüyüp bozularak kötü koku peyda etmek, kokuşmak.

bêhinpêketî : r.Kokmak.Fena kokan.

bêhis : r. Sessiz. Sesi olmayan, sesi çıkmayan.
bêhisî : n. Dikkatsizlik. Dalgınlık, savurukluk, özensizlik.
bêhîle : r. Hilesiz. İçine hile karışmamış.
bêhît : r. Tuhaf, garip.
bêhîtî : n. Tuhaflık, gariplik.
bêhtî : d. Daha fazla, daha çok.
bêhnatî : n.Bir tür kokulu incir.
bêhtîrîn : r. Azami, en çok.
bêje : n. Edebiyat. Düşünce, duygu ve hayallerin, söz veya yazı halinde, güzel ve etkili bir şekilde anlatılması sanatı.
bêjedar : n. Edebiyatçı. Edebiyatla uğraşan kimse.
bêjedarî : n. Hitabet.Söz söyleme sanatı. Söylev.
bêjing : n. Kalbur. Tahıl ve başka iri taneli maddeleri elemek için kullanılan büyük delikli veya seyrek telli elek.
bêjingbûn : I.Kalburlanmak. Kalburdan geçirilmek.
bêjingkirin : I. Kalburlamak. Kalburdan geçirmek.
bêkar : r. İşsiz. Geçimini sağlayacak işi olmayan.
bêkarî : n. İşsizlik. İşsiz olmanın hali.
bêkes : r. Kimsesiz. Yakını hısmı olmayan.
bêkesî : n. Kimsesizlik. Kimsesiz olma hali.
bêkêr : r. Kullanışsız. Kullanılması güç.
bêqalilk : r. Ciltsiz. Ciltlenmemiş olan.
bêqam: r. Yersiz. Yerinde olmayan, ilişkisiz.
bêqarar : r. Kastarsız. Kastarıyapılmamış.
bêqudoş : r. Uğursuz. Kendinde uğursuzluk bulunan.
bêqudoşî : n. Uğursuzluk. Kimi olgu ya da nesnelerde görülen kötülük kaynağı.
bêqul : r. Deliksiz. Deliği olmayan.
bêqulpik : r. İliksiz. Üstünde iliği bulunmayan.
bêlête : n. Halay. Bir halk oyunu.
bêlome :ba. Kınamaksızın anlamında bir nida.
bêmad : r. Solgun. Renksiz, mat.
bêmerc : r. Şartsız. Koşula bağlı olmayan, koşulsuz.
bêmêjî : r. Düşüncesiz. İyi düşünmeden iş gören.
bêmêr : r. Kocasız. Kocası olmayan kadın.
bêmirês: r. İğrenç. İğrenilecek halde olan.
bêmirêsî : n. İğrenç durumda olma hali.
bêmitala : r. Kaygısız. Kaygısız olan, yüreğini kaygıdan uzak tutan.
bêmurwet : r. Kişiliksiz. Kişi-

liği olmayan.

bênafs : r. Pisboğaz. Vakitli vakitsiz, iyisini kötüsünü seçmeden eline geçeni yiyen kimse.

bênafsî : r. Pisboğazlık. Pisboğaz olma hali veya pisboğazca davranış.

bênav : r. Adsız. Adı olmayan.

bêne : r. Edebi. Sonsuz, sonrasız, ölümsüz.

bêr : n. Kürek. Toprak, kömür gibi şeyleri atmaya yarayan, saplı bir alet.

bêraman : r. Anlamsız. Anlamı olmayan, önemli bir şey anlatmayan.

bêreng : r. Renksiz, solgun.

bêrengî : n.Renksizlik. Renksiz olma hali. Kendisini belirtecek göze çarpıcı niteliği olmama hali.

bêrêz : r. Saygısız. Başkalarına gereken saygıyı göstermeyen.

bêrêzî : n. Saygısızlık. Saygısız olma hali. Sayılması gereken kimseye karşı yapılan aldırmazlık davranışı.

bêrewişt : r. Ahlaksız. Ahlak kurallarına karşı gelen.

bêrewiştî : n. Ahlaksızlık. Ahlaksız olmanın hali, ahlaksızca davranış.

bêrih : r. Sakalsız. Sakalı olmayan veya sakal uzatmayan.

bêrist : r. Düzensiz. Düzeni olmayan veya düzeni bozuk olan.

bêristî : n. Düzensizlik. Düzensiz olma hali veya düzensiz iş.

bêrivîn : r. Alevsiz. Alev çıkarmadan yanan.

bêrî 1 : n. Kırda yapılan sağım işi.

bêrî 2 : Özlem. Bir daha görmek veya kavuşmak arzusu.

bêrîkirin : I. Özlemek. Bir daha görmek veya kavuşmak arzusunu duymak, göreceği gelmek.

bêrû : r. Yüzsüz. Utanmaz, sıkılmaz, çekilmez.

bêrûbûn : I. Yüzsüzleşmek. Yüzsüz hale gelmek, yüzsüz olmak.

bêrûyî : n. Yüzsüzlük. Yüzsüz olma hali, yüzsüzce davranış.

bêrûmet : r. Saygısız.

bêrûmetî : n. Saygısızlık.

bêsemax : r. İradesiz. İradesi güçsüz olan.

bêser : r. Başsız. Başı, başkanı olmama hali.

bêserik : r. Ucu başlığı olmayan.

bêserûberî : Düzensizlik.

bêsixil: r. Dölü olmayan koyun veya keçi.

bêsimbêl : r. Bıyıksız.

bêsitar : r. Korumasız. Korunmadan yoksun.

bêsitirî : r. Dikensiz. Dikeni ol-

mayan.
bêsiud : r. Talihsiz. Talihi ters olan, talihin kahrına uğrayan.
bêsiudî : n. Talihsizlik. Talihin tersliği.
bêsîsîk : r. Çekirdeksiz. Çekirdeği olmayan veya çekirdek peyda etmeyen.
bêsîyanet : r. Saygısız.
bêsîyanetî : n. Saygısızlık.
bêş : n. Vergi. Hükümetin herkesten aldığı para.
bêşandin : I. Vergilendirmek.Bir kimseyi vergiye bağlamak.
bêşekir : r. Şekersiz. İçinde şeker bulunmayan.
bêşemi : r. Gösterişsiz. Gösterişi olmayan.
bêşerm : r. Utanmaz. Utanması olmayan.
bêşîr : r. Sütübozuk, kötü soylu.
bêşîrêz : r. Çirişsiz.
bêşîrî : n. Sütübozukluk.
bêşop : r. Yöntemsiz. Yolsuz.
bêtam : r. Tatsız. Tadı iyi olmayan.
bêtambûn : n. Tatsızlaşmak. Tadı kaçmak. Tatsızlık etmeye koyulmak.
bêtamî : n. Tatsızlık, tatsız olma hali, tatsızca davranış, neşeyi bozacak hal.
bêtamkirin : I. Tadını kaçırmak.
bêtavik : r. Güneşsiz. Güneş ışınlarıyla aydınlanmamış.
bêtalpik : r. Tortusuz. Altına tortu bırakmayan,
bêtabat : r. Tedirgin. Rahatı kaçmış olan.
bêtabatî : n. Tedirginlik. Tedirgin olma hali.
bêteher : r. Şekilsiz. Belli ve belirli biçimi olmayan madde.
bêtewanî : Beraet. Aklanma, arınma.
bêtirs : r. Korkusuz. Korkusu olmayan, korku vermeyen.
bêtirsî : n. Korkusuzluk. Korkusuz olma hali.
bêtiwan : r. Güçsüz, gücü olmayan, gücü yetişmeyen.
bêtiwanî : n. Güçsüzlük. Güçsüz olma hali.
bêtîwan : r. Masum.
bêtuxub : r. Sınırsız. Sınırı olmayan. Ucu bucağı belli olmayan.
bêtovil :r. Kabuksuz. Kabuğu olmayan.
bêvil : n. Burun. Koklama aygıtı.
bêwaç : r. Ahmak.
bêwaçî : n. Ahmaklık.
bêwar : r.Yersiz, yurtsuz.
bêwarî : n. Yersiz, yurtsuz olma hali.
bêweç : r. Kısır. Ürün vermeyen.
bêwîr : r. Ölmek üzere, tükenmiş.
bêyî : c. Onsuz.
bêzar : r. Bitkin. Çok bitmiş.
bêzarbûn : I. Bıkmak, tekrarlanması, sürüp gitmesi yü-

zünden bir şeyden doygunluk veya yorgunluk duyarak onu istemez hale gelmek, usanmak.

bêzarî : n. Bıkkınlık. Çok bitmiş olma hali.

bêzarkirin : l. Bıktırmak. Bıkılmasına yol açmak, bıkkınlık vermek, usandırmak.

bêzewal: r. Dokunulmaz. Korunan, korunmuş.

bêzewalî : n. Dokunulmazlık.Korunmuşluk

bêzereng : r. Akılsız.

bêzerengî : n. Akılsızlık.

bêziman : r. Dilsiz. Söz söyleme alışkanlığı olmayıp düşündüğünü ancak işaretleriyle anlatabilen kimse.

bêzirav : r. Ödlek. Korkak.

bêziravî : n. Ödleklik. Korkaklık.

bêzîyan : r. Ziyansız. Ziyan vermeyen, oldukça iyi.

bi 1 :- li,- lı, anlamında yapı eki.

bi 2 : g. İle, -den, birlikte.

biabor : r. Tutumlu. Tutumlu davranan.

biafnik : r. Küflü. Küf bağlamış.

biagir : r. Ateşli. Ateşi olan.

biax : r. Topraklı. İçine toprak karışmış.

biarz : r. Onurlu. Onuru olan veya onurunu pek kıskanan.

biav : r.Sulu. Suyu çok olan.

biazin : r. Yöntemli. Bir yönteme dayanılarak yapılan.

biba : r.Rüzgarlı. Rüzgarı bol.

bibal 1 : r. Dikkatli. İşini dikkatle yapan.

bibal 2 : r.Özentili. Özenle yapılan veya özenle çalışılan.

bibar : r. Acilen, acil olan.

bibatan : r. Astarlı. Astarlanmış.

bibawer : r . İnanlı. inanı olan. Bir şeye bütün varlığıyla inanmış bulunan.

bibaz : r. Acilen, acil olarak.

biber 1 : r. Enli. Eni olan.

biber 2 : r. Verimli. Verim veren.

biberf : r. Karlı. Üstünde kar bulunan veya kar yağan.

bibêhin : r. Kokulu. Kokusu olan.

bibok : n.Gözbebeği.

biboyax : r. Boyalı. Boya sürülmüş, boyanmış veya boyaya batırılmış.

bicih : r. Yerli yerinde, dosdoğru.

bicihanîn : l. Gerçekleştirmek. Gerçek haline gelmek.

bicihbûn 1 : l. Yerleşmek. İyice oturmak.

bicihbûn 2 : l. Gerçekleşmek. Gerçek haline gelmek.

bicihkirin : l. Yerleştirmek.

biçavik : r. Gözenekli. Üstünde gözenekleri bulunan.

biçek : r. Silahlı. Silahı olan.

biçekbûn : l. Silahlanmak. Silahlı hale gelmek.

biçekkirin : l. Silahlandırmak.

Silahlı hale koymak.
biçembil: r. Kulplu. Kulpu olan.
biçêl : r. Kırklı. Biri kırkmadan öbürü doğan iki çocuğun her biri.
biçiqul : r. Budaklı. Üstünde budakları bulunan.
biçiya : r. Dağlık. Dağı çok olan yer. Dağı olan.
biçûk : r. Küçük. Boyutları benzerlerinden daha kısa olan.
biçûkayî 1 : r. Küçüklük. Küçük olma hali.
biçûkayî 2 : n. Çocukluk. Çocuk olma hali.
biçûkbûn 1 : l. Çocuklaşmak. Çocuklara yaraşır hal almak.
biçûkbûn 2 : l. 1- Büyükken küçük olmak. 2- Değer ve şerefini azaltacak yaraşır davranışta bulunmak.
biçûkkirin : l. Küçültmek. Büyükken küçük hale getirmek. Değer ve şerefini azaltmak.
bidad : r. Adil. Adaletle iş gören, adaletten, haktan ayrılmayan, hakkı yerine getiren.
bidax : r. Damgalı. Damgalanmış.
bidaxbûn : l. Damgalanmak. Damgalamak işine konu olmak.
bidasî : r. Kılçıklı. Kılçığı olan.
bideq 1: r. Benekli. Ufak tefek lekeleri bulunan.
bideq 2 : r. Aşılı. Aşılanmış.
bidem : r. Demli. Demlenmiş.
bideng : r. Sesli. Sesi olan.
biderd : r. Dertli. Derdi olan.
bidergiştî : r. Nişanlı. Sözlü, yavuklu.
biderguş : r. Emzikli. Memede çocuğu olan kadın.
bidestlimêj : n. Aptestli. Aptes almış bulunan.
bidestûr : r. İzinli.
bidê : r. Analı. Anası olan.
bidil : r. Gönüllü. Bir işi gönül hoşluğu ile üstlenen.
bidil 2 : r. İstekli. Bir şeye karşı isteğ i olan.
bidizî : d. Gizlice. Gizli olarak, kimseye göstermeden, başkalarına beli etmeksizin.
bidîmen : r. Manzaralı. Manzarası olan.
bidohin : r. Yağlı. Yağı olan.
bidom : r. Sürekli. Süreği çok olan, çok süren.
bidor : d. Nöbetleşe. Aralarında nöbetle.
bidûv : r. Kuyruklu. Kuyruğu olan.
biedap : r. İrinli. İrin bağlamış olan.
biedapbûn : l. İrinlenmek. İrin peyda etmek.
bieqil : r. Akıllı. Gerçeği gören ve ona göre davranan.
bieqilbûn : l. Akıllanmak. Karşılaştığı olayların verdiği derse göre davranır olmak.
bieqilî : n. Akıllılık. Akıllı olma hali. Akıllıca iş.
bieqr : r. Kubbeli. Kubesi o-

lan, kubbe biçiminde olan.
biewle : r. Güvenilir. Güvenilecek yer.
biewr : r. Bulutlu. Üzerinde bulut olan.
biêş 1 : r. Hastalıklı. Ayakta gezdiği halde önemli bir hastalığı olan veya üzerinden hastalık eksik olmayan.
biêş 2 : r. Ağrılı. Ağrıyan, ağrı veren. Acısı olan.
bifetl : r. Kıvrımlı. Kıvrımı olan.
bifetlonek : n. Dolanbaçlı. Dolanbaçlı olan. Virajlı.
bifihêt : r. Utangaç. Alışmadığı kimselerin yanında sıkılıp yüzü kızararak serbest söz söyleyemeyen veya davranamayan, sıkılgan.
bigirêk : r. Düğümlü. Üzerinde ya da içinde düğümü bulunan.
bigirş : r. Cüsseli. İri yapılı iri gövdeli, iriyarı.
bigohin : n. Memeliler. Yavrularını emzirerek büyüten hayvan.
bigoman : r. Umutlu. Umudu olan, umut besleyen.
bigomanbûn : l. Umutlanmak. Umuda düşmek.
bigomankirin : l. Umutlandırmak. Umut vermek, umut kazandırmak.
bigoşt : r. Etli. Eti çok olan, içinde et bulunan.
biguh : r. Kulaklı. Kulağı olan.
biguher : r. Küpeli. Küpe takmış olan. Küpeye benzer bir deri sarkıntısı olan.
bigulî : r. Çatalı. Çatallı olan.
bixar : n. Buhar. Sıvıların veya bazı kıtaların geçtikleri gaz hali.
bixelek : r. Halkalı. Halkası olan.
bixem : r. Kaygılı. Kaygısı olan.
bixembûn : l. Kaygılanmak. Kaygıya düşmek.
bixeml : r. Süslü. Süsü olan, süslenmiş, bezenmiş.
bixêr : r. Hayırlı. Hayrı olan, yararı olan.
bixêra : r. Acil. Acil olan, gecikmeye gelmez, geciktirilemez. İvedili.
bixêrî : n. Baca. Dumanı ocaktan çekip havaya vermeye yarayan maden veya kagir yol.
bixêrûbêr : r. Bereketli. Bol, verimli. Feyizli.
bixêz : r. Çizgili. Üzerinde çizgileri bulunan.
bixêzbûn : l. Çizilmek. Çizmek işine konu olmak.
bixiram : r.İtibarlı. İtibarı, hatırı olan.
bixîret 1 : r. Gayretli. Çaba gösteren.
bixîret 2 : r. İffetli. İffetini koruyan, namuslu.
bixumam : r. Puslu. Üzerinde pus bulunan, puslanmış.
bixur: n. Çakıl.
bixwarin : r. Yemekli. Arada

yemek verilen.
bixwe: d.Bizatihi.Kendinden, özünden, kendisi.
bixwedan : Sürünmek.
bixwedî : r. Sahipli. Bir sahibi olan.
bixwelî : r. Küllü. İçinde kül bulunan.
bixweser 1 : r. Yalın. Üzerinde başka bir şeyler katılmamış olan.
bixweser 2 : r. Yalnız.
bixweserî : Yalnızlık. Yalnız olma hali.
bixwîn : r. Kanlı. Kanı olan, kan bulaşmış olan.
bixwînbûn : I. Kanlanmak, Kan bulaşmak.
bih : n. Ayva.
bihar : n. Buğu. Gaz haline gelmiş su. Su buharı.
biharî : r. Çamurlu. Çamur bulaşmış, üstünde çamur bulunan.
bihaveyn : r. Mayalı. İçine maya karıştırılmış, maya ile ekşiyip kabarmış.
bihaw : r. Kuruntulu. Kuruntusu olan.
bihawarî : r. İvedili. Tez elden yapılması gereken.
bihawêr : r. Etrafı çevrilmiş.
bihay : r. Malumatlı. Bilgili.
bihemd : r. İstemli. İradeli.
bihejmar : r. Sayılı. Sayısı birkaçı geçmeyen. Şu veya bu sayıyı taşıyan.
bihevketin : I. Çatışmak.
bihevrebûn : I. Birlikte olmak.
bihevreyî : n.Beraberlik.Beraber olma hali. Birleşmiş olma hali.
bihêrs : r. Öfkeli. Öfkelenmiş, kızgın.
bihêrsbûn : I. Öfkelenmek. Öfkeli hale düşmek, kızmak.
bihêrskirin : I. Öfkelendirmek. Öfkelenmesine yol açmak, kızdırmak.
bihêvî : r. Umutlu. Umudu olan, umut besleyen.
bihêvîbûn : I. Umutlandırmak. Umuda düşmek.
bihêvkirin : I. Kuvvetlendirmek. Kuvvetlenmesini sağlamak.
bihin : n. Soluk. Ciğere alınıp verilen hava alıp vermek. Nefes.
bihinberdan : I. Soluklanmak. Geniş ve rahat soluk almak.
bihine : r. Kınalı. Kına ile boyanmış.
bihinfişk : n. Soluğanlık. Nefes darlığı.
bihinfişkî : n. Soluğan. Nefes darlığına uğramış kimse.
bihinfarah : r. Sabırlı. Sabır gösteren.
bihinfarahî : n. Sabır. Acı yoksulluk, hastalık gibi üzücü haller karşısında ses çıkarmadan onların geçmesini bekleme erdemi.
bihingil : r. Kulplu. Kulpu olan.
bihinok : n. Virgül. (gr) Bir noktalama işareti.

bihintang : r. Sıkkın. Pek sıkılmış olan.
bihintangbûn : I.Sıkılmak. Can sıkıntısına uğramak.
bihintangkirin : I.Sıkmak. Baskı altında üzmek. Sıkıntı vermek.
bihirî : r. Yünlü. Yünü olan. Yünden yapılmış. Yün kumaş.
bihiş : r. Dikkatli.
bihîm : r. Temeli olan. Belli bir temele oturtulan.
bihîstin : I. Kulakla duymak.
bihîtî : r. Şaşkın. Şaşırmış olan.
bihîtîn : I. Şaşırmak.
bihuner : r. Hünerli. Hünerli olan.
bihûşt : n. Cennet.
bihûştî : r. Cennetlik. Öldürdükten sonra yeri cennet olacağı sanılan kimse.
biîşk : r. İlmikli. Kolay çözülür şekilde ilmiklenmiş.
bijan : n. Istıraplı. Istırap veren, sıkıntılı.
bijarî : n. Seçim. Seçme işi.
bijarte : r. Seçkin. Benzerleri arasında niteliklerinin yüksekliğiyle göze çarpan.
bijarteyî : n. Seçkinlik. Seçkin olma hali.
bijartin : I. Seçmek. Benzerleri arasında hoşa gideni almak veya yararlanmak üzere ayırmak.
bijartî : r. Seçilmiş. Seçme ile ayrılmış.
bijidil : d. Gerçek olarak. Gerçekten.
bijî : ba. Yaşa. Memnunluk, sevinç gibi duyguları anlatmak için söylenir.
bijîjk : n. Doktor. Hekim.
bijîjkî : n. Doktorluk. Hekimlik.
bikar : r. Kullanılışlı. Rahatça kullanılabilen.
bikaranîn : I. Kullanılmak. Bir şeyi yaradığı işe sürmek.
bikarhatin : I. Kullanılmak. Kullanma işine konu olmak.
bikarhatî : r. Kullanışlı. Rahatça kullanılabilen.
bikarkirin : I. Kullandırmak. Kullanmak işini yaptırmak.
bikarûbar : n. İş güç. Yapacak belli birşeyi bulunan.
bikef : r. Köpüklü. Köpüğü olan.
bikel : r. Kaynar. Kaynar durumda .
bikevir : r. Taşlı. İçinde taş veya taş kırıntıları bulunan.
bikevz : r. Yosunlu. Yosunu olan, yosunla kaplı bulunan.
bikêç : r. Pireli. Pire bulunan.
bikêf : r. Keyifli. Keyfi yerinde, neşeli.
bikêfbûn : I. Keyiflenmek. Keyifli hale gelmek.
bikêr 1 : r. Yararlı. Yarar sağlayan.
bikêr 2 : r.Kullanışlı. Rahatça kullanılabilen.
bikêrhatin : I. Yaramak. Bir işte kullanılınca istenilen sonucu vermek.
bikêrhatî : r. Becerikli. Elinden iş gelen, tuttuğu işi be-

ceren.

bikil : r. Sürmeli. Gözlerinin altına sürme sürülmüş ya da öyle gözüken.

bikufrit : r. Kükürtlü. İçinde kükürt bulunan.

bikul : r. Kederli, elemli, acılı.

bikum: r. Bereli. Başında beresi olan.

biqalik 1 : r. Kabuklu. Kabuğu olan.

biqalik 2 : r. Muhafazalı. Bir kab, cilt içine alınarak korunmaya alınan.

biqalik 3 : r. Kılıflı. Kılıfı olmayan veya kılıf içinde bulunan

biqasî : b. Kadar. Ölçüsünde, derecesinde.

biqeyd : r. Kösteki. Kösteği olan.

bilehîm : r. Lehimli. Lehimle tutturulmuş.

bilez : r. Acil. Acele olan, gecikmeye gelmez, geciktirilmez.

bilezbûn : I. Acele etmek. Çabuk davranmak.

bilezkirin : I. Acele ettirmek. Çabuk yapmasını sağlamak.

bilêt : n. (Fr) Bilet.

bilêvkirin 1 : I. İfade etmek.

bilêvkirin 2 : I. Seslendirmek. Sesli kılmak.

bilib : r. Taneli. Tanelerden meydana gelmiş.

bilind : r. Yüksek. Benzerlerine göre altı ile üstü arasındaki uzaklık çok olan.

bilindayî : n. Yükseklik. Yüksek olma hali veya derecesi.

bilindbûn : I. Yükseltmek. Yüksek olmak, yükseğe çıkmak,

bilindcih : n. Yükselti. Bir noktanın deniz yüzünden olan yüksekliği.

bilindek : n. İnceltme işareti.

bilindkirin : I. Yükseltmek.

bilî : b. İçin, göre, gibi, rağmen.

bilûr : n. Kaval. Yumuşak sesli, perdeli büyük düdük.

bilûrvan : n. Kavalcı.

bimehr : r. Nikahlı. Nikahla varılmış karı ya da koca.

bimerc : r. Şartlı. Şarta bağlı.

bimêr : r. Kocalı. Kocası olan, evli kadın.

bimêrg : r. Çayırlıklı.

bimij : r. Sisli. Başında ya da üstünde sisi eksik olmayan.

bin : n. Dip. Derinliğin bittiği veya çıkışın, yüksekliğin başladığı yer.

binace : n. Nesil. Göbek, kuşak, döl.

binaxe 1 : n. Köken. Bir şeyin geçmişe doğru dayandığı son hal, biçim veya yer.

binaxe 2 : Esas. Bir iş veya sözde temel. Doğru şekil.

bincil : n. İç çamaşırı.

binçav : n. Gözaltı. Birinin bulunduğu yerden ayrılmasına

meydan verilmemek üzere bir yerde oturtulmuş durumu.
binçavkbûn : I. Gözaltı olmak.
binçavkirin : I. Gözaltı etmek. Birini göz altına almak
bindarî : n. Baskı. Kuvvet ve zor altında bulundurma eylemi veya bulunma hali.
bindeq : n. Fındık.
bindest : r. Baskı altında olan. Başkasının eli altında olan.
binefş : n. Menekşe.
binerd : n. Yeraltı. Yerin yüzeyi altındaki kısmı.
binerdbûn : I. Gömülmek. Toprağın altına alınmak.
binerdkirin : I. Gömmek. Toprak altına alınmak, saklamak.
binerx : r. Kıymetli. Değerli. Değeri biçilmiş.
bingeh : n. Dayanıklı. Temel.
binî : n. Altlık. Birşeyin altına herhangi bir amaçla konulan nesne.
binketin 1 : I. Alt olmak, yenilmek, yenilgiye uğramak.
binketin 2 : I. Etkilemeye, kandırmaya çalışmak.
binkolan 1 : I. İrdelemek. Bir sorunun ele alınabilen bütün hallerini incelemek.
binkolan 2 : I. Eşelemek. Bir sorunun niteliğini anlamak için hafifçe kurcalamak.
binyad : n.Dayanak. Dayanacak bir şey. Bir düşüncenin başlangıç ve temeli olan ana düşünü.
biper : r. Kanatlı. Kanadı olan
bipê : r. Ayaklı. Ayağı olan.
bipêl : r. Dalgalı. Dalgası olan, dalga dalga görünen.
bipêt : r. Alevi. Alevi olan, alevlenmiş.
bipirç : r. Tüylü. Tüyleri olan, Havı bulunan.
bipişkok : r. Düğmeli. Düğmesi olan, düğme ile kavuşturulan.
bipişt : r. Arkalı. Koruyanı olan.
bipîne : r. Yamalı. Yama vurulmuş, yama ile onarılmış olan.
bipor : r. Saçlı. Saçı olan.
bir : n. Bölüm, kısım, küme, kafile.
bira : n. Erkek kardeş. Kardeş.
birandin : I. Kesmek. Kesmek işini yaptırmak.
biraştin : I. Ateşin üstüne koyarak pişirmek.
biraştî : r. Pişmiş, pişirilmiş.
biratî : n. Kardeşlik. Kardeş olma hali.
birazava : n. Sağdıç.
birazî : n. Yeğen, Birine göre erkek kardeşinin çocuğu.
birc : n. Burç. Kale üstündeki kule.
birçî : r. Aç. Yemek yeme gerekliliğini duyan veya yemesi gereken.
birçîbûn : I. Acıkmak. Açlık duymak.

birçîtî : n. Açlık . Aç olma hali.
birçîkirin : l. Acıktırmak. Yemek yeme isteğini uyandırmak.
birek : n. Testere. Tahta kesme aracı.
birewş : r. Görkemli. Göz alıcı ve gösterişli.
birê : r. Yollu. Yolu olan.
birêbûn : l. İşleri yürür hale gelmek.
birêkirin : l. Yoluna koymak. Yolcu etmek.
birêl : n. Ormanlık. Ormanı çok olan ve ormanı bol olan.
birêvebirin : l. Yürütmek. Yürümek işini yaptırmak. Uygulamak.
birêveçûn : l. Yürümek. Adım atarak gitmek. Yürüyüş.Yürüme işi veya tarzı.
birêz 1 : r. Saygılı. Başkalarına gereken saygıyı gösteren.
birêz 2 : r. Sıralı. Sıralanmış.
birh : n . Kaş. Gözlerin üzerindeki kısa kıllar.
birin : l. Götürmek. Bulunulan yerden başka yere taşımak.
birinc : n. Pirinç.
birisas : r. Kurşunlu. İçinde kurşun bulunan. Kurşunlanmış.
birist : r. Dizili. Dizilmiş.
birivîn : r. Alevi. Alevi olan, alevileşmiş.
birîn : n. Yara.
birîndar : r. Yaralı. Yarası olan, yaralanmış.
birîndarkirin : l. Yaralamak. Bir yerinde yara açmak.
biroj : n. Gündüzün. Gündüz vakti.
birojî : r. Oruçlu. Oruç tutan.
birîşt 1 : r. Püsküllü. Püsküllü olan.
birîşt 2 : r. Saçaklı. Saçağı olan.
birk 1 : n. Havuz.
birk 2 : n. Zelve. Boyunduruğun iki yanında boyunduruğa geçirilen çubuk.
birrandin : l. Kestirmek. Kesme işini yaptırmak. (biçki ile)
birrîn : Kesmek. Testere ile kesmek. Düzgün parçalara ayırmak.
birûmet : r. İtibarlı. Hatırı sayılır. Saygıya değer.
bisimax : r. İradeli. İradesi güçlü olan.
birûsk : n. Kıvılcım.
biryar : n. Karar. Bir iş hakkında düşünüp uygun diye üstünde durulan çare.
biryardan : l. Kararlaştırmak. Karar altına almak, bir şey için karar vermek.
bisemax : r. İradeli. İradesi güçlü olan.
biserxwe 1 : Kararlaştırmak. Karar altına almak, bir şey için karar vermek.
biserxwe 2 : r. Erkin. Herhangi bir şekilde, herhangi bir koşula bağlı olmayan, istediği

gibi davranabilen.
biserxweyî : n. Erkinlik. Erkin olma hali.
biserûber : n. Ayrıntılı. Ayrıntısı olan. Detaylı.
biservebûn 1 : I.Benzemek. İki şey arasında birbirini andıracak kadar ortak nitelikler bulunmak.
biservebûn 2 : I. Anlamak, kavramak, yönünü bulmak.
biserveçûn : I. Benzeşmek. Birbirine benzemek.
biservexistin : I. Çoğaltmak. Çoğalmasını sağlamak.
bisêhil : r. Kumluk. Kumu çok olan, kumsal.
biservekirin : I. Elemek. Bir şeyi ekle tamamlamak.
bisih : r. Gölgeli. Gölgesi olan.
bisim : r. Toynaklı. Toynaklı olan.
bisimbêl : r. Bıyıklı.
bisimbil : r. Başaklı. Başağı olan.
bising : r. Göğüslü.Göğüsü geniş olan.
bisitirih : r. Boynuzlu. Boynuzu olan.
bisitirî : r. Dikenli. Dikenli olan.
bisiud : r. Talihli, şanslı.
bisisik : r. Çekirdekli.
bisk : n. Zülüf. Şakaklardan sarkan saç lülesi.
bist : n. Demir çubuk.(yuvarlak)
bişahî : r. Şenlikli. Oturanları, şenliği çok olan yer, düğe.
bişaşik : r. Sarıklı. Başında sarığı olan.
bişavî : n. Asimile.
bişavtin : I. Asimile etmek.
bişemî : r. Gösterişli. Gösterişi olan.
bişerm : r. Utangaç.
bişîr 1 : Sütlü. İçinde süt bulunan, sütle yapılan, sütü bol olan kadın.
bişîr 2 : r. Emzikli. Memede çocuğu olan kadın.
bişîrêz : r. Çirişli. Çirişle yaptırılmış olan.
bişkivîn : I. Açılmak (gül, tomurcuk).
bişkoj : n. Tomurcuk.
bişkurîn : I. İç çekmek.
bitalpik : r. Tortulu. Dibinde tortusu olan.
bitam : r. Lezzetli. Tadı güzel.
bitambûn : I. Tatlanmak. Tat verilmek. Lezzetli.
bitamkirin : I. Lezzetlendirmek. Tat vermek.
bitav : r. Güneşli. Güneş ışınlarıyla aydınlatmak.
biteqereq : r. Gürültülü. Gürültüsü olan şey. Şamatalı.
biteqîl 1 : r. Ağırlıklı. Belli ağırlığı olan.
bitemen : r. Uzun ömürlü.
bitenê : r. Yalnız. Yanında başkaları bulunmayan. Sadece.
bitenêyî: n. Yalnızlık. Yalnız olma hali.
bitev : n. Tümden.
bitevdîr : r. Tedbirli. Her işin-

de gereken tedbirleri vaktinde alan.

bitevayî : d. Tamamen. Tümü ile, bütünü ile, büsbütün.

bitixub : r. Sınırlı. Sınırı olan, sınırlanmış.

bitim : Bitim.

bitir : r. Küstah. Sıra, saygı tanımayarak terbiyesizce ortaya atılan.

bitirbûn : I. Küstahlaşmak.

bitirî : n. Küstahlık. Küstah olma hali, küstahça davranış.

bitirs : r. Korkulu. Korku veren, korkutan.

bitofil : r. Kabuklu. Kabuğu olan.

bitovik : r. Tohumlu. Tohumu olan.

bivaştin : I. Halletmek. Yoluna koymak, sonuca bağalamak.

bivên : r. Arzulu, istekli.

bivir : n. Balta. Ağaç kesmeye yarayan demir alet.

bivirik : n. Nacak. Küçük balta.

biwartin : I. Geçirmek. Atlamak.

biwartî : r.(gr) Geçişli. Nesneli.

biwêj : n. Deyim. Çoğu öz anlamında az çok bir anlam taşıyan klişeleşmiş söz.

biyan : n.Yaban. Yabancı. Yerli olmayan kimse.

biyanî : n. Yabancı. Aileden çevreden veya yurttan olmayan.

bizankî : d. Kasten. Kasıtla, bile bile ve isteyerek.

bizaxon : r. Kurallı. Kurallı olan.

bizav 1 : r. Etkin. işleme halinde olan. Faal.

bizav 2 : n. Hareket. Devinme.

bizavî : n. Etkinlik. Etkin olma hali.

bizavtin : I. Haraket etmek. Etkin duruma gelmek.

bizdan : n. Ürküntü. Ürkme duyusu.

bizdîn : I. Ürkütmek. Ürküntü vermek.

bizdandin : I. Ürkmek. Korkup kaçmak.

bizereng : r. Akıllı.

bizilx : r. Zırhlı. Zırh giymiş veya zırh kaplanmış.

biziman : r. Dilli. Konuşkan.

bizimanbûn : I. Dillenmek. Hiç söylemezken çok söylemeye başlamak.

bizin : n. Keçi.

bizirav : r. Yürekli. Tehlikeyi korkusuz karşılayan.

biziravbûn : I. Yüreklenmek. Birine yüreklilik vermek.

bizirik : n. Tohum. Kendisinden bitki üreyen tane.

bizmar : h. Çivi.

bizmarbûn : I. Çivilemek. Bir şeyi bir yere çivi ile tuttırmak.

bî 1 : r. Dul. Eşi ölmüş kadın.

bî 2 : Söğüt. Akarsu kenarlarında yetişen ince uzun dallı bir ağaç türü.
bîjî : n. Piç. Nikah dışı dünyaya gelmiş çocuk.
bîjîtî : n. Piçlik. Piç olma hali.
bînahî 1 : n. Görüş. Görmek tarzı.
bînahî 2 : n. Bakış. Bakma tarzı.
bînahî 3 : n. Göz nuru.
bîr 1 : n. Bellek.Öğrenilmiş veya baştan geçmiş bir şeyi zihinde tutma yetkisi.
bîr 2 : n. Kuyu.
bîranîn : l. Hatırlamak. Önce öğrenilmiş bir şeyi zihinde tutma yetkisi.
bîrawer : n. Hatırda kalan şey.
birbirin : l. Farkına varmak.
bîrewer : r. Bilinçli. Eleştirimli bir şekilde kendi erkinliğinin farkında olan.
bîrewerbûn : l. Bilinçlenmek.
bîrewerî : n. Bilinç.
bîrok : n. Anı. Yaşanmış olgulardan belleğin sakladığı her türlü iz.
bîrov : n. Egzama. Bir deri hastalığı.
bîrovî : r. Gri. Beyaz ve siyahın karışımından meydana gelen renk. Kül rengi.
bîrûbawer : n. İnanç. Bağlı bulunulan düşünce.
bîsiklêt : n. (Lat) Bisiklet.
bîskuwît : n. (Fr) Bisküvit.
bîstan : n. Bahçe.
bîst : r. Yirmi.
bîstek : r. Belirsiz bir süre.
bîstemîn : r. Yirminci.
bîşeng : n. Salkım söğüt.
bîyîtî : n. Dulluk. Dul olma hali.
bobîn : n. (Fr) Bobin.
box : n. Soğan cücüğü.
boxem : n. Bir tür çiçek.
bomba : n. (İt) Bomba.
bone : n. Sebep. Bir olayı veya durumu gerektiren yahut doğuran başka bir olay veya durum. Neden.
bono : n. (İt) Bono.
bor : n. Akarsu geçidi.
boran 1 : l. Böğürmek. Bağırmak.
boran 2 : n. Bunalım. Ruh halinde meydana gelen sonucu tehlikeli olabilecek durum.
borandin : l. Böğürmek. Böğürmesine yol açmak, neden olmak.
borebor : n. Böğürtü. Böğürme sesi.
borîn : l. Kişi, böğürtüye benzer ses çıkarmak.
borsa : n. (Yun) Borsa.
boş : r. Bol, bereketli.
boşûn : l. Çoğaltmak. Bollatma
botaf : Kırmızı renkli çalı.
boyax : n. Boya. Renk.
boyaxxane : n. Boyahane. Boya işleri yapılan yer.
boyaxkar : n. Boyacı. Boya-

ma işlerini meslek edinen kimse.
boyaxkarî : n. Boyacılık. Boyacının yaptığı iş.
boyaxkirin : l. Boyamak. Boya sürerek renk vermek.
boyqot : n. (Yun) Boykot.
boz : Boz.
buxur : r. Buhar, tütsü.
buhurandin 1 : Geçirmek. Geçmek işini yaptırmak, geçişini sağlamak.
buhurandin 2 : Atlatmak. Geçmek işini yaptırmak.
buxurdang : n. Buhar kabı.
buhurtin : l. Geçmek. Bir yandan girip öte yandan çıkmak. Üsünde veya içini de yürüyerek arkada bırakmak. Sınavdan geçmek.
buhurtî : r. Geçmiş. Geçmek işini yapmış. Arkada kalan yaşam.
buwar 1 : r. İletken, iletici.
buwar 2 : r. Bulaşıcı.
buwar 3 : r. Saydam. Işık geçiren.
buwar 4 : d. Karşı, için, hakkında.
buwarî 1 : n. Eğlencelik.
buwarî 2 : n. Eğlenti.
buwartî 1 : r. Geçmiş.
buwartî 2 : r. (gr) Geçişli. Eylemi yalnız özneyi değil, özne ile birlikte bir veya birkaç nesneyi de ilgilendiren fiil.
bûk : n. Gelin. Evlenmek üzere olan kız veya evlenmiş kadın.
bûklik : n. Arpacık. Gözün kenarında çıkan kan çıbanı.
bûkîtî : n. Gelin olma hali.
bûyer : n. Olay, olgu.
bûyin : l. Olmak. Varlık kazanmak.
bûyî : r. Olgun (yemiş).

C

cabil : n. Harç. Kum, çimento veya kireçle yapılan çamur.
cabilandin : l. Karmak. Sıvı ile karıştırarak çamur haline getirmek.
cabilîn : l. Karılmak. Karma işlerine konu olmak.
cag : n. Tadı ekşi bir ot.
cax : n. Parmaklık. Korkuluk.
cam : n. Cam. Sert, saydam ve çabuk kırılır cisim. Sırça.
camxane: n.Camekan. Camlık, cam, dolap, vitrin.
camkar : n. Camcı. Cam satmayı veya takmayı meslek edinen kimse.
camkarî : n. Camcılık. Camcının yaptığı iş.
camkirin : l. Camlamak, camla kaplamak veya cam takmak.
cambaz 1 : r. Atılgan. Tehlike veya güçlükten yılmayarak kendini daima ileriye atan.
cambaz 2 : r. Fedakar.
cambazî 1 : n. Atılganlık. Atılgan olma hali.
cambazî 2 : n. Fedakarlık.
can : n. Can. İnsan ve hayvanlarda yaşamayı sağladığına inanılan madde dışı varlık.
canbêzar : r. Bıkkın. Çok bıkmış.
canbêzarî : n.Bıkkınlık.Bıkkın olma hali.
candar : r. Candan. İçten olma hali.
candarî : n. İçtenlik. İçten olma hali.
cangorî : n. Kurban. Bir ülkü uğruna feda edilen veya kendini feda eden kimse.
canfida : r. Fedakar. Feda etmekten çekinmeyen. Fedai.
canfidayî : Fedakarlık. Fedakarca davranış.
cankeştî : n. Savaş gemisi.
canparêz : n. Cankurtaran. Yaşaması tehlikede olanları kurtarmak için kullanılan araç.
car : n. Kere, defa, yol, kez.
carandin : l.Tekrarlamak. Tekrar etmek, yeni baştan yapmak, yinelemek.
carcim : n. Örtü (yatak).
carina : d. Bazen, arasıra, kimi vakit.
cas : n. Alçı. Pişirilip toz haline getirilmiş alçı taşı.
casîn : r. Alçıdan imal edilmiş.
caw : n. Kaput bezi. Pamuktan düz dokuma, amerikan bezi.

cawîn : r. Kaput bezinden imal.
cawkar : n. Kaput bezi imalatçısı.
cawkarî : n. Kaputbezi imalatçılığı veya kaputbezi imalatçısının yaptığı iş.
ceban : n. Mezarlık. Gömültü.
cebanî : n. Hortlak.
cebar : n. Kırıkçı, çıkıkçı.
cebarî : n. Kırıkçının işi.
cebirkirin: I.Kaynaştırmak.Kaynamasını sağlamak (kırık).
cebil: n. Cephane. Her türlü ateşli savaş silahları ile atılmak üzere hazırlanan çeşitli maddeler.
cebilxane : n. Cephanelik. Cephanenin saklanmasına yarayan yer.
cebirîn : I. Kaynaşmak. İyice yapışıp birleşmek (kemik).
cefan : n. Otlak. Hayvan otlanan yer.
cefen : Otlak
cefil : n. Ürperme duyusu veya hali.
cefilandin : I. Ürpermek. Ürpermesine yol açmak, neden olmak.
cefilîn : I. Ürpermek. Tüyler diken diken kalıp deri nokta nokta kabarmak.
ceft 1 : n. Mazı ve palamut unu.
ceft 2 : n. Tabak, sepi.
ceftxane : n. Tabakhane, sepihane.
ceftkar : n. Sepici.
ceftkarkirin : I. Sepilemek.
ceh : n. Arpa.
cehdashî : n. Yabani arpa.
cehimandin : I. Gebertmek.
cehimîn : I. Gebermek.
cehîn : n. Arpadan mamul.
cehş : n. Eşek sıpası.
cehşik : n.Sıpa.
cehter : n. Kekik. Kokulu bir ot.
cejin : n. Bayram. Kutlu sayılan veya günler.
cekerewe : n. Fasıl. Kitaplarda bölüm parçası, ayırım.
celeb1 : n. Hayvan tüccarı.
celeb 2 : n. Davar sürüsü.
celeb 3 : n. Grup, bölük, takım.
celeb 4 : n. Çeşit, tür, cins.
cem : d. Yanında, nezdinde, huzurunda.
cembî : n. Zembil. Hasırdan örülmüş kulplu torba.
cemedanî : n. Erkek yeleği.
cenan : n.Bahçe işçisi.
cenanî : n. Bahçe işçisinin yaptığı iş.
cenawir : n. Canavar. Canakıyan yabani hayvan.
cendek : n. Ceset. Ölü vücut.
cender : n. Makara. Kasnak.
cerbez : r.Becerikli.
cerbezî : n. Maharet. Beceriklilik. Ustalık.
cercer :n.Döven.Harman dövme aracı.
cerg : n. Akciğer.
cerimandin : I. Cezalandırmak. Zararı ödetmek.
cerimîn : I. Cezalandırılmak. Zararı ödemeye mahkum

edilmek.

cerime : n.Cereme. Başkası tarafından yapılan veya kaza olarak meydana gelen zararı ödeme.

cewrik : n. Köpek eniği.

cewsen : Zırh. Çelik giysi.

ceyirandin : I. Sıvamak. Sıva vurmak, bir yeri düzleştirmek.

ceyirîn : I. Sıvamak. Sıvama işine konu olmak.

ceynik : n. Şakak. Göz ile kulak arasındaki,elmacık kemiğinin üsütünde bulunan çukurumsu yer.

cezî : n. Kışın hayvanlara yedirilmek üzere yapılan meşe dalları yığını.

cêgir : n. Halef. Birinden sonra gelen, onun yerine geçen kimse.

cêr : n.Testi. Su taşımaya yarayan ağzı dar, karnı şişkin toprak kap.

cêrî : n Kadın hizmetçi.

cêrîtî : n. Kadın hizmetçinin yapmakta olduğu iş.

cêwî : r. İkiz. Bir doğumda dünyaya gelen ikiz (kardeş).

cida 1 : r.Ayrı. Yerleri bir olmayan, başka, ötekilerden uzak ve tek başına olan.

cida 2 : r. Uzak. Birbiriyle ilişkisi olmayan.

cidabûn : I. Ayrılmak. Kendini ayırmak, uzaklaşmak.

cidakirin : I.Toplu bulunan, bir arada olan şeyleri birbirinden uzaklaştırmak.

cifnî : n. Büyük, derin tabak.

cih : n. Yer, mevki, makam, iz, eser.

cihar 1 : n. Yem torbası.

cihar 2 : r. Tavlada dört sayısı.

cihcih : n. Yeryer anlamında.

cihê : n. Tecrit. Ayırma, soyutlama, yalıtma.

cihêbûn : I. Tecrit etmek.

cihêkirin : I.Tecrit etmek. Soyutlamak.

cihêrengbûn : I. Farklılaştırmak.

cihêrengî : n. Farklılık. Farklı, ayrı olma durumu.

cihgirtin : I. Yer etmek.

cihguhêz: n. Taşımacı. Herkesin eşyasını istediği yere taşımayı sağlayan kimse.

cihguhêzî: n. Taşımacılık. Taşımacının yaptığı iş.

cihkirin : I. Yer etmek. İz bırakmak.

cihû : Yahudi. Musa dininden olan.

cihûtî : n. Yahudilik. Yahudi olma hali.

cihwar: n. Mesken. Konut, eğlek.

cihwarbûn : I. Yerleşmek. Bir yerin yerlisi haline gelmek.

cihwarkirin:I.Yerleşmek.Yurtlandırmak. İskan etmek.

cil : n. Giysi. Her türlü giyim eşyası.

cilik : n. Çul. Kıldan yapılmış hayvan örtüsü.

cimcim : n. Kafatası.

cindî : r. Alımlı. Alımı olan.

cinesrî : n. Bir hurma türü.
cir : n. Huy. İçgüdü halini almış alışkı.
cirxerab : n. Huysuz. Huyları iyi olmayan, geçimsiz.
cirxerabî : n. Huysuzluk. Huysuz olma hali veya huysuzca davranış.
cirin : n. Dibek. Taştan yapılmış büyük havan.
cirinik : n. Küçük dibek.
civak : n. Toplum. Nitelikleri bakımından bir bütün meydana getiren ve en çoğu bir arada bulunan canlıların topu.
civakî : r. Toplumsal. Toplumla ilgili, topluma ilişkin.
civaknas : n. Sosyolog. Toplumbilimci.
civaknasî : n. Toplumbilim. İnsan topluluklarının yaşayışını ve onu yöneten yasaları inceleyen bilim. Sosyoloji.
civan 1 : n. Randevu. Belli bir saatte, belli bir yerde buluşma sözleşmesi.
civan 2 : n. Birleşim. Bir meclisin bir gün içindeki birleşmeleri.
civan 3 : l. Toplanmak. Toplamak işine konu olmak.
civandin 1 : l. Toplamak. Bir araya getirmek. Devşirmek. Verecek olanlardan almak.
civandin 2 : l. Birleşmesini sağlamak. Birleşime çağırmak.
civanî : n. Buluşma, randevu yeri.
civîn : n. Toplantı. Birçok kimsenin bir araya gelmesi.
civîngeh : n. Toplantı yeri. Toplanma yeri.
ciwa : n. (far) Cıva.
ciwan : r. Genç. Henüz yetişmemiş olup daha orta yaşa gelmemiş.
ciwanbûn : l. Gençleşmek. Yeniden gençlik ve canlılık kazanmak.
cîl: n. Nesil, göbek, kuşak, soy.
cula : n. Hareket. Devinme, kımıltı.
cuwanî : n. Gençlik. Genç olma hali ve bu hali çağı.
cuwanîk : n. Kısrak. Atın dişisi.
cuwamêr : r. Kibar. İncelikli kimse.
cuwamêrî : n. Kibarlık. Kibar olma hali veya kibarca davranış.
cobar : n. Çiftlik. Ekilmeye ve türlü hayvan yetiştirilmeye elverişli ve orada evler bulunan geniş arazi.
coht 1: n. Çift. Toprağı sürme işi.
coht 2 : r. Çift. İki ile bölünebilir sayı. İkisi bir takım meydana getiren.
cohtar : n. Çiftçi. Geçimini çift sürme işi ile ilgisi bulunan herkes.
cohtarî : n. Çiftçilik. Çiftçinin gördüğü işler.

cohtbûn : l. Sürülmek. Sürme işine konu olmak. (toprak)
cohtkirin : l. Sürmek. Pulluk ve sabanla işlemek.
cok : n. Kanal, ark. Suyolu.
col : r.Zincir halinde dizili.
colbûn : l. Zincirlenmek. Zincir halinde dizilmek.
colkirin : l. Zincirlemek. Zincir halinde dizilmek.
comerd : r. Cömert. Cömert olma hali.
cor : n. Nev'i, çeşit, tür.
corbûn : l. Çeşitlenmek.
corkirin : l. Çeşitlendirmek. Bir şeyin çeşidini artırmak.
cort : r. Kaba, patavatsız.
cortî : n. Patavatsızlık. Patavatsız olma hali veya patavatsızca davranış.
cumik 1 : n. Dokuma tezgahı çukuru.
cumik 2 : n. Küçük dibek.
cumker : n. Dokumacı. Dokumacılık yapan kimse.
cumkerî : n. Dokumacılık. Kumaş dokuma işi veya dokuma ticareti.
cutin : l. Çiğnemek. Ağza alınan bir şeyi dişler arasında ezmek.
cuzan : n. Ustura. Traş için kullanılan, namlusu sapına kadar bıçak.
cûr : n. Çeşit. Aynı türden olan şeylerin kimi özelliklerle ayrılan öbeklerden her biri.
cûrbecûr : r. Çeşitli.
cûrbecûrbûn : l. Çeşitlenmek.
cûrbecûrkirin : l. Çeşidi çoğaltmak.

Ç

çak : r. İyi. Kendisinden aranılan nitelikleri taşıyan.
çakbûn : I. İyileşmek. İyi hale gelmek.
çakî : n. İyilik. İyi olma hali.
çakkirin : I. İyileştirmek. Eksiğini, bozuğunu gidermek.
çaktirîn : d. İyice. Çokça, adamakıllı.
çakuç : n. Çekiç. Çivi çakmaya yarayan demir alet.
çaq : n.Baldır. Bacağın dizden aşağı olan kısmı.
çaqrûtî : n. Baldırıçıplaklık.
çal : n. Kuyu. Derinliğine kazılan ve suyundan yararlanılan kuyu.
çalak 1 : r. Etkin. İşleme halinde olan. Edilgin karşıtı.
çalak 2 : n. Atik. Çabuk davranan.
çalakî 1 : n. Atiklik. Kolaylık ve çabuklukla davranan.
çalakî 2 : r. Atik. Çabuk davranış.
çalaq : r.Kaypak. Sözünde durmaz, sözüne güvenilmez.
çalaqî : n. Kaypaklık. Sözüne güvenilmezlik.
çalapk: I. Emeklemek. Çocuk yürümeye başlamadan önce el ve ayaklarını kullanarak yürümek.
çalik : r. Kuyucuk. Küçük kuyu.
çalpandin : I. Aşırmak. Çalıp götürmek.
çalpîn : I. Kendisinden bir şey aşırılmak.
çame : n. Şiir. Güzel imgeler taşıyan sanatlı söz.
çamego : n. Şair. Şiir söyleyen veya yazan kimse.
çandin 1 : I. Ekmek. Toprağa yolunca tohum atmak.
çandin 2 : I. Doğramak. Keserek parçalamak. (Çorbaya ekmek.)
çandinî : n. Ekin. Tahılın tarlaya atıldığı andan harman oluncaya kadarki hali. Tarım.
çandî 1 : I. Ekili. Ekilmiş olan.
çandî 2 : r. Doğranmış durumda.
çapal 1 : r. Pasaklı. Kirli, çapaçul durumda olan.
çapal 2 : r. İğrenç. İğrenilecek halde olan.
çapalî : n. Pasaklılık. Pasaklı olma hali.
çapamenî : n. Basın.
çapandin : I. Basmak. Bası işi yapmak.
çapandî : r. Basılı. Basımevin-

de basılmış.
çapdar : n. Basımcı.
çapdarî : Basımcının yapmakta olduğu iş.
çapxane : n. Basımevi.Basım işi yapılan yer.
çapik : n. Şinik. Tahıl için kullanılan bir ölçek.
çapk : n. Alkış. Alkışlama eylemi, alkışlama.
çapkandin : I. Alkışlatmak. Alkışa tutturmak.
çapkdan : I. Alkışlamak. Bir şeyin beğenildiğini anlatmak için el çırpmak veya o yolda söz söylemek.
çapkirin : I. Basmak. Bası işi yaptırmak.
çar : r. Dört sayısı.
çarçik : n. Dörtlü. Kenarları ve açıları birbirine eşit olan dörtgen.
çarçikî : r. Dörtköşe durumunda olan.
çarçive : n. Çerçeve. Resim kenarlığı.
çardar : n. Cenaze taşıyan araç.
çardeh : r. Ondört sayısı.
çardemîn: r. Ondördüncü sırada olan.
çarenûs : n. Kişinin kaderini tayini.
çareser : n. Çözüm. Bir sorunun çözülmesinden alınan sonuç.
çareserî : r. Çözümsel. Çözümle ilgili.
çareserkirin : I. Çözümlemek. Bir çözüme vardırmak.
çargavî : Dörtnal. Atın en hızlı koşuşu.
çarik : n. Tülbent. Pamuktan, ince seyrek dokunmuş hafif ve yumuşak bez.
çarîn : n. Dörtlük. Dört mısradan oluşan şiir birimi.
çarmedor : n. Çevre. Bir şeyi kuşatan yakın yerler.
çarmedorbûn : I. Çevrelemek. İçine almak, kuşatmak. Bir konunun çevresini çizmek.
çarmêrkî : n. Bağdaş. Sol ayağını sağ oyluğun, sağ ayağını da sol oyluğun altına alıp oturmak.
çarneçar : d. İster istemez.
çarnikar : n. Dört köşe.
çarox : n. Çarık. Kenarları kıvrılıp iki ucu dikilen ham demir parçasından yapılma köylü papucu.
çarpê : n. Dörtnal. En hızlı at koşusu.
çarpîne : r. Dönek, kararsız.
çarşemb : n. Çarşamba. Haftanın dördücü günü.
çaryek : r. Çeyrek. Dörtte bir.
çav : n. Göz . Görme organı.
çavbal : r. Açıkgöz.
çavbalî : n. Açıkgözlük. Açıkgözlü olma hali.
çavbirçî : n. Açgözlü. Mala veya yiyecek, içecek şeylere doymak bilmeyen, gözü aç.
çavbirçîtî : n. Açgözlülük. Aç

olma hali veya aç gözlüye yakışacak davranış.
çaybirin : l. Göz kestirmek.
çavdan : l. Gözetmek. Gözle işarete etmek.
çavdêr 1 : n. Gözlemci. Gözlem yapma ile ilgili görevli kimse.
çavdêr 2 : n. Tanık. Gördüğünü ve bildiğini bir yargı veya soruşturma kurulu önünde söyleyen kimse.
çavdêrî 1 : n. Gözlemcilik. Gözlemcinin görevi.
çavdêrî 2 : n. Tanıklık. Tanık olma hali.
çavhîz : r. Gözü pis. Pis gözlü.
çavhîzî : n. Pis gözlü olma hali.
çavik : n. Gözenek.
çavî : n. Göz. İçinde öteberi konulan ve bölmeleri olan bir şeyin her bölmesi.
çevlider : r. Hovarda.
çavliderî : n. Hovardalık.
çevlixew : d. Uykudan henüz kalkmış olup uyku sersemliği üzerinde iken.
çavnebar : r.Kıskanç. Kıskanma huyu olan.
çavnebarbûn : l. Kıskanmak.
çavnebarî: Kıskançlık. Kıskanç olma hali veya kıskanç olana yakışır davranış.
çavreş : r.Karagözlü .
çavreşî : n. Kızgınlık. Kızgın olma hali.
çavsor : r. Gözü dönmüş. Azgın bir isteğin etkisi.
çavsorbûn : l. Gözü dönmek. Azgın bir isteğin etkisi altında ne yaptığını bilmez bir hale gelmek.
çavsorî : n. Gözü dönmüşlük. Gözü dönmüş olma hali.
çavtang : r. Cimri.
çavtangî : n. Cimrilik. Cimri olma hali veya cimrice davranan.
çavtêr : r.Gözütok. Gözü malda olmayan kimse.
çavtêrî : n. Gözütokluk. Gözü tok olmanın hali.
çavtirsandin : l. Yıldırmak. Gözünü korkutmak.
çavtirsandî : r. Yıldırılmış.
çavtirsîn : l. Gözü korkmak.
çawa : d. Nasıl, ne gibi, ne tür.
çawankî : n. Nitelik. Bir şeyin nasıl olduğunu belirten hal.
çay : n. Çay. Kurutulmuş yaprakları haşlanarak suyu içilen ağaççık.
çaydang : n. Çaydanlık. İçinde çay demlenilen ibrik.
çayxane : n. Çayhane. Çay içilen dükkan,
çek 1 : n. Silah. Savunma veya saldırmak için kullanılan alet.
çek 2 : n. Takı. Takılan altın, küpe inci gibi şeyler.
çekdanî : n. Silahsızlandırmak. Genel barış ve güvenlik için silahları azaltma işi.

çekdar : r. Silahlı. Silahı olan.
çekeloz : n. Sincap. Kemirgen memeli hayvanlardan.
çeqçeqonk : n. Değirmen taşı üstündeki taneyi dökmeye yarar tahta.
çeqilmast: n . Çırpma yoğurt.
çelebî : r. Kibar. İncelikli kimse.
çelebîtî : n. Kibarlık. Kibar olma hali.
çeleng : r. Zarif. İnce bir duygu gösteren.
çelengî : n. Zariflik. Zarifçe davranış veya zarif olma hali.
çelîpa : Haç. Birbirini dikey olarak kesen iki çizgiden ibaret olan şekil.
çeltûk : n. Çeltik. Kabuğu ayıklanmamış pirinç.
çemandin 1 : I. Çermelemek. Çemremek. Kol, paça, etek gibi şeyleri kaldırıp çemremek.
çemandin 2 : I. Eğmek. Eğik hale getirmek (genelliklebaş).
çembil : n. Kapların, sap gibi düz değil de az çok halka biçiminde olan tutacak yeri.
çemçik : n. Kepçe. Uzun sapı yuvarlak ve derince kaşık.
çemîn 1 : I. Çemrenmek.
çemîn 2 : I. Eğmek. Baş eğmek.
çenar : n. Çınar. Koyu gölgeli uzun ömürlü bir ağaç.
çend : r. Kaç. Nicelik soru sıfatı.
çendemî : r. Geçici. Çok sürmeyen.
çendik : r. Birkaç.
çeng : n. Kol. insanın omuz başından parmakları ucuna kadar uzanan üyesi.
çengbûn : I. Atılmak. Kendini atmak.
çengkirin : I. Atmak, fırlatmak.
çengoyî : r.Kanat tüyleri yolunmuş.
çep 1 : r.Sol. Yüreğin bulunduğu tarafta olan.
çep 2 : r. Solak, Sağ eli yerine sol elini kullanan.
çepandin : I. Sollamak. Bir taşıt başka bir yerde başka bir taşıtı geçmek için solundan geçmek için yol almak.
çeper: n. Siper. Koruyucu engel.
çeperast : r. Çapraz. Bir köşeden karşı köşeye uzanan.
çeperastî : n. Çaprazlık. Çapraz olma hali.
çepl : n. Kol. İnsanın omuz başından parmak uçlarına kadar olan üyesi.
çerx 1 : n.Çark. Bir eksenin döndürdüğü tekerlek biçimindeki makina parçası.
çerx 2 : n. Sürçmek. Dalgınlıkla yanlışlığa düşme hali.
çerx 3 : n. Yanlış. Yanlışlık.
çerx 4 : n. Asır. Yüzyıl.
çerxî : r. Asri. Çağa uygun.
çerixandin : I. Çark ettirmek.
çerixîn 1 : I. Çark etmek.

çerixîn 2 : I. Sürçmek. Dalgınlıkla yanlışlığa düşmek.
çerixîn 3 : I. Sıyırmak. Sıyırmak işine konu olmak.
çerixîn 4 : I. Yanlışlığa, hataya düşmek.
çerm : n. Deri. İnsan ve hayvan vücudunu saran, çoğu tüy ve kılla kaplı bulunan, az çok yumuşak örtü.
çermelaq : r. Kalitesiz et.
çermîn : r. Deriden imal.
çespandin 1 : I. Yapıştırmak.
çespandin 2 : I. Bastırmak. elle basıp sığdırmak.
çespandin 3 : I. Tespit etmek. Ber şeyi bir yere saplanmış gibi değişmez hale getirmek.
çewisandin : I.Baskı uygulamak. Baskı altında tutmak.
çewisîn :I. Kendisine baskı uygulamak, baskıya alınmak.
çewlik : n. İma. Dolayısıyla anlatım. Üstü kapalı söz.
çewt 1 : n.Yanlış. Yanılma işi veya sonucu.
çewt 2 : r. Ters. Gerekli olan hale karşıt.
çewtî : n. Terslik. Ters olma hali veya tersçe davranış.
çewtî 1 : n. Yanlışlık. Yanılma işi veya sonucu.
çewtî 2 : n. Yanlışlık. Yanlış davranış, yanlış iş, yanlış sanı.
çê : r. İyi, ala, güzel, uygun.
çêbûn : I. Olmak. Varlık kazanmak, varlık alanına geçmek. Uygun düşmek, yerinde görülmek. Yetişmek. Olgunlaşmak.
çêkirin : I. Yapmak. Meydana getirmek. Olmasını sağlamak. İş görmek. Onarmak. Uygulamak. Oluş alanına çıkarmak.
çêl 1 : n. Bahis. Konuşulan konu.
çêl 2 : n. Lohusa. Yeni doğum yapmış.
çêle : n. Karakış
çêlek : n. İnek. Sığırın dişisi.
çêlik : n. Yavru. Hayvanın pek küçük yaşta olanı.
çêlkew : n. Keklik palazı.
çêlkirin 1 : I. Kastetmek. Amaçlamak, amaç olarak almak.
çêlkirin 2 : I. Bahsetmek. Kendisinden söz etmek, söz konusu etmek.
çêr : n. Sövgü. Sövmek için söylenen söz.
çêrandin : I. Gütmek. Hayvanları önüne katıp otlaklara sürmek.
çêre : n. Otluk. Otu bol olan yer.
çêrîn : I. Otlamak. (Hayvan)
çêrkirin : I. Sövmek. Küfretmek.
çêst : n. Tat. Acılık, tatlılık, ekşilik gibi niteliklerin genel adı.
çêstandin : I. Tattırmak. Tatma işini yaptırmak, tadını baktırmak.
çêstin : I. Tatmak. Bir yiye-

ceğin tadına bakmak.
çêtir: r. Daha iyi, daha güzel.
çi : c. Ne. Hangi şey.
çik : Açık, net, belirgin.
çikan : I. Kurumak. Suyu çekilmek (kuyu).
çikandin 1 : I. Kurumak. Suyunu ve yaşlığını giderip kuru hale getirmek.
çikandin 2 : I. Soluğunu kesmek.
çikandin 3 : I. Saplamak. Hızla batırmak.
çikandin 4 : I. Dik, ek. Uzunca bir şeyi dikine duracak şekilde bir yere tutturmak. Yetiştirmek üzere bir bitkiyi toprağa yerleştirmek.
çikandin 5 : I. Banmak. Bir şeyi sulu bir maddeye sokup çıkarmak.
çikçikandin : I. Elbisesinin kolları veya parçalarını yukarıya çekip toplamak.
çikiyayî 1 : r. Kuru. Suyu çekilmiş.
çikiyayî 2 : r. Toprağa dikine oturtulmuş veya dikilmiş durumda olan.
çikîn 1 : Kurumak. Suyu çekilmek.
çikîn 2 : I. Soluğu kesilmek.
çikîn 3 : I. Saplamak.
çikîn 4 : I. Kendini suya daldırma.
çiqas : d. Nice. Kaç, ne kadar.
çiqul: n. Dal. Ağacın gövdesinden ayrılan kollardan her biri.
çiqulandin 1 : I. Budamak. Dallarını kesmek. Dallarını kısaltmak.
çiqulandin 2 : I. Taze ağaç dallarını yeşermek üzere gömmek.
çiqulik : n. Budak.
çiqulîn : I. Budanmak. Budanma işine konu olmak.
çil 1 : r. Kırk sayısı.
çil 2 : n.Yarasa. Ön ayakları perdeli kanat biçiminde gelişmiş, memeli bir hayvan. ("i "sesi sert okunur)
çilm : n. Sümük. Burundan akan özel salgı.
çilmisandin : I. Soldurmak. Solmasını sağlamak, solmasına yol açmak.
çilmisî : r.Soluk. Canlılığı kalmamış, pörsümüş olan.
çilmisîn : I. Solmak. Tazeliği diriliği kalmayıp pörsümek.
çilpik : n. Kilit dili.
çilpîn : I. " çilp" sesi çıkarmak.
çilptazî : r. Çırılçıplak. Büsbütün çıplak.
çima 1 : d. Neden. Bir olayı doğuran başka bir olayı sormak için kullanılabilir.
çima 2 : d. Niçin. Bir olayın amacını sormak için kullanılır.
çinandin 1 : I. Biçtirmek. Biçme işini yaptırmak.
çinandin 2 : I. Doğramak. Doğrama işini yaptırmak.
çingandin : I. Çınlatmak." Çın"

diye ses çıkarttırmak.
çingên : n. Çınlamak.
çinîn 1 : Biçmek. Ekini, otu herhangi bir araçla kesmek.
çinîn 2 : l. Doğramak. Keserek parçalamak.
çinqal : n. Çengel. Bir yere takılmaya yarayan eğri demir.
çira 1 : n. Çıra. Çam gibi reçineli ağaçların yağlı ve çabuk yanmaya elverişli kısmı.
çira 2 : n. Kandil. İçinde sıvı bir yağ ve fitil bulunan kaptan ibaret ışık aleti.
çiran : Yırtmak. Yırtmak işine konu olmak.
çirandin : l. Yırtmak. Kağıt, kumaş gibi bükülüp katlanan şeyleri iki yandan çekip yarmak veya parça etmek.
çirçirandin : l. Çekiştirmek. iki ucundan tutarak ayrı yönlere doğru çekip durmak.
çirevîtik : n. Zıplamak. Bulunduğu yerden havaya doğru fırlama. Hoplama.
çirik 1 : n. Çirkin. Kuyudan kova çekmeğe yarayan ve el ile çevirilen küçük dolap.
çirik 2 : n. Makara.
çirisandin : l. Parıldamak. Parıldamasını sağlamak.
çirisîn : l. Parıldamak. Işınlar saçmak.
çirîn : l. Yırtmak. Yırtma işine konu olmak.
çirkandin : l. Çıtlamak. ("Çıt" diye ses çıkarmak)
çirkên : n. Çıtlama.
çirs : n. Pırıltı. Pırıldayan şeyin çıkardığı ışık.
çirûçiya : b. Issız dağ başı.
çirûsk : n. Kıvılcım. Yanmakta olan maddede kopup sıçrayan küçük ateş parçası.
çirçirandin : Parçalamak.
çirvirîn : Parçalamak.
çist : r. Hızlı, seri, tez, süratli, canlı, diri, eline çabuk.
çistî : n. Disiplin. Yasa ve düzenin toplulukta sıkıca sayılır olması niteliği, düzen bağı. Düzence.
çivan : n. (gr) Çekim. Fiillerin türlü zaman, şahıs ve kiplere, isimlerin de isim hallerine göre uğradıkları destek.
çivandin : l. Çekmek. (gr) Bir fiilin türlü zaman ve şahıslara göre aldığı şekilleri yolunca sıralayarak söylemek veya yazmak.
çivdan 1 : l. Kaytarmak. İşten kaçmak.
çivdan 2 : l. Sıçramak. Ayakları birdenbire yeri teperek hızla yukarıya ve ileriye atılmak.
çivdan 3 : Sıvışmak.
çiçîk : n. Civciv. Kümes hayvanlarının yumurtadan yeni çıkmış yavrusu.
çîkê : c. Kadınlar için kullanılan belgisiz şahıs zamiri.

çîko : c. Erkekler için kullanılan belgisiz şahıs zamiri.
çikûs : r. Cimri.
çîkûsî : n. Cimrilik. Cimri olma hali veya cimrice davranma.
çîn : n. Bükle. Saç lülesi.
çînayetî : n. Sınıfsal. Sınıfa ilişkin, sınıfa değgin.
çînî : n. Sınıf. Şu veya bu bakımdan kümelere ayrılan bir şeyin her kümesi.
çîp : n. Baldır. Bacağın dizden ayağa kadar olan kısmı.
çîrok : n. Masal. Olağan üstü olayla süslenmiş bulunan ilgi çekici hikaye.
çîrokvan : n. Masalcı. Masal anlatan kimse.
çît 1 : Dokuma. Pamuk ipliğinden dokunan bez.
çît 2 : n. Bölme. Özellikle çadırlar içindeki bölme.
çîtik : n. Kamış. Su kenarında yetişen, sepetçilik ve hasırcılakta kullanılan bir bitki.
çîtikî : r. Kamıştan imal edilmiş
çîya : n. Dağ. Çevresindeki araziye göre pek yüksek olan toprak.
çîyayî : r. Dağlı. Dağlık yerin ahalisinden olan.
çîzk : n. İki ayağını arkadan havaya kaldırarak tekme atmak (at, eşek. vb.).
çok : n. Diz. Oyluk ile baldırın birleştiği oynaklı bölge ve özellikle bunun ön yanı.
çokandin : l. Çökertmek. Çöktürüp oturtmak.
çokdan : l. Diz çökmek.
çol : n. Çöl. Kumluk, susuz, ıssız, geniş arazi.
çolî : r. Çöllü. Çöl halkından olan.
çort : r. Patavatsız. Sıra, saygı gözetmeyen kimse.
çortan : n.Keş. Yağsız peynir.
çortî : n. Patavatsızlık. Patavatsız olma hali veya patavatsızca davranış.
çûr : n. Tiftik keçi.
çûyin : l. Gitmek. Konuşana göre yakın olan bir yerden daha uzak bir yere varmak. Bulunduğu yerden ayırmak. Yürümek, yol almak.

D

dabelandin : I. Atıştırmak. Acele acele yemek veya içmek.
dabeş : n. Bölüm. Bölme işlemi sonucu elde edilen sayı.
dabeşandin : I. Böldürmek. Bölme işlemini yaptırmak.
dabeşbûn : I. Bölünmek. Bölmek işine konu olmak.
dabeşî : n.Bölücülük. Bölmeye çalışma.
dabeşkirin : I.Bölmek. Özel bir erekle bütünü iki veya daha çok parçalara ayırmak.
dabilandin : I. Yuvarlamak. Yuvarlanma işine konu olmak.
dabiristin : I. Sıralanmak. Sıra haline getirmek. Belli bir düzene göre sıraya koymak.
dabiristî : r. Sıralı. Sıralanmış. Yerinde, zamanında veya yolunda olan.
dabiristîn : I. Sıralamak. Sıra olmak. Sıra meydana getirmek üzere yer almak.
dabistan : n. Okul.
dabol : r. Tombul, yuvarlacık.
dabolî : n. Toparlacık, yuvarlacık olan veya öyle olma hali.
daçek : (gr) Zarf. Bir fiilin, bir sıfatın veya başka bir zarfın anlamına yer, zaman, nicelik nitelik gibi bakımlardan başkalık katan kelime.
daçikan : I. Saplanmak. Hızla batmak, batıp kalmak.
daçikandin : I. Saplamak. Hızla batırmak.
daçikîn : I. Saplanmak. Hızla batmak, batıp kalmak.
dad : n. Adalet. Herkesin yasaklarla tanınmış hakkını vermek, bu hakka ileşmemek ilkesi veya eylemi, tüze.
dadan : I. Kapatmak.Örtmek.
dadandin : I. Örttürmek. Örtme işini yaptırmak.
dadayî : r. Örtük. Kapalı.
dadgeh : n. Mahkeme. Yargı yeri.
dadmendî 1 : Adli.
dademendî 2 : n. Adalet. Tüzeyi uygulayan, yerine getiren devlet örgütleri.
dadger : n. Yargıç. Yargılayan kimse. Hakim.
dadgerî : n. Yargıçlık. Yargıcın görevi.
dadîn : I. Örtülmek. Örtmek işine konu olmak.
dadmend 1 : r. Adil. Adaletle iş gören, adaletten haktan ayrılmayan, hakkı yerine getiren.
dadmend 2 : n. Adliyeci.

dager 1 : r. (gr) Dönüşlü. Öznesi ile nesnesi bir olan fiillere verilen sıfat.
dager 2 : n. İstilacı. Saldırıcı.
dagerandin 1 : I. Dolaştırmak. Dolaşmak işini yaptırmak.
dagerandin 2 : I. İstila etmek.
dagereyî : r. Dönük. Arkasından çevrilmiş.
degerîn 1 : Dönmek. Arkasını çevirmek.
dagerîn 2 : I. İstila etmek.
dagirtin : I. Doldurmak. Dolmasını sağlamak.
dagirtî : r. Dolmuş. Doldurulmuş.
dax : n. Dağ. Kızgın bir şeyle vurulan damga.
daxandin : I.Dağlamak. Dağlamak işini yaptırmak.
daxdan : I. Dağlamak. Dağ vurmak.
daxistin : I. İndirmek. İnmek işini yaptırmak.
daxistî : r. İnik. İnmiş, indirilmiş.
daxwaz : r. İstekli. Bir şeye karşı isteği olan.
daxwazî : n.İstek. Bir şeye duyulan iç yönelmesi. Arzu.
daxwazîname : n. Dilekçe.Bir dileği bildirmek üzere resmî dairelere sunulan imzalı yazı.
daxwestandin : I. İstetmek. İsteme işini yaptırmak. İstemesini sağlamak.
daxwestin : I. İstemek. İstek duymak, arzulamak.
daxwîyan 1 : n. İşaret. Anlamlı davranış, anlam yükletilen şey. Gösterge.
daxwîyan 2 : n. Belirli. Bir olayın veya durumun anlaşılmasına yardım eden hal.
daxwîyandin : I. Belli etmek.
daxwîyîn : I. Belirlemek. İlkin belli veya meydanda olmayan bir şeyi açığa çıkarmak.
dahol : n. Davul.
daholvan : n. Davulcu. Davul çalan kimse.
daholvanî : n. Davulculuk. Davul çalanın yaptığı iş.
daketin : I. İnmek. Yukarıdan aşağı doğru gelmek.
daketî : r. İnik. İnmiş, indirilmiş.
dakirin 1 : I. Örtmek. Görülmez hale getirmek, üstüne bir şey çekmek.
dakirin 2 : I. Banmak. Bir şeyi sulu bir maddeye batırıp çıkartmak.
dakirin 3: I. Dökmek, boşaltmak.
dakirin 4: I. Çiçek, rozet takmak.
daqok : n. Tokmak.
daqoqî : r. Tokmak biçiminde.
daqurpandin : I. Yutturmak. Yutma işini yaptırmak.
daqurtan : I. Yudumlamak. Yudum yudum içmek.
daqurtandin 1 : Yudumlatmak.
daqurtandin 2 : Yutturmak.
daleqandin : I. Asmak. Bir şeyi yüksek bir yere iliştirip sarkıtmak. Bir kimseyi boğazından iple asıp öldürmek.

daleqayî : r. Asılı. Asılı olan.
daleqîn : l. Asılma işine konu olmak.
damezran : n. Kuruluş.
damezrandin : l. Kurmak. Bir araya gelerek meydana getirmek.
damezrîn : l. Kurulmak. Kurma işine konu olmak.
dan 1 : l. Vermek. Üzerinde veya yakınında olan bir şeyi başkasına eriştirmek. Kızını biriyle evlendirmek. Ödemek.
dan 2 : n. En çok yemek hakkında, kez.
dan 3 : n. Vergi. Birine doğuştan verilmiş iyi bir nitelik.
danasandîn : l. Tanıtmak. Bir şeyi tanımasına veya birşeyin tanınmasını sağlamak.
danasîn : n. Tanım. Tanımlamak işi, tanımlama.
danebest : n. Sedye. Biri önde ötekisi arkada olmak. üzere iki kişi tarafından taşınan hasta taşıtı.
dane : n. Vergi. Bir sonuca varabilmek için gerekli olan ilk bilgi.
dangê : n. Kar açılarak hazırlanan yemleme yeri.
danik : n. Kaynatılmış buğday.
denişgeh : n. Yatakhane. Büyük yatak odası.
danîn 1 : l. Koymak. Uçan şeylerin bir yere inmesi. Kısa bir süre için çadır kurup yerleşmek.
danûsitandin : l. Alış-veriş.
danwela : n. Hububat. Buğday, arpa,mısır gibi ekmek yapmaya yarayan taneler. Tahıl.
dapîr : n. Nine. Torunu olan kadın. Büyükanne.
daposî : n. Müphem, belirsiz.
dar 1 : n. Ağaç. Gövdesi odun veya kereste olmaya elverişli, uzun yıllar yaşayabilen bitki.
dar 2 : n.Sopa. Kalın değnek.
darax : n. Düzen. Bir şeyin veya kişinin başka şeylere veya kişilere göre olan değer ve yücelik derecesi.
darandin 1 : l. Sürgülemek. Sürgü sürmek.
darandin 2 : l. Tutuşturmak. Tutuşmalarını veya tutuşmasını sağlamak. Yakmak.
daraw : n. Yalan. Gerçeğe aykırı olup aldatmak ereği güdülerek söylenen söz.
darawîn : r. Yalancı. Yalan söylemeyi huy edinmiş olan.
darawînî: n. Yalancılık. Yalancı olma hali, yalan söyleme huyu.
darawkirin : l. Yalan söylemek.
darayî : r. Sürgülü. Sürgüsü itilmiş olan.
daraz : n. Hüküm. Yargı, egemenlik.
darazandin : l. Hüküm altına almak ya da aldırmak.

darazîn : I Hüküme varmak.
darçîn : n. Darçın. Bir baharat.
daring : n. Madde. Uzayda yer dolduran varlık. Özdek. Cisim.
daringî : r. Maddesel. Madde ile ilgili, madde niteliğinde olan, özdeksel.
darî : n. Huzur. Kimi deyimlerde "ön", "yan", "kat" anlamına gelir.
darîçav : r. Belirgin. Belirmiş olan, besbelli, meydanda.
darîçavbûn : Belirgin hale gelmek.
darîçavkirin : Belirgin hale getirmek.
darîketin 1 : I. Huzura çıkmak.
darîketin 2 : I. Yüzleşmek. Yüzyüze gelip sözlerini tekrarlamak.
darîn 1 : I. Sürgülemek.
darîn 2 : Tutuşmak, yanmak.
darîn 3 : r. Ağaçsıl. Ağaçla ilgili. Ağaçlardan meydana gelen.
das : n. Orak. Ekin biçiminde kullanılan, yarı çember biçiminde, bir ucu tutamaklı, öbür ucu sivri keski.
dasî : Arpa, buğday gibi tanelilerin başağındaki uzantı.
dastan : n. Destan.
daste : n. Manga.
dav: n. Kil tuzak (Kuşlar için).
davik : n. Tuzak.Yaban hayvanları tutmaya yarayan düzen.
daw : n. Etek. Elbiselerin belden aşağı sarkan kısmı. Edep yeri.
dawer 1 : n. Kaynak. Bir şeyin çıkageldiği veya ilk çıktığı yer.
dawer 2 : n. Hakem. Hüküm veren.
dawestandin : I. Yormak.
dawestî : r.Yorgun. Yorulmuş olan.
dawestîn : I. Yorulmak. Çalışarak gücü azalmak.
daweşandin : I. Silkmek. Bir şeyi, üstündeki şeyleri düşürmek için sallamak.
daweşayî : r. Silkilmiş olan.
daweşîn : I. Silkinmek. Üstünü silkmek. Silkelemek.
dawet : n. Düğün. Evlenme dolayısıyla yapılan eğlenti.
dawîn : n.Sonuç. Bir olaydan çıkan, doğan herhangi başka bir olay veya durum.
dawîne : n. Ek. (gr) Kelime üretmek (yapı) veya çekmek (çekim) için köklere yahut başka kelimelere ulanan ve kendi başına anlamı bulunmayan söz parçası.
dawîng : n.Bitim, son.
dawînî : r. Sonuncu, sondan gelen.
dawîyandin : I. Sonuçlandırmak.Sonuca ulaştırmak. Bitirmek.
dayîn : I. Vermek. Başkasına eriştirmek.

dayîn : n. Sütanne. Bir çocuğun anasından başka sütünü emdiği kadın.
dayînî : n. Süt anne olma durumu veya süt annelik.
dayîtî : n. Analık. Anne olma hali, ana duygusu.
de 1 : ba. Haydi. İsteklendirme ve davrandırma için kullanılır. Bir yerde şaşkınlık ifade eder.
de 2 : n. Ard ek. İçinde, dahilinde anlamını veren ek.
debax : n. Derileri, kürk ve postları kullanılabilecek hale getirmek için uygulanan eylemlerin topu.
debaxxane : n. Sepihane. Sepi yapılan yer.
debaxî : n. Sepicilik. Sepicinin işi.
debaxkar : n. Sepici. Sepi işini yapan kimse.
debaxkarî : n. Sepicilik. Sepicinin yaptığı iş.
debaxkirin : l. Sepilemek. Deriye sepi yapmak.
debar: n. Dinginlik. Dingin olma hali.
debarbûn : l. Sükun bulmak.
debarî : n. Geçim. Geçinmek eylemi, geçinme.
debaş : r. Yapışkan. Değdiği yere yapışıp zor ayrılan.
debdebe : n. Görkem. Görünüş.
debirandin : l. Geçimini sağlamak, gecinmesine ortam hazırlamak.
debirîn : l. Geçinmek. Yaşamak için gereken yeter araçları sağlamak.
def : n. Tef. Zilli bir kasnağa geçirilmiş kursak zarından ibaret çalgı.
dexil : n. Tahıl. Arpa, buğday, mısır, yulaf, pirinç gibi ürünlerin genel adı.
deximandin : l. Damgalamak, Bir şeyin üzerine damga ile işaret yapmak.
deximî : r. Damgalı. Damgalanmış.
deximîn : l. Damgalanmak. Damgalamak işine konu olmak.
dexisandin : l. Kıskandırmak. Kıskanmasını sağlamak.
dexisîn : l. Kıskanmak.
dexm: n. Damga. Bir şeyin üzerine bir nişan basmaya yarayan alet.
dexsî : n. Kıskançlık. Kıskanç olma hali veya kıskanç olana yakışır davranış.
dexsoyî : r. Kıskanç. Kıskanma huyu olan.
dext : n. Baskı. Kuvvet ve zor altında bulundurma eylemi veya bulunma hali.
deh : r. On sayısı.
dehbe : n. Yabani hayvanların genel adı (Yırtıcı olanlar).
dehbeyî : n. Yabanlık. Yabani olma hali veya yabanice davranış.

dehişîn : l. Sokuşturmak. Dar bir yere sokulmak ya da sokuşturmak.
dehemîn : r. Onuncu.
dehf : n. İtme fiili.
dehfdan : l. İtelemek.
dehişandin : l. Sokuşturmak. Rastgele doldurmak.
dehl : n. Ağaçlıklı yer.
dehm : n. Hiza, karşı yer.
deq 1 : n. Dövme. İnsan vücudunda deriye iğneleyerek boya ile yapılan çıkmaz nakış.
deq 2 : n. Benek. Ben gibi ufak leke. Nokta.
deq 3 : n. Aşı. Organizmada belli bazı hastalıklara karşı bağışıklık sağlamak için kana verilen ve o hastalığın mikrobu ile hazırlanmış eriyik.
deq 4 : n. Nokta.(gr) Cümlenin bittiği anlatmak için sonuna konulan küçük benek biçimindeki işaret, durak.
deqandin 1 : l. Döğmelemek.
deqandin 2 : l. Aşılamak.
deqandin 3 : l. Benek benek yapmak.
deqandî 1 : r. Döğmesi olan
deqandî 2 : r. Benekli. Ufak ufak benekleri bulunan.
deqandî 3 : Aşılı. Aşı yapılan.
deqdan 1 : l. Dövmelemek. Dövme yapmak.
deqdan 2 : l. Aşılamak. Aşı yapmak.
deqdan 3 : l. Beneklemek. Üstüne benek benek yapmak.
deqdeqonk : n. Benek. Ben gibi ufak leke.
deqerû : d. Dobra.Dolanbaçlı yollara sapmadan ve sakınmadan söylemek, konuşmak.
deqerûyî : n. Dobralık. Dobra olma hali.
deqtîlo : n. (Yun) Daktilo.
delal 1 : r. Aziz. Sevgide üstün tutulan.
delal 2 : r. Sevgili. Hakkında sevgi beslenen sevilen.
delalî 1 : n. Naz. Kendini ağıra satma.
delalî 2 : n. Azizlik. Aziz olma hali.
delav 1: n. Gölet. İçinde ham deri işlenen taş havuz.
delav 2 : Bent. Suyu biriktirmek için önüne yapılan set.
delilandin : n. Nazlandırmak. Nazlı büyütmek, nazlanmasına yol açmak.
delikandin 1 : l. Perdahlamak
delikandin 2 : l. Parlatmak.
delikîn : l. Perdahlanmak.
dalilîn : l. Nazlanmak. Kolayca gönlü olmamak, kendini ağır satmak için yalandan isteksiz görünmek.
deling 1 : n. Paça. Pantalon, don veya şalvarın baldıra geçen kısmı.
deling 2 : Paçası dar veya büzülmüş, kadınların giydiği bir tür şalvar.

deliv : İrade. Bir şeyi yapmayı veya yapmamayı belirten iç güç, istemek yetkisi.
delive : n. Fırsat. Uygun zaman, elverişli durum.
delk 1 : n. Usul. Yöntem, yol, tarz.
delk 2 : n. Kural. Bir işlemin doğru bir sonuç vermesi için tutulacak veya bir oluşta tutulmuş bulunan belli yol.
delk 3 : n. Düzen. Dolap, hile.
delk 4 : n. Parlatma, açkı.
dem 1 : n. Çayın pişme tavı.
dem 2 : n. Zaman. Başı ve sonu olmayan soyut kavram.
dema : g. Bir bağlaç.
deman : n. Kira. İcar.
demankirin : I. Kiralamak. Kira ile almak.
demdemî : r. Geçici. Çok sürmeyen.
demkirin : I. Demlemek.
demokrasî : n. (Yun) Demokrasi.
demokrat : n. (Yun) Demokrat.
demokratî : n. Demokratik.
demsal : n. Mevsim. Yıl bölümü.
demsalî : r. Mevsimlik. Bir mevsim için olan.
den : n. Küp. Su, pekmez, yağ gibi sıvı.
dendik : n. Çekirdek. Etli meyvaların içinde bulunan çoğunlukla sert bir kabukla kaplı tohum.
deng 1 : n. Selen. Bir şeyi anlatmak için insanın ağzından çıkardığı selen.
deng 2 : Bulgur dövme yeri ve aracı.
dengbêj: n. Ses sanatçısı.
dengbêjî : n. Ses sanatçısının işi.
dengdan : n. Oy. Tutulacak yol üzerine ileri sürülen görüş Bu görüşü belirten kağıt.
dengdar 1 : r. Ünlü. Ün almış olan.
dengdar 2: r. (gr) Ünsüz. Ses yoluyla bir engele çarpan fonem.
dengdêr: r. (gr) Ünlü. Ses yolunda bir engele çarpmadan kolayca çıkabilen fonem.
dengxweş : r. Sesi güzel olan.
dengvedan 1 :I.Yansımak.
dengvedan 2 : Yankı. Sesin bir yere çarpıp geri dönmesiyle duyulan ikinci ses.
dengvedandin 1 : I. Yankılatmak. Yankılanmasına yol açmak.
dengvedandin 2 : I. Oyunu kullandırmak.
dengzirav : r. Sesi tiz, ince olan.
dep : n. Tahta. Düz, enlice uzun ve az kalın, biçilmemiş ağaç.
depîn : r. Tahtadan imal.
depkirin : I. Tahta ile kaplamak.
der : d. Dış, yer, mahal, mekan.
derander : d. Baştanbaşa.
deramet : n. Gelir. Bir kimse-

ye veya bir topluluğa belli zamanlarda belli yerlerden gelen para.

deranîn 1 : l. Çıkarmak. Çıkmasını sağlamak.

deranîn 2 : l. Sökmek. Karışık veya bilinmeyen harf veya işaretlerle yazılı bir yazıyı okumak.

derawa : n. Konum. Bir şeyin, madde bakımından durumu.

derb: n. Hiza. Doğru bir çizgi üstü veya böyle bir çizgi üzerinde bulunma hali.

derbas: s.(gr) Geçişli. Eylemi yalnız özneyle değil özne ile birlikte bir veya birkaç nesneyi de ilgilendiren fiil, nesneli.

derbasbûn : l. Geçmek.

derbaskirin 1 : l.Geçirmek. Geçmek işini yaptırmak, geçmesini sağlamak.

derbaskirin 2 : l. Geçiştirmek. Az zararlı bir şeyin etkisinden kurtulmak, atlatmak, savuşturmak.

derbdayîn : n. (gr) Vurgu. Söylemede bir heceyi veya bir kelimeyi ötekilerin üstüne çıkarılan ses değişikliği.

derbeder : r. Derbeder. Dağınık.

derbederî : n. Derbederlik. Dağınık olma hali.

derbend: n. Derbent. Dar geçit

derbik : n. Kibrit. Ateş alan başı aczalı çöp parçası.

derbirandin : l. Anlattırmak. Anlatmasını sağlamak.

darbirin : l. Anlatmak. Birinin anlamasını sağlamak. Bir şey hakkında başkalarını bilgili kılmak.

derbûn 1 : l. Deşilmek. Deşmek için uğraşmak. Kendiliğinden deşmek işine uğramak.

derbûn 2 : l. Gözükmek. Görünmek.

derbûn 3 : l. İçini açmak. Derdini anlatmak.

derçûn : l. Belirtmek. İyice görünür ve anlaşılır bir durum almak.

derd : n. Dert. İnsani için için kemiren üzüntü. Bir sonuca bağlanıncaya kadar insanı çok uğraştıran mesele.

derdan : l. Çıkagelmek. Beklenmediği bir zamanda gelmek.

derdest : r. Derdest. Yapılması veya olması pek yakınlaşmış, ele alınmış.

derdestbûn : l. Ele geçirmek, yakalamak.

derdestkirin : l. Derdest etmek. Yakalamak, tutmak, ele geçirmek.

derdor : n. Çevre. Bir şeyi kuşatan yakın yerler.

derdoyî : r. Derde karmış.

derefş: n. Sancak. Bayrak ve özellikle yazı işlemeli ve kenarları saçaklı bayrak.

dereft : n. Olanak. Olabilirlik.
derbare : r. İlişkin. İlgisi, ilişiği olan, bağlı, ilgili. Değgin.
derbirin : l. Anlatmak. Anlatmaya konu edilmek.
derence : n. Merdiven. Yukarıya, yükseğe çıkmak için yapılan basamaklı yol.
dereng : d. Geç. Kararlaşan, beklenen veya alışılan vakitten sonra, erken karşıtı.
derf : n. İşkembe.
derfehatî : r. Küstah.
derfehatîtî : n. Küstahlık. Küstah olma hali, küstahça davranış.
derfet : n. Olanak. Olabilirlik.
dergeh : n. Kapı. Bir yere girip çıkarken içinde geçilen ve açılıp kapanma düzeni olan yer.
dergehvan : n. Kapıcı.
dergehvanî : n. Kapıcılık. Kapıcının gördüğü iş.
dergistî : r. Nişanlı. Sözlü.
dergiz : n. Bahçe kapısı.
derguş : n. Beşik. Süt çocuklarını yatırıp sallayarak uyutmaya yarayan karyola.
derguşkî 2 : r. Sallapati. Düşünmeden ve saygısızca her işe dalan.
derxistin : l. Çıkarmak. Çıkmasını sağlamak.
derxwîn : n. Kapak. Her türlü kabın ağzını kapamaya yarayan parça.
derheq : r. İlgisi, ilişkisi olan. İlgili, değgin.
derixt : n. Bitki. Bittiği yere kökleriyle tutunmuş olduğu halde gelişi; döl veren ve ömrünü tamamladıktan sonra varlığı sona eren yaratıklar.
derizandin : l. Çatlatmak. Çatlak hale getirmek.
derizgeh : n. Eşik. Kapı eşiğinin alt kısmında bulunan alçak basamak.
derizî : r. Çatlak. Çatlamış olan.
derizîn : l. Çatlamak. Parçalara ayrılıp dağılmayacak şekilde yarılmak.
derî : n. Kapı.
derjêqeran 1 : l. Vazgeçmek. Kendi hakkı saydığı bir şeyi artık istemez olmak.
derjêqeran 2 : l. Boşlamak. Boş bırakmak, kendi halinde bırakıp ilgi göstermemek. İhmal.
derketin : l. Çıkmak. İçeriden dışarıya varmak veya uğramak.
derkirin 1 : l. Deşmek. Deşme işine uğramak.
derkirin 2 : l. Dışlamak. Dışta bırakmak.
derqel : n. Durum. Bir şeyin içinde bulunduğu koşulların topu.
derman : n. İlaç. Bir hastalığı iyi etmek için kullanılan madde.

dermanbûn : I. İlaçlamak. İlaç verilmek.
dermankirin: I. İlaçlamak. İlaç sürmek, sıkmak, püskürtmek.
derpê : n. İç giysi.
derpêş : n. Arz. Gösterme. Sunma.
derpêşkirin: I. Sunmak. Göstermek, sunmak. Vermek, yollamak.
derûn : r. Nefis. Pek hoş, istek uyandıran, güzel, cana değen.
derve : n. Dışarı. Dış çevre, dış yer. Taşra. Ülke dışı.
dervebûn : I. İhraç olmak.
dervekirin : I. İhraç etmek.
derveyî : r. Harici. Dış, dıştan olan.
derwêş : n. Derviş. Tarikatlı.
derwêşî : n. Dervişlik. Derviş olma hali.
derya : n. Deniz. Yeryüzünün çoğunu örten engin su kitlesi.
deryavan : n. Denizci. Denizle ilgili işlerde çalışan kimse.
deryavanî : n. Denizcilik. Denizle, gemiyle ilgili iş.
derz 1 : r. Çatlak. Çatlamış olan.
derz 2 : n. Omur eklemi.
derz 3 : n. Derz. Duvar taşlarının aralıklarını doldurup üzerinden mala çekme işi veya böylece çekilen çizgilerin topu.
destar : n. El değirmeni.
destav : Aptes. Ayakyoluna gitme.
destavêtin : I. El atmak. Karışmak. El sokmak. Bakmak, iş edinmek.
destbûrîn 1 : n. Feragat. Bazı haklarından kendi isteğiyle vazgeçmek, hakkından vazgeçmek.
destbûrîn 2 : n. Nazı geçmek. Dileklerini yaptırabilmek.
destdan : I. Ellemek. Elle dokunmak.
destdirêj : n. Eli uzun. Fırsat buldukça öteberi aşıran.
destdirêjî 1 : n. Eli uzun olma hali.
destdirêjî 2 : n. Saldırganlık. Saldırgan olma hali.
destxwazî : n. Gereksinme. Bir şey için duyulan gereklilik.
destxwazîn : I. Gereksinme duymak.
destxwe : d. Birdenbire. Ansızın, hemencecik, beklenmedik bir sırada.
desthilat : r.Yetenekli. Herhangi bir işte yetkisi olan.
desthilatî : n.Yetki. Bir işi yapma gücünü sağlayan veya göreve dayanan hak. Otorite.
destik 1 : n. Deste.
destik 2 : n. Sap. Aletlerde düz ve uzunca tutamak.
destik 3 : n. Tutak.
destkar : r. Görevli. Görevi olan.

destkarî : n. Görev. Bir şeyin veya bir kimsenin göregeldiği iş.

destkêr : n. Araç. Bir işi, bir sanatı başarmada kullanılan aygıt.

destlimêj : n. Aptes. Müslümanların namaz kılabilmek için usulca el, ağız, burun, yüz, kol, ayak yıkama, diğer temizlikleri yaparak arınma.

destnivîs : n. Karalama. El alıştırmak için tekrar tekrar yazılan yazı. Karalamak eylemi.

destnîşan 1 : n. Belirtme. Belirli kılma.

destnîşan 2 : n. İmza. Altında yazıldığı metinin ondalığına veya benimsendiğine işaret sayılan bir kimsenin, kendi eliyle ve her vakit yanı biçimde yazageldiği adı.

destnîşankirin 1 : l. İmzalamak. Bir yazının altına imza atmak.

destnîşankirin 2 : l. Belirlemek. Belirli hale getirmek.

destpêk 1 : n. Başlangıç. Bir şeyin, bir işin sırada ilk gelen kısmı.

destpêk 2 : n. Giriş. Bir kitabın başında özü anlatılan veya konunun anlaşılması için gereken bilgileri veren bölüm.

destpêkandin 1 : l. Başlatmak. Başlama işini yaptırmak.

destpêkandin 2 : l. Başlamak. Bir işe girişmek.

destpêkkirin 1: l. Başlamak. Bir işe girişmek.

destpêkkirin 2 : l. Girişmek. Bir işe başlamak üzere hazırlık yapmak.

destşo : n. Lavabo. El ve yüz yıkamak için üzerinde suyu, leğeni bulunan masa biçiminde mobilya.

desttang : r. Dar durumda olan. (ekonomik) Geçim zorluğu olan.

desttangî : n. Geçim zorluğu içinde olma durumu veya hali.

destûbira : n. Kardeşlik. Kardeş olarak kabul edilen kimse.

destûr 1 : n. İzin. Bir şeyi yapmak üzere verilen özgürlük.

destûr 2 : n. Tüzük. Tutulacak yol, uygulanacak hükümleri sırasıyla gösteren maddelerin topu.

destûrdan : l. İzin vermek, izinli sayılmak, yetki vermek.

destûrdayî : r. İzinli. izin alarak işinden belli bir süre ayrılmış kimse.

deşt : n. Çöl, ova.

deştî: n. Ova halkından olan.

dev : n. Ağız. Yüzde sesin çıkmasına ve besinleri almağa yarayan boşluk.

devavêtîn : l. Ağızla sataşmak.
devih : n. Deve. Boynu uzun, sırtında bir veya iki hörgücü olan iri bir hayvan.
devihvan : n. Deveci. Deve kervanını güden kimse.
devihvanî : n. Devecilik. Devecinin yapmakta olduğu iş.
devik 1 : n. Tıkaç. Herhangi bir şeyin delik veya ağzına tıkamaya yarayan nesne.
devik 2 : n. Tıpa. Şişe gibi dar ağızlı şeyleri kapamak için kullanılan mantar veya başka şey.
devî : n. Çalı. Dalları çok çatallı ağaççık.
devliken : r. Güleç. Her zaman gülümseyen.
devlok : r. Boşboğazlık. Boşboğaz olma hali.
devzendik: n.Yen. Giysi kolu.
dew : n. Ayran. Yoğurdu sulandırarak yapılan içecek.
dewask : n. Pedal. Ayakçak.
dewx : n. Sersemleme hali.
dewixandin : l. Sersemletmek. Sersem hale gelmek.
dewixîn : l.Sersemlemek. Sersem hale sokmak.
dewisandin : l. Bastırmak. Elle basıp sığdırmak.
dewisî : r. Basılmış durumda olan.
dewisîn : l. Bastırılmak. Bastırmak işine konu olmak.
dewl : n. Kova. Su ve sulu şeyleri içine koyup taşımaya veya kuyudan su çekmeğe yarayan, üstünden kulplu kap.
dewlet : Devlet.
dewliqandin : l. Sarktırmak Sarkmasını sağlamak.
dewliqî : r. Sarkık durumda olan.
dewliqîn : l. Sarkmak. Yukarıdan aşağıya doğru uzanıp asılmak.
dews : n. İz. Bir şeyin geçtiği veya önce bulunduğu yerde bıraktığı iz.
deyik : Salıncak. Sallanmak için kullanılan aygıt.
deykirin : l. İtiraz. Karşı çıkma anlamına gelen sesini çıkarmak.
deynekirin : l. Sesini çıkarmak, susmak.
dezgeh 1 : n. Büro. Yazıhane, kalem odası.
dezgeh 2 : n. Tezgah. Üzerinde iş görülen masa veya masa gibi yüksek şey.
dezgehdar : n. Tezgahtar. Tezgahta çalışan kimse.
dezgehdar : n. Tezgahtarlık. Tezgahtar olma hali.
dezî : n. Lif. Tel. İplik biçiminde ince olan madde. Bir tel iplik.
dê : n. Ana. Çocuğu olan kadın.
dêh : Köy.
dêhin : n. Dikkat. Duygularla

düşünmeyip bir iş üzerine uyanık davranma.

dêhindan 1 : l. Dikkat etmek. Duygularla düşünceyi bir şey üzerinde toplamak, uyanık davranmak.

dêhindan 2 : n. Bakım. Bir şeyin iyi gelişmesi veya iyi emek verme yolu.

dêhtir : r. Ertesi. Bir günün, bir haftanın, bir ayın veya bir yılın ardından gelen günü, ayı, haftayı veya yılı gösterir.

dêl 1 : d. Yerine. Bir şeyin yerine almak üzere.

dêl 2 : r. Dişi. Hayvanların erkeği tarafından döllenecek şekilde olmuş cinsinden olanı.

dêlegur : n. Dişi kurt.

dêlik 1 : n. Dişi köpek.

dêlik 2 : n. Orospu. Kendini erkeklere veren kadın.

dêlikî : n. Orospuluk. Orospu olma hali veya mesleği.

dêlingêz : n. Gösteri. Dikkatli, ilgiyi çekmek üzere, bir topluluk önünde gösterilen hüner veya oyun. Birinin veya bir topluluğun kendi duygusunu gösteren sözü veya davranışı.

dêlî : n. Asma. Dalları çardak üzerinde yayılan bitkilere, daha çok üzüm bitkisine verilen ad.

dêmanî : r. Sakın. Oturan, eğleşen, yerleşik durumda olan.

dêr : n. Kilise. Hıristiyan tapınağı.

dêran 1 : l. Savunmak. Bir şeyi havaya veya rüzgara göstermek için alıp gene kendi kabına veya yerine dökmek.

dêran 2 : l. Görüş bildirmek.

dêran 3 : r. Çaresizlik.

dêranî : n. Çaresizlik.

dêrandin 1 : l. Savurtmak. Savurma işini yaptırmak.

dêrandin 2 : l. Görüşünü bildirmesini sağlamak.

dêrandî : r. Savrulmuş durumda.

dêrîn 1 : l. Savrulmak.

dêrîn 2 : n. Miras.

dido : r. İki sayısı.

difin : n . Burun. Soluma ve koku alma aygıtı.

digel : d. Yanında, beraberinde.

digulî : r. Çatalı. Çatallı olan.

dixwebazar : r. İçten pazarlıklı.

dixweder : r. Kendinden. Dışarıdan gelme olmayıp doğasına bağlı bulunan.

dixwederî : n. İlham. İçe doğma.

dixwenav : r. Özlü. Özü olan. Öz kısmı çokça olan.

dixwenavik: r. Dolgun. Dolarak şekli yuvarlaklaştırılmış , şişmana yakın.

dixweşil : r. Kendinden ıslak.

dixwetijî : r. İçli. İçlenme hu-

yu olan, kolay duygulanıp içlenen.

dij 1: r. Karşıt. Esas niteliklerinde ak ile kara arasındaki kadar uzaklık veya aykırılık bulunan.

dij 2: r. Karşı. Birbiriyle uğraşanların her birine göre öbür taraf.

dijbûn : I. Karşıtı olmak.

dijmin : n. Düşman. Kendisini inciten bir kimseye kötülük etme fırsatını kollayan veya hoşlanmadığı bir şeye karşı tiksinti duyan kimse. Kendisiyle savaşılan devlet ve bunun asker, sivil bütün uyrukları.

dijminayî : n. Düşmanlık. Düşmanca duygu veya davranış.

dijwar 1: r. Haşin. Sert, kırıcı.

dijwar 2 : r. Çetin. Elde edilmesi istenilen yola getirilmesi, çözümlenmesi, işlenmesi güç veya engeli çok olan.

dijwar 3 : r. Güç, kolay olmayan.

dijjwar 4 : r. Keskin. Çok kesici.

dijwar 5 : r. Yaramaz. Söz dinlemeyen, rahat durmayan, yasak şeyleri yapmakta ayak direyen.

dijwarî : n. Haşin, çetin, güç, keskin, yaramaz olma hali.

dik : n. Sedir. Üstü minderli ve yastıklı kerevet.

dikan : n. Dükkan. İçinde perakende satış veya küçük yapım işleri yeri.

dikandar : n. Dükkancı. Dükkanda öteberi satan veya yapan kimse.

dikandarî : n.Dükkancılık. Dükkancının yaptığı iş.

dil 1 : n. Kalp. Yürek.

dil 2 : n. Gönül. Sevgi, istek, düşünüş, bunlar gibi ruh hallerinin yürekte bulunduğu farz edilen kaynağı.

dilawer : r.Yürekli. Tehlikeyi korkusuz karşılayan.

dilawerî : n. Yüreklilik. Yürekli olma hali. Yürekli kimseye yakışır davranış.

dilaza : r. Özgür gönüllü.

dilbend : n. Gönüldeş. Duyguları aynı olanlardan her biri.

dilbendî : n. Gönüldeşlik. Gönüldeş olma hali.

dilber : r. Dilber. Güzel.

dilberî : n. Dilber. Güzel olma hali.

dilbiêşbûn : I. Kederlenmek. Kederli olmak, üzülmek, tasalanmak.

dilbiêşkirin : Kederlendirmek.

dilbigoman : r. Umutlu. Umudu olan, umut besleyen.

dilbirin : I.Gönül çekmek. Sevdalı olmak.

dilçûn : I. Arzulamak. Arzu duymak.

dildan : r. Sevgili. Hakkında

sevgi beslenen.
dilêrî : n. Anlayış. Anlama tarzı, anlama yeteneği.
dilêşandin : I. Eza vermek. Sıkıntı vermek, üzmek.
dilêşî : I. Eza. Sıkıntı verme, üzme, üzgün.
dilêşin : I. Yüreği acımak.
dilfirandin : I. Efkar dağıtmak
dilfirîn : n. Efkar. Tasa, kaygı.
dilgeş : n. Coşkun. Coşmuş olan.
dilgeşî : n. Coşku. Olağanüstü heyecan. Coşkun olma hali veya coşkunca yapılan iş.
dilgir : r. Gücenik. Gücenik.
dilgirî : n. Gücenik. Gücenmiş olma hali.
dilgirs : r. Merhametsiz. Acımaz, katı yürekli.
dilgirsî : n. Merhametsizlik. Merhametsiz olma hali veya merhametsizce davranış.
dilgirtin : I. Gücenmek. Birinin beklenilmeyen bir davranışı veya kendisinden umulan bir şeyi esirgemesi üzerine ona karşı kırgınlık duymak.
dilxerab : n. Şüpheci. Her şeyden şüpheye kapılan kimse.
dilxerabbûn : I.Şüphelenmek. Şüpheye düşmek, kuşkulanmak.
dilxerabî : n. Şüphe.
dilxwaz 1 : r. İstekli. Bir şeye karşı isteği olan. Arzulu.
dilxwaz 2 : r. Sempatizan. Bir doktrine, bir partiye bağlılığını belli eden.
dilxwestin : I. Dilemek.
dilxweş : r Hoşnut. Birinden beklediğini elde ederek ondan yakınması olmayan.
dilxweşî : n. Hoşnutluk. Hoşnut olma hali.
dilxweşkirin : I. Hoşnut etmek.
dilhişk : r. Katı yürekli. Acıklı şeyleri görmeye dayanabilen.
dilhişkî : 1. Katı yüreklilik.
dilhiştin : I. Gücendirmek. Gücenmesine yol açmak.
dilhandin1 : I. Şaşırtmak. Şaşmasına yol açmak.
dilihandin 2 : I. Hayrete düşürmek. Şaşmasına yol açmak.
dilihayî : r. Şaşkın . Ne yapacağını bilmeyecek derecede düşünce karışıklığına uğramış.
dilihîn 1 : I. Şaşırmak. Bir türlü doğrusunu veya gerek olanı ayırt edemez hale gelmek.
dilihîn 2 : I. Hayret etmek.
dilîn 1 : r. Gönülden.
dilîn 2 : I. Duygu. Gönülden uyanan yankı veya tepki.
dilîn 3 : n. Sevgi. İnsanı yüksek özverilere götüren ilgi duygusu.

dilînî : n. Sevda. Heves, arzu.
dilkirin : t. İstemek.
dilqusandin : l. Şüphelendirmek. Şüpheye düşürmek.
dilqusîn : l.Şüphelenmek. Şüpheye düşmek, kuşkulanmak.
dilqewînbûn : l. Yüreklenmek. Kendisine yüreklilik gelmek.
dilqewînî : n. Yüreklilik. Yürekli olma hali, yürekli kimseye yakışır davranış.
dilqewînkirin : l. Yüreklendirmek. Birine yüreklilik vermek.
dilmê : r. Rafadan. Kaynar suda az pişirilmiş yumurta.
dilnerm : r. Yufka yürekli. Başkasının acısına hiç dayanamayan kimse.
dilnermî : n. Yufka yüreklilik. Yufka yürekli olma hali veya yufka yüreklice davranış.
dilniya : n. Israr. Bekinme, ayak direme, üsteleme, üstünde durma.
dilo : n. Ağıt. Ölen bir kimsenin iy hallerini ve onun ölümünden duyulan acıları sayıp dökmek üzere söylenen söz veya okunan ezgi, yazılan yazı.
dilobêj : n. Ağıtçı. Bazı yerlerde ağıt söylemek için getirilen kimse.
dilop : n. Damla. Bir sıvıdan küçücük bir yuvarlak halinde düşen miktar.
dilopkirin : l. Damlamak.
dilovan : r. Merhametli. Acımalı, yüreği yufka, yufka yürekli.
dilovanî : n. Acıma. Acımak eylemi. Yufka yüreklilik.
dilpak : r. Temiz yürekli.
dilpakî : n. Temiz yüreklilik.
dilparsek : r. Maymun iştahlılık. Maymun iştahlı olma hali veya maymun iştahlıca davranış
dilrabûn : l. Yüreği kabarmak. Heyecanlanmak.
dilreş : r. Kötü yürekli.
dilreşî : n. Kötü yüreklilik. Kötü yürekli olma hali
dilrewa : r. Gönül acısı çeken.
dilsar : r. Bezgin. Yaşam ve iş görme arzusunu yitirmiş.
dilsarbûn : l. Bezmek. Bezgin hale gelmek, bıkıp usanmak.
dilsarî : n. Bezginlik. Bezgin olma hali.
dilsarkirin : l.Bezdirmek. Bezginlik vermek
dilsoz : r. Samimi, içten, sadık.
dilsozî : n. Samimiyet, içtenlik, sadakat.
dilşa : r. Sevinçli
dilşabûn : l. Sevinmek.
dilşad : r. Memnun. Herhangi bir olaydan veya durumdan ötürü sevinç duyarak onu hoş karşılayan, kıvanç-

lı, kıvanmış.

dilşadî : n. Memnuniyet. Kıvanma, kıvanç.

dilşakirin : I. Sevindirmek. Sevinmesine yol açmak, sevinmesini sağlamak.

dilşawat : r. Acıklı. Acındıracak, acı verecek nitelikte olan.

dilşayî : n. Sevinç. Arzu edilen veya hoşa giden bir şeyin olmasıyla duyulan heyecan.

diltang : r. Sıkıntılı. Sıkıntısı olan.

diltangî : n. Sıkıntı. Duygularımızı inciten hallerin verdiği geçici tedirginlik.

diltanik : r. Yufka yürekli.

diltanikî : n. Yufka yüreklilik.

dimdar : n. Artçı.

dimdarî : n. Artçılık. Artçının yapmakta olduğu görev.

dimdim : n. Kargaşa. Topluluk içinde düzen bozukluğu veya yasaya saygısızlık.

dims : n. Üzüm pekmezi.

dimsîn : r. Pekmez karıştırılmış, ya da pekmezden yapılan.

din 1 : r. Başka. Bilinenden ayrı, bilinenlere benzemez.

din 2 : r. Öteki. İki şeyden, konuşulmakta veya gözönünde tutulmakta olandan geride kalanı.

dinya: n. Dünya. Yeryüzü yuvarlağı.

dinyadîtî : r. Güngörmüş. İyi yaşamış, töreleri bilir kimse.

dinyanas : r. Görgülü.

dinyanasî : n. Güngörmüşlük.

dir : n. Cevahir. Elmas, yakut gibi değerli taş.

diran : n. Diş. Ağzın içinde ısırıp koparmaya ve çiğnemeye yarayan sert ve beyazımtrak organlardan her biri.

diranker : n. Dişçi. diş hastalıklarına bakan kimse.

dirankerî : n. Dişçilik. Dişçi sanatı, diş hekimliği.

dirêj : r. Kısa. Kısa karşıtı.

dirêjayî : n. Uzunluk. İki nokta arasındaki aralığın yer ölçümü.

dirêjbûn 1: I. Uzanmak. Boylu boyunca uzanmak. Bir şeye erişmek üzere kolunu uzatmak. Biraz uyumak için soyunmadan yatmak.

dirêjbûn 2 : I. Saldırmak, Üstüne atılmak.

dirêjik 1 : n. Biz. Kati bir şey dikilirken iğneye yol açmak için kullanılan, demirden, ince ve sivri uçlu alet.

dirêjik 2 : n. Bir üzüm türü.

dirêjkirin : I. Uzatmak. Uzanmasına sebep olmak, uzamak işini yaptırmak. İleri sürüp ulaştırmak.

dirhav : n. Para. Değişim aracı ve değer ölçüsü olarak

kullanılmak üzere devletçe bastırılan maden ve kağıt parçası.

dirhavî : n. Parasal, paraya ilişkin, paraya degin.

dirixt : n. Bitki. Bittiği yere kökleriyle tutunmuş olduğu halde gelişip döl veren yosun, ot, ağaç gibi yaratıkların genel adı.

dirih : n. Diken. Kimi bitkilerin dal, yaprak, meyva kabuğu gibi kısımlarında bulunan sert, ucu sivri ve batıcı çıkıntılardan her biri.

dirnas : n. Mücevheratçı. Mücevher satan kimse.

dirran : l. Dalamak. (Köpek, kurt gibi ısırıcı hayvanlar). Çekip koparmak için ısırmak.

dirrandin : l. Dalatmak. Dalama işine konu etmek, buna yol açmak.

dirrende : r. Yırtıcı. Etleriyle beslenmek için öbür hayvanları diş ve tırnaklarıyla parçalayan.

dirrîn : l. Dalanmak. Dalama işine konu edilmek.

dirûn : n. Dikiş. Dikmek eylemi veya tarzı.

dirûnker 1 : n. Dikişçi. Gündelikle dikiş diken kimse.

dirûnker 2 : n. Terzi. Giysi biçip diken kimse.

dirûnkerî : n. Terzilik. Giysi biçip dikme işi.

dirûtin : l. Dikmek. İğne geçirilmiş iplikle tutturmak.

dirûtî : r. Dikili. Dikilmiş olan.

diş : n. Baldız. Erkeğe göre eşinin kız kardeşi.

diyar 1 : n. Dağ. Çevresindeki araziye göre pek yüksek olan toprak, kayadan tepe.

diyar 2 : n. Görünüş. Görünme tarzı. Dışından veya uzaktan bakılınca, bir şeyin kendi niteliği hakkında uyandırdığı düşünce.

diyarbûn : l. Görünmek. Kendini göstermek.

diyarkirin : l. Göstermek. Görmesini sağlamak, görünmesine yol açmak. Belirtmek.

diz 1 : n. Hırsız. Başkasının malını çalan kimse.

diz 2 : n. Müstahkem. Berkitilmiş.

dizdar : n. Kale muhafızı.

dizî : n. Hırsızlık. Çalma. Çalma suçu.

dizîn : l. Çalmak. Başkasının malını gizlice almak, hırsızlık etmek.

dî : ba. Haydi, çabuk anlamında.

dîba : n. İpekli kumaş.

dîk : n. Horoz. Tavuğun erkeği.

dîq : n. Dikiz. Bakma.

dîqandin : l. Dikiz ettirmek.

dîqên : l. Dikizlemek. dikiz etmek.

dîl : n. Tutsak. Savaşta ele geçen düşman.

dîlan : n. Oyun. Hoş vakit geçirmek için yapılan eğlence.
dîlbûn : I. Tutsak olmak, tutsak düşmek.
dîldarî : n. Boyunduruk. Zulüm ve zorbalık baskısı.
dîlî : n. Tutsaklık. Tutsak olma hali. Esaret.
dîlkirin : I. Tutsak etmek.
dîlok : n. Türkü. Hece vezniyle yazılmış ve halk ezgileriyle bestelenmiş yır.
dîmen 1 : n. Manzara. Bir yerden bakınca uzaklarda bir takım şeylerin görünebilmesi.
dîmen 2 : n. Görünüş. Bir şeyin kendi yapısı hakkında uyandırdığı düşünce.
dîn : r. Deli. Aklını yitirmiş.
dîktator : n. (Fr.) Diktatör.
dîktatorî : n. Diktatörlük.
dînamît : n. (Yun) Dinamit
dînamo : n. (Yun) Dinamo
dinbûn : I. Delirmek. Deli olmak, aklını yitirmek, çıldırmak.
dînemêr : r. Delişmen. Şımarık ve delice tavırlı.
dinemêrî : n. Delişmenlik. Delişmen olma hali, delişmence davranış.
dînîtî : n. Delilik. Deli olma hali veya delice davranış.
dînkirin : I. Delirtmek. Deli etmek, çıldırtmak.
dîploma : n. (Yun) Diploma.
dîplomat : n. (Yun) Diplomat.
dîplomatîk : n. Diplomatik.
dîreksîyon : n. (Fr.) Direksiyon
dîrok : n. Tarih. Anılmaya değer olan olayların hikayesi
dîrokî : r. Tarihsel. Tarihe değgin, tarihle ilgili, tarihte geçmiş.
dîrokzan : n. Tarihçi. Tarih incelemeleri yapan, tarih yazan veya okutan kimse.
dîrokzanî: n. Tarihçilik. Tarih incelemesi yapma işi.
dîsa : d. Tekrar. Gene, bir daha, yeniden.
dîtin 1 : I. Görmek. Gözle ve ışık yardımıyla bir şeyin varlığını duymak.
dîtin 2 : n. Görüş. Görme tarzı.
dîvsotk : n. Bir tür kuş.
dîwan : n. Divan. Büyük meclis.
dîwar : n. Duvar. Evlerin, yapıların aşağıdan yukarıya taş, tuğla, kerpiçten örülmüş kısmı
dîyarî : n.Armağan.Birini memnun etmek veya saymış olmak için karşılıksız verilen seçme şey.
dîyarkirin : I. Armağan etmek. Armağan olarak vermek.
dobe : n. Ağda. Kaynatılarak çok koyu ve yapışkan bir maun haline getirilen pekmez veya limonlu şeker eriyiği
dobekirin : I. Ağda yapıştırmak. Deriden tüyleri almak

için ağda kullanmak.

doxwin : n. Uçkur. Şalvar ve iç donu bele bağlamak veya torba, kese ağzını büzmek için bunlara geçirilen bağ.

doxwinsist : r. Uçkuruna sağlam olmayan. İffetine bağlı olmayan.

doh : n. Dün. Bugünden bir önceki gün.

dohin 1: n. Yağ. Besin olarak kullanılan hayvansal ve bitkisel madde.

dohin 2 : n. Gazyağı. Madensel akaryakıt, petrol.

dohinbûn : l. Yağ sürülmek.

dohindan : l. Yağlamak. Yağ sürmek. Yağlatmak.

doht : n. Soyu sürdüren kız evlat.

dojeh : n. Cehennem.

dojehî : n. Cehennemlik. Cehenneme girmesi gereken.

doqik : n. Başı topuz sopa.

dol : n. Geçit. İki dağ arasında dar ve uzun yol.

dolab : n. Çıkrık. İplik. bükmek, iplik sarmak gibi işlerde kullanılan el veya ayakla çevirilen dolap.

dolaprês : n. Çıkrıkla iplik eğiren kimse.

dolmik : n. Sakızkabağı. Sebze olarak kullanılan ve kabak deyince en önce hatıra gelen çeşit.

doliw : n. Yönetim. Yönetmek işi, çekip çevirme.

doliwgeh : n.Yönetim yeri.

doliwger : n. Yönetici. Yöneten kimse.

doliwgerî : n. Yöneticilik. Yönetici olma görevi.

dom : n. Devam. Sürüp gitme, sürek.

doman : n. Dönem. Bir çağ içinde birbiri ardınca gelen başı sonu belli zaman süresi

domandin : l. Devam ettirmek.

domahî : d. Devamı, arkası.

domdar : r. Sürekli.

domkirin : l. Sürdürmek. Sürmesini sağlamak.

dongi : n. Sonuç. Bir olaydan çıkan, doğan herhangi başka bir olay veya durum.

dor 1 : Sıra. Yanyana veya ardarda olan şeylerin topu.

dor 2 : d. Bir yeri saran başka yerlerin topu.

dorandin : l. Çevrelemek. İçine almak, kuşatmak. Bir konunun sınırlarını çizmek.

dorbend : n. Nöbetçi. Nöbet bekleyen, nöbet sırası kendisinde olan.

dorbendî 1 : n. Nöbet. Sıra ile görülen hizmet.

dorbendî 2 : n. Nöbetçilik. Nöbet bekleme görevi.

dorgirtin 1 : Abluka altına almak, çevresini kuşatmak.

dorgirtin 2 : l. Sıra almak, sıra tutmak.

dorhêl : n. Çevre. Bir şeyin kenarlarının meydana getirdiği kapalı çizgi.
dost : r. Dost. Birinin iyiliğini isteyen, onu içten seven kimse.
dostik : n. Erkeğin kadın sevgilisi.
dostî : n. Dostluk. Dost olma hali, dostça davranış.
doşan : l. Sağmak. Memeyi parmaklar arasına alarak sütünü akıtmak.
doşandin : l. Sağdırmak. Sağma işini yaptırmak.
doşin : l. Sağılmak. Sağma işine konu olmak (hayvan).
doşek : n. Döşek. Yatak. Uyumak için yatılan yer.
dotmam : n. Amca kızı.
dotmir : n. Prens.
doz : n. Dava. İleri sürülerek savunulan düşünce.
dozin 1 : l. Dava etmek.
dozin 2 : n. Öğrencilerin yetiştikleri konulardan biriyle ilgili olarak hazırladıkları araştırma veya inceleme.
dozine : n. Kuram. Bir sorunu ilgilendiren düşüncelerin tümü, düşünce alanında kalan bilgi ve bu olguların temel ve kuralları.
dubendî : n. İkilik. İki türlülük. Birbirine aykırı iki kısma ayrılış.
ducarî : n. İkilem. İki şıkkı bulunan ve her iki şıkkın vargısı aynı olan tasim.
ducarkirin : l. Tekrarlamak. Tekrar etmek, yeni baştan yapmak, yinelemek.
dudilî : r. İkircikli. Kararsız, duruksun.
duxistin : l. Geriletmek.
dujin : n. Hakaret. Aşağsama, onur kırma, onura dokunma.
dundan : n. Nesil. Döl, soy, göbek.
dunikilî : n. Çavuşkuşu. Serçegillerin ince uzun gagalılarından, güvercinden küçük, başı sorguçlu bir kuş.
dupale : Artçı orakçı
durge : n. Ada. Her yanı su ile çevrilmiş kara parçası.
durist 1 : r. Düzenli. Düzeni olan, yerli yerinde.
durist 2 : r. Dürüst. Pürüzsüz, yanlışsız. Düzgün.
duristî : n. Düzen. Birtakım şeylere amaca göre verilen kurallı durum. İşlerin uygun gitmesinden doğan duruluk.
duristbûn : l. Düzenleşmek. Birkaç şey arasında düzen sağlamak.
durişm : n. Şiar. Elgi.
durû : r. İkiyüzlü. Özü sözü bir olmayan. İki tarafın her birinden yana imiş gibi davranan.
durûyî : n. İki yüzlülük. İki yüzlü olma hali veya iki

yüzlüce davranış.

durzî : n. Bir hakaret sözcüğü.

duşem : n. Pazartesi. Haftanın birinci günü.

duv 1 : n. Kuyruk. Hayvanların çoğunda gövdenin alt yanında bulunan uzantı. Koyunun eritilerek yağı alınan bu azıntısı.

duv : n. Ard, arka, geri.

duvik : n. Kuyruk sokumu kemiği.

duyemîn : r. İkinci. İki sayısının sıra sıfatı. Sırada birinciden sonra gelen.

dû : n. Duman. Bir maddenin yanmasıyla çıkan gaz.

dûkel : n. Koyu, yoğun duman.

dûkirin : I. Dumanlamak. Duman çıkarmak.

dûr : r. Uzak. Gidilmesi çok süren, yakın karşıtı.

dûrayî : n. Uzaklık, Uzak olma hali.

dûrebîn 1: n. Dürbün. Uzaktaki cisimlerin büyük görüntülerini elde etmeye yarayan optik aleti.

dûrebîn 2 : r. Uzak görülü. İleride ne olacağını kestirebilen.

dûrxistin : I. Uzaklaştırmak. Bir şeyden ayırıp uzağa sürmek.

dûrketin : I. Uzaklaşmak. Bir şeyden ayrılıp uzağa gitmek.

dûrkirin : I. Ayırmak, baştan savmak, engel olmamasını sağlamak.

dûvdirêj : r. Uzun uzadıya. Uzatarak, derinleştirerek, genişleterek, ayrıntılarıyla.

dûvdirêjkirin : I. Uzatmak, sürdürmek.

E

edap : n. İrin. Vücutta herhangi bir yangı sonunda meydana gelen ve açık yaralardan aktığı görülen sarımtırak sıvı.

edilandin : I. Düzeltmek. Düzgün veya düzenli hale getirmek. Bozukluğunu gidermek. Yanlıştan kurtarmak.

edilîn : I. Düzelmek. Düzgün veya düzenli hale gelmek. Bozukluğu kalmamak.

efare : n. Başak. Tarlalarda. bağlarda dökülmüş veya tek tük kalmış olan ürün.

efarekar : n. Başakçı. Tarlalarda bağlarda dökülmüş veya kalmış başakları toplayan kimse.

eger : ge. Eğer. Koşul anlamını belirtmek için koşullu cümlelerin başına getirilir.

egîd : r. Yiğit. Güçlü ve yürekli.

egîdî : n. Yiğitlik. Yiğit olma hali, yiğitçe davranış.

exte : n. Yılkı. Yaşlı at.

ekran : n. (Fr) Ekran.

ekspres :n. (İng) Ekspres.

ekwator : n.(Fr) Ekvator.

eqd : n. Çatı kemeri, kubbe.

eqil : n. Akıl, bellek.

eqilmend : r. Akıllı. Gerçeği gören ve ona göre davranan.

eqilmendî : n. Akıllılık. Akıllı olma hali, akıllıca iş.

elalet : n. Kalabalık. Birikmiş kimselerin topu. Sayıca çok.

elb : n. Ulbe. Bir tahıl ölçüsü.

elbik : n. Kutu. Tahıl için mukavva teneke gibi hafif şeylerden yapılmış koyacak.

elektrîk : n. (Yun) Elektrik.

elektronîk : (Fr) Elektronik.

eleste : r. Hazır. Bir iş yapmak üzere gereken her şeyin tamamlanmış olanı.

elestebûn : I. Hazır olmak.

elestekirin : I. Hazırlamak. Hazır etmek.

elesteyî : n. Hazırlık. Hazır olmak için gereken şeyler veya haller.

elewî : n. Alevi. Alevilik mezhebinden olan kimse.

elewîtî : n. Alevilik. Muhammet peygamberin damadı Ali'yi ilk üç halifeden üstün tutmak temeline dayanan meshep ve tarikatın genel adı.

elok : n. Hindi. Tavukgil-

lerden kümes hayvanlarının en büyüğü.

em : c. Biz. Çoğul birinci şahıs zamiri.

embaz : n. Örnek. Bir bütünün niteliğini anlatmak için ondan ayırıp verdikleri küçük parça, göstermek. Anlatılmak istenen bir düşünceyi açıklamak için ileri sürülen ve onu bir olay halinde ortaya koyan söz.

embazdan : I. Örneklemek.

encam 1 : n. Sonuç. Bir olaydan çıkan, doğan herhangi bir olay veya durum.

encam 2 : n. Akibet.

endam 1 : n. Birey. Topluluk arasında tek olarak alınan bir kimse veya bir şey.

endam 2 : n. Öge. Bileşik bir şeyi meydana getiren yalınç şeylerden her biri.

endam 3 : n. Üye, aza.

endametî : n. Üyelik. Üye olma durumu.

endeko : n. Yonca türünden bir ot.

endelî : m. Bülbül. Serçegillerden sesinin güzelliğiyle tanınmış kuş.

endustrî : n. (Fr) Endüstri.

enerjî : n . (Yun) Enerji.

enflasyon : n. (Fr) Enflasyon.

engast : n. Kusur. Elverişsiz hal. Eksiklik. Yapılışta pürüz. Yersiz davranış. Bir şeyin kötüsü.

engastî : r. Kusurlu. Bir yerinde kusuru olan.

enirandin : I. Darılmak. Darılmasına yol açmak.

enirîn : I. Darılmak. Hoşa gitmeyen bir davranıştan dolayı gücenip görüşmez olmak.

enirî : r. Dargın. Darılmış olan, küskün.

enitandin : I. Zıt bağlamak.

enitîn : I. Zıddı olmak.

enî 1 : n. Alın. Yüzün, kaşlarla saçlar arasındaki ismi.

enî 2 : n. Cephe. Savaş meydanında düşmana bakan en ileri noktaların meydana getirdiği çizgi, savaş boyu.

enr : n. Dargınlık. Dargın olma hali.

eprex : n. Sarma.

eraq : n. Rakı. Alkollü bir içki.

eraqvexwer : n. Rakıcı. Rakı içen.

erd 1 : n. Yer. Üzerine bastığımız toprak.

erd 2 : n. Kara. Yeryüzünün denizlerle çevrili kısmı.

erd 3 : n. Arazi. Yeryüzü parçası, toprak.

erd 4 : n. Tarla. Ekilen toprak alanı.

erdnîgar 1 : n. Engebe. Tepe veya çukurluk gibi, yeryüzünün düzlüğünü bozan her türlü iniş, yokuş, çukur ve tepelerin ortak adı.

erdnîgar 2 : n. Coğrafya. Yer-

yüzünün şimdiki halini türlü bakımlardan anlatan bilim.

erê : d. Evet. "Öyledir" anlamında doğrulama veya onama kelimesi.

erêkirin : l. Onaylamak. Bir işi doğru ve uygun bulmak.

erêkirî : r. Onaylı. Onaylanmış olan.

erînî : r. Olumlu, müsbet.

erk : n. Görev, ödev.

errik : ba. Hayret bildirir bir söz.

erwaz : n. Yamaç. Dağın veya tepenin herhangi bir yanı.

erzan : r. Ucuz. Benzerlerine göre az para ile alınan veya az emekle elde edilen.

erzanbûn : l. Ucuzlamak. Fiatı inmek.

erzankirin : l. Ucuzlatmak. Fiyatını indirmek.

esir : n. İkindi. Öğle ile akşam arasındaki zaman.

esbebîye : n. Kurukayısı. Kayısının kurutulmuşu.

esirkî : d. İkindiyin. İkindi vaktinde.

esmer : r. Esmer. Karaya çalan buğday rengi.

esmerbûn : l. Esmerleşmek. Esmer olma hali.

eşîr : Aşiret. Aynı soydan sayılan ve bir başa bağlı insan topluluğu.

eşîrtî : n. Aşiret ilişki ve kültürü.

eşkara : Aşikar.

etax : n. Yatak. Gizli barınak veya suçlu sayılan birini gizlice barındıran yer.

etaxî : n. Yataklık.

etaxkirin : l. Yataklık etmek. Gizlice barındırmak.

etar : n. Çerçi. Ufak tefek şeyler satan ayak tuhafiyecisi.

etarî : n. Çerçilik. Çerçilik işi.

ev : s. Bu. Yerde, zamanda veya söz zincirinden en yakın olanı gösterir.

evan : c. Bunlar. Yerde ve söz zincirinde en yakın bulunan şeyin yerine geçer (çoğul).

evçend : n. Bu kadar, bu denli.

evd : n. Kulluk. Kul olma hali. Kulun yaptığı iş.

evîn : n. Aşk. Güçlü sevgi ve bağlılık duygusu.

evîndar : n. Aşık. Bir kimseye veya bir şeye karşı güçlü sevgi ve bağlılık besleyen, vurgun.

evîndarî : n. Aşıklık. Aşık olma hali.

evîngerm : n. Sevda. Heves, arzu.

evqas : d. Bu kadar.

evrar 1 : r. Mübarek. Kutlu, beğenilen.

evrar 2 : r. Kutsal. Tapınacak veya yolunda can verecek derecede sevilen ve üstünde titrenilen.

evraz : Yokuş.

ew : c. O. Tekil üçüncü şahıs

gösterir.
ewan 1 : Onlar
ewan 2 : r. Fitneci. Kışkırtıcı, arabozucu.
ewanî : n. Fitnecilik. Fitneci olma hali.
eware : r. Avare. İşsiz, kararsız dolaşan.
ewarebûn : I Avareleşmek.
ewarekirin : I. Avareleştirmek.
ewareyî : n. Avarelik.
ewçend : d. Her ne kadar.
ewle : r. Güven duyan, güvenli.
ewlebûn : I. Güvenmek. Güven beslemek, güveni olmak.
ewlekirin : I. Güven vermek.
ewleyî : n. Güven. Bir şeyden beklenilen niteliğe inanıp ona göre davranan.
ewr : n. Bulut. Havanın yüksekçe katmanlarında görünen su buharından olma meteor.
ewrawî : r. Bulutlu. Üzerinde bulut bulunan.
ewtîn : I. Havalamak. Ürümek.
eywan : n. Ayvan. Bir tarafı dışarıya doğru açık olan oda.
ez : c. Ben. Tekil birinci şahsı gösteren zamir.
ezbenî : ba. Efendim. Nezaket veya saygı için söze katılır.
ezgorî : ba. Kurbanı olduğum anlamında kullanılır.
ezxulam: ba. Hizmetçisi olduğum anlamında kullanılan bir söz.

Ê

ê : Erillik takısı.
êdî : d. Artık. Bundan sonra. İçinde bulunulan durum veya yapılmakta olan işin yeter olduğunu yahut yeni bir durumun başladığını anlatır.
êh : ba. Eh. "Olur" gibi kabul veya "fena değil" gibi yarı memnunluk anlatır.
êl : n. Boy, uyruk, kabile.
êm : n. Yem. Hayvan yiyeceği.
êmandin : I. Yemlemek. Yem vermek.
êrîş : n. Saldırı. Saldırmak eylemi.
êrîşkirin : I. Saldırmak. Bir kimsenin veya bir şeyin üzerine kötü erekle atılmak.
êş : n. Hastalık. Organizmada bir takım değişikliklerin meydana gelmesiyle fizyolojik görevlerin bozulması hali.
êşandin 1 : I. Gücendirmek. Gücenmesine yol açmak.
êşandin 2 : İncitmek. İncinmesine yol açmak.
êşazirav : n. Verem. Herhangi bir organa ve en çok akciğere yerleşen ateşli, bulaşıcı bir hastalık.
êşîn 1 : I. İncitmek. Birinin gönlü kırılmak.
êşîn 2 : Gücenmek. Kırgınlık duymak.
êtîm : n. Yetim. Babası ölmüş olan çocuk.
êtîmxane : n. Yetimhane. Yetim çocukların barındığı, bakıldığı yer.
êtîmî : n. Yetîmlik. Yetim kalma durumu.
êtûn : n. Kireç ocağı.
êvar : n. Akşam. Gündüzün son ve gecenin ilk saatleri.
êvarbuwarî 1 : Eğlencelik. Geceyi hoş geçirmek için yenen şeyler.
êvarbuwarî 2 : n. Gece konaklama yeri.
êvarbaş : n. İyi akşamlar geçirmesini dilemek.
êzing : n. Odun. Yakılmak üzere kesilmiş ağaç.
êzingvan : n. Oduncu. Odun kesen veya satan kimse.
êzingvanî : n. Odunculuk. Oduncunun yaptığı iş.
êzîdxan : Yezidi dinine bağlı kimse.
êzîdî : n. Yezidi. Bir mezhep ve bu mezhebe bağlı kimse.
êzîdîtî : n. Yezidilik. Yezidiliğe ilişkin inanç.

F

fabrîka : n. (İt) Fabrika.
fagfur : n. Fagfur. İyi porselenden yapılmış kase, tabak gibi şeyler.
fagfurîn : r. Fagfur olan kase, tabak gibi şeyler.
fakulte : n. (Fr) Fakülte.
fal: n. Fal. Sözde gelecekten, yitikten, talihten haber alma işi.
falzan : n. Falcı. Fala bakmayı kendine geçinme aracı edinen kimse.
fanos : n. Fener. Korunacaklı aydınlatma aracı.
farah 1 : r. Geniş. Eni bol olan.
farah 2 : r. Bol. İçine girecek şeyin gerektiğinde daha büyük veya geniş olan.
farahbûn 1 : I. Genişlemek. Geniş hale gelmek
ferahbûn 2 : r. Bol. İçine girecek şeyin gerektiğinden daha büyük veya geniş olan.
farahî : n. Genişlik. Geniş olmanın hali.
farahkirin 1 : I. Genişletmek. Geniş kılmak, genişlik vermek.
farahkirin 2 : I. Bollatmak.Bol hale getirmek.
farfitandin : I. Çırpındırmak. Çırpınmasına yol açmak.
farfitîn : I. Çırpınmak. Herhangi bir acı zoruyla vücudun öğeleri, özellikle kol ve bacaklar deprenip durmak.
fasal : n. Biçim. Biçmek eylemi.
fasilandin : I. Biçmek. Belli bir şekil vererek kesmek.
fasilîn : I. Biçilmek. Biçmek işine konu olmak.
fasulî : n. Fasulye. Sebze olarak kullanılan bir bitki.
faşist : n. (İt). Faşist.
faşistî : n. Faşistlik.
fatisandin 1 : I. Boğmak. Bir canlıyı, soluk almasına engel olarak öldürmek.
fatisandin 2 : I. Bunaltmak. Bunalmasına yol açmak.
fatisîn 1 : I. Boğulmak. Soluk alması güçleşmek.
fatisîn 2 : I. Bunalmak. Çok sıkılmak.
fats 1 : n. Bunalım. Ruh halinde meydana gelen sonucu tehlikeli olacak durum.
fats 2 : n. Boğuntu. Durumundan yararalanarak bir şeyi değerinden çok yükseğe satma işi, vurgunculuk.

fatsoyî : r. Bunalımlı. Bunalım içinde olan.
fatura : n. (It.) Fatura.
federal : r. (Fr.) Federal
federasyon : n. (Fr.) Federasyon.
fedî : n. Utanç. Utanılacak davranış.
fedîkar : r. Utangaç. Alışmadığı kimselerin yanında sıkılıp yüzü kızararak serbest söz söyleyemeyen veya serbest davranamayan.
fedîkarî : n. Sıkılganlık. Sıkılgan olma hali.
fedîkirin : l. Utanmak. Şerefsiz, onursuz veya gülünç bir duruma düşmekten üzüntü duymak. Böyle bir duruma düşmek korkusu duymak. Çekinmek.
fehl : r. Damızlık. Yalnız dölü alınmak üzere yetiştirilen hayvan.
fehîşî : n. Küstahlık. Küstah olma hali, küstahça davranış.
fehş : r. Küstah. Sıra, saygı tanımayarak terbiyesizce ortaya atılan.
felat : n. Kurtuluş. Kurtulmuş veya kurtulma hali.
feliqandin :l.Dilimlemek. Dilimlere ayırmak.
feliqîn : l. Dilimlenmek. Dilimlere ayırmak.
felişandin : l. Dağıtmak. Bir şeyi parçalarına ayırmak.
felişîn : l. Dağılmak. Parçalanarak yayılmak veya saçılmak.
felitandin 1 : l.Kurtarmak. Kurtulmasını sağlamak.
felitandin 2 : l. Salmak. Bırakmak, koyuvermek.
felitîn : l. Kurtulmak. Elden kaçmak.
felît : r. Açık düşünceli.
felq : n. Dilim Uzunluğuna kesilmiş veya ayrılmış parça.
felsefe : n. (Yun.) Felsefe
fend : n. Hile. Oyun, düzen.
fendoyî : r. Hileci. Hile yapan, hile karıştıran.
fer : r.Tek. İki ile bölünmeyen sayı.
feraset : n. Sezgi. Sezme anıklığı.
ferd : n.Yükte iki çuvaldan herbiri.
ferfur : n. Porselen. Beyaz, sert ve yarı saydam çömlek hamuru. Bundan yapılmış çanak çömlek.
ferheng : n. Sözlük. Bir dilin kelime ve deyimlerini alfabe sırasına göre alarak şu veya bu bakımdan açıklayan kitap.
ferx : n. Yavru. Hayvanın pek küçük yaşta olanı.
ferikandin : l. Bir arada iken yaymak. Yayılmasını sağlamak.
ferikîn : l. Dağılmak. Yayılmak.

ferişte : n. Melek. Tinsel varlık.
ferm : n. Buyuru. Yapılsın veya yapılmasın diye buyurulan şey.
ferman : n. Buyruk. Buyurulan şey.
fermandar 1 : n. Komutan. Bir asker topluluğunun başı.
fermandar 2 : n. Hükümdar. Taht sahibi devlet başkanı.
fermandarî 1 : n. Komutanlık. Komutanın görevi.
fermandarî 2 : n. Hükümdarlık. Hükümdarlıkla yönetilen ülke.
fermande : r. Hakim. Hüküm süren, hüküm yürüten.
fermankirin : l. Buyurmak. Bir şeyin yapılması veya yapılmamasını kesin olarak söylemek.
fermî : r. Resmi. Devletin olan, devlet usulunca olan.
fermuar : n. (fr) Fermuar. Ucundan çekilince açılıp kapanan bir çeşit kapama aracı.
ferş : n. Yassı taş.
ferşanî : r. Oval. Yumurtamsı.
feruck : n. Piliç. Tavuk yavrusunun civcivlikten sonraki hali.
ferzend : n. Fırsat. Uygun zaman, elverişli durum.
fesal 1 : n. Biçim. Yaklaşık olan şekil, benzer şekil.
fesal 2 : n. Tavır. Önemlilik taslama durumu.
fesal 3 : n. Tarz. Değişik veya özel biçim.
fesalî : l. Biçim. Belli biçim vererek kesmek.
fesilîn : l. Biçimlemek. Biçim işine konu olmak.
feşikandin : l. Engellemek. Engel olmak.
feşikîn : l. Engellenmek. Engel olunmak.
feşk : n. Engel. Bir işi yapılmaz hale sokan neden.
feşkilandin : l. Parçalarına ayırmak.
feşkilî : r. Dağınık. Düzeni bozuk, karışık.
feşkilîn : Parçalarına ayırmak.
fetiqandin : l. Sökmek. Bir şeyi dikili halinden ayırmak.
fetiqî : r. Sökük. Dikişi sökülmüş veya örgüsü çözülmüş.
fetiqîn : l. Sökülmek. Dikişi sökülmek.
fetqoyî : r. Fıtığı olan.
fetilandin 1 : l. Burmak. Bir şeyi iki ucundan tutup ekseni etrafında veya ters yönde çevirerek şekil vermek.
fetilandin 2 : l. Dolamak. İplik, şerit, tel gibi uzun şeyleri bir şeyin üzerine sarmak.
fetilîn 1 : l. Dolanmak. Etrafında dolaşmak.
fetilîn 2 : Bükülmek. Bükmek işine konu olmak.
fetq 1 : Sökümtü. Sökülen şeyin parçası.
fetq 2 : n. Fıtık. İç organlar-

dan bir parçasının, daha çok bağırsak kısmının karın çeperini geçip deri altında ur gibi bir şişkinilik meydana getirmesi.

fetl 1 : n. Bükülmüş şeyin meydana getirdiği halka.

fetl 2 : n. Dolama. Dolamak işinin her defası. Bir defa dolanacak miktar.

fetlonek 1 : n.Dolambaç. Dolana dolana giden, döne döne uzanan yolun kıvrıntısı.

fetlonek 2 : n. Dönemeç. Bir yolun yön değiştirdiği yer.

fêl 1 : Gösteri. Dikkati, ilgiyi çekmek üzere bir topluluk önünde gösterilen hüner veya oyun.

fêl 2 : n. Hüner. İnce ve şaşırtıcı ustalık.

fêl 3 : n. Dalevera. El altından götürülen kötü iş.

fêlbaz : r. Dalavereci. İşini yürütmek için dalavereye baş vuran kimse.

fêlbazî : n. Dalaverecilik. Dalavereci olma hali.

fêldar : Hünerli. Hüneri olan.

fêr : n. Öğreti. Bilimde bir dizge meydana getiren ilkelerin topu.

fêrbûn : I. Öğrenmek. Bilgi edinmek, bellenmek. Yetenek kazanmak.

fêrdarî 1 : n. Öğrencilik. Öğretme niteliğinde olan.

fêrdarî 2 : Eğitim. Belli bir amaçla bilgileri vermek işi.

fêris 1 : r. Yiğit. Güçlü ve yürekli kimse.

fêris 2 : n. Atlı asker.

fêrisî : n. Yiğitlik. Yiğit olma hali, yiğitçe davranış.

fêrkirin : I. Öğretmek. Öğrenmesini sağlamak.

fihêl : r. Helal. Dinin hükümleri bakımından kullanılabilen, kendine mal edinilebilen.

fihêlî : n. Helallık. Birinden hakkını helal etmesini dilemek.

fihêlkirin : I. Helallaşmak. Hakkını birine helal etmek.

fihêt : r. Utangaç, sıkılgan.

fihêtayî : n. Mahcubiyet. Utangaçlık, sıkılganlık.

fihêtkirin : I. Utanmak. Şerefsiz, onursuz veya gülünç bir duruma düşmekten üzüntü duymak.

fihêtoyî : r. Utangaç. Sıkılgan.

fillah : n. Hıristiyan. İsa peygamberin dininden olan kimse.

fillahî : n. Hıristiyanlık. Hıristiyan dini.

fincan : n. Fincan. Çay, kahve gibi sıcak şeyler içmekte kullanılan küçük kap.

find : n. Mum. Bir fitilin üzerine erişmiş balmumu, içyağı veya parafın dökülüp uzunca silindir biçiminde donduruLan ışık aracı.

finddang : n. Şamdan. Üzerinde mum dikilen destek.
fir 1 : n. Yudum. Bir defada içilen miktar.
fir 2 : n. Uçuş. Uçma eylemi.
firandin : l. Uçurmak. Uçma işini yaptırmak.
firax : n. Kab-kacak. İçine sulu şeyler konulabilecek taşınır koyacak. Tencere, tava, sahan gibi mutfak eşyasına verilen ad.
firavîn : n. Kahvaltı. Sabahları yenen hafif yemek.
firaze : n. Başarı. Başarmak eylemi veya başarılan iş.
firça : n. Fırça.Bir şeyin tozunu, kirini gidermek veya bir şeye boya, cila sürmekte kullanılan ve bir araya getirilerek bağlanmış kıl veya kıla benzer başka tellerden yapılan alet.
firdikandin : l. Kırıntı haline getirmek.
firdik1 : n. Ufaltı. Kırıntı. Bir şeyden ayrılan ufak parça.
firdik 2 : n. Ayrana ekmek doğranarak yenen hafif yemek.
firikîn : l. Yayılmak. Yaymak işine konu olmak (şişlik).
firîk : n. Sütlü buğday tanesi.
firîn : l. Uçmak. Havada yol almak.
firk : r. Seyretmek. Aralıklı. Benzerleri veya parçaları arasında çok aralık bulunan.
firkandin1 : Ovuşturmak. Ovmak işine konu etmek.
firkandin 2 : l. Masaj yapmak.
firkbûn: l.Seyrelmek. Seyrekleşmek. Seyrek hale gelmek.
firkkirin : l. Seyrekleştirmek.
firnik : n. Burun deliği.
firo : n. Ağız sütü. Yeni doğurmuş memelilerin ilk sütü.
firok : n. Uçak.
firotin : n. Satmak. Para alarak karşılığında bir şey vermek.
firotkar : n. Satıcı. Malını satışa çıkaran kimse .
firotkarî : n. Satıcılık. Satıcı olma hali.
firseng : n. Fersah. "4482 m" uzunluğunda mesafe ölçüsü.
firş : n. Sinir. Duyarlık.
firşik : n. Peynir mayası.
firştang : r. Sinirli. Her şeye sinirlenen kimse.
ferştangî : n. Sinirlilik. Sinirli olma hali veya sinirlice davranış.
fis : n. Osuruk. Yellenme.
fisek : r. Osurgan. Çok yellenen.
fiskirin : l. Osurmak. Yellenmek.
fistan : n. (lat.) Entari.
fisteq : Fıstık.
fiş : n. Sümük. Sümükdoku hücrelerinin ve bu doku üzerinde bulunan bezelerin salgısı.
fişik : n. Dalak. Midenin so-

lunda bulunan, yassı ve uzunca, çok kanlı ve damarlı gevşek bir dokudan olma bez.

fişkirin : I. Sümkürmek. Soluğunu burnundan hızla vererek sümüğü dışarı atmak.

fişikoyî : r. Dalağı şişmiş olan.

fitêl : n. Ham iplik.

fîq : n. Islık. Dudakları büzerek veya ağıza parmak sokarak çıkarılan ince ve keskin ses.

fîqandin: I .Islıklatmak. Islıklamak. Birine ıslık çaldırmak veya ıslık çalmak.

fîqên : I. Islık çalmak.

fîqîn : I. Islıklamak.

fîrma : n. (İt.) Firma. Bir ticaret kurumunun sicillenmiş adı.

fîruze : n. Firuze. Mavi renkli, saydam olmayan değerli bir taş.

fîş : n. (Fr) Fiş. Bir yere sokulmaya mahsus demirden yapılmış, ucu sivri küçük parça.

fîtîl : n. (Er) Fitil. Lambada, kandilde ve mumda yağın, çakmakta benzinin yanmasını sağlayan yağ çekici madde. Derin yaraların tedavisinde, bunların içine salınan ilaçlı veya ilaçsız bilim.

fîzyolojî : n. (Yun.) Fizyoloji. Bitki ve hayvanları meydana getiren doku ve organların görevlerini inceleyen bilim dalı.

foq : n. (Yun) Fok. Yüzgeç ayaklardan, başı köpeğe benzeyen, bir iki metre boyunda, memeli bir deniz hayvanı.

forma : n. (İt) Forma. Tek kağıt tabaka üzerine basılıp onaltı sahife meydana getirecek yolda kırılmış kitap parçası.

formul : n. (Fr) Formül. Bir veya birçok niceliğe bağlı olan bir niceliğin hesaplanmasına yarayan cebir ifadesi.

fort : n. Palavra. İnanılması güç yüksekten atarak söyleyen abartılı söz.

fortek : r. Palavracı. Palavra savurmayı huy edenmiş.

fosfor : n. (Yun) Fosfor. Yarı saydam, balmumu kıvamında, karanlıkta ışıldar, sarımsak kokulu zehirli bir cisim.

fosîl : n. (Fr) Fosil. Bugünkü jeolojik çağdan önceki çağda toprak katmanlarına gömülerek kalmış hayvan, bitki kırıntısı veya izi.

fotik 1 : n. Çarşaf. Yatağın üstüne serilen veya yorgana dikilen bez örtü.

fotik 2 : n. Yaygı. Yere veya döşeme üzerine serilen örtü.

fotoqopî : n. (yun/fr) Fotokopi. Bir yazının bir kitabın fotoğrafla çıkarılmış olan kopyası.

fuar : n.(fr) Fuar. Belli zamanlarda birkaç gün veya hafta sürmek üzere kurulan,sergi niteliğini de taşıyan büyük pazar.

furandin 1 : I. Köpürmek.

furandin 2 : I. Taşırtmak. Taşmasına yol açmak.

furîn 1 : I. Taşmak. Sıvı maddeler, içinde bulunduğu kaba sığmayacak kadar çoğalan ve kabarma yüzünden kenarları aşmak.

furîn 2 : I. Köpürmek. Köpük çıkararak kabarmak.

futbol : n.(İng.)Futbol. Ayaktopu.

G

ga: n. Öküz. Hizmete ayrılmış enenmiş erkek sığır.
gabelek : n. Kurşuni renkte bir kuş.
galgal: n. Söz. Boş söz ve dedikodu.
gamêş : n. Manda.Susığırı.
gan: n. Cinsel ilişki.
gap : n. Avurt. Yanağın ağız boşluğuna gelen yeri.
garan : n. Sığır sürüsü.
gardîyan : n. (fr) Hapishane bekçisi.
gargara : n. (yun) Gargara suyu boğazda tutup nefes vererek boğazı çalkalama işi. Bu erekle kullanılan ilaçlı su.
garis : Darı.
garson : n. (fr) Garson. Lokanta, kahvehane gibi yerlerde müşterilere hizmet eden kimse.
gav 1 : n. Adım. Yürümek için yapılan ayak atışlarının her biri.
gav 2 : n. An. Zamanın bölünmeyecek kadar kısa bir parçası.
gava : ge. Vaktaki. Ne vakit ki,- diği vakit. Ne zaman ki.
gavan : n. Sığırtmaç. Sığırçobanı.
gavanî : n. Sığırtmaçlık. Sığır çobanının yapmakta olduğu iş.
gavdan : l. Adımlamak. Adımla ölçmek.
gavişkî : r. Ani. Bir anda oluveren, apansız.
gawur : r. Gavur. Merhametsiz ve inatçı.
gawurî : n. Gavurluk. İnsafsızlık, gaddarlık.
gaz 1 : n. Arşın. Eskiden kullanılan ve yaklaşık metrenin üçte ikisine eşit olan uzunluk ölçüsü.
gaz 2 : n. Gazyağı. Madensel akaryakıt, petrol.
gazdan : l. Arşınlanmak. Arşınlamak.
gazin : n. Yakınma. Şikayet. Serzeniş.
gazinkirin : l. Yakınmak. Sızlandırmak, şikayet etmek.
gazî : n. Çağrı. Çağırma eylemi.
gazîno : n. (İt) Gazino. Büyük kahvehane ve birahane.
gazîkirin 1: Çağırmak. Birinin gelmesini kendisine yüksek sesle söylemek.
gazîkirin 2 : l. Davet etmek.

gazoz : n. (Fr) Gazoz. İçinde karbon asidi bulunan ve şişelerde satılan şerbet.

gebol : n. Lapa. Unlu tanelerin su ile kaynatılarak bulamaç kıvamına getirilmiş halı.

gebs 1 : r. Basık, yüksek olmayan.

gebs 2 : n. Kasvet. İç sıkıntısı

gebsoyî : r. Kasvetli. Sıkıcı, sıkıntılı.

gedek : n. Malak. Manda yavrusu.

gedik : n. Küçük yağ tuluğu.

gef : n. Tehdit. Birinin gözünü korkutmak, gözdağı, örfeleme.

geh 1 : d. Gah. Kimi vakit, kah.

geh 2 : b. Yer, mesken anlamını veren ard ek.

gehînek 1 : n. Hedef. Nişan alınacak yer. Amaç, erek.

gehînek 2 : n. (rêz) Bağlaç. Eş görevli sözcükleri veya cümlecikleri birbirine bağlayan sözcük çeşidi.

gehînek 3 : n. Evre. Bir olayda birbiri ardınca görülen değişik hallerin her biri.

gej : r. Kabarık. Kabarmış olan, tümsekli.

gejbûn : l. Kabarmak. Bir tarafından şişmek.Tüyleri dikilmek.

gejî : n. Kabartı. Tümsek, çıkıntı, kabarmış yer.

gejkirin : l. Kabartmak. Kabarmasını sağlamak.

gel 1 : n. Halk. Bir ulusun belli bir çevre içinde yaşayan kimse.

gel 2 : n. Ön, yan, huzur.

gel 3 : n. Millet.

gelac : r. Şarlatan. Yüksekten atarak karşısındakini kandırıp aldatan yalancı.

gelacî : n. Şarlatanlık. Şarlatan olma hali veya şarlatanca davranış.

gelawêj : Ağustos.

gelek 1 : d. Çok. Sayıca ve miktarca büyük.

gelek 2 : d. Fazla. Gerekeni veya alışılanı aşacak miktarda, olan. Olağandan çok.

gelek 3 : s. Aşırı. Alışılan veya dayanabilinen dereceden çok aşırı.

gelemper 1 : r. Kamu. Bir ülkedeki halkın bütünü.

gelemper 2 : r. Genel. Bir şeye veya kimseye özgü olmayıp onun bütün benzerlerini içine alan.

gelemperî : n. Genellik. Genel olma hali.

gelerêzan : Ekim.

geletek : n. Oynaşma. Biribiriyle oynama. Aşıktaşlık.

gelêr : r. Ulus.

gelêrî : n. Ulusal.

gelh : n. Nüfus. Bir yerde, bir ülkede oturanların sayı bakımından topu.

gelî 1 : n. Vadi. İki dağın arasında kalan dere boyu.
gelî 2 : ba. Ey. Kendisine söz söylenilen kimsenin dikkati çekilmek istendiği vakit ismin başına getirilir ve uzatılır.
gelo : d. Acaba. Merak, kararsızlık veya şüphe anlatır.
gelş 1 : r. Müşkül. Güç,zor, çetin . Engel, güçlük, zorluk, çetinlik.
gelş 2 : n. Sorun. Düşünülüp çözülmeye, konuşulup bir sonuca bağlanmaya değeri veya gerekliliği olan durum.
gelte : n. Boğuşma. Birbirinin boğazına sarılma, itişip kakışma fiili.
geltekirin : l. Boğuşmak. Birbirinin boğazına sarılmak, dövüşmek, itişip kakışmak.
gemar 1 : n. Kir. Vücudunun, elbise ve çamaşırların, kullanılan her şeyin üzerinde biriken iğrenç nesne.
gemar 2 : n. Mayıs. Taze sığır gübresi.
gemarbûn : l. Kirlenmek. Kirli hale gelmek.
gemarî : n. Kirlilik. Kirli olma hali.
gemarkirin : l. Kirletmek. Kirli hale getirmek.
gemirandin : l.Bulamak.Kastarlanacak bezin her yanını, üstünü mayısla kaplamak.
gemirîn : l. Bulamak. Bulamak işine konu olmak.
gemş : n. Apaz. Bir avuç miktar.
general : n.(Fr) General. Orduda albaydan sonra gelen ve mareşalliğe kadar çıkan yüksek aşamalı subay.
generalî : n. Generallik. General aşaması.
genc : n. Hazine. İçinde çok miktarda değerli şeyler saklanan yer.
genek 1 : n. Kene. Koyun, köpek, at gibi hayvanların derisine takılıp yerleşen ve asalak olarak yaşayan böceklerin genel adı.
genek 2 : n. Yağı kandilde yakılan yağlı, yabani bir bitki.
genim : n. Buğday. Unun ve kemiğin en çok yapıldığı tane.
genimî : r. Buğday renginde olan.
gengaz : n. Olanak. Olabilirlik.
gengeşî : n. Münazara.
genî : r. Kokmuş. Çürüyüp bozularak kötü koku peyda etmiş, kokuşuk.
genîbûn : l. Kokmak. Çürüyüp bozularak kötü bir koku peyda etmek, kokuşmak.
genîkirin : l. Kokutmak. Bozulup kokmasına meydan vermek. Kokuşturmak.
geometrî : n. (Yun) Geometri. Çizgi, yüzey ve hacim olarak uzayı ele alıp şe-

killerin özelliklerini inceleyen matematik kolu.

ger 1 : n. Ters akıntı.

ger 2 : n . Gezme fiili.

ger 3 : n . Arama fiili.

ger 4 : ba. Gerek. Cümledeki görevleri aynı olan kelimelerin ayrı ayrı her birinin başına getirilerek "ister", "hem" gibi hepsinin birden düşünüldüğünü anlatır.

ger 5 : r. Gerek. Herhangi bir işin yapılabilmesinin bağlı bulunduğu "şey".

gerandin 1 : I. Gezdirmek. Başka bir varlığın gezmesini sağlamak, dolaştırmak. Bir şeyi başka bir şeyin üzerine de dolaştırarak dökmek.

gerandin 2 : I. Aratmak. Aramak işini yaptırmak.

geraw : n. Bulaşık su.

gerdebîl : Hortum.

gerdel : n . Kova. Su ve sulu şeylerin içine koyup taşımaya veya kuyudan su çekmeğe yarayan, üstünden kulplu kap.

gerden : n. Gerdan. Göğüsün en üst kısmı ile boyunun alt yanından meydana gelen bölge.

gerdenî : n. Gerdanlık. Kadınların boyunlarına taktıkları, en çoğu değerli taş, maden ve altın paradan yapılmış süslü dizi.

gerdûn : n. Dünya. Yeryuvarlağı. Acun, evren, cihan.

gerew 1 : n. Rehin. Bir borcun ödeneceğine inancı olarak, ödenince geri alınmak üzere, borçlunun alıcıya verdiği değerli şey.

gerew 2 : n. Teminat. İnanca, güvence.

gerewdan 1 : I. Rehine vermek.

gerewdan 2 : I. Teminat vermek.

gerewkar : n. Rehinci. Rehin karşılığında faizli borç para veren.

gerîn 1 : I. Aramak işini yapmak.

gerîn 2 : I. Gezme işini yapmak.

germ : r. Sıcak. Sıcaklığı yüksek olan, soğuk karşıtı.

germav : n. Ilıca. Suyu sıcak olarak yerden çıkan hamam, kaplıca.

germbûn 1 : I. Isınmak. Sıcak hale gelmek. Üşümesini gidermek.

germbûn 2 : I. Hararetlenmek. Canlanmak, coşmak, kızışmak.

germijandin : I. Ilıtmak. Ilık hale getirmek.

germijîn : I. Ilıtmak. Ilık hale gelmek.

germî 1 : n. Sıcaklık. Ateş karşısında derimizle edindiğimiz duyguyu doğuran fiziksel hal.

germî 2 : n. Isı. Bir cisimdeki sıcaklığın artmasına neden olan fiziksel erke.
germîyan : n. Kışlak. Çobanlıkla geçinen oymakların kışı geçirmek üzere yayladan inip kondukları yer.
germkirin 1 : Isıtmak. Sıcak hale getirmek.
germkirin 2 : I. Kızıştırmak. İsteklendirmek.
germok : n. Yarpuz. Çiçekleri birbirinden ayrı halka durumunda olan,nane cinsinden güzel kokulu bir bitki.
gernas : n. Kahraman. Gücü ve yılmazlığıyla üstünlük kazanan kimse, yiğit.
gernasî : n. Kahramanlık. Kahraman olma hali veya kahramanca davranış.
gerok 1 : r. Gezgin. Çok gezen.
gerok 2 : n. Dilenci. Dilenmeyi geçim yolu edinen kimse.
gerokî 1 : r. Gezgin. Çok gezen.
gerokî 2 : n. Gezginlik.
gers : Ilgın.
gerş : n. Su kıyısında biriken çer çöp türünden pislik.
geş 1 : r. Coşkulu. Heyecanlı.
geş 2 : r. Şen. Yaşayışından memnun olup bunu davranışlarıyla gösteren ve bu halini çevresindekilere de yayan.
geş 3 : r. Parlak. Parlayan.
geşbîn : r. Hoşgörülü. Hoşgörü ile davranan.
geşbînî : n. Hoşgörülü. Hoşgörülü davranış.
geşbûn 1 : I. Işıldamak. Işıl ışıl parlamak.
geşbûn 2 : I. Açılıp serpilmek.
geşî 1 : n. Işıltılı. Hafif ışıldama,bir şeyin ışıldarken saçtığıışık.
geşî 2 : n. Parlaklık. Parlak olma, pırıldama hali.
geşkirin : Işıldatmak. Işıldamasını sağlamak. Işıl ışıl parlak, pırıldatmak.
geşt : n. Gezi. Yolculuk.
gevizandan : I. Ağındırmak. Yere yatırıp debeletmek.
gevz : n. Ağınma yeri.
gewat : n. Kavat.
gewatî : n. Kavatlık. Kavat olma hali.
gewc : r. Ahmak.
gewcî : n. Ahmaklık.
gewher : n. Cevher. Öz madde, değerli şey.
gewr 1 : r. Ak. Kar renginde olan.
gewr 2 : r. Boz. Açık toprak rengi.
gewr 3 : r. Sarışın. Sarı saçlı ve ak tenli.
gewrik : n. Bir üzüm türü.
gewrî 1 : n. Aklık. Ak olmanın hali.
gewrî 2 : n. Sarışınlık.
gewrî 3 : n. Yutak. Ağız burun boşluklarıyla gırtlak ve yemek borusu arasındaki boşluk olup çeperlerinin ha-

reketiyle yutma işini sağlar.
gewşîn : n. Özellik.
gewzîn : n. Estetik. Güzelliği ve güzelliğin insan zihnindeki ve duygulardaki etkilerini konu olarak ele alan felsefe kolu.
geya : n. Ot. İlkbaharda biten, hayvanlara yem olarak verilen, insanlar tarafından da türlü yollarda yararlanılan küçük bitikilere verilen ortak ad.
geyayî : r. Otsul. Ot gibi olan, gövdesi odunlaşmayan bitki.
gez : n. Isırık. Isırılan yerde kalan iz.
gezgezok : n. Isırgan. Her tarafı sert tüylerle kaplı, tüyleri kırılınca karınca asidi denilen çok kaşındırıcı bir madde çıkaran ot.
gezkirin : l. Isırmak. Dişleri arasına alıp sıkmak.
gezo : n. Kudret helvası. Türlü bitkilerin özsuyu kurutularak elde edilen şekerli bir madde.
gêj 1 : r. Sersem. Herhangi bir nedenle zihni karışmış.
gêj 2 : r. Şaşkın. Ne yapacağını bilmeyecek derecede düşünce karışıklığına uğramış.
gêjbûn 1 : l. Şaşkınlaşmak. Şaşkın bir hale gelmek.
gêjbûn 2 : l. Sersemlemek. Sersem hale gelmek.
gêjbûn 3 : l. Başı dönmek. İnsana, eşyanın dönmesi, ayağının altından yerin çekilmesi gibi bir duygu gelmek.
gêjî 1 : n. Sersemlik. Sersem olma hali veya sersemce iş.
gêjî 2: n. Şaşkınlık. Şaşkın olma hali veya şaşkınca iş.
gêjkirin : l. Sersemletmek. Sersem hale sokmak.
gêjnok : n. Maydanoz. Kokulu bir ot olup yaprakları yemeklere katılır.
gêjoyî 1 : Sersem.
gêjoyî 2 : Şaşkın.
gêrbûn 1 : l. Uzanmak. Boylu boyunca yatmak.
gêrbûn 2 : l. Yuvarlanmak. Yuvarlana yuvarlana aşağı inmek.
gêre : n. Harman dövme işi.
gêrekirin : l. Harman dövmek..
gêrik : n. Büyük karınca.
gêrkirin 1 : l. Yatırmak. Yatmasını sağlamak.
gêrkirin 2 : l. Yuvarlamak. Aşağıya doğru yuvarlamak.
gêrkirin 3 : l. Hızla düşürmek.
gêrûfen : n. Yetenek. Dışarıdan gelen bir etkiyi alabilme gücü.
gêsin : n. Saban demiri.
gêtî : n. Alem. Dünya, cihan.
gêzer : n. Havuç. Kökünden dolayı sebze olarak yetiştirilen bitki.
gêzî : Çalı süpürgesi.

gidî 1 : r. Değersiz, zavallı.
gidî 2 : be. Telaşla itiraz bildirir bir nida. Yerine göre de sevinç, hayret bildirir.
gidîtî : n. Zavallılık.
gidîyanê : ba. Kadına hayret bildirir.
gidîyano : ba. Erkeğe hayret bildirir.
gihan 1 : I. Olgunlaşmak. Olgun hale gelmek.
gihan 2 : I. Ulaşmak. Varmak.
gihan 3 : I. Ermek. Erişmek. Amacına ulaşmak.
gihandin 1 : I. Erdirmek. Ermesini sağlamak.
gihandin 2 : I. Olgunlaştırmak. Olgunlaşmasına ortam sağlamak.
gihandin 3 : I. Kavuşturmak. Kavuşmasını sağlamak.
gihandin 4 : I. Ulaştırmak. Ulaştırmasını sağlamak.
gihandin 5 : I. Yetiştirmek. Yetişmesini sağlamak.
gihayî : r. Olgun. İşine yarar veya yeter hale gelmiş.
gihev 1 : n. Talih. Rastlantıların idare ettiğine ve böylelikle insanlara iyi veya kötü durumlar hazırladığına inanılan doğaüstü güç.
gihev 2 : n.Kader. Değişmez bir karar ile kimi vakit iyilik ve en çok kötülük hazırlamış bulunduğuna inanılan doğaüstü güç.
gihîn 1 : I. Yetişmek. Yürüyüş halinde olan bir amacın ardından giderek ona varmak.
gihîn 2 : I. Olgunlaşmak. Olgun hale gelmek.
gij 1 : r. Pürüzlü. Pürüzü olan.
gij 2 : r. Kabarık. Kabarmış olan.
gijbûn 1 : I. Pürüzlenmek. Pürüz peyda etmek.
gijbûn 2 : Kabarmak. Tüyleri dikilmek.
gijgijandin : I. Kabarmasına, kabarık olmasına yol açmak
gijgijîn : I. Tüyleri diken diken olmak.
gijik : r. Kabarık,dağınık saç
gijikî : r. Saçları dağınık olan.
gijî 1 : n. Kabarıklık.
gijî 2 : Pürüzsüzlük. Pürüz peydah etme hali. .
gijkirin 1 : I. Pürüsüzlendirmek. Pürüzlenmesine yol açmak.
gijkirin 2 : I. Kabartmak. Kabarmasını sağlamak.
gilgil : n. Sarıdarı.
gilih : n. Şikayet. Sızlanma, sızıltı, yakınma.
gilihkar : r. Şikayetçi. Sızlanan, sızıntısı olan.
gilihkirin : I. Şikayet etmek.
gilihname : I. Şikayetname. Şikayet mektubu.
gilik : n. Vajina.
gimş : n. Tutam. Elle veya parmak uçlarıyla tutulabi-

len miktar.
ginc : r. Yapışkan. Değdiği yere yapışıp zor ayrılan.
gincbûn : I. Yapışmak. Bulaşmak.
gincir : n. Pıtırak.
gincî : n. Yapışkanlık. Yapışkan olma hali.
gindirandin : I. Yuvarlamak.
gindirîn : I. Yuvarlanmak.
gingirês : n. Dağdağan. Bir tür kirazdan küçük sarı yemişleri olan bir ağaç.
gir 1 : n. Tepe. Küçük dağ.
gir 2 : r. İri, kocaman.
gir 3 : n. Allerji. Kimi canlıların birtakım yiyeceklere veya ilaçlara karşı hastalık derecesinde gösterdikleri ters tepki.
gir 4 : n. Sinir nöbeti.
giran 1 : r. Ağır. Tartıda çok çeken.
giran 2 : r Pahalı. Pahası yüksek.
giran 3 : r. Yavaş. Hızlı olmayan.
giran 4 : r. Hantal. İşi ve davranışları kaba ve yavaş.
giran 5 : r. Temkinli. Davranışlarında ölçülü olan.
giranbeha : r. Değerli. Değerli olan.
giranbehabûn : I. Değerlenmek. Değer kazanmak.
giranbehakirin : I. Değerlendirmek. Değer kazanmasını sağlamak veya yol açmak.
giranbûn1 : I. Yavaşlamak. Yavaş olmak, yavaş gitmeğe başlamak, hızını azaltmak.
giranbûn 2 : I. Ağırlaşmak. Ağır hale gelmek.
giranbûn 3 : I. Pahalılaşmak. Pahası yükselmek.
giranbûn 4 : I. Hantallaşmak. Hantal olmak.
giranbûn 5 : I. Hastalığı ağırlaşmak.
giranbûn 6 : I. Vücudunda kırıklık hissetmek.
giranî 1 : n. Ağırlık. Ağır olma hali.
giranî 2 : n. Temkinlilik. Temkin olma hali.
giranî 3 : n. Ciddiyet.
giranî 4 : n. Pahalılık.
giranî 5 : n. Kirlilik. Vücutta duyulan hafif rahatsızlık.
giranî 6 : n. Yolcunun birlikte aldığı yükü.
giranî 7 : n. Ağırlık. Orduda bir birliğin cepheye yiyecek ve eşya yükleri.
girankirin : I.Ağırlaşmak.Ağırlık kazandırmak.
girav 1 : n. Ada. Bir yanı su ile çevrilmiş kara parçası.
girav 2 : n. Hazar. Barış.
girbûn 1 : I. Bütünlemek. Bozuk para bütün hale gelmek.
girbûn 2 : I. İrilmek. İrileşmek. İri hale gelmek.
gird : r. Abes.
giremêr : r. İri yapılı adam.

girêdan 1 : I. Bağlamak. Bağ veya başka bir araçla tutturmak.
girêdan 2 : n. Giyim, kuşam.
girêdayî 1 : r. Bağlı. Bağımlanmış olan.
girêdayî 2 : r. Bağımlı, bağlı.
girêdayî 3 : r. Sadık. İçten bağlı.
girêk 1 : n. Düğüm. İplik, ip, hasat gibi kolay bükülen şeyleri kıvırıp kendi üzerine veya birbirine dolayarak meydana getirilen boğum.
girêk 2 : n. Ur. Canlılarda veya bitkilerde doğaya aykırı olarak meydana gelen ve hastalık niteliğinde olan yumru.
girêk 3 : n. Yumru. Şişkin şey, yumru.
girêk 4 : n. Budak. Dalın gövde içindeki başlangıç yeri olan ve tahtalarda rastlanılan yuvarlak, koyuca renkte sert kısım.
girêkbûn : I. Düğümlemek. Düğüm haline gelmek.
girêkdan : I. Düğümlemek. Düğüm yaparak bağlamak.
girgirek : n. Ekabir. Büyükler, kodamanlar, ileri gelenler.
girgîn : r. Somut. Varlığı duygularla anlaşılan veya anlaşılabilen, doğada belirli olarak var olan. Soyutun karşıtı.
giriftar : r. Sefil. Sefalet çeken, yoksul.
giriftarî : n. Sefalet. Yoksulluk, yoksulluk sıkıntısı.
giring 1 : r. Önemli. Önemli olan.
giring 2 : r. İlginç. İlgi çekici.
giringî : n. Önem. Bir şeyin göz önünde tutulmaya veya hesaba katılmaya değeri olma hali.
girik : r. Bulanık. Duru olmayan.
girikandin : I. Bulandırmak. Bulanmasını sağlamasına meydan vermek.
girikbûn : I. Bulanmak. Duruluğunu yitirmek.
girikbûyin : n. Bulanıklık. Bulanık olma hali.
girikîn : I. Duruluğunu yitirmek.
girîn : I. Ağlamak. Gözyaşı dökmek.
girîş : n. Ekin yığını. Tınaz.
girîşme : n. Gamze. Çenede veya yanaklarda gülümserken beliren çukurluk.
girîyandin : I. Ağlatmak. Ağlamasına neden olmak.
girîz : n. Salya. Ağzından akan tükürük.
girîzî : r. Salyalı. Salyası akan.
girîzîn : I. Ürpermek. Tüyler diken diken kalkıp deri nokta nokta kabarmak.
girîzonek : n. Ürperti. Ürperme duygusu veya hali.
girkirin : I. Bütünlemek. (para) İriltmek.
girlêdan : I. Sataşmak.
girogirîf : n. Karmaşa. Kar-

maşık olma hali. Birçok etkiler altında meydana gelen ruh durumu.

girover : r. Yuvarlak.Toparlak.

giroverbûn : I. Yuvarlaklaştırmak.

giroverî : I. Yuvarlaklık. Yuvarlak olma hali.

giroverkirin : I. Yuvarlaklaştırmak. Yuvarlak hale getirmek.

girse : n. Yığın, öbek.

girş 1 : n. Kiriş. Üzerinde döşeme tahtalarını mıhlamak üzere kılıçlama yerleştirilen uzun yassıca direk.

girş 2 : n. Hatıl. Duvarı berkitlemek için taşların arasına yatırılan direk.

girş 3 : n. Cüsse. Canlıda iri gövde.

girtin 1 : I. Tutmak. Ele almak. Ele geçirmek, yakalamak. Özgürlüğünden yoksun edip bir yere kapamak.

girtin 2 : I. Kapamak. Bir şeyin dışarı ile olan ilişiğini yok etmek. Örtmek.

girtî 1 : r. Kapanık. Kapanmış.

girtî 2 : r. Tutuklu. Yasa yolu ile özgürlükten yoksun edilerek bir yere kapatılan kimse.

girtî 3 : r. Tıkalı. Tıkanmış.

girtîxane : n. Hapishane. Hapis cezasına çarptırılanların kapatıldıkları yer, cezaevi.

girtîtî 1 : n. Tutsaklık. Tutsak olma hali.

girtîtî 2 : n. Tutukluluk. Tutuklu olma hali.

giş 1 : d. Hep. Hiç biri dışta tutulmamak üzere, bütün. Tü-mü, topu gibi, bir şey meydana getiren parçaların bütününü anlatır. Hepimiz, hepiniz.

giş 2 : n. Toplam. İki veya daha çok sayıdaki birimlerin birbirine katılmasıyla meydana gelen.

giş 3 : n. Tutar. Niceliksel bakımından bir şeyin topu.

gişti 1 : r. Genel. Bir şeye veya kimseye özgü olmayıp onun bütün benzerlerini içine alan.

gişti 2 : n. Kamu.

giyan : n. Ruh. Canlılık, duygu.

giyanî : r. Ruhla veya ruhbilimle ilgili.

giyan : n. Ruh.

gizik : n. Refleks.

gîr : n. Asi. Baş kaldıran, isyan eden.

gîsk : n. Çepiç. Bir yaşında keçi.

gîşe : n. (Fr) Gişe. İstasyon, sinema, banka, mağaza ve bazı giriş kapılarında bilet veya para alınıp verilen ve çoğu küçük pencere şeklinde olan yer.

gohn : n. Yelin. Dişilik organı.

gohnxwarin : Karınmak. Çiftleşmek.

gok : n. Top. Oyun için kullanılan ve çoğu üstüne kılıf geçirilmiş ve hava ile şişirilmiş kauçuktan yapılma toparlak.

gol 1 : n. Göl. Kara ile çevrili kalımlı su alanı.

gol 2 : n. (İng) Gol. Çift kale ile oynanan ayak veya el topunda topun kaleye sokulmasıyla kazanılan sayı.

gom 1 : r. Suskun. Pek az konuşan.

gom 2 : r. Ortalıkta görülmeyen. Kendisinden haber alınmayan. Kayıplara karışmış.

gombûn : I. Yitmek. Ortadan kaybolup ne olduğu bilinmemek.

gomî : n. Suskunluk. Suskun olma hali.

gomkirin : I. Kaybetmek. Ortadan kaldırıp ne olduğu anlaşmamak.

gor 1 : n. Mezar. Gömüt.

gor 2 : b. Göre. Bir şeye uygun olarak, gereğince, uyarınca. Bakılırsa, hesaba katılırsa, göz önünde tutulursa.

gorbehişt : r. Cennetmekan. Yeri cennet olan.

gore : n. Çorap. Ayağın biçimine göre örülmüş ayak iç giysisi.

gospe : n. Arazi.

goşker : Yemenici. Yemeni yapan veya satan kimse.

goşkerî : n. Yemenicilik.

gorepan : n. Alan. Düz ve açık yer, meydan.

goşt : n. Et. İnsanlarda ve hayvanlarda vücudun deri ile kemik arasında bulunan ve en çoğu kas ve yağ tabakalarından meydana gelen kısmı. Kasaplar tarafından satılan kesilmiş hayvan.

goştxwer : Etobur. Memeli hayvanların arslan, kaplan, kedi, köpek gibi çeşitlerini içine alan, keskin ve paralayıcı diş ve tırnakları olan takımı.

gotin 1 : n. Söz. Birleşik bir düşünce anlatmak için birbiri ardınca söylenen kelime dizisi.

gotin 2 : I. Söylemek. Düşündüğünü veya bildiğini sözle anlatmak. Bir şeyin yapılmasını sözle istemek.

gotar : n. Konuşmacı Bir toplulukta konuşan kimse.

gov : n. Ağıl. Koyun ve keçi sürülerinin gecelediği, çit veya duvarla çevrili yer.

govandin : I. Sürüyü ağıla gecelemek için koymak.

govend : n. Halay. Bir halk oyunu.

govîn : I. Sürünün gecelemek için ağıla girmesi.

goyîn 1 : n. Üveyik kuşu.

goyîn 2 : I. Çiftleşmek. Erkek ve dişi hayvan dölleşmek için bir araya gelmek.
guftegoy : n. Tartışma. Birbirine zıt fikirleri karşılıklı savunma. Ağız kavgası. Münakaşa.
guh 1 : n. Kulak. İşitim organı.
guh 2 : n. Tutamaç. Bir şeyin tutulup çekilecek yeri.
guh 3 : n. Parça, kenar, köşe, taraf anlatır.
guhan : n. İnek memesi.
guhdan 1 : I. Dinlemek. İşitmek üzere kulak vermek.
guhdan 2 : I. Göz kulak olmak.
guhdan 3 : I. Kulak asmak. Önem vermek.
guhdar 1 : n. Dinleyici. Söylenen veya çalınan bir şeyi dinleyen kimse.
guhdar 2 : n. Bakıcı. Bakmak işi ile uğraşan kimse.
guhdarbûn : I Bakmak işini üstlenmek.
guhdarî : n. Özen. Özenmek işi.
guher 1 : n. Küpe. Kadınların kulak memelerine taktıkları bezek.
guher 2 : n. Küçük vadi.
guherandin : I. Değiştirtmek. Değişmek işini yaptırmak.
guhertin : I. Değiştirmek. Bir şeyi bırakıp onun yerine başkasını edinmek veya kullanmak.
guherber 1 : n. Değiştirgeç. Değiştirmeye yarayan alet.
guherber 2 : n. Bükünlü . Dillerde köklerde meydana gelen değişikliklerle kelime türetme.
guherîn : I. Değişmek. Başka bir şekile veya hale girmek. Yerine başka şey veya kimse gelmek. Karşılıklı verip almak.
guhertî : r. Değişik. Değiştirilmiş. Değişmiş.
guheztin : I. Yerini değiştirmek.
guheztî : r. Yeri değiştirilmiş olan.
guhîj : n. Bir tür oran yemişi.
guhleq : r Kulağı delik. Olup bitenleri çabuk haber alan.
guhpêdan : I. Baktırmak. Bakma işini yaptırmak.
gul : n. Gül. Kokulu çiçeği olan bir bitki.
gulan : n. Mayıs. Yılın beşinci ayı.
gulav : n. Gülsuyu. Güllerin imbikten çekilmesiyle elde edilen kokulu su.
guldang : n. Vazo. Çiçek koymak için kullanılan kap.
gulgeşt : n. Çiçek tarhları.
gulgûn : r. Gül yüzlü, gül benizli.
gulik 1 : n. Topak. Yuvarlak hale konulmuş herhangi bir şey.
gulik 2 : n. Yumak. Yuvarlak bir biçimde sarılmış şey.
gulistan : n. Gül bahçesi. Gül-lük.
gulî 1 : n. Saç örgüsü.

gulî 2 : n. Budak. Dal uzantısı.
gulok : n. Topak.
gulpok 1 : n. Gonca. Henüz açmamış veya açmaya yüz tutmuş çiçek.
gulpok 2 : n. Tomurcuk. İlkbaharda bitkilerde çıkan kabartı olup açınca çiçek veya yaprak halini alır.
gulşeng : n. I. Bir tür yaban gülü.
gumên : I. Gümlemek. Güm diye ses çıkarmak.
gumgumok : n. Kertenkele. Bir cins keler. Sürüngen hayvan.
gumreh : r. Gümrah. Bol ve dolgun (su, saç, ses gibi).
gumrehî : n. Gümrahlık. Gümrah olmak hali veya durumu.
gumruk : n. (Lat) Gümrük. Bir ülkeye giren veya bir ülkeden çıkan eşya üzerinden alınan resim ve bu resmin alınması işi ile uğraşan devlet örgütü.
gun : n Erkeklik bezi haya.
gunc : n. Uyum. Bir bütünün parçaları arasında bulunan uygunluk.
guncan : n. Kapsam.
guncandin : I. Kapsatmak.
guncîn : n. Kapsamak.
gungulok : n. Çiğdem. Zambakgillerden, türlü renklerde çiçek açan bir çeşit kır bitkisi.
gur 1 : r. Gür. Bol ve güçlü olarak çıkan veya fışkıran.
gur 2 : n. Kurt. Sürülere saldıran yırtıcı hayvan.
gur 3 : r. Alevli. Alevi olan, alevileşmiş.
gurandin : I. Boğazlamak. Hayvanı veya insanı boğazından keserek öldürmek.
gurçik : n. Böbrek. Sidiği ayırıp kanı temizlemeye yarayan ve karın boşluğunda, omurganın hemen yanında bulunan sağlı sollu iki organdan her biri.
gurgur : n. Gür diye kalın çıkan kalın ses.
gurgurkirin : I. Gürlemek."Gür" diye kalın ve gür ses çıkarmak.
guriz : n. Pazı. Ispanakgillerden yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki.
gurî 1 : n. Alev. Yanan ve ışık veren gazların türlü biçimlerde uzanan dili, yalım, yalaz.
gurî 2 : n. Uyuz. Sarkopt denilen ve örümcek soyundan, gözle zorlukla görülecek kadar küçük olan bir böceğin, üst derinin altına girerek yaptığı kaşındırıcı bir deri hastalığı ve bu hastalığa tutulmuş olan.
gurîbûn 1 : I. Alevlenmek. Alev çıkmaya başlamak.
gurîbûn 2 : I. Uyuzlaşmak. Uyuz hastalığına yakalanmak.
gurîkirin : I. Alevlendirmek.

Alev almasını sağlamak veya buna yol açmak.

gurîtî : n. Uyuzluk. Uyuz olma hali.

gurk : n. Yer dokuma tezgahı.

gurmên : I. Gum diye ses çıkarmak.

gurnik : n. Bir dal üzüm.

gurpik 1 : n. Lüle. Dürülmüş şey .

gurpik 2 : n. Dürme. İçine peynir konularak yapılan yufka.

gurz : n. Bağ. Bağlam. Cinsleri aynı olan şeylerin bir arada bağlanmışı.Demet. Deste.

gutil : n. Topak. Yuvarlak hale konulan herhangi bir şey.

guvaştin : I. Sıkmak. Çepeçevre basınç altına almak. Basınç ile suyunu çıkarıp atmak.

guvên 1 : n. Uğultu. Uğuldama sesi.

guvên 2 : I. Uğuldamak. Biteviye boğuk ve kalın bir ses çıkarmak.

guwij : Alıç.

guwiz : Ceviz.

guzik 1 : n. Kozalak. İçinde tohum bulunan koruncak.

guzik 2 : n. El ve ayak bileklerinin dış üst kısmına denk gelen kemik çıkıntısı.

gû : n. Bok. Dışkı. Anus yolu ile dışarıya atılan besin posası.

gûn : n. Beniz. Yüz rengi.

gûkirin : I. Sıçmak. Büyük aptesini yapmak.

gupêxistin : Boklamak. Bir yeri veya bir işi kötü bir duruma sokmak (Kaba bir deyişle.).

gûpêketin : I. Bozmak. Kötü bir duruma getirmek (kaba).

X

xaç : n. (Erm)Hıristiyanlığın simgesi sayılan ve birbirini dikey olarak kesen iki çizgiden ibaret olan şekil.
xaçerê : n. Kesişen çapraz iki yol kavşağı.
xaçerêzk : n. Çapraz bulmaca.
xaçirgan : n. Ateş ızgarası.
xaçkî : r. Çapraz. Bir köşeden karşı köşeye doğru uzanan.
xakî : n. Haki. Yeşillle sarı renkli.
xal 1 : n. Dayı. Birine göre annenin erkek kardeşi.
xal 2 : n.Benek. Ben gibi ufak leke.
xal 3 : n. Ayla. Ayın ve bazı yıldızların çevresindeki ışık lekesi.
xalî 1 : r. Issız. İçinde kimse bulunmayan yer.
xalî 2 : r. Tenha. İçinde alışılandan az insan bulunan yer.
xalîbûn 1 : l. Tenhalaşmak. Tenha hale gelmek, kalabalık seyrelmek.
xalîbûn 2 : l. Issızlaşmak. Issız hale gelmek.
xalîtî : n. Dayılık. Dayı olma hali.
xalîyî 1 : n. Issızlık. Issız olma hali.
xalîyî 2 : n. Tenhalık. Tenha olma hali.
xaltîk : n. Teyze. Bir kimseye göre annenin kız kardeşi.
xam : r. Ham. Yenecek kadar olgunlaşmamış yemiş.
xamî : n. Hamlık. Ham olmak hali.
xan 1 : n. Kasabalarda yolcuların konaklamasına yarayan bina.
xan 2 : Han. Kendi başına buyruk ikinci derecede devlet başkanı.
xandan : n. Han soyundan gelen.
xandanî : n. Hanedanlık. Tarihçe anılmış bir kimseye dayanan soy.
xanim : n. Hanım. Kadınlara verilen san, bayan.
xanimî : n. Hanımlık.
xanî : n. Bina. Yapılmakta olan veya yapılmış olan yapı.
xap 1 : n. Hile, düzen. Dolap.
xap 2 : n. Yanılgı. Yanlış, yanlış davranış.

xapandin 1 : l. Yanıltmak. Yanılmasına yol açmak.
xapandin 2 : l. Kandırmak. Tatlı sözlerle aldatmak.
xapîn 1 : l. Kanmak. Tatlı sözlerle aldanmak.
xapîn 2 : l. Yanılmak. Tanımayarak veya niteliğini veya işe yaramayanı seçmek.
xapîn 3 : l. Aldanmak. Görünüşe kapılıp yanlış bir yargıya varmak.
xapînek : r. Aldatıcı. Aldatma niteliğinde olan.
xapînok : r. Hilekar. Hileci. Hile yapan, hile karıştıran.
xapur : r. Harap. Bayındırlığı kalmamış, viran, yıkkın.
xapurbûn : l. Viran hale gelmek.
xapurkirin : l. Yıkmak, viran hale getirmek.
xar : n. Gülle, misket, zıpzıp.
xas 1 : n. Marul. Geniş ve uzun olan yeşil yaprakları taze olarak yenen bir bitki.
xas 2 : r. Katışıksız.
xase : n. Bir cins patiska.
xaşxaş : n. Haşhaş. Kapsüllerden afyon, topumlarından da yağ çıkarılmak üzere ekilen bitki.
xatir 1 : n. Kayra. Yüsek tutulan veya sayılan birinden gelen iyilik. İyilik.
xatir 2 : n. Veda, Ayrılışta esinleşme.
xatirxwestin : l. Vedalaşmak. Birbirine karşılıklı olarak Allahaısmarladık demek.
xatirgirtin : l. Lütfetmek. Lütuf olarak vermek veya yapmak.
xatirnas : r. Hatırşinas. Hatır sayan, hatır kırmayan.
xatûn : n. Hatun. Bayan anlamına isim sonuna gelir.
xav 1 : r. Çiğ. Pişmemiş veya az pişmiş.
xav 2 : r. Kaba. İnceliksiz.
xavî : n. Çiğlik. Çiğ olma hali, çiğce davranış.
xebat 1 : n. Çaba. Herhangi bir işi yapmak için harcanan güç.
xebat 2 : n. Uğraş, bir güçlüğü, bir kötülüğü ortadan kaldırmak için yapılan uğraşma.
xebatkar : n. Bir uğraş. Bir çaba içinde olan. Uğraş, çaba veren kimse.
xebatkirin : l. Uğraş içinde olmak. Uğraşmak.
xebitandin 1 : Çabalatmak. Çaba vermesini, bir uğraş içine girmesini sağlamak.
xebitandin 2 : l. Uğraştırmak. Uğraşmasına yol açmak.
xebitîn 1 : l. İşlemek. Sokulmak, içine girmek.
xebitîn 2 : l. Yara kapanma yıp kudurmak.
xebitîn 3 : l Uğraşmak. Vaktini bir işe vermek.

xebitîn 4 : l. Kurcalamak. Sivri bir şey sokup karıştırarak zorlamak.

xebînet : ba. Yazık. Acıma, kınama anlatır.

xecxecok : n. Gelincik. Yazın kırlarda yetişen en çok kırmızı ve büyük çiçekli bitki.

xedar 1 : r. Gaddar. Acıması olmayan, başkalarına kıymaktan çekinmeyen.

xedar 2 : r. Çetin. Elde edilmesi istenilen yola getirilmesi, çözümlenmesi, işlenmesi güç veya engelli olan. Müşkül.

xedarî : n. Gaddarlık. Gaddar olma hali.

xef : r. Gizli. Görünmez, belli olmaz halde olan. Başkalarına bildirilmeyen. Niteliği anlaşılmayan.

xefbûn 1 : l. Gizlemek. Kendi kendini gizlemek.

xefbûn 2 : l. Saklamak. Kendini saklamak.

xefî 1 : n. Gizlilik. Gizli olma hali.

xefî 2 : n. Giz . Varlığı veya olduğu açığa vurulmak istenmeyen, gizli tutulan şey.

xefk : n. Tuzak. Kuş veya yaban hayvanı tutmağa yarar düzen. Birini kendi ayağı ile güç ve tehlikeli bir duruma düşürmek için kurulan düzen.

xefkirin : l. Gizlemek. Bilerek ve isteyerek bir olguyu haber vermemek.

xeftan : n. Kaftan. Bir çeşit uzun ve hafif üstlük giysi.

xela : n. Kıtlık. Yiyecek azlığından doğan ve açlığa kadar gidebilen sıkıntı.

xelandin : l. Burmak. Burulmasına yol açmak. Burkulmasına neden olmak.

xelat : n. Armağan. Birini memnun etmek veya saymış olmak için karşılıksız verilen seçme şey. Ödül.

xelatî : n. Bir tür yemeklik üzüm.

xelatkirin : l. Ödüllendirmek. Ödül vermek, ödüle uygun görmek.

xelek : r. Halka. Çember şekline konmuş çubuk, sarım.

xelekoyî : r. Halkalı. Halka şeklinde olan, halkası olan.

xelîtik : n. Para cüzdanı, kese.

xelîn : l. Burkulmak. Bir vücut üyesi zorlu bir kımıldanış dolayısıyla ansızın kendi eylemi üzerinde dönüvermek.

xelk : n. Halk. Aynı ülkede oturan ve ortak çıkarlarla birbirine bağlı kişilerin tümü.

xelkîno : ba. Ey ahali anlamında bir nida.

xem 1 : n. Tasa. Bir işin içinden nasıl çıkılacağını üzülerek düşünme hali.

xem 2 : r. Üzüntü.
xemgîn : r. Kaygılı. Kaygısı olan.
xemgînî 1 : n. Kaygı. Kötü bir sonuca varılacak korkusuyla duyulan üzüntü.
xemgînî 2 : n. Acıklı.
xemgînî 3 : n. Üzgün.
xemxwarin : I. Kaygılanmak. Kaygıya düşmek.
xemxwer : r. Her şeye üzülen.
xemil : n. Süs eşyası.
xemilandin 1 : I. Süslemek. Bir takım katmalarla bir şeyin daha güzel, daha göz alıcı olmasını, daha hoş görünmesini sağlamak.
xemilandin 2 : I. Donatmak. Bir şeyin iş görebilmesi için gereken nesneleri katmak.
xemilî : r. Süslü. Süsü olan, süslenmiş, bezenmiş.
xemilîn 1 : I. Süslemek. Kendini süslemek. Süsleme işine konu olmak.
xemilîn 2 : I. Donatmak. Donatılmak.
xemkirin : I. Umursamak. Umur etmek, aldırış etmek, önem vermek.
xemkirinî : n. Umursamazlık. Umur etmemek hali, aldırış edemezlik.
xemnak : r. Üzücü.
xemravandin : I Avunmak. Acısını hafifletmek, acısını unutmak, teselli bulmak.
xemrevîn : n. Avuntu. İnsanı avunduran şey.
xemrî : n. Mor.
xenaq : n. Hançere kemiği.
xençer : n. Hançer. Kamadan ufak ucu eğri ve sivri olup silah olarak kullanılan bir çeşit bıçak.
xenikoyî : r. Sıkıcı. İç sıkan, can sıkan, tedirgin eden.
xeniqandin 1 : I. Boğazlamak. Hayvan veya insanı boğazını sıkarak ölmesine neden olmak.
xeniqandin 2 : I. Boğmak. Boğma işine konu olmak. Havasızlıktan ölmek.
xeniqîn 1 : I. Boğulmak. Boğma işine konu olmak. Havasızlıktan ölmek.
xeniqîn 2 : I. Bunalmak. Çok sıkılmak. Soluk almasını güçleştirmek.
xepar : n. Eşme. Eşmek eylemi.
xeparî : n. Çapa. Tarlalarda toprağı eşerek yabani otları ekili olandan arındırma işi.
xebxeb : n. Gerdan.
xepirandin 1 : Toprağı veya toprak gibi yumuşak bir şeyi biraz kazmak.
xepirandin 2 : I. Çapalamak. Toprağı çapa ile kabartmak.
xepirîn : I. Eşilmek. Eşme işine konu olmak.
xerabî 1 : r. Yaramaz, afacan.
xerabî 2 : r. Çürük. Çürük ol-

manın hali.
xerabî 3 : n. Afacan olma hali.
xerabî 4 : n. Kötülük. Kötü olma hali.
xerandin : I. Yanıltmak.
xerat : n. Marangoz. Dolap, masa gibi tahta işleri yapan usta.
xeratî : n. Marangozluk. Marangozluk zanaatı.
xerbilandin : I. Girift hale getirmek.
xerbilî : r. Girift. Birbirine girip karışmış, girişik, çapraşık.
xerbilîn : I. Girift hale gelmek. Çapraşmak. Çapraşık hale gelmek.
xerc 1 : n. Pişme. Olgun hale gelme.
xerc 2 : n. Deneyim.
xerdel : n. Hardal.
xerxitandin : I. Sürtüşmek. İki şeyi birbirine sürtmek.
xericîn : I. Pişmek, deneyim sahibi olmak.
xeriqandin : I. İhya etmek. Çok iyi bir duruma, mutluluğa kavuşturmak.
xeriqîn : I. İhya olmak. çok iyi bir duruma, mutluluğa kavuşmak.
xerimandin 1 : I. Yarmak veya tıkamak suretiyle kullanılmaz hale sokmak.
xerimandin 2 : I. Ödetmek. Yaptığı zararın karşılığını verdirmek.
xeritandin : I. Tıraşlama. Bir şeyi üstünden yontmak.
xeritîn : I. Yontulmak. Yontma işine konu olmak.
xerîk : r. Meşgul. İş üstünde olan.
xerîkbûn : I. Meşgul olmak. Vaktini vermek, uğraşmak, oyalanmak.
xerîkî : n. Meşguliyet. Uğraşılan şey. İş, iş güç.
xerîkkirin : I. Meşgul etmek. Vaktini almak, uğraştırmak.
xerîn : Yanılmak.
xerman : n. Harman. Tahılın saptan ayrılması ve sapların saman haline getirilmesi için yapılan dövme işi.
xermanan : Temmuz.
xernuf : n. Kumlu toprakta yetişen, buruk bir ürünü olan bitki.
xesan : I. Enemek. Erkeklik bezlerini burarak veya çıkararak erkekliğini gidermek.
xesandin : I. Enemek işine konu etmek.
xesandî : Enenmiş olan.
xesîn : I. Enenmek. Enemek işine konu olmak, erkekliği giderilmek.
xesma : d. Özellikle. Her şeyden önce.
xesû : n. Kaynana. Kadına göre kocasının, kocaya göre karısının anası.
xesûtî : n. Kaynanalık. Kaynana

olma durumu.

xeşîm : r. Toy. Genç olduğu için , görgüsüz ve beceriksiz olan.

xeşîmî : n. Toyluk. Toy olma hali veya toyca davranış.

xet : n. Çizgi. Bir şey başka bir şeye dokunarak geçerken onda bıraktığı uzun ve ince iz veya bunun benzeri

xeter : n. Tehlikeli. Ölüm veya büyük zarar olanağı.

xeternak : r. Tehlikeli

xetne : n. Onay.

xew : n. Uyku. Hayvansal yaşantının, yani dış alemle ilgilenmenin ara verilmesi hali.

xewar : r. Uykucu. Uykuyu seven, çok uyuyan.

xewarî : n. Uykuculuk. Uykucu olma hali.

xewle : Kulis.

xewn : n. Rüya. Düş. Uyurken zihinde beliren olayların ve düşüncelerin topu.

xewnexav : n. Hamhayal.

xewnerojk : n. Gündüz rüyası.

xewngiran : r. Uykusu ağır olan.

xewravîn : n. Kuruntu. Kötü ihtimalleri hatıra getirip üzülme. Olmayacak bir şeyin olacağını sanma.

xeyal : n. Tasa, kaygı, düşünce.

xeyar : n. Hıyar. Yenen ve salatası yapılan gevrek, serinletici, suluca yemiş.

xeybet : n. Heybet. Korku ve saygı duygularını birden uyandıran görüş.

xeyd : n. Dargınlık. Dargın olma hali.

xeydok : r. Darılma alışkanlığı olan kimse (kadın).

xeyibandin : I. Yok etmek. Yok hale getirmek, varlığını gidermek, ortadan kaldırmak.

xeyibîn : I. Yok olmak. Yok hale gelmek, ortadan kalkmak, varlığından kalkmak.

xeyidandin : I. Darıltmak. Darılmasına yol açmak.

xeyidîn 1 : I. Darılmak. Darılmasına yol açmak.

xeyidîn 2 : I. Darılmak. Hoşa gitmeyen bir davranıştan dolayı gücenip görüşmez olmak.

xeyset : n. Nitelik. Varlıklar arasında bulunan ve nicelikle ilgisi olmayan ayrımları şu veya bu bakıma göre meydana getiren hal, bir şeyin nasıl olduğunu belirten hal.

xezal : n. Ceylan. Çöllerde yaşayan, çok hızlı koşan ince bacaklı bir hayvan.

xezûr : n. Kaynana. Kadına göre kocasının, kocaya göre karısının babası.

xêlî : n. Gelin alayı.

xêz : n. Çizgi. Bir şey başka bir şeye dokunarak geçerken onda bıraktığı uzun ve inci iz.

xêzan : r. Yoksul. Geçiminde pek sıkıntı çeken.
xêzandin : I. Çizdirmek. Çizmek işini yaptırmak.
xêzanî : I. n. Yoksulluk. Yoksul olma hali.
xêzdan 1 : I. Çizmek. Çizgi çekmek. Çizgi halinde belirmek.
xêzdan 2 : n. Çizim. Belli bir kurala göre ve en çoğu yalnız cetvel ve pergel yardımıyla bir şeklin çizilmesi.
xijiqandin : I. Kaydırmak. Kaymasını sağlamak, kaymasına yol açmak.
xijiqîn : I. Kaymak. Düz ve cilalı veya ıslak bir şey üzerinde akar gibi yer değiştirmek.
xilsik : n. Üzüm salkımının bir dalı veya küçük salkım.
xilxal : n. Halhal. Kadınların ayak bileklerine taktıkları bilezik.
xilt : n. Köstebek. Kemirgen memelilerden, toprak altında yaşayan, derisinden kürk yapılan küçük bir hayvan.
xiniz : r. Hain. Hiyanet eden.
xinizî : n. Hayvanlık. Hain olma hali veya haince davranış.
xir : r. Gevşek. Sıkı veya gergin olmayan, gevşemiş olan.
xiram : n. Saygınlık. Hatırı sayılır veya piyasada güveni olma hali.
xiramet : n. Ödetme.
xirametkirin : I. Yapılan zararın ödetilmesi.
xiramgirtin : I. İtibar etmek. Saymak, değer vermek.
xirbeh : n. Harabe. Eski yapı veya şehir yıkıntısı. Kalıntı.
xirbûn : I. Gevşemek. Gevşek olmak, gevşek hale gelmek.
xirek : n. Laçka. Vida, mil gibi makina kısımlarının aşınarak veya yuvalarının genişleyip gevşemesi hali.
xirekbûn : I. Laçkalaşmak. Laçka olmak. Vida, mil gibi makina kısımları aşınarak veya yuvaları genişleyerek gevşemek.
xirekî : n. Laçkalık. Laçka olma hali.
xirgur : n. Hırgür. Geçimsizlik, kavga.
xirxir : n. Koşuşma. Şuraya buraya koşup durma.
xirxirandin : I. Sürüklemek. Bir şeyi yerden kaldırmadan çıkıp götürmek.
xirxirkirin 1 : I. Koşuşmak. Şuraya buraya koşup durmak.
xirxirkirin 2 : I.Hırlamak. Hır hır diye ses çıkarmak.
xerxirîn : I. Sürüklemek. Sürüklemek işine konu olmak.
xiriqîn : I. Kaymak. Düz, cilalı veya ıslak bir şey üzerin-

de yer değiştirmek.
xirî : n. Gevşeklik. Gevşeme hali.
xirkirin : l. Gevşetmek. Gevşek hale getirmek.
xirnaq : n. Tavşan yavrusu.
xirpo : r. Hırbo.
xirşe : n. Eril incir.
xirûcir : n. Ağız kavgası. Kargaşa.
xirûcirkirin : l. Çekişmek. Pek ileriye varmaksızın kavga etmek.
xirûxalî : r. Bomboş. Büsbütün boş.
xistin : l. Koymak. Bir şeyi bir yere iletip bırakmak.
xişên : n. Hışıltılı. Hış diye çıkan ses.
xişîn : l. Hışıldamak. Hış diye ses çıkarmak.
xişt 1 : n. Şiş. Bir ucu sivri ince uzun demir çubuk.
xişt 2 : n. Tuğla. Duvar örmekte kullanılmak üzere kalıplara dökülüp güneşte kurulduktan sonra özel ocaklarda pişirilen balçık.
xizak : n. Kızak. Kar veya buz üzerinde kaydırılan tekerleksiz taşıt.
xizme : n. Hızma. Kadınların burun memesine taktıkları süs.
xîret : n. İffet. Kendinin malı olmayan şeyler karşısında veya cinsel işlerde ahlak kurallarına bağlılık.
xof : n. Kaygı. Kötü bir sonuca varılacak korkusuyla duyulan üzüntü.
xofkirin : l. Kaygılanmak. Kaygıya düşmek.
xox : n. Şeftali. Gülgillerden bir ağaç ve bunun türleri bulunan meyvası.
xopan : n. Unmaz. Şifa bulmayacak türden olan.
xopanbûn : l. Unulmamak.
xort : n. Delikanlı. Çocukluk çağından çıkmış genç ve gürbüz kimse.
xortanî : n. Delikanlılık. Delikanlı olma hali. İnsanın delikanlı olduğu çağ.
xoşav : n. Hoşaf. Üzüm, erik, vişne, ayva ve benzeri gibi meyvaların şeker katılmış bolca sudan elde edilen şerbeti.
xubar : n. Çok ince toz.
xukî : n. Haraç. Bir yerden, bir kimseden zorbalıkla alınan para.
xukîxwer : n. Haraççı. Zor kullanarak bazı yerlerde veya kimselerden para sızdıran.
xukîxwerî : n. Haraççılık. Haraç sızdırma.
xulam : n. Erkek hizmetçi.
xulamtî : n. Erkek hizmetçinin yaptığı iş.
xumam 1 : n. Pus. Hafif sis.
xumam 2 : n. Aksu. Gözdeki billur cismin saydamlığını yitirerek ağarması.

xumxum : n. Uğultu. Uğuldama sesi.
xumihîn : I. İçi bayılmak. Çok acıkmak.
xunaf : n. Çisenti. Toz gibi ince yağmur.
xunifîn : I. Ağmak.
xur : r. Dopdolu. Büsbütün dolu.
xurc : n. Heybe. İçinde öteberi konmaya yarar iki gözlü torba.
xurcezîn : n. Eğerin arkasına konulan at heybesi.
xurcik : n. Küçük heybe.
xurde : n. Hurda. Ufak, küçük kırıntı.
xurdexaş : r. Hurdahaş. İleri, tutar yeri kalmayacak şekilde kırılıp parçalanmış, paramparça.
xurdexaşbûn : I. Hurdahaş olmak. Hurdahaş hale gelmek.
xurdexaşkirin : I. Hurdahaş etmek. Hurdahaş hale getirmek.
xurdekar : n. Hurdacı. Kullanılmış kilit, anahtar, alet gibi eski şeyleri satan kimse.
xurdekarî : n. Hurdacılık. Hurda alıp satma işi.
xuricîn : I. Yıldız kaymak.
xurî : n. Çiçek. İrinli kabarcıklar dökerek yüzde izler bırakarak ateşli ağır ve bulaşıcı bir hastalık.
xurme : n. Hurma.
xurt : r. Güçlü. Gücü olan.
xurtbûn : I. Güçlenmek. Güçlü hale gelmek.
xurtî 1 : n. Güçlülük. Güçlü olma hali veya durumu.
xurtî 2 : n. Baskı. Kuvvet ve zor altında bulundurma eylemi veya bulunma hali.
xurtî 3 : Şiddet. Bir etkinliğin veya bir gücün derecesi.
xurtkirin : I. Güçlendirmek. Güçlü hale getirmek.
xuşîn : I. Şırıldamak. Su akarak hafifçe ses çıkarmak.
xutxut : n. Söylenme. Kendi kendine söz söyleyerek sızlanma hali.
xutxutkirin : I. Söylemek. Kendi kendine söz söyleyerek sızlanmak.
xuya : d. Görünürde. Görünürlerde. Dıştan bakınca görünüşe göre. Olumsuz hallerde, ortada, meydanda, ortalıkta.
xuyabûn : I. Görünmek. Kendini göstermek.
xuyakirin : I. Görülmek. Başkasının görmesine konu olmak.
xuyayî : n. Görünüş. Dışına veya uzaktan bakılınca, bir şeyin kendi niteliği hakkında uyandırdığı düşünce.
xwarin 1 : I. Karın doyurma.
xwarin 2 : n. Karın doyurmaya yarayan yiyecek.
xwarin 3 : I. Yemek. Ağızda

çiğneyip yutmak, kemirmek, hakkı olmayan ve kendisine yasak edilmiş bulunan bir şeyi kabul etmek. Birine alacağını vermemek. Biri kendisi için başkasına para harcatmak.

xwarinxane : n.Yemekhane. Yemek yenilen büyük oda.

xwarinpêj : n. Ahçı. Yemek pişiren kimse. Aşçı.

xwarinpejî : n. Ahçılık. Yemek pişirme sanatı ve bilgisi.

xwarzê : Yeğen. Birine göre kız kardeşinin çocukları (kız, erkek).

xwazgînî : n. Görücü. Evlenmek isteyen biri için kız görmeye giden kimse.

xwe 1 : d. Özneye dönüşlü şahıs zamiri.

xwe 2 : d. Bizzat. Kendi, kendisi.

xwebixwe : d. Kendiliğinden. Başka şeylerin etkisi olmaksızın kendi kendine meydana gelerek, bizatihi.

xwedan 1 : I. Kendini vermek. Bir şeye bütün varlığı ile bağlanmak.

xwedan 2 : I. Kendini kaptırmak. Bir şeyin etkisinden kurtulmayacak duruma düşmek.

xwedan 3 : I. Kapılmak. Bir şeyin alımlılığına tutulup ona doğru sürüklenmek.

xwedayî : r. Tanrısal.

xweder : n. Doğal. Doğada bulunan. Doğanın düzeni ve gereklerine uygun.

xwedî 1 : n. Sahip. Bir şey üzerinde iyeliği olan kimse.

xwedî 2 : r. Koruyucu. Koruma işini yapan.

xwedî 3 : n. Akraba. Dede ve nineleri bir olanlardan her biri.

xwidîbext : n. Güvenilir, inanılır.

xwedîbextî : n. Güvenilirlik.

xwedîbûn 1 : I. Sahiplenmek. Sahip çıkmak, sahip olmak.

xwedîbûn 2 : I. Bakmak işine konu olmak.

xwedîbûn 3 : I. Beslenmek. Kendini beslemek. Besleme işine konu olmak.

xwedîbûyî 1: r. Besili. Semirtilmiş.

xwedîbûyî 2 : r. Bakımlı. İyi bakılmış.

xwedîgiravî : d. Güya. Sözde, sanki. Anlatılan düşüncenin gerçekte var olmayıp öyle sanıldığını gösterir.

xwedîkirin 1 : I. Beslemek. Yiyip içeceğini sağlamak. Semirtmek.

xwedîkirin 2 : I. Yetiştirmek.

xwedîkirin 3 : I. Bakmak. Bir şeyin iyi gelişmesi veya iyi bir durumda kalması için emek vermek.

xwedîmaf : r. Haklı. Davası, savı veya davranışı doğru olan.
xwedîmafî : n. Haklılık. Haklı olma durumu.
xwedîmal : n. Sermayedar. Sermayesi olan kimse. Anamalcı.
xwedîmalî : n. Anamalcılık. Bireylerin elindeki büyük anamalın serbestçe iş görülmesine yol açan tutum. Kapitalizm.
xwedîrûmet : r. Saygıya değer kimse.
xwedîtî 1 : n. Akrabalık. Hısım olma hali.
xwedîtî 2 : n. Sahiplik. Sahip olma hali.
xwefiroş : r. Satılmış, kendini satan kimse.
xwegirtin : I. Tutunmak. Çevresi ile bağdaşıp kalmak.
xweguher : r. Değişkin. Değişikliğe uğramış.
xwehay : r. Temkinli. Davranışlarında ölçülü olan.
xwehaybûn : I. Temkinli olmak.
xwehaykirin : I. Uyarmak. Birinin dikkatini bir şey üzerine çekmek.
xwehr : r. Eğri. Doğru olmayıp bir noktasında dirsek şeklinde yön değiştiren, çarpık.
xwehrbûn : I. Eğrilmek. Eğri hale gelmek.
xwehrî 1 : n. Eğrilik. Eğri olma hali.
xwehrî 2 : n. Çarpıklık. Çarpık, düzgünlüğünü yitirme hali.
xwelî 1 : n. Kül. Yanan şeylerden artakalan toz.
xwelî 2 : n. Mildiyu. En çok bağlarda görülen bir bitki hastalığı.
xwelîdang : n. Küllük. Sigara tablası. Kül koyacağı.
xwelîkirin : I. Küllemek. Üstünü külle örtmek ya da üstüne kül serpmek.
xwelîyî : n. Kül renginde olan.
xwemirês : r. Nefis. Pek hoş, istek uyandıran, güzel, cana değen.
xwemirêsî : Nefaset. Nefis olma hali.
xwende : n. Okur. Gazete, dergi, kitap gibi kamu için yayınlanan şeyleri okuyanlardan olan kimse.
xwendekarî : n. Öğrencilik. Öğretmenden ders alan kimse.
xwendin : I. Okutmak. Bir yazıyı meydana getiren harf veya işaretlere bakıp bunların ima ettiği sesleri veya düşünceyi anlamak. Bir konuyu öğrenmek için okulda yahut bir öğretmenin yanında veya yazılı şeyler üzerinde çalışmak.
xwepêgirtin 1 : I. Tutunmak.

Tutup dayanmak veya asılmak.

xwepêgirtin 2 : I. Sığınmak. Tehlikelerden kaçarak güvenilir bir yere sokulmak veya bir koruyucuya baş vurmak.

xwepêgîr : r. Özverili. Özveri ile davranan.

xwepêgirî : n. Özveri. Bir şey uğrunda değerli bir şeyden vaz geçiş.

xwepêşan : n. Gösteri. Birinin veya bir topluluğun kendi duygusunu gösteren sözü veya davranışı.

xweran : n. Kaşıntı. Vücudun bir yerinde duyulan hafif yanma veya batma gibi tedirginlik.

xwerandin : I. Kaşınmak. Kaşınan yerin tırnakla veya başka bir şeyle kazır gibi yapmak.

xwere 1 : r. Yiyici. Şunu veya bunu yiyen. Ödevi olan resmi bir işi görmek için işin ilgilisinden para veya mal alan görevli.

xwere 2 : r. Obur. Gereğinden çok yemek yiyen.

xwereyî 1 : n. Oburluk. Obur olma hali.

xwereyî 2 : n. Yiyicilik. Yiyici olma hali. Yiyiciye yakışır davranış.

xwerîn : I. Kaşınmak. Kaşıntısı olmak. Kendi kendini kaşımak.

xwerû 1 : r. Dolaysız. Doğrudan doğruya olan, araya herhangi bir araç girmeden olan.

xwerû 2 : r. Öznel. Özneyle ilişkisi olan, öznede meydana gelen, nesnelerin gerçeğine değil, öznenin düşünce ve duygularına dayanan.

xwerûyî : n. Öznelik. Öznel olam durumu, nesnel.

xweser : r. Yalnız. Yanında başkaları bulunmayan. Tek başına.

xweserî : n. Yalnızlık. Yalnız olma hali, kimsesizlik.

xwestek : r. Otlakçı. Para harcamayarak ötekinden berikinden geçinen kimse.

xwestin 1 : I. Dilemek. Yapılması kendi elinde olmayan bir şeyin olması isteğinde bulunmak. Keyfi istemek.

xwestin 2 : I. İstemek. İstek duymak. Bir şeyin kendine verilmesini veya yapılmasını söylemek.

xwestin 3 : I. Arzulamak. Arzu duymak, özlemek.

xweş 1 : r. Hoş. Beğenilen, duyguları okşayan.

xweş 2 : n. Rahat. Sıkıntı veya yorgunluk vermeyen.

xweş 3 : r. Lezzetli. Tadı güzel.

xweşgotin : n. İltifat. Yüzüne gülme, gönlünü okşama, güler yüz gösterme, hatırını sor-

ma, tatlı davranma, ilgilenme.

xweşhal : r. Memnun. Herhangi bir olaydan veya durumdan ötürü sevinç duyarak onu hoş karşılayan, kıvançlı, kıvanmış.

xweşhalî : n. Memnuniyet. Kıvanma, kıvanç.

xweşîk : r. Güzel. Hoşa giderek hayranlık uyandıran.

xweşikayî : n. Güzellik. Güzel olma hali veya iyi olma hali.

xweşiwîst 1 : r. İyimser. Her işin veya belli bir işin sonunu iyi gören.

xweşiwîst 2 : r. Aziz. Sevgide üstün tutulan.

xweşiwîstî 1 : n. Azizlik. Aziz olma hali.

xweşiwîstî 2 : n. İyimserlik. iyimser olma hali veya iyimser davranma.

xweşî 1 : n. Refah. Genlik, geçim genişliği, gönenç.

xweşî 2 : n. Bolluk. Bol olma hali. Her şeyin bol olduğu olduğu zaman.

xweşkirin 1 : I. Yaranmak. Birinin hoşnutluğunu sağlamak için ona hoş görünmeye çalışmak.

xweşkirin 2 : I. Olduğundan daha iyi bir duruma getirmeye çalışmak.

xweşkirin 3 : I. Güzelleştirmek. Güzellik vermek.

xweşmêr : r. Kibar. Duyguları ve düşünceleri veya yaşayış ve davranışı ince olan kimse.

xweşmêrî : n. Kibarlık. Kibar olma veya kibarca davranış.

xwevedan 1 : I. Kaçınmak.

xwevedan 2 : I. Sakınmak.

xwezî : d. Keşke. Dilek anlatan cümlelerin başına getirilerek özlem anlatır.

xwê : n. Tuz. Tat vermek için yemeklere konulan, deniz suyu tadında beyaz madde.

xwêdang : n. Tuzluk. Tuz konan kap.

xwêhdan 1 : n. Ter. Sıcak, heyecan gibi nedenlerle sızan sıvı.

xwêhdan 2 : I. Terlemek. Ter çıkartmak, ter dökmek.

xwêhdandin : I. Terletmek. Terlemesine yol açmak.

xwêhdayî : r. Terli. Terlemiş.

xwir : r. Sade, katıksız.

xwirînî 1 : n. Aç karnına olma.

xwirînî 2 : n. Sabahları ve ikindi üstü yenen hafif yemek.

xwişk : n. Bacı. Kız kardeş.

xwîngerm : r. Sevimli, cana yakın.

xwîngermî : n. Sevimli, cana yakın olma hali. Sempatik.

H

ha :ba. İsteklendirme, şaşma, dikkat çekme, hatırlatma anlamında ünlem.

habitandin : l. Ürkütmek. Ürküntü vermek.

habitîn : l. Ürkmek. Korkup sıçramak. Şaşkınlıkla karışık korku duymak.

hacîreşk : n. Kırlangıç. Geniş gagalı, geniş kuyruklu, ince uzun kanatlı küçük göçebe kuş.

hafil : n. Sonuç. Bir olaydan çıkan, doğan herhangi sonuç.

hal 1 : n. Hal. Bir şeyin içinde bulunduğu koşulların veya taşıdığı niteliklerin topu.

hal 2 : n. Güç. Dinginliği devime veya devimi dinginliğe çeviren etken, direnci kıran veya direnç doğuran özellik, kuvvet. Takat, derman.

halan 1 : l. Kalkınmak. Düşmüş olduğu perişan durumdan kurtulmak için yapılan atak.

halan 2 : n. Ayaklanma. Yasalara veya buyruklara karşı gelme.

halçûn : n. Halecan. Yürek çarpıntısı, çarpıntı.

halet 1 : n. Saban. Tarlayı ekilir hale getirmek için çift süren hayvanların koşulduğu demir uçlu aygıt.

halet 2 : n. Araç. Bir işi, bir sanatı başarmada kullanılan aygıt.

halo 1 : d. Böyle. Bu yolda, bu tarzda.

halo 2 : d. Öyle. O yolda, o tarzda.

hamûn : n. Ovalık arazi.

hanefi : n. Musluk. Takılmış bulunan boru veya kabın içindeki suyu istediği zaman akıtabilecek bir düzende yapılmış açılır kapanır aygıt.

hanê : r. İşaret sıfatlandıran.

hapt : n. Ürküntü. Ürkme duyusu.

haptoyî : r. Ürkek. Çok ürken.

har 1 : r. Kuduruk. Kudurmuş, azgın.

har 2 : r. Çılgın. Delicesine aşırı davranışlarda bulunan.

haraşa : n. Tehdit. Birinin gözünü korkutma, gözdağı, örfelemek.

haraşakirin : l. Tehdit et-

mek. Gözünü korkutmak, gözdağı vermek, örfelemek.

harbûn 1 : I. Kudurmak. Kuduz hastalığına tutulmak.

harbûn 2 :I.Azmak. Taşkınlıkta ileri gitmek veya kötülüğü artmak.

harbûn 3 : I. Çıldırmak. Delirmek, aklını oynatmak.

harî 1 : n. Çılgınlık, delicesine aşırı davranış.

harî 2 : n. Azgınlık.

harkirin1 : I.Azdırmak. Azmasına neden olmak.

harkirin 2 : I. Çıldırtmak. Çıldırmasın yol açmak.

harkirin 3 : I Kudurmak. Kudurmasına yol açmak.

harmonî : n. Afaroz.

harmonîbûn : I. Afaroz olmak.

harmonîkirin : I. Afaroz etmek.

harsim : n. Koruk. Henüz olmamış ekşi üzüm.

hasp : n. Aygır. Damızlık erkek at. Erkek at.

hastam : n. Çakmaktaşı. Demir veya çelik sürtmekle kıvılcım çıkaran bir çeşit kuvars.

hastû : n. Kemik. İnsanın ve omurgalı hayvanların çatısını meydana getiren katı organların genel adı.

hastûyîn : r. Kemikli. Kemikleri iyi gelişmiş.

haştbûn : I. Razı olmak. Gönlü yatmak.

haştî : n. Rıza. Onaşma.

haştkirin : I. Razı etmek. Gönlünü etmek.

hatin 1 : n. Gelir. Bir kimseye veya topluluğa belli zamanlarda, belli yerlerden gelen para.

hatin 2 : n. Ürün. Bitkilerin veya hayvanlardan elde edilen yararlı şey.

hatin 3 : I. Gelmek. Konuşana göre uzak bir yerden daha yakın yere veya kendi bulunduğu yere varmak.

haveyn : n. Maya. Bazı besinlerin yapımında mayalama sağlamak için kullanılan madde.

haveynbûn : I. Mayalanmak. Mayanın etkisiyle ekşiyip kabarmak.

haveyngirtin : Mayalanma. Sıvı veya hamur halinde bulunan örgensel maddelerin kendiliğinden kabarıp köpüklenerek gaz çıkarması olayı.

haveynkirin : I. Mayalanmak. İçine maya koymak.

havgîn : n. Uğra. Hamur açılırken yapışmaması için serpilen un.

havil : n. Çare. Bir sonuca varmak üzere ortadaki engelleri kaldırmak için tutulması gereken yol, çıkar yol.

havîn : n. Yaz. Yılın sıcak mevsimi.

havîngeh : n. Yazlık. Yaz için

olan.

haw : n. Kuruntu. Kötü ihtimalleri hatıra getirip üzülme.

hawan : n. Havan. İçinde bir şey dövüp ufaltmaya yarar tahta, taş, maden veya plastikten yapılan kap.

hawar : ba. İmdat. Tehlikede olanın "yetişin", "kurtarın" anlamında kullandığı söz.

hawarî : r. Acil. Acele olan, gecikmeye gelmez, geciktirilmez.

hawarkirin : l. İmdat istemek.

hawêr : n. Çember. Merkez denilen durağan bir noktadan aynı uzaklık ve düzlemdeki noktaların meydana getirdiği kapalı eğri.

hawî : r. Kuruntulu. Kuruntusu olan.

hawîbûn : l. Kuruntulanmak.

hawîng : n. Barınak. Barınılacak yer, ev, yurt.

hawîr : n. Çevre, dolay.

hawîrdor : d. Çepeçevre. Bütün yanlarını kuşatacak tarzda fırdolayı.

hawîrdorkirin : l. Çevrelemek. İçine almak, kuşatmak. Bir konunun sınırlarını çizmek.

hay 1 : n. Haber. Yeni olmuş veya olacak bir olgu üzerinde bilgi, salık, sava.

hay 2 : n. Sezgi.

haybûn : l. Uyanmak. Aklı başına gelmek, gözü açılmak.

haydar : r. Haberdar. Haberli, bilgili kimse.

haydarkirin : l. Haber etmek. Haber vermek, bildirmek.

haykirin : l. Uyarmak. Birinin dikkatini bir şey üzerine çekmek.

heban : n. Tulum. Hayvanın, önü yarılmadan, olduğu gibi çıkarılmış derisi olup yağ, su gibi sıvılar için kap olarak kullanılır.

hebason : n. Anason. Kokulu tohumu hamur işlerinde ve rakıcılıkta kullanılan bir bitki.

hebirman : n. Kurutulmuş nar taneleri.

hebûk : n. Eklem. Vücut kemiklerinin uc uca veya kenar kenara gelip birleştiği yer.

hebûn 1 : n. Varlık. İyi yaşayacak kadar geliri yolunda olma hali. Var olan şey.

hebûn 2 : l. Var olmak. Varlık göstermek.

hecel 1 : n. Gelir. Bir kimseye veya topluluğa belli zamanlarda belli yerlerden gelen para.

hecel 2 : n. Kazanç. Kazanılan şey.

hecîn : n. Hecin. Yürüyüşü hızlı ve iki hörgüçlü bir deve cinsi.

heçî: d. Her kim.

hedan : l. Dinmek. Acı veya tedirginlik veren şeyler so-

na ermek, kesilmek.

hedar : n. Sükun. Durgunluk, dinme.

hedarî : n. Dinginlik. Dingin olma hali.

hedimandin : I. Gömmek. Bir madde yer açıp oraya bir şeyi üstünü örterek veya örtmeyerek yerleştirmek.

hedimîn : I. Gömülmek Gömme işi yapılmak.

hedirîn : I.Sakinleşmek. Yatışmak. Sıkıntısı veya heyecanı geçmek.

hedîn : I. Uslanmak. Uslu olmak.

hefrît : n. Zebella. Pek iri ve korkunç kimse.

hefsar : n. Yular. Hayvanın başlığına veya tasmasına bağlanan ip.

hefşî : n. Ağıl. Koyun ve keçi sürülerinin geceledığı, çit veya duvarla çevrili yer.

heft : r.Yedi. Altıdan bir artık.

hefte : n. Hafta. Birbiri ardınca gelen yedi günlük dönem.

heftemîn : r.Yedinci. Yedi sayısının sıra sıfatı, sırada altıncıdan sonra gelen.

hefteyî : r. Haftalık. Haftada bir yapılan veya çıkan. Haftada bir ödenen para.

heftê : r. Yetmiş. Yedi kere on, altmış dokuzdan bir artık. Altmış dokuzdan sonra gelen sayının adı.

heftêyî : r. Yetmişlik. Yetmiş yaşında olan. Bir şeyden içinde yetmiş tane bulunan.

heftreng : r. Çok renkli.

hege : ge. Eğer. Koşul anlamını belirtmek için koşullu cümlelerin başına getirilir.

hej 1 : n. Sallantı. Sallanma işi.

hej 2 : r. Sarsıntı. Sarsılmak eylemi.

hejandin 1 : I. Sarsmak. Zorluca ileri geri kımıldatmak. Birinin işini veya esenliğini bozmak.

hejandin 2 : I. Sallanmak. Düzenli bir şekilde ve hep aynı doğrultuda devindirmek.

hejar : r.Yoksul. Geçinmekte pek sıkıntı çeken.

hejarî : n. Yoksulluk. Yoksul olma hali.

hejik : n. Çalı, çırpı.

hejîn 1 : I. Sallanmak. Kendini sallamak. Yerinde iyice oturulmuş olmayıp oynatılabilmek.

hejîn 2 : Sarsılmak. Sarsmak işine konu olmak.

hejojî : r. Sarsak. İhtiyarlıktan veya hastalıktan güçsüz kalıp vücudu titrer gibi sarsıla duran.

hejmar 1 : n. Rakam. Sayıları göstermek için kullanılan işaretlerden her biri.

hejmar 2 : n. Sayı. Sayma, ölçme, tartma gibi işlerin

sonunda bulunan birimlerin kaç olduğunu anlatan söz.

hejmarandin : I. Saydırmak. Sayma işini yaptırmak.

hejmarî : n. Sayısal. Sayıya ilişkin.

hejmartin : I. Saymak. Sayıları arka arkaya söylemek.

hejmartî : r.Sayılı.Sayısı birkaçı geçmeyen, şu veya bu sayıyı taşıyan. Sayısı ve zamanı belli.

hejmirin : I. Sayılmak. Saymak işine konu olmak.

hek : ba. Hayret bildiren nida.

hekanî : n. (rêz.) Şart. Başka bir fiilin koşulunu anlatan ve bir fiil ile kısımlarından birleşmiş bulunan kip.

hekimandin : I. Kendisini küfürün konusunu yapan durumuna getirmek.

hekimîn : I. Küfretmek. Sövmek.

hektar : n. (Yun.) Hektar. Yüz ar değerinde yüzey ölçü birimi.

helaket : n. Perişanlık. Acınacak hal, bozgunluk, ezginlik.

helamet : n. Nezle. Solunum,sindirim gibi aygıtların içini örten ince zarın yangılanıp sıvı salması.

helan : I. Erinmek. Katı cisim sıvı içine, karışarak sıvı haline geçmek. Katı cisim ısının etkisiyle sıvı hale geçmek. Bir şey gitgide azalıp yok olacak hale gelmek.

helandin : I. Eritmek. Erimesini sağlamak.

helaw : n. (Er) Helva. Unlu, yağlı ve şekerli maddelerle ve beli başlı bir şekilde olmayan tatlı.

helawxane : n. Helvahane. En çok helva pişirilmekte kullanılan geniş ve az derin tencere.

helbest : n. Şiir. Vezin, uyak, ses uyumu gibi duygulandırıcı ögelerle süslenmiş olup güzel imgeler taşıyan sanatlı söz.

helbet : d. Elbet. Şüphesiz, herhalde.

helbijar : n. Seçmen. Seçimde oy hakkı olan kimse.

helbijirîn : I. Seçilmek. Seçmek işine konu olmak.

helbijartin : I. Seçmek. Benzerleri arasında hoşa gideni almak veya yararlanmak üzere ayrılmak.Benzerleri arasında niteliklerinin yüksekliğiyle göze çarpan.

helhelok : Kızılcık.

helez : r. İlginç. İlgi çekici.

helehêl : n. Kalabalık. Birikmiş kimselerin topu. Sayıca çok.

helezûk : n. Tahtaravalli.

helikandin : I. Perişan etmek.

helikîn : I. Perişan olmak.

helist : r. Çürük. Çürümüş olan.

helisîn : I. Çürümek. Türlü etkilerle ve en çok mikropların etkisiyle, kimyasal değişikliğe uğrayarak bozulup dağılmak.
heliştin : I. Terketmek. Bırakmak.
helîkopter : n. (Yun.) Helikopter. Pervanesi tepesinde olup dik iniş ve çıkış yapabildiği için dar yerlerde kullanılabilen uçak.
helîn : I. Erime işine konu olmak.
helîz 1 : n.Bir tür yenilir ot.
helîz 2 : r.Yetişkin. Oldukça yetişmiş, olgunluğa yaklaşmış.
helperândin : I. Zıplamak. Zıplamak işini yaptırmak veya o biçimde oynatmak.
helperîn 1 : I. Zıplamak. Sevinçten veya oyun için, bulunduğu yerde havaya fırlamak.
helperîn 2 : I.Ayaklanmak. Yasalara veya verilen buyruklara karşı gelmek.
helseng : r. Değerli. Değeri olan veya değeri yüksek olan.
helsengandin : I. Değerlendirmek. Değer kazandırmak, değerini artırmak.
helsangîn : I. Değerlenmek. Değer kazanmak. Kendisine değer verilmek.
helsûkewt : n. Adet. Bir kimsenin yapmaya alışmış olduğu şey. Topluluk içinde uyulagelen kural, görenek veya töre.
helwestan : n. Duraklama eylemi.
helwistgeh : n. Durak. Taşıtların durmak zorunda olduğu yer.
helwistîn : I. Duraklamak. Kısa bir zaman için veya arada bir durmak.
hema 1 : d. Hemen. Hiç vakit geçirmeden, gecikmeden, çabucak.
hema 2 : d. Çabucak, çabuk olarak.
hema 3 : ba. Öyle istedim anlamında, yargılama sorusuna verilen cevap.
hemam : n. Ters rüzgar.
hemayil : n. Boy muskası.
hember 1 : n. Karşı. Karşıda olan.
hember 2 : r. Karşıt. Birbiriyle uğraşanların her birine göre öbür taraf.
hemberî : n. Denklik. Eşitlik.
hemberkirin : I. Denkleştirmek. Denk hale getirmek.
hembêz : n. Kucak. Açık kollarla göğüs arası.
hembêzbûn : I. Kucaklamak. Kucaklama işine konu olmak.
hembêzkirin : I. Kucaklamak. Kollarıyla sarıp göğüs üstüne bastırmak.
hemet : n. Destek. Yardım.

hemetan : I. Desteklemek. Destek vermek. Birinin, bir işte gücünü artırmak, kolaylık sağlamak.

hemikandin : I. Birini diğerine karşı gücünü denettirmek.

hemikîn : I. Gücünü denemek.

henek : I. Şaka. Gülümseme konu olsun diye, karşısındakini kırmaksızın şaşırtmak veya aldatmak üzere söylenen söz veya davranış.

henekoyî : r. Şakacı. Şaka etmesini seven.

heng : n. Çekişme. Azarlama, ağız kavgası, birbirine geçmeye çalışma.

hengame : n. Kargaşa. Topluluk içinde düzen bozukluğu veya yasaya saygısızlık.

her : r.Her.Tekil isimlere belirten olarak gösterilip birer birer olarak, hepsi anlamını verir.

herbilandin : I. Biribirine geçirip güç çözülür hale getirmek.

herbilî : r. Dolaşık. Kolay çözülmeyecek veya içinden çıkılmayacak derecede karışık.

herbilîn : I. Dolaşık hale gelmek.

hercar : d. Daima. Her zaman, her vakit. Herdefa. Her kere.

herçend : r. Her ne kadar. Başına getirildiği koşullu cümledeki hükmün doğru veya doğal görüldüğünü, fakat işin bununla bitmesini anlatır.

herdu : r. Her ikisi.

hereşe : n. Tehdit. Birinin gözünü korkutma, gözdağı, örfeleme.

hereşedan : I. Tehdit etmek. Gözünü korkutmak, gözdağı vermek, örfelemek.

herê : d. Evet. "Öyledir" anlamında doğrulama veya onama kelimesi. Kimi zaman konuşma arasında, o ana kadar söylenen sözleri pekitmek üzere de kullanılır.

herêkirin : I. Onaylamak. Yapılan her işi doğru veya yerinde bularak kabul etmek.

herêkirî : r. Onaylı. Onaylanmış olan, onaydan geçmiş olan.

herêm 1 : n. Bölge. Herhangi bir nitelik bakımından bir sayılmış ülke, yer veya arazi parçası.

herêm 2 : n. Yöre. Çevreden daha uzaklara yayılan yerler.

herêmî : r. Bölgesel. Bölge ile ilgili veya bir bölgeye özgü.

hergele : n. Hergele. Terbiyesiz ve azılı kimseler için

bir sövgü olarak kullanılır.

hergeletî : n. Hergelelik. Hergelece davranış.

herhal : r. Her halde. Kesinliğe yakın bir ihtimalle.

herhitandin : l. Sürtüştürmek. İki şeyi birbirine sürtmek.

herhitîn : l. Sürtüşmek. Birbirine sürtmek.

herijandin : l. Parçalamak. Parçalara ayırmak, parça parça etmek.

herijîn : l. Parçalamak. Parçalara ayırmak.

herêne : r. İkircilik. Kararsız, duruksun.

herêneyî : n. İkircim. Kararsızlık. Kararsız olma hali.

herikandin : l. Akıtmak. Akmasını sağlamak, akmasına meydan vermek.

herikîn : l. Akmak. Sıvı maddeler veya pek ince taneli katı maddeler bir yerden daha alçak bir yere doğru gitmek. Art arda ve çok miktarda gelmek.

herî : n. Çamur. Su ile karışıp bulaşır ve içine batılır hale gelmiş toprak, balçık.

herîbûn : l. Çamurlanmak. Üzerine çamur sürülmek.

herk : n. Akıntı. Akma eylemi.

herkes : d. Herkes. Kimler varsa hepsi. Olur olmaz kimseler.

herkişkiş : Köpeğe saldırı emri.

herkoyî : r. Akışkan.

hermel : n. Tütsü otu.

hermet : n. Hatun. Bayan anlamında söylenen bir söz.

hertim : d. Her daim. Her zaman.

hertişt : d. Her şey.

herweha : d. Örneğin.Sözgelişi.

herwekî : d. Bunun gibi.

herwist : n. İğne yapraklı, bodur bir ağaç.

heryek : d. Her biri.

herz : n. Sindirim, sindirme. Besinlerin kana geçecek bir hale girmeleri için ağızdan başlayarak bağırsaklara kadar uğradıkları fiziksel ve kimyasal değişmelerin topu.

herze : n. Saçma.

herzeg : r. Düzensiz. Düzeni olmayan veya düzeni bozuk olan.

herzengî : n. Düzensizlik. Düzensiz olma hali veya düzensiz iş.

herzekar : r. Balığ. Döl verme çağına eren, ergin.

herzîn : l. Sindirmek. Yenilen yemeği sindirim aygıtında gereken değişikliklere uğratarak kana geçecek bir hale getirmek.

hesan : n. Bileği taşı. Bilemek için kullanılan aygıt.

hesenî : n. Bir tür üzüm.

hesibandin : l. Saymak, itiba-

ra almak. Önem vermek.

hesibîn : I. Sayılmak. Önem verilmek, itibara almak.

hesin : n. Demir.

hesincaw : n. Araç. Bir işi, bir sanatı başarmada kullanılan aygıt.

hesinkar : n. Demirci ustası. Demir eşya yapan veya onaran.

hesinkarî : n. Demircilik. Demircinin zanaatı.

hesîr : n. Hasır. Sazla veya kabuk, yaprak gibi bir bitki maddesiyle örülmüş taban örtüsü.

hesk : n. Kepçe. Sulu yiyecekleri karıştırmaya, dağıtmaya yarayan uzun saplı, yuvarlak ve derince tahta kaşık.

hest : n. Duygu. Duyabilmek. Gönülde uyanan yankı veya tepki. İyi ve güzel şeyleri duyup sevme.

hestî : r. Duygusal. Hassas. Duygun, duyar, içli.

hestîyarî : n. Hassasiyet. Duygunluk, duyarlık, titizlik.

heşaf : n. Çapalama işi.

heşifandin : I. Çapalamak. Çapa ile toprağı kabartmak.

heşifîn : I. Çapalamak. Bir yeri çapa ile kabartmak.

heşiqandin : I. Sokuşturmak. Dar bir yere ite ite sokmak. Usulcacık araya sokmak.

heşiqîn : I. Sokuşturmak. Dar bir yere sokulmak. Usulcacık araya girmek.

heşîn : n. Yeşil. Sarı ile mavinin karışmasından meydana gelen ve bitki yapraklarının çoğunda görülen renk. Bu renkte olan. Yetişip kurumamış (Sebze).

heşînayî : n. Yeşillik. Yeşil olma hali. Yeşil bitkileri çok olan yer. Marul, salatalık gibi çiğ yenen sebze. Yeşil ot.

heşînboz : n. Kula. Al ile kır arası bir at donu. Bu renkte olan at.

heşînbûn : I. Yeşermek. Yeşil renk almak. Bitki yaprak sürmek.

heşmetkar : r. Hayran. Hayranlık duyan, tansıyan.

heşmetkarbûn : I. Hayran olmak.

heşmetkarî : n. Hayranlık. Güzel veya büyük bir şey karşısında duyulan beğenme ile karışık şaşma duygusu.

heşt : r. Sekiz sayısı. Yediden sonra gelen sayının adı.

heştê : r.Seksen. Yetmiş dokuzdan sonra gelen sayının adı.

hetaw : n. Güneş. Gezegenlere ve bu arada yeryuvarlağına ışık ve ısı veren bü-

yük gökcisimi.

hetikandin : l. Rezil etmek. İsteyerek veya istemeyerek birini çok utanacak güç bir duruma sokmak.

hetikî : r. Rezil. Alçak, aşağılık bir duruma düşmüş kimse.

hetikîn : l. Rezil olmak. Çok utangaç bir duruma getirmek.

hetîketî : n. Rezalet.Toplumun duygularını inciten hal.

hetwan : n. Merhem. Deriye sürülerek kullanılan tereyağı kıvamında yağlı ilaç.

heval : n. Arkadaş. Bir işte birlikte bulunanlardan herbiri. Huyları ve anlayışları az çok yakın olup tanışarak sevişenlerden her biri.

hevalbend 1 : r. Bağdaşlık. Bağdaşmış bulunan.

hevalbend 2 : n. Ülkedaş. Aynı ülkeye bağlı olanlardan herbiri.

hevalbendî : n. İttifak. Bağdaşma, birleşme.

hevalkar : n. Meslektaş. Aynı meslekten olan.

hevaltî : n. Arkadaşlık. Arkadaş olma hali, arkadaşa yakışır davranış.

hevanî : n. Kolleksiyon.

hevbelav : r. Karışık. Karışmış olan.

hevbirin : l. Götürüşmek.

hevceng : n. Bacanak. Karıları kardeş olanlardan herbiri.

hevdem : n. Akran. Yaşıt. Yaşça denk.

hevdeng : n. Uyak. Nazımda mısra sonlarının aynı kelime veya eklerle olmamak üzere aynı sesi vermesi. Kafiye.

hevîr : n. Hamur. Unun az su ile yoğrulmuş hali.

hevîrîn : r. Ekmek ve hamur işleri iyi pişmemiş olmak. Hamursu.

hevîrkar : n. Hamurkar. Ekmekçi fırınlarında hamur yoğuran.

hevîrtirş : n. Ekmek mayası.

hevkar : n. İşbirlikçi. Amaçları ve çıkarları bir olanların kurdukları çalışma ortaklığı.

hevqas : r. Bu kadar. Bu denli.

hevnaş : n. Tanışık. Birbirini tanıyanlardan herbiri.

hevnasî : n. Tanışıklık. Birbirini karşılıklı tanımış bulunan.

hevnaskirin : l.Tanışmak. Birbirini tanımak.

hevnav : n. Adaş.

hevnîr : r. Yaşıt. Yaşları birbirine eşit olan.

hevok : n. Cümle(gr.). Bir hüküm anlatan söz.

hevot : n. Öğrenim. Herhangi bir meslek için gereken bilgileri edinme işi.

hevotin : l. Öğrenmek. Öğrenmesini sağlamak. Eğitmek.
hevpar : n. Ortak. Bir şeyin birden artık iyesi olduğu vakit o iyelerin birbirine oranla herbiri.
hevpeyman : r. Sözleşmeli. Sözleşmeye dayanan.
hevraman : n. Anlamdaş.
hevraz : n. Yokuş. Aşağı tarafında bulunduğumuza göre eğik yol, iniş karşıtı. Rampa.
hevring : n. Kırkma makası. Hayvan tüyünü kesmeğe yarar makas.
hevrik : n. İnat. Direnme, ayak direme.
hevrikî : r. İnatçı. Direngen, ayak direyici, direnişci.
hevrikîn : l. İnatlaşmak. Birine karşı direnmek.
hevrî : r. Benzer. Şu veya bu niteliği başkasınınki ile eş olan.
hevrîşim : n. İpek. İpekböceği kozaları çözülerek çıkarılan çok ince ve parlak tel.
hevrîşimî : r. İpekli. İpekten yapılmış veya içinde ipek bulunan.
hevsar : n.Yular. Hayvanın başlığına veya tasmasına bağlanan ip.
hevûrî : n. Çepiç. Bir yaşında keçi.
hew : d. Artık. İçinde bulunan durumun veya yapılmakta olan işin yeter olduğunu yahut yeni bir durumun başladığını anlatır.
hewa : n. Hava. Yeryüzünü kaplayan renksiz, kokusuz gaz karışımı.
hewadar : r. Havadar. Havası bol.
hewaketin 1 : l. Yükselmek. Yükseğe çıkmak.
hewaketin 2 : l. Tırmanmak. Dik bir yere çıkmak.
hewan 1 : l. Sığınmak. Tehlikeden kaçarak güvenilir bir yere sokulmak.
hewan 2 : l. Barınmak. Kaçınılan şeylerden korunmak için bir şeyi siper edinmek.
hewan 3 : l. Rahat durmak.
hewandin: l. Barındırmak. Barınmasını sağlamak.
hewce : r. Muhtaç. Kendisine bir şey gerek olan, gereksinli.
hewcebûn : l. Muhtaç olmak. Gereksinim duymak.
hewcekirin : l. Muhtaç etmek. Bir şeye gereksinim duymasına yol açmak.
hewceyî : n. Gereksinim, gereksinme.
hewdel : n. Bulama. Yemiş sıkmalarını kaynatıp dövülmesiyle elde edilen koyu pekmez.
hewdilandin : l. Bulandırmak. Bulanmasına meydan vermek. Bulanmasını sağlamak.

hewdilî : r.Bulanık. Bulanmış olan, duru olmayan.
hewdilîn : I. Bulanmak. Bulanma işine konu olmak. Duruluğunu yitirmek.
hewî : n. Kuma. Aynı erkeğe varan kadınların birbirine göre adı.
hewîn 1 : I. Barınmak. Kendisini barındırmak.
hewîn 2 : I. Usanmak. Uslu olmak.
hewîng : n. Barınak. Barınılacak yer, barı.
hewl 1 : r. Şaşı. Gözlerinin doğrultusu koşut olmayıp yakınsak veya ıraksak bir durumda bulunan.
hewl 2 : n. Gayret. Çaba, çalışma isteği.
hewl 3 : n. Kayırma. Korunarak başarısını sağlama, elinde tutmak.
hewl 4 : n. Dolay.
hewlbûn : I. Şaşılaşmak. Şaşı hale gelmek, şaşı olmak.
hewldan 1 : I. Gayret vermek.
hewldan 2 : Kayırmak. Koruyarak başarısını sağlamak, elinden tutmak. Birini, başkalarının veya işin zararı pahasına tutmak. İltimas etmek.
hewlî : n. Şaşılık. Şaşı olma hali.
hewrezan : n. Uçurum. Yukardan bakıldığına göre dik ve derin yamaç.
hewş : n. Avlu. Binanın ortasında, üstü açık olan veya yanıbaşında duvarla çevrilmiş bulunan yer.
hewt 1 : n. Küvet. Leğen hizmeti gören kaplar.
hewt 2 : n. Taştan su yalağı.
hewtîk : n. Küçük su yalağı.
hey : d. Nasılsa. Herhangi bir neden dolayısıyla veya pek bilinmeyen bir nedenle.
heya : Ta ki, vakta ki, kadar.
heyam : d. Dönem. Başı sonu belli zaman süresi.
heyber : n. Varlık. Var olan şey.
heyde : n. Bağırarak söylenen söz.
heydedan : I. Nara atmak. Bağırarak ses çıkarmak veya söz söylemek.
heyf 1 : n. Esef. Acınma, yerinme.
heyf 2 : n. Öç. Kendisine kötülük edene kötülük etme isteği ve işi.
heyfsitandin : I. Öç almak.
heyifandin : I. Esef ettirmek.
heyifîn : I. Esef duymak, acımak.
heyirandin : I. Şaşalatmak. Şaşkın bir duruma düşürmek.
hetaw : r. Şaşkın. Ne yapacağını bilmeyecek derecede düşünce karışıklığına uğramış.
heyirîn : I. Şaşırmak. Bir tür-

lü doğrusunu veya gerek olanı ayırt edemez hale gelmek.

heyîn : n. Varlık. Var olan şey.

heyla : ba. Hakaret, küfür sözcüklerini başına getirilerek pekişmesini sağlamak için söylenen söz.

heylo : b. Ya, sahi gibi şaşkınlık anlatır.

heyr : n. Şaşma. Umulmayan, beklenmeyen oluş yolu anlaşılmayan bir olgu karşısında düşünce karışıklığına uğrama.

heytehol : n. Şamata. Gürültü, patırtı.

heyv 1 : Ay. Yeryuvarlağının biricik uydusu olan gezegen.

heyv 2 : n. Ay. Yılın on iki bölümünden herbiri.

heywax : ba. Eyvah. Beklenmedik kötü veya hoşa gitmeyen bir haber veya olay karşısında duyulan acınmayı anlatır.

hezar : r. Bin. On kere yüz, dokuz yüz doksan dokuzdan bir artık.

hezkirin 1 : l. Sevmek. Sevgisi olmak. Çokça hoşlanmak.

hezkirin 2 : l. İstemek. Gerek olmak, istek duymak.

hê : ba. Ne var, ne oluyor anlamında kullanılır.

hêc : r. Azgın. Azmış olan.

hêcbûn : l. Azgınlaşmak. Azmak. Taşkınlıkta ileri gitmek. veya kötülük artmak.

hêcî : n. Azgınlık. Azgınca davranış. Azgın olma hali.

hêçan : n. Deneme. Denemek eylemi. Kesin bir sonuca varıldığı savını taşımayan bilimsel eser veya yazı.

hêçandin1 : l. Denemek. Gereken niteliği taşıyıp taşımadığını anlamak için bir şeyi kullanmak veya bir kimseyi işe sürmek.

hêçîn : l. Denemek. Denemek işine uğratılmak.

hêdî : d. Yavaş , acele etme anlamında bir söz.

hêdîbûn : l. Yavaş olmak.

hêdîka : d. Yavaşça. Oldukça yavaş, usulca.

hêdîkirin : l. Yavaşlatmak. Yavaşlamasını sağlamak.

hêgîn : n. Yetenek. Dışardan gelen bir etkiyi alabilme gücü.

hêj : d. Daha. Şimdiye kadar, henüz. Olana katarak, olana katmak üzere. Sıfatların başlarına getirildiği zaman bunların anlamına, başka bir şeye göre aşkınlık katar.

hêja : r. Değerli. Değeri olan veya değeri yüksek olan.

hêjabûn : l. Değerlendirmek. Değerli olma hali.

hêk : n. Yumurta.
hêkanî : r. Oval. Yumurtamsı.
hêkerûn : n. Tavada yumurta.
hêkkirin : l. Yumurtlamak. Yumurta yapmak.
hêl : n. Yöre. Çevreden daha uzaklara yayılan yerler. Taraf.
hêlan : l. Müsaade etmek. İzin vermek.
hêlbet : r. Şaşkın.
hêlbetî : n. Şaşkınlık. Şaşkın olma hali veya şaşkınca davranış.
hêlik : n. Haya. Erkeklik bezi.
hêlistin : l. Bırakmak. Bir işi başka bir zamana atmak veya başkasına geçirmek. Bir alışkanlıktan veya işten vazgeçmek.
hêlistî : r. Bırakılmış, kullanılmayan.
hêlî : r. Yöresel. Bir yöreye, bir yere özgü olan, mahalli.
hêlîn : n. Yuva. Kuşların yumurtlayıp yavru çıkarmak veya yavrulamak üzere kendilerine hazırladıkları barınak.
hêman : n. Öğe. Bileşik bir şeyi meydana getiren yalınç şeylerden her biri.
hêmîn : n. Durgunluk, dinme, dinginlik. Sükunet.
hêncet : n. Bahane. Bir şeyin gerçek sebebini gizleyerek ileri sürülen sözde sebep.
hêncetbûn : l. Bahane edilmek.
hêncetkirin : l. Bahane etmek.
hêran : l. Öğütmek. Un haline getirmek.
hêrandin : l. Öğüttürmek. Öğütme işini yaptırmak.
hêrivandin : l. Göçertmek. Çökürtmek.
hêrivtin : l. Çökmek. Üzerinde bulunduğu yere yıkılmak.
hêrîn : l. Öğütülmek. Öğütme işine konu olmak.
hêrs : n. Öfke. İnsanı inciten veya yarasına dokunan bir olay karşısında içinde duyduğu ve kendisini sert davranışlara zorlayan kanaşma.
hersandin : l. Öfkelendirmek. Öfkelenmesine yol açmak, kızdırmak.
hêrsbûn : l. Kızmak, öfkelenmek.
hêrsîn : l. Öfkelenmek. Öfkeli hale düşmek, kızmak.
hêrsoyî : r. Öfkeli. Öfkelenmiş, kızgın.
hêrtin : l. Öğütmek. Un haline getirmek.
herû : n. Hatmi çiçeği.
hêrwist : n. İğne yapraklı, bodur bir ağaç cinsi.
hêsan 1 : r. Kolay. Sıkıntı çekmeden, yorulmadan yapılabilen.
hêsan 2 : r. Basit. Dümdüz, hiç bir özellliği olmayan, bayağı, sıradan.
hêsan 3 : r. Yalın. Üzerine başka şeyler katışmamış

bulunan.

hêsanbûn : I. Kolaylaşmak. kolay hale gelmek. Yapılmakta olan işin sonuna yaklaşmak.

hêsanî 1 : n. Kolaylık. Kolay olma hali.

hêsanî 2 : n. Basitlik. Basit olma hali.

hêsanî 3 : n. Yalınlık. Yalın olma hali.

hêsankirin : I. Kolaylaştırmak. Kolay hale getirmek, güçlüklerini ortadan kaldırmak, sonuna yaklaştırmak.

hêsin 1 : n. Madde. Uzayda yer dolduran varlık.

hêsin 2 : n. Öz. Bir şeyin temel öğesi.

hêsîbes : n. Kaygı. Kötü bir sonuca varılacak korkusuyla duyulan üzüntü.

hêstir 1 : n. Gözyaşı.

hêstir 2 : n. Katır. Eşekle kısrağın birleşmesinden meydana gelen melez hayvan.

hêşa : n. Aygır. Damızlık erkek at veya birleşme zamanı olan erkek eşek.

hêvî 1 : n. Dilek. Bir kimsenin dilediği bir şey.

hêvî 2 : n. Umut. Umulan şey. Ummaktan doğan iç ferahlığı.

hêvîdan : I. Umutlandırmak. Umut vermek, umut kazandırmak.

hêvîdar : r. Umutlu. Umudu olan, umut besleyen.

hêvîkirin 1 : I. Ummak. Olması arzu edilen şeyin olacağını beklemek.

hêvîkirin 2 : I. Dilemek. Yapılması kendi elinde olmayan bir şeyin olması istediğinde bulunmak.

hêw : n. Nem. Hafif ıslaklık. Havada su buharı .bulunan hali.

hêwbûn : I. Nemlenmek. Nemli hale gelmek.

hêwirandin : I.Barındırmak. Barınmasını sağlamak.

hêwirîn : I. Barınmak. Eğleşmek için yer veya elverişli koşullar bulmak.

hêwî : r. Nemli. Nemi olan, az ıslak.

hêwîkirin : I. Nemlendirmek. Nemletmek. Nemli hale getirmek.

hêz 1 : n. Tugay gücünde bir askeri birlik. Alayla tümen arasında bir birlik.

hêz 2 : n. Güç. Dinginliği devime veya devimi dinginliğe çeviren etken, direnci kıran veya direnç doğuran özellik.

hi : b. Bir soru edatı.

hibir : n. Mürekkep. Yazı yazmakta kullanılan, türlü renklerde sıvı boya.

hibirbûn : I. Mürekkeplenmek. Mürekkeb sürülmek.

hibirîn : r. Mürekkepli. Mürek-

kebi içinde bulunan.
hibirkirin : I. Mürekkeplemek. Mürekkep sürmek.
hijdeh : r. On sekiz sayısı.
hikûmet : Hükümet.
hilanîn 1 : I. Kaldırmak. Alıp başka yere götürmek.
hilanîn 2 : I. Alıkoymak. Bir süre için bir yerde tutmak.
hilanîn 3 : I. Saklamak. Görülmesin diye ortadan kaldırmak. Birine vermek üzere ayırmak.
hilavêtin : I. Fırlatmak. Yerinden dışarıya uğratmak.
helawistin : I. Asmak. Bir şeyi yüksek bir yere iliştirip sarkıtmak.
hilawistî : r. Asılı. Asılmış olan.
hilberan : I. Üretmek. Yaşaması olan şeyleri birbirinden çıkarıp çoğaltmak.
hilberandin : I . Üretmek. Üretme işini yaptırmak.
hilberî : n. Ürün. Bitkilerden veya hayvanlardan elde edilen yararlı şey.
helberîn : I. Üretmek. Bir şey üretilmek. Üretime konu edilmek.
helbirînî : n. Üretim. Bitkilerden ve hayvanlardan ürün sağlama işi.
hilçenandin 1 : I. Ürkmesine. Ürkmesine neden olmak.
hilçenandin 1 : I. Ürkütmek. Ürkmesine neden olmak.
hilçenandin 2 : I. Ördürmek. Örme işini yaptırmak.
hilçenîn 1 : I. Örülmek yoluyla onarılmak.
hilçenîn 2 : I. Ürkmek. Korkup sıçramak.
hildan 1 : I. Kaldırmak. Kalkmak işini birine veya bir şeye yaptırmak.
hildan 2 : I. Yükseltmek. Yükseğe çıkarmak.
hildandin 1 : I. Yükseğe çıkarma işini yaptırmak.
hildandin 2 : I. Kaldırmak. Kalmak işini yaptırmak.
hilfirandin : I. Fırlatmak. Yerinden dışarı uğratmak.
hilfirîn : I. Fırlatmak. Bir şey, olduğu gibi yerinden ayrılıp hızla bir yana atılmak.
hilgavtin : I. Kaldırmak. Tutup yükseğe çıkarmak.
hilgirtin 1 : I. Yüklemek. Kendi üzerine yüklemek.
hilgirtin 2 : I. Sırtlanmak. Sırtına alıp yüklemek.
hilgirtin 3 : I. Arkalamak. Arkasına almak.
hilik : n. Esas.Bir iş veya sözde doğru şekil.
hilî 1 : n. Üvey. Öz olmayan.
hilî 2 : n. Zamanında önce doğan.
hilkehilk : r. Soluk soluğa olma durumu.
hilketin 1 : I. Yukarı çıkmak.
hilketin 2 : I. Yükseltmek. Yükseğe çıkarmak.
hilketin 3 : I. Tırmanmak. Dik

bir yere çıkmak. Yokuş yukarıya doğru çıkmak.

hilkirin : I. Sökmek. Bir şeyi, sıkıca yerleşmiş olduğu yerden çekip ayırmak.

hilkişandin 1 : I. Kopartarak çekmek, kopartmak için çekmek.

hilkişandin 2 : I.Tırmandırmak.

hilkişan 1 : I. Yukarıya tırmanmak, tırmanarak çıkmak.

hilkişan 2 : I. Çekilerek sökülmek. Sökmek İşine konu olmak.

hilkişîn 1 : I. Yerinden sökülmek. Sökülmek.

hilkişîn 2 : Yukarısına varmak. Yokuş tırmanmak.

hilm 1 : n. Buhar. Isı etkisiyle sıvıların ve bazı katıların geçtikleri gaz hali.

hilm 2 : n. Soluk. Ciğerlere alınıp verilen hava veya ciğerlere hava alıp verme, nefes.

hiloq : n. Bademcik. Boğazın iki yanında birer tane bulunan ve badem biçiminde olan bez.

hilperandin : I. Zıplatmak. Zıplama işini yaptırmak veya o biçimde oynatmak.

hilperîn : I. Zıplamak. Sevinçten veya oyun için bulunduğu yerde havaya doğru fırlamak.

hilpesartin 1 : I. Dayamak. Bir şeyi bir yere dokunur duruma getirerek öylece bırakmak.

hilpesartin 2 : I. Yaslanmak.

hilpesartî : r. Dayalı. Dayanmış durumda duran şey.

hilû : n. Erik. Kabuğu ince, sarıdan kırmızıya ve mora kadar türlü renkte, tadı mayhoş veya tatlı, eti sulu, tek ve sert çekirdekli yemiş.

hilweşan 1 : n. Silkinme, çırpma eylemi.

hilweşan 2 : n. Silkme. Silkme eylemi.

hilweşandin 1 : I. Silkmek. Bir şeyi üstündeki şeyleri düşürmek için sallamak.

hilweşandin 2 : I. Çırpmak. Hızla ve kesik kesik silkelemek.

hilweşîn : I. Silkinmek. Silkelenmek.Üstünü silkmek.

him 1 : ba. Birden artık eylem veya şeyin ve daha çok, karşıt olanları anlatan kelimelerin başına getirilir.

him 2 : ba. Konuşulanı anlama konusunda çıkarılan onama sesi.

himên : I. Üzüntü sonucu derinden nefes vermek.

hin 1 : r. Biraz. Azıcık.

hin 2 : r. Bazıları. Birtakım, kimisi.

hinar : n. Nar. Çiçekleri büyük ve parlak kırmızı renk-

te, sert bir kabukla örtülü, tepesi çanaklı , içinde çok sayıda yan yana dizili, sarı kırmızımtırak ve sulu taneler taşıyan yemiş.

hinare 1 : n. Mesaj. Önemli bir kişinin duyurulmak üzere belirli bir topluluğa yazdığı mektup ya da çektiği telgraf.

hinare 2 : n. Havale. Banka, postahane ve benzerlerinin aracılığıyla gönderilen para.

hinarik : n. Elmacık. Yüzün yanakla göz arasında bulunan, az çok çıkıntılı kısmı.

hinav : n. İç organlar.

hincan : n. Sırlı su küpü.

hincinîn : I. Çakmak. Diş çakması.

hind : n. Yan. Sağ ve solun ortak adı.

hindam : n. Karşı. Bir şeyin esas tutulan yüzünün ilerisi.

hindav 1 : n. Yön. Bir şeyin yüzlerinden herhangi birinin baktığı yan.

hindav 2 : n. Doğrultu. İstikamet.

hindik : r. Az. Alışılmış bulunan, umulan veya gereken miktarı doldurmayan, çok karşıtı.

hindikayî : r. Az olma hali.

hindikbûn : I Az gelmek, yetmemek. Yetmemek hali.

hindirû : n. İçeri. İç yan. Dış karşıtı.

hindirûyî : r. İç. Bir şeyin sınırlarını aşmayan.

hine : n Kına. Kına ağacı denilen bir bitkinin yaprak tozu olup parmak ve saçlarda kırmızımtırak bir renk bırakan toz.

hinek : r. Birazcık. En az, azın azı.

hinekirin : I. Kına yakmak. Kınayı çamur yapıp boyanacak yere sıvamak.

hingavtin 1 : I. Değmek. Aralık kalmayacak kadar bir yere yaklaşmak.

hingavtin 2 : I. Dokunmak. Hafifçe değmek, el sürmek, elle tutmak.

hingil : n. Kulp. Kapıları, sap gibi düz değil de az çok halka biçiminde olan tutacak yer.

hingiv : n. Bal. Arıların bitki ve çiçeklerden topladıkları balözünden yapıp kovanlarındaki petek gözeneklerine doldurdukları ve rengi beyazdan esmere kadar değişen koyu ve tatlı madde.

hingivîn 1 : r. Ballı. İçinde bal bulunan.

hingivîn 2 : I. Dokunmak. Dokunmak işine konu olmak.

hingî 1 : n. O zaman.

hingî 2 : d. O kadar.

hingulîsk : n. Yüzük. Parmağa

geçirilen süslü halka.
hingûr : n. Vakit. Özel zaman."Sabah vakti gibi".
hir : r. Soylu. Öteden beri temiz tanınmış aileden.
hirç : n. Ayı. Boz cinsi bulunan iri gövdeli bir hayvan.
hiriq : Hüngür.
hirî : n. Yün. Koyun tüyü.
hirîyîn : r. Yünlü. Yünden yapılmış, yün kumaş.
hirmî : n. Armut. Armut ağacının tatlı, suluca, yumuşak ve ufak çekirdekli meyvası.
hisandin 1 : l. Dinlemek. İşitmek üzere kulak vermek. Birinin sözünü , öğüdünü kabul edip gereğince davranmak.
hisandin 2 : l. Duyurmak. Duymasını sağlamak.
hishisandin : l. Dikkatle dinlemek.
hiskirin : l. İşitmek. Kulakla duymak.
hiş 1 : n. Bellek. Ögrenilmiş veya baştan geçmiş bir şeyi zihinde tutma yetkisi.
hiş 2 : n. Dikkat. Duyguları, düşünceyi bir şey üzerinde toplama, bir şey üzerinde uyanık davranma.
hiş : ba. Sus anlamında bir emir.
hişar : n. Kimi kimsesi kırana uğramış, soyu batmış.
hişk 1 : r. Katı. Üzerine parmak basıldığı zaman basılan yeri çökmeyen veya az çöken.
hişk 2 : r. Kuru. Saklanmak üzere kurutulmuş, taze ve yeşil karşıtı. Döşenmemiş, çıplak.
hişk 3 : r. Sert. Kolay kesilmez veya zor çiğnenir, gevrek karşıtı. Etkisi zorlu olan, hafif karşıtı, kolay dayanılmayan. Yumuşak karşıtı. Gönül kırıcı.
hişkayî 1 : n. Sertlik. Sert olma hali veya sert davranış.
hişkayî 2 : n. Kuruluk. Kuru olma hali.
hişkayî 3 : n. Katılık. Katı olma hali.
hişkbûn 1 : l. Katılaşmak. Katı hale gelmek.
hişkbûn 2 : l. Kurumak. Yaşlılığını kaybederek kuru hale gelmek.
hişkbûn 3 : l. Sertleşmek. Sert bir hal almak.
hişkeber : n. Kurusıkı. Kurşunsuz olarak yalnız barut üzerine bastırılan sıkı.
hişkkirin 1 : l. Kurutmak. Suyunu ve yaşlılığını giderip kuru hale getirmek.
hişkkirin 2 : l. Katılaştırmak. Katı hale getirmek.
hiştin 1 : l. Esirgemek. Esirgemek işine konu olmak.
hiştin 2 : l. Bırakmak. Bir işi başka bir zamana atmak. Uğraşmaz olmak, artık uğ-

raşmamak, sınır geçirmemek, döndürmek. Bir alışkanlıktan veya bir işten vazgeçmek.

hiştin 3 : l. Müsaade etmek. İzin vermek. Birini bir şey yapmada özgür kılmak. Yol vermek.

hişyar 1 : r. Uyanık. Uyumuyan. Gözü açık, aklı başında. İyi çalışıp iyi yaşamasını bilen

hişyar 2 : r. Bilinçli. Eleştirimli bir şekilde, kendi erkinliğinin farkında olan.

hişyar 3 : r. Açıkgöz. Uyanık davranıp çıkarını sağlayan, fısattan kurnazca yararlanmasını bilen.

hişyarbûn 1 : l. Uyanmak. Uyku halinden çıkmak. Aklı başına gelmek, gözü açılmak.

hişyarbûn 2 : l.Ayılmak. Kendine gelmek, dalgınlıktan kurtulmak.

hişyarî 1 : n. Uyanıklık. Uyanık olma hali, akıllılık.

hişyarî 2 : n. Bilinçlilik. Bilinçli olma hali.

hişyarî 3 : n. Açıkgözlülük. Açıkgöz olanın hali, açıkgözce davranış.

hişyarkirin 1 : Uyarmak. Birinin dikkatini bir şey üzerine çekmek.

hişyarkirin 2 : l. Uyandırmak. Uyanmasına yol açmak.

hitik : n. Kötek. Değnekle atılan dayak.

hizir : n. Düşünce. Düşünme eylemi.

hizirandin : l. Düşündürmek. Düşünmesine yol açmak.

hizirîn : l. Düşünmek. Zihinden geçirmek. Bir sonuca varmak gereğiyle incelemek, karşılaştırma gibi zihin işlemlerinden geçirmek.

hîç : d. Hiç. Olumsuz olan ve olumsuzluk anlatan cümlelerin bu halini kesinleştirir. Varlığı olmayan veya yok denecek derecede önemsiz olan şey.

hîçayî : n. Hiçlik. Hiç olma hali.

hîlet : n. Tiksinti. Tiksinme eylemi.

hîletkirin : l. Tiksinmek. Bir şeyi kötü, iğrenç veya aşağılık bularak ondan uzak durma duygusuna kapılmak.

hîlobîlo : d. İlla. İlle. Ne olursa olsun.

hîm 1 : n.Temel. Bir yapının, sağlam dayanak bulunca ya kadar toprak içinde aşağıya doğru uzatılan dip duvarları. Dayanak. Bir şeyin gelişi içini gereken ilk ögeler.

hîm 2 : r. Esas. Bir iş veya sözde doğru şekil. Ana, temel, başlıca, asıl.

hîmdar : n. Kurucu. Bir kurumun, bir işin kurulmasına, meydana gelmesine ön

ayak olan kimse.
hîn 1 : r. Yatkın. Alışılmış olup bir işi iyi beceren.
hîn : r. Alışkın. Bir şeyi yapmaya alışmış olan.
hînbûn 1 : I. Alışmak. Bir şeyi tekrar ede ede onu kolaylıkla yapabilme yetisini edinmek. Yadırgamaz hale gelmek. Uyar hale gelmek.
hînbûn 2 : I. Kavramak. Her yönünü anlamak.
hînbûn 3 : I. Öğrenmek. Yetenek kazanmak.
hîndar : n. Uygulayıcı. Uygulayan, gereğini yapan.
hîndarî 1 : n. Uygulama. Bir düşünceyi, bir kuramı gerçekleştirme işi.
hîndarî 2 : n. Alıştırma.
hînijîn : I. Uyuklamak. Oturduğu yerde uykuya dalıp dalıp uyanır olmak.
hînik : r. Serin. Az soğuk, ılık ile soğuk arası.
hînikayî : n. Serinlik. Serin olma hali.
hînikbûn : I. Serinlenmek. Serinlik duymak.
hînikkirin : I. Serinletmek. Serinlik vermek.
hînkar : r. Öğretici. Öğretici niteliğinde olan.
hînkarî : n. Öğreticilik. Başkalarına öğretme işi.
hîner : n. Alıştırma. Bir işe bir şekilde alışmak için yapılan veya yaptırılan çalışma.
hînkirin 1 : I. Öğretmek. Öğrenmesini sağlamak.
hînkirin 2 : I. Kavramak. Kavramasını sağlamak.
hînkirin 3 : I. Alıştırmak. Başkasının bir şeye alışmasını sağlamak, başkasının bir şeye alışmasına yol açmak.
hîren : I. Kişnemek. At sesi çıkartmak.
hîrîn : I. Kendisi kişnemek.
hîşan : n. Doldurmak. Doldurmak eylemi.
hîşandin : I. Doldurmak. Dolmasını sağlamak. Dolmasına yol açmak.
hîşayî : r. Dolmuş. Boş yeri kalmamış.
hîşîyan : I. Doldurmak. Dolu bir hale getirmek.
hît : n. Kıl keçisi.
hîvazkar : n. Örücü. Kumaşın yırtığını veya deliğini belli olmayacak biçimde ören kimse.
hîvaztin : I. Örmek. Kumaşlardaki delikleri elde iplikle besleyerek kapatmak.
hîz : r. Kötü niyetli. Kötücülük.
hîzar : n. Patiska.
hîzî : n. Kötü olma durumu.
ho : ba. Hey. Küçüklere veya kendisine eşit olanlara seslenmek veya onların dikkatini çekmek için söylenir.
hodan : I. Sese yanıt vermek.
hogiç : n.Bir yaşındaki koç.

hogir 1 : r. Dost. Birinin iyiliğini isteyen, onu içten seven kimse.

hogir 2 : n. Ahbap. Senlibenli dost.

hogirî 1 : n. Ahbaplık. Senlibenli arkadaşlık ve dostluk.

hogirî 2 : n. Dostluk. Dost olma hali, dostça davranış.

hokirin 1 : l. Haylamak. Öküz, at gibi koşum hayvanlarını sürmek.

hokirin 2 : l. Seslenmek. Sesini çıkarmak.

hol 1 : n. Aralık. Evin iki bölümü veya iki oda arasındaki dar geçit.

ho! 2 : n. Ortalık. Bulunulan yer ve çevresi.

hol 3 : n. Salon. Birçok kimselerin oturup toplantı yapabileceği geniş oda.

holik 1 : n. Kulube. Bir yeri bekleyenini oturup beklemesine veya yatmasına yarayan küçük konut.

holik 2 : n. Çardak. Ağaç dallarından çatılmış gölgelik.

hoste : n. Usta. Bir zanaatı gereği gibi öğrenmiş olan ve kendi başına çalışabilen kimse.

hosteyî : n. Ustalık. Usta olma hali. Beceriklilik.

hov : r.Yabanıl. İlkel halinde kalan bitki. İnsana alışmamış evcil olmayan hayvan. Hayvan gibi ilkel kalmış veya ancak pek ilkel bir uygarlığa erişmiş insan.

hovanî : n. Yabanlık. Yaban olma hali veya yabanice davranış.

hovîtî : n. Vahşet, yabanilik.

hovjîyan : n. Yabanıl yaşam.

hoy : n. Koşul. Bir işin olabilmesi için eldeki olanaklara koşulması ileri sürülen gereklilik.

hoz : n. Toplum. Bir arada bulunan, nitelikleri bakımından bir bütün meydana getiren canlıların topu.

hozkî : r. Toplumsal. Toplumla ilgili, topluma ilişkin.

hunan : n. Örme. Örmek işi.

hunandin : l. Örmek. İplik, saz biçiminde ince uzun şeylerle elde edilen giysi, ağ, tentene, hasır gibi yapılar meydana getirmek. Telleri birkaç bölüğe ayırıp birbirine geçirmek yolu ile dağınıklıktan kurtarmak (kız saçı).

huner : n. Fen. Maddi sonuçlar elde etmek üzere bilimi uygulama alanına koyan bilgilerin topu.

hunerî 1 : n. Hüner. İnce ve şaşırtıcı ustalık.

hunerî 2 : Maharet. Beceriklilik, ustalık, el uzluğu, uzluk.

hunermend 1 : r. Hünerli. Hüneri olan. Becerikli, usta, eli uz.

hunermend 2 : n. Sanat kollarından birinde başarı gösteren kimse.
hunerwer : n. Zanaatçı. Herhangi bir zanaatı olan kimse.
hunerwerî : n. Zanaat. Maddeye dayanana gereksinimleri karşılamak üzere yapılan ve az çok el uzluğu isteyen iş.
hunrawa : n. Sindirme, sindirim
hûr : r. Ufak. Küçük. Kısa ve zayıf.
hûrbûn : I. Ufalmak. Büyükken ufak olmak küçülmek.
hûrbûn : I. Düşünmek. Zihinden geçirmek, göz önüne getirmek.
hûremûr : n. Öteberi. Türlü şeyler ve en çoğu ufak tefek şeyler.
hûrik 1 : n. Bulgur ufağı.
hûrik 2 : r. Ufarak. Ufakça. Oldukça ufak.
hûrî : n. Ufaklık. Ufak olma hali.
hûrkirin 1 : I. Ufaltmak. Büyüğü ufak yapmak, küçültmek.
hûrkirin 2 : I. Doğramak. Keserek parçalamak.
hûrnêrîn 1 : I. İncelemek. İncelemek işi ve sonucu.
hûrnêrîn 2 : n. Araştırma. Araştırma eylemi.
hûrzî : n. Bir çeşit halk oyunu.
hût : n. Ejderha. Türlü biçimlerde tasarlanan korkunç bir masal canavarı.

İ

icac : n. Fırtına. Zorlu rüzgar.

ihtên : I. Ihlamak. Yorgunluktan "ıh ıh" diye inler gibi sesler çıkarmak.

incas : n. Erik. Kabuğu ince, sarıdan kırmızıya ve mora kadar türlü renkte, tadı mayhoş veya tatlı, eti sulu, tek ve sert çekirdekli yemiş.

ingirandin : I. Alındırmak. Alınmasına neden olmak.

ingirî : r. Alıngan. Alınma huyunda olan veya alınmış olan.

ingirîn : I. Alınmak. Bir sözü, bir davranışı kendisine karşı olduğunu sanarak incinmek veya öfkelenmek.

ingişk : Dürtme. Dirsekle hafif hafif vurmak uyarmak.

inteint : n. İnilti. İnleme sesi.

inteintkirin : I. İnlemek. Yavaşça, ağlar gibi dokunaklı ses çıkarmak.

istekan : n. Bardak. Su, şerbet gibi şeyleri içmek için kullanılan, sırçadan veya topraktan kap.

istan : b. Yer, memleket, ülke anlamını vermek üzere isimlerin ardına getirilen yapım eki.

Î

îdane : n. Protesto. Herhangi bir davranışın haksız görülerek onanmamasını bildiren açıklama.
îdanebûn : l. Protesto olmak.
îdanekirin : l. Protesto etmek.
îq : ba. Tiksinme bildirir bir söz.
în : n. Cuma. Haftanın altıncı günü, perşembe ile cuma arasındaki gün.
îroj : n. Bugün. İçinde bulunmakta olduğumuz gün.
îsal : n. Bu yıl. İçinde bulunduğumuz yıl.
îsk 1 : n. Hıçkırık. Mide dolgunluğu veya sinir hali dolayısıyla ve istemsiz olarak diyagram kasının kasılmasıyla hava akciğerlere geçerek boğazdan çıkan ve düzgün aralıklarla "hık hık" diye tekrarlanan ses.
îsk 2 : n. İsilik. Fazla terlemekten vücutta meydana gelen ufak ve pembe kabartılar.
îsqan : r. Ilık. Soğukla sıcak arası, ne soğuk ne sıcak.
îsot : n. Biber. Taze iken yeşil ve çoğu acı olan meyvası sebze ve baharat olarak kullanılan bitki.
îstekan : Bardak.
îş : ba. Hayret, şaşkınlık bildiren söz.
îşk : n. Düğüm. İplik, ip, halat gibi kolay bükülen şeyleri kıvırıp kendi üzerinde veya birbirine dolayarak meydana getirilen boğum.
îşkdan : l. Düğümlenmek. Düğüm yapmak, düğüm yaparak bağlamak.
îşlik : n. Gömlek. Ceket veya yelek altında giyilen dış çamaşır.
îw : ba. Hayret bildirir bir söz.

J

jajî : n. Çökelek. Yağı alınmış ayranın kaynatılmasıyla elde edilen katık, ekşimik.

jan 1 : n. Hastalık. Organizmada bir takım değişikliklerin meydana gelmesiyle fizyolojik görevlerinin bozulması hali.

jan 2 : n. Acı. Dışardan gelen bir etki ile dış organlarda birdenbire duyulan ve o etkinin kalması üzerine gelen rahatsızlık.

jan 3 : n. Sızı. Hafif ve ince ağrı.

jandar : r. Acılı. Acısı olan.

jande : n. Öge. Bileşik bir şeyi meydana getiren yalın şeylerden her biri.

janoyî : r. Hastalıklı. Ayakta gezdiği halde önemli bir hastalığı olan veya üzerinde hastalık eksik olmayan.

jar 1 : r. Cılız. Çok zayıf ve güçsüz.

jar 2 : r. Sıska. Pek zayıf ve güçsüz.

jarbûn 1 : I. Cılızlaşmak. Zayıf ve güçsüz düşmek, zayıflamak.

jarbûn 2 : I. Sıskalaşmak. Sıska hale gelmek, sıska olmak.

jarê : ba. Yazık anlamında kullanılan bir söz.

jarî 1 : n. Sıskalık. Sıska olma hali.

jarî 2 : n. Cılızlık. Zayıflık, güçsüzlük.

jehir : n. Ağı. Organizmaya girince kimyasal etkisiyle fizyolojik görevleri bazan ve miktarına göre canlıyı öldürebilen madde.

jehirdan : I. Zehirlemek. Öldürmek için ağı vermek. Bir şeya ağı katmak.

jehrî : n. Safra kesesi hastalığı.

jenan : I. Ditme. Yün, pamuk gibi lifli şeyleri tutam tutam ayırıp liflerini seyreltmek.

jenandin : I. Dittirmek. Ditme işini yaptırmak.

jendin : I. Ditme işini yapmak.

jev : b. Birinden, birdiğerinden anlamında birleşik bir söz.

jevbûn 1: I. Ayrılmak. Ayrılmak işine konu olmak. Kendini ayırmak, uzaklaşmak.

jevbûn 2 : I. Kopmak. Bir yerinden ikiye ayrılmak.

jevketin : I. Bağlantı yerinden

ayrılıp dökülmek.
jevketî : s. Pejmürde. Dağınık.
jevkirin 1 : I. Ayırmak. İki ile daha çok şey arasındaki uzlaşmayı bozmak.
jevkirin 2 : I. Koparmak. Kopmasına yol açmak veya sağlamak.
jê : d. "O" zamanın "-den" hali.
jêbirin : I. Kaybettirmek. Kaybetmesini sağlamak. Neden olmak.
jêbûn 1 : I. Kopmak. Yerinden olmak.
jêbûn 2 : I. Yoksun olmak.
jêbûrîn 1 : I. Affetmek. Mazur görmek. Bağışlamak.
jêbûrîn2 : I.Vazgeçmek. Kendi hakkı saydığı bir şeyi artık istemez olmak.
jêçûyin : I. Ondan geçmiş olmak.
jêdîtin : I. Ondan görmüş olmak.
jêxwarin : Yemek. Birine alacığını vermemek. Birine kendisi için para harcatmak.
jêgerîn : I. Vazgeçmek. Kendi hakkı saydığı bir şeyi artık istemez olmak.
jêhatî : r. Becerikli. Elinden iş gelen, tuttuğu işi beceren.
jêhatîtî : n. Beceriklilik. Becerikli olma hali.
jêkirin 1 : I. Kesmek. Dip kısımdan ayırmak.
jêkirin 2 : I. Koparmak. Daldan toplamak.
jêkuştîn : I. İndirim yapmak. Esas tutarından bir miktarını vermemek.
jêqeran 1 : I.Terketmek. Bırakmak.
jêqeran 2 : I. Caymak. Kararından dönmek.
jêqerandin1 : I. Bırakmak. Bırakma işini yaptırmak.
jêqerandin 2 : I. Vazgeçirmek. Vaz geçmesini sağlamak.
jêqerandin 3 : I. Caydırmak. Kararından döndürmek.
jêmayî : r. Artık. Bir şey harcadıktan sonra onun artan kısmı. Artakalan. Artarak kalan, geriye kalan.
jêr : n. Aşağı. Bir şeyin alt kısmı.
jêravîn : I. Sakınmak. Birşeyi yapmaktan herhangi bir korku veya düşünce ile uzak durmak.
jêrîn : n. Alt. Bir şeyin yere bakan yanı.
jêrmal : n. Bodrum. Bir binanın yol düzeyinden aşağı kalan kısmı.
ji : b. "den", "dan " anlamında bir ön edat.
jiber : n. Ezber. Bir metni veya sözü aynıyla tekrar ederek bilecek şekilde akılda tutma.
jiberbûn 1 : I. Bellemek. Bellemek işine konu olmak.

jibêrbûn 2 : l. Dölden olmak.
jiberçûn : l. Kan, idrar, ye gibi şeyler kişiden gitme.
jiberxwe : r. Kendiliğinden. Dışardan gelme olmayıp bir şeyin doğmasına bağlı bulunan.
jibîrkirin : l. Unutmak. Aklında kalmamak. Hatıra gelmemek. Hatırdan, gönülden çıkarmak.
jibo : b. İçin. Konuları amaçlama nedenleme veya özgüleme ilgilerinden biriyle bağlar.
jicihkirin : l. Yerinden etmek.
jiderbketî 1 : Güçsüz. Gücü olmayan, gücü yetişmeyen.
jiderbketî 2 : Takatsız. Argın, dermansız.
jidêla : d. Yerine. Bir şeyin yerini almak üzere. Başkasının adına.
jidil 1 : d. Gerçekten. Gerçek olarak
jidil 2 : n. İçtenlikle. Samimi olarak.
jidilkirin : l. Gerçekten, içtenlikle yapmak.
jixwe 1 : d. Kendiliğinden. Başka şeylerin etkisi olmaksızın, kendi kendine meydana gelerek. "Bizatihi"
jixwe 2 : d. İşin gereği olarak, "her halde" gibi cümledeki yargının başka türlü düşünülmediğini anlatır.
jixwe 3 : r. Doğanın düzenine ve gereklerine uygun.
jixwefihêt : r. İffetli. İffetini koruyan, namuslu, temiz.
jixwekirin : l. Soyunmak. Üstündeki giyisilerin bir kısmını veya hepsini çıkarmak.
jih : n. Kiriş. Hayvan bağırsaklarından yapılan çalgı teli. Kalburun elemeye, kalburlamaya yarayan esas kısmının örülmesinde kullanılan hayvan bağırsağı.
jihevbûn 1 : l. Ayrılmak. Ayrılmak işine konu olmak.
jihevbûn 2 : l. Sökülmek.
jihevbûn 3 : l. Dağılmak. Parçalanarak yayılmak veya saçılmak.
jihevkirin 1 : l. Dağıtmak. Parçalarına ayırmak.
jihevkirin 2 : l. Sökmek. Kurulmuş bir şeyi parçalarına ayırmak.
jimar 1 : n. Sayı. Sayma, ölçme, tartma gibi işlerin sonunda bulunan birimlerin kaç olduğunu anlatan söz.
jimar 2 : n. Rakam. Sayıları göstermek için kullanılan işaretlerin herbiri.
jimare 1 : Tane. Kendi başına tek bir varlık diye alınan şeyler hakkında sayı birimi olarak kullanılır.
jimare 2 : n. Numara. Benzer şeyleri ayırt edebilmek için her birinin üzerine işaret olarak yazılan sayı.

jimartin : I. Saymak. Bir cinsten kaç parça bulundğunu anlamak için, bunları birer birer gözden veya zihinden geçirerek bir sayısından başlayarak bir parçada bir sayı artırmak yoluyla bir sonuca varmak.

jin : n. Kadın. Yetişmiş dişi insan, erkek veya adam karşıtı.Analık veya ev yönetimi bakımından gereken erdemleri olan.

jinap : n. Amca karısı.

jinbav : r. Üveyana. Öz olmayan anne.

jinbira : n. Kardeş karısı.

jinebî : r. Dul. Eşi ölmüş kadın.

jinxal : n. Dayı karısı.

jinitî : n. Kadınlık. Kadın olma hali.

jintî : n. Elti. Kardeş karılarından her birinin ötekine göre adı.

jirêbirin 1 : I. Etkilemek. Etkiye uğratmak.

jirêbirin 2 : I. Kandırmak. Tatlı sözlerle aldatmak.

jirêketi : r. Sapık. Doğanın gösterdiği yoldan ayrılan. Delice davranışları olan.

jî : de. "katma olarak", "artık olarak" anlamını verir. Dahi.

jîjo : n. Kirpi. Sırtı dikenli hayvan.

jîn 1 : n. Yaşam. Dirim. Yaşama, yaşayış, yaşama süresi, canlılık, kaynaşma ve kımıldanış.

jîn 2: n. Canlılık. Canlı olma hali.

jîndar : r. Canlı. Canı olan, diri, yaşayan. Yaşayıp yer değiştirebilen yaratık, hayvan.

jîr 1 : r. Akıllı. Gerçeği iyi gören ve ona göre davranan.

jîr 2 : r. Becerikli. Elinden iş gelen, tuttuğu işi beceren.

jîrî 1 : n. Beceriklilik. Becerikli olma hali.

jîrî 2 : n. Akıllılık. Akıllı olma hali, akıllıca iş.

jîyan : n. Yaşam.

jîyandin : I. Yaşatmak. Yaşamasını sağlamak veya yaşamasına meydan vermek.

jîyîn : I. Yaşamak. Hayatta olmak. Varlığını sürdürmek. Şöyle veya böyle bir durumda bulunmak.

jor 1 : n. Bir şeyin üst kısmı. Benzerler arasında üstte bulunan.

jor 2 : n. Üst. Bir şeyin göğe doğru olan yanı.

jorîn : d. Yukarısı. Yukarı kısım.

K

ka : n. Saman. Ekinin harmanda parçalanmış sapları.
kab : n. Aşık. Ayak bileğinde bulunan küçük kemiklerden biri olup baldır kemiği ile eklemleşerek bileğin belli başlı oynak merkezini meydana getirir.
kabik : n. Parmak kemikleri.
kabok : n. Diz. Oyluk ile baldırın birleştiği oynaklı bölge ve özellikle bunun ön yanı.
kad : n. Bahis. Kanısında haklı çıkacak tarafa bir şey verilmesini kabul eden sözleşme.
kadîn : n. Samanlık. Saman saklanan yer.
kadûn : n. Yağ küpü.
kaxiz : n. Kağıt. Üstüne yazı yazmak için kullanılan ince yaprak.
kaxizkirî : r. Kağıtlanmış olan.
kahû : n. Marul.
kakil : n. İç. Kabuğu olan veye dışı kabuk durumunda bulunan yiyeceklerin kabukta ayrı kısmı.
kakirin : I. Samanlamak. Üstüne saman serpmek veya içine saman katmak.
kal 1 : r.Yaşlı. Yaşı ilerlemiş
kal 2 : r. Ham. Yenecek kadar olan yemiş.
kalan : n. Kın. Bıçak, kılıç gibi kesici aletlerin kabı.
kalandin : I. İnletmek. İnlemesine yol açmak. Çok eziyet vermek.
kalbûn 1 : I. Yaşlanmak. Yaşı ilerlemek, ihtiyarlığı yaklaşmak.
kalbûn 2 : I. Ham olmak. Ham durumda olmak.
kalçar : n. Kültür. Bir topluluğun tinsel özelliğini, duyuş ve düşünüş birliğini meydana getiren, gelenek halindeki her türlü yaşayış, düşünce ve sanat varlıklarının topu.
kalçarî : r. Kültürel. Kültüre değgin, kültürle ilgili.
kalik 1 : n. Ata. Dedelerin ve büyük babaların her biri.
kalik 2 : n. Bir tür çarık.
kalîn 1 : n. Yaşlılık. İhtiyarlık.
kalîn 2 : I. İnlemek. Yavaşça ağlar gibi dokunaklı ses çıkarmak.
kalûmal : n. Öteberi. Türlü şeyler ve en çok ufak şeyler.
kam : n. Dilek, demek olup. bir şeyden istediğini ve um-

duğunu elde etmek" anlamında kullanılır.

kamax : n. Kalça. Yandan, bacak üstü ile böğür arasındaki kabarık bölge.

kamaş : n. Ayınga. Kıyılmış tütün..

kambax : r. Viran. Yıkık, harap.

kambaxî : n. Yıkım. Büyük zarar.

kambaxbûn : I. Viraneye dönmek. Yıkıntı haline gelmek.

kambaxkirin : I. Viraneye çevirmek. Yıkıntı haline getirmek.

kamran : r. Mutlu, mesut, bahtiyar.

kamranî : n. Mutluluk, bahtiyarlık.

kan : n. Ocak. Taş veya maden çıkarılan yer.

kanc : r.Sert. Hiçbir kusuru bağışlamayan, hoşgörüsü olmayan. Gönül kırıcı.

kancî : n.Sertlik. Sert olma hali veya sert davranış.

kanî : d. Hani. Nerede, ne oldu, nerede kaldı. Karşımızdakinin daha önce bildiği bir şeyi kendisine hatırlatmak istediğimizi anlatır.

kanun : n. Banyo. İçinde yıkanılan tekne, yıkama yeri

kar : İş. Çalışma. Yapacak şey. Meslek. Geçinmek veya boş durmak için çalışma.

karandin 1 : I. Çalıştırmak. Çalışmak işini yaptırmak.

karandin 2 : I. Kullanmak. Bir şeyi, yaradığı işe sürmek. Makine veya aletin başına geçip işletmek, yönetmek. Suyuna giderek birinden yararlanmak.

karandî : r. Kullanılmış. Az veya çok bir zaman için başkasının işine yaramış bulunan.

karbidest : r. Görevli. Görevi olan. Resmi görevi olan kimse.

karbûn : I. Hazır olmak. Hazır hale gelmek.

kardêr : n. İşveren. Ücretli işçi çalıştıran kimse.

kardî : n. Pazı. Yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki.

karesat 1 : n. Bela. Dışardan gelen ve savuşturulması güç olan pek sıkıntılı ve zararlı hal.

karesat 2 : n. Felaket. Büyük zarar ve sıkıntılara yol açan olay veya hal. Musibet.

karêz : n. Mahzen.

kargeh : n. İş yeri. İşçinin iş sözleşmesine göre çalıştığı yer.

karî 1 : n. Tuzla. Tuz çıkarılan yer.

karî 2 : Pazı otu.

karîn : n. İnilti.

karxane : n. Ticarethane.

karkar : n. Sızlanma.
karkarkirin : l. Sızlanmak.
karker : n. İşçi. Başkasının hesabına vücut kuvvetini veya el uzluğunu kullanarak ücretlerine çalışan kimse.
karkerî : n. İşçilik. İşçi emeği.
karkirin 1 : l. Çalışmak. Bir şey meydana getirmek için emek harcamak.
karkirin 2 : l. Kazanmak. Kendi hesabına çalışarak elde etmek.
karkirin 3 : l. Hazırlamak. Hazır hale getirmek.
karmend : r. Görevli. Görevi olan.
karnîyar : n. Aday. Herhangi bir görev veya iş için kendini ileri süren veya yetiştirilmekte olan kimse.
karûber : n. İşgücü. Yapacak belli bir şey.
karwan : n. Kervan. Uzak yerlere yolcu ve ticaret eşyası taşımak üzere düzülen yük hayvanı katarı.
karzane 1 : n. Ehil. Bir işin eri, yeteri.
karzane 2 : r. Bilirkişi. Belirli bir işten iyi anlayan kimse.
karzaneyî : n. Ehliyet. Yeterlik, uzluk. Ustalık.
kasik : n. Kase. Kaşıkla içilen şeylerin içine konduğu derin kap.
kasil : r. Üşengeç. Pek üşenen.
kasilbûn : l. Üşenmek. Kendinde bir gevşeklik duyarak bir işi yapmaya isteği olmamak.
kasilî : n. Üşengeçlik. Üşengeç olma hali.
kasilîn : l. Üşenmek.
kaş 1 : n. Bayır. Bir dağın doruğuna ulaşan eğik arazi.
kaş 2 : n. Yokuş. Aşağı tarafında bulunduğumuza göre eğik yol, iniş karşıtı.
kat 1 : n. Dal. Ağacın gövdesinden ayrılan kollardan herbiri.
kat 2 : n. An. Zamanın bölünmeycek kadar kısa bir parçası.
kavil : n. Harabe. Eski yapı veya şehir yıkıntısı. Yıkılmış veya yıkılmaya yüz tutmuş yapı veya şehir.
kavilbûn : l. Harabe haline gelmek.
kavilkirin : l. Harabe haline getirmek.
kavir : n. Toklu. Bir yıllık kuzu.
kayin : n. Geviş. Gevşeme işi. Çiğnemeye çalışmak.
kayinîn : l. Geviş getirmek. Bazı hayvanların, yutmuş olduğu yiyeceği midesinden ağzına çıkararak yeniden çiğnemesi.
kebab : n.(Er) Kebap. Doğrudan doğruya ateşe gösterilerek veya kap içinde susuz olarak pişirilmiş et.

kebabkar : n. Kebapçı. Başlıca şiş kebabı yapıp satan aşçı.
kebabkarî : n. Kebapçılık. Kebap, şiş gibi et yemekleri kızartıp satma işi.
kebanî : n. Büyük hatun. Evi yöneten, evin en büyük kadını.
kebantî : n. Büyük hatunun sürdürdüğü görev.
keç : n. Kız. Dişi çocuk. Hiç evlenmemiş dişi insan.
keçanî : n. Kızlık. Kız olma hali. Erdenlik.
keçel : n. Kel.Vücudun kıllı yerinde üreyen bir tür mantarın, kılların dökülmesine neden olduğu bulaşıcı bir hastalık. Bu hastalığa tutularak saçı dökülmüş olan (kimse).
keçelî : n. Kellik. Kel olma hali.
keçelok : n. Keloğlan.
keçhilî : n. Üvey kız. Karı kocanın her birine göre öbürünün ayrı bir eşinden dünyaya gelmiş olan kız evladı.
keçîn : r. Bakire. Kız. Kızoğlankız, erden.
keçînî : n. Bakiriyet. Bakire olma hali.
ked : n. Emek. Bir işin yapılmasında harcanmış olan beden veya kafa gücü.Uzun ve önemli çalışma.
keddan 1 : I. Emek vermek.
keddan 2 : I. Bitmek. Çıkıp yetişmek (bitki, saç, kıl).
keddar 1 : n. Emekli. Belirli bir süre çalıştıktan sonra işi ile ilgisi kesilerek kendisine aylık bağlanmış olan kimse.
keddar 2 : r. Emekdar. Bir görevden uzun bir süre ayrı kalıp o işe emeği geçmiş olan.
keddarî : n. Emeklilik. Emekli olma hali.
kedxwer : r. Emek sömürücüsü.
kedxwerî : n. Emek sömürme işi veya o tür bir davranış.
kedî 1 : r. Evcil. Eve ve insana alışmış olup az çok yararlığı dokunan hayvan.
kedî 2 : n. Uysal. Uymakta güçlük çıkarmayan, yumuşak başlı.
kedîbûn 1 : I. Evcilleştirmek. Evcil bir hale gelmek.
kedîbûn 2 : I. Uysallaşmak. Uysal hale gelmek, uysal olmak.
kedîkirin : I. Evcilleştirmek.
kedîtî : n. Uysallık. Uysal olma hali.
kef : n. Köpük. Çalkalanan veya kaynatılan sıvıların üzerinde meydana gelen hava kabarcıkları yığını.
kefçî : n. Kaşık. Çorba, hoşaf, reçel gibi sulu besinlerin, pilav gibi ufak taneli yi-

yecekleri ağıza götürmeye yarayan sofra aleti.

kefçîdang : n. Kaşıklık. İçinde kaşık, çatal, bıçak gibi şeyler konan kap.

kefen : n. (Er) Kefen. Ölüyü sarıp gömdükleri beyaz bez.

kefenkirin : I. Kefenlemek. Ölüye kefen sarmak.

kefgir : n. Kevgir. Köpük almak, yemek koparmak gibi işlerde kullanılan yayvan ve delikli kap.

keftar : n. Sırtlan. Daha çok leş yiyen, kurt boyunda bir hayvan.

kefteleft : n. Dalaş. Birkaç kişi arasında yapılan gürültü, boğuşmalı kavga.

keftelkirin : I. Dalaşmak. Ağız kavgası etmek

kehnî 1 : n. Çeşme. Herkesin yararlanması için düzen altına alınarak bir oluktan akıtılan suyun yeri.

kehnî 2 : n. Pınar. Büyük su kaynağı.

kehrav : n. Oğlak çobanı kişi.

kehreban : n. Kehribar. Türlü renklerde, yeri saydam taşlaşmış reçine.

kehrik : n. Oğlak. Keçi yavrusu.

kej 1 : n. Tiftik. Kil olmayan keçinin ince, uzun ve parlak olan yünü.

kej 2 : Kumral.

kejîn : r. Tiftik. Kıl olmayan.

kek : n. Ağabey. Bir kişinin kendinden yaşça büyük olan erkek kardeşi. Kardeş olmayan arasında da bir saygı hitabı olarak kullanılır.

kel 1 : d. İçin için. İçinden, açığa vurmamak.

kel 2 : n. Kaynama fiili.

kelan : I. Kaynamak. Bir sıvı, bulunduğu yerde, sıcaklığı belli bir dereceyi bulunca buhar haline geçerek fokurdamak.

kelandin : I. Kaynatmak. Kaynamasını sağlamak.

kelanî : n. Pala.

kelaş : n. Sandalet.

kelat : n. Tahkimat. Bir yeri düşman saldırısına karşı koyabilecek bir hale sokmak için yapılan hendek, siper gibi şeyler.

kelebest : n. Kuru çay. Suyu kurumuş çay.

kelef : n. Çile. ipek, yün, pamuk gibi her türlü iplik kangalı.

kelegirî : r. Ağlamaklı. Ağlayacak hale gelmiş.

kelegirîbun : I. Ağlamaklı olmak.

kelek : n. Sal. Birçok kalın direk yanyana bağlanarak yapılan, düz ve korkuluksuz ırmak taşıtı.

kelekvan : n. Salcı. Sal işle-

ten ve kullanan kimse.

kelem 1 : n. Lahana. Güz ve kış sebzesi olarak yetiştirilen bitki.

kelem 2 : n. Maki. Bodur ağaç.

kelezke : n. Araba. Tekerlekli kara taşıtı.

kelh : r. Nadir.

kelhoşk : n. Kale tahkimatı.

kelifandin : I. Mal etmek. Şu kadar masrafla sağlamak.

kelifîn : I. Malolmak. Şu kadar masrafla sağlanılmak.

kelîj 1 : n. Nüfuz. Sözü geçme, erk.

kelîj 2 : n. Etki. Birine veya bir şeye geçirilen ve bir sonuca açılabilen hal.

kelîn : I. Kaynamak. Kaynama işine konu olmak.

kelleroq : r. Asabi. Sinirli, çabucak öfkelenen.

kelleroqbûn : I. Asabileşmek. Sinirlenmek. Dokunan veya rahatsızlık veren olgular karşısında davranış dengesizliğine düşmek.

kelleroqî : n. Sinirlilik. Sinirli olma hali veya sinirlice davranış.

kellê : r. Tuzsuz. Tuzu olmayan veya tuzu az olan.

kelk : r. Yarar. Yarayan. Bir şeyin bir işte kullanıldığı vakit verdiği iyi sonuç.

kelmêş : n. Üvrez. Sivrisineğe benzer bir böcek.

kelmijîn : I. Sıcaklanmak. Sıcaktan pişmek.

kelmoz : n. Sarıarı topluluğu.

kelpik : n. Kepek. Un yapmaya yarayan taneleri öğütülüp elendiği zaman elek üstünde kalan kabuk kalıntıları.

kelpikfiroş : n. Kepek satıcısı.

kelûpel : n. Hacet. Gerek, gereklilik.

keman : n. Keman. Yayla çalınan dört telli çalgı.

kemankêş : n. Kemancı. Keman çalan kimse.

kemankêşî : n. Kemancılık. Keman çalarak para kazanma işi.

kember : n. Kemer. Bele bir defa dolayıp toka ile tutturulan ve sertçe şeylerden yapılan bel bağı.

kemê : n. Yerelması. Köksapları yumru halinde olan ve besin değeri patates derecesinde bulunan bir bitki.

kemîn : n. Pusu. Saldırmak için saklanıp beklenilen yer.

ken : n. Gülme fiili.

kenandin : I. Güldürmek. Gülmesine yol açmak.

kendal : n. Yamaç. Dağın veya tepenin herhangi bir yanı.

kendaw : n. Haliç. Koy, körfez. Karanın içine sokulmuş deniz parçası.

kendîr : n. Kenevir, kendir.

Sapındaki liflerden halat, çuval gibi kaba örgüler yapılan bir bitki.

kendîrkarî : n. Kenevircilik. Kendir yetiştirme işi.

kenef : n. Kongal. Uzun ve bükülebilen şeylerin halka biçiminde sarılmasından meydana gelen bağ.

kengî : r. Ne zaman anlamında soru.

kenîn : I. Gülmek. İnsanın, hoşuna veya tuhafına giden olgular karşısında, yüzüne sevinçli bir hal vererek, ses çıkararak duygusunu açığa vurmak.

kenok : r. Güleç. Her zaman gülümseyen.

kepez : n. Yamaç. Dağın veya tepenin herhangi bir yanı.

ker 1 : n. Eşek. Attan küçük, uzun kulaklı hizmet hayvanı.

ker 2 : r. Sağır. Kulağı duymayan.

kerafî : n. Zıkkım. "ağı" anlamında kullanılır.

kerane : n. Balyoz. Pek iri ve ağır çekiç.

kerb : n. Kader. Elimizdeki alan veya umutlarımızı yok eden olayların verdiği ruh tedirginliği.

kerbeş : n. Eşekdikeni.

kerbûn : I. Sağırlaşmak. Duymaz olmak, sağır olmak.

kerçilandin : I. Çarpışık. Anlaşılması, çözülmesi veya içinden çıkılması güç olacak derecede karışık.

kerçilîn: I.Çarpışıklaşmak. Çarpışık hale gelmek.

kereng : n.Kenger. Yaprakları dikenli, pişirilerek yenen yabancı bir bitki.

kerfsuk : n. Kereviz. Kökleri ve yaprakları sebze olarak kullanılan bir bitki.

kereste : n. Gereç. Bir şey yapmak için kullanılması gereken maddeler, malzeme.

kerxur : n. Çilek. Sapları sürüngen, çiçekleri beyaz, güzel kokulu, pembe ve kırmızı yemişi olan bir bitki.

keribandin : I. Kederlendirmek. Kederlenmesine neden olmak ya da meydan vermek.

keribî : r.Acılı. Acısı olan.

keribîn : I. Kederlenmek. Kederli olmak, üzülmek, tasalanmak.

kerixandin : I. Kanıksatmak. Kanıksamasına yol açmak.

kirixîn : I. Kanıksamak. İlk yapılırken yapanda veya kendisine yapılanda tepki uyandıran bir şey çok tekararlanmak yüzünden tepki vermez olmak.

kerik 1: n. Aba. Kaba ve kalın şayaktan yapılmış yaka-

sız ve uzun üstlük.

kerik 2 : n.Kıkırdak. Kimi organlarda kemik yerine geçen, esnek, sert ve beyaz doku.

kerik 3 : n. Ham incir. Henüz olgunlaşmamış incir.

kerî 1 : n. Sürü. Çobanın sürdüğü hayvanların topu.

kerî 2 : n. Parça. Bir tümden ayrılan, ayrı sayılan veya arta kalan kısım.

kerî 3 : n. Kısım. Bölük, kesim, parça, takım(maddeler için).

kerîtî : n. Eşeklik. Pek akılsızca ve kabaca davranış.

kerkirin : I.Sağırlaştırmak. Sağır hale getirmek. Duymaz hale getirmek.

kerkuş : n. Bir üzüm türü.

kerpeten : n. (Er) Kerpeten. Çivi sökmeğe veya diş çekmeğe yarayan kıskaç şeklinde alet.

kerrik : r. Ham. Yenecek kadar olgun olmayan yemiş.

kertol : n. Patates. Toprak altında meydana gelen ve nişastası zengin bitkinin yumruları.

kes 1 : n. Kimse, kişi , şahıs.

kes 2 : n. Birey. Topluluk arasında tek olarak alınan bir kimse veya bir şey.

kesad : n. Salamura. Peynir, turşu, asma yaprağı gibi yiyeceklerin bozulmaması için tutuldukları tuzlu su.

kesax : n. Budama. Budama fiili.

kesaxe : n. Aba. Kaba ve kalın şayaktan yapılmış yakasız, yarım kollu ve uzun üstlük.

kesaxî : n. Terslik. Ters olma hali veya tersçe davranış.

kesas : r. Ters. Aksi. Gönül ve cesaret kırıcı.

kesek : c. Bir kimse anlamında.

keser : n. Özlem. Bir daha görmek veya kavuşmak arzusu. Yüksek bir şeye karşı duyulan istek.

kesidandin : I. Salamura etmek.

kesidîn : I. Salamura yapılmak.

kesixandin : I. Salamura etmek.

kesixîn : I. Budamak. Budamak işine konu olmak.

kesk : n. Yeşil. Sarı ile mayanın karışımından meydana gelen ve bitki yapraklarının çoğunda görülen renk.

keskayî : n. Yeşil olma hali.

kesnezan : n.Saygısızlık. Başkalarına gereken saygıyı göstermeyen.

kesnezanî : n.Saygısızlık. Saygısız olma hali. Sayılması gereken kimseye karşı yapılan aldırmazlık davranışı.

kespik 1 : n. Posa. Suyu alınmış her türlü yiyecek maddesinin kalıntısı.

kespik 2 : n. Küspe. Yağı ve-

ya suyu çıkarılmış her türlü bitki maddelerinin kuru kalıntısı olup hayvan yemi, yakacak veya gübre olarak kullanılır.

kespik 3 : n. Nazar boncuğu. Göz değmesin diye takılan mavi boncuk veya bunun yerini tutan başka şey.

kestane : n. Kestane. Kerestesi güzel bir orman ağacı ve bunun kebap veya haşlama şeklinde yenilen, şekerlemesi yapılmış yemişi.

keşe : n. Keşiş. Hıristıyan din adamı.

keşetî : n. Keşişlik. Keşişin sürdürdüğü görev.

keşkul : r. Yoksul. Geçinmekte pek sıkıntı çeken.

keşkulî : n.Yoksulluk. Yoksul olma hali.

keşmûl : n. Üzüm çöpü.

keştî : n. Gemi. Su üstünde yüzen büyük taşıt.

keştîvan : n. Gemici. Gemide çalışan veya gemi işleten kimse.

keştîvanî : n. Gemicilik. Gemi kullanma veya işletme işi.

ketandin : I. Düşürtmek. Düşmesini sağlamak.

ketin 1 : Düşmek. Bir yerde duran bir şey, dayancını veya dengesini yitirerek kendi ağırlığı etkisiyle havada yukarıdan aşağıya inivermek.

ketin 2 : I. Dahil olmak. Katılmak, girmek veya içinde olmak.

ketin 3 : I. Varmak. Erişilmek istenilen yere ayak basmak, ulaşmak.

kevan 1 : n. Yay. Ok atmaya yarayan bir ucundan öbür ucuna kiriş çekilmiş eğri ve esnek çubuk.

kevan 2 : n. Kaş. Kemerli ve çıkıntılı yer.

kevane : n. Gömme yatak dolabı.

kevin : r. Eski. Çoktan beri var olan, üzerinden çok zaman geçmiş bulunan. Bir önceki veya öncekiler arasında bulunan. Geçer olmayan. Kullanıla kullanıla yıpranmış, harap olmuş.

kevinbûn 1 : I. Eskimek. Eski hale gelmek.

kevinbûn 2 : I. Yıllanmak. Üzerinden çok zaman geçmek.

kevinkirin 1 : I. Eskitmek. Kullanıla kullanıla eski hale getirmek

kevinkirin 2 : I. Yıllatmak. Üzerinden çok uzun zaman geçirmek.

kevir : n. Taş. Kimi kütlelerden kopan veya koparılan ve irileri türlü yapı işlerinde kullanılan, sert ve katı madde.

kevî 1 : n. Kenar. Bir şeyin sınırını meydana getiren çizgi veya bu çizgilerin yakınında-

ki yer.

kevî 2 : n. Kıyı. Kenar ve özellikle su kenarı.

kevî 3 : n.Saçak. Bir şeyin kenarı boyunca sarkan püskül gibi teller. Çatının binadan dışarı taşan kısmı.

kevîkirin : l. Etrafına kenar geçirmek (yazma, örtü vb.)

kevnar : r. Kadim. Çoktanki, eski, yıllanmış.

kevnare : n. Antika. Eski çağlardan kalma eser.

kevnarezan : n. Arkeolog. Arkeoloji uzmanı.

kevnarezanî : n. Arkeoloji. Tarih öncesi ve eski çağlardan kalma anıtlar, özellikle tarih ve sanat bakımından inceleyen bilim.

kevnayî : .n. Eskilik. Eski olma hali.

kevnejin : r. Yıllara karışmış kadın kişi.

kevnemêr : r. Yıllara karışmış erkek kişi.

kevneperest : r. Tutucu. Bir şeyi bir fikri, bir anlayışı değiştirmeden, olduğu gibi tutmak isteyen.

kevneperestî : n. Tutuculuk. Tutucu olma hali, tutucu ilkesi

kevneşop : n. Gelenek. Eski çağlardan beri yerleşmiş olup kuşaktan kuşağa geçerek gelen ve topluluğun üyeleri arasında ortak ve özel bir ruh ve dolayısıyla sağlam bir bağ meydana getiren her türlü alışkı.

kevneşopî : r. Geleneksel. Geleneği olan, gelenek niteliğinde olan..

kevok : n Güvercin. Hızlı ve uzun zaman uçabilen , evcilleşmiş kuş.

kevot : n. Şimşir. Yaprakları her mevsim yeşil kalan, taşlık bölgelerde yetiştiği gibi bahçelerde süs bitkisi olarak dikilen, sert ve pek düzgün kerestesinden yararlanılan bir bitki.

kevz : n. Su yosunu. Yapılarında nişasta bulunan, çiçeksiz, klorofilli ve kendibeslek, şerit halinde sucul bitkiler şubesi.

kew : n. Kellik. Eti için avlanan tüyü boz, ayakları ve gagası kırmızı renkte bir kuş.

kewan : n. Dağlama fiili.

kewandin : l. Dağlamak. Akan kanı dindirmek veya hastalıklı kısımları ortadan kaldırmak için vücudun bir yerini kızdırılmış bir aletle yakmak.

kewar : n. Pırasa.Sapları ve yaprakları sarımsağınkine benzer bir kış sebzesi.

kewgirandin : Ağlamaklı bir hal almasına neden olmak.

kewgirî : r. Ağlamaklı. Ağlayacak hale gelmiş.

kewgirîn : I. Ağlamaklı olmak.
kewijandin : I. Özletmek. Özlemini duyurmak.
kewijîn : I. Özlem duymak.
key : n. Kayser. Eskiden hükümdarlara verilen san.
keyan : n. Çalkama. Çalkmak eylemi. Çalkınarak yapılan.
keyandin : I. Çalkmak. İçinde bir şey bulunan bir nesneyi sarsa sarsa sallamak.
keys : n. Fırsat. Uygun zaman, elverişli durum.
keysbaz : r. Fırsatçı. Fırsat düşkünü, fırsat kollayıcı.
keysbazî : n. Fırsatçılık. Fırsatçının yaptığı.
keywan : n. Satürn.
kezeb : n. Ciğer.
kezî : n. Örgü. Örülmüş saç bölüğü, bellik. Saç örgüsü.
kezîzer : r Sarı saç örgülü kız.
kezzap : m. Kimyada azotik asit adıyla anılan, sıvı halinde, dağlayıcı bir asit.
kêç : n. Pire. İnsanın ve kimi hayvanların kanını emerek yaşayan, iyi sıçradığı için kolay yakalanmayan küçücük asalak böcek.
kêferat : n. Çabalama fiili.
kêferatkirin : I. Çabalama. Güç bir durumdan kurtulmak veya gücünün yetmediği bir işi yapmak için uğraşmak.
kêl : n. Teyel. Seyrek ve iğreti dikiş.
kêlan : n. Ölçüm. Ölçme eylemi.
kêlandî 1 : r. Ölçülü. Ölçülmüş, ölçülebilmiş (tahıl).
kêlandî 2 : n. Tırpan. Ekin biçmeye yarar, uzun saplı bir çeşit orak.
kêldan : I. Teğellemek. Teyelle tutturmak veya teğel vurmak.
kêldayî : r. Teyelli.Teyelle tutturulmuş veya teyel vurulmuş.
kêlek 1 : n. Böğür. Vücudun iki yanında kaburga ile kalça kemiği arasında bulunan yer.
kêlek 2 : n. Yan. Sağ ve solun ortak adı.
kêlekdan : I. Yaslanmak, dayanmak.
kêlêr : Menteşe.
kêlîk : n. Dikili taş.
kêlî : n. An. Zamanın bölünmeyecek kadar kısa bir parçası.
kêlîn : I. Ölçülmek. Ölçme işine konu olmak.
kêm 1 : r. Az. Alışılmış bulunan, umulan veya gereken miktarı doldurmayan.
kêm 2 : r. Eksik. Bir kısmı olmayan.
kêm 3 : r. Kusurlu. Bir yerinde kusuru olan.
kêmanî 1 : n. Eksiklik. Eksik olma hali, eksik olan miktar.
kêmanî 2 : r. Kusur. Yapı-

lışta pürüz.

kêmbûn 1 : I. Azaltmak. Az denecek bir miktara inmek veya eskisinden az bir hale gelmek.

kêmbûn 2 : I. Eksilmek. Bir bütünün bir kısmı yok olmak.

kêmgoşt : r. İncerek. Oldukça ince.

kêmketin : I. Güçten düşmek.

kêmketî : r. Güçsüz. Gücü olmayan, gücü yetişmeyen.

kêmkirin 1 : I. Azaltmak. Az denecek bir miktara inmek veya eskisinden az bir hale getirmek.

kêmkirin 2 : I. Eksiltmek. Eksik etmek, sayısını azaltmak.

kêmnetew : n. Azınlık. Bir toplulukta herhangi bir nitelik bakımından ayrı ve ötekilerinden sayıca az olanlar veya onların bu hali.

kêmtir : r. Daha az, daha eksik etmek, sayısını azaltmak.

kênc : n. Etki. Birine veya birşeye geçirilen ve bir sonuca yol açabilen hal.

kêr : n. Bıçak. Kesme aleti.

kêrha : n. Yarar. Yarayan. Bir şeyin bir işte kullanıldığı vakit verdiği iyi sonuç.

kêrhatin 1 : I. Yaramak. Bir şey bir işte kullanılınca istenilen sonucu vermek. İşe uygun olmak.

kêrhatin 2 : I. Üstesinden gelmek.

kêrhatî : r. Becerikli. Elinden iş gelen, tuttuğu işi beceren.

kêrik : n. Çakı. Açılıp kapanan bir veya birkaç ağızlı küçük cep bıcağı.

kêş : n. Tartı. Tartma işi.

kêşan 1 : n. Tartma. Tartma fiili.

kêşan 2 : I. Tartmak. Bir şeyi ağırlığını anlamak için terazi, kantar gibi aletlere vurmak.

kêşan 3 : n. Çekme. Çekme fiili.

kêşan 4 : I. Çekmek. Bir şeyi tutup kendine veya başka bir yöne doğru yürütmek. Bir yerden başka bir yere taşımak. Solukla içine almak. Zor hallere uğramak. Çizgi halinde uzatmak. Taşımaya veya katlanmaya dayanmak.

kêşandin 1 : I. Tarttırmak. Tartma işini yaptırmak.

kêşandin 2 : I.Çektirmek. Çekme işini yaptırmak veya birinin çekmesine yol açmak.

kêşîn 1 : I. Tartılmak. Tartma işine konu olmak. Kendini tartmak.

kêşîn 2 : I. Çekilmek. Çekme işine konu olmak.

kêvjal : n. Yengeç. Suda yaşayan, birinci ayak çifti iki kıskaç halinde gelişmiş bu-

lunan, eti için avlanan, istakozdan küçük bir böcek sınıfı.

kêwî : n. Kar beneği.

kêzik : n. Böcek. Çoğu kanatlı ve vücutları baş, göğüs ve karın olmak üzere eklemli üç parçadan meydana gelen sınıftan küçük hayvancıklar.

kihêl : r. Küheylan. Soylu (atlar için).

kil : n. Sürme. Kirpik diplerine sürülen siyah toz.

kilam : Manzum hikaye.

kilbûn : I. Sarkmak. Yukarıdan aşağıya doğru uzanıp asılmak.

kilçûv : n. Sürme sürülen çubuk.

kildang : n. Sürme koyacağı.

kilkirin : I. Sarkıtmak. Sarkma işine uğratmak.

kilîl : n. Anahtar. Bir kilidi açıp kapamak için kullanılan alet, açar, açkı.

kilîlbûn : I. Kitlemek. Kilitlenmek işine konu olmak.

kilîlkirin : I. Kilitlemek. Kilitlenmek işine konu olmak.

kilk : n. Kalem. Yazı yazmaya yarayan ve üç parmak arasına alınan, çubuk şeklinde araç.

kiloç : n. Tos. Alın veya boynuzla vuruş.

kiloçdan : I. Toslamak. Tos vurmak.

kilor 1 : r. Yuvarlak. Teker biçiminde olan, tekerlek.

kilor 2 : r. Halka. Ortası boş yuvarlak şekil.

kils : n. Kireç. Kireçtaşları yüksek bir ısının etkisi altında bırakılarak elde edilen beyaz toz madde.

kilsbûn : I. Kireçlenmek. Kireç dökülmek veya saçılmak. Kireç sürülmek. Kireç bulaşmak.

kilskirin : I. Kireçlenmek. Kireç katmak veya sürmek.

kin : r. Kısa. . Başkasına göre boyu az olan, uzun karşıtı.

kinbûn : I. Kısaltmak. Kısa hale gelmek.

kinc 1 : Giyisi. Her türlü giyim eşyası.

kinc 2 : n. Bez. Gelişigüzel kumaş parçası.

kincik : Çaput. Eskimiş bez.

kincir : r. Eski elbise.

kinêr : n. Sedir. Boyu kırk metreye kadar varabilen ve kereste yapı işlerinde kullanılan bir orman ağacı.

kingirtin : I. Kısa tutmak. Gereği kadar uzunluk vermemek.

kingotin : I. Kısa kesmek. Az sözle bitirmek.

kinkinif : n. Kenevir. Sapındaki liflerden halat, çuval gibi kaba örgüler yapılan bir bitki.

kinjîyan : r. Kısa ömür.
kinkirin : l. Kısaltmak. Kısa hale getirmek.
kiras : n. Entari. Daha çok kadınların giydiği kollu ve etekli giysi.
kirde : n. (rêz.) Özne. Bir cümlede bildirilen eylemin yapıcısı veya halin olucusu durumunda bulunan kimse veya şey.
kirê : n. Kira. Bir şeyin gelir karşılığında bir süre için sahibi tarafından başkasına verilmesi ve bu şekilde verilen veya alınan bir şey için ödenen karşılık.
kirêbûn : l. Kiralamak. Kiraya vermek.
kirêdar : n. Kiracı. Bir şeyi kira ile vermek.
kirêt : r. Iğrenç. Iğrenilecek halde olan.
kirêtbûn : l. Iğrençleşmek. Iğ-renç hale gelmek.
kirêtî : n. Iğrençlik. Iğrenç olma hali.
kirh : r. Yaramaz. Söz dinlemeyen, rahat durmayan, yasak şeyleri yapmakta ayak direyen (çocuk).
kirhî : n. Yaramaz. Yaramaz olma hali veya yaramazca davranış.
kirin 1 : l. Yapmak. Meydana getirmek. Olmasını sağlamak, olmasına yol açmak. İş görmek. Uygulamak, oluş alanına çıkarmak.
kirin 2 : l. Koymak. Bir şeyi darca veya yanları kapalı bir yere iletip bırakmak.
kirîv : n. Kirve. Sünnet olan çocuğun elini veya kolunu tutan ve çocuk üzerinde baba hakkı taşıyan kimse.
kirîvî : n. Kirvelik. Kirve olma durumu veya kirvelik hakkı.
kirrizî : r. Dişleri çürümüş, aşınmış durumda olan kişi.
kişmiş : n. Kişmiş. Ufak taneli bir çeşit çekirdeksiz siyah üzüm.
kişnîş : n. Kişniş. Yaprakları maydanozu andıran ve kuru yemişi bahar olarak kullanılan bir bitki.
kişteban : n. Yüksük. Dikiş dikerken, iğne batmasın diye parmak ucuna takılan koruyacak.
kişwer : n. Sultan. Osmanlı padişahlarına verilen san.
kişwerî : n. Saltanat. Sultanlık.
kit : r. Tek. İki ile bölünmeyen sayı. İkisi bir takım meydana getirenlerden her biri.
kitan : n. Keten. Ketenden yapılmış kumaş.
kivkarik : n. Mantar. İçinde zihirli olanları da bulunan ve emeçleri bir gövde ve bunun üstünde bir şapka biçiminde gelişmiş olan bitkilerin genel adı.
kiz : r. Sinirli. Her şeye sinir-

lenen kimse.

kizbûn : I. Sinirlenmek. Dokunan veya rahatsızlık veren olgular karşısında davranış dengesizliğine düşmek.

kizik : n. Kıkırdak. Eritilen kuyruk yağının erimeyip kalan kızarmış maddesi.

kizin : n. Fig. Hayvan yemi olarak yetiştirilen bir bitki.

kizirandin 1 : I. Ütmek. Ateşten veye yüksek bir ısıdan geçirmek.

kizirandin 2 : I. Ateşte tutulan yemeğin suyu tükenerek yanmasına ve tencerenin dibinin tutmasına yol açmak.

kizirî : r. Ütelenmiş olan.

kizirîn : I. (Yemek) yanarak dip tutmak.

kizîr : n. Dip yanığı.

kizwan : n. Meneviş . Terementi ağacı tohumu.

kî : d. Kim. Hangi kişi, anlamında soru zamiri.

kîjan : d. Hangisi. Birkaç kişi arasında hangi şey, anlamında soru zamiri.

kîlo : n. (Yun.) Kilo. Bin gram ağırlığında tartı birimi.

kîlox : n. Kafatası. Başın üst ve arka kısmından ibaret olup alın, yan, kafa, temel kalbur ve şakak kemiklerinden meydana gelen içinde beyin, beyincik ile omuriliğin ilk kısmından ibaret kitle bulunan kemik kutu.

kîlometre : n. (Yun.) Kilometre. Bin metre uzunluğunda eşit ölçü birimi.

kîmya : n. (Yun.) Kimya.

kîmyager : n. Kimyacı. Kimya ile uğraşan kimse.

kîmyagerî : n. Kimyacılık. Kimyacı olma hali veya mesleği.

kîr : n. Erkeklik organı.

kîs : n. Çuval. Büyük torba.

kîsik 1 : n. Küçük torba.

kîsik 2 : n. Kese. Yıkanırken kir çıkartmak için ele geçirilerek vücudu oğmaya yarayan cep biçiminde bez.

kîso : n. Kaplumbağa. Pek sert ve kemiksi bir kabuk içinde yaşayan, ağır yürüyüşlü hayvan.

kît : n.(rêz.) Hece. Bir ünlü veya bununla birlikte söylenebilen bir veya birkaç ünsüzün meydana getirdiği ses birliği.

ko 1 : c. İlgi zamiri. Cümleleri türlü ilgilerle birbirine bağlayan zamir.

ko 2 : d. İlgi edatı. Bir ismi veya cümleyi arkadan gelen biri cümleye türlü ilgilerle bağlamak için kullanıldığı gibi, kimi vakit bir takım duygular anlatmaya da yarar.

koç : n. Güç. Göçmek işi.

koçek : n. Kurban. Dinin bir

buyruğunu veya bir adağı yerine getirmek için kesilen hayvan.

koçer : n. Göçebe. Bir yerde yerleşmiş olmayıp mevsime veya başka koşullara bağlı olarak yurt değiştiren kimse veya topluluk.

koçerî : n. Göçebelik. Göçebe olma hali. Temelli bir yeri olmayıp yer değiştirme hali.

koçik : n. Hicret. Tarih başı olarak hicreti alan.

kodan : n. Koyulmak. Yola koyulmak.

kodandin : I. Yola koyulmasını sağlamak.

kodik : n. Çanak. Topraktan yayvan kase. Maşrapa.

kodîn : I. Yola koyulmak.

kofî : n. Kadın baş sargısı.

kox : n. Ahır. At, öküz gibi hizmet hayvanlarını barındırmaya yarar kapalı yer.

koxer : n. Bir üzüm türü.

kojtin : I. Kemiği etten sıyırmak.

kokel : n. Kulube. Bir yeri bekleyenin oturup beklemesine yarar küçük konut (kır için).

kokil : n. İki omuz arasındaki açıklık.

kokim : n. Yaşlılıkta hareketsiz kalma hali.

kolan 1 : n. Sokak. Yapılar arasındaki yol.

kolan 2 : n. Kazma fiili.

kolandin : I. Kazdırmak. Kazma işini yaptırmak.

kole : n. Köle. Özgürlükten yoksun edilen kimse.

kolebûn : I. Köleleşmek. Köle haline gelmek.

koleyî : n. Kölelik. Köle olma hali.

kolekirin : I. Köleleştirmek. Birini köle imiş gibi her türlü özgürlükten yoksun etmek.

kolik : n. Çardak. Ağaç dallarından çatılmış gölgelik.

kolîn : I. Kazılmak. Kazma işine konu olmak.

kolose : n. Bir tür kadın başlığı.

kom 1 : n. Küme. Tümsek biçiminde yığın.

kom 2 : n. Yığın. Bir şey yığılarak meydana getirilen tepe.

komar : n. Cumhuriyet. Ulusun, egemenliği kendi elinde tuttuğu ve bunu belirli süreler için seçtiği milletvekilleri aracılığı ile kullandığı devlet şekli.

kombûn 1 : I. Kümelemek. Bir yere toplamak, yığınlamak.

kombûn 2 : I. Toplamak. Toplamak işine konu olmak.Toplantı yapmak.

kombûn 3 : I. Yığışmak. Gelip bir yerde toplamak.

kombûn 4 : I. Yığılmak. Yığma işine konu olmak. Çok-

ça birikmek.

komel : n. Topluluk. Nitelikleri bakımından bir bütün meydana getiren ve en çoğu bir arada bulunan canlıların topu.

komkar 1 : n. Toplayıcı görevini üstlenen kimse.

komkar 2 : n. Sendika. Bir sınıftan olanların iş ve kazanç bakımından çıkarlarını korumak için aralarında kurdukları birlik.

komkirin 1 : I. Toplamak. Bir araya getirmek. Dağınıklıktan kurtarmak. Verecek olanlardan almak.

komkirin 2 : I. Kümelemek. Küme haline getirmek.

komkirin 3 : I. Yığmak. Bir tepe meydana getirecek şekilde biriktirmek.

komnetewok : n. Katman. Bir toplum içinde herhangi bir bakımdan ayrılan toplulukların herbiri.

kon : n. Çadır. Kıl dokuma veya kalın bezden yapılmış ve direklere tutturulan barınak.

koncal : n. Çukur. Çevresine göre aşağı çökmüş gibi olan yer.

kop 1 : r. Çolak. Eli veya kolu sakat olan.

kop 2 : n. Doruk. Dağ, ulu ağaç gibi şeylerin en yüksek yeri.

kor 1 : r. Kör. Görme yetkisi olmayan. Dikkat ve anlayışı olmayan.

kor 2 : n. Oturum. Bir meclis veya kurulun görüşmek üzere aralıksız yaptığı toplanma.

korayî : n. Körlük. Kör olma hali. Körce davranış, dikkatsizce ve budalaca iş.

korderzî : n. Toplu iğne. Başında küçük bir toparlak bulunan iğne.

korik : n. Unun siyahlaşmasına ve acımtırak tad almasına neden olan bir buğday hastalığı.

korîm : n. Ölüm. Ölmek eylemi.

kort : n. Çukur. Çevresine göre aşağı çökmüş gibi yer.

kortal : n. Havza. Az çok belli bir dağ veya tepeler çevresiyle sınırlanmış olan kara bölgesi.

kose : r. Köse. Bıyığı, sakalı çıkmayan adam.

kosetî : n. Köselik. Köse olma hali.

kotek 1 : Kötek. Değnekle atılan para.

kotek 2 : n. Baskı. Kuvvet ve zor altında bulundurma eylemi ve bulunma hali.

kotek 3 : r. Zorba. Gücüne güvenerek şunun bunun hakkına ilişen.

kotekî : n. Zorbalık. Zorba ol-

ma hali, zorbaca davranış.

kotin : I. Kemirmek. Sert bir şeyi dişleriyle azar azar yontmak.

kotî 1 : n. Cüzzam. Miskin hastalığı.

kotî 2 : r. Miskin. İnsanı sinirlendirecek derecede uyuşuk.

kotîbûn : I. Miskinleşmek. Miskin hale gelmek.

kotîtî : n. Miskinlik. Miskin olma hali veya ona yaklaşacak davranış.

kov : n. Kambur. İnsanın sırtında veya göğsünde bir kemik hastalığı veya sakatlığı sonunda meydana gelen tümseklik.

kovan : n. Hüzün. İç kapanıklığı, gönül üzünlüğü.

kovar : n. Dergi. Siyaset, edebiyat, teknik gibi sanat ve bilimle ilgili konuları gazeteden daha sıkı bir yoldan inceleyen ve gündelik olmayan sürekli yayın.

kovik 1 : n. Huni. Bir sıvıyı ağzı dar bir kaba aktarmak için kullanılan koni biçimindeki alet, ağızlık.

kovik 2 : n. Kuyruk sokumu. İnsanda omurganın alt ucunun bitim yeri.

kovî 1 : n. Kamburluk. Kambur olma hali.

kovî 2 : r. Yabanıl. İnsana alışmamış, ilkel kalmış, evcil olmayan hayvan.

kovîtî : n. Yabanilik. Yabani olma hali.

koye : n. Anbar. Eşya saklama yeri.

kozik 1 : n. Siper. Arkasında saklanılacak şey. Koruyucu engel.

kozik 2 : n. Mevzi. Savaş sırasında bir birliğin tuttuğu yer.

kuç : Taş.

kuçe : Sokak.

kuçik : n. Köpek. Boy ve şekil bakımından pek çok cinsleri olan, bekçilik, avcılık gibi işler için beslenen anlayışlı ve sadık hayvan.

kuçikî : n. Köpeklik. Köpekçe davranış, köpek gibi yaltaklanma.

kuçkanî : n. Sapan. İki ucu ip, orta yeri avuç biçimi örme veya meşin olan bir taş atma aleti.

kufên : n. Püfürdeme.

kufkarîk : n. Mantar. Emeçleri bir gövde ve bunun üstünde bir şapka biçiminde gelişmiş olan bitkilerin genel adı.

kufkufandin : I. Dumanını bolca çıkararak sigara içmek.

kuflet : n. Ev halkı.

kufrît : n. Kükürt. Doğada arı veya başka cisimlerle bileşik olarak bulunan basit cisim olup barut yapımında

ve kauçuğun soğuk ve sıcağa dayanabilir hale getirilmesinde kullanılır.

kux : n. Öksürük. Öksürme hareketi. Göğüs iniği.

kuxandin : I. Öksürtmek. Öksürmesine yol açmak.

kuxîn : I. Öksürmek. Solunum yolları zarlarının akciğerlerdeki havayı birdenbire ve gürültülü bir şekilde dışarı vermek.

kuxt : n. Öksürme sesi.

kuxtekuxt : n. Aralıklı gelen öksürme sesi.

kuh : r. Körelmiş olan. Körleşmiş.

kuhbûn : I. Körlenmek. Kesmez hale gelmek.

kuhkirin : I. Körleştirmek. Körleşmesine yol açmak.

kuhnar : n. Köknar. Dalları yatay süs çamı familyası.

kujandin : I. Kemirmek. Sert bir şeyi dişleriyle azar azar yontmak.

kijîn : I. Kemirilmek. Kemirmeye yol açmak.

kul 1 : n. Acı. Elimizdekini alan veya umutlarımızı yok eden olayların verdiği ruh tedirginliği.

kul 2 : n. Yara. Bir şeyin iç veya dış yüzünde herhangi bir etki ile meydana gelen ve az çok tehlikeli olan bere.

kul 3 : n. Kıran. Bir topluluğun büyük bir kısmını yok eden hastalık veya başka neden.

kulabe : n. Ok. Bazı aygıtlarda (araba, saban) düz ve uzun kısım.

kulav : n. Keçe.Yapağıyı hasır üzerine yaydıktan sonra ayakla basa basa ve yuvarlaya yuvarlaya meydana getirilen kaba kumaş.

kulavîn : r. Keçeden imal edilmiş olan.

kulavker : n. Keçeçi. Keçe yapan kimse.

kulavkerî : n. Keçecilik. Keçe yapma ve satma işi.

kulbûn : I. Bir yeri yara yapmak.

kulek : n. Baca. Dumanı ocaktan çekip havayı vermeye yarayan maden veya kagir yol.

kulind : n. Sukabağı. İçi kof, bir çok yerlerde kap gibi kullanılan büyücek bir çeşit kabak.

kuling : Manivela.

kulîlk 1 : n. Kır çiçeklerinin genel adı.

kulîlk 2 : n. Çiçek. Bir bitkinin, üreme organlarını taşıyıp göz alıcı renklerle bezenmiş ve çoğu güzel kokulu kısmı.

kulîmek : n. Oyluk.

kulîmok : n. Kalça çiçeği.

kulkirin : I. Yaralamak. Yara açmak, bir yerini yara et-

mek.

kullandin : I. Hafifçe toplanmasına neden olmak.

kulleh : I. Çekirge. Uzun olan ard bacaklarına dayanarak uzağa sıçrayabilen, birçok çeşitleri olan böcek.

kullekî 1 : r. Aksak. Aksayan, hafifçe toplayan.

kullekî 2 : n. Topal. Bacağındaki sakatlık dolayısıyla seker gibi veya iki adımda bir, bir yana eğilerek yürüyen insan veya hayvan.

kullekbûn : I. Topallamak. Topal topal yürümek.

kulleki 1 : Aksaklık. Aksak olma hali.

kullekî 2 : I. Topallık. Topal olma hali.

kullemek : n. Kalça. Yandan, bacak üstü ile böğür arasındaki kabarık bölge.

kulm 1 : n. Yumruk. Elin yumulmuş ve sıkılmış hali.

kulm 2 : n. Avuç. Elin iç tarafı. Yarı yumulmuş elin alabileceği miktar.

kullîn 1 : I. Topallamak. Topal topal yürümek.

kullîn 2 : I. Aksamak. Hafifçe topallamak.

kuloç : n. Peksimet. Yolculuk için hazırlanan özel ekmek.

kum 1 : n. Bere. Yumuşak ve sipersiz bir çeşit başlık.

kum 2 : n. Külah. Ucu sivri veya yüksek başlık.

kum 3 : n. Takke. Başa geçirilen, çoğu yarımküre biçiminde, ince ve hafif başlık.

kumbet : n. Kümbet. Kubbe. Üstü toparlak kabartı.

kumeyt : n. Koşu atı.

kumik : n.Mantar. Emeçleri bir gövde ve bunun üstünde bir şapka biçiminde gelişmiş olan ilkel bitkilerin genel adı.

kumîşandin : I. Tökezletmek. Engele çarptırıp sendeletmek.

kun 1 : n. İn. Yaban hayvanlarının kendilerine yuva edindikleri kovuk (arı).

kun 2 : n. Tuluğ, tulum. Hayvanın, önü yarılmadan, olduğu gibi çıkarılmış derisi.

kun 3 : r. Delik. Bir yandan bir yana açılmış delik.

kuncî : n. Susam. Küçük, darı büyüklüğünde ve söbe biçiminde sarımtırak tohumları olan bir bitki. Yağı tahin yapımında kullanılır.

kund : n. Baykuş. Başında keçi kulağı gibi iki sorgucu bulunan yırtıcı gece kuşlarının genel adı.

kundir : n. Kabak.

kunêr : n. Çıban. Vücudun herhangi bir yerinde meydana gelen ve çoğu deride şişkinlik, kızartı, ağrı ve ateş ile kendini gösteren irin yığını.

kunhirç : n. Ayı ini.

kur 1 : n. Tıraş. Vücudun gereksiz kıllarını ustura veya başka bir aletle alma, yülüme.

kur 2 : n. Erkek evlat.

kurad : n. Pırasa. Sapı ve yaprakları sarımsağınkine benzer bir kış sebzesi.

kurandin : l. Ulutmak. Köpek ve kurt, uzun ve sinir bozucu ağlar gibi bağırmasını sağlamak.

kurbeşk : n. Porsuk. Su kıyılarında kazdıkları deliklerde yaşayan, ot ve etle beslenen, tüyleri fırça yapımında kullanılan, tilki büyüklüğünde pis kokulu , memeli bir hayvan.

kurbûn : l. Tıraş olmak. Tıraş edilmek.

kurdonde : r. Zürriyetsiz. Üreyip yeni birey veya bireyler veremeyen kişi.

kurdondeyî : n. Zürriyetsizlik. Zürriyetsiz olma hali.

kurhilî : n. Üvey erkek çocuk.

kurik : n. Ocak. Ateş yakıp iş görmek için hazırlanan özellikle demirci ocağı.

kurisandin : l. Kemirmek.

kurisîn : l. Kemirilme işine konu olmak.

kurîn : l. Ulur gibi ağlamak.

kurkirin : l. Tıraş etmek. Tıraş işini yapmak.

kurkirin : r. Tıraşlı. Tıraş olmuş, sakalı tıraş edilmiş.

kurk : n. Kuluçka. Yumurtaya yatmak üzere kızmış, yumurtaya yatmış veya civciv çıkarmşı tavuk veya kuş.

kurkisandin : l. Berelemek. Bereli hale sokmak.

kurkisî : r. Bereli. Berelenmiş olan. Üstünde ezik, çürük, sıyrık gibi hafif bozukluk olan.

kurkisîn : l. Berelenmek. Bereli hale gelmek.

kurm : n. Kurtçuk. Bazı böceklerin yumurtadan çıktıktan sonra krizalit oluncaya kadar geçirdikleri evredeki biçimleri.

kurmexwerî : r. Yenik. Bir böceğin bir şeyi yiyerek onda bıraktığıiz.

kurmik : n. Kurtçuk.

kurmî : r. Kurtlu. İçinde kurt bulunan, kurtlanmış.

kurmîbûn : l. Kurtlanmak. Kurt peyda etmek.

kurmîkirin : l. Kurtlandırmak. Kurtlanmasına yol açmak.

kurrîk : n. Sıpa. Eşek yavrusu.

kursî : n. Sandalye. Arkalıklı bir kişilik oturak.

kurşe : n. Karın dolma hali.

kurt 1 : r. Kısa. Başkasına göre boyu az olan. Az süren.

kurt 2 : r. Bodur. Çok kısa boylu, tıknaz.

kurtan : n. Semer. Hayvan-

ların sırtına vurulup yük bağlanılan yastık. Palan.

kurtanker : n. Semerci. Semer yapan veya satan kimse.

kurtankerî : n.Semercilik. Semer yapma zanaatı.

kurtankirin : l. Semerlemek. Hayvanın sırtına semer bağlamak.

kurtayî : n. Kısalık. Kısa olma hali.

kurtbûn : l. Kısaltmak Kısa hale gelmek.

kurte : n. Özet. Bir şeyin en önemli, en işeyarayan kısmı veya bir sözün ayrıntısız, kısaca anlatılan özü.

kurteçîrok : n. Kısa hikaye.

kurtekirin : l. Özetlemek. Bir şeyin özetini çıkarmak.

kurtepist : n. Fısıltı. Başkaları duymayacak şekilde fısıltılı konuşma.

kurterê : r. Kese. Kestirme. Alışılan yolun dışında, kısa yol.

kurtêlxwer : n. Paralı asker.

kurtgirtin : l. Temkinli davranmak. İşi başından öneme almak.

kurtgotin : l. Kısa kesmek. Az sözle bitirmek.

kurtî : n. Kısalı.

kurtkirin : Kısaltmak. Kısa hale getirmek.

kuştin : l. Öldürmek. Bir canlının dirimine son vermek.

kuştî : r. Vurulmak suretiyle öldürülmüş olan kimse.

kuta : r. Bitik. Yorgunluk veya hastalıktan gücü kalmamış.

kutabûn : l. Bitmek. Sona ermek, tamamlamak.

kutakirin : l. Bitirmek. Bitmesini sağlamak, sona erdirmek, tüketme, tamamlamak.

kutan 1 : l. Çakmak. Vura vura sokup yerleştirmek.

kutan 2 : l. Cinsel ilişkide bulunmak.

kutan 3 : n. Cinsel ilişki.

kutandin : l. Çaktırmak. Çakma işini yaptırmak.

kutandin 2 : l. Cinsel ilişkide bulundurmak.

kuzandin : l. Ulur gibi ses çıkarttırmak. Ulutmak.

kuzîn : l. Ulumak. Kurt ve köpek, uzun ve sinir bozucu bir sesle ağlar gibi bağırmak.

kû : d. Nere. "Hangi yer" anlamında yer sormak için kullanılır.

kûder : d. Neresi. Hangi yönü. Hangi tarafı.

kûr : r. Derin. Dibi, yüzünden veya ağzından uzak olan.

kûrayî : n. Derinlik. Derin olma hali veya derecesi.

kûrbûn : l. Derinleşmek.

kûrik : n. Cep. Öteberi koymak için elbisenin uygun yerlerine dikilen dört köşe

kumaş kese.

kûrkirin : I. Derinleştirmek.

kûwîtandin : I. Islıklanmak. Birine ıslık çalmak.

kûwîtên : n. Islık. Dudakları büzerek veya ağza parmak sokarak çıkarılan ince ve keskin ses.

kûwîtîn : I. Islık çalmak.

kûzeker : n. Çömlekçi. Çanak, çömlek yapan veya satan kimse.

kûzekerî : n. Çömlekçilik. Çanak, çömlek, testi gibi şeyler yapma sanatı.

kûzik : n. Çömlek. Topraktan tencere.

Q

qabqab : n. Keklik sesi.
qablo : n. (Fr.) Kablo. Elektirik akımı iletiminde kullanılan ve yalıtkan bir madde ile sarılı bulunan bir maden tel.
qad : n. Alan. Düz, açık ve geniş yer, meydan.
qadastro : n. (Fr.) Kadastro. Bir ülkede her çeşit arazi ve mülklerin yerini, alanını, sınırlarını ve değerlerini belirtip plana bağlama işi.
qadro : n.(It) Kadro. Bir işin yürütülmesi için gereken bir cinsten şeylerin, özellikle kişilerin topu.
qax : n. Armut kurusu.
qaîl : r. Akla yatmış, inanmak.
qaîlî : n. Rıza. Onaşma, erem.
qaîlkirin : I Razı etmek.
qajik : n. Kenger sakızı.
qaq : n. Soykırım. Kırman.
qaqao : n. (Mek) Kakao. Amerikanın sıcak bölgelerinde yetişen bir çeşit ağaç. Bunun badem şeklindeki yemişlerinden aynı adla anılan, kahve gibi kullanılan ve çikolata yapılan bir un çıkarılır.
qaqareş : n. Karakırman.
qaqerîşk : n. Yemek borusu.
qalib : n.(Er.) Kalıp. Herhangi bir şeye belirli bir biçim vermek için kullanılan ve o biçimi taşıyan araç.
qalik 1 : n. Cilt. Kitaba geçirilen ve deri, bez veya kağıtla kaplı bulunan mukavva, kapak, kap.
qalik 2 : n. Kın. Bıçak, kılıç gibi kesici aletlerin kabı.
qalik 3 : n. Kabuk. Bir şeyin üstünü kaplayan ve onu dış etkilere karşı koruyan, kendiliğinden olmuş, az çok sert kısım.
qalorîfer : n. (Fr.) Kalorifer. Merkez ve depo durumunda olan bir kazandan çıkan sıcak havayı, suyu veya buharı borularla dolaştırmak yoluyla binanın her yanını ısıtma aygıtı.
qalûqirş : n. Çerçöp. Süprüntü.
qam : n. Boy. Taban ile en yüksek yer arasındaki uzaklık.
qamçik : n. Ense. Boyunun arka kısmı.
qamçur : n. Hayvan vergisi.
qamdan : I. Suda boy vermek. Suyun derinliğini boy ile ölçmek.

qamdirêj : n. Uzunboylu . Boyu uzun olan kimse.
qamkin : r. Kısaboylu. Boyu kısa olan kimse
qamyon : n. (Fr.) Kamyon. Büyük yük otomobili.
qamyonet : n. (Fr.) Kamyonet Küçük kamyon.
qanser : n. (Fr.) Kanser. Vücudun her yerinde çıkabilen, erkenden çaresine bakılmazsa, insanı öldürebilen ağrılı ur.
qantar : n. (Er.) Kantar. Temeli tek bir kaldıraç, veya sarmal bir yaydan ibaret olan tartı aygıtı.
qantir : n. Katır. Eşekle kısrağın birleşmesinden meydana gelen melez hayvan.
qapan : n. Takunye. Hamam gibi tabanı ıslak olan yerlerde kullanılan, üstü tasmalı, dört beş parmak yüksekliğinde ağaçtan ayaklık.
qaptan : n. (İt.) Kaptan. Gemi komutanı.
qaraqar : n. Sızlanma. Sızlanma fiili.
qaranfîl : n. (Yun.) Karanfil. Güzel kokulu bir süs bitkisi ve bunun çiçeği.
qarbonat : n. (Fr.) Karbonat. Karbonik asidin bazlarla birleşerek meydana getirdiği tuzların genel adı.
qarçik : n. Kuyruk sokumu. İnsanda omurganın alt ucunun bitim yeri.
qarçikî : n. Bel fıtığı olan.
qarîn 1 : n. Feryat. Haykırış, çığlık.
qarîn 2 : l. Haykırmak. Telaşla bağırmak.
qarton : n. (Yun.) Karton. Mukavva. Kırılmadan bükülebilecek kadar kalın ve sert kağıt.
qas 1 : b .Kadar. Ölçüsünde, derecesinde, büyüklüğünde, dek, denli. Miktar veya derece bakımından eş.
qas 2 : n. Süre. Bir olayın başı ve sonu arasındaki belirli zaman.
qasa : n. (İt.) Kasa. Para veya değerli eşya saklamaya yarayan çelik dolap. Ticaret evlerinde para alınıp verilen yer.
qasid : n. Elçi. Bir devleti başka bir devlet katında temsil eden kimse. Bir uzlaşma sağlamak veya iş bitirmek için birinin yanına gönderilen kimse.
qasidî : n. Elçilik. Elçilik işi.
qaşul : n. Kabuk. Meyva ve sebzelerin üstünü kaplayan ve onu dış etkilere karşı koruyan, kendiliğinden oluşmuş, az çok sert kısım.
qataloq : n. (Yun.) Katalog. Belli bir düzene göre yapılmış eşya listesi.
qatuf : n. İnce uzun meyva

sepeti.

qawad : n. Pezevenk. Yolsuz birleşmelere aracılık eden kimse.

qawadî : n. Pezevenklik. Pezevengin işi . Yolsuzca davranış.

qaz : n. Kaz. Ördekten iri bir kümes hayvanı cinsi.

qazî : n. Kadı. Her türlü adli davalara bakan kimse.

qazîtî : n. Kadılık. Kadının görevi.

qebale : d. Para ile alınacak veya yaptırılacak şeyler için inceden inceye ölçüp hesap etmeksizin göz kararı ile bir fiat kesmek.

qebare : n Hacim. Bir cismin uzayda doldurduğu boşluk.

qeda : n. Dert. Yıllanmış, bezdirici, süregen hastalık. Kaza.

qedaxe : n. Yasak. Bir işin yapılmaması buyruğu.

qedaxebûn : l. Yasaklanmak, Yasak olmak. Yapılmaması buyruğu.

qedaxekirin : l. Yasaklamak. Yasak etmek.

qedan : l. Tükenme. Artık kalmamak, bitmek, sona ermek fiili.

qadandin : l. Tüketmek. Bitirmek. Sona erdirmek, bitmesini sağlamak.

qedemgeh : n. Ayakyolu. İnsanın sidik torbasın veya göden barsağını boşaltması için ayrılan yer.

qedîn 1 : l. Tüketmek. Artık kalmamak, bitmek, sona ermek.

qedîn 1 : l. Tüketmek. Artık kalmamak, bitmek, sona ermek.

qedîn 2 : l. Tamamlamak. Tamam olmak, bütünlemek.

qef 1 : n. Ele geçme durumuna gelme.

qef 2 : n. Kabza. Tutak, sap.

qehb : n. Orospu. Kendini erkeklere veren kadın.

qehbîtî : n. Orospuluk. Orospu olma hali veya mesleği.

qehf 1 : n. Çömlek. Toprak kap.

qehf 2 : n. Kelle. Baş, kafa.

qehfik : r. Çömlek kırığı.

qehirandin 1 : l. Kızdırmak. Kızmasına sebep olmak, kızmasını sağlamak.

qehirandin 2 : l. Öfkelendirmek. Öfkelenmesine yol açmak.

qehirandin 3 : l. Gücendirmek Birinin beklenmeyen bir davranışı veya kendisinden umulan bir şeyi esirgemesi üzerine ona karşı kırgınlık duymak.

qehirî 1 : r. Kızgın. Kızmış olmak, öfkeli.

qehirî 2 : r. Gücenik. Gücenmiş.

qehirîn 3 : l. Paylamak. Üstün bir kimse birine kusurundan dolayı sert sözler söylemek.

qehr 1 : n .Güceniklik. Gücenmiş olma hali.

qehr 2 : n. Kızgınlık. Kızgın olma hali.

qehr 3 : n. Öfke. İnsanı inciten veya yararına dokunan bir olay karşısında içinde duyduğu ve kendisini sert davranışlara zorlayan kaynaşma.

qehreman : n. Kahraman. Savaşlarda çarpışmalarda gücü ve yılmazlığı ile üstünlük kazanan kimse.

qehremanî : n. Kahramanlık. Kahraman olma hali, kahramanca davranış.

qeht : r. Kıt. İhtiyaca yetmeyecek kadar az.

qehtbûn : I. Kıtalmak. Kıt duruma gelmek, yok denecek kadar azalmak.

qehtî : n. Kıtlık. İhtiyaca yetemeyecek kadar azlık. Yiyecek azlığından doğan ve açlığa kadar gidebilen sıkıntı.

qehwe : n. Bir ağaç ve bunun çekirdekleri kavrularak dövüldükten sonra suda kaynatılmasıyla hazırlanan içeceği.

qehwekar : n. Kahveci. Kahve satıcısı, kahve işleten ve kahve pişirip satan kimse.

qehwekarî : n. Kahvecilik. Çekirdek veya çekilmiş kahve satma işi. Kahve pişirme işi. Kahve işletme işi.

qehweyî : Kahverengi.

qela : n. Kalay. Gümüş beyazlığında, kapların kalaylanmasında kullanılan yumuşak bir madde.

qelabûn : I. Kalaylamak. Kalaylamak işine konu olmak.

qelaç : n. Yamaç. Dağın veya tepenin herhangi bir yanı.

qelan 1 : n. İmha olma fiili.

qelan 2 : n. Kavrulma fiili.

qelafet 1 : n. Kılık. Bir kimsenin giyinişi veya dış görünüşü.

qelafet 2 : n. Vücut yapısı.

qelakar : n. Kalaycı. Kapları kalaylayan kimse.

qalakarî : n. Kalaycılık. Kalaycının işi.

qelakirin : I. Kalaylamak. Bakırları ateşte sürülen kalayla kaplamak.

qelandin 1 : I. Kırmak. Yok etmek. Öldürmek.

qelandin 2 : I. Kavurmak. Bir şeyi bir kabın içine tutup karıştırarak yanmayacak kadar kızartmak.

qelaştin : I. Yarmak. Uzunlamasına ayırmak.

qelb : r. Sahte. Düzme, düzmece.

qelen : n. Başlık. Damadın kaynatasına ödemesi görenek olan toplu para.

qelevîsk : n. Çömelik. Uyluklarını baldırlarına kadar ve karnını uyluklarına götürerek çökmek.

qelew : r. Şişman. Derisinin altında fazla yağ toplanma-

sından vücudun her yanı şişkin görünen kimse.

qelewbûn : I. Şişmanlamak. Semirip şişman olmak.

qelewî : n.Şişmanlık. Şişman olma hali.

qelewkirin : I. Şişmanlatmak. Semirtip şişman olmasını sağlamak.

qelibîn : I. Rast gelmek. Aklından geçirmediği halde karşılaşmak.

qeliqandin : I. Kımıldamak. Yerinden biraz oynamak. Yerinde hafif hafif devinmek.

qelişandin : I. Yarmak . Uzunlamasına ayırmak.

qelişîn : I. Yarılmak. Yarma işine konu olmak. Üzerinde yarık açılmak.

qelizandin : I .Sindirmek. Sinmesine neden olmak.

qelizîn : I. Sinmek. Göze daha az çarpacak bir hal almak. Yılıp bir köşeye çekilerek sesi çıkmaz olmak.

qelî : n. Kavurma. Tencerede pişirilip kendi yağı ile kızartıldıktan sonra dondurulup saklanan et.

qelîçk : n. Serçe parmağı.

qelîn 1 : I. Yok etmek, öldürmek. İmha olmak.

qelîn 2 : I. Kavrulmak. Kavurmak işine konu olmak.

qelq : n. Kımıldama fiili.

qels 1 : r. Güçsüz. Gücü olmayan, gücü yetişmeyen.

qels 2 : r. Takatsız. Argın, dermansız. Kuvvetsiz.

qelsbûn : I. Güçten, kuvvetten düşmek, etkinliğini yitirmek.

qelsemêr : n. Namert.

qelsemêrî : n. Namertlik.

qelsî 1 : n. Güçsüzlük. Güçsüz olanın hali, güçsüze yakışacak davranış.

qelsî 2 : n. Düşkünlük. Düşkün olma hali veya düşkünce davranış.

qelsketin : I. Güçten, kuvvetten düşmek, düşkün hale gelmek.

qelş 1 : r. Çatlak. Çatlamış bulunan yer.

qelş 2 : r. Yarık. Yarılan yer.

qeltax : n. Kaltak. İffetsiz kadın anlamında bir söz.

qeltaxî : n. Kaltaklık. Kaltak olma hali veya durumu.

qelûn : n. Çubuk. Tütün içmek için kullanılan uzun ağızlık.

qelz : n. Sinme fiili.

qemer : r. Esmer. Karaya çalan buğday rengi. Yağız.

qemerbûn : I. Esmerleşmek. Esmer hale gelmek. Yağızlaşmak.

qemerî 1 : n. Esmerlik. Esmer olma hali. Yağızlık.

qemerî 2 : n. Metelik. Eskiden on para değerinde olan sikke.

qemhît : n. Değirmen taşının un öğünürken altından kalkarak havalanan çok ince toz.

qemirandin : l. Karartmak. Rengini karaya çevirmek (yakarak).

qemirîn : l. Kararmak. Yarı yanarak rengi karaya çalmak.

qemişîn : l. Kamaşmak. Göz fazla aydınlıktan bakamaz olmak.

qemitandin : l. Haşlamak. Bir şeyin üstüne kaynar su veya kızgın yağ dökmek veya bir şeyi kaynar suya daldırmak. Kaynatıp pişirmek.

qemitîn : l. Haşlanmak. Haşlamak işine konu olmak.

qemuşk : n. Kabuk. Bir şeyin (yara, ekmek) üstünü kaplayan az çok sert kısım.

qenc : r. İyi. Kendisinde aranılan nitelikleri taşıyan. Yerinde, uygun.

qencî : n. İyilik. İyi olma hali. Karşılık beklemeden yapılan yardım. Yarar veya elverişlilik.

qencîxwaz: r. İyiliksever. Herkesin iyiliğini isteyen, iyilik etmesini seven.

qend : n. Şekerli sıcak su.

qene 1 : d. Hiç olmazsa. Başka bir şey olmazsa bile, hiç değilse.

qene 2 : ge. Bari. İki cümleyi birine ödünleme (taviz) veya sonuçlama düşüncesiyle bağlar.

qepal : n. Pılı pırtı. Eski eşya.

qer : r. Kara. Renklerin en koyusu, kömür rengi.

qeraç : r. Kıraç. Verimsiz veya sulanmayan toprak.

qerax : n. Kıyı. Su kenarı.

qeran : n. Vazgeçme fiili.

qerandin 1 : l. Vazgeçmek. Kendi hakkı saydığı bir şeyi artık istetmemek.

qerandin 2 : l. Caydırmak. Kararından döndürmek.

qerase 1 : r. İriyarı. İri yapılı.

qerase 2 : n. Kaldıraç kolu.

qerastin : l. Kıstırmak. Kapatarak sıkışmasına meydan vermek.

qeraş : n. Değirmenci. Değirmen işletme işi.

qereçî : n. Çingene. Çoğu göçebe bir halde yaşayan, elek, kalbur, ızgara, maşa gibi ufak tefek şeyler yapıp satmakla geçinen bir topluluk ve bu topluluğa bağlı kimselere verilen ad.

qereçîtî : n. Çingenelik. Çingene olma hali.

qerequşî : r. Karakuşi. Keyfe göre hüküm anlamında kullanılır.

qerem : n. Diz. Uyluk ile baldırın birleştiği oynaklı bölge ve özellikle bunun ön yanı.

qerbend : n. Yeraltı hapisha-

nesi.

qeresî : n. Kiraz. Fındıktan büyük, derisi ince, kırmızı renkte, eti sulu ve tatlı, tek ve sert çekirdekli yemiş ve bunun ağacı.

qeretûn : n. Hafif yemek.

qerh : n. Bezgin olma hali.

qerimî : r. Durgun. Kımıldanış veya canlılık göstermeyen.

qerimîn : I. Tutulmak. Bir iyesi işlemez olmak (diz, kalça).

qerisandin 1 : I. Kıstırmak. Kıstırarak sıkışmasına meydan vermek.

qerisandin 2 : I. Soğutmak. Soğumasını sağlamak.

qerisîn 1 : I. Sıkışmak. İki basınç arasında kalmak.

qerisîn 2 : I. Soğumak. Isısı geçmek. Donmak.

qerihandin : I. Bezdirmek. Bezginlik vermek.

qerihîn : I. Bezmek. Bezgin hale gelmek, bezginlik getirmek, bıkıp usanmak.

qerî : n. Karalık. Kara olma hali.

qerîn : I. Vazgeçmek. Kendi hakkı saydığı bir şeyi artık istemez olmak.

qerqef : Sürahi.

qerqer : n. Keten. Çiçekleri mavi renkte ve beş taçyapraklı, liflerinin dokumacılak bakımından çok önemi olan bir bitki.

qerqeşûn : n. Kargaşa. Toplulluk içinde düzen bozukluğu, yasa saygısızlığı.

qerqûde : n. İskelet. İnsan ve hayvan bedeninin kemik çatısı.

qern : n. Kene. Koyun, köpek, at gibi hayvanların derisine takılıp yerleşen ve asalak olarak yaşayan böceklerin genel adı.

qero : n. Gri renkte bir kuş.

qerwaş : n. Cariye. Her konuda efendisinin arzularına bağlı bulunan kız veya kadın. Halayık.

qerz : n. Borç. Ödenmesi gerekli para veya başka bir şey. Ödünç.

qerzdar : r. Boçlu. Borcu olan, verecekli.

qerzdarbûn : I. Borçlanmak. Birinin para veya mal alarak yahut başkasının borcunu kendi üstüne çevirerek borçlu olmak.

qerzdarkirin : I. Borçlandırma. Borçlu duruma getirmek.

qesar : n. Kastar. Pamuk ipliğini veya bezini bol soğuk su ile yıkayarak ağartma işi.

qesarbûyî : r. Kastarlı. Kastarlanmış olan.

qesarî : n. Kastarlamak.

qesarkirin : I. Kastarlamak. Pamuk ipliğini veya bezini kastarla ağartmak.

qesel : n. Tahıl sapı.

qeselîn : r. Saptan imal eşya.

qesidandin : I. Bir kimseye başvuruda bulunmak.
qesidîn : I. Başvuruda bulunmak.
qesifîn : I. Bir yerine aniden inme gelmek ya da ansızın rahatsızlanmak.
qesîs : r. Cimri. Elindeki para ve malı harcamaktan kaçınan ve bu yüzden sıkıntıyı göze alan.
qesîsî : Cimrilik. Cimri iolma hali, cimrice davranış.
qesr : n. Köşk. Açıklık yerde, bahçe içinde yapılmış süslü ev.
qest : n. Baş vurma. Müracaat.
qeşa : n. Buz. Suyun soğuktan katı hale gelmesi, donmuş su.
qeşartin : I. Soymak. Bir şeyi üzerinde kabuk, zar gibi şeyleri bıçakla çıkarmak.
qeşiftin : I. Kabuk değiştirmek. Yılanın üstündeki deriyi atması.
qeşitandin : I. Defetmek. Savmak, savuşturmak, kovmak.
qeşitîn : I. Defolmak. Savuşup gitmek, anlamında hakaret bildiren söz.
qeşmer : r. Maskara. Soytarı.
qeşmerî : n. Maskaralık. Eğlendirici davranış, soytarılık.
qet 1 : n. Parça. Bir tümden ayrılan, ayrı sayılan veya arada kalan şey.
qet 2 : d. Hiç. Olumsuz olan ve olumsuzluk anlatan cümlelerin bu halini kesinleştiriyor.
qetan : n. Yırtılma fiili.
qetandin : I. Yırtılmak. Az yarılmak.
qetiyayî : r. Yırtık. Yırtılmış olan.
qetîn 1 : I. Kopmak. Kolay bükülen şeyler bir yerinden ikiye ayırılmak.
qetîn 2 : I. Yıpranmak. Kumaş, halı gibi şeyler aşınıp eskimek, yer yer harap olmak.
qetîn 3 : I. Yırtılmak. Yırtmak işine konu olmak.
qetît : n. Dilim. Uzunluğuna kesilmiş veya ayrılmış parça.
qetîtkirin : I. Dilimlemek. Dilimlere ayırmak.
qetran : n. Katran. Sıvı yağ kıvamında, siyah renkte, ağır is kokulu, suda erimeyen bir madde.
qetrankirin : I. Katranlamak. Katran sürmek.
qevdan : I. Adımlamak. Adımla ölçmek.
qevizandin : I. Atlatmak. Atlamak işini yaptırmak.
qevz : n. Adım. Yürümek için yapılan ayak atışlarının her biri.
qevizîn : I. Üstünden atlamak.
qewal : n. Yezidi imamı.
qewarî : n. Oyma. Oyma işi. Oyularak yapılan süs. Oyu-

larak yapılmış.
qewarkar : n. Oymacı. Oyma işleri yapan kimse.
qewarkarî : n. Oymacılık. Oyma yapma sanatı.
qewartin : l. Oymak. Keserek, yontarak veya kazıyarak çukur yahut delik açmak.
qewartî : r. Oyuk. Oyulmuş, içi oyulmuş.
qewaş : n. Süzgeç. Süzmeye yarayan alet.
qewimandin : l. Başa getirmek. Başa kötü bir hal gelmesine neden olmak.
qewimîn : l. Bir şey başa gelmek.
qewirîn : l. Kovulmak. Kovma işine konu olmak.
qewîn 1 : r. Sağlam. Dayanıklı, kolay bozulmaz, yıkılmaz.
qewîn 2 : r. Metin. Berk.
qewîn 3 : r. Sert. Kolay kesilmez.
qewîn 4 : r. Katı. Üzerinde parmakla basıldığı zaman basılan yeri çökmeyen veya az çöken.
qewînbûn : l. Berkinmek. Güç kazanmak, sağlamlaşmak.
qewînî 1 : n. Sağlamlık. Sağlam olma hali.
qewînî 2 : n. Dayanıklılık. Dayanıklı olma hali.
qewînî 3 : n. Berklik. Sağlamlık, sertlik, katılık.
qewînkirin 1 : l .Berkitmek. Sağlamlaştırmak. Sağlam bir hale koymak.
qewînkirin 2 : l. Dayanıklı hale getirmek.
qewît 1 : n. Hafif yemek.
qewît 2 : n. Kaynatılarak katı hale getirilmiş pekmez.
qewîtî : n. Sipariş. Yapılması ısmarlanan şey. Bir şeyin yapılmasını ısmarlamak.
qewîtkirin : l. Sipariş vermek. Bir şeyin yapılmasını veya gönderilmesini birine ısmarlamak.
qewlik : n. Bez çanta. Bezden okul çantası veya kitap koyacağı.
qey 1 : d. Neden. Bir olayı doğuran başka bir olayı sormak için kullanılır.
qey 2 : d. Niçin. Bir olayın amacını sormak için kullanılır.
qey 3 : d. Galiba. Görünüşe göre, sanılır ki, anlaşılır ki.
qeyax : n. Ekin biçerken parmaklara takılan parmaklık.
qeyd : n. Köstek. Hayvanın geniş adım atarak kaçmasını önlemek için iki ayağına bağlanan kısa ip veya zincir.
qeydbûn : l. Kösteklenmek. Hayvanın ayağına köstek vurmak.
qeydbûyî : r. Köstekli. Kösteklenmiş olan.
qeyddan : l.Kösteklemek. Hay-

vanın ayağına köstek vurmak.
qeysî : n. Zerdali. Etli, tatlı, sarı veya açık turuncu renkte, tek ve acı çekirdekli meyva ve bunun ağacı.
qeytan : n. Kaytan. Pamuktan veya ipekten sicim.
qiçqiç: n. Kaynayan yağ sesi.
qidoş : r. Uğurlu. Uğurlu olan, iyilik getirdiğine inanılan.
qidoşî : n. Uğur. Halkın kimi olgularda gördüğü iyilik müjdesi veya kimi nesnelerde var olduğuna inandığı iyilik kaynağı.
qijik : n. Kuzgun. Bir karga türü.
qijilandin : l. Güneşte yanmasına neden olmak.
qijilîn : l. Güneşte gereğinden fazla yanmak.
qijqij : n. Yaygara. Önemsiz bir neden dolayısıyla bağırıp çağırma.
qijqijok : n. Bir tür kuş.
qilopandî : r. Tepetaklak
qilopandîbûn : l. Tepetaklak olmak.
qilopandîkirin : l. Tepetaklak etmek.
qinyat 1 : n. Avunç. Acının hafiflemesi veya unutulması.
qinyat 2 : n. Avunma. Bir şeyle uğraşarak vakit geçirme, kendini unutma.
qinyatdan : l. Teselli vermek.
qir 1 : n. İmha etmek. Yok etmek.
qir 2 : n. Ayaz. Havanın duru olması hali. Duru havada kuru soğuk.
qiral : Kral.
qiralî : Krallık.
qirbûn : l. İmha olmak. Yok edilmek.
qirdik : n. Soytarı. Sanat bakımından değeri az olan söz ve davranışlarla halkı güldürüp eğlendiren kimse.
qirdikî : n. Soytarılık. Soytarı işi, soytarıca davranış.
qirêj : n. Kir. Vücudun, elbise ve çamaşırın, kullanılan her şeyin üzerinde biriken iğrendirici nesne.
qirêjbûn : l. Kirlenmek. Kirli hale gelmek.
qirêjî : n. Kirlilik. Kirli olma hali.
qirêjkirin : l. Kirletmek.
qirik 1 : n. Karakarga. Kuzgun.
qirik 2 : n. Boğaz. Boynun ön kısmı veya bu kısmı meydana getiren organlar.
qirik 3 : n. Yutak. Ağız ve burun boşluklarıyla gırtlak ve yemek borusu arasındaki boşluk olup çeperinin hareketiyle yutma işini sağlar.
qirmiz : n. Bir tür renk (pembe).
qirnî : n. Kene. Koyun, köpek, at gibi hayvanların derisine takılıp yerleşen ve asalak olarak yaşayan bö-

ceklerin genel adı.

qirş : n. Çöp. Dal veya tahta parçası.

qirşik : n. Çöp. Saman inceliğinde herhangi bir sap, dal, veya tahta parçası.

qitik 1 : n. Ördek. Perdeayaklılardan evcil, kazdan küçük bir kuş türü.

qitik 2 : n. Bir tür acur. Üstü hafif oluklu ve kimisi tüylüce olan, açık renkte, irice bir çeşit hıyar.

qîç : r. Sırıtkan. Her zaman sırıtma huyu olan.

qîçbun : I. Sırıtmak. Dişlerini göstererek gülmek.

qîçî : n. Sırıtkanlık. Sırıtkan olma hali.

qîm 1 : n. Rıza. Onaşma, erem.

qîm 2 : n. Beğeni. İnsanı bir şey için güzel veya çirkin hükmünü verdiren duygu.

qîrbûn : I. Ziftlenmek. Zift sürmek.

qîrkirin : I. Ziftlemek. Zift sürmek.

qîvar : n. Sapları kırmızımsı, ekşi ve yenilen bir bitki.

qoalîsyon : n. (Fr.) Koalisyon. Türlü partilerin katılmasıyla kurulan karma kabine.

qoçan : n. Tapu. Bir mülkün kimin olduğunu gösteren resmi belge.

qoq : n. Kafatası. Başın üst ve arka kısmından ibaret olup alın, yan , kafa, temel, kalbur ve şakak kemiklerinden meydana gelen ve içinde beyin, beyincik ile omuriliğin ilk kısmından ibaret kitle bulunan, az çok yumurta biçiminde kemik kutu.

qol : r. Boynuzsuz veya boynuzu kırılmış hayvan.

qola : n. (Sudan dilinden) Afrikanın sıcak bölgelerinde yetişen ve kola cevizi adı ile anılan, çekirdekleri kahveden daha uyarıcı olan, bazı içeceklerde ve hekimlikte kullanılan bir bitki.

qolej : n. (Fr.) Kolej. Lise derecesinde özel okul.

qolinc : n. Sancı. En çok iç organlarda saplama ve burkulma şeklinde görülen ağrı.

qoma : n. (Yun.)Koma. Kimi hastalıklar sırasında görülen ve anlama, duyma ve devinmenin az çok yitimiyle beliren dalgalı hal.

qomîser : n. (Fr.) Komiser. Güvenlik örgütlerinde üçüncü aşamaya yükselmiş polis görevlisi.

qomîsyon : n. (Fr.) Komisyon. Encümen. Kurultay, meclis gibi toplantıların, kimi konuları inceleyip hazırlamak üzere, kendi üyeleri arasından ayırdığı kurul.

qompartiman : n. (Fr.) Kompartıman. Vagon bölmesi.
qompîr : Patates.
qomûnîst : n. (Fr.) Komünist. Komünizm yanlısı.
qomûnîstî : n. Komünistlik. Komünizm. Topluluk içinde kişilerin her türlü iyelik haklarını, dini kaldırıp her türlü mala kamu ortak kılmayı güden öğreti.
qonax 1 : n. Dönem. Bir çağ içinde birbiri ardınca gelen başı sonu belli zaman süresi, devre.
qonax 2 : n. Konak. Bir günde alınan yol.
qongre : n. (Fr.) Kongre. Kurultay. Temel işleri konuşmak üzere bir kurumun belli zamanlarda veya gerektikçe yaptığı genel toplantı.
qonî 1 : n. Dağın güne bakan kısmı.
qonî 2 : n. (Yun.) Koni. Bir noktası daire çevresi üzerinde kayan, bir noktası da dairenin dışındaki sabit noktadan ayrılmayan doğrunun meydane getirdiği şekil.
qonser : n. (Fr.) Konser. Dinleyicilerin toplandıkları bir yerde sanatçıların müzik parçalarını çalmaları.
qonserwe : n. (Fr.) Konserve. Herhangi bir şekilde, bozulmayacak bir hale konmuş yiyecek.
qontak : n. (Fr.) Kontak. Karşıt elektirik taşıyan iki maddenin birbirine dokunması.
qooperatif : n. (Fr.)Kooperatif. İşbirliğine dayanan ortaklık.
qop : n. Doruk. Dağın en yüksek yeri, zirve.
qor : n. Durum. Bir şeyin içinde bulunduğu koşulların topu.
qorat : n. Sap. Bitkinin dal, yaprak, çiçek gibi kısımlarını taşıyan kısım.
qoreqor : n. Böğürtü.
qorim : r. Sakat. Bir yanı eksik.
qorimbûn : I. Sakatlanmak. Sakat hale gelmiş.
qorik 1 : n. Kuyruk sokumu. İnsanda omurganın alt ucunun bitimi.
qorik 2 : n. Sağrı.
qorimî : r. Felçli. İnmeli, felç olmuş.
qorimkirin : I.Sakatlamak. Sakat bir hale gelmek.
qornîş : n. (Fr.) Korniş. Perdeleri asmaya yarayan tahta veya maden, süslü, iğreti pervaz.
qoşxane : n. Kulplu tencere.
qotîk : n. Kıran. Bir topluluğun ve özellikle hayvanların büyük bir kısmını yok eden hastalık veya başka neden.
qotî : n. Tabaka. Cepte taşınan tütün veya sigara kutusu.

qozeqer : n. Gökkuşağı.
qozî 1 : n. Uç. Uzunca ve kabarık şeylerden sivri bitim noktası.
qozî 2 : n. Göz ucu.
qozî 3 : n. İğne. Bazı böceklerin sokucu organı.
qub : n. Kubbe. Yarımküre veya toparlakça kümbet biçimi verilen yapı damı.
qubik : n. Yarım kubbe şeklinde önü boşta yapıların merdiven başlarının damı.
qudum : n. Takat. Güç. Dinginliğe çeviren etken, direnci kıran veya direnç doğuran özellik.
qufilandin : I. Dondurmak. Donmasını sağlamak.
qufil : n. Asmakilit.
qufilî : r. Soğuktan donmuş olan.
qufilîn 1 : I. Donmak. Soğuktan ölmek.
qufilîn 2 : I. Üşümek. Soğuğun etkisini duymak.
qufilkirin : I. Asma kilit vurma kitlemek.
qul 1 : n. Delik. Derin çukur veya bir yandan bir yana açılmış deşik.
qul 2 : r. Delik. Delinmiş olan.
qulbûn : I. Delinmek. Kendisinde delik açmak.
qulêr : r. Delikli. Delinmiş durumda olan. Deliği veya delikleri olan.
qulibandin 1 : I. Aşırmak. Yüksek veya geçilmesi güç bir yerin öte yanına geçirmek.
qulibandin 2 : I. Tersyüz etmek. İçini dışına veya altını üstüne çevirmek.
qulibandin 3 : I. Kendinden yana olmasını sağlamak.
qulik : r. Küçük delik.
quling : n. Turna. Göçebe, uzun bacaklı iri bir kuş.
quliptin 1 : I. Aşmak. Yüksek, geçilmesi güç bir yerin öte yanına geçmek.
quliptin 2 : I. Üstüne binmek veya abanmak için atlamak veya dövüvermek.
qulkirin : I. Delmek. Delik açmak, delik hale getirmek.
quleteyn : n. Kaynak. İçinde su kaynayıp çıkan yer.
quloç : n.Tos. Alın veya boynuz vurmak.
qulpik1 : n. Geğirme fiili.
qulpik 2 : İlik. Kemiklerin iç boşluklarının dolduran yağlı madde.
qulpikhilan : I. Geğirme. Midede toplanan gazı sesle ağızdan çıkarmak.
qumbara : n. Bomba. Canlı veya cansız hedeflere atılan patlayıcı savaş aracı.
qumrî : n. Kumru. Güvercini andıran, ondan az küçük, boz renkli bir kuş.
qun : n. Kıç. Kuyruk sokumu bölgesi.

quncir 1 : n. Pıtrak. Hayvanların kıllarına ve insanların paçalarına takılan bir bitki tohumu.

quncir 2 : n. Çırnak. Yırtıcı hayvan tırnağı.

quncirandin : l. Çırmıklamak. Tırmıkla yarmak, çizmek.

qundere : n. Kundura. Kaba işlenmiş, bağsız, konçsuz ayakkabı.

qunderz : n. İşleme. İnce ve süslü el işi.

qunderzkirin : l. İşletmek. İnce ve süslü bir şekilde işlemek.

qunderzkirî : r. İşlemeli. Üstünde işlemeleri bulunan.

qunek : n. İbne. Cinsel zevkini başka erkeklerin altına yatarak sağlamayı huy edinmiş olan sapık erkek.

qunekî : n. İbnelik. İbne olma hali. İbne gibi davranma hali.

qunik : n. Dip, izmarit.

qungiran : r. Hantal.

qungiranî : n. Hantallık.

qunxişkî : n. Kıç üstü sürüne rek yürümek.

quntar : n. Etek. Dağ, tepe gibi yamaçlı şeylerin alt kısmı.

qupon : n. (Fr.) Kupon. Bir maaşı, vadesi gelmiş bir faizi veya hükümetçe dağıtılan bir şeyi almak için eldeki belgelerden koparılıp verilen parça.

quraftin : l. Devşirmek. Dermek, toplamak.

qurçik : n. Köşe. İki duvar arasında meydana gelen girinti.

qure : r. Kibirli. Kibiri olan kimse, burnu büyük, büyüklenmiş.

qurebûn : l. Kibirlenmek. Kibirli olmak, büyüklenmek.

quretî : n. Kibir. Kendini herkesten üstün tutma, başkalarına yüksekten bakma huyu.

qurimandin : l. Bir ögesinin işleyemez hale gelmesine meydan vermek.

qurimîn : l. Tutulmak. Bir üyesi işleyemez olmak.

qurm : n. Kütük. Ağaç gövdesinin kalını.

qurmiçandin : l. Buruşturma. Buruşuk hale getirmek.

qurmiçî : r. Buruşuk. Buruşmuş olan.

qurmiçîn : l. Buruşmak. Düzlüğü bozulup karışık, kırma ve katlamalar peydahlamak.

qurmiçong : r. Buruşuk şeylerin kırılma, buruşma çizgileri.

qurpik : n. Yutak. Ağız ve burun boşluklarıyla gırtlak ve yemek borusu arasındaki boşluk olup çeperlerin hareketiyle yutma işini sağlar.

qurpandin : l. Yutmak. Ağızda bulunan bir şeyi yutağa

götürüp oradan mideye indirmek.

qurs 1 : r. Şiddetli. Yeğin, zorlu, sert, hızlı.

qurs 2 : n. (Fr.) Kurs. Dar bir konu üzerine verilen ve az bir zaman süren dersler.

qursik 1 : n. İnce bulgurdan yapılan, saçta pişirilerek yenen kalınca çörek biçiminde yiyecek.

qursik 2 : n. Yuvarlak ve yassıca şey, çörek.

qurt 1 : n. Yudum. Bir defada yutulacak miktar.

qurt 2 : n. İçim. Bir defada içilen miktar.

qurtdan : l.Yudumlamak. Yudum yudum içmek, acele etmeden içmek.

quruş : n. (İt.) Kuruş. Liranın yüzde biri değerinde Türk parası.

qusan 1 : n. Kesilme fiili.

qusan 2 : n. Yarılma, çatlama fiili.

qusandin : l. Kesmek. Makasla bir şeyi ikiye ayırmak. Kesici bir aletle yaralamak. Ucunu almak.

qusîn 1 : l. Kesilmek. Kesme işine konu olmak.

qusîn 2 : l. Çatlama. Bir cisim, özellikle deri, yarılmak.

qut 1 : r. Kısa. Başkasına göre boyu az olan.

qut 2 : r. Bodur. Çok kısa boylu ve tıknaz.

qutbûn : l. Kopyalamak. Bir yerinden ikiye ayrılmak, yerinden olmak.

qutebir : r. Kestirme. Alışılan yolun dışında, kısa yol.

qutifandin : l. Soğuktan kesilmesine yol açmak.

qutifîn : l. Soğuktan kesilip hareketsiz hale gelmek veya hareketi ağırlaşmak. Üşümek.

qutik : n. Gömlek. Ceket veya yelek altında giyilen dış çamaşır.

qutup : n. (Er.)Kutup. Yeryuvarlağının, ekvatordan en uzak olan ve yer ekseninin geçtiği varsayılan iki noktasından her biri.

quz : n. Ferç. Dişi canlılarda üreme aygıtının dış kısmı.

quzilqurt : n. Bir hakaret sözü. Zıkkımın körü.

quzmaz : n. Çiğ yenilir ekişimsi bir yabani ot.

qûç : n. Koni.

qût : n. Zahire. Aşlık.

L

labat : n. Kımıldama. Yerinden biraz oynamak, devinme fiili.

labitandin : I. Kımıldatmak. Yerinden biraz oynatmak, hafifçe devindirmek.

labitayî : r. Hareketli. Hareketi çok olan, canlı, kıpırdak.

labitîn : I. Kımıldamak. Yerinden biraz oynamak. Yerinden hafif hafif devinmek.

labut : n. Üvendire. Hizmet öküzlerini dürtmekte kullanılan ucu bezli uzun değnek.

lacîwerd : r. Lacivert. Koyu mavi.

laçik : n. Kordale. Geniş ipekli şerit.

lagam : n. Gem. Atı zor altında tutabilmek için, ağzına takılan demir alet.

lajwerd : n. Maden. Metal.

lakeşe : n. Dörtgen. Dört kenarı olan çokgen, dörtkenar.

lal : n. Dilsiz. Söz söyleme alışkanlığı olmayıp düşündüğünü ancak işaretlerle anlatabilen kimse.

lalbûn : I. Dili tutulmak. Herhangi bir neden dolayısıyla söz söyleyemez oluvermek.

lalengî : n. Mandalina. Portakaldan küçük, kabuğu kolay soyulur, bir meyve.

laleş : n. Yezidi kabesi, laleşe giden Yezidi hacısı.

lam : n. Avurt. Yanağın ağız boşluğuna gelen yeri.

lamba : n. (Yun.) Lamba. Petrol gibi yanıcı bir madde yanarak veya elektirik akımıyla geçerek ışık veren aygıt.

lamlate : n. Kas.

langeçîç : n. Yenilir bir ot.

lap 1 : n. Pençe. Zorlu el.

lap 2 : n. Apaz. Avuç. Bir avuç miktarı.

lapdan : I. Apazlamak. Avuçlamak. Avuçla kavramak.

laphilanîn : I Şahlanmak. At, şaha kalkmak. Öfkelenip saldıracakmış gibi bir tavır takınmak.

lapik : n. Eldiven. Elleri soğuktan korumak için veya başka ereklerle giyilen, kumaştan yahut deriden yapılmış el giysisi.

lare : r. Eğik çizgi. Eğik. Dik olmayan.

lask : n. Bitki.

lastîk : r. (Yun.) Lastik. Kauçuktan yapılmış şey.
laş 1 : n. Gövde. Hayvanlarda baş, ayak ve kuyruktan geri kalan kısmı.
laş 2 : n. Leş. Hayvan ölüsü.
laşgiran : r. Ağırcanlı. Hareketleri ağır ve sıkıcı kimse.
laşxwer : n. Etobur. Memeli hayvanların, arslan, kaplan, kedi, köpek gibi çeşitlerini içine alan, keskin ve parçalayıcı diş ve tırnakları olan takımı (yabani).
lat 1 : n. Kaya. Büyük ve sert taş kitlesi.
lat 2 : n. Ar. Yüz metre kare tutarında yüzey ölçüsü birimi.
latik : n. Evlek. Dönümün dörtte biri.
latim : n. Bulaşma fiili.
latimandin : l. Bulaştırmak. Bulaşmasına yol açmak.
latimî : r. Bulaşık. Bulaşmış olan.
latimîn : l. Bulaşmak. Bir nesne üzerine sürülen bir şey yüzünden kirlenmek.
lava 1 : n.Yalvarma fiili.
lava 2 : n. Minnet fiili.
lavakar : n. Minnettar. Birine karşı minnet duyan, gönül borçlusu.
lavakarî : n. Minnettarlık. Minnettar olma hali.
lavakirin : l. Yalvarmak. Bir şeyi dilerken kendine acındıracak veya karşısındakinin gönlünü okşayacak sözler söylemek.
law 1 : n. Evlat. Bir kimsenin oğlu veya kızı.
law 2 : r. Genç. Henüz yetişmiş olup daha orta yaşa gelmemiş.
lawanî : n. Gençlik. Genç olma hali veya bu halin çağı.
lawanta : n. (İt.) Lavanta. La-vanta çiçeğinden yapılan ispirtolu esans.
lawejok : n. Ağıt. Ölen bir kimsenin iyi hallerini ve onun ölümünden duyulan acıları döküp saymak üzere söylenen söz veya okunan ezgi, yazılan yazı.
lawij : n. Hutbe. Cuma ve bayram namazlarında mimberde okunan dua ve verilen öğüt. Dini söylev.
lawik 1 : n. Şarkı. Aşk üzerine söylenen şen, şakrak nakaratlı ve ara nameli parçaları.
lawik 2 : n. Erkek çocuk. Oğlan.
layen 1 : n. Cins. Genel ve başlıca nitelikleri aynı olmak dolayısıyla bir arada irdelenen şeylerin topu.
layen 2 : n. Yön, yan. Bir şeyin yüzlerinden herhangi birinin baktığı yan, cihet.
layî : b. Gibi. -e benzer, -imiş-çesine, benzer tarzda.

lebikandin : I. Uğraştırmak. Uğraşmasına yol açmak.
lebikîn 1 : I. Uğraşmak. Sürekli ve çok çalışmak. Vaktini iyi bir işe vermek.
lebikîn 2 : I. Kurcalamak. Ele almak. Karıştırıp azdırmak (çıban).
lebk 1 : n. Oyalamak fiili.
lebk 2 : n. Uğraşı.Meşguliyet. Uğraşılan şey.
lef : n. Kesir. Bir birimin bölündüğü eşit parçalardan herbiri veya birkaçı.
lagan : n. Pranga. Eskiden ağır cezalıların ayaklarına takılan kalın zincir.
legleg : n. Leylek. Göçebe, uzunbacaklılardan, yuvasını evlerin damlarında ve bacaların üstünde kuran faydalı bir hayvan.
leheng : r. Kahraman. Bir olayda yer tutan kişi.
lehengî : n. Kahramanlık. Kahraman olma hali.
lehî : n. Sel. Sürekli yağmurlardan veya eriyen karlardan meydana gelip önüne ne gelirse alıp götüren taşkın su.
lehîm : n. (Er.) Lehim. İki maden parçası birbirine yapıştırmak için eritilerek sürülen kalay veya başka maden.
lehîmbûn : I. Lehimlemek. Lehimle yapıştırmak.
lehîmkirin : I. Lehimlemek. Lehimle yapıştırmak için eritilerek sürülen kalay veya başka maden.
lehîmkirî : r. Lehimli. Lehimle tutturulmuş.
lejwar : Maden.
lejwarî : n. Madeni.
lek : n. Mika. Sıcağa ve ateşe dayanıklı, ince ve esmer yapraklara ayrılan, saydam bir taş olup yaprakları cam gibi kullanılır.
lekan : n. Kasnak. Enli çember. Kalbur ve tef gibi şeylerin tahta çemberi. Nakış işlemek için gergef gibi, kumaş germeye yarayan tahtadan enlice çember.
lekîn : r. Mikadan imal edilmiş olan şey.
leq 1 : n. Bölük düzeyinde askeri birlik.
leq 2 : n. Teprenme, kıpırdanma fiili.
leqandin1 : I .Tepretmek. Tepretme işine konu etmek.
leqandin 2 : I. Kımıldatmak.
leqem : n. Lağım. Yer altında açılmış dar yol.
leqîn 1 : I. Sallamak. Kendini sallamak.
leqîn 2 : I. Kımıldatmak. Yerinden biraz oynamak.
leqîn 3 : I. Sarsılmak.
lem 1 : n. Köken. Kavun, karpuz gibi yere yatan bitkilerin teki veya dalı.
lem 2 : n. Akıntı. Suyun her-

hangi bir yöne doğru yer değiştirmesi.

lenger : n. Çapa. Gemi demiri.

leristin : I. Süzülmek. Zayıflamak.

lerizandin : I. Titretmek. Titremesine yol açmak.

lerizîn : I. Titremek. Biteviye kısaca kımıldamak.

lerz : n. Bitkinlik. Bitkin olma hali.

leşker : n. Asker. Erden mareşale kadar orduda görevli herkes.

leşkergeh : n. Kışla. Askerlerin barınması için kurulmuş büyük yapı.

leşkerî 1 : r. Askeri. Askerlikle ilgili.

leşkerî 2 : n. Askerlik. Asker olma hali, asker ödevi, ordu hizmeti.

levabûn : I. Bölüşülmek. Bölünmek. Bölmek işine konu olmak.

levakirin 1 : I. Bölüştürmek. Bölüşmek işini yaptırmak.

levakirin 2 : I. Bölüşmek. Paylaşmak, üleşmek. İki veya daha çok kişi, bir şeyden payını almak.

levanîn 1 : I. Uyuşturmak. Anlaşmasını sağlamak.

levanîn 2 : I. Denk getirmek. Denkleştirmek. İki veya ikiden artık şeyleri birbirine denk getirmek.

levbûn 1 : I. Denkleşmek. Birbirine denk olmak.

levbûn 2 : I. Barış içinde olmak.

levhatin 1 : I. Uyuşmak. Her hususta birbirine uymak. Bir iş üzerinde birbirine uymak.

levhatin : I. Denk gelmek.

lew : d. Onun için, ondan dolayı.

lewaş : n. Pide. Bir parmak kalınlığında pişirilen yassı ekmek.

lewitandin : I. Kirletmek. Kirli kılmak. Pislemek.

lewitî : r. Kirli. Kiri olan.

lewitîn : I. Kirlenmek. Kirli hale gelmek.

lewma : n. Dolayı. -den ötürü. d. Ötürü.

lewleb 1 : n. Sarkaç. Sallanım deviminini yapan araç.

lewleb 2 : n. Ayran tulumu sopası.

lewlibîn : I. Yürürken bir saga bir sola hafifçe eğilmek.

lewm 1 : n. Sitem. Hoşa gitmeyen bir davranıştan dolayı, öfke göstermeksizin kızgınlık anlatmak için birine söylenen söz.

lewm 2 : n. Serzeniş. Başa kakma, takaz.

lewmkirin : I. Kınamak. Yapılan bir işin kötü görüldüğünü bildirir söz söylemek.

lewn : n. Şekil. Bir cismin dış

çizgileri bakımından niteliği, biçim. Tarz, yol.

leyistandin : l. Oynatmak. Oynamak işini yaptırmak.

leyistik : n. Oyun. Hoş vakit geçirmek için karşılıklı yapılan eğlenceli yarış. Herkese hoş vakit geçirtmek için yapılan eğlendirici, şaşkınlık uyandırıcı, öğretici veya estetik duyguları okşayıcı hüner.

leyistin : l. Oynamak. Çocukları ve hayvanları, içgüdü ile kendilerini eylendiren ve yeteneklerini geliştiren davranışlarda bulunmak. Oyun halinde bulunmak.

leyistok : n. Oyuncak. Çocukların oynayıp eylenmesine yarayan şey.

leylan : n. Serap. Çölden, uzaktan su gibi görünen ışık yanıltmacı.

leymûn : n. Limon. Turunçgillerden bir ağaç. Bu ağacın sarı renkli, kabuğu kokulu, suyu ekşi meyvası.

lez 1 : n. Çabukluk. Çabuk olma hali, hız.

lez 2 : n. Acele. Tez davranma, tezlik. Çabuk davranma zoru. Tez elden yapılması gereken.

lezan 1 : n. Hızlanma fiili.

lezan 2 : n. Acele etmek fiilli.

lezandin 1 : l. Hızlandırmak. Hız vermek. Hızını arttırmak.

lezandin 2 : l. Acele ettirmek. İvdirmek. Çabuklaştırmak.

lezgîn 1 : r. Aceleci. Hep acele iş görmeye alışmış olan, çabuk sabırsızlaşan, telaşçı.

lezgîn 2 : r. Çabuk. Alışılandan veya gösterilenden daha kısa bir zamanda, tez.

lezîn 1 : l. Hızlanmak. Hız almak, hızı artmak.

lezîn 2 : l. İvmek. Çabuk davranmak. Acele etmek.

lê 1 : g. Ama. Anlattıkları düşünceler arasında ayrılık bulunduğu kabul edilen iki cümleyi birbirine bağlamaya yarar.

lê 2 : g. " lakin", " yalnız" gibi uyarma anlatır.

lê 3 : n. Geçerli. Geçerliliği kabul edilen.

lê 4 : c. "Üstünde" anlamında bir birleşik zarf.

lê 5 : b. Kadına hitapta kullanılan bir ünlem.

lêanîn 1 : l. Uydurmak. Uymasını sağlamak.

lêanîn 2 : l. Yakıştırmak. Yakışacak bir hale koymak, uygun düşürmek.

lêbelê : g. Ne ki, ne var ki, ancak anlamında kullanılır.

lêbûn 1 : l. Uymak. Bir şeyin bir yanı, başka bir şeyin bir yanıyla biçimi biçimine gel-

mek. Yakışmak, birbirini tutmak. Denk gelmek.

lêdan 1 : n. Dayak. Bir insanı veya bir hayvanı dövmek işi.

lêdan 2 : I.Yapıştırmak. Yapışmasını sağlamak.

lêdan 3 : I.Sürmek. Bir maddeyi dokundurarak gezdirmek yoluyla bir yüzey üzerine ince bir tabaka halinde bırakmak.

lêdan 4 : I. Çakmak. Vura vura sokup yerleştirmek.

lêdan 5 : I. Çalmak. Ses çıkarmaya yarar şeyi seslendirmek (zil).

lêxebitîn : I. Kurcalamak. Karıştırarak zorlamak.Karıştırıp azdırmak.

lêxistin 1 : I. Dövmek. Birinin canını acıtmak ereği ile üst üste vurmak.

lêxistin 2 : I. Yapıştırmak. Yapışmasını sağlamak.

lêgeran 1 : I. Dolanmak. Bir şeyin çevresine sarılmak. Bir şeyin dolayında gezmek.

lêgeran 2 : I. Aramak. Bir şeyi bulmaya çalışmak. Bir şeyin yokluğunu duyarak geri gelmesini istemek.

lêgerandin 1 : I. Aratmak. Aramak işini yaptırmak.

lêgerandin 2 : I. İncelemek. İnceleme işini yaptırmak.

lêgerîn : n. Muayene. Gözden geçirme, yoklama.

lêgermbûn : I. Isınmak. Yadırgamaz olmak, hoşlanır olmak, alışmak.

lêgermkirin : I. Isındırmak. Birinin bir şeye ısınmasını sağlamak, alıştırmak.

lêgirtin 1 : I. Kusuruna bakmak.

lêgirtin 2 : I. Ölçüştürmek. Aradaki farkı bulmak üzere iki şeyi yanyana getirmek, karşılaştırmak, mukayese etmek.

lêhatin 1 : I. Yaramak. Sağlık bakımından elverişli olmak.

lêhatin 2 : I. Uymak. Yakışmak birbirini tutamak.

lêk : Ek.

lêkanîn : I. Uzlaştırmak.Uzlaşmasını sağlamak

lêkbûn 1 : I. Eklenmek. Bir şeyi ek olarak kullanmak. Birbirine katarak çoğaltmak.

lêkbûn 2 : I. Uzlaşmak. Aralarında meydana çıkan düşünce veya çıkar ayrılığını kaldırarak uyuşmak.

lêker : n. (Rêz.) Fiil. Hal veya eylem anlatmakla beraber bu hal veya eylemin kipini, zamanını ve çoğu şahsını da belirten kelime.

lêketin : I. Çarpmak. Hızla değmek, vurmak. Hızla bir yere vurulmak.

lêkirin 1 : I. Giydirmek. Giyme işini yaptırmak.

lêkirin 2 : l. Üstüne su dökmek.

lêkirin 3 : l.Yüklemek. Bir taşıt veya hayvanın üstüne alabildiği kadar veya ona yakın yük koymak.

lêkolan 1 : n. Araştırma. Araştırma eylemi.

lêkolan 2 : n. Konuşulan şey. Konu.

lêkolandin : l. Araştırmak. Araştırma işini yaptırmak.

lêrastkirin : l. Doğrulmak. Ona doğru yönelmek. Bir şeye belli bir yön vermek.

lêv 1 : n. Dudak. Ağzın, ön dişlerini örten ve dışarıya doğru az veya çok kıvrılan üst ve alt kenarlardan her biri.

lêv 2 : n. Kenar. Pervaz, çizgi, antika, baskı, yan ve çerçeve süsü.

lêvegerîn : Tekrarlamak. Tekrar etmek, yeni baştan yapmak, yinelemek.

lêvkî : r. Sözlü. Sözle yapılan.

li : b. Tarafında, içinde anlamında bir ön edad.

lib 1 : n. Tane. Tahılları veya salkım halindeki meyvaları meydana getiren tohumlardan herbiri.

lib 2 : n. Adet. Kendi başına tek bir varlık diye alınan şeyler hakkında sayı birimi olarak kullanılıbilir.

libade : n. Astarla yüz arasına ısıyı korumak için pamuk ve benzeri şeyler konularak dikilen, yakasız dış giyisi.

libandin : l. Tanelemek. Tanelerini ayırmak.

liberxistin 1 : l. Açıklamak. Bir sözün, bir yazının ne anlatmak istediğini belirtmek.

liberxistin 2 : l. Göstermek. Belirtmek. Kanıtla inandırmak.

liberxwedan 1 : l. Direnmek. Birini karşı olarak herhangi bir düşüncede, bir istekte veya bir durumda saplanıp kalmak, ayak diremek.

liberxwedan 2 : l. Çabalamak. Güç bir durumdan kurtulmak veya gücünün yetmediği bir işi yapmak için uğraşmak.

liberxweketin 1 : l. Üzülmek. Üzülmek işine konu olmak. Üzüntü duymak.

liberxweketin 2 : l. Mahçup olmak.

liberketin : l. Hayıflanmak. Acınmak, üzülmek, yerinmek.

libê : ba. Efendim. Bir sesleniş karşısında "buradayım" anlamında kullanılır. Anlaşılmayan bir sözü tekrarlatmak için söylenir.

liçinandin : l. Ürkütme. Ürküntü vermek.

liçinîn : l. Ürkmek. Korkup sıçramak. Şaşkınlıkla karışık korku duymak.

lidar : r. Kurulu. Kurulmuş durumda olan.
lidarbûn : I. Kurulma. Kurmak işine konu olmak.
lidarkirin : I. Kurmak. Bir şeyin meydana gelmesine yardım eden parçaları yolunca birleştirip bir tüm haline getirmek. Meydana getirmek.
lixweda : I. Kendini dövmek. Aşırı derecede üzülerek çırpınmak
lixwekirin 1 : I. Giyinmek. Kendi kendini giydirmek veya kendine bir şey giydirmek.
lixwekirin 2 : I. Dökünmek. Kendi üstüne dökmek..
lixwepişkîn 1 : n. İşkillenme. Şüpheli ve vesveleli hale gelme.
lixwepişkîn 2 : I. İşkillenmek. İşkilli hale gelmek.
lihbok : n. Soytarı. Söz ve davranışları halkı güldürüp eğlendiren kimse.
lihbokî : n. Soytarılık. Soytarıca davranış.
lihevanîn 1 : I. Uydurmak. Uymasını sağlamak.
lihevanîn 2 : I. Uyarlamak. Biribirine şu veya bu bakımdan uyar hale getirmek.
lihevanîn 3 : I. Barıştırmak. Barışmalarını sağlamak.
lihevanîn 4 : I. Uzlaştırmak. Uz-laşmalarını sağlamak.
lihevanîn 5 : I. Anlaştırma. Anlaşmalarını sağlamak.
lihevxistin 1 : I. Çarpıştırmak. Çarpışmak işini yaptırmak.
lihevxistin 2 : I. Çatmak. Elbise parçalarını dikmeden önce teğel veya iğne ile tutturmak.
lihevhatin 1 : I. Barışmak. İki taraf aralarındaki dargınlığı kaldırmak.
lihevhatin 2 : I. Uzlaşmak. Aralarında meydana çıkan düşünce veya çıkar ayrılığını kaldırarak uyuşmak.
lihevhatin 3 : I. Anlaşmak. Düşünce veya erek bakımından birleşmek.
lihevhatî 1 : r. Muntazam. Düzgün, düzenli, derlitoplu.
linevhatî 2 : r. Yakışıklı. Hoşa giderek hayranlık uyandıran.
lihevketin : I. Çarpışmak. Birbirine çarpmak, vuruşmak.
lihevkirin : I. Uzlaşmak. Uyuşmak.
likumandin : I.Tökezletmek. Engele çarpıp sendelemek.
likumîn : I. Tökezlemek. Engele çarpıp sendelemek.
liq 1 : n. Bölük. Üçü veya dördü bir taburu meydana getiren askeri birlik.
liq 2 : n. Şube. Bir kurumun ikinci aşamadaki iş yerlerinden her bir kolu.
liqabûn : I Karşılaşmak. Karşı karşıya gelmek, rastlaşmak.
liqat : n. Başak. Arpa, buğday, yulaf gibi ekinlerin,

tarlalarda kalmış ürünü ve bu ürünü toplama işi.

limêj : n. Namaz. Tanrıya edilen kulluk.

liserdan : I. Üste vermek. Bir şeyi başka şeyle değiştirirken ona bir şey daha katmak.

liserkirin : I. Üstelik vermek, feda etmek, eklemek.

livandin : I. Devindirmek. Devinmesine yol açmak.

livîn 1 : n. Yatak. Uyumak için yatılan yer.

livîn 2 : I. Hareket etmek.

livok : n. Organ. Bitkilerde veya hayvanlarda, yaşamak için gerekli ve yararlı görevi bulunan vücut parçası.

lîç : n. Parça. Bir tümden ayrılan, ayrı sayılan şey.

lîçik : r. Azıcık. Biraz, pek az.

lîkitik : n.Sümük.Sümükdoku hücrelerinin ve bu doku üzerinde bulunan bezlerin salgısı.

lîra : n. Lira. Devletçe bastırılan paranın yüz kuruş değerinde Türk lirası.

lîs : n. Tünek. Kuşların, evcil kanatlarının üzerinde tünekledikleri dal veya sırık.

lître : n. (Yun.) Litre. Sıvıları ölçmede kullanılan, bir desimetre küp hacminde ölçü birimi.

lîwan 1 : n. Ayvan. Bir tarafı dışarıya doğru açık olan oda.

lîwan 2 : n. Gem. Atı zor altında tutabilmek için, ağzına takılan demir alet.

lod 1 : n. Küme. Tümsek biçimindeki yığın.

lod 2 : n. Yığın. Bir şey yığılarak meydana getirilen tepe.

lod 3 : n. Öbek. Maddeleri ve nitelikleri bakımından birbirine yakın şeylerin topu.

lodkirin : I. Yığmak. Bir tepe meydana getirecek şekilde biriktirmek.

lokîn 1 : I.Salınmak.Yürürken uyumlu devinimlerle hafifçe bir yandan bir yana eğilmek.

lokîn 2 : n. Tırıs. Binek hayvanının çaprazlama ayak atarak hızlı ve sarsıntılı yürüyüşü.

loqomotif : n. (Fr.) Lokomotif. Trenleri çeken tekerlekli, büyük buhar makinesi.

lome : n. Kınama. Kınamak eylemi, ayıplama, takbih.

lomebûn : I. Kınanmak. Yapılan bir işin kötü görüldüğünü bildirir söz söylemek.

lomekirin : I. Kınamak.

lor : n. Lor. Bir çeşit taze, yumuşak ve tuzsuz beyaz peynir.

lorik : n. Ekşimik. Yağı alınmış sütten yapılan peynir.

lorî : n. Ninni. Küçük çocuk-

ları uyutmak için söylenen söz veya türkü.

lorîn : I. Ninni söylemek.

lotik 1 : n. Hoplama. Hoplama eylemi.

lotik 2 : n. Zıplama.Zıplamak eylemi.

lotikdan 1 : I. Zıplamak. Sevinçten veya oyun için, bulunduğu yerden havaya fırlamak.

lotikdan 2 : I. Hoplamak. Sevinçten veya oyun için, bulunduğu yerden havaya doğru bir fırlayış yapmak.

lotim : n. Bölük, kesim, parça.

lotke : n. Sandal. İnsan taşıyacak şekilde yapılmış, kürekle yürütülen, küçük deniz teknesi.

lovik : n. Soya. Yağ çıkarılan bir çeşit fasulye.

lublub : n. Yalvarma eylemi. Yakarma eylemi.

lublubkirin : I. Yalvarmak. Bir şeyi dilerken kendini acındıracak veya karşısındakinin gönlünü okşayacak sözler söylemek.

lûf : n. Lif. Tel. Demet halindeki kimi bitki oluşumlarını meydana getiren ve iplik biçiminde ince olan madde.

lûfik : n. Lif. Banyoda sabun köpürtüp yıkanmak için kullanılan ve bazı bitkilerin telleri didiklenerek yapılan gevşek yumak.

lûle 1 : n. Boru. İçi boş, iki yana açık, uzun ve dar silindir.

lûle 2 : n. Namlu. Tüfek ve tabancanın uzun demir kısmı.

lûlik : n. İmbik. Damıtma işi için kullanılan aygıt.

M

ma : b. Soru edatı.

maç : n. Öpücük. Sevileni yüzünden öpme veya kendini ona öptürme. Öpme eylemi.

maçkirin : l.Öpmek.Sevgi veya saygı duygusuyla dudaklarını bir şeye değdirip, hafif bir emme hareketi yapar gibi olmak.

mad : n. Beniz. Yüz rengi.

madavêtin : l. Benzi atmak. Birdenbire benzi solmak.

madkirin : l.Somurtmak. Küskünlüğünü veya bir şeye sıkıldığını anlatır yolda yüzünü buruşturmak, surat asmak.

maf : n. Hak. Düzenin gerektirdiği veya birine ayrıldığı şey. Dava veya savda gerçeğe uygunluk, doğruluk.

mafxwarin : l. Hakkını yemek. Başkalarının hakkını vermemek.

mafxwer : r. Hak yeme alışkanlığı olan kimse.

mafhezker : r. Haksever. Hak bildiği şeyden ayrılmayan.

mafhezkerî : n. Hakseverlik. Hak sever olma durumu.

mafkirin : l. Hakketmek. Yaptığı bir iş dolayısıyla bir şeye hak kazanmak.

mafnas : r. Haktanır. Herkesin hakkına saygı gösteren.

mafnasî : n. Haktanırlık. Haktanır olma durumu.

magaza : n. (Er.) Mağaza. Büyük dükkan. Eşya ve azık deposu.

magest : n. Makas.

maxwene : d. Sanki. Sorulu cümlelerde, anlatılan düşünce üzerine daha çok dikkat çekmeye yarar.

mahsur : n. Omur. Omurgayı meydana getiren kemiklerin ortak adı.

mak : r. Anaç. Yavru yetiştirecek hale gelmiş olan hayvan.

maker : n. Dişi eşek.

makîna : n. (Yun.) Makina. Belli bir işi kendi kendine, düzgün ve bir örnekte yapacak şekilde düzenlenmiş aygıt.

maqara : n. Makara. Üzerine iplik, tel, şerit gibi şeyler sarılan, ekseni boyunca delik silindir.

maqas : n. (Er.) Makas. Kağıt, bez ve saç gibi şeyleri kesmeye yarar alet olup birbirine ortadan çapraz eklen-

miş iki bıçak.
maqul : r. Saygın. Saygı gösteren.
maqulî : n. Saygınlık. Saygın olma hali.
mal 1 : n. Ev. Yalnız bir ailenin oturabileceği şekilde yapılmış konut.
mal 2 : n. Mülkiyet.
malava : r. Esen olma hali.
malavabûn : I. Esen olmak.
malavakirin : I.Esenlik dilemek.
malavayî : n. Esenlik. Esen olma hali. Sağlık, afiyet, sıhhat.
malbat : n. Aile. Karı, koca ve çocukların meydana getirdiği topluluk. Aynı soydan gelen kimseler zinciri. Aralarında kandaşlık veya yakınlık bulunan kimselerin topu.
malbavan : n. Babaevi, baba ocağı.
maldar 1 : r. Mal sahibi.
maldar 2 : n. Sermayedar. Sermayesi olan, anamalcı.
malxerab : r. Yıkıma uğramış.
malxerabbûn : I. Yıkıma uğramak.
malxerabî : n. Yıkım. Büyük zarar.
malxerabkirin : I. Yıkıma, büyük zarara uğratmak.
malxwer : r. Müsrif. Tutumsuz, savurgan kimse.
malxwerî : n. Müsriflik. Müsrif olma hali, savurganlık.
malxezûran : n. Kadının eşinin baba ailesinden gelen kimselerin topluluğu.
malik 1 : r. Evcik. Küçük ev.
malik 2 : n. Bölme. Göz. Öteberi konulan ve bölmeleri olan bir şeyin her bölmesi.
maliştandin : I. Süpürtmek. Süpürme işini yaptırmak.
maliştin : I. Süpürmek. Bir şeyin üzerindeki çerçöpü, toz gibi şeyleri süpürge, fırça veya başka bir araçla toplamak.
malî : n. Aile halkı.
malîn 1 : I. Süpürülmek. Süpürme işi yapılmak.
malîn 2 : I. Silmek. Ter, gözyaşı gibi ıslaklığı elle silmek.
malmîrat : r. Ocağı körelmiş kişi ya da aile.
malmîratbûn : I. Ocağı körelmek. Ocağı sönmek. Soyu tükenmek.
malmîratkirin : I. Ocağı söndürmek. Aile topluluğunun yok olmasına sebep olmak.
malpereset : r. Haris. Açgözlü, doymaz, gözü doymaz.
mam : n. Amca. Babanın erkek kardeşi.
mamik : n. Bilmece. Bir şeyin adını anmadan niteliklerini üstü kapalı söyleyerek o şeyin ne olduğunu buldurmaya çalışma şeklindeki eğlence.
mamoste : n. Öğretmen. Başkalarına bir ders konusunu

ögretmeyi iş edinen kimse.
mamosteyî : n. Öğretmenlik. Öğretmenin görevi.
man : n. Kalma. Kalmak eylemi.
mandalakirin: I.Yadsımak. Yapmış olduğu veya tanık olarak bilmekte olduğu bir şeyi yapmadığını veya bilmediğini söylemek.
mandî : r. Bitkin. Gücü tüken miş olan.
mandîtî : n. Bitkinlik. Bitkin olma hali.
mar : n. Yılan. Sürüngenlerden, ayaksız, ince ve uzun olanların genel adı, uzun hayvan.
marastandin : I. Sömürmek. Sömürme işini yaptırmak.
marastin : I. Sömürmek. Dudaklarını yapıştırarak soluğu ile çekip içmek. Bir yerin zenginlik kaynaklarını kimseye sormadan ve ilgililere danışmadan eline alıp onlardan geniş ölçüde yararlanmak.
margîşk : n. Engerek. İki, üç karış uzunluğunda, başı üç köşeli, rengi kara veya karaya yakın koyu zehirli bir yılan türü.
marmarok : n. Kertenkele. Uzun vücutlu, sivri kuyruklu, çevik, küçük sürüngen hayvan.
marmasî : n. Yılanbalığı. Yılanı andıran, ince uzun ve eti beğenilen bir balık.
marok : n. Dolama. Tırnak yöresindeki yumuşak kısımların, kimi vakit de kemiğini yangısından ileri gelen ağrılı şiş.
martal : n. Kalkan. Oktan veya kılıçtan korunmak için, yassı ve tekerlek korunmalık.
mase : n. (Lat.) Masa. Üstünde veya çevresinde türlü işlerin yapıldığı, yüksekçe, genişçe ve ayaklı tabla.
masî : n. Balık. Su içinde yaşayıp en çoğu solungaçla nefes alıp yumurtadan üreyen hayvanların genel adı.
masîvan : n. Balıkçı. Balık avcısı.
masîvanî : n. Balıkçılık. Balıkçının mesleği, balık avı.
masîwa : n. Mühlet.
mast : n. Yoğurt. Maya katılarak koyulaştırılmış süt.
masluka : n. Adele. Kas. Kasılarak vücudun devinimlerini sağlamaya yarayan organlardan her biri ve bu organların telsi olan dokusu.
maşik 1 : n. Maşa. Ateş veya kızgın bir şey tutmaya yarayan maden çatal alet.
maşik 2 : n.Börülce. Göbeği koyu renkli bir çeşit fasulye.
maşot 1 : n. Tırtıl. Kelebek kurtçuğunun yumurtadan çıktıktan sonra krizalit oluncaya ka-

darki durumu.

maşot 2 : n. Kırkayak. Eklembacaklı hayvanlardan çokbacaklılar sınıfına giren sıcak ve ılık iklimlerde yaşayan, uzun vücutlu bir hayvan.

mat : n. Şaşma eylemi.

matbûn : I. Şaşmak. Umulmayan, beklenmeyen veya oluş yolu anlaşılmayan bir olgu karşısında düşünce karışıklığı geçirmek.

mathiştin : I. Şaşırmak. Şaşırmasına yol açmak.

matî : n . Şaşkınlık. Şaşkın olma hali veya şaşkınca davranış.

matran : n. (Yun.) Piskopos. Bir bölgenin din işlerine başkanlık eden papaz.

matranî : n. Piskoposluk. Piskopusun idare ettiği bölge.

mawê 1 : n. Süre. Bir olayın başı ve sonu arasındaki belirli zaman.

mawê 2 : n. Mühlet. Bir işin yapılması veya bir borcun ödenmesi için gösterilen süre. Vade.

mayin 1 : I. Kalmak. Olduğu halde durur olmak, sürüp giderek olmak.

mayin 2 : I.Konmak. Kısa bir süre içinde çadır kurup yerleşmek.

mayin 3 : I. Eyleşmek. Oyalanmak.

mayî : r. Artakalan. Artarak kalan, geriye kalan. Artan, kalan.

maymun : n. Maymun. Güldürmek veya dikkati çekmek için yapılan tuhaflık.

mazin : r. Büyük. Boyutları, benzerlerinden daha uzun olan, küçük karşıtı. Yaşlı. Niteliği çok olan.

mazinayî : n. Büyüklük. Büyük olma hali. Büyüğe yakışır hal.

mazinbûn : I. Büyümek. Büyük hale gelmek. Yetişmek. Konuşması ve davranışları yaşının gerektirdiğinden fazla (çocuk).

mazinkirin 1 : I. Büyütmek. Büyük hale getirmek, genişletmek. Besleyerek veya yol, iz gösetererek yetiştirmek.

mazinkirin 2 : I. Abartmak. Mübalağa etmek.

mazî : n. Mazı. Kozalağından solucan düşürücü bir yağ elde edilen, selvigillerden, yaprakları almaşık ve küçük pullar biçiminde, gövdesi düz olan bir süs bitkisi.

mazot : n. (Rus.) Yakıt olarak kullanılan petrol tortusu.

mazrona : n. Bir tür şıralık üzüm türü.

mazurvan : n. Davet yapan

kimse.

me : c. Birinci çoğul, dönüşlü zamir.

mebeh : r. Net. Bütün çizgileri keskin ve aydın görünülen görüntü.

mebehî : n. Netlik. Net olma hali.

mebest : n. Sebep. Bir olayı veya durumu gerektiren yahut doğuran başka bir olay veya durum.

mecal : n. Güç. Dinginliği devime veya devimi dinginliğe çeviren etken, direnci kıran veya direnç doğuran özellik.

medek : n. Dişi manda.

medreb : n. Etkili pirinç tarlası.

mefer : n. Fırsat. Uygun zaman, elverişli durum.

meger : ge. Meğer. Sonradan anlaşılıp şaşkınlık doğuran şeyleri anlatan bir bağlaç.

mexel : n. Hayvan yatma yeri.

mexelbûn : l. Hayvanın dinlenmek ya da uyumak üzere yatması.

mexelkirin : l. Hayvanı yatırmak.

mexmer : n. Kadife. Bir yüzü ülger denilen pek kısa, ince ve sık tüylerle kaplı parlak ve yumuşak kumaş. Aynı adı taşıyan çiçek.

meh : n. Ay. Yılın, on iki bölümlerinden her biri.

mehan : n. Aşınma. Aşınmak eylemi. Rüzgarın, hele akan suların etkisiyle yeryüzünde meydana gelen toprak yitimi.

mehandin : l. Aşındırmak. Aşındırmak işine uğratmak. Dokunduğu cisimleri kemirerek aşınmasına sebep olmak.

mehanî : n. Aylık. Birine görevi karşılığı olarak veya geçimi için her ay ödenen para.

mehder : n. Şefaat.

meherk : n. Boncuk. Camdan yapılmış, ortası delik, çoğu yuvarlak ve renkli, süs tanesi.

mehfur : n. Halı. Yere veya mobilya üstüne serilmek, duvara gerilmek üzere, çoğu yünden dokunmuş, kısa ve sık tüylü, nakışlı, kalın yaygı.

mehîn 1 : n. Kısrak. Atın dişisi.

mehîn 2 : l. Aşınmak. Sürtüşe sürtüşe incelmek, yıpranmak.

mehînî : r. Dişi hayvan.

mehîr : n. Ayran çorbası.

mehne : n. Bahane. Bir şeyin gerçek sahibi gizlenerek ileri sürülen sözde sebep.

mehnekirin : l. Bahane etmek.

mehr : n. Evlendirme görevlisinin, kadın ile erkeğin isteği üzerine ve iki tanığın önünde onları evlendirdiğini söylemesi ve bu olayı resmi deftere geçirmesi işi.

mehrbûn : l. Nikahlamak. Nikahı kıyılmak. Birbirine

varmak üzere nikahları kıyılmak.

mehrkirî : r. Nikahlı. Nikahla varılmış karı veya koca.

mehser : n. Üzüm sıkılarak şıra çıkarılan, pekmez yapılan yer.

mehtandin : I. Emdirmek. Emmesini sağlamak.

mehteşî : n. Kuraklık. Kurak olmak hali, kurak hava, yağmursuzluk.

mehtin : I. Emmek. Dudak ve dilin yardımıyla boşluk olmasına yol açarak bir şeyi içine çekmek.

meqer : n. Merkez. Yönetim, toplanma durumunda yer.

melaq : r. Riyakar. İkiyüzlü, yüze gülücü.

melaqî : n. Riyakarlık. Riyakar olma hali veya riyakarca davranış.

meleco : n. Hindiba. Yaprakları haşlanarak salata yapıldığı gibi kökü de kahveye karıştırılan bir bitki.

melese : n. İnce pamuklu kumaş.

melheb : n. Yaba. Harman savurmakta kullanılan çatal biçiminde tahta kürek.

melkep n. Oldukça büyük, altında pişmiş yemekler de konulan oldukça büyük sepet.

melisandin : I. Sindirmek. Sinmesini sağlamak veya sinmesine meydan vermek.

melisîn : I. Sinmek. Göze daha az çarpacak bir hal almak. Yılıp bir köşeye çekilerek sesi çıkmaz olmak.

melle : n. İmam. Camaata namaz kıldıran kimse.

melletî : n. İmamlık. İmamın yaptığı iş.

melû : n. Yığın. Bir şey yığılarak meydana getirilen tepe.

melûvan : Yığın işçisi.

memik : n. Meme. Yavrularını emzirmek için, göğüsteki süt bezi.

menend : r. Benzer. Şu veya bu niteliği başkasınınki ile eş olan.

mengene : n. (Yun.) Mengene.

mengî : n. Ülkü. Ancak düşüncede var olan şey, gerçek karşıtı. Üzerinde özveride bulunmaktan çekinilmeyen yüce dilek.

mengiver : r. Ülkücü. Bir ülkeye bağlı olan.

menîbûn : I. Çarpılmak. Çarpık hale gelmek (kişi).

merc : n. Koşul. Bir işin olabilmesi için eldeki olanaklara koşulması ileri sürülen gereklilik.

merd : r. Mert. Yiğit, sözünün eri.

merdî : n. Mertlik. Yiğitlik, erkeklik.

mereqe : n. Haşlama et suyunun yağlı, salçalı suyu.

meriv : n. Adam. İnsan. Erkek kişi.

mermer : n. (Yun.) Mermer. Çoğu beyaz olup renklisi, damarlısı da bulunan, billur tanecikli bir çeşit kireç taşı.

mesîl : n. Koyak. İki dağın arasında kalan dere boyu.

mesrefe : n. Sini. Üzerinde yemek sahanlarını taşımaya yarayan veya sofra işini gören bakır veya pirinçten büyük tepsi.

mestek : n. Reçine.

meşk : n. Tulum. Hayvanın, önü yarılmadan çıkarılmış derisi olup yağ, su gibi sıvılar için kap olarak kullanılır veya içinde ayran yapılır. Artık o görevi yapmayacak olanlara kuru yiyecekler konulur.

methelok : n. Atasözü. Uzun deneme ve gözlemlere dayanılarak kısaca söylenmiş ve halka mal olmuş öğüt.

meteorolojî : n. (Yun.) Meteoroloji. Fiziğin, konu olarak meteorları alan kolu.

metre : n. (Yun.) Metre. Yer meridyen dairesinin kırk milyonda biri olarak kabul edilen uzunluk ölçüsü birimi olup aşağı yukarı dört büyük karışa eşittir.

metik : n. Hala. Birine göre babasının kız kardeşi. Bibi.

metran : n. Zıpkın. Büyük balıkları vurup çekmeye yarayan ucu çengelli mızrak.

mevşek : n. Döven. Harmanlarda ekinlerin sap ve tanelerini ayırmak için kullanılan, at veya öküz tarafından çekilen, altına keskin çakmak taşları çakılı bulunan, kızak biçimindeki aygıt.

mewij : n. Kuru üzüm.

mey : n. Maya. Bazı besinlerin yapımında mayalanmayı sağlamak için kullanılan madde.

meyan 1 : n. Mayalama. Mayalamak eylemi.

meyan 2 : n. Meyan kökü. Toprak altı kısımları hekimlikte kullanılan bir ağaççık.

meyandin : I. Mayalanmak. Maya koymak, içine maya karıştırmak.

meyxane : n. Meyhane. İçki satılan ve içilen yer.

meyiyayî : r. Mayalı. İçine maya karıştırılmış. Maya ile ekşiyip kabarmış.

meyizandin : I. Baktırmak. Bakmak işini yaptırmak.

meyizîn : I. Bakmak. Görmek için gözlerini bir şey üzerine çevirmek.

meyîn : I. Mayalamak. Mayanın etkisiyle ekşiyip kabarmak.

meywe : n. (Far.) Meyva.

Yemiş.
mezel : n. Oda.
mê : r. Dişi. Hayvan ve bitkilerin, erkeği tarafından döllenecek şekilde oluşmuş cinsinden olanı.
mêhkut : n. Tokmak.
mêhvan : n. Konuk. Bir yere veya birinin evine kısa bir süre kalmak üzere gelen kimse.
mêhvandar : r. Konuksever. Konuklarını iyi ayarlayan ve kendisine konuk gelmesinden hoşlanan. Misafirperver.
mêhvandarî : r. Misafirperverlik. Misafirperver olma özelliği.
mêjî : n. Beyin.
mêlek : n. Akciğer. Göğüs kafesinin büyük bir kısmını dolduran ve solunum aygıtının temel kısmı olan, sağlı sollu iki parçadan ibaret olan organ.
mêr 1 : r. Erkek. İnsanın dişisini dölleyecek şekilde oluşmuş cinsinden olan.
mêr 2 : n. Koca. Bir kadının eşi.
mêranî : n. Erkeklik. Erkek olma hali. Erkekçe davranış. Erkek olmak.
mêreba : Maraba.
mêrebatî : Marabalık.

mêrxas : r.Yiğit, cesur, yürekli.
mêrxasî : n. Yiğitlik. Yiğit olma hali, yiğitçe davranış.
mêresil : r. Uysal erkek kişi.
mêrik : r. Küçük adam, adamcağız.
mêrg : n. Çayır. Üzerinde gür ot biten düz ve nemli yer. Mera.
mêrkirin : I. Kadına göre evlenmek.
mêrkuj : n. Katil. Öldüren kimse.
mêrkujî : n. Katillik. İnsan öldürücülük, insan öldürme hali.
mêş : n. Sinek. Çiftkanatlılardan, birtakım uçucu böceklerin genel adı.
mêşhingivî : n. Balarısı.
mêşin : n. Koyun hayvanı.
mêw : n. Asma. Dalları çardak üzerine yayılan, üzüm veren bitki.
mêzer : n. Yaygı.
micbî : n. Destek yardımı.
miç : r. Yumuk. Yumulmuş olan, yumulmuş gibi duran.
miçbûn : I. Yumulmak. Kendi kendini yummak.
miçkirin : I. Yumulmak. Kısıp sıkarak kapatmak.
mix : n. Mıh. Pek küçük olmayan çivi.
mixabin : d. Ne yazık ki.
mifirdî 1 : n. Muhafız. Kolcu, kollayıcı, gözetici.
mifirdî 2 : n. Bekçi. Bir şeyi veya bir yeri bekleyip koru-

makla görevli kimse.
mifirdîtî : n. Bekçilik. Bekçinin yaptığı iş.
mift : r. Bedava. Karşılıksız, parasız, emeksiz.
miftxwer : r. Bedavacı. Her işini bedavadan sağlamaya çalışan.
mih : r. Dişi koyun.
mihrîvan : r. Esirgeyici. Koruyan, muhafaza eden. Kıymayan.
mij : n. Sis. Ortalığı görmeye engel olacak kadar kalın ve yoğun haldeki su buğusu.
mijane : n.Saban mili.
mijar : n. Konu. Üzerinde söylenen, yazı yazılan veya eser meydana getirilen düşünce, olay veya durum.
mijbûn : l. Sislenmek. Sis peyda etmek, sise bürünmek, bulanmak.
mijgul : n. Kirpik. Göz kapağının kenarındaki kıllar.
mijik : n. Emzik. Beslemek için, süt çocuklarına meme yerine emdirilen ağzı kauçuklu süt şişesi. Süt çocuklarını avutmak için ağızlarına verilen kauçuk meme.
mijul : r. Meşgul. İş üstünde olan.
mijulbûn : l. Meşgul olmak. Vaktini vermek, uğraşmak, oyalanmak.
mijulî : n. Meşguliyet. Uğraşılan şey, iş, iş güç.
mijulkirin : l. Meşgul etmek. Vaktini almak, uğraştırmak.
miqate 1 : r. Dikkatli. İşini dikkatle yapan kimse.
miqate 2 : r. Özenli. Özenle çalışan kimse.
miqatebûn : l. Özenmek. Bir şeyi yaparken elden geldiği kadar iyi yapmaya dikkat etmek.
miqateyî 1 : n. Özen. Özenle çalışılan kimse.
miqateyî 2 : n. Dikkat. Duygularla, düşünceyi bir şey üzerinde toplama, bir iş üzerinde uyanık davranmak.
miqeresî : n. Tartışma. Birbirine zıt fikirleri karşılıklı savunma. Ağız kavgası, münakaşa.
miqereskirin : l. Tartışmak. Bir konu üzerinde, birbirine ters olan görüş ve kanıları-nı karşılıklı savunmak.
miqilik : n. Tava. Yağ ve yiyecek kızartmak gibi işlere yarayan uzun saplı yayvan kap.
miqaltik : Hafif türkü.
mil 1 : n. Omuz. Kolun en yüksek yeri ile boyun arası.
mil 2 : n. Sırt. Dağların ve tepelerin üst kısmı.
mil 3 : n. Yan. Sağ ve solun ortak adı.
mil 4 : n. Kol. İnsanın omuz

başından parmakları ucuna kadar uzanan üyesi.

milyar : r. (Fr.) Milyar. Bin milyon.

milyon : r. (Fr.) Milyon. Bin kere bin.

min : ç. Özneye dönüşlü birinci tekil şahıs zamiri.

minare : n. (Er.) Minare. Namaz zamanının geldiğini bildirmek üzere ezan okuyan yüksek ve ince yapılı kule.

minê : n. Minnet. Bir iyiliğe karşı duyulan iç yükümü, iyilik yapana karşı kendini borçlu görme, gönül borcu.

minêkar : r. Minnetdarlık. Birine karşı minnet duyan, gönül borçlusu.

minêkarî : n. Minnetdarlık. Minnatdar olma hali.

minêkirin : l. Minnet etmek. Boyun eğip yalvarmak.

minmin : n. Söylemek eylemi.

minminkirin : l. Söylemek. Kendi kenidine söz söyleyerek sızlanmak.

minşar : n.Bıçkı. Tahta veya ağaç biçmekte kullanılan, karşılıklı iki sapı olan büyük testere.

mirandin : l. Söndürmek. Sönmek işine uğratmak. Bir maddeye su döküp onu başka bir bileşim haline sokmak.

mirandî : r. Sönük. Söndürülmüş olan.

mirar : r. Murdar. Kirli, pis. Kesilme fırsatı bulunmadan ölen hayvan (eti yenilen).

mirarbûn : l. Mundar olmak.

mirarçûn : l. Mundar gitmek.

miraz : n. Maksat. Amaç, erek, istek.

mirçandin : l. Şapırdatmak. "Şap-şap" diye ses çıkartmak.

mirdik : n. Kepek. Kimi hallerde baştan pul pul dökülen ufacık beyaz kabuklar.

mirdîyaq : n. Hatıl. Duvarı berkitmek için taşların arasına yatırılan direk.

mirêba : n. Yarıcı. Ürünü mal sahibi ile yarı yarıya bölüşmek üzere çalışan işçi.

mirês : n. İmrenme. İmrenme eylemi.

mirhov : r. Dost. Birinin iyiliğini isteyen, onu içten seven kimse, düşman karşıtı.

mirhovatî : n. Dostluk. Dost olma hali dostça davranış.

mirin 1 : n.Ölüm. Ölmek eylemi, dirimin sona ermesi.

mirin 2 : l. Ölmek. Yaşamaz olmak, dirimi sona ermek, can vermek.

mirin 3 : l. Sönmek. Yanmakta olan bir şeyin yanması kesilmek.

mirîşk : n. Tavuk. Eti ve yumurtası için üretilen kümes

hayvanı.

mirov : n. İnsan. İki eli olan iki ayak üzerinde dolaşan, sözle anlaşan, üstün zekası olup düşünen canlı.

mirovatî : n. İnsanlık. İnsan olma hali. İnsanca davranış. Bütün insanların topu.

mirovnas : r. İnsaniyetli. İnsanlığı olan, insan.

mirovnasî : n. İnsaniyet. İnsanlık.

misas : n. Üvendire. Hizmet öküzlerini dürtmekte kullanılan ucu bezli uzun değnek.

misebiq : n. Bir üzüm türü.

mishef : n. (Er.) Mushaf. Kuran'ın bir adı.

misliman : n. Müslüman.

mislimanî : n. Müslümanlık.

misk : n. Misk. Asya'nın yüksek dağlarında yaşayan bir cins ceylanın erkeğinin karın derisi altındaki bir bezden çıkarılan güzel kokulu bir madde.

mist : n. Aya. Elin, parmak köklerine kadar, iç ve düz kısmı.

mistdan : l. Sıvazlamak.

mişar : n.Karık. Bahçe sulamak için açılmış ark. Bu arklar arasında kalan toprak parçası.

mişane : n. Sabanın boyunduruğa takılan kısmı.

mişext : r. Kaçak. Herhangi bir yükümden kaçmış veya kaçırılmış kimse.

mişextî : n. Kanun kaçağı.

mişmiş : n. Mişmiş. Kayısı, zerdali.

mişk : n. Fare. Sıçan.

mişt : r. Silme. Ağzına kadar dolu.

miştax : Üzüm kurutma harmanı.

miştkirin : l. Silme doldurmak.

mişwer 1 : n. Adet. Bir kimsenin yapmaya alışmış olduğu şey, alışkı.

mişwer 2 : n. Huy. İçgüdü halini almış alışkı. Mizaç.

mitala 1 : n. Endişe. Tasa, kaygı, korku, düşünce.

mitala 2 : n. Kuşku. İşkilden doğan uyanıklık.

mitalakirin 1 : l. Endişelenmek. Tasalanmak, kaygılanmak.

mitêl : n. Eşya. Azıklar dışında, insanın yaşaması için gerekli olan ve taşınabilen şeyler.

mitilok : n. Kabartı. Tümsek, çıkıntı, kabarmış yer.

mitik : n. Zirve. Doruk, tepe.

miz : r. Mayhoş. Tadı şekerli ve az ekşi olan.

mizawir : r. Fitneci. Fitneci olma hali.

mizgeft : n. Cami. İçinde cuma ve bayram namazı da kılınan büyük müslüman tapınağı.

mizgîn : n. Müjdeleme eylemi.

mizgînî : n. Müjde. Sevindirici haber. Muştuluk.
mizî : n. Mayhoşluk. Mayhoş olma hali.
mîqrofon : n. (Yun.) Mikrofon. Elektrik akımı etkisiyle sesi uzakta bulunan alıcıya ulaştıran ses aracı.
mîqrop : n. (Yun.) Mikrop. Ancak mikroskopla görülebilen, küçük bitki veya hayvan olup birçoğu kana karışarak herbiri kendine özgü olan hastalığı meydana getirir.
mîlîm : n. (Fr.) Milim. Santimin onda biri.
mîna : b. Gibi. -e benzer. İmişçesine, benzer tarzda.
mîr : n. Emir. Başkan, anlamında kullanılan bir ünvan.
mîrat : n. Mirasçısı olmayan mal.
mîrek : n. Emir. Emirlikle yönetilen ülke ya da emirlik erki.
mîrî : r. Miri. Hükümetin hazinesinin malı olan. Beylik.
mîro : n. Karınca.
mîrza 1 : n. Şehzade. Mirin oğlu veya mir ailesinden olan erkeklerin oğullarından biri.
mîrza 2 : n. Efendi. "Bay" anlamında kullanılan bir söz.
mîsoger : r. Kesin. Şüphe ve duraksamaya yer bırakmayan veya geri dönülmeyen.
mîz : n. Sidik. Böbreklerinde kandan süzülerek sidik torbasında toplanan, siyek yolu ile dışarıya boşaltılan sıvı.
mîzkirin : l. İşemek. Sidiğini dışarıya salmak.
mîzo : n. Sidik torbası. Sidik borularından gelen sidiğin toplandığı zar kesesi.
mîzok : n. Siyek. Sidik torbasından başlayarak dışarıya kadar uzanan son sidik yolu.
mîzoyî : r.Sidikli. Sidiğini üstüne eden.
moda : n. (İt.) Moda. Değişiklik gereksinmesi veya süs-leme özentisiyle toplum yaşamına giren geçici yenilik.
modern : r. (Fr.) Modern. Çağa uygun, çağcıl.
moxil : n. Elek. Un gibi toz halindeki şeylerin içinde bulunan yabancı maddeleri ayıklamak veya incesini kabasından ayırmakta kullanılan ve bir kasnağa geçirilmiş gözenekli bir dokumadan yapılmış araç.
moxilkirin : l. Eleklemek. Elemek. Elek yardımıyla ayıklamak veya incesini kabasından ayırmak, elekten geçirmek.
moran : n. Pus. Sisin havada meydana gitirdiği bula-

nıklık.

morfîn : n. (Yun) Morfin. Afyondan çıkarılan başlıca uyuşturucu madde.

morî : n. Boncuk. Camdan yapılmış ortası delik, çoğu yuvarlak ve renkli, süs tanesi.

mortemort : Söylenme. Söylenmek eylemi. Kendi kendine söz söyleyerek söylenmek.

mortemortkirin : I. Söylemek. Kendi kendine söz söyleyerek söylenmek

motor : n. (Fr.) Motor. Herhangi bir erkeyi devinime çeviren aygıt

motosiklet : Motosiklet.

mototiren : Mototiren.

movik : n. Boğum. İnce damarların veya sinirlerin yumak gibi toplanması ile oluşan küçük organ.

movikî : r. Boğum boğum olan.

moz : n. Arı. İğnesiyle sokan böcek.

mikur 1 : n. İfşa. Ortaya dökme, açığa vuruş.

mikur 2 : n. İtiraf. Başkalarınca bilinmesini kendi için sakıncalı gördüğü bir gerçeği saklamaktan vazgeçip söyleme.

mukurhatin : I. İtiraf etmek.

murwet : n. Kişilik. Bir kimsenin kendine göre bir ayrılığı olma hali.

muz : n. Muz.

mû : n. Kıl.

mûçing : n. Cımbız.

mûhir : n. (Er.) Mühür.

mûrekkep : n. (Er.) Mürekkep.

mûzîk : n. (Yun.) Müzik.

N

na 1 : b. Olumsuzluk edatı.

na 2 : d. Hayır. Yerine göre "yok, öyle değil, olmaz" gibi olumsuzluk anlatır.

naçar : r. Çaresiz. Çare bulmayan başka yol bulamayan. İster istemez. Mecbur, zorunda olan.

naçarbûn : I. Mecbur olmak. Yükünü veya zorunu duymak.

naçarî : n. Mecburiyet. Yüküm.

nadîyar : r. Gıyabi. Arkasından olan, yokluğuna verilen. Uzaktan, görüşmeden.

nax : r. Samimi. İçten. Candan, yüreği açık. İçli dışlı, senli benli.

naxî : n. Samimiyet. İçtenlik. Senli benli olma hali, samimilik.

nakokî : n. Rekabet. Yarışma, yarışçılık.

naqoz : n. Çan.

nal : n. Nal. At, öküz gibi hizmet hayvanlarının tırnaklarına çakılan demir parça.

nalan : n. İnilti.

nalandin : I. İnletmek. İnlemesine yol açmak.

nalbend : n. Nalbant. Hayvanları nallayan kimse.

nalbendî : n. Nalbantlık. Nalbantın işi.

nalenal : n. Peşpeşe duyulan inleme sesi.

nalîn : I. İnlemek. Yavaşça, ağlar gibi ses çıkartmak.

nalkirin : I. Nallamak. Hayvanın ayağına nal çakmak.

nam : n. Ün. İyi bir nitelikte bilinip tanınmış olma hali.

namdan : r. Ünlü. Ün salmış olan.

name : n. Mektup. Bir şeyi haber vermek, bir şeyi sormak veya istemek için birine gönderilen yazılı kağıt.

namerd : r. Namert. Alçak. Bilebile en kötü ve en ahlaksızca davranışlarda bulunan

namerdî : n.Alçaklık. Alçakça davranış.

namulke : n. Broşür. Küçük kitap .

nan : n. Ekmek. Unun yoğrulup fırın veya tandırda pişirilmesiyle meydana gelen yiyecek.

nankor : r. Nankör. Kendisine edilen iyiliği yokumsayan, iyilik bilmez.

nanpêj : n. Ekmekçi. Ekmek pişiren.
nanpêjî : n. Ekmekçilik. Ekmek pişiricisinin işi.
napandî 1 : r. Tenha. İçinde alışılandan az insan bulunan.
napandî 2 : r. Saklı. Görülmesin diye bir yere sinen veya ortadan kaldırılan.
naparuşk : n. Çımak. Tımakla deride açılan yara.
naparuşkadan : I. Çımaklanmak. Tımakla ele yüze çizgi şeklinde yara açmak.
nardin : I. Sezmek. Açık bir kanıt olmaksızın, olmuş veya olacak bir şeyi kestirmek.
nardî : n. Sezgi. Sezme anıklığı. Deneye veya usa vurmadan, doğrudan doğruya bir şeyi biliverme.
narinc : n. Narenciye. Turunçgiller. Turunç, portakal, limon, mandalina ve benzerini içine alan sedefotu familyası.
narîn : r. Narin. İnce yapılı.
narînî : n. Narinlik. Narin olma hali.
nartin : n. Havale. Banka, posta ve benzerlerinin aracılığıyla gönderilen para.
nas : r. Tanıdık. Tanışılıp konuşulan kimse, bildik.
nasandin : I. Tanıtmak. Bir şeyi tanımasını veya bir şeyin tanınmasını sağlamak.
nasbûn : I. Tanınmak. Kim olduğunu bilmek. Varlığı kabul edilmek.
nasbûyî : r. Tanınmış. Tanınmak fiilinden ortaç. "Fiilden sıfat."
nasname : Cevaz. Kanun veya törenin verdiği izin.
naser : n. Uzman. Uzbilimi olan kimse.
naserî : n. Uzmanlık. Uzman olma hali, uzmanın işi veya yeri.
nasî : n. Tanımak eylemi.
nasîn : I. Tanımak
naskirin : I. Tanımak. Önceleri görülmüş bir kimseyle veya bir şeyle karşılaşınca hatırlayarak o olduğunu kestirmek.
nav : n. Ad. Bir kimseyi, bir şeyi anlatmaya, hatıra getirmeye yarayan kelime.
navandin : I. Adlandırmak. Ad vermek.
navber : n. Ara. İki şeyi birbirinden ayıran uzaklık, açıklık. İki olguyu birbirinden ayıran zaman. Şahısların birbirine karşı olan ilgisi.
navcî 1 : n. Arabulucu. Uzlaştıran, barıştıran kimse.
navcî 2 : n. Aracı. Uzlaştırmak veya işi görmek için araya giren kimse.
navcîkirin : I. Uzlaştırmak. Uzlaşmalarını sağlamak.
navcîtî : n. Aracılık. Aracının

gördüğü iş.

navçe : n. Bölge. Herhangi bir nitelik bakımından bir sayılmış yer veya arazi parçası.

navçeyî : r. Bölgesel. Bölge ile ilgili veya bir bölgeye özgü.

navdar : r. Ünlü. Ün salmış olan.

navdêr : r. Tüzel. Tüze ile ilgili, tüzeye değgin.

navend : n. Merkez. Bir şeyin en işlek veya orta yeri.

navendî : r. Merkezi. Merkezde olan.

naverok : n. İçerik. Bir şeyin içinde bulunan nesne.

navêr : n. Bölme. Salon, oda veya sofa gibi büyücek yer. Büyük bir yeri küçük gözlere ayıran ince duvar veya tahta perde.

navgel : r. Uluslararası. Birçok ulusları ilgilendiren.

navgîn : n. Araç. Bir sonuca varmaya yarayan şey.

navik 1 : n. Göbek. Karnın ortasında bulunan çukurluk.

navik 2 : n. Öz. Bitkilerin kök, gövde ve dallarının boydan boya ortasında bulunan hafif gevrek ve çoğu yumuşakça kısım.

navik : n. İç. Kabuğu olan veya dışı kabuk durumunda bulunan yiyeceklerin kabuktan ayrı kısmı.

navîn 1 : n. Orta. Bir şeyin, iki ucundan, kenarlarından veya başlangıcıyla bitiminden aynı uzaklıkta bulunan kısmı.

navîn 2 : r.Ortanca. Yaş veya irilik bakımından öbür ikisinin ortasında bulunan.

navmal : n. Hizmetçi. Bir yerde temizlik, ortalığı toplama gibi işleri sürekli olarak yapmak üzere tutulan kimse.

navmalî : n. Hizmetçilik. Hizmetçinin gördüğü iş.

navmil : n. Sırt. Ense ile kuyruk sokumu arasındaki alan.

navnîşan : n. Adres. Bir kimsenin kendisini aradıkları zaman bulabilmeleri için gösterdiği yer. Gönderilen şeyin üzerine, alacak olan kimsenin adını ve bulunduğu yeri bildirmek üzere yazılan yazı.

navpaq : n. Apış. Butların iç tarafı. "navrahn "

navrok : n. Ada. Her yanı su ile çevrilmiş kara parçası.

navser : r. Ortayaşlı kimse.

navtang : n. Kolan. Hayvanın semerini veya eğerini bağlamak için karnının altından aşırılarak sıkılan yassı kemer.

navtêdan : I. Kışkırtmak. Birini kötü bir işe yeltendirmek.

nayebe : r. Ender. Pek az, pek seyrek, pek az bulunur.

naylon : n. Naylon. Kömür,

hava,su kullanılarak yapılan, birçok giyim ve ev eşyası yapımına yarayan, sert, dayanıklı ve esnek bir protein maddesi.

naz : n. Naz. Kendini ağıra satma.

nazdar : r. Nazlı. Kendini ağıra satan. Üstüne titrenilen, aziz.

nazdarî : n. Nazlılık. Nazlı olma hali.

nazik : r. Nazik. Başkalarına karşı saygılı davranan. Yapısı ince. Özen gösterilmezse kötüleşebilen.

nazikî : n. Naziklik. Nazik olma hali.

nazkirin : l. Nazlanmak. Kolayca gönlü olmamak, kendini ağırdan satmak için yalandan isteksiz görünmek.

ne 1 : b. Olumsuzluk edatı.

ne 2 : r. Yokluk ve olumsuzluk anlatır.

neban 1 : n. Giz. Varlığı veya olduğu açığa vurulmak istenmeyen, gizli tutulan şey.

neban 2 : r. Bilinmez. Bilinmeyen, bilinmemiş olan. Ne olduğu belli olmayan.

nebez : r. Yılmaz. Yılmak bilmeyen.

nebûn : n. Yokluk. Yok olma hali, varlık karşıtı.

nebûyî : r. Olmadık. Şimdiye kadar hiç olmamış, olağan karşıtı.

neceyirandî : r. Perdahsız. Perdahı olmayan.

necirandin : l. Rendelemek. Rende ile pürüzlerini gidermek.

necirandî : r. Rendeli. Rendelenmiş.

necirîn : l. Rendelenmek. Rendelemek işine konu olmak.

neçak : r. Kötü. Vasıfları aşağı olan, hoşa gitmeyen, işe yaramayan. Fena.

nefel : n. Yonca. Çiçekleri kırmızı veya mor renkte ve başak durumunda olan, hayvanlara yem olarak yetiştirilen bir çayır bitkisi.

nefir : n. Borozan. Komutları ileten perdesiz çalgı boru.

neft : n. Neft. Örgensel maddelerin ayrışmasından meydana gelen tutuşur sıvıların birçoğuna verilen ad. Petrol türevlerinden bir çeşit mineral yağ.

neftî : r. Nefti. Siyaha yakın koyu renk.

nex : n. Sicim. İp ile iplik arasında türlü kalınlıkta ve en çoğu bitki tellerinden bükülmüş tel.

nexasim : d. Bilhassa. Hele, her şeyden önce, başta, özellikle, en çok.

nexêr : d. Hayır. Yerine göre "yok, değil, olmaz" gibi olumsuzluk anlatır.

nexrî : n. İlk evlat, büyük kardeş.

nexşe : n. Harita. Yeryüzünün veya bir parçasının belli bir orana göre küçülterek düzlem özerine çizilen taslağı.

nexşexêzî : n. Haritacılık. Harita yapma işi.

next : n. Başlık. Damadın kaynatasına ödemesi görenek olan topluca para.

nexwe : d. O halde, öyle ise anlamında edat.

nexweş 1 : r. Hasta. Sağlık durumu bozuk olan, esenliği yerinde olmayan.

nexweş 2 : r. Hoş olmayan, beğenilmeyen.

nexweşbûn : I. Hastalanmak. Hasta olmak.

nexweşî : n. Hastalık. Organizmanın birtakım değişikliklerin meydana gelmesiyle fizyolojik görevlerinin bozulması hali.

nexweşkirin : I. Hastalatmak. Hasta etmek.

neh : r. Dokuz. Sekizden bir artık. Sekizden sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam.

nehaq : r. Haksız. Hakka uygun olmayan. Davası veya davranışı doğru olmayan kimse

nehberk : n. Dokuztaş. Dokuz taşla oynanan ve taşların yerleri ile yürütme yolları çizgilerle gösterilen oyun.

neheqî : n. Haksızlık. Hak ve adalete aykırılık.

neherk : r. Durgun. Kımıldanış ve canlılık göstermeyen (su).

nehêja : r. Değersiz. Değeri olmayan veya değeri pek az olan.

nehf : r.Yarar. Yarayan. Bir şeyin bir işte kullanıldığı vakit verdiği iyi sonuç. Kar, fayda.

nehgon : n. Düve. Bir yaşını geçmiş ve henüz boğa altına gelmemiş dişi sığır yavrusu.

nehifîn : I. Yararlanmak. Kendine yarar sağlamak.

nehiştin : I. Engellemek. Engel olmak.

nehît : Sol taşı. Enlice büyük taş.

nehk : n. Nohut. Meyvası baklamsı bol nişastalı ve çift tohumlu bir bitki.

nehkîn : r. Nohutlu. Nohudu olan, nohutla pişmiş.

nehtor : n. Kır bekçisi.

nehtorî : n. Kır bekçisinin yaptığı iş.

nehwirandin : I. İnletmek. İnleme işine yol açmak.

nehwirîn : I. İnlemek. Yavaşça, ağlar gibi dokunaklı ses çıkarmak.

nekes : r. Nekes. Eli sıkı, cimri.

nekesî : n. Nekeslik. Nekes olma hali veya nekesçe dav-

ranış.

nekêrhatî : r. Beceriksiz. Elinden iş gelmeyen, tuttuğu işi beceremeyen.

nekêrhatîtî : n. Beceriksizlik. Beceriksiz olma hali.

nekêşandî : r. Tartısız. Tartılmamış.

neqandin 1 : l. Seçmek. Benzerleri arasında hoşa gideni almak veya yararlanmak üzere ayırmak.

neqandin 2 : l. Ayıklamak. Bir şey içinde işe yaramayan parçaları veya taneleri ayırıp çıkarmak.

neqeb : n. Dağ geçidi.

neqerî : n. Kazan. Çok miktarda yemek pişirmeye veya birşey kaynatmaya yarar büyük ve kulplu tencere.

neqiş : n. Nakış. Sırma veya ipek kumaş üzerine süs veya resim işleme.

neqişandin : Nakışlamak. Nakışla bezemek, işlemek.

nequçk : n. Çimdik. Çimdikleme işi.

nequşkdan : l. Çimdiklemek. İki parmak ucu arasında sıkıp acıtmak veya kopartmak.

nelê : r. Geçersiz.Yürürlükten çıkarılmış,hükümsüz.

nelêbûn : l. Geçersiz olmak.

nelêkirin : l. Geçersiz saymak.

nelêyî : n. Geçersizlik. Geçersiz olma hali, hükümsüzlük.

neman 1 : n. Yok olmak.

neman 2 : l. Bitmek. Tükenmek. Sona ermek, tamamlanmak.

nemaze : d. Bilhassa. Hele, her şeyden önce, başka, özellikle, en çok.

nemêr : n. İktidarsız. İktidarsız olma hali.

nemêrî : n. İktidarsızlık. Cinsel erkeklik görevini yapamama.

nemir : r. Ölümsüz. Hiç bir zaman ölmeyecek olan.

nemirî : n. Ölümsüzlük. Ölümsüz olma hali, ölmezlik.

nenas : n. Bilinmedik. Değeri belli olmayan, bilinmeyen nicelik. Bilinmeyen.

nenasî : n. Bilinmezlik. Bilinmez olma hali.

nepax : n. Körük. Ateşi canlandırmak için kullanılan ve açılıp kapandıkça içindeki havayı üfleyen aygıt.

nepaxî : n. Şişkinlik.

nepaxkar : n. Körükçü. Körük satan, körük kullanan kimse.

nepan : n. Sapa, gizli.

nepêwist : r. Gereksiz. Lüzumsuz, icapsız, lazım olmayan.

nepixandin : l. Şişirmek. Şişmiş bir hale sokmak.

nepixî : r. Şişkin. Şişmiş, şişirilmiş.

nepixîn : l. Şişmek. İçinde öz maddesinden başka bir madde katısıyla, bir şeyin hacmi büyümek, kabar-

mak, genişlemek. Çok yemek yiyerek tedirgin olacak kadar doymak.

nerawirtî 1 : r. Saygısız. Nazik olmayan, kaba.

nerx 1 : r. Değer. Bir şeyin değdiği karşılık.

nerx 2 : n. Narh. Çarşıda satılan şeyler için resmi orunlarca gösterilen fiyat.

nerxandin : l. Narhlandırmak. Resmi orunlarca fiat gösterilmek.

nerm 1 : r. Yumuşak. Üzerine parmak basıldığı zaman çukurlaşan, katı karşıtı.

nerm 2 : r. Uysal. Uymakta güçlük çıkarmayan, yumuşak başlı.

nermbûn 1 : l. Yumuşatmak. Sertliği kalmamak, yumuşak hale gelmek.

nermbûn 2 : l. Yatışmak. Hızı azalmak, aşırılığı geçmek.

nermijandin : l. Yumuşatmak. Sertliğini gidermek, yumuşak hale getirmek.

nermijîn : l. Yumuşamak. Sertliği kalmamak, yumuşak hale gelmek. Öfkesi, inadı geçmek.

nermik : n. Kulak memesi. Kulağın kıkırdaksız ve yumuşak olan alt ucu.

nermî 1 : n. Yumuşaklık. Yumuşak olma hali. Yumuşakça davranış.

nermî 2 : n. Uysallık. Uysal olma hali. Uysalca davranış.

nermîn : r. Hoş, tatlı, yumuşak.

nermkirin 1 : l. Yumuşatmak. Sertliği gidermek, yumuşak hale getirmek.

nermkirin 2 : l. Yatıştırmak. Dingin hale getirmek.

nesax : r. Sağlığı bozuk.

neserûber : r. Düzensiz. Düzeni olmayan veya düzeni bozuk olan.

neşter : n. Neşter. Hekim bıçağı.

neşterger : n. Cerrah. Ameliyatla iyi edilen hastalıklar hekimi. Operator.

neştergerî 1 : n. Cerrahlık. Cerrahın işi, mesleği.

neştergerî 2 : n. Ameliyat. Operator tarafından hastanın bir yerini kesme, yarma ve dikme yoluyla yapılan tedavi.

netû : r. Değeri olmayan şey veya toplumdan dışlanan, değersiz kimse.

nevan : l. Reddetmek. Tepmek, geri çevirmek, kabul etmemek, yan saymak.

nevîsî : n. Evlatlık. Birinin evlat yerine kabul ettiği kimse.

nevî : n. Torun. bir kimseye göre çocuğun çocuğu.

newal : n. Dere. İki dağ yamacının çatışarak meydana getirdikleri uzun ve eğik aralık.

newekehev : r. Eşitsiz. Eşit

olmama hali.

newekehevî : n. Eşitsizlik. İki veya daha çok şeyin eşit olmaması hali.

newekxwe : r. Küstah. Sıra, saygı tanımayarak terbiyesizce ortaya atılan.

newekxweyî : n. Küstahlık. Küstah olma hali, küstahça davranış.

newenger : Milletvekilli.

newêrek 1 : r. Ürkek. Çok ürken, çekingen.

newêrek 2 : r. Cesaretsiz. Yüreksiz, çekingen.

newêrekbûn : l. Cesaretini yitirmek.

newêrekî : n. Ürkeklik. Ürkek olma hali.

newêrîn 1 : l. Cesaret etmemek.

newêrîn 2 : l. Korkmak. Korku duymak. Kaygı duymak. Herhangi bir kuruntuya kapılarak çekinmek.

newq : n. Bel. İnsan bedeninin göğüsle karın arasında çepeçevre, daralmış olan kısmı.

newr : n. Beniz. Yüz rengi.

newroz : n. Nevruz. Martın yirmi birine rastlayan yılbaşı ve Kürt Ulusal Bayramı.

newşe : n. Şiir. Vezin, uyak, ses uyumu gibi duygulandırıcı ögelerle süslenmiş olan güzel imgeler taşıyan sanatlı söz.

newşekar : n. Şair. Şiir söyleyen veya yazan kimse.

neyar 1 : n. Düşman. Kendisini inciten bir kimseye kötülük etmek fırsatını kollayan veya hoşlanmadığı birşeye karşı tiksinti duyan kimse. Kendisi ile savaşılan devler ve bunun asker, sivil bütün uyrukları.

neyar 2 : n. Hasım. Davalı bir işte çalışanlardan herbiri.

neyarî 1 : n. Hasımlık. Hasım olma hali.

neyarî 2 : n. Düşmanlık. Düşmanca duygu ya da davranış.

neyînî 1 : n. Yokluk. Yok olma hali, varlık karşıtı.

neyînî 2 : r. (rêz.) Olumsuz. --ne, -na ekleriyle fiil veya bu fiillerle yok, değil koçaşlarıyla anlatılan. (cümle, önerme) yadsılı, menfi.

neynik : n. Ayna. İnsanın kendisini görmesi için kullandığı cam veya maden levha, gözgü.

neynûk : n. Tırnak. İnsan ve hayvan parmaklarının ucundaki sert, sivri ve duyumsuz kimse.

nezaket : n. Nezaket.

nezan : r. Bilmez. Herhangi bir konuda bilgisi olmayan, cahil.

nezanî : n.Bilmezlik. Bilmez olma hali.

nêçîr : n. Av. Karada ve denizde yabani hayvan, kuş

veya balık tutma işi. Böylelikle ele geçen hayvan.

nêçîrkirin : l. Avlamak. Bir avı diri veya ölü olarak ele geçirmek.

nêçîrvan : n. Avcı. Av avlamayı kendine iş edinen kimse.

nêçîrvanî : n. Avcılık. Avcı olanın hali veya işi.

nêhwirîn : Mırıldanmak. Alçak sesle türkü tutturmak.

nêr 1 : r. Erkek. Yetişmiş erkek insan, kadın karşıtı.

nêr 2 : r. (rêz.) Eril. Bazı dillerde erkek cinsinden sayılan kelime.

nêrgiz : n. Nergiz. Çiçekleri ayrı veya bir köksap üzerinde şemsiye durumunda açılmadan bir yenle örtülü bulunan ve kimi türlerinde beyaz , bazılarında sarı renkte bir süs bitkisi.

nêrî 1 : n. Teke. Keçinin erkeği.

nêrî 2 : n. Erkek olma hali.

nêrî 3 : n. Erillik. Eril olma hali (kelime).

nêrîn : l. Bakmak. Görmek için gözlerini bir şey üzerine çevirmek.

nêt : n. Niyet. Bir şeyi yapmayı önceden arzulayıp düşünme, kurma.

nêtkirin : l. Niyet etmek. Bir şeyi yapmayı zihinde tasarlamak.

nêvber : n. Bölme. Büyük bir yeri küçük gözlere ayarın ince duvar veya tahta perde.

nêvtang : n. Bel. İnsan bedeninin göğüsle karın arasında çepeçevre daralmış olan kısmı.

nêz 1 : r. Yakın. Yakın yer.

nêz 2 : n. Açlık. Aç olma hali.

nêza : d. Erken. Vakitin ilerlemiş bir anında. Anlaşılan zamandan önce.

nifir : n. Beddua. İlenmek eylemi.

nifirkirin : l. Beddua etmek. İlemek. Birinin kötü bir duruma düşmesi dileğini gönlünden geçirmek veya bu dileği açıkça söylemek.

nifş 1 : n. Çeşit. Aynı türden olan şeylerin kimi özelliklerle ayrılan öbeklerinden her biri.

nifş 2 : n. Belirli. Bir olayın veya bir durumun anlaşılmasına yardım eden hal.

nifş 3 : n. Göbek. Atalar veya torunlar zincirinden halka, kuşak, batın, nesil.

nifşbûn : l. Belirmek. İlkin belli ve meydanda olmayan bir şey açığa çıkmak.

nigare : n. Boya. Renk vermek veya dış etkenlerden korumak için eşyanın üzerine sürülen veya içine katılan renkli madde.

nihan : n. Tenezzül.
nihîn : I. Tenezzül etmek.
nijad 1 : n. Irk. İklimin etkisiyle kazanılmayıp soyaçekim yoluyla geçen karakterlerle başkalarından ayırt edilen birey topluluğu.
nijad 2 : n. Soy. Geçmişte, şimdiki zamanda ve gelecekte kandaşlıkla birbirine bağlı bulunanların topu.
nijadparest : r. Irkçı. Kendi ırkını ari ve doğuştan üstün sayarak başka ırklara karışmaktan çekinen ve ulusal birliği dil, gelenek, ülkü gibi ilkelere değil de ırk temellerine bağlamak isteyen, topluluk, kimse, bilim.
nijadparestî : n. Irkçılık. Irkçı görünüşü.
nijdivan : n. Eşkiya. Haydut.
nijdivanî : n. Eşkiyalık. Eşkiya olma hali veya eşkiyaca davranış.
nikar : n. Beyaz toprak.
nikil : n. Gaga. Kuşlarda hem dudak hem dişi işini gören, boynuz yapısında, katı ve çıkıntılı organ.
nikildan : I. Gagalamak. Kuş gaga ile vurup ısırmak.
nikilik : n. Çentik. Bir şeyin kenarında, kesilerek veya kırılarak açılan küçük kertik.
niqrik : r. Kertik. Kertilmiş olan kertilmiş yer.
niqrikdan : I. Kertmek. Çentmek. Bir şeyin kenarını dış dış veya üstünü kertik kertik etmek.
niqut : n. Damla. Bir sıvıdan küçücük bir yuvarlak halinde düşen miktar.
niqutandin : I. Damlatmak. Damla damla akıtmak.
niqutdang : n. Damlalık. Bir sıvıyı damla damla akıtmak için bir ucuna kauçuk bir başlık geçirilmiş cam zivana.
niqutîn : I. Damlamak. Damla halinde tane tane düşmek
nimandin : I. Yumuşatmak. Sertliğini gidermek. Yumuşak hale getirmek.
nimîn : I. Yumuşatmak. Sertliği kalmamak, yumuşak hale gelmek.
nisilîn : I.İçi bayılmak (kişi).
nişa : n. Nişasta. Tahıl tanelerinden, mercimek, bezelye gibi kimi baklagillerden ya da patates gibi birtakım yumrulardan özel yöntemlerle çıkarılan una benzer bir madde.
nişka : r. Anı. Bir anda oluveren, apansız.
nîştiman 1 : n. Yurt. İnsanın doğup büyüdüğü yer.
nîştiman 2 : n. Vatan. Bir ulusa göre kendi yaşadığı yeryüzü parçası ve onun havası ile karasuları.
nîştimanî : n. Yurttaşlık. Yurt-

lan veya yurt duyguları bir olanlardan herbiri. Vatandaş.

niştimantî : n. Yurttaşlık. Yurttaş olma hali, bir yurdun çocuğu olma hali.

niştimanperwer : r. Yurtsever. Yurdunu, ulusunu seven ve bu uğurda her şeyini vermekten geri kalmayan.

niştimanperwerî : Yurtseverlik. Yurtsever olma hali, yurtseverce davranış.

nivan : n. Uyuma. Uyumak fiili.

nivandin : I.Uyutmak. Uyumasını sağlamak. Uyur hale koymak.

nivistin : I. Uyumak. Uyku halinde olmak.

nivişt : n. Muska. Kimi hastalıkları veya başka sıkıntıları giderdiğine inanılan ve üstte taşınılan, suda ezilip içilen veya yakılıp tütsülenen yazılı kağıt.

nivîsar : n. Yazı. Yazılan şey. Anlam, sanat veya biçim bakımından yazılan şey.

nivîsevan : n. Yazman. Dairelerde veya özel kuruluşlarda yazı işleriyle görevli kimse.

nivîsevanî : n. Yazmanlık. Yazma işinin görevi, yazmanın orunu.

nivîsîn : I. Yazılmak. Yazmak işine konu olmak. Kendini yazdırmak.

nivîskar : n. Yazar. Gazete ve dergilere yazı yazan veya yapıt kaleme alan kimse.

nivîskarî : n. Yazarlık. Gazete ve dergilerde yazı yazma mesleği. Yapıt yazma işi.

niyan : I. Cinsel yaklaşımda bulunmak.

nizar : n. Dağın bakıldığı yere doğru olan, görünen kısmı.

nizim : r. Alçak. Yerden uzaklığı az olan, yüksek karşıtı.

nizimbûn : I. Alçalmak. Alçak olma hali.

nizimkirin: I. Alçatmak. Alçak hale getirmek.

nîgar: n. Görü, görünüş. Bir yerden bakınca uzaklarda birtakım şeylerin görülebilmesi.

nîx : ba. Deveye yat emri.

nîxandin : I. Deveye oturmak.

nîxîn : I. Deveye oturmak veya deve gibi oturmak.

nîr : n. Boyunduruk.

nîn : r.Yok. Varlığı olmayan, varlığı olmayan şey.

nîşan 1 : Nişan. İm, iz, belirti. Yavukluluk töreni.

nîşan 2 : n. İşaret. Anlamlı davranış, anlam yükletilen şey, im, bellilik.

nîşan 3 : n. Belirli. Bir olayın veya durumun anlaşılmasına yardım eden hal.

nîşan 4 : n. Emare. Belirli, iz, ipucu.

nîşanbûn : I. Nişanlanmak. Evlenme veya söz verme işareti olarak yüzük takınmak.

nîşangeh : n. Nişangeh. Amaç tahtası.
nîşankirin : l. İşaretlemek.
nîşekirin : l. Göstermek. Görmesini sağlamak, görmesine yol açmak. Belirtmek. Kanıtla inandırmak.
nîr 1 : n. Boyunduruk. Öküzlerin veya mandaların koşarken boyunduruklarına geçirilen ağaç.
nîr 2 : n. Ekimde nöbet sırası.
nîsk : n. Mercimek. Baklagillerden bir tarım bitkisi ve bunun iyi bir besin olan ufak, yuvarlak ve yassıca tohumları.
nîv : r.Yarım. Bir şeyin ayrıldığı iki eşit parçadan her biri kadar.
nîvgirav : n. Yardımda. Yalnız bir yanında anakaraya bağlı öbür yanı denizle çevrilmiş kara parçası.
nîvişk : n. Tereyağı. Sütten veya ayrandan çıkarılan taze yağ.
nîvî : n.Orta. Bir şeyin, iki ucunda, kenarlarından veya başlangıcı ile bitiminden aynı uzaklıkta bulunan kısmı.
nîvîbûn : l. Yarılanmak. Yarıya gelmek, yarısına gelinmek.
nîvîkirin 1 : l. Yarılanmak. Ortasına varmak.
nîvîkirin 2 : l. Yarımlamak. Yarıma indirmek.
nîvrê : Yarım. Tam ve istenildiği gibi olmayan. Yarım kalmış.
nîvro : n. Coğrafi orta.
nîvroj : n. Öğlen. Gün ortası.
nîzîk : r. Yakın. Zamanda ve uzayda az bir ara ile ayrılmış olan. Az bir ayrımla ayrılan. Yakın yer. Aralarında sıkı ilgi bulunan kimse.
nîzîkayî : n. Yakınlık. Yakın olma hali.
nîzîkbûn 1 : l. Yakınlaşmak. Yakın olmak. Aralarında sıkı ilgi meydana gelmek.
nîzîkbûn 2 : l. Yaklaşmak. Arada az bir aralık bırakacak kadar bir şeye doğru gitmek.
nîzîkkirin 1 : l. Yaklaştırmak. Arada az bir aralık bırakacak kadar bir şeye doğru gitmek.
nîzîkkirin 2 : l Yaklaştırmak. Yakın hale getirmek. Aralarında sıkı bir ilişki meydana getirmek.
nof : n. Kısım. Bölük, kesim, parça, takım.
nokar : n. Uşak.Birinin özsaygısı pahasına başkasına hizmet eden kimse.
nokerî : n. Uşaklık. Birinin kendi özsaygısı pahasına başkasına yaptığı hizmet.
noq : n. Dalma eylemi.
hoqandin : l. Daldırmak. Dalmak işine uğramak.

noqar : n. Dalgıç. Dalgıcın yaptığı iş.

noqbûn 1 : I. Dalmak. Bir şeyin ve özellikle bir sıvının içine hızla girmek.

noqbûn 2 : I. Dalma eylemi yapmak. Güreşte, ya da kapışma sırasında hasmına ayak ya da beline doğru birden inerek, onu yakalamak.

noqîn : I. Kendisini daldırmak. Dalma işini yapmak.

noqkirin 1 : I. Daldırmak. Dalma işini yaptırmak. Dalmak işine uğratmak.

noqkirin 2 : I. Yuvarlanmak. Aşağıya, özellikle yokuş aşağı yuvarlamak.

nola : b. Gibi. -e benzer. İmişçesine, benzer tarzda. Eş, örnek.

nosîcan : n. Afiyet. Hasta olmama hali, esenlik.

not : r. Doksan. Dokuz kere on, seksen dokuzdan bir artık.Seksen dokuzdan bir sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam.

noter : n. (Fr.) Noter. Senetler, sözleşmeler, vekillik ka-ğıtları gibi belgeleri hazırlayan veya sicile geçirmek suretiyle bunları inanılır hale getiren ve resmi sıfatı olan kimse.

nuxumandin : I.Örtmek. Görünmez hale getirmek veya korunmak için üstüne bir şey çekmek. Kapatmak. Kötü bir hali belli etmemek.

nuxumî : r. Örtük. Örtülü, kapalı.

nuxumîn : I. Örtülmek. Örtmek işine konu olmak.

nû : r.Yeni. Kullanılmış. Çıkışından beri çok zaman geçmemiş. En son edinilen. İşe henüz başlamamış.

nûçe : n. Haber. Yeni olmuş veya olacak bir olgu üzerine bilgi, salık.

nûber : r. Turfanda. Mevsimin başında ilk yetişen. Mevsim dışında bulunan.

nûdarî : n. Tedavi. Otama, iyileşme.

nûder : n. Üretim. Üretimle uğraşan kimse.

nûderî : n. Üretim. Bitkilerden veya hayvanlardan ürün sağlama işi.

nûderkirin : I. Tedavi etmek. Hekim hastayı iyi etmeğe çalışmak.

nûfirî : n. Palaz. Kaz, ördek, güvercin gibi kimi kuş yavrularının civcivlikten sonraki hali.

nûha : d. Şimdi. Bulunduğumuz zaman içinde. Bu hale göre.

nûjen : r. Yepyeni. Çok yeni, hiç kullanılmamış.

nûjenbûn : I. Yenilenmek. Eski bir şeyin yerine yenisini koymak.

nûjenkirin : I. Yenilemek.

nûyîtî : n.Yenilik. Yeni olma hali.

O

ox : ba. Oh. Sevinç veya hoşnutluk anlatır.

oxweş : ba. Oh olsun. Başkasını üzen bir hale sevindiğini anlatır.

oxyay : ba. Oh demek. Rahata ermek.

oha : ba. Oha. Öküze seslenmek

ol : n. Din. İnsanların tanrıya inanış ve bağlanışını veya varlıkları ve davranışları kutsal ve kutsaldışı diye ikiye ayırmaya dayanan tasarımlar ve işlemler sistemi.

olçek : n. Kile. Ölçek.

olî : n. İki katlı ev.

olperest : r. Dindar. Dinine sıkıca bağlı kimse.

olperestî : n. Dindarlık. Dinine sıkıca bağlı olma hali.

orandin : l. Böğürmesine neden olmak.

orîn : l. Böğürmek. Öküz, manda, devenin bağırtısı.

otel : n. (Fr.) Otel. Yolcu evi.

ostan : n. İl. Yönetim bakımından yurtta yapılan bölümlemede birinci derecede gelen bölüm. Vilayet.

P

paç : n Bez. İnce pamuk ipliğinden yapılan dokuma.
paçik : n. Çaput. Eskimiş bez parçası, paçavra.
paçîne : n. Merdiven. Yukarıya, yükseğe çıkmak için yapılan basamaklı yol.
paxil : n. Bağır. Göğüsün ön yüzü.
pahîzok : Mani.
pak 1 : r. Saf. Katıksız, ari.
pak 2 : r. Temiz. Kirli, lekeli, bulaşık, kusurlu olmayan.
pak 3 : r. İyice. Az çok iyi.
pakbûn 1 : I. Temizlemek. Temiz hale gelmek, arınmak.
pakbûn 2 : I. Arılaşmak. Katıksız hale gelmek.
pakbûn 3 : I. Arınmak. Temizlenmek, ari hale gelmek.
pakbûn 4 : I. İyiye, temize doğru gitmek.
paket : n. (İng.) Paket. Elde taşıyacak büyüklükte, kağıda sarılan şey. Kimi şeylerin birlikte kağıda veya kutuya yerleştirilmiş hali.
pakî 1 : n. Arılık. Katışıksızlık.
pakî 2 : n.Temizlik. Temiz olma, temiz durma hali.
pakî 3 : n. İyilik. İyi olmanın hali veya iyi olma hali.
pakkirin 1 : I. Temizlemek. Temiz kılmak, arıtmak.
pakkirin 2 : I. Arıtmak. Katıksız hale getirmek.
pakkirin 3 : I. İyi, düzgün hale getirmek.
paq : n.Baldır. Bacağın dizden aşağı olan kısmı. Bunun şişkin ve yumuşak olan arka kısmı.
paqijî : n. Temizlik. Temiz olma, temiz durma hali.
paqijkirin : I. Temizlemek. Temiz kılmak, arıtmak.
pal 1 : n. Yan. Sağ ve solun ortak adı.
pal 2 : n. Destek. Dayangaç. Dayanacak şey.
paldan 1 : I. Dirseğini destek yaparak sağ ya da solunun üstüne uzanmak.
paldan 2 : I. Yaslanmak. Dayanmak.
paldang : n. Destek. Dayangaç.
pale : n. Hasatçı. Ürün kaldırma işinde çalışan kişi. Tanım işçisi.
paleyî : n. Hasat. Ürün kaldırma, deyirgi.
paleyîkirin : I. Hasat etmek.
palûte : n. İmce. Birçok kimselerin toplanıp elbirliğiyle

bir kişinin işini görmesi ve böylece işlerin sıra ile bitirilmesi.

pambû : n. Pamuk. Yıllık bir tarım bitkisi ve bunun tohumlarını kaplayan uzunca, yumuşak, ince ve beyaz teller.

pambûyîn : r. Pamuklu. Pamuktan yapılmış. Arasında pamuk yayılarak dikilen bez.

panîr : n. Peynir. Sütü mayalayıp katılaştırarak yapılan ve birçok çeşidi olan besin.

panîrkar : n. Peynirci. Peynir yapan veya satan kimse.

panîrkarî : n. Peynircilik. Peynir yapma veya satma işi.

par 1 : n. Geçen yıl. Evvelki yıl.

par 2 : n. Pay. Bir şeyden şuna veya buna düşen kısım, hisse.

parang : n. Kor. Her yanı iyice yanıp içine kadar ateş haline gelmiş kömür veya odun parçası.

parastandin : l.Koruma altına alınmasını sağlamak.

parastin : l. Korumak. Üstün bir kimse zayıf olan birinden, her türlü tehlikeye veya yoksunluğa karşı yardımını esirgememek.

paraşut : n. (Fr.) Paraşüt. Yüksek bir yerden düşen veya inen bir cismin, bir insanın düşüşünü ağırlaştırarak kazasız yere inmesini sağlayan, şemsiye gibi açılan alet.

parbûn : l. Bölmek. Bölmek işine konu olmak.

parçe : n. Parça. Bir tümden ayrılan, ayrı sayılan veya artakalan şey.

parçebûn : l. Parçalamak. Parçalara ayrılmak.

parçekirin : l. Parçalanmak. Parçalara ayırmak, parça parça etmek.

pardar : n. Ortak. Bir şeyin birden artık iyesi olduğu vakit o iyelerin birbirine oranla herbiri.

pardarbûn : l. Ortak olmak. Kendini ortak etmek.

pardarkirin : l. Ortak etmek. Ortaklığa almak, ortak saymak.

parêzgeh : n. İl. Yönetim bakımından yurtta yapılan bölünmede birinci derecede gelen bölüm.

parêzkar 1 : n. Savcı. Toplum adına ve yararına davalar açan, kamu haklarını ve tüzeyi yerine getirme ereğiyle yargıç katında sanıkları kovuşturan görevli.

parêzkar 2 : r. Koruyucu. Korumak işini yapan.

parêzkar 3 : n. Vali. Bir ilin en büyük yönetim görevlisi.

paristîn : l. Süzülmek. Bir sıvıyı, seyrek dokunmuş bir bezden veya ince delikleri

bulunan bir kaptan geçirilerek içinde katı maddelerden kurtarmak.

paritandin 1 : I. Yolmak. Çekip çekip koparmak (kanatlı hayvan).

paritandin 2 : I. Bir şeyin üstüne kaynar su veya kızgın yağ dökmek veya bir şeyi kaynar suya daldırmak.

paritî : r. Yırtık pırtık. Parça parça, eskiyip parçalamak.

paritîn 1 : I. Yolunmak. Yolmak işine konu olmak.

paritîn 2 : I. Sıcağın etkisiyle vücudun kızışması.

parî 1 : n. Lokma. Bir defada ağıza götürülen yiyecek parçası.

parkirin : I. Bölmek. Özel bir erekle bütünü iki veya daha çok parçalara ayırmak.

parlement : Parlamento.

parpar : n. Semizotu. Bir sebze.

parpitandin 1 : Çırpındırmak. Çırpınmasına neden olmak veya bunu sağlamak.

parpitandin 2 : I. Kırpıştırmak. Gözü çabuk açıp, kırpmak.

pars : n. Dilenme. Dilenme eylemi.

parsek : n. Dilenci. Dilenmeyi geçinme yolu edinen kimse.

parsekî : n. Dilencilik. Dilenci olma hali. Dilenciye yakışır davranış.

parskirin : I. Dilenmek. Sadaka istemek. Kendini acındırarak bir şey istemek.

parsû : I. Kaburga. Ege kemiklerinin meydana getirdiği kafes.

parsûsitûr : r. İnatçı. Direngen, ayak direyici.

parsûsitûrî : n. İnatçılık. İnatçı olma hali, direngenlik.

partal : r. Eski giyecekler.

partî : n. (Fr.) Parti. Ortaklaşa inanışlar çevresinde birleşenlerin meydana getirdiği siyasi topluluk.

parzûn : n. Süzgeç. Süzmeye yarayan alet.

parzûnkirin : I.Süzmek. Bir sıvıyı seyrek dokunmuş bir bezden veya ince delikleri bulunan bir kaptan geçirerek içindeki katı maddelerden kurtarmak.

pasaport : n. (Fr.) Pasaport. Yabancı bir ülkeye gidebilmek için alınan yol tezkeresi.

pasar 1 : n. Saçak. Çatının binadan taşan kısmı.

pasar 2 : n. Çıkıntı. Düz bir yüzeyde bulunan ve hizayı aşan kısmı (dağ,kaya).

pasin : n. Övgü. Övme için söylenen söz veya yazılan yazı.

pasindan : I. Övmek. Bir şeyin iyiliklerini söyleyerek değerini belirtmek.

pasinîn : I. Övünmek. Bir şeyi dolayısıyla kendini yücelmiş saymak.

paş 1 : n. Arka. Bir şeyin sırt durumunda olan yüzeyi.

paş 2 : Geri. Arka tarafın uzakçısı. Arkada, geriye kalan.

paşeroj : r. Geçmiş. Zaman bakımından eskilere, öncelere katılmış. Öncekilere katılmış zaman. Arkada kalan hayat.

paşgir : n. (rêz.) Ardek. Kelimenin ardına gelerek türemesine neden olan yapım eki.

paşgotin : n. Sonsöz. Bir metnin sonunda, metni kısaca tanıtan, özetleyen kısmı.

paşxistin : l. Ertelemek. Başka zamana bırakmak.

paşîl : n. Koyun. Göğüs ile giysi arası. Yatmakta iken kollar arası veya yatak.

paşî : r. Son. Şimdiki zamana en yakın olan geçmiş. En arkada bulunan.

paşîn : r. Sonuncu. Sonra gelen.

paşîv : n. Gece yemeği (oruç).

paşketin : l. Gerilemek. Geri çekilmek. Daha aşağı bir dereceye düşmek.

paşman : l. Gecikmek. Geç kalmak, herhangi bir işi kararlaştırılmış olan vakittten sonra yapmak. Ertelemek.

paşmêr : n. Artçı. Yürüyüş halinde bulunan bir birliğin güvenliğini sağlamak için arkadan gelmek üzere bırakılan kıta. Dimdar.

paşpê : n. Gerisin geri gitmek. Geldiği yere dönmek.

paşpêbûn : l. Geri çevrilmek.

paşpêkirin : l. Geriye çevirmek. İade etmek.

paşveçûn : l. Gerilemek. Daha aşağı dereceye düşmek.

paşverû : r. Gerici. Eskiyi ve geriyi özleyen, yeniliklerin kaldırılıp eski halin diriltilmesini dileyen.

paşverûyî : n. Gerici. Gerici olma hali, gerici davranış.

patik : n. Ense. Boyunun arka kısmı.

patot : r. Gevşek. Sıkı veya gergin olmayan.

patotî 1 : r. Gevşek. Yavaş, cansız.

patotî 2 : r. Ağdak. Çürümeye yüz tutmuş, lifleri gevşemiş (ağaç).

pay : Arka, geri.

paya : n. Yaya. Yürüyerek giden.

payabûn : l. Binilen yerde inmek.

payakirin : l. Binilen yerden indirmek. İnme işini yaptırmak.

payayî : d. Yayan. Yürüyerek.

payiz : n. Güz. Eylülün 22'sin de başlayıp Aralık ayının 21'inde sona eren, yaz ile kış arasındaki mevsim, sonbahar.

payizî : d. Güzün. Güz mevsiminde.

payketin 1 : I. İrdelemek. Bir sorunun ele alınabilen bütün hallerini birer birer incelemek.
payketin 2 : I. Ardına düşmek. Arkasını bırakmadan, izini sürdürmek. Elde etmeye çalışmak.
payketin 3 : I. Kovalamak. Kaçanın arkasından koşmak.
paz : n. Davar. Koyun ve keçiye verilen ortak ad. Koyun veya keçi sürüsü.
pazband : n. Pazubent. Bir hale işaret olmak üzere kola geçirilen enlice kuşak, kolçak.
pazkovî : n. Yabani keçi.
pehin : r. Yassı. Yayvan ve düz.
pehinayî : n. Yassılık. Yassı olma hali.
pehinbûn : I. Yassılanmak. Yassı bir hal almak, yassı olmak.
pehinkirin : I. Yassı hale getirmek, yassılatmak.
pehlewan : n. Pehlivan. Güreşçi.
pehlewanî : n. Pehlivanlık. Güreşçilik.
pehnav : n. Düzlük. Düz olan, genişçe yer.
pehnî : n. Topuk. Ayağın toparlakça olan alt kısmı. Ökçe.
pehtin : I. Pişirmek. Bir şeyin pişmesini sağlamak.
pehtî : r. Pişkin. Gereğince pişmiş.
pejik : n. Çırpı. Dal budak kırpıntısı.
pejiqandin : I. Saçmak. Bir şeyi hızla veya çokça ortalığa dağıtmak.
pejiqîn : I. Saçılmak. Saçmak işine konu olmak.
pejin : n. Ses. Seda.
pejirandin : I. Kabul etmek. Kabullenmek.
pejirîn : I. Kabul edilmek. Kabul olunmak.
pekandin : I. Fırlatmak. Fırlatmasını sağlamak, yerinden dışarı uğramak.
pekîn : I. Fırlatmak. Bir şey, olduğu gibi, yerinden ayrılıp hızla bir yana atılmak.
peqandin : I. Patlatmak. Patlamak işini yaptırmak. Bir insanın sabrını tüketmek veya nisbet verip kızdırmak.
peqîk : n. Kabarcık. İçi su veya hava dolu ufak kabartı yahut kürecik.
peqîn : I. Patlamak. İç basıncın artması yüzünden bir şey yarılmak. Böylece yarılan bir kap veya atılan mermi, tıkaç gibi şeyler kısa fakat zorlu gürültü çıkarmak.
peqîyayî : r. Patlak. Patlamış.
pel 1 : n. Tabur. Dört bölükten meydana gelen ve bir binbaşının komutasında bulunan asker birliği.
pel 2 : n.Yaprak. Bitkilerde

solunum, karbon özümlemesi, terleme gibi olayların meydana geldiği, çoğu klorofilli, yeşil ve çeşitli biçimlerdeki kısımlar.

pelan : n.Yoklama. Yoklamak eylemi.

pelandin : I. Yoklamak. Varmı yokmu veya nasıldır diye bakmak gözden geçirmek.

pelaş : n. Çer-çöp. Süprüntü.

peleguh : n. Kulak arkası kemiği.

pelepel : n. Acele. Çabukluk, tez davranma, tezlik, evecenlik.

pelixandin : I. Ezmek. Üzerine ağır bir baskı yaparak örselemek, yassıtmak, parçalamak, toz veya hamur haline getirmek

pelixîn : I. Ezilmek. Ezmek işine konu olmak.

pelik 1 : n. Yaprak. Kitap, defter gibi şeylerde kağıt kanadı.

pelik 2 : n. İskambil kağıdı.

pelîse 1 : n. Kısmet.

pelîse 2 : n. Nasip.

pembe : n. Beyazla biraz kırmızının karışımından meydana gelen açık renk.

pembeyî : r. Pembe renginde olan.

penah : n. Sığınma eylemi.

penahende : n. Sığınmacı. Tehlikelerden kaçarak güvenilir bir yere veya bir koruyana baş vuran kimse.

pend : n. Öğüt. Birine, doğru veya uygun bir yol göstermek için veya kötü davranışlardan sakındırmak için söylenen söz.

penddan : I. Öğüt vermek.

peng : n. Çile. İpek, yün, pamuk gibi her türlü iplik kangalı.

pengav 1 : n. Atılım. İleriye doğru hızla ve birdenbire atılma.

pengav 2 : n. Bent yoluyla toplanan su birikintisi. Küçük baraj. Gölet. Gölcük.

pengizandin : I. Fırlamasını sağlamak, yerinden ayrılıp hızla bir yana atılmak.

pengizîn 2 : I. Sekmek.

pengizîn 3 : I. Sıçramak.

pepik : n. Davar ayağı.

pepûk 1 : n. Guguk. Başka kuşların yuvasına yumurtlayarak yavrularının bakım işini onlara gördüren böcekçil bir kuş.

pepûk 2 : r. Zavallı. Acınacak halde bulunan.

per : n. Kanat. Kuşlarda ve böceklerde uçmayı sağlayan ve iki yanda bulunan uzun ve yassı kısımlardan herbiri. Kapı pencere gibi dikine açılıp kapanan şeyrin kapağı.

perav 1 : n. Kıyı. Su kenarı.

perav 2 : n. Sahil. Kıyı, yaka, yalı.

peran 3 : n. Kazanmak eylemi.

perandin : I. Kazanmak. Kendi hesabına çalışarak elde etmek.

perçem 1 : n. Perçem. Saç tutamı. Kahkül. Alnın üzerine sarkıtılan kısa kesilmiş saç.

perçem 2 : n. Ağaçlarda yaprak ve diğer yeşil uzantılar.

perçiqandin : I.Ezmek. Üzerine ağır bir baskı yaparak örselemek, yassıtmak, parçalamak, hamur haline getirmek.

perçiqîn : I. Ezilmek. Ezme işine konu olmak.

perçîçeq : n. Kusrak. Kuşlarda birinci mide.

perçîmek : n. Yarasa.Gündüz karanlık yerlerde gizlenip geceleri uçan, ön ayakları perdeli kanat gibi gerilmiş, sıçan iriliğinde memeli bir hayvan.

perde : n. Perde. Kapı, pencere gibi yerlere asılan örtü.

pererende : n. Kanatlı. Kanadı olan. Kanatlılar sınıfı.

perest : r. Taparcasına seven.

perestîş : n. Tapınak. İçinde tanrıya kulluk edilen, tapınılan yapı.

pergal : n. Düz. birtakım şeylere amaca göre verilen kuralı durum. İşlerin uygun gitmesinden doğan duruluk.

perge : n. Belge. Bir olguyu veya bir savın doğruluğunu gösteren, kanış verici şey.

pergel : n. (Far.) Pergel. Birer ucundan birbirine eklemlenmiş iki çubuktan ibaret ölçü aleti.

pergende : r. Derbeder. Derbeder olma hali.

pergendeyî : n. Derbederlik. Derbeder olma hali.

pergihîn 1 : I. Rast gelmek. Aklından geçirmediği halde karşılaşmak.

pergihîn 2 : Buluşmak. Birbirini bulmak.

pergîn 1 : n. Tören. Anma, kutlama, karşılaşma, uğurlama evlenme gibi durumlarda yapılan toplantı ve bu toplantıda uyulan kurallar.

pergîn 2 : n. Gösteri. Birinin veya bir topluluğun kendi duygusunu gösteren sözü veya davranışı.

pergîn 3 : n. Maç. Birbirini yenmek ereğiyle iki taraf arasında yapılan oyun yarışı.

perhîz : n. Perhiz. Vücuda zararlı olan zevkli şeylerden ve özellikle, hastalık halinde, belli yemeklerden sakınma işi.

perik : n. Telek. Kuşların kanatları ve kuyruk tüyü.

perî : n. Peri. Cinlerin pek güzel ve alınlı olarak tasar-

lanan dişilerine verilen ad.

perîxan : n. Peri hükümdarı kadın.

perîn : l. Kazanmak. Kendi hesabına çalışarak elde etmek. Kendisine düşmek. Kendinden yana çekmek.

perîşan : r. Perişan. Dağınık. Bozgun, ezgin.

perîşanbûn : l. Perişan olmak.

perîşanî : n. Perişanlık. Dağınıklık, bozgunluk, ezginlik.

perîşankirin : l. Perişan etmek.

pertal : n. Eşya. Azıklar dışında, insanın yaşaması için gerekli olan ve taşınabilen şeyler.

perwaz : r. Paralel. Yan yana ve birbirine kavuşmadan uzanıp giden.

perwer : r. Koruyucu. Korumak işini yapan, gözatıcı. Esirgeyici.

perwerde 1 : r. Eğitimli, eğitilmiş.

perwerde 2 : r. Fedakar. Birşeyini feda etmekten çekinmeyen, esirgemez.

perwerdekirin : l. Eğitmek. Bir kimseyi üzerinde işleyerek güdülen amaca göre geliştirmek.

perwerî : n. Eğitim. Eğitmek işi. Eğitme yollarını gösteren bilim.

pesar 1 : n. Yaka. Eğik yerey.

pesar 2 : n. Payanda. Eğik olarak vurulan destek.

pesare : n. İskele. Yapıların dışında kereste veya demirden kat kat kurulan ve çalışmak için üstüne çıkılan çatı.

pest : n. Cilt. Deri, ten. İnsan vücudunun dış yüzü.

petîx : n. Kavun. Değişen renklerde kabuğu olan, içi sulu, tatlı ve çoğu pembeye kaçan sarı renkli, güzel kokulu yemişi olan bir bitki.

pettê : r. Kadınsı. Kadın davranışı, kadına özgü davranışı olan, kadına benzer.

pettêtî : n. Kadınca davranış.

pevçandin : l. Uymak. Bir kimsenin istemesine göre davranmak.

pevçûn : n. Kavga. İki taraf arasında yapılan gürültülü, birbirini suçlandırıcı tartışma olup çok defa dargınlık ve kimi vakit dövüşle sona erer.

pevgirêdan : n. Bağlantı. İki veya daha çok şeyin birbiriyle bağlı, ilişik veya ilgili bulunması hali.

pevketin 1 : n. Anlaşmazlık. İki veya daha çok tarafın karşılaşan düşünce ve erekleri arasında ayrılık, ihtilaf.

pevketin 2 : n. Çatışma. Çatışmak eylemi.

pevve 1 : r. Yapışık. Yapılmış olan.

pevve 2 : r. Bitişik. Birbirine do-

kunur şekilde yanyana olan.
pevvekirin 1 : I. Bitiştirmek. Bitişmesini sağlamak.
pevvekirin 2 : I. Eklemek. Bir şeyi ekle tamamlamak. Birbirine katarak çoğaltmak.
pevvekirin 3 : Yapıştırmak. Yapışmasını sağlamak.
peyam 1 : n. Haber. Yeni olmuş veya olacak bir olgu üzerine bilgi, salık, sava.
peyam 2 : n. Havadis. Herkesin veya oldukça büyük bir kalabalığın ilgi ile karşılayabileceği haber.
peyandin 1 : I. Kalkışmak. Yerinde olmayan bir işe girişmek.
peyandin 2 : I. Yeltenmek. Yapamayacağı bir işe girişmek.
peyde : n. Edinme. Edinme eylemi.
peydebûn : I. Peydahlanmak.
peyitandin 1 : I. İspat etmek.
peyitandin 2 : Saptamak. Bir şeyi bir yere saplanmış gibi kımıldayamaz veya değişemez hale getirmek.
peyitîn : I. Saptanmak. Tespit edilmek.
peyiv 1 : n. Konuşma. Konuşma eylemi.
peyiv 2 : n. Söz. Bir veya birkaç heceden meydana gelen ve anlamı olan ses.
peyivdar : n. Konuşmacı. Bir toplulukta konuşan kimse.
peyivandin : I. Konuşturmak. Konuşmasını sağlamak.
peyivîn : I.Konuşmak. Düşüncesini sözle anlatmak.
peyivok : n.Söylenti. Ağızlarda dolaşan ve doğruluğu belli olmayan haber.
peyker : n. Heykel.
peyman : n. Pakt.
peymane 1 : n. Sözleşme. Bir konu üzerinde konuşulup kabul edilen ve yapılması karşılıklı üstlenilen biçim ve bunun yazılışı.
peymane 2 : n. Anlaşma. Tarafların arasında kararlaşan yola uygun olarak davranmaları kabul etmeleri.
peyrew : r. Bağımlı. Başka bir şeyin etkisi altında bulunan, onun tarafından sınırlanan, belirlenen veya gerektirilen, başka bir şeyin istemi, gücü veya yardımı olmadan kendi başına var olmayan veya bir şey yapamayan.
peyrewî : n. Bağlılık. Bağlı olma hali veya niteliği.
peywendî : n. İlişki.
peywist 1 : Gerekli. Herhangi bir işin yapılabilmesinin bağlı olduğu şey.
peywist 2 : r. Zorunlu. Olması gereken, zaruri.
peywistbûn : I. Gerekmek. Gerek duymak.
peywistî : n. Gereklilik. Gerekli kılma.

peywendî : n. İlişki. İki şey arasındaki karşılıklı ilgi.
pê 1 : n. Ayak. Bacakların bittikten sonraki kısmı.
pê 2 : c. "ona" "onun" anlamını veren birleşik zamir.
pêbawer : n. Güvence. Güven sağlayan şey, teminat.
pêç : n. Sargı. Bir şeyi sarmaya yarayan, uzun ve darca kesilmiş nesne.
pêçan : n. Sarmak eylemi.
pêçandin : I. Sardırmak. Sarmak işini yaptırmak.
pêçayî : r. Sarılı. Sarılmış olan.
pêçek : n. Kundak. Kucak çocuğunu sıkı sarıp bağlamaya yarar benzer takımı.
pêçekkirin : I. Kundaklamak. Çocuğu kundağa sarmak.
pêçîn : I.Sarmak. Fırdolayı kaplamak. Dolayında yer almak, kuşatmak.
pêçke : n. Teker. Merkezde bulunan bir ekseni çevresinde dönebilen kurs veya çember.
pêdan : I. Sürmek. Bir maddeyi dokundurarak gezdirmek yolu ile bir yüzey üzerine ince bir tabaka halinde bırakmak.
pêdeçûn : I. Sürdürmek. Arkasında, peşinden giderek olayı veya durumu izlemek.
pêger : n. (rêz.) Cümlede özneden ayrı olup fiilin bildirdiği eylemlerden etkilenen varlığı anlatan sözcük.
pêxember : n. (Far) Elçi.
pêxemberî : n. Peygamberlik. Yalvaçlık.
pêxistin : I.Yakmak.Yanmasını sağlamak veya yanmasına yol açmak.
pêxistî : r. Yanık durumda olan.
pêxwas 1 : r. Yalınayak. Ayakları çıplak olan.
pêxwas 2 : r. Baldırıçıplak. Ayak takımından, serseri.
pêxwasî : n. Serserilik. Serserice davranış.
pêxweşbûn : I. Hoşlanmak. Hoşuna gitmek, hoş bulmak, sevmek.
pêjih : n.Ses. Selen.
pêk : n. Kotarma eylemi.
pêkanîn 1 : I.Başarmak. Önlemli işler hakkında, istenilen şekilde bitirmek.
pêkanîn 2 : I. Sağlamak. Engelleri kaldırmak veya gereken durumu hazırlayarak, bir işin olmasına yol açmak.
pêkanîn 3 : I.Becermek. Yolunu bulup yapmak.
pâkanîn 4 : I. Kotarmak. Bir işi tamamlanmış hale getirmek.
pêkenîn 1 : Alay etmek.
pêkenîn 2 : Gülmece. Mizah. Kimi düşünceleri nükte, şaka veya takımlarla süsleyip anlatan bir söz veya yazı çeşidi.
pêkenîn 3 : I. Aldatmak. Birini bilebile, maksada aykırı

bir yola veya karışa sürmek. Yanılmasına yol açmak.

pêketin 1 : I. Yanmak. Isı veya ışık veren yahut başka maksatlar sağlayan şeyler, alev yaklaştırarak veya özel düzenlerine dokunularak etkinliğe geçmek.

pêketin 2 : I. Dokunmak. Yemek veya diğer şeyler, sağlığı bozmak

pêkkirin : I. Yoluna koymak.

pêl 1 : n. Dalga. Deniz veya göl gibi geniş sularda rüzgarın tümsek tümsek yükselerek sürdüğü su yığını.

pêl 2 : n. Zaman. Olayların ardışıklığını görerek aklımızda yarattığımız ve olayların bundan sonra da içinde olup gideceğini düşündüğümüz, başı ve sonu belli olmayan soyut kavram.

pêlav : n. Ayakkabı

pêlçav : n. İki kaş arası boşluk

pêle : n. Dönem. Bir çağ içinde birbiri ardınca gelen başı sonu belli zaman süresi.

pêlepaş : n. Gerisingeri. Anarya.

pêleyistin : I. Kurcalamak. Sivri bir şey sokup karıştırarak zorlamak.

pêlêkirin 1 : I. Basmak. Vücudun veya bacağın ağırlığını verecek şekilde ayak tabanını yere veye bir şeyin üstüne koymak. Bir şeyin üstüne kuvvet vererek itmek.

pêlêkirin 2 : I. Çiğnemek. Ayak veya tekerlek altına alarak ezmek.

pêlik 1 : n. Basamak. Bir yere çıkarak adım attıkça basılan veya ardarda gelen birbirinden yüksek yerlerden her biri.

pêlik 2 : n. Derece. Gittikçe yükselen ve alçalan durumlardan her biri.

pêmayî : n. Miras. Kalıt.

pêmijul : r. İlgili. İlgilenmiş olan, ilgisi bulunan.

pênc : r. Beş. Dörtten sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam.

pêncemîn : r. Beşinci. Beş sayısının sıra sıfatı, sırada dördüncüden sonra gelen.

pêncih : r. Elli. Kırk dokuzdan sonra gelen sayının adı.

pêncihemîn : r. Ellinci. Ellinin sıra sınıfı.

pêncşem : n. Perşembe. Haftanın beşinci günü.

pêngav : n. Atılım. İleriye doğru hızla ve birden bire atılma.

pêping : n. Basamak. Bir yere çıkarken adım attıkça basılan ve ardarda gelen birbirinden yüksek yerlerden her biri.

pêr : r. Evvelki gün. İki gün ön ceki, öteki.

pêrar : r. Evvelki yıl. İki yıl öncesi.
pêregihan : n. Eli değmek. Bir şey yapmaya vakit ve fırsat bulmak.
pêrgîn 1 : n. Tören. Anma, kutlama karşılama, evlenme gibi vesilelerle yapılan toplantı.
pêrgîn 2 : n. Gösteri. Birinin veya bir topluluğun kendi duygusunu gösteren söz veya davranış.
pêrgîn 3 : n. Maç. Birbirini yenmek amacıyla iki taraf arasında yapılan oyun yarışı.
pêrût : r. Donsuz. Don giymemiş olan.
pêsivik : r. Ayağına çabuk. Ayak işlerini çabuk gören.
pêsîr : n. Bağır. Göğüsün ön yüzü.
pêş : n. Ön. Bir şeyin esas tutulan yüzünün baktığı yerin yakını.
pêşbûn : i. Okşamak. Bir şeyin üzerinde yavaş yavaş el gezdirmek veya ona hafif hafif vurmak yoluyla sevgi göstermek.
pêşemb : Perşembe.
pêşmal : n. Önlük. İş yaparken insanın, üstü kirlenmesin diye beline bağladığı örtü.
pêşmerge : n. Kürt gerillası.
pêşnav : n. Soyadı. Erkeklere ve kızlara babadan, kadınlara kocadan geçen, herkesin öz adıyla birlikte kullandığı aile adı.
pêşniyad : r. Resmi. Devlet usulunce olan.
pêşniyadî : n. Resmilik. Resmi olma hali.
pêşniyar 1 : n. Önerme, öneri. Bir toplantıda bir işle ilgili olarak kabul edilsin diye ileri sürülen düşünce.
pêşniyar 2 : n. Badire. Ansızın meydana gelen tehlikeli durum.
pêşniyarkirin : i. Önermek. Kabul edilsin diye bir şey öne sürmek.
pêşnîyaz 1 : n. Rica. Dileyiş, dilek.
pêşnîyaz 2 : n. Temenni.
pêşnîyazkirin : i. Rica etmek.
pêşnûma : n. Tasarı. Tasarlanan biçim, kaleme alınan öneri.
pêşnûmakirin : i. Tasarlamak. Zihinde hazırlamak.
pêşverû : r. İlerici. Yurt işlerinde ilerlemeyi hızlandırma yanlısı.
pêşverûyî : n. İlericilik. İlerici olma hali, ilerice devranış.
pêşwazî : n. Ağırlama. Ağırlamak işi. Karşılama.
pêşwazkirin : i. Ağırlamak. Birine karşı yüksek saygı göstermek üzere onu çok iyi karşılayıp her türlü rahatını, ihtiyacını karşılamak.
pêt : n. Kıvılcım. Yanmakta o-

lan bir maddeden kopup sıçrayan küçük ateş parçası.
pêve 1 : r. İlişki. İliştirilmiş.
pêve 2 : r. Yapışık. Yapışmış olan.
pêveçûn 1 : l. İmdadına yetişmek.
pêveçûn 2 : l. İzlemek. Bir şeyin izi üzerine giderek peşini bırakmamak.
pêvedan : l. Böcek veya akrepin iğnesini sokması.
pêvekirin 1 : l. İliştirmek. İğreti takmak, hafifçe tutturmak.
pêvekirin 2 : l. Takmak. Bir şeyi başka bir yere geçirip yerleştirmek.
pêvekirin 3 : l. Geçirmek. Bir şeyi kendisine ayrılmış olan yere yerleştirmek.
pêwanê 1 : b. Ötürü. Nedenlik anlatır.
pêwanê 2 : n. Dolayı. Yüzünden, sebebiyle.
pêzeweng : n. Pezevenk.Yolsuz birleşmelere aracılık eden kimse.
pêzewengî : n. Pezevenklik. Pezevengin işi.
piç : n. Kırıntı. Bir şeyden ayrılan ufak parça.
piçik : r. Azıcık. Pek az, biraz.
piçopiç : r. Azar azar.
pif : n. Üfürük. Üfürülerek verilen soluk.
pifdan 1 : l. Üflemek. Dudaklarını büzerek soluğunu bir şey üzerine hızla vermek. Bu işi, yanmakta olan bir şeyi söndürmek veya canlandırmak üzere, onun yerine yapmak.
pifdan 2 : l. Şişirmek. Şişmiş bir hale sokmak.
pifên : n. Üflemek. Üflemek eylemi.
pixkên : Korkutma sesi.
pihîn : n. Tekme. Ayakla vuruş.
pihînden : l. Tekmelemek Tekme vurmak.
pijandin : l. Pişirmek. Bir şeyin pişmesini sağlamak.
pijiqandin : Sıçratmak. Sıçrama işini yaptırmak.
pijiqîn 1 : l. Saçılmak. Saçma işine konu olmak.
pijiqîn 2 : l. Dağılmak. Parçalanarak yayılmak veya saçılmak.
pijilandin : l. Yayılma işini yaptırmak.
pijilîn : l. Yayılmak. Yayma işine konu olmak.
pijîn : l. Pişirmek. Ateşte, fırında kaynar suda veya yağda tutulup yenir hale gelmek.
pik : n. Yüzüstü durum.
piling : n. Kedi cinsinden ve yırtıcı dört ayaklılardan, arslan iriliğinde ve ondan daha çevik ve saldırıcı bir havyan.
pin : n. Köken. Kavun, karpuz gibi yere yatan bitkilerin teki veya dalı.
pingav : n. Gölek. Su birikin-

tisi, gölcük.

pinihandin : I. Kavgaya tutuşturmak. Kavgada tekme, tokat girişmek.

pir 1 : n. Köprü. Aralarında su, çukur arazi veya demiryolu bulunana iki yakayı birbirine bağlayan ahşap, kagir veya demir yapı.

pir 2 : d. Fazla. Olağandan çok.

piranî : d. Çoğunca. Çok defa, sık sık, ekseriya.

pirbûn : I. Çoğalmak. Az iken çok olmak.

pirç : n. Tüy. İnsan ve hayvan derisi üzerine biten ince tel.

pirhejmar : r. (rêz.) Çoğul. Sayısı birden çok olan, tekil karşıtı.

pirik : n. Sabanın alt bağlantısı.

pirkîn : I. Aniden ve patlatarak gülmek.

pirpar : n. Semizotu. Pişirilerek yenilen bir sebze.

pirpirk : n. Kelebek. Vücut ve kanatları toz gibi ince pullarla ve türlü renklerle süslü, dört kanatlı böceklere verilen genel ad.

pirpizêk : n. Mor renkli ve iki kanatlı bir kır çiçeği.

pirs : n.Soru. Karşılık gerektiren "me","ma" ekleri veya vurgu yoluyla çoğu bir şeyi öğrenmeyi amaçlamakla birlikte, kimi vakit de yadsıma, buyurma ve daha başka ereklerle söylenir.

pirsandin : I. Sordurmak. Sormak işini yaptırmak.

pirsgirêk : n. Sorun. Düşünülüp çözülmeye, konuşulup bir sonuca bağlanılmaya değer veya gerektiği olan durum.

pirsîn : n. Sorma. Sormak eylemi.

pirsîyar : r. Sorumlu. Sorum taşıyan kimse.

pirsîyarî 1 : n.Sorumluluk. Bir kimsenin üstüne aldığı veya yapmak zorunda bulunduğu işlerin, gerektiğinde kendisinden sorulma durumu.

pirsîyarî 2 : n. Soruşturma. Soruşturmak eylemi. Karanlık bir sorunu aydınlatmak için ilgililerden ve tanıdıklardan bilgi toplama işi.

pirskirin : I.Sormak. Bir soru şekli.

pirsko : n. Azim. bir işteki engelleri yenme kararı.

pirtikandin : I. Yolmak. Yolma işine konu olmak.

pirtûk : n. Kitap. Yazılmış veya basılmış yaprakları bir araya getirilmesiyle meydana gelen dergi.

pirtûkxane : n. Kütüphane. Kitap ve benzeri gereçlerin toplandığı ve özellikle yararlanmaya sunulduğu veya ödünç verildiği yer.

pirtûkxaneyî : n. Kütüphane-

cilik. Kitap ve kitaplıkla ilgili bilgi kolu. Kitaplık memurluğu veya uzmanlığı.

pirt : n. Tüy. İnsan ve hayvan derisi üzerinde biten ince tel.

pirtir : d. Daha çok, daha fazla.

pis : r.Soyu devam ettiren erkek.

pisîk : n.Kedi. Evlerde beslenen, köpekten küçük avcı hayvan.

pismam : n. Amcazade. Amca oğlu.

pismamî : n. Amcazade olma durumu veya sorumluluğu, görevi.

pispor : n. Ehli. Bir işin eri, yeteri kimse. Tecrübeli.

pisporî : n. Yeterlilik, uzmanlık.

pist : ba. Kediye "git" emri.

pistepist : n. Fiskos. Kulaktan kulağa gizli konuşma.

pişaftin : I. Tomurcuğun açılması.

pişk 1 : n. Pay. Bir şeyden şuna veya buna düşen kısım.

pişk 2 : n.Kura. Ad çekme.

pişkdar : n. Paydaş. Bir şeyden payı olan kimse.

pişkdarî : n. Paydaşlık. Paydaş olma durumu, birbirinin her şeyde bulunma hali.

pişkî : r. Kısmı.Bir şeyin yalnız bir kısmını içine alan.

pişkok 1 : n. Düğme. Tahta, maden gibi sert cisimlerden veya çoğu daire şeklinde yapılmış tutturmalık.

pişkok 2 : n. Tomurcuk. İlkbaharda bitkilerde meydana çıkan kabartı olup açılınca çiçek veya yaprak halini alır.

pişkul : n. Koyun ve keçi dışkısı.

pişt 1 : n. Sırt. Ense ile kuyruk sokumu arasındaki alan.

pişt 2 : n. Arka. Bir şeyin sırt durumunda olan yüzeyi.

pişt 3 : n. Kuşak. Bele sarılan uzun ve enli kumaş.

pişt 4 : n. Bel. İnsan bedeninin göğüsle karın arasında çepeçevre daralmış olan kısmı.

pişt 5 : n. Destek.Yardımcı.

pişt 6 : Kediye "git" emri.

piştdan 1 : I. Desteklemek. Birinin bir işte gücünü artırmak, kolaylık sağlamak.

piştdan 2 : I. Arkalamak. Bir kimseye güven vererek yardım etmek.

piştdar : n. Artçı. Korumak üzere arkadan gelen kimse.

piştdarî : n. Artçılık. Artçının yüklendiği görev.

piştdawî : n. Ahret. Öbür dünya.

piştdayin : n. Dayanışma. Dayanışma eylemi.

piştgirêdan 1 : I. Bağlanmak. İçten bağlı olmak.

piştgirêdan 2 : I. Güvenmek. Güven beslemek, güveni olmak.

piştgirêdan 3 : I. Ummak. Ol-

ması arzu edilen şeyin olacağını beklemek. Herhangi bir şeyin olabileceğini sanmak.

piştî : n. Sırt yükü (odun, çalı).

piştkov : n. Kambur. İnsanın sırtında veya göğsünde bir kemik hastalığı veya sakatlığı sonunda meydana gelen tümseklik.

piştkovî : n. Kamburluk. Kambur olma hali.

piştqewîn : r. Koruyanı, kollayanı olan kimse.

piştqewînbûn : I. Bir koruyana, dayanağa güven duyma , kendini onlarla güçlü hissetmek.

piştra 1 : d. Sonra. Konuşma konusu olan veya içinde bulunulan zamana göre ilgisini anlatır. Yoksa, aksi halde. Zaman anlatan kelimelerin önüne getirilerek o kadar zaman geçtiğini veya geçeceğini anlatır.

piştra 2 : d. Sonradan. Konuşulan zamanın arkasından gelen zamanda.

pitê : ba. Kadına erkeğinden gelen bir hitapı.

pitir : r. Önceki, evvelki. İki önceki.

pitirpar : d. Önceki, evvelki yıl.

pitirpêr : d. Önceki, evvelki gün.

pitpit : n. Söylenme. Söylenmek eylemi.

pitpitkirin : I.Söylenmek. Kendi kendine söz söyleyerek sızlanmak.

pitpitok 1 n. Benek. Ben gibi ufak leke.

pitpitok 2 : r. Söylenme alışkanlığı olan kimse.

pitpitokî : r. Benekli. Ufak ufak lekeleri bulunan.

piv : ba. İnanmadığını belirten bir nida.

pizik : n. Çıban. Vücudun herhangi bir yerinde meydana gelen ve çoğu, deride şişkinlik, kızartı, ağrı ve ateş ile kendini gösteren irinyığını.

pizrûk : Kar tanesi

pizûr : n. Hayvanın iç organları.

pîj : n. Kıymık. Pek küçük sivri tahta parçası.

pîjaq : n. Kabaca bacak.

pîjama : n. Gecelik yerine giyilen, ince kumaştan yapılmış ceket ve pantolon takımı.

pîkolî : n. Baskı. Kuvvet ve zor altında bulundurma eylemi veya bulunma hali.

pîqap : Pikap.

pîle : n. Derece. Gittikçe yükselen ve alçalan durumlardan herbiri.

pîlik : n. Pul. İnce maden levhacık.

pîne : n. Yama. Bozuk, yırtık veya delik bir yeri kapamaya yarayan parça.

pînekar : n. Yamacı. Ayakkabı yamayan zanaatçı, ay-

akkabı eskicisi.

pînekarî : n. Yamacılık. Yama yapma işi.

pînekirin : l. Yamalamak. Yama vurmak, yama ile onarmak.

pîpik 1 : n. Gözbebeği. Gözde, bir kese ağzı gibi büzülü bulunan iris tabakasının yuvarlak ağzı.

pîpik 2 : n. Düdük. Özellikle kamıştan yapılmış düdük.

pîr : r. Yaşlı, kocamış, ihtiyar.

pîrabok : n. Cadı. Geceleri ötede beride dolaşıp insanlara kötülük ettiğine inanılan hortlak.

pîravok : n. Örümcek. Ağ şeklinde tuzak kurarak sinek gibi böcekleri avlayan hayvancık.

pîrbûn : l Yaşlanmak. Yaşı ilerlemek, ihtiyarlığa yaklaşmak.

pîrek : n. Kadın. Yetişmiş dişi insan, erkek veya adam karşıtı.

pîrekî : n. Kadınlık. Kadın olma hali. İyi ev kadını olma hali.

pîrejin : r. Yaşlı kadın.

pîremêr : r. Yaşlı adam.

pîrik 1 : n. Ebe. Doğumda anaya yardım eden kadın.

pîrik 2 : n. Nine. Torunu olan kadın, büyükanne.

pîrî : n. Yaşlılık. İhtiyarlık. İhtiyar olma hali veya bu halin çağı.

pîrkirin : l. İhtiyarlatmak. İhtiyar hale getirmek.

pîrqelaçk : n. Yenilebilir bir ot türü (çığ).

pîroz : r. Uğurlu, kutlu, mübarek.

pîrozbûn : l. Kutlamak. Mutlu bir olgu dolayısıyla buna sevinildiğini birine söz, yazı veya armağanla anlatmak.

pîrozî : n. Kutluluk. Kutlu olma hali, uğurluluk.

pîs : r. Pis. Kirli, iğrendirici. Kendinde pislik olan veya pislenmiş olan. Beğenilmeyecek halde olan. Sevimsiz olan.

pîsbûn 1 : l. Pislenmek. Pis olmak, pisliğe bulaşmak.

pîsbûn 2 : n. Kötüleşme. Kötü hale gelmek, kötü yola sapmak.

pîsbûn 3 : l. Bayağılaşma. Bayağı hal almak.

pîsî 1 : n. Pislik. Pis olanın hali.

pîsî 2 : n. Kötülük. Zarar verecek iş.

pîsî 3 : n. Bayağılık. Bayağı olma hali, bayağıca davranış.

pîskirin 1 : l. Bozmak. Bir kimseyi, beklemediği bir davranış karşısında bırakarak veya sözünü yalana çıkararak küçük düşürmek.

pîskirin 2 : l. Pisletmek. Pis hale getirmek. Kötü bir hale sokmak.

pîskirin 3 : l. Aşağılamak. Aşa-

ğılma işine uğratmak.

pîso 1 : r. Yanmakta olan bez.

pîso 2 : n. Kav. Ateş veya sigara yakmak için çakmak çakarak tutuşturulan madde.

pîş : n. Kullanmak. Kullanma eylemi.

pîşat : n. Talih, şans. Rastlantılarla idare ettiğine ve böylelikle insanlara iyi veya kötü durumlar hazırladığına inanılan doğaüstü güç.

pîşe : n. Zanaat. Maddeye dayanan gereksinimleri karşılamak üzere yapılan ve az çok el uzluğu isteyen belirli iş.

pîşekar : n. Zanaatkar. Zanaatçı. Herhangi bir zanaatı olan.

pîşko : n. Cemre. Baharda az önce, ilkin havada, sonra suda ve en sonra toprakta meydana geldiği sanılan sıcaklık yükselişi.

pîşpêkirin : I. Kullanmak. Bir şeye alışmış olmak.

pîtîfer : n. Hayır. İyilik. Karşılık beklenilmeden yapılan yardım.

pîvan 1 : n. Ölçü. Ölçmek eylemi.

pîvan 2 : I. Ölçmek. En, boy, hacim süre gibi nicelikleri kendi cinsinden seçilmiş bir birimle karşılaştırılıp kaç birim geldiklerini belirtmek.

pîvandin : I.Ölçtürmek. Ölçüştürmek. Aradaki farkı bulmak üzere iki şeyi yanyana getirmek.

pîvaz : n. Soğan. Yemeklere çeşni vermek için yumrusu ve yeşil yaprakları kullanılan ıtırlı bitki.

pîvaztark : Yeşil soğan.

pîvîn : I. Ölçülmek. Ölçmek işine konu olmak.

pîvîyayî : r. Ölçülü. Ölçülmüş, ölçülenmiş. Ne artık, ne eksik, uygun miktarda.

pîvok : n. Çiğdem. Zambakgillerden, türlü renklerde çiçek açan bir çeşit kır bitkisi.

pîyan : n. Tas. Ağıza götürülerek içindekini içmeye yarayan yayvan madeni kap. Kase.

pîyar : r. Merhametli. Acımalı, yüreği yufka, yufka yürekli. Şefkatli.

pîyarî : n. Merhamet. Acıma. Birine acımak. Başkasının uğrayacağı veya uğramakta bulunduğu üzücü bir halin önüne geçme arzusu. Şefkat.

poçîk : n. Kuyruk sokumu kemiği.

poxîn : n. Un helvası.

pol 1 : n. Kürek kemiği. Omuzun ard kısmında bulunan üçgen biçiminde geniş ve ince kemik.

pol 2 : n. Sınıf. Okullarda öğrencilerin gördükleri yıllık ögrenime göre ayırdıkları bölüm.

pola : n. Çelik. Az miktarda karbonla birleşmiş demir.
polakirin : l. Çeliklemek. Demire su vererek sertleştirmek.
ponijandin : l. Düşündürmek. Düşünmesine yol açmak.
ponijîn : l. Düşünmek. Zihinden geçirmek, göz önüne getirmek. Zihniyle arayıp bulmak. Tasarlamak. Hatıra getirmek.
por : n. Saç. Kafanın ense, alın ve iki kulak arasını kaplayan kıllar.
porkur : r. Kısa saçlı, kesik saçlı.
porkurbûn : n.Bir felaket karşısında kadınların saçlarını keserek matemde bulunmaları hali.
porreş : r.Siyah saçlı. Saçları siyah olan kimse.
port : n. Palavra. İnanılması güç, yüksekten atarak söylenen abartılı söz.
porwerîn : l. Saç dökülmesi.
porzer : r.Sarı saçlı olan.
posta : n. (İt.) Posta. Bir yere gelen veya bir yerden gönderilen mektup ve emanetlerin topu.
postaxane : n. Postahane. Posta dairesi.
poşdan : l.Toslamak. Tos vurmak.
poşî : n. İpekli baş örtüsü.
poşman : Pişman. Yaptığı bir işin yanlış veya uygunsuz sonuç verdiğini görerek yapmış bulunduğuna acınan.
poşmanbûn : l. Pişman olmak.
poşmanî : n. Pişmanlık. Pişman olma hali.
poşmankirin : l. Pişman etmek.
poz : n. Burun. Solunum aygıtının ilk kısmı olan ve alınla üst dudak arasında bulunan çıkıntılı, iki delikli koklama organı.
pozbilind : r. Burnu havada. Kendini pek beğenmiş.
pozber : r. Rakip. Herhangi bir işte birinden üstün olmaya çalışan kimse, yarışçı.
pozberî : n. Rekabet. Yarışçılık.
pozpêkirin : l. İlgilenmek. Bir şeye karşı ilgi duymak veya göstermek.
pudra : n. (Fr.) Pudra. En çoğu pirinç unundan yapılan, yüze ve tene sürülen beyaz veya ten renginde, kokulu ince toz.
pung : n. Nane. Yaprakları sapsız, çiçekleri beyaz veya menekşe renginde, ıtırlı, küçük bir bitki.
purisandin : l.Kemirmek. Sert bir şeyi dişleriyle azar azar yontmak.
purisîn : l. Kemirme işini yapmak.
pusper : n. Haziran. Yılın altıncı ayı.
puş : r. Kurumuş ot.

puşu : n. Tatil. Çalışmaya ara verme. Çalışmayı durdurma, işlerlikten alıkoyma

pûç : r. Kof. İçi dolu olması gereken, boş olan. Boş, değersiz.

pûçbûn 1 : I. Koflaşmak. Kof hale gelmek, değersiz bir hale gelmek.

pûçbûn 2 : I. Geçersiz sayılmak.

pûçik : n. Kuyruk sokumu.

puçî : n.Kofluk. Kof olma hali.

pûçkirin : I. Geçersiz saymak.

pûl : n. Posta pulu.

R

ra 1 : n. Damar. Bitkilerde ve hayvanlarda, içinde besleyici sıvıların dolaştığı boru. Düz nesnelerde bulunan dalgalı çizgi. Başka cinste katmanların arasında dolaşarak uzanıp giden su veya maden katmanı. Soy kökü.

ra 2 : n. Kök. Bitkileri toprağa bağlayan ve onların topraktaki besi maddelerini emmesine yarayan klorofilsiz kısmı.

ra 3 : b. Türetme ön eki.

raber 1 : n. Sunu. Arz . Piyasaya mal çıkarmak.

raber 2 : n. Derpiş. Göz önünde tutma, akıldan geçirme, öngörme.

raberkirin 1 : l. Derpiş etmek. Göz önünde tutmak, aklından geçirmek, öngörmek.

raberkirin 2 : l. Sunmak. Göstermek, vermek, yollamak, göndermek gibi anlamlarda kullanılır.

rabes : n. Tutum.

raborî : n.Soy kökü.

rabûn 1 : l. Kalkmak. Yükseltmek. Yatış veya oturuş durumundan ayırtmak. Yatak tan ayrılmak. Meydana çıkıp yol almaya başlamak. Yola düşmek.

rabûn 2 : l. Kabarmak. Taşmaya yüz tutmak. Islanıp veya ısınıp yerinden kurtulmak.

rabûwar : r. Bulaşıcı. Bulaşabilmek.

rabûwarî : r. Geçmiş. Öncekilere katılmış zaman. Arkada kalàn hayat.

rabûwartin 1 : l. Bulaşmak.Hastalık geçmek.

rabûwartin 2 : l.Geçirmek. Herhangi bir hali yaşamış olmak.

rabûyî : r. Kabarık. Kabarmış olan.

raçandin 1 : l. Türetmek. Meydana çıkarmak, yaratmak.

raçandin 2 : l. (rêz.) Bir kökten çıkmak.

radan 1 : l. Kapatmak. Kapamak. Bir şeyin dışarı ile olan ilişiğini yok etmek. Bir bütünün kapamak işine yarayan kısımlarını bu maksatla kullanmak.

radan 2 : l. Örtmek. Görünmez hale getirmek veya korumak için üstüne bir şey çekmek. Kapamak.

radandin 1 : l. Örttürmek. Örtme işini yaptırmak.
radandin 2 : l. Kapattırmak. Kapama işini yaptırmak.
radayî 1 : r. Kapalı. Kapanmış olan.
radayî 2 : r. Örtük. Örtülmüş olan.
rader 1 : n. (rêz.) Türetme eki.
rader 2 : n. (rêz.) Mastar. Fiillerin şahıs ve zaman göstermeyen, fakat olumlu, olumsuz halleri olabilen isim şekli, isim fiili.
radyo : n. (Lat.) Radyo.
ragehandin 1 : l. Bildirmek. Bilinir hale koymak, haber vermek.
regehandin 2 : l. İletmek. Götürmek, ulaştırmak.
rageş 1 : r. Heyecanlı. Heyecana düşen, kolay ve çabuk heyecan gösteren kimse.
rageş 2 : r. Sinirli. Her şeye sinirlenen kimse.
rageşî 1 : n. Sinir. Duyarlık.
rageşî 2 : n. Heyecan. Duygululuğun çevre uyarımlarına karşı tepki halinde belirmesi.
ragiheştin 1 : l. Anlamak. Bir şeyin ne demek olduğunu, neye işaret olduğunu kavramak. Birinin duygularını, isteklerini, düşüncelerini sezebilmek.
ragiheştin 2 : l. Sezinlemek. Sezer gibi olmak.
ragiheştin 3 : l. Sezmek. Açık bir kanıt olmaksızın, olmuş veya olacak bir şeyi kestirmek.
ragihîn : l. Anlaşılmak. Anlamak işine konu olmak.
ragirtin 1 : l. Dayanmak. Tutunma veya sürme gücü göstermek.
ragirtin 2 : l. Dirilmek. Birine karşı olarak herhangi bir düşüncede, bir istekte veya bir durumda saplanıp kalmak, ayak diremek.
raxer 1 : n. Örtü. Örtmek için kullanılan şey.
raxer 2 : n. Döşeme. Binalarda yeri örten tahta kısım. Bir binanın döşemesine yarayan her türlü eşya.
raxistin 1 : l. Sermek. Bir şeyi başka bir şeyin etkisini göstertmek için yaymak. Açıp yaymak.
raxistin 2 : Döşemek. Açıp yaymak, yere sermek. Kaplamak. Gerekli eşyayı oturulan yere yaymak, yerleştirmek.
raxistî 1 : r. Döşeli. Döşenmiş olan.
raxistî 2 : r. Serili. Serilmiş, yayılmış.
rahin : n. But. Vücudun kalça ve diz arasındaki kısmı.
rahiştandin : l. Aldırmak. Alma işini yaptırmak.
rahiştin : l. Almak. Bir şeyi

bir yerden veya bir kimseden ayrımak yoluyla elde bulundurmak.

rahnik : n. Tavuk budu.

rahwan : n. Rahvan. Biniciyi sarsmayan bir çeşit at yürüyüşü.

rajêr : n. Alt. Bir şeyin yere bakan yanı, üst karşıtı.

rajêrî : n. İtaat. Söz dinleme, söz eseleme. Başkasının buyruk ve dileklerini yerine getirmek.

rajor : n. Üst. Bir şeyin göğe doğru olan yanı. Birkaç şeyin birbirine göre daha yakın olanı.

raketin 1 : I. Uymak. Uyku halinde olmak.

raketin 2 : I. Pusuya yatmak. Pusuda beklemek.

raketî : r. Uyur. Uyuyan.

rakêşan : n. Çekme. Çekmek eylemi.

rakêşandin : I. Çekmek. Bir şeyi tutup kendine veya başka bir yöne doğru yürümek. Çizgi halinde uzatmak. (rêz.) Bir fiili türlü zaman ve şahıslara göre söylemek veya yazmak.

rakêşer : n. Celp. Getirme, kendi üzerine çekme.

rakih : n . Kafes. Aralıklı telden maden veya ağaç çubuklarından yapılmış kuş koyacağı.

rakirin : I. Kaldırmak. Kalkmak işini birine veya bir şeye yaptırmak.

rakişandin : I. Koparmak. Kopmasını sağlamak.

ram : r. Ram. Boyun eğen, kendini başkasının boyunduruğuna bırakan.

raman 1 : n. Anlam. Bir kelimeden, bir sözden, hatta bir davranış veya olgudan anlaşılan şey, bunların bize hatırlattığı düşünce veya nesne.

raman 2 : n. Fikir. Düşünce, düşünü.

ramî : r. İtaatli. Söz dinler, söz esler, eslek.

ramîyar : n. Düşünce. Düşünce eylemi.

ramîyarî : r. Düşüncel. Düşünce ile ilgili, ancak düşünce ve tasarımla bulunan.

ramusan : n. Öpücük. Sevileni yüzünden öpme veya kendini ona öptürme.

ramusandin : I. Öptürmek. Öpme işini yaptırmak veya öpmesine müsaade etmek.

ramusîn : I. Öpmek. Sevgi veya saygı duygusuyla dudaklarını bir şeye değdirip hafif bir emme hareketi yapar gibi olmak.

rap : r. Dik. Dike yakın meyilli.

rapbûn 1 : I. Diklenmek, dikleşmek. Dik bir duruma geçmek.

rapbûn 2 : I. Hazırola geçmek.

rapelikîn : I. Dikelmek. Birine kafa tutmak, karşı gelmek.
raperandin :I.Hamle yaptırmak.
raperîn : n. Hamle. Atılış saldırış.Atılım.
rapêç : n. Gasp. Zorla alma.
rapêçan : n. Kuşanma. Kuşanma eylemi.
rapêçandin 1 : Kuşandırmak. Kuşanmak işini yaptırmak.
rapêçandin 2 : I. Gasp etmek. Zorla almak.
rapêçîn : I. Kuşanmak. Kendi beline bağlamak.
rapripandin : I Kırpıştırmak. Gözü çabuk açıp kapamak, kırpmak.
rapripîn : I. Kırpışmak.
rasalitandin : I. Musallat etmek. Başına bela olmak.
raser : r. Üstün. Benzerlerinin üstünde olan, onları geride bırakmış olan. Daha yüksek, daha elverişli.
raserî : n. Üstünlük. Üstün olma hali.
rasîf : n. Teras. Taraça. Oturup hava almaya yarayan düz ve çevresi açık yüksekçe yer.
rasname : n. Cevaz . Kanun ve törenin verdiği izin.
rast 1 : r. Düz. İnişi, yokuşu, girintisi, çıkıntısı olmayan. İşe ve duruma uygun. Yasa, usul ve ahlaka bağlı. Gerçeğe ve kurala uygun. Gerçek şekil, hakikat.
rast 2 : r. Dürüst. Sözünde ve davranışlarında doğruluktan ayrılmayan, doğru, özü sözü bir.
rastbûn 1 : I. Doğrulanmak. Bir şey eğik veya eğri iken doğru olmak. Bir şey yanlışlıktan düzelmek.
rasteder : r. Hayali. Hayal niteliğinde veya hayal işi olan.
rastek : r. Gerçek. Uydurmalığı, yakıştırmalığı veya yalanı olmayan.
rastekî : n. Hakikat. Bir işin doğrusu, gerçeklilk . Gerçek şey, durum veya hal.
rasterast : r. Dosdoğru. Sağa sola sapmadan.
rastesere : n. Nesir. Düzyazı.
rastik : n. Saç ayrımı.
rastî 1 : n. Doğruluk. Doğru olma hali.
rastî 2 : n. Gerçeklik. Gerçek şey, durum veya hal.
rastkirin 1 : I. Düzeltmek. Düzgün hale getirmek. Yanlıştan kurtarmak.
rastkirin 2 : I. Doğrultmak. Doğrulmasını sağlamak.
rastkirin 3 : I. Doğrulamak. Bir söz veya haberin doğru olduğunu bildirmek.
rastnavî : r. Düzlem. Düz ve yassı olup üzerinde hiç bir dalga çıkıntı ve çukur bulunmayan.
raş : n Serpinti. Dökülen veya akan bir şeyden sıçrayıp

serpilen kısım.

raşandin 1 : I. Serpmek. Şuraya buraya dağılacak şekilde dökmek. Hızla atarak belli bir şey içinde dağıtmak. İnce ince ve savrula savrula yağmak.

raşişandin : I. Serpiştirmek. Şuraya buraya serpmek.

raşişîn : I. Serpişmek.

raşîn : I.Serpilmek. Serpmek işine konu olmak.

rav : n. Kaçma. Kaçma eylemi.

ravandin : I. Kaçırmak. Zor kullanarak birini herhangi bir erekle alıp götürmek. Aşırmak.

rave : n. Yorum. Yorumlama işi.

ravekirin : I. Yorumlamak. Açıkça anlaşılmayan bir söz veya davranışa açık bir erek yüklemek.

ravîn 1 : I. Kaçmak. Bulunmak zorunda olduğu yerden gizlice veya zorla ayrılmak.Kendini göstermemek

ravîn 2 : Kaçınmak. Herhangi bir iş veya fedakarlık yapmaktan geri durmak.

ravîn 3 : I. Savuşmak. Çekip gitmek.

ravok : s. Tabansız. Korkak, yüreksiz.

ravokî : n. Tabansızlık. Tabansız olma hali, tabansızca davranış.

rawe : n. (rêz.) Kip.Fiillerin bildirme, dilek-şart, istek, gerçerlilik veya emir bildirdiklerine göre girdikleri şekil.

rawestandin : I. Durdurmak. Durmasını sağlamak.

rawestin : I. Durmak. Oluşu, çalışması kesilmek veya kendi yürümesini, davranışlarını kesmek.

rawestî : r. Durgun. Kımıldanış ve canlılık göstermeyen.

rawêj : n. Muaşarat.

rawir : r. Yabani. Yabanıl. İnsana alışmamış, evcil olmayan hayvan.

rawirtî : r. Saygılı. Başkalarına gereken saygıyı gösteren.

rawişt : n. Edep. Söz ve davranışta herkesin beğendiği yollar.

rawiştî : r. Edepli. Edebi olan, terbiyeli, uslu.

rawş : n. Durum. Bir şeyin içinde bulunduğu koşulların topu.

ray 1 : n. Çare. bir sonuca varmak üzere , ortadaki engelleri kaldırmak için tutulması gereken yol. Kurtuluş yolu.

ray 2 : n. Görüş. Görmek tarzı. Olaylara, düşüncelere veya şeylere biçilen değer, onlar hakkında varılan yargı.

rayandin : I. Havlatmak. Havlamasını sağlamak.

raydan : n. Etkili.

rayîn : I. Havlamak. Köpek hav

hav diye bağırmak, ürümek.

raz : n. Bağ. Üzüm kütüklerinin dikili bulunduğu toprak parçası.

razan : I. Uyumak. Uyku halinde olmak.

razandin 1 : I. Uyutmak. Uyumasını sağlamak, uyur hale koymak.

razandin 2 I. Uzatmak. Uzamasına sebep olmak, uzamak işini yaptırmak.

razandin 3 : I.Yatırmak. Yatmasını sağlamak.

razber 1 : r. Yalın. Tekçe olan, üzerinde başka şeyler katılmamış olan.

razber 2 : r. Soyut. Soyutlanma ile elde edilen, varlığı ancak eşyada gerçekleşen.

razvan : n. Bağcı. Bağ yetiştirip ürünü satan kimse.

razvanî : n. Bağcılık. Bağ yetiştirme ve ürün alma işi.

re : d. Birliktelik ifade eden ard edad.

reben : r. Zavallı. Acınacak halde bulunan, mutsuz.

rebenî : n. Zavallık. Zavallı olma hali.

reçete : n. (it.) Reçete. Hekimin, hastaya uygun bulduğu ilacın eczaneden alınabilmesi için bunun adını veya formülünü, nasıl kullanılacağını üzerine yazdığı kağıt.

ref 1 : n. Bölük. Üçü veya dördü bir tabur meydana getiren ve öbür birliklerin temeli sayılan askeri birlik.

ref 2 : n. Sürü. Birlikte yaşayan hayvan topluluğu.

refter : n. İşlem. Bir işi sonuçlandırmak için gereken evrelerden geçirme, muamele.

reg : Kökten, temelden. Köke kadar dayanan ayrıntılarda kalmayarak asıl konuyu da içine alan. Cezri.

regez 1 : n. Irk. İnsan türünün belli başlı ve sürekli çeşitlerinden her biri.

regez 2 : n. Nesep. Soy, kaba soy.

regez 3 : n. Unsur. Öge, eleman. Bileşik bir şeyi meydana getiren yalınç şeylerden her biri.

regezperest : r. Irkçı. Kendi ırkını ari ve doğuştan üstün sayarak başka ırklara karışmaktan çekinen ve ulusal birliği, ırk temeline bağlamak isteyen.

regezperestî : n. Irkçılık. Irkçı görünüş.

regîtî : n. Köktencilik. Bilimde, dinde, siyasette kökten yenilikler yapma eylemi.

rex : n.Taraf. Yön, kat, yan.

rexne 1 : n. Eleştiri. Ereği, bir edebiyat ya da sanat yapıtını her yönüyle inceleyip açıklamak, anlaşılmasını sağlamak ve değerlendirmek olan yazı

türü.

rexne 2 : I. Eleştirme. Eleştirmek işi. Tenkit.

rexnegirî : n. Özeleştiri.

rexnekar : n. Eleştirmeci. Eleştirme yapan kimse.

rexnekirin : I.Eleştirmek. Bir düşüncenin, bir yargının doğruluk veya yanlışlığını meydana çıkararak gerçek değerini belirtmek için onu incelemek.

rexneyî : r. Eleştirmeli. Eleştirme ile ilgili olan, eleştirme üzerine olan.

rehal : n. Çeyiz. Gelin için hazırlanan her türlü eşya.

rehnik : n. Aydınlık. Işık veya ışıklı yer. Işık alan, ışığı, içindekileri iyice gösterir halde olan.

reht : r. Rahatsız. Rahatı kaçmış, tedirgin.

rehtbûn : I. Rahatsız olmak. Rahatı kaçmak. Tedirgin olmak.

rehtî : n. Tedirginlik. Tedirgin olma hali.

rehtkirin : I. Rahatsız etmek. Rahatını kaçırmak, tedirgin etmek.

rejîm : n. (Fr.) Rejim. Bir devletin belli başlı ilkeleri bakımından yönetiminde tuttuğu yol.

rejîsor : n. (Fr.) Rejisör. Tiyatro ve sinema temsillerinde aktörlerin rollerini dağıtıp oyunu düzenleyen ve bunun canlı, etkili olmasını sağlayan sanatçı.

rejîsorî : n. Rejisörlük. Rejisörün işi.

reklam : n. (Fr.) Reklam. Bir şeyi halka tanıtmak, beğendirmek ve böylelikle sürümünü sağlamak için söz, yazı veya resimle yapılan her türlü çaba.

req : n. Kaplumbağa. Pek sert ve kemiksi bir kabuk içinde yaşayan ve özellikle suda yaşayan hayvan.

reqandin : I. Aşketmek. Hızla vurmak.

reqên : n. Aşketme. Aşketmek eylemi. Hızla vurma anında çıkan ses.

reqî : n. Yeşil sabun.

renc : n. Sızı. Hafif ve ince ağrı.

rende : n. Rende. Tahtaların yüzünü pürüzlerden kurtarıp dümdüz etmek için marangozların kullandığı alet.

rendekirin : I. Rendelemek. Rende ile pürüzlerini gidermek.

reng : n. Renk. Işığın eşya üzerine çarpmasıyla yansıyan ışığın niteliğine göre gözümüzde meydana gelen duygulardan her birine renk denir.

rengavêtîn : I. Solmak. Rengi uçmak.

rengavêtî : r. Soluk. Solmuş rengi atmış.
rengdêran : I. Niteliğini belli etmek.
rengdêrîn : n. Sıfat. Bir isimle anlatılan kavramı nitelik, nicelik, yer, sıra gibi durumlar bakımından belirtmeye veya belirtilmesini istemeye yarayan kelime (rêz.).
rengîn : r. Renkli. Beyaz olmayıp başka rengi veya renkleri olan.
resen : n. Asıl. Bir şeyin örneği değil de öz kendisi. Kök, kaymak. Aranılan nitelikleri en çok kendinde toplamış olan.
resenî : r. Asli. Bir şeyin örneği değil de öz kendisi. Kök, kaynak. Aranılan nitelikleri en çok kendinde toplamış olan.
reş 1 : r. Siyah. En karanlık ve beyazdan en uzak olan renk, kara.
reş 2 : n. Matem. Yas. Çok sevilen bir kimsenin ölümünden veya yurdun başına gelen felaketten duyulan büyük acı.
reşayî : n. Siyahlık. Siyah olma hali.
reşeme : n. Şubat. Yılın ikinci ayı.
reşgirêdan : I. Yas tutmak.
reşik 1 : n. İris. Gözün ön kısmında, saydam tabakanın arkasında bulunup deliği ışığın az veya çok olmasına göre kese ağzı gibi genişleyip büzülen tabaka, rengi gözün rengini meydana getirir.
reşik 2 : n. Zenci. Siyah ırktan olan kimse.
reşî 1 : n. Karalık. Kara olma hali.
reşî 2 : n. Karanlık. Işık olmadığı için içindekiler görünmez halde olan.
reşkirin : I. Karalamak. Kara sürmek.
reşkole : r. Siyahımsı. Siyaha çalan renk.
reşmal : n. Yular. Hayvanın başlığına bağlanan ip.
revde : n. Kurt sürüsü.
rewa : r. Reva. Yakışır, yerinde, uygun.
rewadîtin I. Reva görmek. Kötü bir davranışı birine karşı yersiz saymamak.
rewan : n. Nefis. İstek uyandıran.
rewanî : r. Nefsani. Nefisle, nefsin istekleriyle ilgili.
rewêrte : n. Yontu. Oyularak yapılan.
rewist : n. Özellik. Şu veya bu hali gösterebilme anıklığı.
rewiş : n. Vaziyet. Konum, durum.Bir şeyin madde bakımından durumu.
rewişt : n. Ahlak. Bir toplum

içinde insanların uymak zorunda bulundukları davranış kuralları.

rewiştî : r. Ahlaklı. Ahlaka uygun, ahlakça, törece, törel.

rewnaq : r. Zarif. İnce bir duygu gösteren.

rewnaqî : n. Zariflik. Zarifçe davranış veya zarif olma hali.

rewşen : r. Aydın. Aydınlık.

rewşenbîr : n. Aydın. Öğrenimi, bilgisi ve görgüsü olma hali.

rewşenî : n. Parlaklık. Berraklık.

rezber : Eylül.

rê 1 : n. Yol. Bir yere gitmek için üzerinden veya içinden geçilen yer. Karada bu erekle açılan geçecek yer. Düzen, gereken durum. Uyulan dizge.

rê 2 : n. Tarz. Değişik veya özel biçim.

rê 3 : n. Yöntem. Bir amaca ulaşmak için tutulan düzenli yol.

rêbaz : n. Politikacı. Politika ile uğraşan kimse.

rêbazî : n. Politika. Siyasi yurt işlerini yönetmek için tutulan ölçülü yol.

rêbendan : Ocak ayı.

rêber : n. Rehber. Kılavuz. Genel olarak yol gösteren kimse.

rêberî : n. Rehberlik. Kılavuzluk. Kılavuz olmanın işi.

rêbir : r. Kestirme. Alışılan yolun dışında, kısa yol.

rêbirrîn : I. Yol kesmek. Soymak için tenhada birinin karşısına çıkmak.

rêbûwar : n. Transit. Gelip geçici, durmadan geçen.

rêç : n. İz. Bir şeyin geçtiği veya önce bulunduğu yerde bıraktığı im.

rêçandin : I. İzlemek. Bir şeyin üzerine yürümek. Arkasından gitmek, yolunu tutmak.

rêçenas : n. İzci. İz kovalayarak aradığını bulabilen kimse. Bu türlü araştırmalara ve sefer hayatıyla ilgili her çeşit işe alıştırılan öğrenci.

rêçenasî : n. İzcilik. İzci olma hali veya izci işi.

rêçik : n. Patika. Keçiyolu, çoban çığırı.

rêçikandin : I. Gütmek. Bir düşüncenin, bir duygunun veya bir ilkenin arkasına düşüp onu gerçekleştirmeye çalışmak.

rêdan 1 : I. Yol vermek. Geçecek yer açmak.

rêdan 2 : I. Elvermek. Yetmek, yetecek kadar olmak, uymak, uygun gelmek.

rêxistin : n. Kuruluş. Toplumsal bir görevle kurulan her şey.

rêxistî : r. Kurulu durumda olan.

rêjî : n. Kömür. Yakıt olarak kullanılan siyah madde.
rêbûn : I. Göndermek. Görmek işine konu olmak.
rêk : r. Düzenli. Düzen olan, yerli yerinde.
rêkirin : I. Göndermek. Götürmek veya gitmek işini yaptırmak.
rêkûpêk : r. Muntazam. Düzgün, düzenli, derlitoplu.
rêl : n. Orman. Ağaçlarla ve en çoğu kerestelik ağaçlarla kaplı yer.
rêsî : n. kuru ot burması.
rêşeme : Şubat.
rêwing : n. Yolcu. Yolculuğa çıkmış kimse. Yolculuğa çıkmaya hazırlanan kimse.
rêwingî : n. Yolculuk. Ülkeden ülkeye veya bir ülke içinde yerden yere gidiş veya geliş. Herhangi bir taşıtla bir yere gidiş.
rêz 1 : n. Sıra. Yan yana veya ardarda olan şeylerin topu. Birtakım şeylere belli bir niteliğe göre verilen basamaklı durum.
rêz 2 : n. Dizi. Bir ipliğe veya tele geçirilmiş şeylerin bütünü.
rêz 3 : n. Saygı. Büyüklere, yaşlılara ve değeri yüksek olanlara karşı duyulan sevgi ile çekinme karışık bağlılık duygusu.
rêzan 1 : n. Rehber. Yol gösteren.
rêzan 2 : n. Siyasi kimse.
rêzanî 1 : n. Rehberlik.
rêzanî 2 : n. Siyaset.
rêzbûn 1 : I. Sıralamak. Sıra olmak, sıra meydana getirmek üzere yer almak. Sıraya konulmak.
rêzbûn 2 : I. Dizilmek. Dizi haline getirilmek. Dizi haline gelmek.
rêzdar : r. (rêz.) Kurallı. Kuralı olan, kurala uygun olan. Belli bir kurala göre yapılmış.
rêzgirtin : I. Saymak. Önem vermek. Saygı göstermek.
rêzik 1 : n. Örf, adet. Topluluk içinde uyulagelen kural, görenek veya töre.
rêzik 2 : n. Kural. Bir işlemin doğru bir sonuç vermesi için tutulacak veya bir oluşta tutulmuş bulunan belli yol.
rêzik 3 : n. Mısra. Dize. Şiirde dize, satır.
rêziman : n. Dilbilgisi. Bir dilin ses, şekil ve cümle yapısını inceleyen bilim.
rêzimanzan : n. Dilbilimci.
rêzkirin 1 : I. Sıralamak. Sıra haline getirmek. Belirli bir düzene göre sıraya koymak.
rêzkirin 2 : I. Dizmek. Birçok şeyleri ipliğe veya tele geçirmek.
rêzkirî : r. Dizili.

rêzname : n. Yönetmelik. Bir işin nasıl yönetileceğini madde madde gösteren yazılı kağıt veya kitap.

ribat 1 : n. Avlama kekliği. Avlamada kullanılan keklik.

ribat 2 : n. Davar sürülerinin geceledigi yer.

ric : n. Irk. İklimin etkisiyle kazanılmayıp soyaçekim yoluyla geçen karekterlerle başkalarından ayırt edilen birey topluluğu.

ricparist : r. Irkçı.

ricparistî : n. Irkçılık.

rih : n. Sakal. Çene ve yanaklarda çıkan kıllar.

rihan : n. Reyhan. Güzel kokulu bir bitki.

rihin 1 : r. Sıvı. Üst yüzü yatay bir düzlem olmak üzere, içinde bulunduğu kabın şeklini alan cisim. Mayi.

rihin 2 : r. Cıvık. Şeklini koruyacak kadar sulanmak.

rihinbûn 1 : I. Cıvımak. Cıvık olmak.

rihinbûn 2 : I. Sıvınmak. Gaz veya buhar halinde sıvı haline geçmek.

rihinkirin 1 : I. Cıvıklamak. Cıvık etmek.

rihinkirin 2 : I. Sulandırmak. Su veya başka bir sıvı katıp karıştırarak yoğunluğunu azaltmak.

rihtim : n. (Far.) Rıhtım. Deniz kıyısı doldurularak ve üstü düzlenerek gemilerin yanaşabileceği bir şekle konulan yer.

rihsitên : n. Azrail. İnsanların canını almakla görevli olduğuna inanılan melek, can alıcı.

rijandin : I. Dökmek. Sıvı veya tane halinde olan şeyleri bulundukları kaptan başka bir yere boşaltmak.

rijî : r. Yağsız. Yağ konulmadan pişirilen yemek.

rijîn : I. Dökülmek. Dökmek işine konu olmak.

rik 1 : n. İnat. Direnme, ayak direme.

rik 2 : n. Hınç. Öç almayı güden öfke.

rik 3 : n. Sinir. Duyarlılık.

rik 4 : n. Saplantı. Bir kimsenin saplanmış olduğu ve kendini kurtarmadığı yanlış düşünce.

rikdar : r. İnatçı. Direngen, ayak direyici, direnişçi.

rikdarî : n. İnatçılık. İnatçı olma hali, direngenlik.

rikêb : n. Üzengi. Eğerin iki yanında asılı bulunan ve hayvana binildiği zaman ayakların basmasına yarayan altı düz demir halka.

rikin : n. Temel. Bir yapının sağlam dayanak buluncaya kadar, toprak içinde aşağıya doğru uzatılan dip duvarları.

rikrikîn : I. Takırdatmak. Tak

tak diye ses çıkarmak (dişler.)

riqa : n. Yama. Bozuk, yırtık veya delik bir yeri kapamaya yarayan parça.

riqabûn : I. Yamalanmak. Yama vurulmak, yama ile onarılmak.

riqakirin : I.Yamalamak.Yamavurmak, yama ile onarmak.

rim : n. Mızrak. Kargı. Eskiden silah olarak kullanılan ucu sivri ve demirli uzun sırık.

ripin : n. Köken. Yere yatan bitkilerin teki veya dalı.

risas : n. Kurşun. Mavimtırak esmer renkte yumuşakça ve bükülgen maden.

risaskirin : I. Kurşunlamak. Kurşunla kaplamak. Kurşunla mühürlemek.

risitin 1 : I. Eğirmek. Yün, pamuk gibi şeyleri büküp iplik haline getirmek.

risitin 2 : I. Dizmek. Birçok şeyleri tele veya ipliğe geçirmek.

rist 1 : n. Dizi. Bir ipliğe veya tele geçirilmiş şeylerin bütünü

rist 2 : n. Düzen. Birtakım şeylere amaca göre verilen kurallı durum.

rist 3 : n. Kural. Bir işlemin doğru bir sonuç vermesi için tutulacak veya bir oluşta tutulmuş bulunan belli yol.

ristandin 1 : I. Eğirmek. Yün, pamuk gibi şeyleri iğ ile büküp iplik haline getirme.

ristandin 2 : I. Dizdirmek. Dizi haline getirilmek.

ristbûn : I. Dizilmek. Dizi haline getirmek.

ristik : n. Boncuk kolye.

ristkirin : I. Dizmek. Birçok şeyleri ipliğe veya tele geçirmek.

riswa : r. Kepaze. Gülünç ve değersiz.

riswabûn : I. Kepaze olmak. Gülünç duruma düşmek.

riswayî : n Kepazelik. Kepaze olma hali veya kepazece davranış.

riswakirin : I. Kepaze etmek. Gülünç duruma düşürmek.

rişk : n. Sirke. Bit yumurtası.

rişte : n. Erişte. Kesilip kurutulmuş hamur, ev makarnası.

ritil : n. Batman. Eski bir ağırlık ölçüsü.

ritimandin 1 : I. Tıkatmak. Bir şeyin içine herhangi bir şey sıkıştırarak kapamak.

ritimandin 2 : I. Sıvamak. Sıvar gibi bulaştırmak (yüz, üstbaş.)

ritimîn 1 : I. Sıvanmak. Sıvama işine konu olmak.

ritimîn 2 : I. Tıkanmak. Bir tıkama işine konu olmak.

ritimî : r. Tıkalı. Tıkanmış olan.

rivîn : n. Alev. Yanan ve ışık veren gazların türlü biçim-

lerde uzanan dili, yalaz.
riyan : I. Sıçmak. Büyük aptestini yapmak.
rizgar : r. Kurtarılmış. Kurtulmuş.
rizgarî : n. Kurtuluş. Kurtulma veya kurtulmuş olma hali.
rizgarkirin : I. Kurtarmak. Kurtulmasını sağlamak.
rizî 1 : r. Bereli. Üstünde ezik, çürük, sıyrık bulunan.
rizî 2 : r. Çürük. Çürümüş olan. Sağlam ve dayanıklı olmayan.
rizîbûn 1 : I. Berelemek. Bereli hal almak.
rizîbûn 2 : I. Çürümek. Sağlamlığını dayanıklılığını yitirmek. Temelsiz ve kanıtsız kalmak.
rizîkirin 1 : I. Çürütmek. Çürüme haline uğratmak.
rizîkirin 2 : I. Berelemek. Bere almasına neden olmak.
rizîtî : n. Çürüklük. Çürük olma hali.
rîx : n. Gübre. Verimini artırmak için toprağa karıştırılmış her türlü kimyasal veya çürümüş organik madde veya bu amaçla hazırlanan hayvan dışkısı.
rîxkirin : I. Hayvan dışkısını yapmak (sığır.)
rîp : n. Düzen. Hile,oyun.
rîs : n. Eğirilmiş yün iplik.
rîsî : n. Urgan. Kalıp ip, ince halat.
rîş: r. Hassas. Duyarlı. Duygulu, duygun, duyar, içli.
rîşe : n. Sinir. Sinir dizgesinin merkezi olan beyin, omurilik ve boğumlar ile vücudun türlü üyeleri arasında aracılık ederek bunların çalışmalarına veya her türlü uyarımları merkezlere iletmeye yarayan beyaz kaytan biçimindeki örgenlerin her biri.
rîşî 1 : n. Hassasiyet. Duygunluk, duyarlık, titizlik.
rîşî 2 : n. Püskül. Bir ucu bağlı bir ucu serbest iplik demeti biçimindeki süs.
rîşî 3 : n. Saçak. Bir şeyin kenarı boyunca sarkan püskül gibi teller.
rîvaz : n. Geniş yapraklı , sapları kırmızımsı olan yenebilir, ekşi tadı olan bir bitki.
robar : n. Irmak. Su, dere, çay gibi akarsuların en büyüğü.
roj 1 : n. Gündüz. Günün sabahtan akşama kadar süren aydınlık kısmı, gece karşıtı.
roj 2 : n. Güneş. Gezegenlere ve bu arada yeryuvarlağına ışık ve ısı veren büyük gök cismi.
rojane : n. Günlük. O günkü.
rojava : n. Günbatısı. Ana yönlerden batı.
rojavayî : n. Batılı. Batı ülkeleri hakkında olan veya Batı uy-

ğarlığını benimsemiş bulunan kimse.

rojbaş : ba. Günaydın. Gündüz söylenen esenleme sözü.

rojhilat : n. Gündoğusu. Anayönlerden doğu.

rojhilatanavîn : n. Ortadoğu.

rojhilatî : n. Doğulu. Doğudaki ülkelerden olan veya doğu uygarlığını benimsemiş kimse.

rojik : Mercek.

rojî : n. Oruç. Yiyip içmeye şu veya bu tarzda bazı kısıntılar yapmak yoluyla Tanrıya gösterilen kulluk.

rojname 1 : Gazete. Her türlü okuyucuya, politika, ekonomi, kültür ve daha başka konularda belirli zaman aralıklarıyla çıkarılan, büyücek boyutlu basılı kağıt.

rojname 2 : n. Not defteri. Günlük not tutmada kullanılan küçük boyutlu defter.

rojnamevan : n. Gazeteci. Gazeteye yazı yazmayı, haber toplayıp vermeyi veya herhangi bir yolla gazetenin yazı işlerinde çalışmayı iş edinen kimse.

rojnamevanî : n. Gazetecilik. Gazetecilik mesleği.

rojnedîtî : r. Görgüsüz. Görgüsü olmayan kimse.

roman : n. Büyük hikaye.

ronak 1 : Aydın. Aydınlık. Kolay anlaşılacak derecede açık olma hali.

ronak 2 : r. Işıklı. Aydınlık, ışıklandırılmış.

ronavêj : r. Işıldak. Aydınlık, ışıklandırılmış.

ronayî : n. Aydınlık. Işık veya ışıklı yer. Işık alan, ışığı içindekileri iyice gösterir halde olan.

rontgen : n. Röntgen. Işın. Bir ışık kasnağından çıkıp giden ışık çizgisi.

rot : n.Sırık.

rovî : n. Tilki. Burnu sivri, kuyruğu çok tüylü ve uzun, kümeslere zarar veren, sansarlardan büyük bir hayvan.

rukirin 1 : I. Koymak. Sıvı halinde bulunan şeyleri bulundukları kaptan başka bir yere boşaltmak.

rukirin 2 : I. Boşaltmak. bir şeyi veya bir şeyin içindekini başka bir şeye boşaltmak.

ruçikandin : I. Yolmak. Çekip çekip koparmak.

ruçikîn : I. Yolunmak. Yolma işine konu olmak.

rumet 1 : r. Yüzakı.

rumet 2 : n. İtibar. Hatırı sayılır olma hali, saygınlık.

rumetgirtin : I. İtibar etmek.

runiştandin 1 : I. Oturtmak. Oturmak işini yaptırmak.

runiştandin 2 : I. Yerleştirmek. Yerleşmesini sağlamak.

runiştin 1 : I.Oturmak. Kıç üstü yerleşmek. Bu durumda

bulunmak. Uygun gelmek. Boş durmak. Çökmek, aşağı inmek.

runiştin 2 : I. Yerleşmek. Bir yerin yerlisi haline gelmek.

ruvî : n. Bağırsak. Sindirim borusunun mideden anusa kadar olan kısmı.

rû : n. Yüz. Başta alın, göz, burun, ağız, yanak ve çenenin meydana getirdiği ön kısım.

rûbar : r. Karşıt. Muhalif, zıt.

rûbarî : n. Muhalefet. Karşıtlık, aykırılık.

rûber : n. Yüzölçümü. Bir yerin veya bir şeyin yüzeyini ölçmek ve bu ölçme sonunda beliren miktar.

rûberkirin : I. Yüzleştirmek. İki tarafın yüzleşmesini sağlamak.

rûbirin : I. Nazı geçmek. Dileklerini yaptırmak.

rûbuwar : r. Hoşgörülü. Hoşgörü ile davranan.

rûbuwarî : n. Hoşgörürlük. Her şeyi anlayışla karşılayarak olabildiği kadar hoş görme hali.

rûçik : n. Nitelik. Varlıklar arasında bulunan ve nicelikle ilgisi olmayan ayrımları şu veya bu bakıma göre meydana getiren hal, bir şeyin nasıl olduğunu belirten hal.

rûçikîn : I. Nitelenmek. Niteliği yapılan.

rûdan : I. Şımartmak. Şımarmasına yol açmak, yüz vererek huysuz etmek.

rûdeyn : n. Yüz. İnsan yüzü.

rûdîtin : I. Şımarmak. Kendisine gösterilen sevgi ve saygıdan veya verilen değerde yüz bulup yersiz ve aşırı davranışlarda bulunmak.

rûdîtî : r. Şımarık. Şımarmış, şımartılmış, yüzlü.

rûgeş : r. Neşeli. Sevinçli, keyifli, şen.

rûgeşî : n. Neşe. Üzüntüsü olmamaktan doğan ve dışa vuran gönül açıklığı.

rûxandin : I. Göçertmek. Çökürtmek.

rûkar 1 : r. Düzlem. Düz ve yassı olup üzerinde hiç bir dalga, çıkıntı, çukur bulunmayan.

rûkar 2 : n. Düzey. Bir yüzeyin veya bir noktanın yüksekliğindeki yatay sınır.

rûken : r. Güleç. Her zaman gülümseyen.

rûqewîn : r. İnatçı. Ayak direyici.

rûqewînî : n. İnatçılık. İnatçı olma hali, direngenlik.

rûn : n. Sadeyağ. Sütten çıkarılan yemeklik yağ.

rûnîgar 1 : n. Coğrafya. Yeryüzünün şimdiki halini türlü bakımda anlatan bilim.

rûnîgar 2 : n. Engebe. Tepe veya çukurluk gibi yeryüzünün düzgünlüğünü bozan

yeryüzü parçası .

rûnkirin : Yağlamak. Yağ sürmek.

rûpel : n. Sayfa. Kitap, dergi, defter gibi şeylerde bir yaprağın bir yüzü.

rûreş : r. Yüzükara. Utanılacak bir hali olan.

rûreşbûn : i. Yalanı ortaya çıkmak, utanacak duruma gelen.

rûreşkirin : i. Utandırmak. Utanmasına yol açmak.

rûşuştî : r. Arsız. Utanmaz, sıkılmaz, yılışık, yüzsüz.

rût 1 : Züğürt. Parasız, kesesi boş.

rût 2 : r. Çıplak. Üstünde bulunması gereken giysi, süs, örtü veya bitki gibi şeyler bulunmayan.

rûtbûn 1 : i. Çıplaklaşmak. Çıplak hale gelmek.

rûtbûn 2 : i. Züğürtleşmek. Züğürt olma hali.

rûtî 1 : n. Züğürtlük. Züğürt olma hali.

rûtî 2 : n. Çıplaklık. Çıplak olma hali.

rûtkirin : i. Çıplaklaştırmak. Çıplak hale getirmek.

S

sa : n. Köpek. Bekçilik, avcılık için beslenen anlayışlı ve sadık hayvan.

saavî : n. Susamuru. Derisi beğenilen, küçük bir cins kürk hayvanı.

sabat : n. Sandık. Her türlü eşya koyup saklamaya ve taşımaya yarar, tahtadan, dörtköşe kapaklı koyacak.

sabav : r. Köpeoğlu.

sabavî : n. Köpoğluluk.

sabotaj : n. (Fr.) Sabotaj. Baltalama. Bir işi, biri durumu bilebile bozma veya yıkacak davranışta bulunma.

sabûn : n. Sabun. Kirli ve yağlı şeyleri temizlemek için kullanılmak üzere türlü yağlarla alkilileri birleştirerek yapılan hamurumsu madde.

sabûndang : n.Sabunluk. İçine sabun konulan küçük kap.

sabûnkar : n. Sabuncu. Sabun yapan veya satan kişi.

sabûnkarî : i. Sabunlanmak. Sabun sürmek.

sad : r. Yüz. Doksan dokuzdan sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren işaret.

sadsal : n. Yüzyıl. Yüz yıl süren bir zaman parçası, asır.

safik : n. Sofa. Evlerde oda kapılarının açıldığı geniş yer.

safirna : n. Saçak. Çatının binadan taşan kısmı.

safo : n.Süzgeç. Süzmeye yarayan alet.

sax : r. Sağ. Sağlam, esen.

saxbûn : i. Sağalmak. Hastanın iyi olması.

sahte : r. (Far.) Sahte. Düzme, düzmece, yapmacık.

sahtekar : n. Sahtekar. Düzmeci.

sahtekarî : n. Sahtekarlık. Düzmecilik.

sahtîyan : n. Sahtiyan. Sepilenerek boyanmış ve cilalanmış deri.

saq : n. Konç. Ayağa giyilen şeylerin aşık kemiğinden yukarı olan kısmı.

sal : n. Yıl. Yeryuvarlağının güneş çevresinde tüm bir dolanım yapması için geçen zaman birimi.

salam : n. Put. Kimi ilkel insanların tapındıkları ve çok defa gerçekte rastlanılan biçimde yapılmış heykel.

salane : r. Yıllık. Bir yıl için.

Yılda bir olan. Yılda bir verilen ücret. Yılda bir çıkan ve o yılın olgularını anlatan kitap.

salep : n. Salep bitkisinin yumru şeklindeki kökleri dövülerek hazırlanan beyaz toz. Bu tozun, şekerli süt ile veya su ile kaynatılmasıyla yapılan sıcak içeçek.

salik : n. Sepet. Saz, kamış, ince, dal, gibi esnek şeylerden yapılmış kap.

salitandin : l. Musallat etmek.

salitîn : l. Musallat olmak.

salname : n. Takvim. Zamanı yıllara, aylara ve günlere ayırma yöntemi. Bir yılın günlerini, aylarını, sayılı günlerini gösteren çizelge veya defter.

salox : n. Salık. Olmuş veya olacak bir olgu üzerine bilgi.

saloxdan : l. Salık vermek.

salyan : n. Yıllık vergi.

saman : n. Varlık. Var olan şey. Önemli, yararlı, değerli şey. İyi yaşayacak kadar geliri yolunda olma hali.

samitandin : l. Haşlamak. Bir şeyin üstüne kaynar su dökmek veya bir şeyi kaynar suya daldırmak.

samitîn : Haşlanmak. Haşlamak işine konu olmak.

samur : n. (Far.) Samur. Kumralca sarı renkte, pek yumuşak ve ince tüyleri olan postu için avlanan küçük hayvan.

sanatoryum : n. (Lat.) Sanatoryum. Hastalığı uzun sürenlerin ve özellikle veremlilerin bakıldıkları sağlık yurdu.

sanîye : n. (Er.) Saniye. Bir dakikanın veya bir derecenin altmışında biri.

sansur : n. (Fr.) Sansür. Basılacak yazıların veya mektupların hükümetçe denetlenmesi işi.

santigram : n. (Fr.) Santigram. Bir gramın yüzde biri.

santim : n. (Fr.) Santim. Herhangi bir birimin yüzde biri.

sar 1 : r. Soğuk. Sıcaklığı dokunduğunuzda rahatsızlık verecek kadar vücudumuzun sıcaklığından aşağı olan.

sar 2 : r. İsteksiz. Bir işi yapmaya isteği olmayan.

sar 3 : r. Kırgın. Gücenmiş. Gücenik durumda olan kimse.

saray : n. Saray. Halk işlerinin görüldüğü büyük yapı.

sarbûn : l. Soğumak. Isısı geçmek. Birine karşı olan sevgi veya bir şey için istek kalmamak.

sarinc : n. Sarnıç. Yağmur sularını biriktirmeye yarar, kagir yeraltı deposu.

sarî 1 : n.Soğukluk. Soğuk olma hali. Soğukça davranış. Dargınlık.

sarî 2 : n. İsteksizlik. Birine

veya bir şeye karşı isteksiz olma hali veya isteksizce davranış.

sarker : n. Soğutucu. Soğutucu aygıt.

sarkirin : I.Soğutmak. Soğumasını sağlamak.

sarraf : n. (Er.) Sarraf. Para, tahvil, altın alışverişi yapan kimse.

sarrafî : n. Sarraflık. Sarrafın işi veya mesleği.

saten : n. (Fr.) Saten. Atlas gibi parlak, pamuklu kumaş

satif : n. Silindir. Her noktasından eksenine dikey olarak alınan kesitleri biribirine eşit daireler biçiminde olan cisim, yuvak, yuvgu..

satranç : n. (Far.) Satranç. İki kişi arasında altmış dört haneli bir tahta üzerine, değerleri ve adları değişik olmak üzere on altışar taşla oynanan bir oyun.

sawîr : n. Kuruntu. Kötü ihtimallerin hatıra getirip üzülme.

sawîrî : n. Kuruntulu. Kuruntusu olan kimse.

say : n. Saye. Neden, bir sonuca ulaştıran yol.

sayandin : I. Sıvanmak. Sıva vurmak.

sayandî : r. Sıvalı. Sıva vurulmuş. Sıvanmış.

sayî : r. Gökyüzünün açık durumu. Ayaz. Havanın duru olması hali.

sayîn : I. Sıvanmak. Sıvamak işine konu olmak.

sayîtî : n. Köpeklik. Köpekçe davranış, köpek gibi yaltaklanmak.

saz 1 : b. Ard ek görevi yapan bir edat.

saz 2 : n. Uyum. Bir tümün parçaları arasında bulunan uygunluk.

saz 3 : n. Düzen. İşlerin uygun gitmesinden doğan duruluk. Birtakım şeylere amaca göre verilen kurallı durum.

sazbûn : I. Düzenlenmek. Düzenli bir hal almak.

sazgerîn : n. Mekaniza. Oluş, meydana çıkış.

sazî 1 : n.Uygunluk. Uygun olma hali.

sazî 2 : n. Düzgünlük. Düzgün olma hali.

sazî 3 : n. Kurum. Kuruluş. Toplumsal bir görevle kurulan tesis.

sazkirin 1 : I. Uygunluk sağlamak, uygun hale getirmek.

sazkirin 2 : I. Düzenlemek. Düzenli hale koymak. Tertip etmek.

seb : n. Çekiştirmek eylemi.

seba : b. Ötürü, dolayı.

sebax : n. Boya. Renk vermek veya korumak için eşyanın üzerine sürülen veya içine katılan renkli madde.

sebaxbûn : I. Boyalanmak. Boya işleri yapılan yer, boyaevi.
sebaxxane : n. Boyahane. Boya işleri yapılan yer, boya evi.
sebaxkar : n. Boyacı. Boya satan kimse. Herhangi bir boyama işini meslek edinen kimse.
sebaxkarî : n. Boyacılık. Boya yapma veya satma işi.
sebixandin : I. Boyamak. Boya sürerek veya boyaya batırarak renk vermek.
sebixîn : I. Boyamak. Boyama işi yapılmak.
sebiq : r. Turfanda. Mevsiminin ilk başında yetişen.
sebker : r. Yerme, çekiştirme huyunda olan kimse.
sed : n. Set. Toprağın kayıp akmasını veya suyun yayılmasını önlemek için çekilen kalın toprak engel.
sedar : n. Sedir. Boyu kırk metreye kadar varan ve kereste yapı işlerinde kullanılan bir orman ağacı.
sedef : n (Er.) Midye ve istiridye gibi hayvanların, düğme ve süs eşyası yapmak için kullanılan, beyaz, parlak ve renksel kabuğu.
sedem : d. Neden. Bir olayı doğuran şey.
seglawî : n. Bir tür at yürüyüşü
segurk : n. Vakit. Özel zaman.
segvan : r. Muhafız. Kolcu, kollayıcı, gözetleyici.
segvanî : n. Muhafızlık. Muhafızın yaptığı iş.
sexawet : n. Bağış. Bağışlamak eylemi veya bağışlanan şey.
sexer : r. Mağlup.
sexerî : n. Mağlubiyet.
sexî : r. Yardımsever. Yardım etmekten hoşlanan.
sexîbûn : I Yardımsever olma, yardım etmekten çekinmeme.
sexîtî : Yardımseverlik. Yardımsever olma hali.
sext 1 : r. Çetin. Elde edilmesi, istenilen yola getirilmesi, çözümlenmesi, işlenmesi güç veya engeli çok olan.
sext 2 : r. Katı. Üzerine parmak basıldığı zaman basılan yeri çökmeyen veya az çöken, yumuşak karşıtı.
sext 3 : r. Sert. Kolay kesilmez veya zor çiğnenir, gevşek karşıtı.
sext 4 : r. Güç. Ağır ve yorucu emekle yapılan.
sext 5 : r. Çetin. Elde edilmesi, istenilen yola getirilmesi, çözümlenmesi, işlenmesi güç veya engeli çok olan.
sexte : r. Sahte. Düzme, düzmece, yapmacık.
sextekar : r. Sahteci. Düzenci.

sextekarî : n. Sahtekarlık. Düz mecilik.
sexteyî : n. Sahtelik. Uydurma ve düzme şeyin hali.
sextîyan : n. Sahtiyan. Sepilenerek boyanmış ve cilalanmış deri.
sehandin 1 : l. Aratmak. Araştırmak. Bir gerçeği meydana çıkarmak için aramalarda bulunmak.
sehandin 2 : l. Duyurmak. Duymasını sağlamak.
sehil : r. Kolay. Sıkıntı çekmeden, yorulmadan yapılabilen.
sehilbûn : l. Kolaylaşmak. Kolay hale gelmek, sonuna yaklaşmak.
sehilî : n.Kolaylık. Kolay olma hali. İşlerin kolayca yapılmasını sağlayan şey.
sehilkirin : l. Kolaylaştırmak. Kolay hale getirmek, güçlüklerini ortadan kaldırmak.
sehiw : n. Kuruntu. Kötü ihtimalleri hatıra getirip üzülme. Bir şeyin olacağını sanma.
sehiwgirtin : l. Kuruntulanmak.
sehîn : l. Duymak. Kendinde bir halin varlığını anlamak.
sehkirin 1 : l. Duymak. Eşyaya dokunmakla olan sıcaklık, soğukluk, serinlik, ağırlık, devinim gibi fizik hallerindan bilgi edinmek.
sehkirin 2 : l. Araştırmak. Bir gerçeği meydana çıkarmak için aramalarda bulunmak.
sehm : n. Kaos. Uyumsuz ve karışık hal.
seholbendan : n. Kutup. Yeryuvarlağının, ekvatordan en uzak olan ve yer ekseninin geçtiği varsayılan iki noktasından herbiri.
sehwîr : n. Hayal. Olmuş veya varmış gibi insanın kafasında tasarlayıp canlandırdığı şey.
sekerat : n. Can çekişme hali.
sekih : n. Ucu halkalı demir kazık.
seko : n. Peyke. Bazı yerlerde bulunan tahta sedir.
seqem 1 : n. Ayaz. Duru havada kuru soğuk.
seqem 2 : n. Cadde. Anayol.
seqlan : n. Dere. Birçoğu yazın kuruyan küçük çay ve bunların yatağı.
selaxxane : n. Mezbaha. Etleri yenen hayvanların kesilip yüzüldüğü yer, kanara.
selef : n. Faiz. Ödünç olarak verilen paranın kira karşılığı.
selefkar : n. Faizci. Faizle para veren kimse.
selefkarî : n. Faizcilik. Faizcinin yapmakta olduğu iş.
selefkirin : l. Faize para almak.
selixandin : l. Yüzmek. Deriyi yüzmek.
selixîn : l. Derisi yüzülmek.
semax 1 : l. İrade
semax 2 : n. Sabır. Acı, yol-

suzluk, haksızlık gibi üzücü haller karşısında ses çıkarmadan onların geçmesini bekleme erdemi.

semaxkirin : I. Sabretmek. Sabır göstermek.

semawer : n. (Rus.) Semaver. Çay için su ısıtmaya yarayan ve kömür yakacak ocağı kendi içinde bulunan kap.

semînar : n. (Lat.) Seminer. Yüksek okullarda bir öğretim üyesinin idaresi altında öğrencilerin yaptıkları araştırmalarla ilgili olarak rapor hazırlama, tartışma şeklinde yürütülen grup çalışması.

semyan : n. Görkem. Göz alıcı ve gösterişli olma hali.

senger : n. Mevzi. Yer, konumluk. Savaş sırasında birliğin tuttuğu yer.

sepan : n. Farz. Yapmak zorunda kılınan şey, boyun borcu.

sepandin : n. Farz tutmak.

ser 1 : d. Üzerinde, üstünde anlamında yer zarfı.

ser 2 : n. Baş. Beyini, dokunma duyusunun bir kısmı ile öbür dört duyum organını, solunum ve sindirim organlarının da ilk kısımlarını taşıyan vücut parçası.

ser 2 : n. Kafa. İnsan başı.

serad : n. Kalbur. Tahıl ve başka iri taneli maddeleri elemek için kullanılan büyük delikli veya seyrek telli elek.

seradbûn : I. Kalburlanmak. Kalburdan geçirilmek.

seradkirin : I. Kalburlamak. Kalburdan geçirmek.

seranser : d. Biteviye. Aynı şekilde ve sürekli bir surette, tekdüze, yeknesak.

seranserî : n. Biteviyelik. Aynı şekilde sürüp gitme hali.

seratir : r. Üstün. Benzerlerinin üstünde olan, onları geride bırakmış olan. Daha yüksek, daha elverişli.

serbend : n. Başlık. Bir yazının, bir haberin başına yazılan yazı veya bölüm başlığı.

serberz 1 : r. Seçkin. Seçilerek en iyi diye ayrılan. Benzerleri arasında niteliklerinin yüksekliğiyle göze çarpmak. Mümtaz.

serberz 2 : r. Mağrur.

serbest : n. Erkin. Herhangi bir şekilde, herhangi bir koşula bağlı olmayan, niteliği gibi davranabilen.

serbestbûn : I. Serbestleşmek. Serbest bir duruma geçmek.

serbestî : n.Serbestlik. Serbest olma hali. Erkinlik.

serbestkirin : I. Serbestleştirmek. Ağırlık, kalabalık gibi hallerden kurtulmak.

serbidew : n.Bir tür ayran çorbası.

serbixwe : r. Bağımsız, özgür.
serbilind : r. Onurlu. Onurlu olan veya onurunu pek kıskanan.
serbilindî : n.Onur. Özsaygı. İç değer.
serbir : n. Madde. Kanun, tüzük gibi maddelerde herbiri başlıbaşına bir yargı veya bir konu bildiren kısım.
serbiser : n. Takas. Mal verip karşılığında mal almak.
serbist : n. İplik çilelerinin takıldığı sacayağı şeklinde araç (dokuma işlerinde.)
serborî : n. Serüven. Birinin başından geçen veya içine atılmış olduğu heyecanlı olgu.
serçavk : n. Yazma .
serdan 1 : I. Yoklamak. Hal hatır sormaya gitmek.
serdan 2 : n. Müracaat. Baş vurma.
serdan 3 : n. Ziyaret. Saygı göstermiş olmak için birini veya bir yeri görmeye gitmek.
serdanîn 1 : n. Ölmek. Yaşamaz olmak.
serdanîn 2 : n. Baş koymak. bir şey uğruna kendini feda etmeye hazır olmak.
serdar : n. Başkan. Bir topluluğun, bir toplantının veya bir derginin başında bulunan kimse.
serdarî : n. Başbakanlık. Başkan olma hali. Başkanın görevi veya makamı.
serdest 1 : r. Daha yüksek. Üstün.
serdest 2 : r. Galip. Yenen, yenici.
serdestbûn : I. Üstün gelmek.
serdestî 1 : n. Üstünlük. Üstün olma hali.
serdestî 2 : n. Galibiyet. Yengi. Yenmek eylemi.
serecam : n. Akibet. Sonuç. Bir olaydan çıkan, doğan herhangi başka olay veya durum.
sereqet : d. Daima. Her zaman, her vakit.
serenav : n. Özel isim. Belli bir şeyi veya bir kimseyi adlandıran ad.
sereta : d. Önce. İlk olarak, başlangıçta. Kural.
serêş 1 : n. Sıkıntı. Duygularımızı inciten hallerin verdiği geçici tedirginlik. Üzüntü.
serêş 2 : n. Başağrısı.
serêşandin 1 : I. Sıkıntı vermek.
serêşandin 2 : I. Baş ağrıtmak. Çok konuşarak birini tedirgin etmek.
serfiraz : r. Başarılı. Başarı gösteren. Muzaffer.
serfirazî : n. Başarı. Başarmak eylemi veya başarılan iş. Zafer.
sergeran : n. Engellerle karşılaşma hali.
sergerîn 1 : I. Engellemek. En-

gelle karşılaşmak, zorluk görmek.

sergerîn 2 : Baş dönmesi. Göz kararıp düşecek gibi olma.

sergerm 1 : r. Azmış.

sergerm 2 : r. Taşkın. Aşırı.

sergermbûn 1 : I. Taşlamak. Sabrı tükendiğinden veya heyecana kapılmaktan kendini tutamamak.

sergermbûn 2 : I. Azma. Taşkınlıkta ileri gitmek veya kötülüğü artmak.

sergermî 1 : n. Azgınlık. Azgın olma hali veya azgınca davranış.

sergermî 2 : n. Taşkınlık. Taşkın olma hali veya taşkınca davranış,aşırılık.

sergermkirin : I. Azmasına neden olmak.

sergewar : r. Meşhur. Ünlü, tanınmış, herkesçe bilinen.

sergewarî : n. Meşhurluk. Meşhur olma hali, ünlülük, tanınmışlık.

sergêj 1 : r. Sersem. Herhangi bir neden yüzünden zihni karışmış. Zekası uyuşmuş.

sergêj 2 : r. Unutkan. Çok unutan.

sergêjbûn : I. Sersemleşmek Sersem hale gelmek.

sergêjî 1 : n. Unutkanlık. Unutkan olma hali.

sergêjî 2 : n.Sersemlik. Sersem olma hali veya sersemce iş.

sergêjînek : n. Kargaşa. Topluluk içinde düzen bozukluğu ve yasaya saygısızlık.

sergêjkirin : I. Sersemletmek. Sersem hale sokmak.

sergiran : r. Ağırbaşlı. Kendisinde hafiflik ve aşırılık bulunmayan.

sergiranî : n. Ağırbaşlılık. Ağır başlı olanın hali veya ona yakışacak davranış.

sergirêdan : I. Baş bağlamak. Birine veya bir şeye bağlanmak.

sergîn : n. Tezek. Kurutulmuş sığır tersi.

sergû : n. Gübrelik. Gübre saklanan yer.

serxet : n. Serhat. Sınır boyu.

serxistin 1 : I. Arttırtmak. Aramasını sağlamak. Tutumlu davranıp biriktirmek.

serxistin 2 : I. Başartmak. Başarmasını sağlamak.

serxwe : r. Bağımsız.

serxwebûn : I. Bağımsızlık. Bağımsız olma hali veya niteliği.

serxweş : r. Sarhoş. Esrik.

serxweşî 1 : n. Sarhoşluk. Sarhoş olma hali.

serxweşî 2 : n. Başsağlığı. Ölen bir kimsenin yakınlarına söylenen avutma sözü.

serxweşîdan : I. Baş sağlığı dilemek.

serxweşkirin : l. Sarhoş etmek.
serheng : n. Temsilci.
serhengî : n. Temsilcilik.
serhişk 1 : r. Sert kafalı.
serhişk 2 : r. Kalın kafalı. Geç veya güç anlar.
serhişk 3 : r. Kalın kafalı. İnadından vaz geçmeyen, bildiğinden şaşmayan.
serhişkî 1 : n.Sert kafalılık.
serhişkî 2 : n. Kalın kafalılık.
serhişkî 3 : Dik kafalılık.
seridandin : l. Kalburlatmak. Kalburdan geçirilmek.
seridîn 1 : l. Kalburlanmak. Kalburdan geçirmek.
seridîn 2 : l. Arpa, buğday gibi taneli bitkilerin tanelerinin olgunlaşması, başaklanması.
serinc 1 : n. Dikkat. Duygularıyla, düşünceyi bir şey üzerinde toplama, birşey üzerinde uyanık davranma.
serinc 2 : n. Seri. Herhangi bir bakıma göre bir diziye konulan şeylerin bu dizi içinde meydana getirdikleri bütün, sıra.
serincdan : l. Dikkat kesilmek. Bütün dikkatini bir şey üzerinde toplamış gibi bir durum almak.
serik 1 : n. Kalem ucu.
serik : n. Dizgin. Gemin uçlarına bağlanarak hayvanı yönetmeye yarayan kayış.
serjêkirin : l. Hayvanın başını kesmek.
serjimar : n. İstatistik. Sayılma.
serkap : n. Kadın iç giysisi.
serkarî : n. İşçibaşının işi.
serketin : l. Üstüne gelmek.
serkêş : r. Serkeş. Kafa tutan, baş kaldıran.
serkêşî : n. Serkeşlik. Kafa tutma, baş kaldırma.
serqot : r. Daz kafa, dazlak kafalı.
serliq : n. Yüzbaşı. Orduda aşaması üsteğmen ile binbaşı arasında olan subay.
serliqî : n. Yüzbaşılık. Yüzbaşı aşaması.
serma : r. Soğuk. Sıcaklığı, dokunduğumuzda rahatsızlık verecek kadar vücudumuzun sıcaklığından aşağı olan.
sermagirtin : l. Soğuk algınlığı.
sermal : n. Maliyet. Bir şeyin meydana getirilinceye kadar mal olduğu para miktarı.
sermawêj : n. Kasım. Yılın onbirinci ayı.
sermil : n. Atkı. Soğuğa karşı omuzlara, sırta veya boyuna alınan örtü.
sermiyan 1 : n.Sermaye. Anamal, başmal, anapara.
sermiyan 2 : n. Dayanak. Nitelik veya ilinek sayılan bir şeyi üzerinde bulunduran, ona destek olan şey.
sernerm : r. Uysal. Uymakta

güçlük çıkarmayan, yumuşak başlı.

sernermî : n. Uysallık. Uysal, yumuşak olma hali.

serpale : n. Irgatbaşı. Baş orakçı.

serpel : n. Binbaşı. Aşaması yüzbaşı ile yarbay arasında bulunan ve asıl görevi tabur kumandanlığı olan subay.

serpereşt : n. Önder. Büyük bir işte bir topluluk davasında önayak olan, kendisine uyanları yöneten kimse.

serpereştî : n. Önderlik. Önder olma hali, önderin gördüğü iş, öncülük.

serpê : d. Ayaküstü. Oturmayıp ayakta durmak.

serpêhatî : n. Serüven. Birinin başından geçen veya içine atılmış olduğu heyecanlı olgu.

serok : n. Başkan. Bir topluluğun, bir toplantının veya bir derneğin başında bulunan.

serokatî : n. Başkanlık. Başkan olma hali. Başkanlık görevi veya makamı.

serrût : r. Başıkabak. Saçı dökülmüş veya dibinden kesilmiş.

sersal : n. Yılbaşı. Ocak ayının birinci günü.

sersed : n. Tarla sürümünde çizgi başı.

serserî : r. Serseri. İşi gücü olmayıp şurada burada dolaşan şüpheli kimse. Belli bir hedefi olmayan.

serserîbûn : l. Serserileşmek. Serseri hale gelmek, serseri olmak.

serserîtî : n. Serserilik. Serseri olma hali veya serserice davranış.

sersûr : r. Şaşkın. Ne yapacağını bilmeyecek derecede düşünce karışıklığına uğramış.

sersûrhêner : r. Acayip. Sağduyuya, göreneğe, olağanlığa aykırı, garip, yadırganan, yabansı.

sersûrhênerî : n. Acaiplik. Acaip olma hali.

sersûrî 1 : n. Şaşkınlık. Şaşkın olma hali veya şaşkınca davranış.

sersûrman : l. Şaşkınlaşmak. Şaşkın bir hale gelmek.

serşok : n. Banyo. İçinde yıkanılan tekne, evlerde bu teknenin bulunduğu yıkanma yeri.

sertawan : n. İteat. Söz dinleme, söz esleme, esleklik.

sertawandin : l. İteat etmek.

serûbin : d. Altüst. Çok karışık ve dağınık.

serûbinbûn : l. Altüst olmak. Karmakarışık bir hale gelmek.

serûbinkirin : l. Altüst etmek. Karmakarışık etmek. Arama-

dık bir yerini bırakmamak.
serûpê : n. Kellepaça. Koyun, keçi baş ve ayaklarından yapılan yemek.
servebirin : I. Benzetmek. Benzer hale koymak.
servebûn 1 : I. Rast gelinmek.
servebûn 2 : I. Kavramak. Her yönünü anlamak.
serveçûn1 : I. Benzemek. İki şey arasında birbirini andıracak kadar ortak nitelikler bulunmak.
serveçûn 2 : I. Daha önce yapılanın aynısı üstünden giderek yinelemek.
serwer : r. Egemen. Erkli olup buyruğunu yürüten.
serwerî : n. Egemenlik. Egemen olma hali. Buyruğunu yürütme hakkı.
serwext 1 : r. Bilgili. İlgili olduğu konular üzerinde oldukça bilgisi olan.
serwext 2 : r. Haberli, bilgili.
serwextbûn : I. Haberdar olmak.
serwextkirin : I. Bahse konu etmek.
sewal : n. Davar. Koyun ve keçiye verilen ortak ad.
sewgûr : r. Alaca karanlık. Yarı karanlık.
sewxirandin : I. Angarya çalıştırmak.
sewxirîn : I. Angarya işte çalıştırmak.
sewîl : n. Küçük testi.
sews : n. Evham. Vehimler, kuruntular, kuşkular.
sewsbûn : I. Evhamlanmak.
sewsoyî : r. Evhamlı. Vehimli, kuruntulu. Yersiz korkulara, hastalık kuruntularına kapılmak.
sewûl : n. Selvi. Servi. Yaprakları karşılıklı, yiğişik ve koyu renkte ince ve uzun bir ağaç.
seyaf : n. Çift sürmede ikileme.
seyda : n. Büyük usta, üstat.
seyifandin:I.Tarla sürümünü ikinci kez yapmak. İkilemek.
seyifîn : I. Tarla ikinci kez sürülmek.
seypesan : n. Dalkavuk. Yaranmak kaygısıyla kendinden üstün olanlara karşı sahte bir hayranlık ve aşırı saygı gösteren kimse.
seypesenî : n. Dalkavukluk. Dalkavuk olma hali veya dalkavukça davranış.
seyran : r. Seyran. Gezme, gezinme.
seyrangeh : Gezi. Gezilip hava alınacak yer.
sê : Üç. İkiden sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam.
sêberk : n. Üç taşla oynanan dama.
sêçik : n. Üçgen. Uç uça konulmuş üç doğru parçasından yapılmış kapalı şekil.
sêder : n. Kapı üstü.

sêgulî : Üçlü çatal.
sêxnik : n. Kadran.
sêhir 1 : n. Narh. Çarşıda satılan şeyler için resmi otunlarca konulmuş fiyat.
sêhir 2 : n. Afsun. Büyü. Sözde doğaüstü güçlerin yardımı sağlanarak istenilen erekleri elde etmek için yapılan eylemler.
sêhirkar : n. Büyücü. Büyü yapan kimse.
sêhirkarî : n. Büyücülük. Büyücünün işi.
sêhr : n. Taklit. Yansılanma, öykünme. Birinin yaptıklarını tekrar ederek onunla eğlenme.
sêhrek 1 : n. Afsuncu. Büyücü.
sêhrek 2 : r. Cilveli. Cilvesi olan, cilve yapan.
sêhrekî : n. Cilve. Karşısındakinin ilgisini daha çok çekmek için kadının takındığı hoş tavır.
sêl : n. Saç. Demir levha.
sêlih : n. Kum. Bazı kütlelerin ufalmasıyla meydana gelen ufak ve sert tanecikler.
sêlihîn : r. Kumlu. İçinde kum bulunan.
sêling : n. Üçayak. Bu adla oynanan bir halk oyunu.
sêlik : n. Plak. Gerektikçe gramofonla tekrar edilmek üzere ses titreşimi izleri geçirilen kurs.
sêlim : n. Merdiven. Yukarıya, yükseğe çıkmak için yapılan basamaklı yol.
sêlûn : n. Eşik. Kapı boşluğunun alt kısmında bulunan alçak basamak.
sênc : n. Çit. Bahçe, bostan gibi yerlerin çevresine çalı, kamış ağaç gibi şeylerden çekilen engel.
sênckirin : I. Çitle çevirmek.
sênî : n. Sini. Üzerinde yemek sahanlarını taşımaya yarayan veya sofra işini gören bakır veya pirinçten büyük tepsi.
sêpê 1 : n. Ateş üzerine tencere gibi bir kap oturtmaya yarayan çember veya üçgen biçiminde, üç ayaklı demir destek.
sêpê 2 : n. Sehpa. Ayaklı destek. Küçük masa, çatkı.
sêpê 3 : n. Darağacı. Ölüm hükümlülerini asmak için kullanılan sehpa.
sêşemb : n. Salı. Haftanın üçüncü günü.
sêv : n. Elma. Kabuğu parlak ve sert, kırmızıdan yeşile kadar türlü renkte, kokusu hoş, tadı mayhoş veya tatlı, dokusu gevrek ufak çekirdekli yemiş.
sêvik : n. Yabani elma.
sêwelek : n. Kendi başına buyruk büyümüş kimseler için kullanılan bir söz.
sêwî : r. Öksüz. Anası veya

hem anası ve hem babası ölmüş olan çocuk.

sêwîtî : n. Öksüzlük. Öksüz olma hali.

sêwl : n. Müddet. Süre zaman.

sêyemîn : n. Üçüncü. Üç sayısının sıra sıfatı.

siba : n. Yarın. Bugünden sonra gelecek ilk gün.

sidinandin : Duraksatmak.

sidinîn : Duraksamak.

sifir : n. Bakır. Kolay dövülür ve işlenir olduğundan türlü işlerde kullanılan kızıl renginde bir maden.

sifrî : n. Kazan. Çok miktarda yemek pişirmeye yarar büyük ve kulplu tencere.

sifrîn : r. Bakırdan imal.

sih 1 : r. Otuz. Yirmi dokuzdan sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren işaret.

sih 2 : n. Gölge. Işığın yolunu kesen bir cismin ışıklı yerde meydana getirdiği karartı.

sihemîn : r. Otuzuncu. Otuz sayısının sıra sıfatı.

sihê : r. Bütün. Eksiksiz, tam. Parçalanmamış.

sihêbûn : I. Bütünlenmek. Bütün hale gelmek.

sihêkirin : I. Bütünlemek. Eksiksiz hale getirmek.

sihêyî : n. Bütünlük. Bütün olma hali.

sihink : n. Sirke. Ekşimiş üzüm suyu .

siqum : n. Çehre. Yüz. İnsan yüzü.

sil : r. Uysal.Uymakta güçlük göstermeyen.

silav : n. Selam. Esenleme.

silavdan : I. Selamlamak. Selam vermek, esenlemek.

silbûn : I. Uysallaşmak. Uysal hale gelmek, uysal olmak.

silî : n. Uysallık. Uysal olma hali, uysalca davranış.

silk : n. Çükündür. Pancar.

silkirin : I. Uysallaştırmak. Uysal hale getirmek.

sim : n. Toynak. At, eşek gibi tek tırnaklı hayvanların tırnağı.

simaq : n. Sumak. Sıcak bölgede yetişen, kabuğu hekimlikte kullanılan, mercimeğe benzeyen taneleri dövülerek ekşilik vermek için yemeğe katılan bir ağaç.

simbêl : n. Bıyık. Üst dudak üzerinde çıkan kıllar ve kimi balıklarda deri uzantısı.

simbil : n. Başka. Arpa, buğday, yulaf gibi ekinlerin, tanelerini taşıyan kılçıklı baş.

simîlîk : n. Birdirbir oyunu.

sinc 1 : n. Iğde. Iğnegillerden örnek bitkisi olan bir ağaç.

sinc 2 : n. Ahlak. Bir toplum içinde insanların uymak zorunda bulundukları davranış

kuralları. Huy, alışkanlık.
sincêrî : n. Bir tür üzüm.
sincirandin : l. Ateşte kızaracak kadar ısıtmak.
sincirî : r. Ateşte kızgın duruma gelmiş olan, kızgın.
sincirîn : l. Ateşte kızıl bir renk alacak kadar kızmak.
sincî : r. Ahlaki. Ahlaka uygun, ahlakça, törece, törel.
sindan 1 : n. Örs. Üzerinde maden dövülen, kalın ve bir tarafı koni biçiminde demir bir alet.
sindan 2 : n. Damacana. Su veya başka sıvıları taşımaya yarar, dar ağızlı, şişkin karınlı büyük küp veya şişe.
sing 1 : n. Göğüs. Vücudun boyunla karın arası.
sing 2 : n. Kazık. Toprağa çakılmak üzere hazırlanmış ucu sivri çubuk.
sing 3 : n. Tığ. Dantela veya yün örmekte kullanılan, ucu çengelli, kısa şiş.
singdan : l. Göğüslemek. Göğüsle karşısına çıkıp engel olmak.
singkêşan : l. Göğüs geçirmek. Üzülerek derinden soluk almak. İçine çekmek.
sinsil : n. Sıradağ. Uzunlamasına sıralanmış dağ takımı.
sior : n. Sincap. Ağaçlarda yaşayan ve daha çok yemişlerle beslenen, kocaman kuyruklu, küçük ve çevik kemirgen bir hayvan.
siparî 1 : n. Dayanak. Dayanacak şey.
siparî 2 : n. Emanet. Bir şeyin korunmasını birine bırakma ve böylece bırakılan şey.
siparî 3 : l. Teslim etmek. Bir emaneti yerine vermek. Bir şeyi yeni sahibine vermek. Karşısındakinin egemenliğine bırakmak. Ödev olarak vermek.
sipartî : r. Dayalı. Dayanmış. Dayanmış bulunan.
sipas : Teşekkür. "Teşekkür ederim" anlamında hoşnutluk anlatan bir söz.
sipasdar 1 : r. Müteşekkir. Teşekkür eden, teşekkür borcu olan.
sipasdar 2 : r. Minnettarlık. Minnettar olma hali.
sipaskirin : l. Teşekkür etmek.
sipehî : r. Güzel. Hoşa giderek hayranlık uyandıran.
sipehîkirin : r. Güzelleştirmek.
sipehîtî : n. Güzellik. Güzel olma hali.
sipih : n. Bit. İnsanın ve birçok hayvanın vücudunda asalak olarak yaşayan ufak böcek cinsi.
sipî : r. Beyaz. Süt renginde ak.
sipîbûn : l.Beyazlamak. Beyazlaşmak. Beyaz hale gel-

mek.

sipîçole 1 : r. Kırçıl. Kırmaşmaya başlamış.

sipîçole 2 : r. Beyazımsı, beyazımtırak. Beyaza çalan.

sipîkirin : l. Beyazlaşmak. Beyaz hale getirmek.

sipîndar : n. Kavak. Sulak bölgelerde yetişen, boyu kimi cinslerde otuz veya kırk metreye kadar çıkan, kerestesi kullanılan bir ağaç.

sipîtî : n. Beyazlık. Beyaz olma hali, ağartı.

sir : n. Esinti. Sert olmayan, fakat kendini duyuran rüzgar.

sirfe : r. Tam. Eksiksiz. Tamam. Tüm, bütün.

sirişt : n. İklim. Bir ülke veya bir bölgenin, ortalama hayat koşullarıyla beliren hali.

sirma : n. Sırma. Altın yaldızlı ince gümüş tel.

sirmakêş : n. Sırmekeş. Gümüş veya başka madenleri çekip sırma yapan kimse.

sirsirk : n. Ağustosböceği. Erkeği yazın, karnının altındaki özel bir organdan kesik ve hep bir örnekte ses çıkaran yarım kanatlılardan bir böcek.

sitandin : l. Almak. Bir şeyi bir yerden veya bir kimseden ayırmak yoluyla elde bulundurmak. Elde etmek. Kendine ulaştırmak.

sitawr : r. Kısır. Döl veya ürün vermeyen.

sitawrbûn : l. Kısırlaştırmak. Kısır hale gelmek.

sitawrî : n. Kısırlık. Kısır olma hali.

sitawrkirin : l. Kısırlaştırmak. Kısır etmek.

sitem : n. Zulüm. Kıyan, kıyıcılık.

sitemkarî : n. Zalimlik. Zalim olma hali.

sitemkirin : l. Zulmetmek. Acımayarak büyük bir haksızlık etmek.

sitewil : r. Kararlı. Bir karar üzere olan, düzenli.

sitewilî 1 : n. Karar. Temelli ve düzenli durum, düzenlilik, yöntemlilik.

sitewilî 2 : n. Kararlılık. Kararlı olma hali.

sitêl : n. Dörtgen. Dört kenarı olan çokgen, dörtkenar. Açıları dik olan paralelkenar.

sitên : n. Alma. Almak eylemi.

sitêrik : n. Yıldız. Güneş ve ay dışında, gökyüzünde görülen ışıklı cisimlerden her biri.

sitêrnas : n. Müneccim. Yıldızların durumu ve devinimlerinden hükümler çıkaran bir çeşit falcı.

sitikur : n. Boyun. Başla boyun arasındaki beden bölgesi.

sitil : n. Bakraç. Çoğu bakırdan yapılmış küçük kova.
sitiran : n. Şarkı. Irlama.
sitirandin 1 : I. Şarkı söylemek.
sitirandin 2 : Esirgemek. Korumak.
sitirih : n. Boynuz. Bazı hayvanların başında çıkan, tırnak gibi bir maddeden oluşan, az çok uzun, kıvrık veya çatallı korunma organı.
sitirihan : I. Yoğurmak. Hamur haline getirmek için basa basa karmak.
sitirihandin : I. Yoğurmak. Yoğurma işini yaptırmak.
sitirik : n. Zamk. Kimi ağaçların kabuklarından sızıp donan, renksiz veya sarımsımızımtırak renkte kağıt, mukavva gibi şeyleri yapıştırmakta kullanılan bir madde.
sitirî : n. Diken. Kimi bitkilerin dal, yaprak, meyva kabuğu gibi kısımlarında bulunan sert, ucu sivri ve batıcı çıkıntılarından her biri.
sitirîn : I. Esirgenmek. Esirgemek işine konu olmak.
sitî : n. Hanım. Kadınlara verilen san, bayan.
sitol : n. Donanma. Bir devletin gemi kuvveti.
sitû : n. Boyun. Başla omuz arasındaki beden bölgesi.
sitûxwehr : r. Boynubükük.
sitûxwehrî : n. Boynu bükük olma hali.
sitûr : r. Kalın. Düzlem şeylerde iki ucu arasındaki uzaklık kendi cinsindekilere göre çok olan. Kendi cinsindekine göre çapı büyük olan.
sitûrbûn : I Kalınlaşmak.Kalın hale gelmek.
sitûrî : n. Kalınlık. Kalın olma hali, bu halin derecesi.
sitûrkirin : I. Kalınlaştırmak. Kalın hale getirmek.
siûd : n. Talih. Rastlantıları idare ettiğine ve böylelikle insanlara iyi veya kötü durumlar hazırladığına inanılan doğaüstü güç.
sivik 1 : r. Hafif. Tartıda ağırlığı az gelen, yeğni, ağır karşıtı. Güç veya yorucu olmayan.
sivik 2 : r. Tez.
sivikbûn : I. Hafiflemek. Hafif bir hal almak, ağırlığı azalmak, yeğnilmek.
sivikî 1 : n. Hafiflik. Hafif olma hali, yeğnilik.
sivikî 2 : Tezlik. Tez olma hali
sivikkirin 1 : I. Hafifleştirmek. Hafifleşmesine yol açmak, yeğnilmek.
sivikkirin 2 : I. Çabuklaştırmak. Bir işe çabukluk vermek.
siwar : r. Binici. Ata iyi binen kimse.
siwarbûn 1: I.Binmek.Yüksek bir şeyin veya bir hay-

vanın üstüne çıkıp ayaklarını sallandırarak oturmak. Bir yere gitmek üzere tren, vapur, uçak, otomobil gibi bir taşıtta yer almak.

siwarbûn 2 : I. Kurulmak. Kurmak işine konu olmak.

siwarkirin 1 : I. Bindirmek. Binmesini sağlamak.

siwarkirin 2 : I. Kurmak. Yayı veya zembereği germek.

siza : n. Ceza.

sîx : Tığ.

sîlêrik : n. Bir tür yenilir ot.

sîm : n. Tel. Türlü madenlerden çeşitli işlerde kullanılmak üzere yapılan ince ve uzun nesne.

sîmaw : n. Merkur. Utarit. Güneşe en yakın gezegenin adı.

sîmir : n. Bir tür kuş.

sînem : r. Sevgili. Hakkında sevgi beslenen.

sînema : n. (Yun.) Sinema.

sîpan : n. Kar yığını.

sîpe : n. Yeniyetme. Yeniyetme çağında olan kimse.

sîr : n. Sarımsak. Yapraklarında, saplarında ve toprak altındaki soğan biçimindeki sürgünlerinde kokulu bir yağ bulunan, bahar gibi kullanılmak üzere ekilen bahçe bitkisi.

sîravik : n. Yağlı, sarımsaklı sıcak su.

sîrik : n. Yabani sarımsak.

sîrkirin : I Sarımsak sürmek.

sîrkutik : n. Sarımsak döveceği.

sîrûd : n. Marş. Bir topluluğu simgelemek üzere düzenlenmiş müzik parçası.

sîrûş : n. Vahiy. Din inanışına göre bir düşüncenin veya bir buyruğun Tanrı tarafından peygamberin gönlüne doğurulması.

sîrûşt : n. Doğa. Tabiat.

sîrûştî : r. Doğal. Doğada bulunan. Doğanın düzenine ve gereklerine uygun.

sîsarîk : n. Akbaba. Başı ve boynu çıplak olan, dağlık yerlerde yaşayan, leşle geçinen iri ve yırtıcı bir kuş.

sîsik 1 : n. Meyva çekirdeği.

sîsik 2 : n. Gözbebeği.

sîsirk : n. Cırcır böceği. En çok geceleri kırlarda öten böcek.

sîx : n. Tığ. Dantela veya yün örmekte kullanılan, ucu çengelli, kısa şiş.

sîxur 1 : n. Oklukirpi. Kirpiye benzeyen, dikenleri uzun bir hayvan.

sîxur 2 : r. Hain. Hiyanet eden.

sîxurî : n. Hainlik. Hain olma hali veya haince davranış.

sîwan : n. Şemsiye. Güneşten veya yağmurdan korunmak için kullanılan açılır kapanır siperlik.

sîwandang : n. Şemsiyelik. Şemsiye konulan yer.

sîwankar : n. Şemsiyeci. Şemsiye yapan, satan veya onaran kimse.
sîyale : Ispanak.
sîyanet : n. Saygı. Büyüklere, yaşlılara veya değeri yüksek olanlara karşı duyulan sevgi ile çekinme karışık bağlılık duygusu.
soba 1 : n. Soba. Bir yeri ısıtmak için kullanılan aygıt.
soba 2 : n. Yüzücü. Yüzme sporu yapan kimse.
sobakar : n. Sobacı. Soba yapan, satan, onaran veya kuran kimse.
sobakarî : n.Sobacılık. Soba yapma ve satma işi.
sobayî : n. Yüzme. Yüzme sporu.
sobayîkirin : I. Yüzmek. Batmaksızın suyun yüzünde veya içinde bulunmak.
sofî : n. Sofu.
sofîtî : n. Sofuluk.
sohr : r. Kırmızı. Kan renginde olan, kızıl.
sohrav : n. Allık. Kadınların süs için yanaklarına sürdükleri al boya.
sohrbûn : I. Kızıllaşmak. Kızıl hale gelmek.
sohrik : n. Kızamık. Daha çok küçük yaşlarda görülen, kuluçka devri bir iki hafta süren, bulaşıcı, ateşli, ufak çapta kızıl lekeler döktüren az tehlikeli ve beş altı gün süren hastalık.
sohrî 1 : n. Kızıl olma hali, kızıl renk. Güneş doğmadan önce veya battıktan sonra gökte pembe rengin görüldüğü süre.
sohrî 2 : n. Kırmızılık. Kırmızıya çalan.
sol : n. Yemeni. Bir çeşit hafif ve kaba ayakkabı.
solîn : n.Bir tür kır çiçeği.
solker : n. Yemenici. Yemeni yapan kimse.
sorgul : n. Kırmızı gül. Kırmızı renkte gül.
sosin : n. Zambak. Güzel ve iri renkli çiçekli bir süs bitkisi.
sosret : r. Acaip. Sağduyuya, göreneğe, olanağa aykırı, garip, yadırganan, yabansı.
sosretî : n. Acaiplik. Acaip olma hali.
soz : n. Söz. Bir işi yapacağını kesin vaad etmek.
sozdar : r. Sözlü. Evlenmek üzere birine söz vermiş olanlardan herbiri.
sozsitandin : I. Söz almak. Yapacağı vaadini almak.
suc : n. Suç. Töreye, usule aykırı davranış. Yasaların cezalandırdığı her davranış.
sucoyî : r.Suçlu. Suçu olan, suç işlemiş olan.
suxre : n. Angarya. Ödevi değilken birine veya halka ücretsiz olarak gördürülen iş.

suxte : n. Öğrenci. Öğrenci olma durumu.

suqum : n. Çehre. Yüz. Somurtkanlık.

sund : n. Yemin. And. Tanrıyı tanık göstererek bir olayı doğrulamak.

sunddan : I. Ant verdirmek. Bir şeyi yapması için bir kimseye ant içirmek.

sundxwarin : I. Ant etmek. bir şeyi yapmak için kendi kendine söz vermek

sundxwarî : r.Yeminli.Bir şeyi yapmamaya veya yapmaya ant içmiş.

suravk : n. Salamura. Peynir, turşu, asma yaprağı gibi yiyeceklerin bozulmaması için, içinde tutuldukları tuzlu su.

susk : n. Bıldırcın. Keklikten küçük, boz renkli, benekli, eti sevilen bir av kuşu.

sûd : r. Yarar. Yarayan. Bir şeyin bir işte kullanıldığı vakit verdiği iyi sonuç.

sûddîtin : I. Yarar görmek. Yararlanmak. Kendine yarar sağlamak.

suxme : r. Yedek. Gereğinde kullanılmak üzere bir şeyin el altında bulundurulan bir benzeri veya eşi.

sûk : n. Çarşı. Dükkanların bulunduğu alışveriş yeri.

sûs 1 : n. Güve. Kurtçuğu derileri, yapağıları, yünlü kumaş ve dokumaları yiyen bir böcek.

sûs 2 : Meyan kökü.

sûsxwarî : r.Yenik. Bir böceğin bir şeyi yiyerek onda bıraktığı iz (güve).

sûtal : r. Sınıfının gereklerini yerine getirmeyen, yozlaşan.

sûtxu : r. Fahiş. Ölçü dişi, aşırı.

sûtxwyî : n. Aşırılık. Aşırı olma hali.

Ş

şa 1 : r. Sevinçli. Sevinci olan veya sevinç veren.
şa 2 : r. Neşeli. Keyifli, şen.
şabaş :n. Memnuniyet. Kıvanma, kıvanç.
şabaşî : n. Memnuniyetini bildirmek.
şabûn 1 : I.Sevinmek.Sevinç duymak.
şabûn 2 : I. Neşelenmek. Neşeli hale gelmek, keyiflenmek.
şafîr : n. Bozkır. Ağaçsız ve susuz ova.
şax : n. Dal, budak.
şaxdan : I. Dal budak salmak.
şahî : n. Şenlik. Şen olma hali. Topluca yapılan şen gösteriler.
şagirtî : n. Çırak. Zanaat öğrenmek üzere bir ustanın yanında bulunan kimse.
şagirtîtî : n. Çıraklık. Çırak olma hali, süresi. Yamaklık. Çırağın yaptığı iş.
şahîk 1 : r. Pürüzsüz. Pürüzlü olmayan.
şahîk 2 : r. Kaygan. Üzerinde kolaylıkla kayılan, kaypak.
şahîk 3 : r. Perdahlı. Perdah edilmiş.
şahîkirin 1 : I. Perdahlamk.
şahîkirin 2 : I. Sıvazlamak. Okşar gibi üstüne el sürmek.
şahnaz : r. Onurlu. Onuru olan veya onurunu pek kıskanan.
şahnazî : r. Onursal. Saygı için verilen veya öğünç için kabul edilen. Onur.
şahne : n. Tarım işvereni bekçisi veya tarım işvereni temsilciliği.
şaqam : n. Tokat. El içi ile vurulan vuruş.
şaqamdan : I. Tokatlamak. Tokat atmak.
şaqul : n. Kuş tuzağı.
şakirin : I. Sevindirmek. Sevinmesine yol açmak.
şal : n. Pantolon. Belden aşağı giyilen, bacaklar için birbirinden ayrı iki kısmı bulunan dış giysi.
şalap : n. Şap, diye çıkan tokat veya düşme sesi.
şalapî : n. Yağmur sonrası meydana gelen çamur karışımı ıslaklık.
şalik 1 : n. Harar. Çoğu kıllardan dokunmuş , büyük çuval.
şalik 2 : n. Yaygı. Yere veya

döşeme üzerine serilen örtü.

şalik 3 : n. Şal. Omuza örtülen örtü.

şalîn : r. Şaldan örülmüş olan.

şalpandin : I. Aşk etmek. Hızla vurmak.

şaluşî : n. Yaltaklanma. Yaltaklanma eylemi.

şaluşîtî : n. Yaltaklık. Yaltak olma hali veya yaltakça davranış.

şalyar : n. Bakan. Yurdun genel işlerinde birini yönetmek üzere en çok milletvekilleri arasından başbakan tarafından seçilerek ve cumhurbaşkanlığınca onaylanarak işbaşına getirilen kimse.

şalyarî : n. Bakanlık. Bakan olma hali veya görevi. Bakanın yönetimi altındaki örgütlerin bütünü veya bu örgütlerin bulunduğu yer.

şamirandin 1 : I. Çemremek. Kol, paça, etek gibi şeyleri kaldırıp tutturmak. Birer ucunu üst üste getirip sıkıştırmak.

şamirandin 2 : I. Sıvamak. Elbisenin kolları veya paçalarını yukarıya çekip toplamak.

şamirîn 1 : I. Sıvanmak. Elbisesinin kollarının veya paçalarını yukarıya çekip toplamak.

şamirîn 2 : I. Çemrenmek. Kendi kol etek veya paçaları nı çemremek.

şamitandin : I. Kaydırmak. Kaymasını sağlamak.

şamitîn : I. Kaymak. Düz ve cilalı veya ıslak bir şey üzerinde kolaylıkla kayılan, kaypak.

şan 1 : n.Ben. Çoğu doğuştan tende bulunan ufak, koyu renk veya kabartı.

şan 2 : n. Belirti. İşaret, im.

şan 3 : n. Petek mum.

şandelik : n. Sarıca arı.

şandîyar : n. Gönderici. Gönderen kimse.

şanîk : n. Vücuttaki ben.

şanîdan : I. Göstermek. Görmesini sağlamak, görmesine yol açmak.

şano : n. Tiyatro. Dram, komedi, vodvil gibi yazının türlerinin oynandığı yer, bu türleri sahnede oynama sanatı. Temsil.

şanoger : n. Tiyatrocu. Tiyatro oyuncusu veya tiyatro işleten kimse.

şanogerî : n. Tiyatroculuk. Tiyatro sanatçısı.

şanoyî : r. Benli. Teninde ben bulunan.

şap 1 : n. Çığ. Dağın bir noktasından kopup yuvarlanan ve yuvarlandıkça büyüyen kar kümesi.

şap 2 : n. Seylap. Su baskını, taşma, taşkın.

şapik : n. Çapken. Kolları yırtmaçlı ve uzun, harçlı bir çeşit üst giyecek.

şarap : n. (Er.) Şarap. Üzüm şırasının alkolle mayalanmaya uğratılmasıyla elde edilen içki.

şaredar : n. Belediye başkanı.

şaredarî : n.Belediye başkanlığı.

şarjor : n. (Fr.) Şarjör . Otomatik silahlara, taşıdığı fişekleri birden veya arka arkaya sürmeye yarayan düzen.

şarpa : n. Eşarp. Başörtüsü. Kadınların saçlarını örtmek üzere başlarına sardıkları örtü.

şaş1 : r. Şaşkın. Ne yapacağını bilmeyecek derecede düşünce karışıklığına uğramış.

şaş 2 : n. Yanlış. Yanılma işi veya sonucu. Yapılırken yanılan.

şaşbûn 1 : I. Yanılmak. Tanımayarak veya niteliğini iyi anlamayarak başkasını veya işe yaramayanı seçmek.

şaşbûn 2 : I. Şaşırmak. Bir işin neresinden başlayıp nasıl yürüteceğini bilmeyerek, içinden bir türlü çıkamayacak hale gelmek.

şaşik : n. Sarık. Kimi başlıkların üzerine sarılan sargı.

şaşî 1 : n. Şaşkınlık. Şaşkın olma hali veya şaşkınca davranış.

şaşî 2 : n. Yanılgı. Yanlış, yanlış davranış.

şaşkirin 1 : I. Yanıltmak. Yanılmasına yol açmak.

şawat : n. Yangı. Vücudun mikroplara karşı koymak üzere, herhangi bir yerine fazla kan hücum etmesi ve bu yüzden orada şişkinlik, kırmızılık, ısı ve ağrı olması.

şawiqandin : I. Parıldatmak. Parlamasını sağlamak.

şawiqîn : I. Parıldamak. Arada bir ışık saçmak.

şawitandin : I. Yakmak. Yanmasını sağlamak veya yanmasına yol açmak.

şawitîn : I. Yanmak. Ateş haline geçmek.

şawq : n. Pırıltı. Pırıldayan şeyin çıkardığı ışık.

şeb : n. Şap. Sıcak suda eriyen, tadı buruk, antiseptik bir cisim.

şefal : n. Buldozer. Çok güçlü bir yol makinası.

şebot : n. Bir balık türü.

şeh : n. Tarak. Taranmaya yarar alet.

şehbûn : I. Taranmak. Taramak işine konu olmak. Kendi başını taramak.

şehderewan : n. Şadırvan. Ortasında yüksekçe bir yerden şarıltı ile bol su akan havuz veya çevresi musluklu duvar-

la çevrili su haznesi.
şehetî : r. Yanılgı içinde olan.
şehetîbûn : l. Yanılmak. Tanımayarak veya niteliğini iyi anlamayarak başkasını veya işe yaramayanı seçmek.
şehetîkirin : l. Yanıltmak. Yanılmasına yol açmak.
şehîn : n. Kefe. Terazi gözü.
şehkirin : l. Taramak. Bir şeyin tellerini birbirinden ayırıp karışıklığını gidermek.
şehetîtî : n. Yanılgı. Yanılış. Yanılma işi veya sonucu.
şeht 1 : r. Felçli. İnmeli, felç olmuş.
şeht 2 : r. Sakat. Bir yanı bozuk veya eksik.
şehtbûn 1 : l. Sakatlanmak. Sakat hale gelmek.
şehtbûn 2 : l. Felce uğramak.
şehtî 1 : n. Felç. İnme. Vücudun bir tarafından devim ve duyunun kalkması.
şehtî 2 : n. Sakatlık. Sakat bir hale getirmek.
şehtkirin : l. Sakatlanmak. Sakat bir hale gelmek.
şehreza 1 : r. Yetenekli.
şehreza 2 : r. Becerikli. Elinden iş gelen, tuttuğu işi beçeren.
şehrezayî 1 : n. Becerikli. Elinden iş gelme, becerme.
şehrezayî 2 : n. Yetenek. Dışardan gelen bir etkiyi alabilme gücü.
şek 1 : n. Dalavera. El altından görülen kötü iş.
şek 2 : n. Engel. Bir işi yapamaz hale sokan neden.
şekal : n. Ayakkabı. Özellikle sokakta ayağı korumak için giyilen ve altı kösele, lastik gibi dayanıklı maddelerden yapılan ayak giyeceği.
şekdan 1 : l. Çelmek. Yolundan çevirmek. Kandırıp vazgeçirmek.
şekdan 2 : l. Engellemek. Engel olmak.
şekir : n. Şeker. Beyaz, suda eriyen mayalanabilen ve çoğu tatlı olan maddelerin genel adı.
şekirdang : n. Şekerlik. Şekerli eriyiğin şekeri sudan ayrılıp billurlaşmak.
şeq : r. Yarık. Yarılan yer, geniş çatlak.
şeqeşeq : n. Şakırtı. Takırdama sesi.
şeqil : n. Bir kuruluşun simgesini damgalamak için kullanılan büyük mühür.
şeqitandin : l. Yarmak. Uzunlamasına ayırmak.
şeqitî : r. Yarık. Yarılmış.
şeqitîn : l. Yarılmak. Yarma işine konu olmak. Üzerinde yarık açmak.
şeqî : r. Rahatsız olmuş, rahatı kaçmış.
şeqîbûn : l. Rahatsız edilmek.
şeqîkirin : l. Rahatsız etmek.
şeqîyîn : l. Yarılarak yığılmak.

şeqlebend : r. Geveze. Çok söylemeyi huy edinen, çenesi düşük.
şeqlebendî : n. Gevezelik. Geveze olma hali. Gevezece söz.
şeqlebendîkirin : l. Gevezelik etmek.
şeqt : n. Yarma. İnsanlar tarafından açılan yarık.
şel 1 : n. Toprak topağı.
şel 2 : n. Soygun. Yol keserek yapılan adam soyma işi.
şelandin : l. Soymak. Birinin üstünde, yanında veya bir yerde bulunan şeyleri çalarak alıp götürmek.
şelanker : r. Soyguncu. Soygun yapan.
şelankerî : n. Soygunculuk. Soyguncunun işi, soygun.
şelep: n. Ayağı kayarak düşme sırasında kişinin düşmesiyle çıkan ses.
şeliqanidn : l. Bölmek. Özel bir erekle bütünü ikiye veya daha çok parçaya ayırmak.
şeliqîn1: l. Bölünmek. Bölme işine konu olmak.
şeliqîn 2 : n. Islak yerde kayıp düşme sırasında çıkan ses.
şelîn : l. Soyulmak. Soyma işine konu olmak.
şelq : n. Bölünme. Bölünmek işi.
şelpandin : n. Aşketmek. Hızla vurmak.
şemamok : n. Kokulu küçük kavun.
şemar : n. Kırkayak. Eklem bacaklı hayvanlardan çokbacaklı sınıflardan uzun vücutlu bir hayvan.
şemirîn : l. Çemrenmek. Kendi kol, etek gibi şeyleri kaldırıp tutturmak. Birinin ucunu üstüste getirip sıkıştırmak.
şemî : n. Cumartesi. Haftanın yedinci günü.
şemo : r. Maymun. Çirkin ve gülünç.
şemuz : r. Huysuz at ya da katır.
şeng : r. Neşeli. Sevinçli, keyifli, şen.
şeniqandin : l. Asmak. Bir kimseyi iple boğazından asarak öldürmek.
şeniqîn : l. Asılmak. Asma işene konu olmak.
şenî : n. Ahali. Aralarında aynı yerde bulunmaktan başka hiç bir ortak nitelik düşünülmeksizin, bir ülkede, bir şehirde veya semtte oturanların topu.
şepal : n. Çökek. Bataklık, sazlık.
şepirze : r. Perişan. Dağınık. Düzene uymayan.
şepirzetî : r. Perişanlık. Dağınıklık. Dağınık olma hali.
şer 1 : n.Savaş. İki veya çok

devletin birbiriyle diplomatik ilgilerini keserek silahlı kuvvetlerle vuruşmaları.

şer 2 : I. Çatışmak. Kavga etmek.

şerawa : n. Hafiye. Şunun bunun hakkında ilgililere gizlice haber verilmek üzere tutulmuş kimse.

şerawetî : n. Hafiyelik. Hafiyenin görevi.

şerbet : n. (Er.) Şerbet. Meyva suyu ile şekerli su karıştırılarak yapılan içeçek.

şerbik : n. Küçük testi.

şerde 1 : n. Eğitim. Eğitme işi.

şerde 2 : n. Görgü. Bir kimsenin, anlayış, seziş ve bilgisini arttıracak nitelikte olarak karşılaştığı olgu. Bu gibi olguları çok görmüş olma hali.

şerevan : r. Savaşçı. Savaşan, savaş halinde bulunan. İyi savaşan, çok savaşan.

şergeh : n. Savaş alanı.

şerm : n. Utanma. Utanmak eylemi.

şermezar : r. Yaptıklarından dolayı utanan.

şermezarbûn : I. Mahçup olmak. Utanmak.

şermezarkirin : I. Mahçup etmek. Utandırmak. Utanmasına yol açmak, utanacak bir duruma sokmak.

şermût : n. Bağ halinde iplik demeti.

şeş : r. Altı sayısı.

şeşbeş : n. Şeşbeş. Oyunda atılan zardan birinin altı, öbürünün beşli gelmesi.

şeşcihar : n. Şeşcar. Oyunda atılan zorlarda birinin altılı öbürünün dörtlü gelmesi.

şeşemîn : r. Altıncı. Altı sıfatının sıra şekli, sırada beşinciden sonra gelen.

şeşxane : n. Yivli tüfek.

şeşûdu : n. Şeşidu. Oyunda atılan zarlardan birinin altılı, öbürünün ikili gelmesi.

şeşûsê : n. Şeşuse. Oyunda atılan zarlardan birinin altılı, öbürünün üçlü gelmesi.

şeşûyek : n. Şeşyek. Oyunda atılan zarlardan birinin altı, öbürünün birli gelmesi.

şev : n. Gece. Güneş batıp ortalık karanlık bastıktan gün ağarmaya başalayıncaya kadar geçen zaman.

şevbaş : n. İyi akşamlar dilemek için söylenen esenleme sözü.

şevbûwar : n. Geceyi hoşça geçirmek için düzenlenen eğlence veya yenilen çerez cinsinden eğlencelikler.

şeveder : n. Sabahçı. Sabahı evinin dışında geçiren kimse.

şevger 1 : r. Uyurgezer. Uykusundan kalkıp gezen ve bundan haberi olmayan ruh

hastası.

şevger 2 : n. Kabus. Karabasan. Sıkıntı ve boğulma duygusu ile karışık korkulu rüya.

şevkor : r. Gecekörü. karanlıkta önünü göremeyen. Az aydınlık yerlerde görmeme hastalığı.

şevkorî : n. Gecekörlüğü.

şewandin : l. Kamçı, çubuk ve benzeri şeylerle vurup insan derisinde bir yanma duygusu uyandırmak.

şewane : n. Beyit. Aralarında anlam ilişkisi bulunan iki mısradan meydana gelmiş nazım parçası.

şewate : n. Yakacak. Odun, kömür, mazot gibi ısı sağlamak için yakılan her madde.

şewb : r. Salgın. Birden herkese bulaşan. Bir hasatalığın veya başka bir halin birçok kimselere birden bulaşması hali.

şewebe : n. Merdane.

şewibandin : l. Testi ve buna benzer topraktan yapılmış testi ve benzeri şeyleri uzun zaman sudan yoksun bırakarak soğutma özelliğinin yok olmasına neden olmak.

şewibîn : l. Testi ve benzeri kapların soğutma özelliklerini kaybetmeleri.

şewîn : l. Çubuk ve benzeri şeylerle deri yanması.

şewl : n. Koyak. İki tepe arasında kalan dar ve uzun düzlük.

şewle : n. Işık. Cisimleri görmemize, renkleri ayırt etmemize yol açan fiziksel erke. Bir yeri aydınlatmaya yarayan araç.

şewliqandin : l. Apıştırmak. Apışmasına sebap olmak.

şewliqîn : l. Apışmak. Hayvan yorgunluktan apışlarını birbirinden ayırarak çökü vermek.

şeytan : n. Şeytan. İnsanları kötü yollara çekmeye çalıştığına inanılan kötü ruh.

şeytanî : n. Şeytanlık. Şeytan olma hali veya şeytanca davranış.

şeytanok : n. Salyangoz. Yeşilliklerde yaşayan, kıvrık sarma kabuklu küçük hayvan.

şêfil : r. Meyilli. Eğik, akıntılı.

şêfilbûn : l. Meyillenmek.Eğim kazanmak.

şêfilkirin : l. Eğim kazandırmak.

şêx : n. Şeyh. Tekke başı.

şêxîtî : n. Şeyhlik. Tekke başkanlığı.

şêl : n. Tavır. Durum, hal. Önemlilik taslama durumu.

şêlim : n. Şalgam. Topaç biçiminde etli ve tatlı, kökü insan ve hayvanlar için iyi bir besin olan bitki.

şên : r. Davranışlarında özgür.

şêr : n. Aslan. Kedi cinsinden, yırtıcı dörtayaklılardan en kuvvetlisi.

şêst : r. Altmış. Elli dokuzdan sonra gelen sayının adı ve bu sayıyı gösteren rakam.

şêstemîn : r. Altmışıncı. Altmış sıfatının sıra bildiren şekli, sırada ellidokuzdan sonra gelen.

şêwaz : n. Metot. Yöntem. Bir amaca uluşmak için tutulan düzenli yol.

şêwe : n. Çeşit. Aynı türden olan şeylerin kimi özelliklerle ayrılan öbeklerinden herbiri.

şêwir : r. Danışma. Danışmak işi.

şêwirdar : n. Danışman. Bilgi ve düşünce alınmak üzere kendisine danışılan görevli kimse. Müşavir. Müşteşar.

şêwirdarî : n. Danışmanlık. Danışmanın yaptığı görev.

şêwirkirin : I. Danışmak. Bir iş için bilgi ve yol sormak.

şidandin 1 : I. Sıkmak. Çepeçevre basınç altına almak.

şidandin 2 : I. Bağlamak. Bağ veya başka bir araçla tutturmak.

şidiyayî : r. Dinç. Gücü ve sağlık durumu yerinde.

şift : n. Yol. Çizgi gibi ensiz ve uzun iz.

şixre : n. Ekin saplarını tarladan harmana taşımak için kullanılan ve at, eşek gibi hayvanlara yüklenilen araç.

şihîn : I. Kişnemek. At ses çıkarmak.

şihne : n. Kahya. Tarım iş alanında işleri yürüten kişi.

şihnetî : n. Kahyalık. Kahyanın yapmakta olduğu iş.

şik 1 : n. Kuşku. İşkilden doğan uyanıklık.

şik 2 : n. Şüphe. Zihinin birşey için var veya yok diyemeyip duraksaması.

şikandin : I. Kırmak. Sert şeyleri güçlü bir basınç veya vuruş etkisiyle parçalamak.

şikeft : n. Mağara. Bir yamaca veya kaya içine doğru uzanan genişçe kovuk.

şikestin : I. Kırılmak. Kırmak işine konu olmak.

şikestî : r. Kırık. Kırılmış olan

şikeva : n. Yufka. Açılmış hamur.

şikênandin : I. Kırma. Dileğini kabul etmeyerek veya beklenmeyen bir muamele karşısında bırakarak gücendirme.

şikêr : n. Tarlaları taşlardan temizleme sonucu tarla ortasında yığın yapılan taş yığını.

şekêrçûn : r. Hayvanın (eti yenilir) kesilmeye fırsat kalmadan ölmesi. Mundar olmak.

şikêrkirin : l. Mundar etmek.
şiqaf : n. Kaya sundurması.
şil : r. Islak. Suya batırılmak veya üzerine su dökülmek, serpilmek, sürülmek yoluyla su almış olan.
şilbûn : l. Islanmak. Islak hale gelmek.
şilêr : n. Bir tür çiçek.
şilf : n. Bıçağın demir kısmı.
şilh 1 : n. Oğul. Bey denilen bir dişi arıya uyup kovandan çıkan arı topluluğu.
şilh 2 : n. Üstderi. Deriyi meydana getiren iki tabakadan dışta olanı.
şilihandin : l. Hayrette bırakmak. Şaşmasına yol açmak, şaşalatmak.
şilihîn : l. Şaşakalmak. Şaşalamak. Şaşkın bir duruma düşmek.
şilik : n. Bazlama. Saçta pişirilmiş cıvık haldeki hamurdan oluşan yufka ekmek.
şilî 1 : n. Islaklık. Islak olma durumu.
şilî 2 : n. Yağış. Yağmur veya kar yağması. Yağan yağmur miktarı.
şilkirin : l. Islatmak. Islak hale getirmek.
şiltax : n. Müfteri. Karacı, kara çalıcı.
şiltaxî : n. İftira. Karacılık. Kara sürme huyu.
şilûpil : r. Ipıslak. Kuru yeri kalmayacak kadar ıslanmış.
şima : n. Balmumu. Arıların peteklerini yapmak için karın halkaları arasından saldıkları yumuşak ve sarımsı madde.
şimabûn : l. Mumlaşmak. Balmumu haline gelmek.
şimakirin : l. Mumlamak. Balmumu sürmek, balmumuna batırmak.
şimik : n. Terlik. Ev içinde giyilen hafif ve türlü biçimlerde ayakkkabı.
şingên : n. Şangırtı. Şangırdama sesi.
şirên : n. Şarıltı. Şarıldama sesi.
şirik : n. Oluk. Damdaki derelerde toplanan yağmur suyunun, aşağı akarken içinden geçtiği, çinko, demir veya ağaçtan kalınca boru.
şist 1 : r. Gevşek. Sıkı veya gergin olmayan, gevşemiş olan.
şist 2 : n. Uyuşuk. Uyuşuk olma hali.
şistkirin : l. Gevşetmek. Bir şeyin gevşemesini sağlamak, bir şeyi gevşek hale getirmek.
şitil : n. Fide. Bahçıvanlıkta yastıklarda tohumlardan yetiştirilip başka yerlere dikilmek üzer hazırlanan sebze veya çiçek körpesi.
şitilandin : l. Fidyeleri tarlalara ekmek.

şitildang : n. Fidelik. Fide yetiştirilen yer.
şitilîn : l. Fideler seyreltmek.
şitîr : n. Çepiç. Bir yaşında keçi.
şiv 1 : r. Yoz. Doğada olduğu gibi kalarak işlenmemiş olan.
şiv 2 : n. Çubuk. Körpe dal.
şivan : n. Çoban. Davar (koyun, keçi) sürülerini güdüp otlatan kimse.
şivantî : n. Çobanlık. Çoban olma hali veya çobanın gördüğü iş.
şivdan : l. Çubuklarla berkitmek.
şiverê : n. Patika. Keçiyolu, çoban çığırı.
şivist : n. Asma çubuğu.
şivistan : n. Kış. Yılın, aralık ayının yirmi ikisinden başlayıp Martın yirmi birine dek süren dördüncü ve soğuk mevsim.
şivistanî : r. Kışlık. Kışla ilgili, kışa göre.
şivîle : n. İz. Bir şeyin geçtiği veya önce bulunduğu yerde bıraktığı im.
şiwît : n. Dereotu. İplik biçimindeki yaprakları, güzel kokusundan dolayı, kimi yemeklere konulan bitki.
şiyandin : l . Göndermek. Götürmek veya gitme işini yaptırmak.
şiyar 1 : r. Uyanık. Uyumayan.
şiyar 2 : r. Bilinçli. Bilinci olan.
şiyarbûn : l. Uyanmak. Uyku halinden çıkmak. Aklı başına gelmek, gözü açılmak. Bilgisizlikten kurtulmak.
şiyarkirin 1 : Uyandırmak. Uyanmasına yol açmak.
şiyarkirin 2 : l. Uyarmak. Birinin dikkatini bir şey üzerine çekmek.
şîqên : l. Şaklamak. Şak diye ses çıkarmak.
şîlan : n Yabani gül.
şîn 1 : n. Matem. Yas. Çok sevilen bir kimsenin ölümünden duyulan büyük acı.
şîn 2 : n. Yeşil. Sarı ile mavinin karışımından meydana gelen ve bitki yaprağının çoğunda görülen renk.
şînayî 1 : n. Çimenli. Çimeni olan yer.
şînayî 2 : n. Morartı. Morarmış yer.
şînayî 3 : n. Yeşillik. Yeşil bitkileri çok olan yer.
şînbûn : l. Yeşermek. Yeşermesini sağlamak.
şîngirêdan : l. Yas tutmak. Yas halinde acıyı, eğlencelerden kaçınmak ve karalar giymek gibi davranışlarla açığa vurmak.
şînkirin 1 : l. Yeşertmek. Yeşermesini sağlamak.
şînkirin 2 : l. Morartmak. Mor hale getirmek.

şînkole 1 : r. Mavimtırak. Maviyi andıran.
şînkole 2 : r. Yeşilimsi. Yeşile çalan.
şîp : n. Şelale. Büyük çağlayan, çavlan. Irmak ve çaydan küçük suyun yüksekten dökülüp aktığı yer.
şîpane : n. Eşik. Kapı boşluğunun alt kısmında bulunan alçak basamak.
şîr : n. Süt. Memeli hayvanların yavrularını beslemek için memelerinden gelen besinli beyaz sıvı.
şîranî 1 : n. Göz aydınlığı.
şîranî 2 : n. Tatlı. Şekerle veya şekerli şeylerle yapılan yiyecek.
şîrdan : n. Öğüt. Birine, doğru veya uygun bir yol göstermek için veya kötü davranışlardan sakındırmak için söylenen söz.
şîretdan : l. Öğüt vermek.
şîrêz : n. Çiriş. Çirişotunun kökü öğütülerek yapılan ve su ile karılarak tutkal gibi kullanılan esmer sarı bir toz. Tutkal.
şîrêzkirin : l. Çirişlemek. Çiriş sürmek.
şîrêzkirî : r. Çirişli. Çiriş sürülmüş.
şîrfiroş : n. Sütçü. Süt satan kimse.
şîrfiroşî : n. Sütçülük. Süt satma işi.
şîrharam : r. Sütübozuk. Kötü soydan gelme kimse. Sütsüz.
şîrharamî : n. Sütsüzlük. Kötü soydan gelme hali.
şîrîn 1 : r. Şirin. Sevimli, cana yakın.
şîrîn 2 : r. Tatlı. Şeker tadında olan.
şîrînbûn : l. Tatlılaşmak. Tatlı bir hal almak.
şîrînî 1 : n. Tatlılık. Tatlı olma hali.
şîrînî 2 : n. Sevimlilik. Sevimli olma hali.
şîrînkirin : l. Tatlandırmak. Tatlılaştırmak. Tad vermek, tadını sağlamak. Tatlı bir hale getirmek.
şîv : n. Akşam yemeği.
şîyan : n. Güç, erk, erke.
şobe : n. Grip. En çoğu kışın salgın olan ateşli hastalık.
şoqil : n. Yabani bakla.
şol : n. İş. Çalışma. Çalışmak fiilinden eylem ismi.
şolik : n. Burçak. Baklagillerden taneleri hayvan yemi olarak kullanılan ve mercimeğe benzeyen bir bitki.
şop : n. İz. Bir şeyin izi üzerinde yürümek. Arkasından gitmek.
şopandin : l. İzlemek. İzi üzerinde yürümek, arkasından gitmek.
şor : r. Tuzlu. Tuzu olan. Tuzu pek çok.

şoravk : n. Salamura. Peynir, turşu, asma yaprağı gibi yiyeceklerin bozulmaması için, içinde tutuldukları tuzlu aş.

şorbûn : n. Tuzlamak. Tuzlamak işine konu olmak.

şorekirin : l. Laçkalaştırmak.

şoreş : Devrim. Pek kısa bir zaman içinde meydana gelen temelli ve önemli değişiklik.

şoreşger : r. Devrimci. Devrim yapan veya devrime bağlı olan.

şoreşgerî : n. Devrimcilik. Genel olarak eski yaşama kurallarını değiştirip, yeni ve daha üstün bir yaşama şeklini kurma yolunda düşünceler ve eylemler.

şorkirin : l. Tuz miktarını artırmak. Fazla tuzlu yapmak.

şortan : n. Çökelek. Yağı alınmış süt veya yoğurdun kaynatılmasıyla elde edilen katık.

şujin : n. Çuvaldız. Çuval gibi kaba dokuları dikmekte kullanılan, ucu yassı ve eğrice büyük iğne.

şûn : n. Yer, iz, ard. Yer zarfı.

şunde : d. Ardınca. Hemen arkasından, arkası sıra, ardı sıra.

şûndeçûn : l. Ardından gitmek.

şûndeman : l. Ardında kalan, arkada kalan, arkada kalan izi.

şûngirtî : n. Halef. Birinden sonda gelip onunu yerine geçen kimse.

şûnik : n. Tokaç. Çamaşır tokacı.

şûr : n. Kılıç. Uzun, düz ve eğrice, ucu sivri, bir ya da iki ucu keskin kın içinde bele takılan silah.

şûrik : n. Saban oku.

şûrkî : d. Kılıçlama. Kılıcına. Omuzda asılan kılıç gibi çaprazlama.

şuşe : n. Şişe. Camdan yapılmış, ağzı dar, uzunca kap.

şuştin : l. Yıkamak. Su veya başka bir sıvı ile temizlemek.

şuştî : r. Yıkanmış olan.

şût : r. İnce, uzun ve sivri olan. Dikine büyüyen.

şûv : n. Anızı ve yabani otları çürütmek için tarlayı sürüp toprağını altüst etme.

T

ta 1 : n. İplik. Dikişte kullanılmak üzere, pamuk, keten, yün gibi maddeleri bükerek yapılan tel.

ta 2 : n. Sıtma. İnsandan insana bulaşan, titreme, ateş ve ter nöbetleriyle kendini göseteren bir hastalık.

ta 3 : d. Ta, dek, değin, kadar veya beri gibi edatlarla yapılan ve bir işin sona erdiğini veya başladığı noktayı anlatan söz.

ta 4 : -e kadar, -e değin, -e dek.

taew :n. Dağdağan. Nohut büyüklüğünde, kahverengi yemişi olan bir ağaç.

tabut : n. (Er.) Tabut.

tafandin : I. Söndürmek. Sönmek işine uğratmak. Bir maddeye su döküp onu başka bileşim haline sokmak.

tafîn : I. Sökmek. Yanmakta olan bir şeyin yanması kesilmek.

tagirtin : I. Sıtmaya yakalanmak.

tahde : r. Zorba. Gücüne güvenerek şunun bunun hakkına ilişen.

tahdekirin : I. İşkence. Aşırı eziyet.

tax 1 : n. Semt. Şehirde bölge.

tax 2 : n. Mahalle. Bir şehirin, bir kentin hatta büyük bir köyün bölünmüş sayıldığı parçalardan herbiri.

tax 3 : n. Tomar. Dürülerek yuvak biçimi verilmiş deri veya kağıt.

taxe 1 : n. Kat. Üst veya arka arkaya konmuş benzer ve yayvan şeylerin her biri.

taxe 2 : n. Demet. Bitki veya çiçek bağlamı.

taxe 3 : n. Bağlam. Cinseleri aynı veya birbirine yakın şeylerin bir arada bağlanmışı.

taxebûn : I. Demetlemek. Demet haline getirmek.

taxekirin : I. Denetlemek. Demet yapmak, demet demet ayırıp bağlamak.

taxok : n. Kızak. Kar veya buz üzerinde kaydırılan tekerleksiz taşıt.

tajang : n. Hakaret. Aşağsama, onur kırma, onura dokunma.

tajî : n. Tazı. Tavşan avında kullanılan, uzun bacaklı, çekik karınlı, pek çevik bir köpek cinsi.

taq : n. Tavan. Örtülü bir yerin yukarısını meydana getiren yüzey.
taqa : Kabadayı.
taqayî : Kabadayılık.
taqî : n. Sınav. Öğrencilerin veya bir iş almak isteyenlerin bilgi derecesini anlamak için yapılan yoklama.
taqîbûn : l. İmtihan olmak. Yoklanmak.
taqîkirin : l. İmtihan etmek. Sınamak. Bilgisini veya niteliğini yoklamak.
talab : n. Dörtnal. Atın en hızlı koşusu.
talan : n. Talan. Yağma, çapul. Bir çok kişinin bir mala üşüşüp ele geçirdiklerini alıp savuşması.
talanbûn : l. Yağmalanmak. Bir mal yağmaya uğramak.
talankar : r. Talancı. Yağma eden veya yağma etme huyu olan.
talankarî : n. Yağmacılık. Yağma etme işi veya huyu.
talankirin : l. Yağmalamak. Yağma etmek.
talaş : Yarılmış ağaç kütüğü veya kalas.
talî : n. Sonuç. Bir olaydan çıkan, doğan herhangi başka bir olay veya durum.
talpik : n. Tortu. Sıvıların içinde bulunan ve bu sıvıların bozulmasından meydana gelen pıhtımsı madde. Bir sıvının dibe çöken kısmı.
tam 1 : n. Tat. Kimi cisimlerin tadım organı üzerinde bıraktığı izlenim.
tam 2 : n. İştah. Acıkma veya susama duygusu, uyku, dinlenme veya gezinme gereksinimi gibi doğrudan doğruya vücudun rahatlığını ilgilendiren eğilimlerin genel adı.
tama 1 : r. İştahlı. İştahı olan.
tama 2 : n. Çıkarcı. Yalnız kendi çıkarını düşünme hali.
tamaşakirin : l. Seyretmek.
tamandin 1 : l. Aşılamak. Aşı yapmak.
tamandin 2 : l. Tattırmak. Tatma işini yaptırmak, tadına baktırmak.
tamandî : r. Aşılı. Aşılanmış.
tamaşa : n. Temaşa. Hoşlanarak bakmak. Seyirlik.
tamdar : r. Lezzetli. Tadı güzel.
tambur : n. Tambur. Tambura cinsinden bir saz.
tamburvan : n. Tambur çalan kimse.
tamijandin : l. İştahlandırmak.
tamijîn : l. İştahlanmak. İştahı uyanmak veya artmak. İsteği artmak.
tamirandin 1 : l. Gömmek. Bir maddede yer açıp oraya bir şeyi, üstünü örterek veya örtmeyerek yerleştirmek.
tamirandin 2 : l. Örtbas etmek. Duyulması istenilme-

yen bir işi başka türlü göstererek kapatmak.

tamirandin 3 : l. Söndürmek. Üstünü kül veya toprakla kapatarak yanmakta olan bir şeyin yanmasını durdurmak.

tamirî : r. Gömülü. Gömülmüş olan, toprak altında saklanmış olan.

tamirîn 1 : l. Gömülmek. Gömmek işi yapılmak.

tamirîn 2 : (kabaca) Uymak.

tamkirin : l. Tatmak. Bir yiyeceğin tadına bakmak.

tamsar 1 : r. Tadsız. Tadı iyi olmayan, hoşa gitmeyen.

tamsar 2 : r. Nahoş. Hoş olmayan.

tamsarbûn : l. Tadı kaçmak. Tatsızlaşmak.

tamsarkirin : l. Tadını kaçırmak. Tatsızlık etmeğe koyulmak.

tan : r. Yalın. Üzerinde başka şeyler katılmamış olan.

tang 1 : r. Dar. İçine alması gereken şeyi sığdırmayan veya güç sığdıran.

tang 2 : n. Kolan. Hayvanların semerini veya eğerini bağlamak için göğsünden aşırılarak sıkılan yassı kemer.

tang 3 : r. Sıkı. Aralık bırakmadan saran. Tıkız.

tang 4 : r. Ensiz. Eni az olan.

tang 5 : r. Kısıtlı. Kısıt altına alınmış.

tangayî 1 : n. Darlık. Dar olma hali, geçim zorluğu.

tangayî 2 : n. Sıkıntı. Duygularımızı inciten hallerin verdiği geçici tedirginlik.

tangazar : r. Tedirgin. Rahatı kaçmış.

tangazarbûn : l. Tedirgin olmak.

tangazarî : n. Tedirginlik. Tedirgin olma hali.

tangbûn 1 : l. Daralmak. Dar hale gelmek.

tangbûn 2 : l. Sıkışmak. Aptes bozacağı gelmek.

tangbûn 3 : l. Kısıtlanmak. Kısıt altına alınmak.

tangdan : l. Yanaşmak. Bir şeyin yanına varmak.

tangizandin 1 : l. Daraltmak. Dar hale getirmek.

tangizandin 2 : l. Tedirgin etmek. Tedirgin olmasına yol açmak.

tangizandin 3 : l. Sıkıştırmak. Sıkışma işine uğratmak. Zorlamak.

tangizîn 1 : l. Dar düşmek.

tangizîn 2 : Tedirgin olmak.

tangkirin 1 : l. Daraltmak. Dar hale getirmek.

tangkirin 2 : l. Belirtmek. Belirli kılmak, beğenilmek.

tanik 1 : n. Yufka. İnce ve çabuk kırılır, dayanıksız.

tanik 2 : r. Sığ. Derinliği pek az olan.

tanikayî : n. Sığlık Sığ olma hali, sığ yer.

tanikbûn : I. İncelemek. İnce hale getirmek.
tanikkirin : I. İnceltmek. İnce bir hale getirmek.
tanişt 1 : n. Yan. Sağ ve solun ortak adı.
tanişt 2 : n. Böğür. Vücudun iki yanında, kaburga ile kalça kemiği arasında bulunan yer.
tanî 1 : n. İs. Dumanın yaladığı yerde bıraktığı kara toz.
tanî 2 : n. Kurum. Ocak başlarında biriken ve çevreye savrulan kalın is.
tanîbûn : I. İslenmek. İsli hale gelmek.Kurum sürülme
tanur : n. Tandır. Bir çeşit fırın.
tap : n. Şaplak. Tap diye ses çıkaran tokat.
tapdan : I. Şaplatmak. Tap diye ses çıkarmak.
tapik 1 : r. Toparlak. Gülle gibi her yanı yuvarlak şey.
tapik 2 : n. Tepecik. Küçük tepe.
tapik 3 : n. Tezek. Kurutulmuş gübre (karılarak.)
tapik 4 : n. Top. Oyun için kullanılan ve çoğu üstüne kılıf geçirilmiş ve hava ile şişirilmiş toparlak.
taplik : n. Trampet. Çifte çubukla çalının küçük davul.
tapuz : n. Ucu toparlak değnek.
tabuzk : n. Fiske. Parmaklardan birinin ucunu birdenbire ileriye fırlatarak yapılan vuruş.
tapuzkdan : I. Fiskelemek. Fiske ile vurmak.
tar 1 : n. Mahalle. Bir şehrin, bir kentin, hatta büyücek bir köyün bölünmüş sayıldığı parçalardan herbiri.
tar 2 : n. Kasnak. Enli çember. Kalbur ve tef gibi şeylerin tahta çemberi.
tar 3 : r. Taze. Kendi kendine bozulma özelliği varken henüz bu hale uğramamış.
tar 4 : r. Yeşil. Yetişip kurumamış sebze.
tarac : n. Çalı-çırpı. Çabuk ateş yakmaya yarayan ince ağaç dallı, kuru ot gibi şeyler.
taradîn : r. Budala . Zekasında gereği kadar çeviklik olmayan.
taradînî : n. Budalalık. Budala olma hali.
targa : n. İskele. Vapur veya kayıkların yanaşıp rampa edebilmesi için yapılan, suya doğru uzatılmış, ahşap veya kagir köprü.
tarifandin : I. Herhangi birnesne ile göze hafif dokunup incitmek.
tarifîn : I. Göz incitmek.
tarik : n. Erkeklik organı.
tarişandin : I. Yarmak. Uzunlamasına ayırmak.
tarişîn 1 : I. Yarılmak. Yarmak

işine konu olmak.
tarişîn 2 : I. Budamak. Budamak işine konu olmak.
tarî 1 : n. Karanlık. Işık olmadığı için içindekiler görünmez halde olmak.
tarî 2 : r. Koyu. Karanlığa kaçan renk, açık karşıtı.
tarî 3 : n. Keçi kuyruğu.
tarîbûn 1 : I. Karanlık olmak. Gece karanlığı basmak.
tarîbûn 2 : I. Koyulaşmak. Koyu hale gelmek.
tarîkirin 1 : I. Koyulaştırmak. Koyu hale gelmek.
tarîkirin 2 : I. Karartmak. Işığı kısmak veya örtmek.
tarîşk : r. İnce uzun kordele.
tarîtî 1 : n. Yeşillik. Yeşil olma hali.
tarîtî 2 : n. Tazelik. Taze olma hali.
tarpilandin : I. Tökezlemek. Engele çarptırıp sendeletmek.
tarpilîn : I. Tökezlemek. Engele çarpıp sendelemek.
tarş : n. Yarıntı.
tarûmar : r. Darmadağın. Pek dağınık ve karışık.
tarûmarbûn : I. Darmadağın olmak.
tarûmarkirin : I. Darmadağın etme.
tarwende : r. Turfanda. Mevsimin başında ilk yetişen.
taştê : n. Öğlen yemeği.
tav 1 : n. Güneş. Işık ve ısı veren büyük gökcisimi.
tav 2 : n. Sağanak. Birdenbire bastırılan ve kısa süren zorlu yağmur.
tavaheyv : n. Mehtap. Ay ışığı.
tavik : n. Güneş. Güneşin ısı ve aydınlığı.
tavizandin : I. Uyuşturmak. Uyuşmasını sağlamak. Duymaz hale getirmek.
tavizî : r. Uyuşuk. Uyumuş, duyum ve deviniminden kalmış olan. Gevşek ve tembel.
tavizîn : I. Uyuşmak. Soğuk veya basınç yüzünden geçici olarak vücudun bir yerinde duyum ve devimin azalması.
tavizonek : n. Ürperti. Ürperme duygusu veya hali.
tavrik : n. Nacak. Sapı kısa, küçük olan baltası.
tavşo 1 : n. Kaydırak taşı.
tavşo 2 : n. El çapası.
tavz : n. Uyuşma. Uyuşmak eylemi.
taw : n. Büklüm. Bükülmüş şeyin meydana getirdiği halka.
tawaqa : n. Rıza. Onaşma, erem. Onaşma eylemi.
tawaqakirin : I. Rıza göstermek. Onamak. Tasvip etmek.
tawan 1 : n. Suç. Töreye, usule aykırı davranış.
tawan 2 : n. Kabahat. Suç, kusur.

tawanbar : r. Suçlu. Suçu olan, suç işlemiş olan. Kabahatlı.

tawandin 1 : I. Katlamak. Üstüste ve düzgün bir şekilde bükerek kat kat etmek.

tawandin 2 : I. Bükmek. Düz bir şeyin parçasını kalan parça ile aralarında açı meydana getirecek bir hale getirmek.

tawandî 1 : r. Bükülü. Bükülmüş olan.

tawandî 2 : r. Katlı. Kat kat katlanmış.

tawang : n. (rêz.) Bükün. Arapça, Fransızca gibi bazı dillerde kökte meydana gelen değişikliklerle kelime türetme yolu.

tawangbar : n. Bükünlü. Dilde, kökünde meydana gelen değişiklikle türeyebilen.

tawankarî : n. Cinayet.

tawaş : n. Protein. Albüminli madde.

tawî : r. Sıtmalı. Sıtmaya tutulmuş.

tawîn 1 : I. Katlanmak. Katlamak işine konu olmak.

tawq 1 : r. Halka. Çember şekline konmuş çubuk, sarım.

tawq 2 : I. İlişki.

tawqpêkirin : I. İlişki kurmak. ilişkiye geçmek.

tawuk : n. Elle çekilen kızak.

tawus : n. Tavus. Erkeğinin tüyleri uzun, kuyruğu parlak ve güzel renkli, acı ve tiz sesli süs kuşu.

tayifî : n. Bir üzüm türü.

tayij : n. Uzun, ensiz, süslü kilim.

tayrok : n. Dolu. Hayvanın üst katlamalarında, soğuktan donarak yuvarlak buz taneleri biçiminde yağan yağmur.

tazî : r. Çıplak. Üstünde bulunması gereken giysi bulunmayan.

tazîbûn : I. Çıplaklaştırmak. Çıplak hale getirmek.

tazîkirin : I. Çıplaklaştırmak. Çıplak hale getirmek.

tazîtî : n. Çıplaklık. Çıplak olma hali.

te : c. Bükünlü şahıs zamiri.

teba : n. Tür. Cinslerin ayırıldığı bölüm.

tebax : n. Ağustos. Yılın sekizinci ayı.

tebat 1 : n. Dinginlik. Dingin olma hali.

tebat 2 : n. Sabır. Acı, yoksulluk, haksızlık gibi üzücü haller karşısında onların geçmesini bekleme erdemi.

tebat 3 : n. Tahammül. Dayanak, götürüm, kaldırma, katlanma.

tebat 4 : n. Sebat. Direşme.

tebitîn 1 : I. Tahammül etmek.

tebitîn 2 : l. Sakinleşmek. Yatışmak.
texlît : n. Çeşit. Aynı türden olan şeylerin kimi özelliklerle ayrılan öbeklerinden her biri.
texsîr : n. Esirgeme, Feda etmekten çekinmek.
texsîrkirin : l.Esirgemek. Feda etmekten çekinmek.
text : n. Taht. Tahta karyola.
textik : n. Tahta. Düz, enlice uzun ve az kalın biçilmiş ağaç.
textikîn : r. Tahtadan imal.
texzel : n. Sarmaşık. Koyuyeşil renkli ve değişik biçimli yaprakları olan, sap ve dallarından çıkan küçük ek kökçüklerle dik ve düz yerlere yapışarak tırmanan bir bitki.
tehîl : n. Buruk. Yiyince ağzı buran, çok kekre. Tadı acı olan.
tehilbûn : l. Tadı buruk hal almak.
tehilî : n. Burukluk. Kekreklik, buruk olma hali.
tehlik 1 : n. Tadı buruk, sütlü bir bitki.
tehlik 2 : n Olgunlaşmamış kavun.
teht : n. Kaya. Büyük ve sert taş kitlesi.
teknîk : n. (Yun.) Teknik. Fizik, kimya, matematik gibi tanıtlanmış bilimleri iş alanında uygulama işi.
teknolojî : n. (Yun.) Teknoloji. Bir endüstri kolu ile ilgili yapım yöntemlerinin, aygıtlarının incelenmesiyle oluşan bilgi kolu.
tekuz : r. Düzgün, düzenli, eksiksiz olan.
tekuzbûn : l. Düzgün, düzenli hal almak, duruma gelmek.
tekuzî : n. Düzgünlük, düzenlilik.
tekuzkirin : l. Düzenli hale getirmek.
teqan : n. Patlamak. Patlamak eylemi.
teqandin : l. Patlatmak. Patlamak işini yaptırmak.
teqez : r. Muhakkak. Doğruluğu kesin, gerçekleşmiş, gerçekli. Her halde.
teqîn : n. Batak. Üzerine basınca çöken nemli veya çamur haline gelmiş toprak
teqînandin : l. Batağa saplanmak.
teqînîn : l. Batağa saplanmak.
teqîn : l. Patlamak. İç basıncın artması yüzünden bir şey yarılmak. Böylece yarılan bir kap veya atılan mermi, tıkaç gibi şeyler, çok miktarda gaz çıkaran maddeler kısa fakat zorlu gürültü çıkarmak.
teql : n. Ağırlık. Ağır olma hali.
telefon : n. (Yun.) Telefon. Uzatan konuşmayı sağla-

yan aygıt.

teleks : n. (İng.) Teleks. Uzaktan daktilo makinasına haber yazdırma sistemi.

telgiraf : n. (Yun.) Telgraf. İki merkez arasında elektirik akımından yararlanılarak, kararlaşmış işaretlerin yardımıyla haberleşme işi.

telifandin : n. Yok etmek.

telifîn : I.Helak olmak. Ölmek Yok olmak. Bitkin bir hal almak.

telîqe : n. Beyanat.

telîs : Çuval.

temen : n. Ömür. Yaşama veya var olma süresi.

temizî : r. Olgun. Yenecek hale gelmiş (yemiş).

temizîn : I. Olmak. Yetişmek, olgunlaşmak.

ten : n. Ten. İnsan vücudunun dış yüzü.

tenab : n. Çadır orta ipi.

tendurist : n. Sağlıklı. Sıhhatli.

tenduristî : n. Sağlık. Vücudun esen olma hali.

teneke : n. Teneke. Üstü beyaz parlak renkte demir yaprak. Tenekeden yapılıp içine gaz, benzin, yağ, peynir gibi şeyler konulan kap.

tenê : d. Sadece. Yalnız, ancak.

tenêbûn : I. Yalnız olmak.

tenêtî : n. Yalnızlık. Yalnız olma hali.

tentene : n. Dantela. Her türlü iplikle örülen veya bir kumaşın kenarına işlenen türlü biçimde ince ve ağımsı örgü.

tepsik 1 : n. Sahan. İçinde yemek ısıtılan veya yumurta gibi şeyler pişirilen maden kap.

tepsik 2 : n. Tabak. Yiyecek koymaya yarar, az derin ve yayvan kap.

teraştin 1 : I. Budamak. Dallarını kesmek, dallarını kısaltmak.

teraştin 2 : I. Yontmak. Bir şeye istenilen biçimi vermek için kimi yerlerini biçmek.

teres : n. Teres. Kabaca pezevenk.

terx : Kusursuz.

terxan : n. Tekel. Bir halin yalnız bir kişiye özgü olması hali.

terxî : Kusursuzluk.

terikandin : I. Üzerinde küçük çatlaklar, yarıklar açılmasına yol açmak.

terikîn : I. Çatlamak, yarılmak.

terikî : r. Çatlak. Çatlamış bulunan deri (el, ayak, yüz).

terişîn 1 : I. Budanmak. Dallarını kesmek, dallarını kısaltmak.

terişîn 2 : I. Yontulmak. Yontmak işine konu olmak.

terk : r. Çatlak. Deride açılan

küçük yarık.
terqan : n. Savuşma. Savuşma eylemi.
terqandin : I. Savuşup gitmesine neden olmak.
terqîn : I. Savuşmak. Çekilip gitmek.
term : n. Ceset. Ölü vücut.
terş : n. Davar, sığır varlığı.
teşe : n. Biçim. Benzer şekil.
teşî : n. İğ. Pamuk, yün gibi şeylerden iplik eğirmekte kullanılan ağaç alet.
teşîrêsk : n. Bir tür su sineği.
teşîrêz : İğ ile pamuk ya da yünden iplik eğiren kadın, kız.
teşqele : n. Karışıklık. Engel.
teşt : n. Legen. İçinde hamur yoğurulan, madenden yayvan kap.
tev : d. Hep. Hiç biri dışta tutulmamak üzere, bütün.
teva : r. Genel. Bir şeye veya bir kimseye özgü olmayıp onun bütün benzerlerini içine alan.
tevayî : d. Genellikle. Genelce, genel olarak, büyük bir çoğunlukla.
tevdan : I. Karıştırmak. Yemek ve benzeri sulu şeyleri altüst yapmak.
tevdandin : I. Karıştırmak. Karıştırma işini yaptırmak.
tevdîr : n. Tedbir. Bir şeyi sağlayacak veya önleyecek yol.
tevger 1 : n. Hareket. Bir cismin, sabit bir noktaya göre, yerinin veya durumunun, değişmesi, devinme, kımıltı.
tevger 2 : n. Davranış. Davranma tarzı. Birine karşı alınan durum.
tevger 3 : n. Düşünce tarzı.
tevgirîn : I. Hareket etmek. Kımıldamak, devinmek.
tevluhev : r. Karışık, çapraşık.
tevluhevî : r. Karışıklık, çarpışıklık.
tevluhevkirin : I. Karıştırmak. Karışmasını sağlamak.
tevn : n. Dokuma gergisi.
tevnal : r. Yakışıklı.
tevnik : n. Örümcek ağı.
tew : ba. İnanmama, küçüm seme anlatır nida.
tewa 1 : r. Bitmiş durumda olan.
tewa 2 : r. Ciddi. Ağırbaşlı. Gerçekten, gerçek.
tewabûn : I. Bitmek. Tükenmek. Bitmesini sağlamak, sona ermek, tamamlanmak.
tewakirin : I. Bitirmek. Bitmesini sağlamak, sona erdirmek, tüketmek, tamamlamak.
tewan 1 : n. Savulma. Savulmak eylemi.
tewan 2 : n. Cereme. Başkası tarafından yapılan veya kaza olarak meydana gelen zararı ödemek.
tewandin : I. Savmak. Savuşturmak. Birinden kurtulmak için onun gitmesini

sağlamak.

tewanîn 1 : n. Yetenek. Dışardan gelen bir etkiyi alabilme gücü.

tewanîn 2 : n. İktidar. Erk, güç, kudret.

tewatî : n. Yanlışlık. Yanlış davranış, yanlış iş, yanlış sanı.

tewayî : n. Ciddiyet. Ciddilik. Ciddi hal.

tewb : n. Top. Kumaş, kağıt gibi belli şeylerin belli miktardaki bağı.

tawirandin : l. Kurmak Zihinde büyütmek.

tewirîn : l. Allerji olmak.

tewizandin : Bozmak.

tewizîn : Bozulmak.

tewîn : l. Savulup gitmek.

tewq : n. İlişki. İki şey arasında karşılıklı ilgi.

tewr 1 : n. Allerji. Kimi canlıların birtakım yiyeceklere veya ilaçlara karşı hastalık derecesinde gösterdikleri ters tepki.

tewr 2 : g. Hatta. Bile, hem de, üstelik de.

tewrînek : n. Allerjik durum.

tewrzal : r. Hastalıklı. Ayakta gezdiği halde önemli bir hastalığı olan veya üzerinden hastalık eksik olmayan.

tewşbûn : l. Anlamsızlaşmak. Anlamını kaybetmek.

tewşî : n. Anlamsızlık. Anlamsız olma hali.

tewz : n. Alay. Bir kimse ile eğlenme.

teys : n. Pırıltı. Pırıldayan şeyin çıkardığı ışık.

teyisandin : l. Pırıldatmak. Pırıltılı çıkarmasına ortam sağlamak.

teyisîn : l. Pırıldamak. Arada bir ışık saçmak.

tê : c. Birleşik şahıs zamiri.

têbinî : n. Dipnot. Sayfa içinde geçen herhangi bir düşünce ile ilgili olarak sayfa altına konan düşünce.

têdan : l. Sürmek. Bir maddeyi dokundurarak gezdirmek yoluyla yüzey üzerinde ince bir tabaka halinde bırakmak.

têderxistin 1 : l. Farkına varmak. Bilinmesi istenilmeyen haberi sezinlemek.

têderxistin 2 : l. Anlamak. Birinin duygularını, isteklerini, düşüncelerini sezebilmek.

têderxistin 3 : l. Sezinlemek. Sezer gibi olmak.

têgiheştandin : l. Sezindirmek. Dolayısıyla anlatmak, hissettirmek.

têgiheştin 1 : l. Kavramak.Her yönünü anlamak.

têgiheştin 2 : l. Anlamak. Bir şeyin ne demek olduğunu, neye işaret olduğunu kavramak, yeni bilgileri eksikleriyle bir araya getirerek

sonuç niteliğinde başka bir bilgi edinmek.

têxistin : I. Koymak. Bir şeyi darca veya yanları kapalı bir yere iletip bırakmak.

têhin 1 : r. Ilık. Soğukla sıcak, arası, ne soğuk, ne de sıcak.

têhin 2 : n. Isı. Bir cisimdeki sıcaklığın artmasına neden olan fiziksel erke.

têhin 3 : r. Su içme ihtiyacı duyan, susayan.

têhinbûn 1 : I. Ilınmak. Ilık hale gelmek.

têhinbûn 2 : I. Susamak. Su içeceği gelmek.

têhinkirin 1 : I. Ilıtmak. Ilıştırmak. Sıcak suyu soğuk, soğuk suya sıcak katarak ılık hale getirmek.

têhinkirin 2 : I. Susatmak. Susamasına yol açmak.

têkçûyin 1 : I. Bozuşmak. Araları açılmak, dostlukları bozulmak.

têkçûyin 2 : I. Çatışmak. Kavga etmek.

têketin : I. Ulaşmak, varmak. Dahiline ulaşmak.

têkil : n. Karışma. Karışmak eylemi.

têkilbûn 1 : I. İlişki kurmak. Bizzat ilgilenmek.

têkilbûn 2 : I. Karışmak. El atmak, el sokmak.

têkilî : n. İlişki. İki şey arasında karşılıklı ilgi.

têkilkirin : I. İlişki kurmasını, karışmasını sağlamak.

têkirin : I. Koymak. Bir şeyi darca veya yanları kapalı bir yere iletip bırakmak.

têkoşan : n. Çaba, çabalayış.

têkoşer : n. Militan. Savaşçı.

têkoşîn : n. Mücadele. Uğraş, uğraşma, savaşma.

têkoştin : I. Mücadele etmek.

têr 1 : r. Tok, doymuş.

têr 2 : n. Hurç. Büyük heybe.

têrayî 1 : n. Doygunluk. Doygun olma hali veya doygunca davranış.

têrayî 2 : n. Tokluk. Tok olma hali.

têrbûn : I. Doymak. İsteği kalmayıncaya kadar yemek, açlığı kalmamak.

têrkirin : I. Doyurmak. Açlığını gidermek, artık istemeyecek bir hale getirinceye kadar vermek.

têrker : n. (rêz.) Tümleç. Herhangi bir kelimenin anlamını tümleyen başka söz.

têrmih : n. Temmuz. Yılın yedinci ayı.

têrnebûn : I. Doymazlık. Doymaz olma hali.

têşikîn : n. Hezîmet.

têvekirin : I. İliştirmek.

têvel 1 : r. Başka. Bilinmeyen aynı, özge.

têvel 2 : r. Muhtelif. Türlü, çeşit çeşit, çeşitli.

têvelbûn : I. Başkalaşmak.

Başka türlü olmak.

têvelî : n. Başkalık. Başka olma hali.

ti : d. Hiç. Olumsuz olan veya olumsuzluk anlatan cümlelerin bu halini kesinleştirir.

tibare : n. Karık. Bahçe sulamak için açılmış ark, bu arklar arasında kalan toprak parçası.

tif : n. Tükürük. Ağzı yaş tutmaya ve lokmaları ıslatıp yutmayı kolaylaştırmaya yarayan salgı.

tifik : n. Ocak. Ateş yakıp iş görmek için hazırlanan her türlü yer.

tifing : n. Tüfek. Omuzda taşınan, uzun namlulu ateşli silah.

tifkirin : l. Tükürmek. Ağzındakini dudaklarının arasına getirip dışarı vermek. Ağız yoluyla dışarı çıkarmak. Ağzına gelen boğaz salgılarını ortalığa salmak.

tihêl 1 : n. Yan. Sağ ve solun ortak adı.

tihêl 2 : n. Dalak. Midenin solunda bulunan, yassı ve uzunca, çok kanlı ve damarlı gevşek bir bez.

tihêl 3 : n. Böğür. Vücudun iki yanında, kaburga ile kalça kemiği arasında bulunan yer.

tijî : r. Dolu. Dolmuş. Boş bir yeri kalmamış.

tijîkirin : l. Doldurmak. Dolmasını sağlamak. Dolmasına yol açmak.

tiqtiq : n. Kıkırdamak. Kıkır kıkır diye ses çıkararak gülmek.

til : n. Toprak tepe. Höyük.

tilih : n. Parmak. İnsanda ve kimi hayvanda ellerin ve ayakların son kısmını meydana getiren, boğumlu ve oynak, uzunca organlardan herbiri.

tilik : n. Yüksük. Dikiş dikerken, iğne batmasın diye parmak ucuna takılan korunacak.

tilûrî : n. Bir tür kuş.

tim : d. Daima. Her zaman, her vakit.

tinaz : n. Alay. Bir kimse ile eylenme.

tinazkirin : l. Alay etmek.

tineh : d. Hiç. Varlığı olmayan veya yok denecek kadar önemsiz olan şey.

tinehî 1 : n. Hiçlik. Hiç olma hali.

tinehî 2 : n. Yokluk. Yok olma hali, varlık karşıtı. Fakirlik.

ting : n. Çöplük. Çöplerin atıldığı yer.

tir : n. Sesli yellenme.

tiraf : n. Kızgın kül.

tiraqtor : Traktör.

tiral 1 : r. Tembel. Çalışmaktan hoşlanmayan, üşenmeyi huy edinmiş olan.

tiral 2 : n. Tembellik. Tembel olma hali, tembelce davranış.
tirb : n. Mezar. Sin, gömüt.
tiren : n. Tren. Demiryolu katarı.
tirf 1 : r. Taze. Kendi kendine bozulma özelliği varken henüz bu hale uğramamış.
tirf 2 : r. Körpe. Yetişmiş olmakla birlikte henüz tam dayanıklı bir hale gelmemiş bulunan veya tazeliği üstünde bulunan, kart karşıtı.
tirfî 1 : n. Körpelik. Körpe olma hali.
tirfî 2 : n. Tazelik. Taze olma hali.
tirxan : n. Açıklama. Bir sorun ile ilgili olarak gerekli bilgileri verme işi.
tirxandin : l. Açıklattırmak. Açıklama işini yaptırmak.
tirxîn : l. Açıklamak. Bir sorunun örtülü kalan yönlerini aydınlatmak.
tirh : n. Sürgün. Bir bitkinin üzerinde yeni süren filiz.
tirhik : n. Filiz. Yeni sürmüş körpe küçük dal veya yaprak.
tirih : n. Üzüm. Asmanın, glikozca zengin olan taze halde yenen ve salkım durumunda bulunan meyvası.
tirkirin : l. Osurmak. Sesli yellenmek.
tirotî : r. Eğlence konusu olmuş.
tirotîbûn : l. Alay konusu olmak.
tirotîtî : n Alay konusu olma hali veya durumu.
tirozî : n. Acur. Üstü hafif oluklu ve kimisi tüylüce olan, açık renkte, irice bir çeşit hıyar.
tirrek : r. Osurgan. Çok yellenen.
tirs : n. Korku. Bir tehlike karşısında ya da bir tehlikeyi düşünürken duyulan kaygı.
tirsandin : l. Korkutmak. Yüreğine korku salmak. Kayğıya düşürmek. Gözdağı vermek.
tirsdan : l. Korku vermek.
tirsîn : l. Korkmak. Korku duymak.
tirsnezan : r. Korkusuz. Korkusu olmayan.
tirsnezanî : n. Korkusuzluk. Korkusuz olma hali.
tirsonek : r. Korkak. Olmayacak şeylerden korkan, tabansız, ödlek.
tirsonekî : n. Korkaklık. Korkak olma hali.
tirş : r. Ekşi. Sirke veya limon tadında olan.
tirşbûn : l. Ekşimek. Ekşi gelmek. Mayalamak.
tirşik : n. Türlü. Çeşit çeşit sebzelerle pişirilen yemek.
tirşî 1 : n. Turşu. Tuzlu suda veya sirkede bırakılarak özel bir kıvama getirilmiş hıyar, lahana, patlıcan gibi

yiyecekler.
tirşî 2 : n. Ekşilik. Ekşi olma hali veya ekşi tat.
tirşkole : r. Ekşimtırak. Az ekşi.
tirşok : n. Tadı ekşi, çiğ yenilir bir ot.
tirt : ba. Beğenmeme bildiri ve aynı sesi çıkararak söylenen bir söz.
tiryak : n. Panzehir. Zehirin etkisine karşı gelen madde, ağı kıran.
tisî : r. Katıksız. Yavan.
tişt 1 : n. Şey. Nesne, nen.
tişt 2 : n. Öteberi. Türlü şeyler ve en çoğu ufak tefek şeyler.
tiştik : r. Bir şey.
tiştîr : n. Bir yaşında keçi.
tivîlik : n. Üveyik. Korularda yaşayan ve eti için avlanan güvercini andıran bir kuş.
tivr : n. Turp. Meyvası acımsı, etli olan kökleri yenilen bir bitki.
tî 1 : n. Kadına göre kayın birader.
tî 2 : r. Susamış olan, susuz.
tîbûn : l. Susamak. Su içeceği gelmek.
tîhiştin : l. Susuz bırakmak.
tîj : r. Keskin. Çok kesici.
tîjbûn : l. Keskinleşmek. Keskin hale getirmek.
tîjik : n. Düğüm noktası.
tîjkirin : l. Keskin hale getirmek.
tîk : n. Rica. Dileyiş, dilek.
tîkkirin : l. Rica etmek.
tîr 1 : r. Koyu. Sıvılığı olağandan az olan, sulu karşıtı.
tîr 2 : r. Yoğun. Yoğunluğu çok olan.
tîr 3 : n. Ok. Yayla atılan, ucunda sivri bir demir bulunan ince ve kısa değnek.
tîrbûn 1 : l. Koyulaşmak. Koyu hale gelmek.
tîrbûn 2 : l. Yoğunlaşmak. Yoğun hale gelmek.
tîrêj : n. Işık demeti. Şua.
tîrik 1 : n. Ağızlık. Bir ucuna sigara takılıp öbür ucundan nefes çekilen çubuk şeklindeki tütün içme aleti.
tîrik 2 : n. Oklava. Yufka açmakta kullanılan silindir biçiminde uzunce değnek.
tîrkirin 1 : Koyulaşmak. Koyu hale getirmek.
tîrkirin 2 : l. Yoğunlaştırmak. Yoğun hale getirmek.
tîş : ba. Davara seslenirken söylenen söz.
tof 1 : n. Yığın. Bir şey yığılarak meydana getirilen tepe.
tof 2 : n. Grup. Aralarında herhangi bir bakımdan ilgi veya benzerlik bulunan şeylerin topu.
tofan : n. Tufan. Bütün dünyayı su baskını altında bıraktığı anlatılan zorlu yağmur.
tofil : n. Meyva kabuğu.
tohv : n. Tohum. Kendisin-

den bitki üreyen tane.
toq : n. Çember. Sandık, fıçı gibi şeylerin dağılmaması için üzerlerine geçirilen dayanıklı bir cisimden kuşak.
toqbûn: I. Çemberlenmek.
toqkirin : I. Çemberlemek.
tol : n. Öç. Kendisine kötülük edene kötülük etme isteği ve işi. İntikam.
tolaz: r. Hovarda.Yolsuz kadının paralı aşığı.
tolazî : n.Hovardalık.Hovarda olma hali.
tole : n. Zağar. Bir cins av köpeği.
tolik : n. Ebegümeci. Yaprakları sebze olarak kullanılan ve daha çok tarla kenarlarında kendi kendine yetişen ot.
tolsitandin : I. Öç almak.
tomanî : n. Bir tür armut.
tomar : n. Tescil.
tomarbûn : I. Tescil olmak.
tomarî : n. Kayıt.
tomarkirin : I. Kaydetmek.
ton : n. (Fr.) Ton. Bin kilogramdan ibaret ağırlık birimi.
tor 1 : n. Ağ. İplik, sicim, tel gibi ince şeylerden kafes şeklinde örülmüş örgü.
tor 2 : n. Bir dağlık bölge.
torak : n. Çökelek. Yağı alınmış süt veya yoğurdun kaynatılmasıyla elde edilen katık, kesik, ekşimik.
torin : r. Asil. Soylu, soydan.
torinî : n. Soyluluk. Soylu olma hali.
torî : n. Tor bölgesi halkından.
tort : n. Tortu. Sıvıların içinde bulunduğu veya bu sıvıların bozulmasından meydana gelen pıhtımsı madde.
tortore : r. Aylak. Başıboş.
tortoreyî : n. Aylaklık, başıboşluk.
tortorîk : Kör bağırsak.
tot : n. Dizleri karına çekilerek oturur durum.
totbûn : I. Çömelik oturma.
totik : n. Kukla. Kendi isteği ve kararıyla iş görmeyip başkasının elinde alet olan kimse.
totarîk : n. Yemek borusu. Yenen şeylerin yutaktan mideye varmak için içinden geçtiği boru.
toz : n. Toz. Her şeyin gözle seçilmeyecek derecede küçük parçalar halinde ufalanmışı.
tozbûn 1 : I. Tozlaşmak. Toz haline gelmek, tozarmak.
tozbûn 2 : I. Tozumak. Tozu kalkıp etrafa yayılmak.
tozkirin : I. Tozutmak. Toz kaldırarak bir yerin havasını bozmak.
tu : c. İkinci tekil şahıs zamiri.
tucar : d. Hiç bir zaman.
tuxub : n. Sınır. Uç, uç boyu.
tuxum 1 : n. Cins. Genel ve başlıca nitelikleri aynı ol-

mak dolayısıyla bir arada ìrdelenen şeylerin topu.

tuxum 2 : n. Döl. Hayvan ve bitki üremesinde yeni birey veya yeni bireylerin topu.

tuxyan : n. İsyan. Karşı gelme. Yasal kuvvetlere karşı gelme, baş kaldırma.

tuj : r. Biber acısı.

tujbûn : l. Acılaşmak. Tadı acı olmak, acı hale gelmek.

tujik : n. Üvendire. Hizmet öküzlerini dürtmekte kullanılan ucu bezli uzun değnek.

tujî : n. Acılık. Acı olma hali.

tujkirin : l. Olduğundan fazla acı katmak.

tund 1 : r. Sert. Kolay kesilmez veya zor çiğnenir.

tund 2 : r. Yoğun. Yoğunluğu çok olan.

tundî 1 : n. Yoğunluk.

tundî 2 : n. Sertlik. Sert olma hali veya sert davranış.

tunel : n. (İng) Tünel. Dağda bir yandan öbür yana açılan delme yol.

tupişk : n. Akrep.Sıcak ve nemli yerlerde yaşayan ve kalkık kuyruğunda zehirli bir iğnesi olan böcek.

tur : n. Çuval. Büyük torba.

turik : n. Torba. Büyük kese.

tutin 1 : n. Seçenek. Bir düşüncenin yerini tutabilecek başka düşünce veya hareket tarzı.

tutin 2 : n. Tütün. Bileşiminde nikotin bulunan kıyılıp sigara biçiminde veya pipoda yakılarak dumanları ciğere çekilen bitki yaprakları.

tuwanîn : n. Yetenek. Dışardan gelen bir etkiyi alabilme gücü.

tuwik : n. Kaymak. Bazı sıvıların ve özellikle sütün üstünde zar halinde toplanan koyuca katman.

tuzik : n. Tadı acımsı, çiğ yenilen bir ot.

tû : n. Dut. Çeşitli renkte meyva verici cinsleri bulunan, yapraklarıyla ipek böceği beslenen bir ağaç.

tûre : r. Sinirli. Her şeye sinirlenen kimse.

tûreşk : n. Böğürtlen. Bahçe çitlerinde, yol kenarlarında kendiliğinden yetişen, dikenli bir çalı ve bunun ahududuya benzer, fakat ondan küçük olan meyhoş yemişi.

tûş : r. Duçar. Uğramış, yakalanmış, tutulmuş.

tûşin : l. Duçar olmak.

tûtî : n. Papağan. Tırmanan kuşlardan, insan sesini kolaylıkla taklid edebilen, bir çok türü bulunan bir cins.

tûtye : n. Çinko. Mavimsi beyaz renkte, damları örtmekte, kap yapmakta kullanılan bir maden.

U

Wûşeyên kurdî bi tîpa "u" dest pê nakin : Kürtçe kelimeler "u" sesi ile başlamazlar.

Û

ûçik : n. Yen. Giysi. Özellikle kadın kaftanlarının geniş , uzun kol ağzı.

ûr : n. Mide. Sindirim aygıtının yemek borusu ile bağırsak başı arasında bulunan torba şeklindeki genişlemiş tek parçadan oluşan kısmı.

ûrik : n. İşkembe. Geviş getirenlerin birinci ve en büyük mide kısmı. Kasaplık hayvanlarda mideyi meydana getiren kısımların topu : İşkembe dolması.

V

vajî 1 : r. Ters. Gerekli olan hale karşıt.
vajî 2 : r. Makus.
vaqas : d. Bu kadar, bu denli.
vala : r. Boş. İçinde kimse veya bir şey bulunmayan. Bir işe yaramayan.
valabûn : I. Boşalmak. Boş hale gelmek, içinde bir şey kalmamak.
valakirin : I. Boşaltmak. Boş hale getirmek. bir şeyi veya bir şeyin içindekini başka bir şeye dökmek.
valayî : n. Boşluk. Boş olma hali.
vamitandin 1 : I. Esnetmek. Esnek bir cisme esneklik kazandırmak.
vamitandin 2 : I. Gerilmek. Germek işine konu olmak.
vamitî 1 : r. Gergin. Gerilmiş olan.
vamitî 2 : r. Esnek. Bir dış gücün etkisi altında uzamak, kısalmak, eğrilmek gibi şekil değişikliklerine uğradıktan sonra etkinin kalkmasıyla eski şeklini alabilme özelliğinde olan.
van 1 : b. Bir ard ek.
van 2 : c. "Bunlar" anlamlı işaret zamiri.
varîşandin 1 : I. Kusturmak. Kusmasına yol açmak.
varîşandin 2 : I. Sökmek. Örülmüş bir kazak, atkı gibi şeyleri bozmak.
varîşîn 1 : I. Kusmak. Midesinin içindekilerini elde olmayarak ağız yoluyla dışarı atmak.
varîşîn 2 : I. Sökülmek. Sökme işine konu olmak.
vatinî 1 : n. Görev. Bir şeyin veya bir kimsenin görebileceği iş, kendisinden beklenilen eylem.
vatinî 2 : b. Ard edat.
vebir : r. Kesin. Şüphe ve duraksamaya yer bırakmadan veya geri dönülmeyen, değişmeyen, katı.
vebirandin : I. Kesinleştirmek. Kesin bir hale sokmak.
vebirî : r. Kesin. Kesinleşmiş olan.
vebirîn : I. Kesinleşmek. Kesin bir hal almak.
vebûn 1 : I. Açılmak. Açma işine konu olmak veya bu işe kendiliğinden uğramak.
vebûn 2 : I. Çözülmek. Çözme işine konu olmak.

veciniqandin : I. Ürkütmek. Ürküntü vermek.
veciniqîn : I. Ürkmek. Korkup sıçramak. Şaşkınlıkla karışık korku duymak.
veciniqoyî : r. Ürkek. Çok ürken.
veçinandin : I. Ördürmek. Yırtılan kumaş veya kazak gibi giyeceklerin örmek işini yaptırmak.
veçinîn : I. Örmek. Kumaşlardaki delikleri elde iplikle besleyerek kapatmak.
veçirandin 1 : I. Ditmek. Yün, pamuk gibi lifli şeyleri tutam tutam ayırıp liflerini seyreltmek.
veçirandin 2 : I.Cırmıklamak. Tırnak ile eli, yüzü yaralamak.
vedan 1 : I.Kurmak. Yayı veya zembereği germek (tuzak).
vedan 2 : I. Eşmek. Toprağı veya toprak gibi yumuşak bir şeyi biraz kazmak.
vedan 3 : I. Sançmak. Saplanmak. Arı iğnesini saplamak.
vedandin 1 : I. Kurdurmak. Tuzak kurma işini yaptırmak.
vedandin 2 : I. Eştirmek. Eşmesini sağlamak.
veger : n. Dönüş. Dönmek eylemi veya tarzı.
vegerandin 1 : I. Geri çevirmek. Geri vermek, iade etmek.
vegerandin 2 : I. Caydırmak. Kararından döndürmek, vaz geçirmek.
vegerandin 3 : I. Değiştirmek. Bir şeyi bırakmak onun yerine başkasını edinmek veya kullanmak. Bir halden başka bir hale sokmak.
vegerîn 1 : I. Geri dönmek. Yine geldiği yere gitmek.
vegerîn 2 : I. Caymak. Kararından dönmek.
vegerîn 3 : I. Değişmek. Başka bir şekle veya hale girmek.
vegirtin 1 : I. Teslim almak. Herhangi bir şehri almak.
vegirtin 2 : I. İşgal etmek.
vegirtin 3 : I. Çuval ve benzeri şeyleri dolgu yapılması için ağzını açarak tutmak.
vexwarin 1 : I. İçmek. Bir sıvıyı ağza alıp yutmak. İçki kullanmak.
vexwarin 2 : n. İçki. İçinde ispirto bulunan içecek.
vexwendin : I. Davet etmek. Çağırmak.
vexwendî : n. Çağrılı. Bir toplantıya veya birinin yanına çağrılmış bulunan.
vejîn : I. Yaşamak. Hayatta olmak. Varlığı sürmek.
vejîyandin : I. Yaşatmak. Yaşamasını sağlamak veya yaşamasına meydan vermek.
vejîyîn : I. Yaşamak. Hayatta olmak. Varlığını sürdürmek.

veketin1 : I. Kollamak. Göz önünde tutmak, gözlemek.
veketin 2 : I. Pusuya yatmak. Yolunu gizlice bekleyip kötülük etmek.
vekirin : I. Açmak. Bir şeyi kapalı olmaktan kurtarmak. Bir bütünün bu işe yarayan kısımlarını bu erekle kullanmak. Sarılmış, katlanmış, örtülmüş veya iliklenmiş olan şeyleri bu durumdan kurtarmak.
vekirî 1 : r. Açık. Açılmış, kapalı olmayan. Örtüsüz veya çıplak. Gizli olmayan, Koyu olmayan.
vekirî 2 : n. Açık. Açılmış, kapalı olmayan.
vekirî 3 : r. Belli. Bilinmedik bir tarafı olmayan. Gizli olmayan, meydanda olan.
vekişandin : I. Tırmandırmak. Tırmanmasını sağlamak.
vekişîn : I. Tırmanmak. Tırmaklarını iliştirerek veya elleri ile asılarak dik bir yere çıkmak.
veqetandin : I. Ayırtmak. Ayırma işini yaptırmak.
veqetandek 1 : n. (rêz.) Tamlama. İsim veya sıfat takımı.
veqetandek 2 : n. Fark. İki benzer şeyi birbirinden ayıran değişiklik, başkalık, ayrılık, ayırım.
veqetan : n. Ayrılma. Ayrılma eylemi.
veqetayî 1 : r. Farklı. Farklı olan, aralarında fark bulunan.
veqetayî 2 : r. Ayrı. Ötekilerinden uzak ve tek başına olan.
veqetek : n. Ayırt.
veqetîn : I. Ayrılmak. Ayrılmak işine konu olmak. Kendini ayırmak. Uzaklaşmak. Evlilik birliğini bozmak.
vemalîn : I. Çemrelemek. Kol, paça, etek gibi şeyleri kaldırıp tutturmak.
vemirandin : I. Söndürmek. Sönmek işine uğratmak.
vemirî : r. Sönük. Sönmüş olan. Parlaklığı azalmış olan.
vemirîn : I. Sönmek. Yanmakta olan bir şeyin yanması kesilmek.
veniştin : I. Uyuklamak. Oturduğu yerde uykuya dalıp dalıp uyanır olmak.
venîn : n. Kurgu. İş alanına geçmeyip yalnız bilmek ve açıklamak amacını güden düşünce.
verêj : n. Kavram. Bir şey üzerine ve özellikle o şeyin nitelikleri ve imleri üzerine taşıdığımız genel düşünce.
verger : n. Çevirmen. bir yazıyı bir dilden başka bir dile çeviren kimse.
vergerandin : I. Çevirmek. Bir dilden başka bir dile aktarmak.

vergerîn : I. Çevirilmek. Çevirmek işine konu olmak. Kendini çevirmek.
veşartin 1 : I. Saklamak. Yitmesin diye belli bir yere kaldırmak. Görülmesin diye ortadan kaldırmak. Gizli tutmak. Birine vermek üzere ayırmak.
veşartin 2 : I. Gömmek. Bir maddede yer açıp oraya bir şeyi, üstünü örterek yerleştirmek.
veşartî 1 : r. Gizli. Görünmez, belli olmaz bir halde olan. Başkalarına bildirilmeyen.
veşartî 2 : r. Saklı. Görülmesin diye bir yere sinen veya ortadan kaldırılan. Gizli tutulan.
vewestandin : I. Zahmete sokmak. Birine yorgunluk vermek veya masraf ettirmek.
vewestan : I. Zahmet etmek. Zahmete girmek. Biri için yorgunluğa katlanmak veya masrafa girmek.
veweşan : I. Silkinmek. Üstünü silkmek. Silkelenmek.
veweşartin : I. Tercih etmek.
vezilandin : I. Germek. Bir şeyi uçlarından veya kenarlarından çekerek dümdüz hale getirmek.
vezilîn : I. Gerilmek. Germek işine konu olmak.
vêgavê : d. Hemen, şimdi.
vêl 1 : r. Sığ. Derinliği pek az olan.
vêl 2 : r. Yayvan. Derinliği az, alanı geniş.
vêlbûn : I. Sığlaşmak. Sığ hale gelmek.
vêlî 1 : n. Yayvanlık. Yayvan olma hali.
vêlî 2 : Sığlık. Sığ olma hali.
vên 1 : n. Maksat. Amaç, erek.
vên 2 : n. Gereklik, erek veya yargı ile iş, araç veya kanıt arasında tutarlılık.
vikûvala : r. Bomboş. Büsbütün boş.
vingên : I. Vınlamak. Topaç dönerken olduğu gibi vın diye ses çıkarmak.
vir 1 : n. Bura. Bu yer.
vir 2 : n. Yalan. Gerçeğe aykırı olup aldatmak ereği güdülerek söylenen söz.
virik : n. İshal. Sürgün, amel.
viritandin : I. Ocağını söndürmek. Aile topluluğunun yok olmasına neden olmak.
viritîn : I. Ocağı sönmek. Soyu tükenmek.
virnî : r. Mevsiminde olmayan.
virrek : r. Yalancı. Yalan söylemeyi huy edinmiş olan.
virrekî : n. Yalancılık. Yalancı olma hali, yalan söyleme huyu.
vizên 1 : I. Vızıldamak. Vız diye ses çıkarmak.
vizên 2 : n. Vızıltı. Vızıldama sesi.
vîn : n. İrade. Buyrultu. Bir şeyi yapmayı veya yapma-

mayı belirten iç güç, isteme yetkisi.

vîyan 1 : n. İstek, arzu.

vîyan 2 : l. İstemek. İstek duymak. Bir şeyin kendisine ve rilmesini veya yapılmasını söylemek.

vîyandin : l. İstetmek. İsteme işini yaptırmak.

W

.wa : d. Sahi mi, neden anlamında bir söz.
wax : ba. Vah. Yazık gibi acıma anlatır.
wahê : ba. Türkülere ara name olarak söylenen söz.
wan : c. Onlar. Üçüncü çoğul sahıs zamiri.
wane : n. Ders. Öğretmenin öğrencilerine bilgi verme işi.
wanek : n. Nesne. "Kişi" veya "kimse" ile anlatılan varlıkları aradan çıkardıktan sonra ortada kalan ve bir ağırlığı ile bir kütlesi olan her türlü varlık.
war 1 : b. Ard ek.
war 2 : n. Yer, mekan.
war 3 : n. Ocak. Ev, aile, sayılan aile.
wargeh : n. İkametgah. Konut.
warimandin 1 : l. Şişirmek Şişmiş bir hale sokmak. Bir sözü veya yazıyı gereksiz katmalarla uzatma.
warimandin 2 : l. Abartmak. Bir şeyi olduğundan aşkın bir derecede göstererek anlatmak.
warkor : r. Zürriyetsiz.
warkorî : n. Zürriyetsiz olma.
warimî : r. Şişkin. Şişmiş, şişirilmiş olan.
warimîn : l. Şişmek. İçinde öz maddesinden başka bir maddenin katılmasıyla, bir şeyin hacmi büyümek, kabarmak, genişlemek.
warm : n. Şişkinlik. Şişkin olma hali. Bir yerini şişkinmiş gibi hissetme.
wasêtî : n. Vasiyet. Bir kimse öldükten sonra yapılmasını ısmarladığı şey.
wastan : l. Yorulmak. Çalışarak gücünü azaltmak.
wastandin : l. Yormak. Çalıştırarak gücünü azaltmak.
wastîn : l. Yorulmak. Çalışarak gücü azalmak.
wastîyayî : r. Yorgun. Yorulmuş olan.
waswas : n. Kuruntu. Kötü ihtimalleri hatıra getirip üzülme.
waswasî : r. Kuruntulu. Kuruntusu olan kimse.
wate : n. Anlam. Bir kelimeden, bir sözden, hatta bir davranış veya olgudan anlaşılan şey.
waweylê : ba. Şaşkınlık bildirir.
wawîk : n. Çakal. Sürü halin-

de yaşayan, kurttan küçük bir yaban hayvanı.

way : ba. Acıma bildirir bir söz.

we : c. İkinci çoğul şahıs zamiri.

wexirandin : l. Geciktirmek. Gecikmesine meydan vermek.

wexirîn : l. Gecikmek. Geç kalmak, herhangi bir işi kararlaşmış olan vaktinden sonra yapmak.

wexm : n. Ağırlık. Sıkıntılı, bunaltıcı hal. Uyuşukluk ve gevşeklik hali.

weha : d. Öyle. O yolda, o tarzda.

wehş 1 : r. Yabani. İnsana alışmış, evcil olmayan hayvan.

wehş 2 : n. Yaban domuzu.

weke : b. Gibi. -e benzer. İmişcesine, benzer tarzda. -e yakışır şekilde. Eş, örnek.

wekehevkirin 1 : l. Eşitlemek. Eşit kılmak.

wekehevkirin 2 : l. Denkleştirmek. İki veya ikinden artık şeyleri birbirine denk getirmek.

wekexwe : r. Özgün. Nitelikleri bakımından benzerlerinden ayrı.

wekehev 1 : r. Eşit. Belli bir bakımdan birbirinden ne artık ne eksik olmayan.

wekehev 2 : n. Beraberlik. Beraber olma hali. Beraber kalma hali.

wekehevbûn : l. Beraber kalma. Aynı sayıda veya denk kalmak. Baş başa kalmak, başa baş gelmek.

wekehevî 1 : n. Eşitlik. İki veya daha çok şeyin eşit olması hali.

wekehevî 2 : n. Denklik. Denk olma hali.

wekehevî 3 : n. Eşitlik.

wekî : r. Başka. Bilinenden ayrı.

weqî : n. Okka. Bin iki yüz seksen üç gram gelen ağırlık ölçüsü.

welaq : n. Beygir. Yük taşıyan, araba çeken at.

welat : n. Memleket. Ülke, yer, yurt.

welatî 1 : n. Vatandaş. Yurttaş. Yurtları veya yurt duyguları bir olanlardan her biri. Vatandaş.

welatî 2 : n. Hemşeri. Aynı ilden olan kimse.

welatîtî 1 : n. Hemşerilik. Birbiriyle hemşeri olma hali.

welatîtî 2 : n Vatandaşlık. Yurttaşlık. Yurttaş olma hali, bir yurdun çocuğu olma hali.

welatparêz : r. Yurtsever. Yurdunu, ulusunu seven ve bu uğurda her şeyin ivermekten geri kalmayan.

welatparêzî : n. Yurtseverlik. Yurtsever olma hali, yurt-

severce davranış.

werbûn : I. Fırlamak. Bir şey olduğu gibi yerinden ayrılıp hızlı bir yana atılmak.

werdak : I. Çalkalamak. Sulu bir şeyi sarsa sarsa veya çırpa çırpa karıştırmak.

werder : n. Ördek. Evcil ve yabancı cinsleri bulunan kazdan küçük bir su kuşu.

wergerandin : I. Örtmek. Kapamak.

wergerîn : I. Örtülmek. Örtme işine konu olmak.

wergirtin 1 : I. Eline ulaşmak.

wergirtin 2 : I.Giyinmek. Kendi kendini giydirmek veya kendine birşey giydirmek.

wergirtin 3 : n. Giysi. Her türlü giyim eşyası.

werhatin : I. Fırlatılmak. Fırlatma işine konu edilmek.

werîs : n. Urgan. Kalın ip, ince halat.

werkirin : I. Fırlatmak. Fırlamasını sağlamak, yerinden dışarı uğratmak.

werqelandin : I. Çelmelemek. Çelme takılmak.

werz : n. Bostan. Kavun, karpuz tarlası.

werzêş : n. Spor. Vücut ve akıl yetileri eğitimiyle birlikte eğlence de sağlayan işler.

wesp : n. Nitelik. Varlıklar arasında bulunan ve nicelikle ilgisi olmayan ayrıntıları şu veya bu bakıma göre meydana getiren hal. Vasıf, kalite.

wespandin : I. Nitelemek. Bir şeye nitelik vermek, nitelendirmek.

wespîn : I. Nitelenmek.

weşan 1 : Silkelenmek. Silkelenmek eylemi.

weşan 2 : n. Yayın. Basılıp ortalığa sürülen kitap, gazete gibi okunan veya radyo ile her yana yayılıp dinlenen şeyler.

weşandin 1 : I. Yayılmak. Yayın haline ortaya koymak.

weşandin 2 : I. Silkelemek. Üstündeki ufak tefek şeyleri düşürmek için bir şeyi üst üste silkmek.

weşî : n. Salkım. Üzüm gibi bir çoğu bir sap üzerinde bir arada bulunan yemiş.

weşîn : I. Silkelenmek. Silkelemek işine konu olmak. Üstündeki tozu toprağa düşürme için vücudu sarsmak.

weya : d. Öyledir, anlamında bir söz.

weyla : d. Türkçedeki "sıca" takısı yerine kullanılan kelime.

weylê : ba. Türküde kadına hitap niteliğinde ara name.

weylo : ba. Türküde erkeğe hitap hiteliğinde bir ara name.

weza : r. Zayıf. Eti, yağı az.

Güçsüz, kuvvetsiz.

wezabûn : l. Zayıflamak. Zayıf olmak, zayıf düşmek.

wezakirin : l. Zayıflatmak. Zayıf olmasına yol açmak, gücünü azaltmak.

wezîr : Bakan.

wezîrî : Bakanlık.

wezne : n. (Er.) Vezne. Kuruluşlarda para alınıp verilen yer.

wê : c. Üçüncü tekil şahıs zamiri.

wêde : d. Ötede.

wêgez : n. Bir tür süs ağacı.

wêje : n. Edebiyat. Düşünce, duygu ve hayallerin söz veya yazı halinde, güzel ve etkili bir şekilde anlatılması sanatı.

wêjeyî : r. Edebi. Edebiyatla ilgili, edebayat sanatı ürünü olan, yazı ile ilgili.

wêne : n. Resim. Kağıt ve benzerleri gibi düz bir nesne üzerine, kalem, boya veya başka araçlarla bir şeyin çizilen benzeri.

wênekêş : n. Ressam. Sanatlı resim yapan kimse.

wênekirin : l. Resimlemek. Yazı arasına ilgili resim koymak.

wênekirî : n. Resimli. İçinde resim bulunan.

wêran 1 : r. Viran. Yıkık harap.

wêran 2 : l. Cesaret etmek. Korkulması gereken bir işe korkmadan girişmek, göze almak, gözüne aldırmak, gözüne yedirmek.

wêranbûn : l. Viranlaşmak. Yıkıntı haline gelmek.

wêrane : n. Harabe. Eski yapı veya şehir yıkıntısı, kalıntı.

wêrek : r. Cesaretli. Yürekli, gözü pek, cesaretli.

wêrt : n. Soyu sürdüren erkek evlat.

wilo : r. Öyle. Onun gibi olan.

win : c. İkinci çoğul şahıs zamiri, siz.

winda : n. Kayıp. Yitme, yitim.

windabûn : l. Kaybolmak. Yitmek. Ortadan kalkıp ne olduğu bilinmemek. Elden çıkmak. Yok olmak.

windakirin : l. Kaybetmek. Yitirmek. Yitime uğramak.

wiş : ba. Hayret ve şaşkınlık bildiren bir nida.

wî 1 : c. Üçüncü tekil şahıs, eril.

wî 2 : ba. Hayret bildirir bir nida.

wîre : n. Moral. Ruhsal güç.

wîze : n. (Fr.) Vize. Bir ülkeden geçmek isteyenlere o ülkenin konsolosluğunca verilen izin.

wûha : Öyle, onun gibi anlamında.

wûrşe : n. Şefaat.

wûşe : n. Kelime. Sözcük.

Bir kavram bildiren bir veya birkaç heceden meydana gelen ses.

wûşesazî : n. (rêz.) Sözdizimi.

Y

ya : d. İlgi zamiri.
yabo : ba. Babaya seslenmekte kullanılan bir söz.
yaddaşt : n. Anı. Yaşamış olgulardan belleğin sakladığı her türlü iz. Önemi dolayısı ile hatırda tutulan veya bir yere yazılan olgular.
yadê : ba. Anneye seslenmede kullanılan bir söz.
yaq : ba. Tiksinme bildirir bir söz.
yar : r. Yar. Dost, sevgili.
yarî : n. Sohbet. Konuşup hoş vakit geçirme, yarenlik.
yek : r. Bir. Sayı sıfatlarının ilki.
yekane : n. Erkek yabani domuz.
yekbûn : l. Birleşmek. Ayrı iken tek bir bütün haline gelmek. Uyuşmak, kaynaşmak.
yekbûyî : n. Birleşik. Aralarında birlik kurulmuş olan.
yekcar 1 : d. Hepten, tamamiyle.
yekcar 2 : r. Temelli. Geçici ve iğreti olmayıp sonuna kadar sürecek olan.
yekemîn : r. Birinci. "Bir" sayısının sıra sıfatı, sırada üstün olan kimse.
yekeyek : r. Birebir. Etkisi kesin olan. Tekeyek.
yekgirtî : r. Bağlantılı.
yekhejmar : r. (rêz.) Tekil. Bir şeyin birden çok olmadığını gösteren biçim, çoğul karşıtı.
yekker : r. Bütün. Eksiksiz, tam.
yekkerî : n. Bütünlük. Bütün olma hali.
yekkerkirin : l. Bütünlemek. Eksiksiz bir hale getirmek.
yekser : d. Doğrudan. Araçsız, araya başka şey girmeden. Dolayısıyla.
yekşemb : n. Pazar. Haftanın birinci günü.
yekta 1 : r. Biricik, yegane. Eşi, benzeri, ikincisi olmayan ve çok sevilen yegane.
yekta 2 : r. Yalınkat. Sağlam olmayan, dayanıksız.
yezdan : n. Tanrı. Acunda var olan her şeyin yaratıcısı ve koruyucusu olduğuna inanılan yüce varlık.
yezdanî : r. İlahi. Tanrısal. Tanrıya veya tanrılara yakışır.
yezîdî : Zerdüşt dinine inanan.
yê : İlgi zamiri. "tekil".
yên : İlgi zamiri. "çoğul"

Z

zad 1 : n. Tahıl. Buğday, arpa, mısır, yulaf gibi ürünlerin genel adı.

zad 2 : n. Besin.Canlı bir varlığın gelişmesi, yaşaması ve çalışması için özümlemeye, kendi içinde biriktirip yakmağa gereksindiği her türlü madde azı.

zaxon 1 : n. Kural. Bir işlemin doğru bir sonuç vermesi için tutulacak veya bir oluşta tutulmuş bulunulan belli yol.

zaxon 2 : n. Kanun. Devletin yasama kuvveti tarafından herkesçe uyulmak üzere konulan her türlü kural, yasa.

zaxor : n. Taşlık, sert yer.

zaqqum : n. Zakkum. Kurumuş dere yataklarında kendi kendine çok yetişen, çiçekleri beyaz veya kırmızı renkli, zehirli bitki.

zalitandin : l. Sıyırmak. Hızlı sürtünerek bir şeyin yüzünden bir parça soymak.

zalitî : r. Sıyrık. Yüzünden bir parça sıyrılmış.

zalitîn : l. Sıyrılmak. Sıyırma işine konu olmak.

zallût 1 : r. Tüysüz. Tüylü olmayan.

zallût 2 : r. Çıplak. Üstünde bulunması gereken giysi bulunmayan.

zallûtbûn : l. Çıplaklaşmak. Çıplak hale gelmek.

zallûtî : n. Çıplaklık. Çıplak olma hali.

zallûtkirin : l. Çıplaklaştırmak Çıplak hale getirmek.

zane : r. Bilgili. İlgili olduğu konular üzerinde oldukça bilgisi olan.

zaneyî : n. Bilgi. Bir iş veya konu üzerinde oldukça bilgisi olan.

zanist : n. Bilim. Evrenin veya olayların bir kısmını konu edinip deney yolları ile ve gerçekliğe dayanarak yasalara yükselmeye çalışan bilgi çeşidi.

zanistgeh : n. Üniversite Fakülter birliği.

zanistî : r. Bilimsel. Bilimle ilgili, bilime dayanan.

zanîn : l. Bilmek. Bir şeyi anlamış veya öğrenmiş bulunmak.

zar 1 : n. Ses. Selen.

zar 2 : r. Hastalıklı, cılız, çelimsiz.

zarawa : n. Şive. Söyleyiş.
zargotin : n. Folklor. Halkbilgisi. Bir toplulukta yaşayan insanları ve alışkıları, söylenegelen türkü, masal, fıkra, atasözü, bilmece, tekerleme efsane gibi varlıkları inceleyip o topluluğun yaşayış ve duygusunu anlamaya çalışan bilim.
zarî : n. Istırap, acı.
zarîn : I. Sızlanmak. Kendine yapılan bir hastalığı veya kendisini tedirgin eden bir durumu, çare bulması ya da sadece acısına ortak olması için karşısındakine anlatmak, yanıkmak, yakınmak.
zarok : n. Çocuk. İnsan yavrusu. Bir ana veya babaya göre insan yavrusu, evlat.
zarokî : n. Çocukluk. Çocuk olma hali, çocukça davranış.
zava : n. Güvey. Evlenmekte olan bir erkeğe, evlenme töreni sırasında verilen ad.
zavanî : n. Zifaf. Gerdeğe girme.
zavatî : n. Güvey olma hali veya durumu.
zayend : r. Doğurgan. Çok doğuran.
zayî : r. Henüz doğum yapmış.
zayîn 1 : I. Doğmak. Dölüt süresini doldurarak ana karnından çıkmak.
zayîn 2 : I. Üretmek. Hayata olan şeyler birbirinden çıkıp çoğaltmak.
zayîn 3 : n. Doğum. Doğmak eylemi. Bir kimsenin doğduğu yıl.
zebeş : n. Karpuz. Yeşil kabuğunun içindeki etinin sulu, tatlı ve en çoğu açık kırmızı renkte iri meyvesi olan bitki.
zexel : r. Tembel. Çalışmaktan hoşlanmayan, üşenmeyi huy edinmiş olan.
zexelbûn : I. Tembelleşmek. Tembel olmak.
zexelî : n. Tembellik. Tembel olma hali, tembelce davranış.
zext 1 : n. Dürtme. Dürtmek eylemi.
zext 2 : n. Baskı. Kuvvet ve zor altında bulundurma eylemi veya bulunma hali.
zextandin : I. Dürtülmek. Dürtme işine konu edilmek.
zexitîn : I. Dürtülmek. Dürtmek işine konu edilmek.
zeha : n. Ejderha. Türlü biçimlerde tasarlanan korkunç bir masal canavarı.
zehf 1 : d. Fazla. Gerekeni ve alışılanı aşacak miktarda olan, olağandan çok.
zehf 2 : d. Çok. Sayıca ve nitelikçe büyük, az karşıtı.
zehfbûn 1 : I. Çoğaltmak. Az

iken çok olmak.
zehfbûn 2 : I. Fazlalaştırmak Fazla gelmek. Sınırı aşmak
zehfî : n. Çokluk. Çok olma hali. Çoğunluk.
zehr 1 : n. Taklit. Yansılama, öykünme.
zehr 2 : n. Öykünme. Öykünme eylemi.
zehrkirin 1 : I. Öykünmek. Birinin yaptığı gibi yapmak.
zehrkirin 2 : I. Taklit etmek. Yansılmak. Birinin yaptıklarını terkar ederek onunla eğlenmek.
zekim : n. Nezle. İngin, dumağı.
zeqetîtk : n. Sarıcaarı.
zeqif : r. Dik eğim.
zeqnebût : n. Zakkum bitkisinden elde edilen zehir.
zeqt : n. Üvendire. Hizmet öküzlerini dürtmekte kullanılan ucu bezli uzun değnek.
zeqtandin : I. Üvendire ile koşum hayvanlarının kabasına dürtmek.
zelal 1 : r. Duru. Bulanıklığı olmayan. Berrak.
zelal 2 : r. Net. Bütün çizgileri kesin ve aydın görünün.
zelal 3 : r. Aşikar. Açık, belli, meydanda olan.
zelalbûn 1 : I. Durulanmak. Duru sudan geçirmek. Yıkandıktan sonra temiz bir su daha dökmek.
zelalbûn 2 : I. Durulamak. Duru hale gelmek.
zelalî 1 : d. Aşikare. Açıkça, belli ederek, saklanmadan.
zelalî 2 : n. Duruluk. Duru olma hali. Anlatımn lüzumsuz sözlerden arınmış olması özelliği.
zelalkirin 1 : I. Durulamak. Yıkanmış şeyleri duru suda geçirmek.
zelalkirin 2 : I. Durultmak. Duru hale getirmek.
zelata : n. Yemek arasında yenilmek üzere hazırlanan, ekşili ve çoğu üzerine zeytinyağı gezdirilmiş yardımcı yemek.
zeliqandin : I. Yapıştırmak. Yapışmasını sağlamak.
zeliqî : r. Yapışık. Yapışmış olan.
zeliqîn : I. Yapışmak. Tutucu olan veya tutucu bir maddeye bulanmış bulunan bir şey ayrılmamacasına bir yerin üstüne kapanmak.
zeliqok : r. Yapışkan. Değdiği yere yapışıp zor ayrılan.
zelq : n. Tavuk ve benzeri kümes hayvanlarının, kanatlı hayvanlarının dışkısı.
zelûl : r. Karamsar. Ortalığı kapkara gören, iyi bir gelişmeden umudunu kesen.
zelûlî : n. Karamsarlık. Karamsar olma hali.
zem : n. Kötüleme. Kötülemek eylemi.

zembûn : l. Kötülenmek. Hakkında kötü söylemek.
zembelik : n. Buz sarkıtları.
zemberek : n. Yay. Kapılara takılan yaylı kapama mekanizması.
zemberîş : n. Yastık. Baş veya sırt dayamaya yarar, içi pamuk, yün veya başka yumuşak şeylerle doldurulmuş bir torbadan ibaret dayağaç.
zembîl : n. Hasırdan veya taze ağaç dallarından yapılmış ve kulplu olan sepet.
zemkirin : l. Kötülemek. Birinin ardından kötü söylemek.
zencefîl : n. Zencefil. Güzel kokulu bir bitki.
zencîr : n. Zincir. Birbirine geçmiş bir sıra halkadan meydana gelmiş bağ.
zencîrkirin : l. Zincirlemek.
zend : n. Bilek. Elle kolun birleştiği yer.
zendik : n. Yen. Giyisi kolu ağzı.
zeng : n. Bitki. Mantar hastalığı.
zengelor : n. Soluk borusu. Soluk yolunun gırtlakla bronşlar arası.
zenggirtin : l. Bitkilerin mantar hastalığına yakalanması.
zengil : n. Çıngırak. Küçük çan. İçindeki tanelerin çalkanmasıyla ses çıkaran maden yuvarlak.
zengoyî : r. Mantar hastalığına yakalanmış olan bitki.
zenî : n. Çene. Dişlerin saplı bulunduğu altlı üstlü kemik parçası.
zer : r. Sarı. Kükürt veya limon rengi.
zeraqe 1 : n. Mazgal. Kale duvarında iç yanı geniş, dış yanı dar delik.
zeraqe : n. Güneşten çıkıp gelen ışık çizgisi.
zerbûn 1 : l. Sararmak. Sarı olmak, rengi sarıya dönmek.
zerbûn 2 : l. Dalmak. Kişiye atılarak kollarıyla kavramak.
zerde : n. Zerde. Safranla renk ve koku verilen bir çeşit şekerli pirinç lapası.
zerdeşt : n. Zerdüşt. Zerdüştlük dini peygamberi.
zerduştî : n. Zerdüştlük.M.Ö 610 yılında, Medya'da Zerdüşt'ün ikicilik ilkelerine göre kurduğu ve öğretisi Avesta adındaki kitapta toplanmış bulunan din.
zereng 1 : r. Zeki. Zekası olan, anlaklı, zeyrek.
zereng 2 : r. Akıllı. Gerçeği iyi gören ve ona göre davranan.
zerengî 1 : n. Akıl. İnsanın düşünme, anlama ve tedbir alma yetisi, us.
zerengî 2 : n. Zeka. Anlak, zeyreklik.

zererek : n. Keten. Liflerinin dokumacılak bakımından çok önemi olan bir bitki.

zerik 1 : n. Tas. Ağza götürülerek içindekini içmeye yarayan yayvan maden kap.

zerik 2 : n. Sarılık. Ödün kana karışarak insanın benzini, gözaklarını sarartan bir hastalık belirtisi.

zerik 3 : r. Sarışın. Sarı saçlı ve ak tenli.

zerik 4 : n. Yumurta sarısı.

zeriqandin : I. Seyirttirmek.

zeriqîn 1 : I. Çöğmek. Atılan şey gittikçe yere doğru yön değiştirerek yol almak.

zeriqîn 2 : I. Seyirmek.

zeriqîn 3 : I. Tan yeri ağarmak.

zerî 1 : Saralık. Sarı olma hali ve durumu.

zerî 2 : n. Dilber. Güzel. Hoşa giderek hayranlık uyandıran.

zerkirin : I. Sarartmak. Rengini sarıya çevirmek.

zerqoyî : r. Işıltılı. Hafif ışıldayan.

zernîx : n. Zırnık. Sıçanotu.

zerrîn : n. Zerrin. Fulya. Nergisgillerden, soğan köklü bir bitki ve bunun zerrin ve nergis adlarıyla da anılan güzel kokulu çiçekleri.

zerzeng : n. Taç. Hükümdarlık belgisi olarak hükümdarların başlarına giydikleri cevherli başlık.

zerzûr : n. Toplu halde yaşayan ve dut yiyerek dut meyvasına dadanan bir kuş.

zevî : n. Tarla. Ekilen toprak alanı.

zeyt : n. Zeytinyağı.

zeytûn : n. Zeytin tanesi.

zê : n. Küçük deniz.

zêr : n. Altın. Parlak renkte, kolay işlenen, yüksek değerli, paslanmaz maden.

zêringer : n. Kuyumcu. Bilezik, küpe gibi süs eşyası yapıp satan kimse.

zêringerî : n. Kuyumculuk. Kuyumcunun işi.

zêrîn : r. Altından imal.

zêw : n. Yatır. Doğaüstü gücü bulunduğuna ve isterse, insanlara her türlü zorluğu yenmeğe yardım edeceğine inanılan, sini belli ölü.

zift : n. Zift. Katrandan çıkarılan, katı, siyah, parlak bir madde.

ziftbûn : I. Ziftlenmek. Zift sürülmek.

ziftkirin : I. Zift sürmek.

zigurt 1 : r. Züğürt. Parasız, kesesi boş.

zigurt 2 : n. Bekarlık. Bekar olma hali.

zigurtî 1 : n. Züğürtlük. Parasızlık, parasız kalma.

zigurtî 2 : n. Bekarlık. Bekar olma hali.

zih : n. Hayvanların dişilik organı.
zik : n. Karın. İnsan ve hayvanlarda gövdenin kaburga kenarlarından kasıklara kadar olan ön bölgesi.
zikêş : n. Karın ağrısı.
zikêşî : n. Sürgün. İç sürmek hali, ishal.
zikreş : r. Kıskanç. Kıskanma huyu olan.
zikreşî : n. Kıskançlık. Kıskanç olma hali veya kıskanç olmaya yakışır davranış.
zikmak : n. Batın. Göbek, kuşak. Karın . Ana karnı.
zikzikîn : l. Sekerek ileriye doğru hızla ilerlemek.
zil : n. Hasırotu. Düz, ince, uzun ve dayanıklı olan yaprakları hasır örmeye yarayan bir saz.
zilam : n. Adam. Erkek kişi.
zilamtî : n. Adamlık. İnsana yakışacak davranış.
zilf : n. Zülüf. Şakaklarından sarkan saç lülesi.
zilx : n. Eskiden oktan, kılıçtan korunmak için kullanılan çelik giysi.
zilik : n. Dişil organ.
zilore : n. Gri renkte bir kuş.
ziman 1 : n. Dil. Besinlerin tadını duymaya, bunları ağız içinde evirip çevirmeye ve yutmaya yarayan ve konuşmaya yardım eden organ.
ziman 2 : Lisan. Dil. İnsanların düşündüklerini ve duyduklarını anlamak için kullandıkları her türlü işaret, ve özellikle ses işaretleri dizgesi.
zimandirêj : n. Dili uzun. Başkası hakkında kötü söylenen.
zimandirêjî : n. Başkası hakkında kötü söz söyleme hali.
zimanzan : n. Dilbilimci.
zimanzanî : n. Dilbilim. İnsanın konuşma yetisini, genel olarak yeryüzündeki dilleri ses, şekil, anlam ve sözdizimi bakımından genel veya karşılaştırmalı olarak inceleyen bilim.
zinar : n. Dağın güneş görmeyen yüzü.
zindawer : n. Haşarat. Böcekler.
zindî : r. Canlı. Canı olan, diri yaşayan. Yaşayıp yer değiştirebilen yaratık, hayvan.
zindîtî : n. Canlılık. Canlı olma hali.
zingar : n. Pas. Madenlerin oksitlenerek yüzeylerinde bağladıkları madde.
zingargirtin : l. Paslanmak. Üzerinde pas bağlamak.
zingarî : n. Paslı. Pas tutmuş, paslanmış.
zingarkirin : l. Paslatmak. Paslanmasını sağlamak.

zir 1 : r. Üvey. Öz olmayan.
zir 2 : r. Melez. Kanı karışık. Ayrı türler arasındaki birleşmeden doğan hayvan.
zirav 1 : n. Öd. Karaciğerin yeşil renkli ve tadı acı olan bir salgı ve içinde toplandığı, karaciğere yapışık kese.
zirav 2 : r. İnce. Kendi cinsinden olanlara göre dar ve uzun, kalın karşıtı.
zirav 3 : r. Yufka. İnce ve çabuk kırılır, dayanıksız.
ziravbûn : l. İncelemek. İnce hale gelmek. Zayıflamak.
ziravî : n. İncelik. İnce olma hali.
ziravkirin : l. İnceltmek. İnce bir hale sokmak.
zirandin : l. Anırtmak. Eşeği bağırtmak.
zirbav : r. Üvey baba. Öz olmayan baba, babalık.
zirîn : n. Anırmak. Eşek bağırmak.
zirna : n. Zurna. Keskin bir ses çıkaran ve çoğu zaman davulla birlikte çalınan bir nefes çalgısı.
zirt : n. Tehdit. Birinin gözünü korkutmak, gözdağı, örfelemek.
zirtdan : l. Tehdit. Birinin gözünü korkutmak, gözdağı vermek, örfelemek.
zirtek : r. Soytarı. Söz ve davranışlarıyla halkı güldürüp eğlendiren kimse.
zirtekî : n. Soytarılık. Soytarı işi, soytarıca davranış.
ziving : n. Mezra. Kışlak.
zivistan : n. Kış. Yılın, aralık ayının yirmi ikisinden başlayıp martın yirmi birine dek süren dördüncü ve soğuk mevsim.
zivistanî : r. Kışlık. Kışla ilgili. Kışa göre.
zivistankirin : l. Kışlamak. Kış yapmak. Kışı bir yerde geçirmek.
ziwa : r. Kuyu. Suyu, nemi olmayan yaş ve nemli karşıtı.
ziwabûn : l. Kurulanmak. Kurulmak işine konu olmak. Kendini kurulamak.
ziwayî : n. Kuruluk. Kuru olma hali.
ziwakirin 1 : l. Bir şeyin üzerindeki yaşlığı gidermek. Kurulmak.
ziwakirin 2 : l. Kurutmak. Suyunu ve yaşlığını giderip kuru hale gelmek.
zîçirk : Bir tür ot.
zîxan : n. Civciv. Kümes hayvanlarının yumurtadan yeni çıkmış yavrusu.
zîq : n. İnat. Direnme, ayak direme.
zîqandin : l. Gıcırdatmak. Gıcır, gıcır diye ses çıkarmak.
zîqên : n. Gıcırtı. Gıcırdama sesi.
zîqîn : l. Gıcırdatmak. Gıcır

gıcır diye ses çıkarmak.
zîl : n. Çil. Köklerindeki kil gibi uzantılar çıkmak.
zîn : n. Eyer. Binek hayvanlarının sırtına konulan oturmaklık.
zînkirin : I. Eyerlemek. Eyer vurmak, eyer kapamak.
zîpik : n. Karakış.
zîre : n. Kimyon. Itırlı tohumları baharat gibi kullanılan ve hekimlikte önemli olan bir bitki.
zîrek : r. Akıllı. Gerçeği iyi gören ve ona göre davranan.
zîrekî : n. Akıllılık. Akıllı olma hali.
zîro : n. Sülük. Kan almayı gerektiren kimi hastalıklarda yararlanılan asalak bir hayvan.
zîtik : n. At, eşek, katırın iki arka ayağı ile hayvan tepme eylemi.
zîtikdan : I. Hayvan çitmik atmak.
zîv : n. Gümüş. Kuyumcu işleri yapmakta kullanılan, paslanmaz, parlak beyaz maden.
zîvirandin 1 : I. Çevirtmek. Çevirip işini yaptırmak.
zîvirandin 2 : I. Döndürmek. Dönmesini sağlamak.
zîvirandin 3 : I. Geri çevirmek. Geri vermek, iade etmek.
zîvirîn 1 : I. Çevirilmek. Çevirmek işine konu olmak. Kendini çevirmek.
zîvirîn 2 : I. Dönmek. Kendi ekseni üzerinde veya başka bir şeyin dolayında devinmek. Geri gelmek.
zîvirîn 3 : I. İade olmak.
zîvirîn 4 : I. Ters dönmek.
zîvîn : r. Gümüşten mamul.
zîvker: Gümüş işleri yapıp satan kimse.
zîvkerî : n. Gümüş işletmeciliği.
zîvkirin : I. Gümüşlenmek. Gümüşle kaplamak veya süslemek.
zîwan 1 : n. Delice. Buğdaygillerden, çokluk buğday tarlalarında yetişen, tohumu zehirli yabani bir bitki.
zîwan 2 : r. Sert. Kolay kesilmez.
zîwan 3 : r. Katı.Üzerine parmakla basıldığı zaman basılan yeri çökmeyen veya az çöken.
zîwandin : I. Katılaştırmak. Katı hale getirmek.
zîwîn 1 : n. Katılaşmak. Katı hale getirmek.
zîwîn 2 : I Sertleşmek. Sert bir hal almak.
zîwar : r. Yoksul. Geçinmekte pek sıkıntı çeken.
zîwarî : n. Yoksulluk. Yoksul olma hali.
zîwer : n. Altın süs eşyası.
zîyan : n. Ziyan. Zarar, dokunca.
zîyankar : r. Ziyankar. Zarar

vermesini seven veya huy edinmiş olan.

zîyankarî : n. Ziyankarlık. Ziyan verme hali.

zîz 1 : r. Solgun. Solmuş.

zîz 2 : r. Süzgün. Süzülmüş, biraz zayıflamış.

zîzî : n. Süzgünlük. Süzülmüş olma hali.

zo : n. Çift. İki ile bölünebilir sayı, ikisi bir takım meydana getiren.

zom : n. Bölge. Herhangi bir nitelik bakımından bir sayılmış ülke, yer veya arazi parçası.

zor : n. Cebir. Zor, zorlayış.

zordan : I. Cebir kullanmak.

zordar : r. Zorba. Gücüne güvenerek şunun bunun hakkına ilişen.

zordarî : n. Zorbalık. Zorba olma hali, zorbaca davranış.

Lİ GORA RİSTBÛYİNA XWE LÊKER :

1) Lêkerên birist,
2) Lêkerên bêrist.

Lêkerên birist :

a) Lêkerên resen,
b) Lêkerên rakişayî.

A) Lêkerên resen

I- Koma yekemîn :

masdar	raderîn	awayê fermanî
aferîn	aferî	biafere
afirîn	afirî	biafire
axivîn	axivî	biaxive
alisîn	alisî	bialise
aritîn	aritî	biarite
arîn	arî	biare
avciqîn	avciqî	biavciqe
awiqîn	awiqî	biawiqe
baxşîn	baxşî	bibaxşe
barîn	barî	bibare
batilîn	batilî	bibatile
baweşîn	baweşî	bibaweşe
baweşkîn	baweşkî	bibaweşke
behdilîn	behdilî	bibehdile
behicîn	behicî	bibehice
belitîn	belitî	bibelite
belqitîn	belqitî	bibelqite

masdar	raderîn	awayê fermanî
berizîn	berizî	biberize
beşişîn	beşişî	bibeşişe
birrîn	birrî	bibire
bizdîn	bizdî	bibizde
borîn	borî	bibore
buhurîn	buhurî	bibhure
cabilîn	cabilî	bicabile
cefilîn	cefilî	bicefile
cehimîn	cehimî	bicehime
cerimîn	cerimî	bicerime
ceyirîn	ceyirî	biceyire
çalpîn	çalpî	biçalpe
çapîn	çapî	biçape
çemîn	çemî	biçeme
çerixîn	çerixî	biçerixe
çewisîn	çewisî	biçewise
çerîn	çerî	biçêre
çikîn	çikî	biçike
çiqulîn	çiqulî	biçiqule
çilmisîn	çilmisî	biçilmise
çinîn	çinî	biçine
çingîn	çingî	biçinge
çirîn	çirî	biçire
çirisîn	çirisî	biçirise
çirkîn	çirkî	biçirke
çivîn	çivî	biçive
dabilîn	dabilî	bidabile
debirîn	debirî	bidebire
deximîn	deximî	bideximе
dexisîn	dexisî	bidexise
dehişîn	dehişî	bidehişe
delilîn	delilî	bidelile
delikîn	delikî	bidelike
deqîn	deqî	bideqe

masdar	raderîn	awayê fermanî
derizîn	derizî	biderize
dewixîn	dewixî	bidewixe
dewisîn	dewisî	bidewise
dewliqîn	dewliqî	bidewliqe
dêrîn	dêrî	bidêre
dilihîn	dilihî	bidilihe
dirrîn	dirrî	bidirre
dîqîn	dîqî	bidîqe
doşîn	doşî	bidoşe
dozîn	dozî	bidoze
ecibîn	ecibî	biecibe
edilîn	edilî	biedile
enirîn	enirî	bienire
enitîn	enitî	bienite
êşîn	êşî	biêşe
farfitîn	farfitî	bifarfite
fatisîn	fatisî	bifatise
feliqîn	feliqî	bifeliqe
felişîn	felişî	bifelişe
felitîn	felitî	bifelite
ferikîn	ferikî	biferike
fesilîn	fesilî	bifesile
feşikîn	feşikî	bifeşike
fetiqîn	fetiqî	bifetiqe
fitilîn	fitilî	bifitile
firdikîn	firdikî	bifirdike
firikîn	firkî	bifirike
firrîn	firrî	bifirre
fîqîn	fîqî	bifîqe
furîn	furî	bifure
gerîn	gerî	bigere
germijîn	bigermijî	bigermije
gevizîn	gevizî	bigevize
gihîn	gihî	bigihe

masdar	raderîn	awayê fermanî
germijîn	germijî	bigermije
gevizîn	gevizî	bigevize
gihîn	gihî	bigihe
gijgijîn	gijgijî	bigijgije
gindirîn	gindirî	bigindire
girikîn	girikî	bigirike
giriyîn	giriyî	bigire
girizîn	girizî	bigirize
govîn	govî	bigove
guherîn	guherî	biguhere
xapîn	xapî	bixape
xebitîn	xebitî	bixebite
xemilîn	xemilî	bixemile
xeniqîn	xeniqî	bixeniqe
xepirîn	xepirî	bixepire
xerbilîn	xerbilî	bixerbile
xericîn	xericî	bixerice
xeritîn	xeritî	bixerite
xesîn	xesî	bixese
xeyidîn	xeyidî	bixeyide
xeyibîn	xeyibî	bixeyibe
xijiqîn	xijiqî	bixijiqe
xirxirîn	xirxirî	bixirxire
xuricîn	xuricî	bixurice
xuşîn	xuşî	bixuşe
xwerîn	xwerî	bixwere
habitîn	habitî	bihabite
halîn	halî	bihale
hedimîn	hedimî	bihedime
hejîn	hejî	biheje
hejmirîn	hejmirî	bihejmire
hekimîn	hekimî	bihekime
helikîn	helikî	bihelike
helîn	helî	bihele

masdar	raderîn	awayê fermanî
helisîn	helisî	bihelise
helsengîn	helsengî	bihelsenge
helwestin	helwestî	bihelwiste
hemikîn	hemikî	bihemike
herbilîn	herbilî	biherbile
herhitîn	herhitî	biherhite
herijîn	hirijî	biherije
herikîn	herikî	biherike
hesibîn	hesibî	bihesibe
heşifîn	heşifî	biheşife
heşikîn	heşikî	biheşike
hetikîn	hetikî	bihetike
hewdilîn	hewdilî	bihewdile
heyifîn	heyifî	biheyife
heyirîn	heyirî	biheyire
hêçîn	hêçî	bihêçe
hêrsîn	hêrsî	bihêrse
hêwirîh	hêwirî	bihêwire
hisîn	hisî	bihise
jenîn	jenî	bijene
jîyîn	jîyî	bijî
kalîn	kalî	bikale
karîn	karî	bikare
kelîn	kelî	bikele
kenîn	kenî	bikene
kerçilîn	kerçilî	bikerçile
keribîn	keribî	bikeribe
kerixîn	kerixî	bikerixe
kesidîn	kesidî	bikeside
kewîn	kewî	bikewe
kewgirîn	kawgirî	bikewgire
kêşîn	kêşî	bikêşe
kişîn	kişî	bikişe
kizirîn	kizirî	bikizire

masdar	raderîn	awayê fermanî
kolîn	kolî	bikole
kuxîn	kuxî	bikuxe
kullîn	kullî	bikulle
kurisîn	kurisî	bikurise
kurîn	kurî	bikure
kutîn	kutî	bikute
kuzîn	kuzî	bikuze
qetîn	qetî	biqete
qedîn	qedî	biqede
qehirîn	qehirî	biqehire
qelîn	qelî	biqele
qeliqîn	qeliqî	biqeliqe
qelişîn	qelişî	biqelişe
qelizîn	qelizî	biqelize
qemirîn	qemirî	biqemire
qemişîn	qemişî	biqemişe
qemitîn	qemitî	biqemite
qerisîn	qerisî	biqerise
qerîn	qerî	biqere
qesidîn	qesidî	biqeside
qetîn	qetî	biqete
qevizîn	gevizî	biqevize
qewimîn	qewimî	biqewime
qewirîn	qewirî	biqewire
qijilîn	qijilî	biqijile
qufilîn	qufilî	biqufile
qulibîn	qulibî	biqulibe
qurimîn	qurimî	biqurime
qurmiçîn	qurmiçî	biqurmiçe
qurpîn	qurpî	biqurpe
qurtîn	qurtî	biqurte
qusîn	qusî	biquse
qutifîn	qutifî	biqutife

masdar	raderîn	awayê fermanî
labitîn	labitî	bilabite
latimîn	latimî	bilatime
leqîn	leqî	bileqe
lewlibîn	lewlibî	bilewlibe
lezîn	lezî	bileze
likumîn	likumî	bilukume
livîn	livî	bilive
lîsîn	lîsî	bilîse
marisîn	marisî	bimarise
mehîn	mehî	bimehe
mehtin	mehtî	bimije
melisîn	melisî	bimelise
meyîn	meyî	bimeye
meyizîn	meyizî	bimeyize
mirîn	mirî	bimire
mirçîn	mirçî	bimirçe
nalîn	nalî	binale
nasîn	nasî	binase
necirîn	necirî	binecire
nehifîn	nehifî	binehife
nehwirîn	nehwirî	benehwire
neqîn	neqî	bineqe
neqişîn	neqişî	bineqişe
nerxîn	nerxî	binerxe
nermijîn	nermijî	binermije
nêrîn	nêrî	binêre
niherîn	niherî	binehire
niqutîn	niqutî	binuqute
nimîn	nimî	binime
nisilîn	nisilî	binisile
nivîn	nivî	binive
nivisîn	nivisî	binivise
nîxîn	nixî	binîxe
noqîn	noqî	binoqe

masdar	raderîn	awayê fermanî
nuxumîn	nuxumî	binuxume
orîn	orî	biore
parisîn	parisî	biparise
paritîn	paritî	biparite
pasinîn	pasinî	bipasine
pejiqîn	pejiqî	bipejiqe
pejirîn	pejirî	bipejire
pekîn	pekî	bipeke
peqîn	peqî	bipeqe
pelixîn	pelixî	bipelixe
pengizîn	pengizî	bipengize
perîn	perî	bipere
peyitîn	peyitî	bipeyite
peyivîn	peyivî	bipeyive
pêçîn	pêçî	bipêçe
pijîn	pijî	bipije
pijiqîn	pijiqî	bipijiqe
pijilîn	pijilî	bipijile
pinihîn	pinihî	bipinihe
pirsîn	pirsî	bipirse
pirtikîn	pirtikî	bipirtike
pîvîn	pîvî	bipîve
purisîn	purisî	bipurise
raşîn	raşî	biraşe
ravîn	ravî	birave
rawestîn	rawestî	biraweste
rayîn	rayî	biraye
rawestîn	rawestî	biraweste
rayîn	rayî	biraye
razîn	razî	biraze
reqîn	reqî	bireqe
rêçîn	rêçî	birêçe
rêçikîn	rêçikî	birêçike
rijîn	rijî	birije

masdar	raderîn	awayê fermanî
ristîn	ristî	biriste
ritimîn	ritimî	biritime
ruçikîn	ruçikî	biruçike
samitîn	samitî	bisamite
sayîn	sayî	bisaya
sehîn	sehî	bisehe
selixîn	selixî	biselixe
seridîn	seridî	biseride
sewxirîn	siwxirî	bisewxire
seyifîn	seyifî	biseyife
sincirîn	sinirî	bisincire
şalpîn	şalpî	bişalpe
şamirîn	şamirî	bişamire
şamitîn	şamitî	bişemite
şawitîn	şawitî	bişewite
şeqitîn	şeqitî	bişeqite
şeniqîn	şeniqî	bişeniqe
şewîn	şewî	bişewe
şewliqîn	şewliqî	bişewliqe
şihîn	şihî	bişihê
şikîn	şikî	bişike
şilihîn	şilihî	bişilihe
şitilîn	şitilî	bişitile
şopîn	şopî	bişope
tafîn	tafîn	bitafe
tamijîn	tamijî	bitamije
tamirîn	tamirî	bitamire
tangizîn	tangizî	bitangize
tarifîn	tarifî	bitarife
tarişîn	tarişî	bitarişe
tarpilîn	tarpilî	bitarpile
tavizîn	tavizî	bitavize
tawîn	tawî	bitawe
tebitîn	tebitî	bitebite

masdar	raderîn	awaye fermanî
teqinîn	teqinî	biteqine
telifîn	telifî	bitelife
temizîn	temizî	bitemize
terikîn	terikî	biterike
terqîn	terqî	biterqe
tevgirîn	tevgirî	bitevgire
tewîn	tewîn	bitewe
teyisîn	teyisî	biteyise
tirxîn	tirxî	bitirxe
tirsîn	tirsî	bitirse
vamitîn	vamitî	bivamite
varîşîn	varişî	bivarişe
vedîn	vedî	bivede
vezilîn	vezilî	bivezile
viritîn	viritî	bivirite
warimîn	warimî	biwarime
wastîn	wastî	biwaste
wexirîn	wexirî	biwexire
wergerîn	wergerî	biwergere
werqilîn	werqilî	biwerqile
wespîn	wespî	biwespe
weşîn	weşî	biweşe
zalitîn	zalitî	bizalite
zeliqîn	ziliqî	bizîliqe
zirrîn	zirrî	bizirre
zîvirîn	zîvirî	bizîvire

b) Lêkerên rakişayî

masdar	raderîn	awaya fermanî
daçikîn	daçikî	daçike
dadîn	dadî	dade
dagerîn	dagerî	dagere

daqurpîn	daqurpî	daqurpe
daqurtîn	daqurtî	daqurte
daleqîn	daleqî	daleqe
damezrîn	damezrî	damezre
danasîn	danasî	danase
daweşîn	daweşî	daweşe
hilanîn	hilanî	hilêne
hilberîn	hilberî	hilbere
hilçenîn	hilçenî	hilçene
hilçinîn	hilçinî	hilçine
hilfirîn	hilfirî	hilfire
hilkişîn	hilkişî	hilkişe
hilperişîn	hilperişî	hilperişe
hilperîn	hilperî	hilpere
hilweşîn	hilweşî	hilweşe
raçîn	raçî	raçe
radîn	radî	rade
ragihîn	ragihî	ragihe
rakişîn	rakişî	rakişe
raperîn	raperî	rapere
rapêçîn	rapêçî	rapêçe
razîn	razî	raze
vebirîn	vebirî	vebire
veciniqîn	veciniqî	vecinîqe
veçinîn	veçinî	veçine
veçirîn	veçirî	veçire
vegerîn	vegerî	vegere
vejîyîn	vejîyî	vejîye
vekişîn	vekişî	vekişe
veqetîn	veqetî	veqete
vemalîn	vemalî	vemale
vemirîn	vemirî	vemire
venişîn	venişî	venişe
vezilîn	vezile	vezile

T ê g i h e ş t i n

1) Lêkerên birist yên koma yekemîn di masdarên xwe de dawîneya masdar ya (n) disitênin.
2) Di raderînê xwe de dawîneya (n) ya masdara diavêjin. Raderîna wan lêkeran di dema buhurî ya nêzîk û di kesê sêyemîn, yekhejmar de ne.
3) Di awayên fermanî de tîpa jî ko kesê sêyemin, yekhejmar de sitandî diavêjin. Dîsa di vî awayî de bernava (bi) tê ser, tîpa (e) tê dawîya lêkerê.
4) Lêkerên birist ên koma yekemîn ên rakişayî di awayê fermanî de berbava (bi) nasitênin. Bitenê tîpa (e) di dawîya wanan de dimînin.

II. Koma duyemîn

a) Lêkerên resen

masdar	raderîn	awayê fermanî
axaftin	axaft	biaxive
alistin	alist	bialiste
avêtin	avêt	biavêje
awartin	awart	biaware
bihîstin	bihîst	bibihîse
bijartin	bijart	bibijêre
biraştin	biraşt	bibirêje
bişavtin	bişavt	bibişêve
biwartin	biwart	bibiwêre
bizavtin	bizavt	bibizêve
buhurtin	buhurt	bibuhure
buwartin	buwart	bibuwêre
çêstin	çêst	biçêze
firotin	firot	bifiroşe
girtin	girt	bigire
guhertin	guhert	biguhere
guheztin	guhezt	biguheze

masdar	raderîn	awayê fermanî
guvaştin	guvaşt	biguvêşe
xwestin	xwest	bixwaze
hejmartin	hejmart	bihejmêre
helistin	helist	bihelise
hêrivtin	hêrivt	bihêrive
hingavtin	hingavt	bihingêve
hîvaztin	hîvazt	bihîvêze
jentin	jent	bijene
kesaxtin	kesaxt	bikesêxe
kojtî	kojt	bikoje
kuştin	kuşt	bikuje
qelaştin	qelaşt	biqelêşe
qerastin	qerast	biqerêse
qeşartin	qeşart	biqeşêre
qeşiftin	qeşift	biqeşife
qewartin	qewart	biqewêre
quliptin	qulipt	biqulibe
quraftin	quraft	biqurêfe
leristin	lerist	bilerise
leyistin	leyist	bileyize
maliştin	malişt	bimale
marastin	marast	bimarêse
mehtin	meht	bimijê
melistin	melist	bimelise
nihertin	nihert	binihere
nivisin	nivist	binive
parastin	parast	biparêze
paristin	parist	biparize
pelaxtin	pelaxt	bipelixe
peyivtin	peyivt	bipeyive
ristin	rist	birîse
runiştin	runişt	birune
sipartin	sipart	bisipêre
şikestin	şikest	bişike
şuştin	şuşt	bişo

teraştin	teraşt	biterêşe
veşartin	veşart	biveşêre

b) Lêkerên rakişayî

masdar	raderîn	awayê fermanî
daxistin	daxist	daxe
dagirin	dagirt	dagire
daketin	daket	dakeve
hilawistin	hilawist	hilawise
hilgirtin	hilgirt	hilgire
hilketin	hilket	hilkeve
raxistin	raxist	raxe
ragirtin	ragirt	ragire
ragiheştin	ragiheşt	ragihe
rahiştin	rahişt	rahêje
raketin	raket	rakeve
rawestin	rawest	raweste
hilgavtin	hilgavt	hilgêve
hilgirtin	hilgirt	hilgire
hilketin	hilket	hilkeve
vergirtin	vergirt	vergire
veşartin	veşart	veşêre
wergirtin	wergirt	wergire

c) Lêkerên yekbûyî.

baravêtin	baravêt	barbiavêje
bergirtin	bergirt	berbigire
berxistin	berxist	berbixe
berketin	berket	berbikeve
binketin	binket	binbikeve
dilgirtin	dilgirt	dilbigire
dilhiştin	dilhişt	dilbihêle

durxistin	durxist	dirbixe
lêxistin	lêxist	lêbixe
lêgirtin	lêgirt	libigire
lêketin	lêket	lêbikeve
pêxistin	pêxist	pêbixe
pêketin	pêket	pêbikeve
weravêtin	weravêt	werbiavêje
wergirtin	wergirt	werbigire

T ê g i h e ş t i n :

1) Lêkerên birist yên koma duyemîn di masdarê xwe de dawîneya masdar ya (in) disitênin.
2) Lêkerên birist yên koma duyemîn di raderînên xwe de dawîneya masdar ya (in) diavêjin.
3) Lêkerên birist yên koma duyemîn di awayê fermanî de ji raderînê xwe de tîpa xwe ya talî (t) diavêjin.
4) Lêkerên birist yên koma duyemhîn di raderînê xwe de di kesê sêyemîn yê yekhejmar û di dema buhurî ya nêzîk de têne bikaranîn.
5) Lêkerên birist yên koma duyemîn di awayê fermanî de di pêş xwe de bernava (bi) de dawîya xwe de tîpa (e) ya kesê lêkerê yê kesê sêyemîn disitênî
6) Lêkerên birist yên duyemîn ên damezrayî di awayê fermanî de bernava (bi) nasitênin.
7) Lêkerên birist yên duyemîn ên yekbûyî bernava (bi) ya fermanî piştî pêşgirên xwe disitênin.

III. Koma sêyemîn

masdar	raderîn	awayê fermanî
aborandin	aborand	biabore
aferandin	aferand	biafere
axivandin	axivand	biaxive
alandin	aland	biale

awayê fermanî	raderîn	masdar
alisandin	alisand	bialise
arandin	arand	biarêne
aritandın	aritand	biaritêne
avciqandin	avciqand	biavciqêne
awiqandin	awiqand	biawiqêne
baxşandin	baxşand	bibaxşêne
barandin	barand	bibarêne
batilandin	batiland	bibatilêne
baweşandin	baweşand	bibaweşêne
baweşkandin	baweşkand	bibaweşkêne
behdilandin	behdiland	bibehdilêne
behicandin	behicand	bibehicêne
belqitandin	belqitand	bibelqitêne
berizandin	berizand	biberizêne
beşişandin	beşişand	bibeşişêne
birrandin	birrand	bibirrêne
bizdandin	bizdand	bibizdêne
borandin	borand	biborêne
buhurandin	buhurand	bibuhurêne
cabilandin	cabiland	bicabilêne
cefilandin	cefiland	bicefilêne
cehimandin	cehimand	bicehimêne
cerimandin	cerimand	bicerimêne
ceyirandin	ceyirand	biceyirêne
çalpandin	çalpand	biçalpêne
çemandin	çemand	biçemêne
çerixandin	çerixand	biçerixêne
çêrandin	çêrand	biçêrêne
çikandin	çikand	biçikêne
çiqulandin	çiquland	biçiqulêne
çilmisandin	çilmisand	biçilmisêne
çinandin	çinand	biçinêne
çingandin	çingand	biçingêne
çirandin	çirand	biçirêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
dabelandin	dabeland	bidabilêne
dawîyandin	dawîyand	bidawîyêne
dawixandin	dewixand	bidewixêne
dawisandin	dewisand	bidewisêne
dawliqandin	dewliqand	bidewliqêne
debirandin	debirand	bidebirêne
deximandin	deximand	bideximêne
dexisandin	dexisand	bidexisêne
dehişandin	dehişand	bidehişêne
delilandin	deliland	bidelilêne
delikandin	delikand	bidelikêne
deqandin	deqand	bideqêne
derbirandin	derbirand	biderbirêne
derizandin	derizand	biderizêne
dêrandin	dêrand	bidêrêne
dilihandin	dilihand	bidilihêne
dirrandin	dirrand	bidirrêne
dîqandin	diqand	bidîqêne
doşandin	doşan	bidoşêne
dozandin	dozand	bidozêne
ecibandin	eciband	biecibêne
edilandin	ediland	biedilêne
enirandin	enirand	bienirêne
enitandin	enitand	bienitêne
êşandin	êşand	biêşêne
farfitandin	farfitand	bifarfitêne
fatisandin	fatisand	bifatisêne
feliqandin	feliqand	bifeliqêne
felişandin	felişand	bifelişêne
felitandin	felitand	bifelitêne
ferikandin	ferikand	biferikêne
fesilandin	fesiland	bifesilêne
feşikandin	feşikand	bifeşikêne
fetiqandin	fetiqand	bifetiqêne
fetilandin	fetiland	bifetilêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
firdikandin	firdikand	bifirdikêne
firikandin	firikand	bifirikêne
firkandin	firkand	bifirkêne
firrandin	firrand	bifirrêne
fîqandin	fîqand	bifîqêne
furandin	furand	bifurêne
gerandin	gerand	bigerêne
germijandin	germijand	bigermijêne
gevizandin	gevizand	bigevizêne
gihandin	gihand	bigihêne
gihandin	gihand	bigihêne
gijgijandin	gijgijand	bigijgijêne
girikandin	girikand	bigirikêne
girîyandin	girîyand	bigiriyêne
girîzandin	girîzand	bigirîzêne
govandin	govand	bigovêne
guherandin	guherand	biguherêne
xapandin	xapand	bixapêne
xebitandin	xebitand	bixebitêne
xemilandin	xemiland	bixemilêne
xeniqandin	xeniqand	bixeniqêne
xepirandin	xepirand	bixepirêne
xerbilandin	xerbiland	bixerbilêne
xericandin	xericand	bixericêne
xeriqandin	xeriqand	bixeriqêne
xeritandin	xeritand	bixeritêne
xesandin	xesand	bixesêne
xeyidandin	xeyidand	bixeyidêne
xeyibandin	xeyiband	bixeyibêne
xezibandin	xeziband	bixezibêne
xijiqandin	xijiqand	bixijiqêne
xirxirandin	xirxirand	bixirxirêne
xuriçandin	xuricand	bixuricêne
xuşandin	xuşand	bixuşêne
xwerandin	xwerand	bixwerêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
habitandin	habitand	bihabitêne
halandin	haland	bihalêne
hedimandin	hedimand	bihedimêne
hejandin	hejand	bihejêne
hejmerandin	hejmerand	bihemerêne
hekimandin	hekimand	bihekimêne
helikandin	helikand	bihelikêne
helandin	heland	bihelêne
helisandin	helisand	bihelisêne
helsengandin	helsengand	behelsengêne
helwistandin	helwistand	bihelwisêne
hemikandin	hemikand	bihemikêne
herbilandin	herbiland	biherbilêne
herhitandin	herhitand	biherhitêne
herijandin	herijand	biherijêne
herikandin	herikand	biherikêne
hesibandin	hesiband	bihesibêne
heşikandin	heşikand	biheşikêne
heşifandin	heşifand	biheşifêne
hetikandin	hetikand	bihetikêne
hewdilandin	hewdiland	bihewdilêne
heyifandin	heyifand	biheyifêne
heyirandin	heyirand	biheyirêne
hêçandin	hêçand	bihêçêne
hêrandin	hêrand	bihêrêne
hêrivandin	hêrivand	bihêrivêne
hêrsandin	hêrsand	bîhêrsêne
hêwirandin	hêwirand	bihêwirêne
hisandin	hisand	bihisêne
hîrandin	hîrand	bihîrêne
hîşandin	hîşand	bihîşêne
jenandin	jenand	bijenêne
jîyandin	jîyand	bijiyêne
kalandin	kaland	bikalêne
karandin	karand	bikarêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
kelandin	keland	bikelêne
kenandin	kenand	bikenênê
kerçilandin	kerçiland	bikerçilêne
keribandin	keriband	bikeribêne
kerixandin	kerixand	bikerixêne
kesidandin	kesidand	bikesixêne
kesixandin	kesixand	bikesidêne
kewandin	kewand	bikewêne
kewgirandin	kewgirand	bikewgirêne
kêşandin	kêşand	bikêşêne
kizirandin	kizirand	bikizirêne
kodandin	kodand	bikodêne
kolandin	koland	bikolêne
kuxandin	kuxand	bikuxêne
kujandin	kujand	bikujêne
kullandin	kulland	bikullêne
kurandin	kurand	bikurêne
kurisandin	kurisand	bikurisêne
kurkusandin	kurkisand	bikurkisêne
kutandin	kutand	bikutêne
kuzandin	kuzand	bikuzêne
qedandin	qedand	biqedêne
qehirandin	qehirand	biqehirêne
qelandin	qeland	biqelêne
qeliqandin	qeliqand	biqeliqêne
qelişandin	qelişand	biqelişêne
qelizandin	qelizand	biqelizêne
qemişandin	qemişand	biqemişêne
qemirandin	qemirand	biqemirêne
qerandin	qerand	biqerêne
qerişandin	qerisand	biqerisêne
qesidandin	qesidand	biqesidêne
qetandin	qetand	biqetêne
qevizandin	qevizand	biqevizêne
qewimandin	qewimand	biqewimêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
qewirandin	qewirand	biqewirêne
qijilandin	qijiland	biqijilêne
qufilandin	qufiland	biqufilêne
qulibandin	quliband	biqulibêne
qurimandin	qurimand	biqurimêne
qurmiçandin	qurmiçand	biqurmiçêne
qurpandin	qurpand	biqurpêne
qurtandin	qurtand	biqurtêne
qusandin	qusand	biqusêne
qutifandin	qutifand	biqutifêne
labitandin	labitand	bilabitêne
latimandin	latimand	bilatimêne
leqandin	leqand	bileqêne
lerizandin	lerizand	bilerizêne
lewitandin	lewitand	bilewitêne
lawlibandin	lewliband	bilewlibêne
lezandin	lezand	bilezêne
likumandin	likumand	bilukumêne
livandin	livand	bilivêne
lîsandin	lîsand	bilîsêne
marisandin	marisand	bimarisêne
mehandin	mehand	bimehêne
melisandin	melisand	bimelisêne
meyandin	meyand	bimeyêne
meyizandin	meyizand	bimeyizêne
mirandin	mirand	bimirêne
mirçandin	mirçand	bimirçêne
nalandin	naland	binalêne
nasandin	nasand	binasêne
necirandin	necirand	binecirêne
nehifandin	nehifand	binehifêne
nehwirandin	nehwirand	binehwirêne
neqandin	neqand	bineqêne
neqişandin	neqişand	bineqişêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
nerxandin	nerxand	binerxêne
nermijandin	nermijand	binermijêne
nêrandin	nêrand	binêrînê
niherandin	niherand	binehirêne
niqutandin	niqutand	binuqutêne
nimandin	nimand	binimêne
nisilandin	nisiland	binisilêne
nivandin	nivand	binivêne
nivîsandin	nivîsand	binivîsêne
nîxandin	nîxand	binîxêne
noqandin	noqand	binoqêne
parastandin	parastand	biparizêne
parpitandin	parpitand	biparpitêne
pasinandin	pasinand	bipasinêne
pejiqandin	pejiqand	bipejiqêne
pejirandin	pejirand	bipejirêne
pekandin	pekand	bipekêne
peqandin	peqand	bibeqêne
pelixandin	pelixand	bipelixêne
pengizandin	pengizand	bipengizêne
perandin	perand	biperêne
peyitandin	peyitand	bipeyitêne
peyitandin	peyitand	bipeyitêne
pêçandin	pêçand	bipêçêne
pijandin	pijand	bipijêne
pijiqandin	pijiqand	bipijiqêne
pijilandin	pijiland	bipijilêne
pinihandin	pinihand	bipinihêne
pirsandin	pirsand	bipirsêne
pirtikandin	pirtikand	bipirtikêne
pîvandin	pîvand	bipîvêne
pursisandin	pursisand	bipursisêne
rapripandin	rapripand	birapripêne
raşandin	raşand	biraşêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
ravandin	ravand	biravêne
rayandin	rayand	birayêne
razandin	razand	birazêne
reqandin	reqand	bireqêne
rêçandin	rêçand	birêçêne
rêçikandin	rêçikand	birêçikêne
rijandin	rijand	birijêne
ristandin	ristand	biristêne
ritimandin	ritimand	biritimêne
rûçikandin	rûçikand	birûçikêne
samitandin	samitand	bisamitêne
sayandin	sayand	bisayêne
sehandin	sehand	bisehêne
selixandin	selixand	biselixêne
seridandin	seridand	biseridêne
sewxirandin	sewxirand	bisewxirêne
seyifandin	seyifand	biseyifêne
sincirandin	sincirand	bisincirêne
sitandin	sitand	bisitêne
şalpandin	şalpand	bişalpêne
şamirandin	şamirand	bişamirêne
şamitandin	şamitand	bişamitêne
şawitandin	şawitand	bişawitêne
şeqitandin	şeqitand	bişeqitêne
şeniqandin	şeniqand	bişeniqêne
şewandin	şewand	bişewêne
şewliqandin	şewliqand	bişewliqêne
şihandin	şihand	bişihêne
şikandin	şikand	bişikêne
şilihandin	şilihand	bişilihêne
şitilandin	şitiland	bişitilêne
şopandin	şopand	bişopêne
tafandin	tafand	bitafêne
tamijandin	tamijand	bitamijêne

masdar	raderîn	awayê fermanî
tamirandin	tamirand	bitamirêne
tangizandin	tangizand	bitangizêne
tarifandin	tarifand	bitarifêne
tarişandin	tarişand	bitarişêne
tarpilandin	tarpiland	bitarpilêne
tavizandin	tavizand	bitavizêne
tawandin	tawand	bitawêne
tebitandin	tebitand	bitebitêne
teqinandin	teqinand	biteqinêne
telifandin	telifand	bitelifêne
temizandin	temizand	bitemizêne
terikandin	terikand	biterikêne
terqandin	terqand	biterqêne
tevgerandin	tevgerand	bitevgerêne
tewandin	tewand	bitewêne
teyisandin	teyisand	biteyisêne
tirxandin	tirxand	bitirxêne
tirsandin	tirsand	bitirsêne
vamitandin	vamitand	bivamitêne
varîşandin	varîşand	bivarêşêne
viritandin	viritand	biviritêne
vedandin	vedand	bivedêne
venişandin	venişand	bivenişêne
vezilandin	veziland	bivezilêne
warimandin	warimand	biwarimêne
wastandin	wastand	biwastêne
wexirandin	wexirand	biwexirêne
wergerandin	wergerand	biwergerêne
werqilandin	werqiland	biwerqilêne
wespandin	wespand	biwaspêne
weşandin	weşand	biweşêne
zalitandin	zalitand	bizalitêne
zeliqandin	zeliqand	bizeliqêne
zikzikandin	zikzikand	bizikzikêne
zîvirandin	zîvirand	bizîvirêne

b) lêkerên rakişayî

masdar	raderîn	awayê fermanî
daçikandin	daçikand	daçikêne
dadandin	dadand	dadêne
dagerandin	dagerand	dagerêne
daqurpandin	daqurpand	daqurpêne
daqurtandin	daqurtand	daqurtêne
daleqandin	daliqand	daleqêne
danasandin	danasand	danasêne
dawestandin	dawestand	dawestêne
hilandin	hilandi	hilêne
hilawistandin	hilawistand	hilawistêne
hilberandin	hilberand	hilberêne
hilçinandin	hilçinand	hilçinêne
hilçirandin	hilçirand	hilçirêne
hilfirandin	hilfirand	hilfirêne
hilkişandin	hilkişand	hilkişêne
hilperandin	hilperand	hilperêne
hilweşandin	hilweşand	hilweşêne
raçandin	raçand	raçêne
radandin	radand	radêne
ragihandin	ragihand	ragihêne
ragiheştandin	ragiheştand	ragiheştêne
rakişandin	rakişand	rakişêne
raperandin	raperand	raperêne
rapêçandin	rapêçand	rapêçêne
rawestandin	rawestand	rawestêne
vebirandin	vebirand	vebirêne
veciniqandin	veciniqand	veciniqêne
veçinandin	veçinand	veçinêne
veçirandin	veçirand	veçirêne
vegerandin	vegerand	vegerêne
vejîyandin	vejîyand	vejîyêne
vekişandin	vekişand	vekişêne

veqetandin	veqetand	veqetêne
vemalandin	vemaland	vemalêne
vemirandin	vemirand	vemirêne

Têgiheştin:

1) Lêkeren birist yên koma sêyemîn di masdarên xwe de dawîneya masdar ya (in) disitênin.
2) Lêkerên birist yên koma sêyemîn di raderênên xwe de dawêneya masdar (in) diavêjin.
3) Lêkerên birist yên koma sêyemîn di awayê feranî de ji raderina xwe tîpa (d) ya talî diavêjî.
4) Lêkerên birist yên ko sêyamîn di raderînên xwe de di kesê lêkerê yê sêyemîn yê yekhejmar têne bikaranîn.
5) Lêkerên birist yên koma sêyemîn di awayê fermanî de tîpa (a) ya dawîneya (and) ko disitênin ditawênin, ji dêla wêna (ê) disitênin.
6) Lêkerên birist yên koma sêyemîn yên damezrayî dî awayê fermanî de bernava (bi) nasitênin.

2) Lêkerên bêrist.

A) Koma yekemîn

1) Yên ko awayê fermanî de bernava (bi) disitênin.

masdar	radarîn	awayê fermanî
ajotin	ajot	biajo
birin	bir	bibe
cûtin	cût	bicû
dîtin	dît	bibîne
dohtin	doht	didoşe
xistin	xist	bixe
xwarin	xwar	bixwe
hiştin	hişt	bihêle

ketin	ket	bikeve
kotin	kot	bikoje
kuştin	kuşt	bikuje
şuştin	şuşt	bişo

2) Yên ko di awayê fermanî de bernava (bi) nasitênin

anîn	anî	bêne
çûyin	çû	here
danîn	danî	deyne
gotin	got	bêje
hatin	hat	were

B) Koma duyemîn

masdar	raderîn	awayê fermanî
bûn	bû	bibe
dan	da	bide
man	ma	bimîne
van	va	bivê
zan	za	bizane

T ê g l h e ş t i n :

1) Lêkerên bêrist yên ko koma yekemîn di masdarên xwe dawîneya (in) yên koma duyemîn di masdarên xwe de dawîneya (n) disitênin.
2) Lêkerên bêrist yên ko koma yekemîn di awayê fermanî de hin ji wanan bernava (bi) disitênin, hin ji wana nasitênin. Di nifşê duyemîn de bernava (bi) disitênin.
3) Lêkerên bêrist di damezrana xwe de ne girêdayî ti ristî ne.
4) Lêkerên bêrist di hevokan de layî ko bixweser têne bikaranîn, di damezrandina lêkerên yekbûyî de jî têne bikaranîn.

TÜRKÇE - KÜRTÇE

A

aba : kerki, kasaxe.
abandırmak : kilkirin.
abanmak : kilbûn.
abartmak : dirodalsakirin.
abdest 1 : destlimêj
abdest 2 : destav.
abes : gîrd
abla : xwih.
ablalık : xwihîtî
abluka : dorgirtin, gemaro
acaba : gelo
acar : cambaz
acayîp : sosrat, behît, sersûhêner.
acele : lez, destxwe.
aceleci : lezgîn.
aceml : xeşîm
acemilik :xeşîmtî.
acı 1 : jan
acı 2 : tuj
acı 3 : tehil
acı 4 : azar
acıklı : xemîn, dilşawat
acıkmak : birçîbûn
acıktırmak : birçîkirin
acılanmak : tehilbûn
acılaşmak : tehilbûn
acılatmak : tujkirin
acılı : jandar, bikul
acılık 1 : tujî
acılık 2: tehlî
acıma : liberketin
acımak 1 : heyifîn
acımak 2 : êşîn
acımsı : tehloşk
acımasız : xedar
acıtmak : êşandin
acıyıcı : xemxwer
acil : teqez, bilez, bixêre, pelepel.
aclz 1 : tangazar
aclz 2 : qels, şikestî
aclzlik : tangazari
acûn : gerdûn
acur : tirozî
aç : birçî
açgözlû : çavbirçî
açgözlûlûk : çavbirçîtî
açı : qîraç.
açık 1 : bal
açık 2 : vekirî
açık 3 : eşkare
açıkgöz : hişyar, çavbal
açıkgözlû : hişyarî, çavbalî.
açıklama : rave, tirxan
açıklamak : tirxîn
açıklatmak : tirxandin.
açıklık : mebeh.
açıktan : bêked, jibindest
açılmak 1 : derbûn
açılmak 2 : balbûn
açılmak 3 : bişkivîn
açılmak 4 : vebûn
açımlamak : berxistin

açınsamak : lêgerîn
açlık 1 : birçîtî, nêza
açlık 2 : xela
açmak 1 : vekirin
açmak 2 : balbûn
açmak 3 : bişkivîn
açmak 4 : geşbûn
ad : nav
ada : girav, durge, navrok
adak : koçek
adale : masulke, zevlek, lemlate
adalet : dad, dadmendî
adaletli : dadmend
adaletsiz : bêdad
adaletsizlik : bêdadî
adalı 1 : durgeyî, navrokî
adalı 2 : masulkeyî
adam 1 : mirov
adam 2 : zilam
adamak : pêragotin
adamcağız : zilamok
adamcıl : sil
adamlık 1 : zilamtî
adamlık 2 : mirovtî
adamsız : bêmirov
adamsızlık : bêmirovî
adaş : hevnav
aday : karnîyar
adaylık : karnîyarî
adese : rojik
adet 1 : banek, mişver
adet 2 : jimare
adet 3 : lib
adeta : maxwene
adım : gav, qevz
adımlama : gavdan, qevzdan
adil : bidad, rastro
adilane : bidadî, rastgoyî
adlandırmak : navandin
adlanmak : binavbûn
adli : dadmendî
adliye :dadgeh
adliyeci : dadmend
adres : navnîşan
adsız : bênav
af: baxşî
afacan : belaban, netebt
afacanlık : belabanî, netebtî
afallamak : şillihîn, dillihîn
afaroz : harmonî
aferin : aferîm
afet : karesat
afetmek : bexşîn
afettirmek : baxşandin
afiyet : nosican
afsun : sêhir
afsuncu : sêhirker
afsunlamak : sêhirkirin
afsunlu :sêhrek, sêhirkirin
ağ : tor
ağa : axa
ağabey : kek
ağaç : dar
ağaçlık : devî
ağaçkakan : darkutîk
ağaçlandırmak : bidarkirin
ağaçlık : rêl
ağaçlıklı : bidar
ağaçkurdu : beltîtk
ağaçsıl : darîn
ağalık : axatî
ağan : xuricîn
ağarmak 1 : vebûn, sipîbûn
ağarmak 2 : rohîkirin
ağda : dobe

ağdak : patotî
ağdalamak : dobekirin
ağdalanmak : dobebûn
ağdalı : bidobe
ağı : jehir
ağıl :hevşî, gov, kozik
ağılamak : jehirdan
ağılı : jihrîn, bijehir
ağıllanmak : govbûn
ağındırmak : gevizandin
ağınmak : gevizîn
ağır : giran
ağırbaşlı : sergiran
ağırbaşlılık : sergiranî
ağırkanlı : xwîngiran
ağırkanlılık : xwîngiranî
ağırlama1 : pêşwazî
ağırlama 2 : ezimandin
ağırlamak 1 : ezimandin
ağırlamak 2 : pêşwazîkirin
ağırlanma 1 : pêşwazîbûn
ağırlanma 2 : ezimîn
ağırlaşmak : giranbûn
ağırlaştırmak : girankirin
ağırlık 1 : giranî
ağırlık 2 : teqil
ağırlık 3 : barxane
ağırlık 4 : wexim
ağırlık 5 : seng, sengîn
ağırmak : arîn, azarbûn
ağıt : dilo, lawejok
ağıtçı : dilobêj
ağız 1 : dev
ağız 2 : firo
ağızlık : tîrik, qelûn
ağızsız : bêdeng
ağlama : girî
ağlamak : girîn
ağlamaklı : kewgirî, kelogirî
ağlamsamak : gîryanbûn
ağlamsı : giryan
ağlaşmak : girîyîn
ağlatmak : girîyandin
ağmak 1 : xuricîn
ağmak 2 : xunifîn
ağrı 1 : azar, aran
ağrı 2 : renc
ağrılı : arayî
ağrımak : arîn
ağrıtmak : arandin
Ağustos : tebax,gelawêj
Ah : ax
ahali : şenî
ahbap : mirov
ahbaplık : mirovatî
ahçı : xwarinpêj
ahçılık : xwarinpêjî
aheng : sazî, gunc
ahenkli : rengnîşîn
ahenksiz : gerelawje
aheste : hêdî, giran
ahfat : zarûzêç
ahir : kox
ahlak : rewişt, reftar, sînc
ahlaki : rewiştî, reftarî, sîncî
ahlamak : axîn
ahmak : gewc,debeng, bêwaç
ahmaklık : gewcî, debengî, bêwacî
ahret : piştdawî
ahşap : depîn
ahududu : şêmî
aidat : barbû
aile 1 : malbat, eylet
aile 2 : bavik
aileevi : malbavan

ait : derheq, derbare
ajan : sîxur
ajanlık : sîxurî
ak : gewr
akbaba : sîsarîk
akbasma : avareş
akciğer : cerg, kezeb, mêlek
akçaağaç : kevot
akçe : dirhav
akıcı : rivîn, herkoyî
akıl : zereng
akıllanmak : bizerengbûn
akıllı 1 : bizereng
akıllı 2 : zîrek, jîr
akıllılık : zerengê, zîrekî, jîrî
akılsız : bêzereng
akılsızlık : bêzerengî
akım : tevger (hareket)
akıntı : herk, lem
akıtma : beşî
akıtmak : herikandin
akışkan : herkoyî
akibet : encam
akîs : dengvedan
aklık 1 : gewrî
aklık 2 : belektî, belekî
akma : herk
akmak 1 : xuricîn "sitêrik"'
akmak 2 : rijîn
akmak 3 : herikîn
akraba : xwedî
akrabalık : xwedîtî
akran : hevnîr
akrep : tupişk
aksan : kullek
aksaklık : kullekî
aksamak 1 : kullîn
aksamak 2 : awiqîn
aksamak 3 : nicimîn
aksatmak 1 : awiqandin
aksatmak 2 : kullekkirin
aksatmak 3 : nicimandin
aksetmek : dengvedan
aksettirmek : dengvedandin
aksırık : pişkan
aksırmak : pişkandin
aksi 1 : kisas, cirxerab
aksi 2 : dij
aksilik : kisasî, cirxerab
akşam : êvar
akşamcı : şeveder
akşamlamak : êvaranîn
akşamleyin : êvarkî
aktar : attar
aktarmak : guheztin
aktarlık : attarî
aktirist : ayende
aktör : nîyar
aktuel : ayende
al : sohr
ala 1 : belek
ala 2 : çê, seratir
alaca : beş, kêvî
alacak : qerd, dên
alacaklı : xwedîqerd
alacalık : belekî
alamet : hêma
alan : qad, rastnavî
alay 1 : tinaz, tewz
alay 2 : hêz
alay 3 : xêlî
alaz : gurî, rivîn
alazlamak : kizirandin
alazlanmak : kizirîn
alçak 1 : nizim
alçak 2 : qelsemêrî

alçaklık 1 : nizimbûn
alçaklık 2 :qelsemêr
alçalmak : nizimbûn
alçaltmak : nizimkirin
alçı : cas
aldanmak : xapîn
aldatıcı : xapînok
aldatmak 1 : xapandin
aldatmak 2 : pêkenîn
aldırmak : guhdan
aldırmamak : guhnedan
aldırmaz : bêxem
aldırmazlık : bêxemî
alem : gêtî
alet : hesincaw
alev : rivîn, gurî
alevlendirmek: gurîkirin, geşkirin
alevlenmek : gurîbûn, geşbûn
alevli : birivîn, geş, gurî
alevsiz : bêrivîn
aleyhtar : dijbar
alfabe : alfabe
alıç : guhîj
alıkoymak : hilanîn, hiştin
alım 1 : kiryarî
alım 2 : sitandin
alımlı : cindî
alın : enî
alındırmak : ingirandin
alıngan : ingirî
alınmak : ingirîn
alışmak : hînbûn
alışkan : hîndarî
alıştırmak 1 : hînkirin
alıştırmak 2 : lêgermkirin
alîm : zanist, zanîyar
alîmînyum : bafon
alkış : çapk
alkışlanmak : çapkdan
Allah : yezdan, Xwedê
allahsız : xwedênenas
allerjî : tewrînek, gir
allık : sohrav
almak 1 : rahiştin
almak 2 : sitandin
alt : bin, rajêr
altı : şeş
altıgen : şeşçik
altın : zêr
altıncı 1 : zêringer
altıncı 2 : şeşemîn
altlık : binî
altmış : şêst
altüst : serûbin
aluç : giwij
ama 1 : lê
ama 2 : kor
amaç : armac
amaçlamak : armackirin
amade : amade
amal : şol
aman : atlahî
amansız : bêatlahî
ambar : koge
amca : ap, mam
amcazade : pismam
amel : virrik
amele : karker
ameliyat : neştergerî
amme : giştî
an : Kat, kêlî, gav, qas
ana : Dê
anaç : Mak
anafor : Ger, şîp
anahtar : Kîlîl

anakara : bej
analı : bidê
analık : dêyîtî
analiz : lêkdanewe
anamal : sermîyan
anamalcı : sermayedar
anamalcılık : sermayedarî
anane : bastan
ananevi : dêrîn
anarşi : sêlûbêl
anasız : bêdê
anason : hebason
anayurt : niştiman
ancak : lê, bitenê
andaç : dîyarî, xelat
angarya : suxre
anı : yaddaşt, bîrok
anılmak : bîranîn
anırmak : zirrîn
anırtmak : zirrandin
anız : firêze
anî : gavişkî, nişka
aniden : hema, nişkave
anket : lêkolîn
anlam : raman
anlamak 1 : ragiheştin
anlamak 2 : têgiheştin
anlamdaş : hevraman
anlamlı : biraman
anlamsız : bêraman, tewş
anlaşılmak : têgihîn
anlaşma 1 : lihevhatin
anlaşma 2 :pevçandin
anlaşma 3 : têkirayî, peyman
anlatmak : derbirin
anlayış : dilêrîn, feraset
anlayışlı : biferaset
anlayışsız : bêferaset
anmak : bîranîn, yadkirin
anne : dê
anneanne : dapîr
ansızın : gavişkî
ant : dirament î
antika : kevnare
antikacı : kevnarezan
antlaşma : peyname
antoloji : berhevok
anüs : qûn
apaçık : eşkare
apaçıklık : eşkareyî
aparmak : birin
apaz : lap, gemş
apış : navran, navpak
apışık: şeliqî
apışmak : şewliqîn
apıştırmak : şewliqandin
apse : kunêr, arinc
aptal : gewc, debeng, bêwaç
aptallık : gewcî, debengî
aptes : destlimêj
apteshane : qedemgeh
aptestli : bidestlimêj
aptestsiz : bêdestlimêj
ar 1 : lat
ar 2 : şerm, fihêtayî
ara : navîn
araba : kelizke
arabulucu : qasid, navcî
arabuluculuk : qasidî, navcîtî
aracı : navcî
aracılık : navcîtî
araç : hesincaw, amîr, navgîn
araklamak : çalpandin
aralık : navber, hol
aramak : lêgerîn
araştırma : lêkolan

araştırmak 1 : lêkolîn
araştırmak 2 : sehkirin
aratmak 1 : lêgerandin
aratmak 2 : sehandin
arazî : erd, zevî
ardıç : hevrist
arı 1 : moz
arı 2 : pak
arıkuşu : şalûl
arılaşmak 1 : pakbûn
arılaşmak 2 : zelilîn
arılık : pakî
arınmak : pakbûn
arıtmak 1 : pakkirin
arıtmak 2 : zelilandin
arıza : gospe
Arî : arî
ark : cok
arka 1 : paş
arka 2 : pişt
arkadaş : heval
arkadaşlık : hevaltî
arkalamak 1 : piştdan
arkalamak 2 : hilgirtin
arkalık : piştî
arkeoloğ : kevnarezan
arkeoloji : kevnarezanî
arlanmak : fihêtkirin, şermkirin, şermezarbûn
armağan: xelat,deramet,dîyarî
armut : hirmî
arpa : ceh
arpacı : cehfiroş
arsa : pag
arsız : kanc, rûşuştî, bêar
arsızlaşmak: bêarbun, kancbûn
arsızlaşmak :bêarbûn
arslan : şêr
arşın : gaz
arşınlamak : gazdan
art : paş, dawî
artakalan : paşdemayî
artakalmak : paşdemayîn
artçı : paşmêr, dimdar
artçılık : paşmêrî, dimdarî
artık 1 : êdî, hew
artık 2 : tort
artık 3 : paşmayî
artış : hilfirîn
artma : hilfirîn, biservebûn, biserveketin
arz : pêşkêşî
arzetmek : pêşkêşkirin
arzu 1 : vîyan
arzu 2 : daxwazî
arzu 3 : kam
arzuhal : daxwazîname
arzulamak 1 : xwestin
arzulamak 2 : dilbirin
arzulu 1 : daxwaz
arzulu 2 : dilxwaz
asa : çem
asabi : rik, firş, kelleroqî
asabileşmek: hêrsbûn, tûrebûn
asabiyet : tûre, hêrs
asalak : kimê, xwinmij
asalaklık : xwinmijî
asalet : maqulî, toranî
asgarî : kêmtirîn
asıl : resen
asılı : helwistî
asılma : daleqan
asılmak : daleqîn
asılsız : bêbin, bêbingeh

asır : qirn, çerx
asi : gîr
asil : maqul, torin
asimilasyon : pîşavî
asker : leşker
askeri : leşkerî
askerlik : leşkerî
asla : qet
aslan : şêr
aslî : resen
aslî : resenî
asma : dêlî
asmak 1 : daleqandin
asmak 2 : hilavistin
asmak 3 : berdarkirin, xeniqandin
asri : çerxî
astar : batan
astarlamak : batankirin
astarlı : bibatan
astarsız : bêbatan
astım : bihnefişkî
astırmak : hilavistandin
aş : xwarin
aşağı : jêr
aşama 1 : pêpeluk
aşama 2 : qonax
aşçı : xwarinpêj
aşçılık : xwarinpêjî
aşevi : xwarinxane
aşık : bengîn, evîndar
aşıklık : bengîtî, evîndarî
aşılama : deqandin, tamadin
aşılamak : deqdan, tamandin
aşılı : deqdayî, teimî
aşınmak : mehan
aşındırmak: deqdan, tamandin
aşılı : deqdayî, teimî
aşındırmak 1 : mehandin
aşındırmak 2 : jêxwarin
aşınmak : mehan
aşırmak : qulibandin
aşikar : eşkara, xwîya
aşina : serwext
aşinalık : serwexti
aşiret : êl
aşk : benginî, evîndarî
aşmak : qulibîn, derbasbûn
at : hasp
ata : bav
atasözü : metelok
ateş : agir
ateşçi : agirker
ateşlemek : daran
ateşlenmek : darîn
ateşli : sincirî
ateşlik : agırdang
atılgan : canbaz
atılganlık : canbazî
atılım : hilperînî
atılmak : çengbûn
atışma : tavîtîn
atl : mandî
atiklik : cerbez
atkı : sermil
atlama : qevz
atlatmak : qevizandin
atlı : suwarî
atmak 1 : avêtin
atmak 2 : çengkirin
attırmak : avêtandin
av : nêçîr
avare : beredayî
avcı : nêçîrvan
avcılık : nêçîrvanî

avdet : veger
avlu : hewş
avrat : pîrek, Jin
avuç : kulm, mist
avunç : qînyat
avuntu : xemravîn
avurt : lam, gap
ay 1 : mih
ay 2 : heyv
ayak : ling, pê
ayakkabı : pêlav, şekal
ayakkabıcı : solker
ayar : çerm
ayaz : sayî, seqem
aydın : rewşenbîr
aydınlama : ronîbûn, serwextbûn
aydınlatmak : ronîkirin, serwextkirin
aldınlık : ronayî, rehnik, rohnî
aygır : hêşa
aygıt : alav, amêr
ayı : hirç
ayık : hişyar
ayıklamak : neqandin
ayılmak : hişyarbûn
ayınga : kamaş
ayıp : fihêtayî, kêmayî
ayıplamak : lomekirin
ayıran : navcî
ayırma 1 : navcîkirin
ayırma 2 : veqetandin
ayırma 3 : cihêkirin
ayırma 4 : cidakirin
aylak : tewtewe
aylaklık : tewteweyî
aylık : mehanî
aymak : hişyarbûn
ayna : neynik
aynalı : bineynik
aynı : wekehev, layî, mîna
ayran : dew
ayrı 1 : têvel
ayrı 2 : cihê
ayrı 3 : cida
ayrı 4 : veqetî
ayrıca : derî
ayrıcalık : newekhewî
ayrılmak 1 : jihevbûn
ayrılmak 2 : cihêbûn
ayrılmak 3 : cidabûn
ayrılmak 4 : têvelbûn
ayva : bih
ayvan : lîwan, eywan
az : hindik, kêm
aza : endam
azade : aza
azalmak : kêmbûn
azaltmak : kêmkirin
azamet : mazinayî, berzî
azametli : berz
azamî : bêhtirîn
azap : azar
azar : arzşikênandin
azat : azad
azatlı : rizgar
azdırmak : harkirin
azgın 1 : har
azgın 2 : sergerm
azgın 3 : hêc
azgın 4 : çavsor
azgınlık 1 : harî
azgınlık 2 : sergermî
azgınlık 3 :hêc
azgınlık 4 : çavsorî
azıcık : liçik, piçik

azınlık : kêmayetî
azıtmak : harkirin
azim : pîrşko
aziz : delal, xweşiwîst
azmak : hêcbûn, harbûn
azrail : rihistên

B

baba : bav
babaanne : dapîr, pîrik
babalık : bavîtî
baca : kulek, bixerî
bacak : paq, çaq, pîjaq
bacanak : hevçeng
bacı : xwih, xwişk
baç : bac
badana : sewax
badanacı : sewaxkar
badanalamak : sewaxkirin
badanalanmak : sewaxbûn
badanalı : bisewax
badem : hiloq
bağ 1 : gurz, baq
bağ 2 : raz
bağcı : razvan
bağcılık : razvanî
bağdaş : çarmêrkî
bağımsız : serbixwe, aza
bağımsızlaşmak: serxwebûn
bağımsızlık:serxwebûn, azadî
bağır : sing
bağırmak : qîrîn
bağırsak : rovî
bağırtmak : qîrandin
bağış : bexş
bağışlamak : bexşandin
bağlamak : girêdan
bağlantı : peywendî
bağlı : girêdayî
bağlılık : girêdanî
baha : beha
bahar : behar
bahçe : bexçe
bahçıvan : bexçevan
bahçıvanlık : bexçevanî
bahiş : serzar, lêkolîn
bahşetmek : çêlkirin
bahşiş : bexşîş
baht : gîhev
bahtiyar : kamran, bextîyar
bahtiyarlık : kamranî, bextîyarî
bahtsız : bextreş
bahusus : nemaze
bakacak : zinar
bakakalmak : matbûn
bakan : şalyar
bakanlık : şalyarî
bakım 1 : guhpêdan
bakım 2 : dihindan
bakımlı : xwedhibûyî, dihindayi.
bakır : sıfır
bakırcı : sifirkar
bakırcılık : sifirkarî
bakış 1 : awir
bakış 2 : bergeh
bakire : keçîn
bakla : baqil
baklava : baqlawa
bakmak 1 : meyizîn, niherîn
bakmak 2 : dihindan, xwedî-

kirin
bakraç : sitil
bal : hingiv
baldır : çiq, paq, çaq
baldız : diş
balık : masî
balıkçı : masîvan
balıkçılık : masîvanî
balıkhane : masîxane
balığ : herzekar
balkımak : beriqîn, cirisîn
balkır : çîrisk
balkon : berban, rasîf
ballı : bihingiv, hingivîn
balmumu : şima
balta : bivir
baltalık : hemî
balya : deng
balyoz : kerane
bamya : bamî
bandırma : benî
banmak : çikandin, dakirin
banyo : kanûn, serşo
baraj : pindam, sikir
barbar : hov
barbarlık : hovîtî
bardak : istekan, pîvan, badîn
barhane : giranî
barınak : hewîng
barındırmak : hewandin, hêwirandin
barınmak : hêwirîn, hewîn
barış : aşîtî
barışık : lihevhatî, pevçandî
barışmak : lihevhatin
barıştırmak : lihevanîn
barî : qene, çinebî, qetnebî
barut : barût
basamak : pêlik, pêping
basık : gebsoyî
basılı : çapandî
basım : çapmenî
basımcı : çapdar
basımevi : çapxane
basın : çapmenî
basit 1 : hêsa, sêhil, salthir
basit 2 : xur
baskı 1 : dext
baskı 2: zordestî, pîkolî
baskın : sergirtin, daneser
basma : çît
basmak 1 : çapandin
basmak 2 : pêlêkirin
bastırılmak : dehişîn, dewisîn
bastırmak : dehişandin, dewisandin
baston : kopal
basur : bawesîr
baş : ser, qehf
başabaş : serbiser, sereser
başağrısı :serêş
başak 1 : simbil
başak 2 : liqat
başak 3 : efare
başakçı : aferakar
başarı : serfirazî
başarılı : serfiraz
başarmak 1 : serxistin
başarmak 2 : pêkanîn
başıboş : tewtewe, beredayî
başka 1 : têvel
başka 2 : hin
başka 3 : bil
başka 4 : der
başkaca : derî
başkan : serdar, serok

başkanlık : serokatî, serdarî
başkent : navendî
başlamak : destpêkirin
başlangıç : destpêk
başlatmak : destpêkandin
başlık 1 : serokati
başlık 2 : telik, kum
başlık 3 : next, qelen
başlık 4 : serik
başlıklı : biserik
başlıksız : bêserî
baştanbaşa : seranser
başvuru 1 : serdan
başvuru 2 : qesidîn
batak : teqin
batı : rojava
batık : noqbûyî
batılı : rojavayî
batın : zikmak
batırmak 1 : teqinandin
batırmak 2 : noqandin
batırmak 3 : daçikandin
batma 1 : noqîn
batma 2 : teqinîn
batma 3 : daçikîn
batmak 1 : avabûn
batmak 2 : noqbûn
batmak 3 : teqinîn
batmak 4 : daçikîn
batman : ritil
bavul : bahol
bay : mîrza
bayan : banû, xanim, xatûn
bayat : kitût
bayatlamak : kitûtbûn
bayatlatmak : kitûtkirin
baygın : bêhiş
baygınlık : bêhişî
bayılmak : bêhişketin
bayıltmak : bêhişxistin
bayındır : ava
bayındırlamak : avakirin
bayındırlaşmak : avabûn
bayındırlık : avanî
bayır : quntar, kendal
baykuş : kund
bayrak : al
bayram : cejn
baytar : seytar
bazen : carina, geh, carcar
bazı : hin
bebek : bûk (oyuncak)
beceri : jêhatîtî, bikêrhatîtî,
becerikllik : şehrazayî
beceriksiz : nebikêrhatî
becermek 1 : pêkanîn
becermek 2 : bikêranîn
bedava : mift, belaş
bedbaht : bedbext
bedbahtî : bedbahtî
beddua : nifir
bedel : bedêl
beden : laş
bedesten : bedesten
bedhah : bedxwaz
beğeni : qîm
beğenilmek : ecibîn
beğenmek 1 : qîmkirin
beğenmek 2 : ecibandin
beher : heryek
behre : behr, behir
behresiz : bêbehr, bêbehir
bekar : azibî, bêkarî
bekarlık 1 : azibî, bêkarî
bekarlık 2 : keçînî
bekçi 1 : mifirdî

bekçi 2 : nehtor
bekçilik 1 : nifirdîtî
bekçilik 2 : nehtorî
beklemek 1 : bendman, berbendman
beklemek 2 : hêvîkirin
beklenti : hêvî
bel 1 : pişt
bel 2 : newq, nêvtang
bel 3 : mar
bela : kerasat, qeda, bela
belalı : bibela, biqeda
belde : bajar
belediye : şahravanî
belemek : gemirandin
belenmek : gemirîn
beleş : beleş, mift
belge : perge
belgeli : biperge
belgesiz : bêperge
belgin : dîyar
belgisiz : nebinavkirî "rêz"
beli : belê
belik : kezî
belirgin : wekat, darîçav, dîyar
belirlemek: destnîşankirin, peyitandin
belirmek 1 : belitîn
belirmek 2 : keddan
belirmek 3 : peyitîn
belirmek 4 : nifşbûn
belirsiz : nexwîya, nedîyar
belirsizlik : bêwekatî
belirten : (rêz.) veqetandek
belirti : daxwîyan
belirtili : (rêz.) binavkirî
belirtisiz : (rêz.) nebinavkirî
belirtmek 1 : destnîşankirin
belirtmek 2 : berçavkirin
belki : belki
bellek : hiş, bîr
belleme : cilik
belletmek : fêrbûn, têgihan
belli : xwîya, aywîne, eşkare
bellilik : eşkareyî, xwîyayî
ben 1 : ez
ben 2 : şan
ben 3 : xal, deq, deqdeqonk
benekli 1 : bixal, deqdayî
benekli 2 : şanoyî
benekli 3 : pitpitkî
bengi : nemir
benimsemek 1 : pejirandin
benimsemek 2 : qîmkirin
benli : bixal, deqdayî, şanoyî
beniz : mad, gûn, newr
bent : delav, sikir
benzer 1 : hevrî
benzer 2 : hevnîr
benzeşmek : biserveçûn
benzetmek : biservebirin
benzeyiş : biserveçûn
benzin : benzîn
beraat : bêtewanî
beraber : bihevre
beraberlik : bihevreyî
berbat : erzeng
berber : berber
berberlik : berberî
bere 1 : kum
bere 2 : kul
bereket : adanî, deramet
bereketli : biadan, bideramet
bereketsiz : bêadanî, bêderamet
berelenmek 1 : kulkirin

berelenmek 2 : rizîbîn
berelenmek 3 : qusqusîn
berelenmek 4 : kurkisîn
bereli 1 : bikum
bereli 2 : qusqusî
bereli 3 : kurkisî
beri: pêş
berk : qawîn, tund
berkinmek:qewînbûn,tundbûn
berkitmek : qewînkirin, tundkirin
berklik : qewînî, tundî
berrak : zelal
berraklaşmak : zelalbûn
berzah : avtang
besbedava : miftîbeleş
besbelli : Diyar, eşkare, xwîya
besbeter : xeraptirîn
besi : xwedîkirin
besili : xwedîbûyî
beslenmek : xwedîbûn
besmele : bismila
besmelesiz : bêbismila
beste : beste
besteci : bestekar
bestelemek : bestekirin
bestelî : bestebûyî
beş : pênç
beşer : mirovanî
beşerî : mirovanî
beşgen : pêncçarçik
beşik : dergûş
beşinci : pêncemîn
beşuş : rûliken
bet : gûn
beter : xerabtirîn
betik : pertûk
beton : beton
betonarma : betonarma
bey : beg
beyaban : beyaban, deşt
beyan : ragihan, gotin
beyanat : teliqe
beyaz : sipî
beyazımsı : sipîçole
beyazlanmak : sipîbûn
beyazlatmak : sipîkirin
beyazlık : sipîtî, belekî
beyin : mêjî
beyinsiz : bêzereng, gêj
beylik : mîrî
beynamaz : bêlimêj
beynelminel : navnetewî
beyzi : hêkanî
bez : paç
bezdirmek 1 : bêzarkirin
bezdirmek 2 : qerihandin
bezdirmek 3 : dilsarkirin
beze 1 : gînî, girêk
beze 2 : gulok (hevîr)
beze 3 : xeml
bezek : xeml
bezelye : polke
bezeme : xemilandin, raxistin
bezenmek : xemilîn.
bezgin : bêzar, dilsar, tirxîn
bezginlik : bêzarî, dilsarî
bezirgan : bezirgan
bezirganlık : bezirganî
bezmek 1 : dilsarbûn
bezmek 2 : qerihîn
bezmek 3 : bêzarbûn, tirxîn
bıçak : kêr
bıçkı : mişar
bıkkın : bêzar, tirixî
bıkkınlık : bêzarî, tirxînî

bıkmak : tirxîn
bıktırmak : tirxandin
bıldır : par
bıldırcın : sus
bıngıldak : nermik
bırakmak 1 : berdan
bırakmak 2 : danîn "ji dest"
bırakmak 3 : hiştin
bıraktırmak : berdandin
bıtım : bitim
bıyık : simbêl
bıyıklanmak : bisimbêlbûn
bıyıklı : bisimbêl
bıyıksız : bêsimbêl
biber : îsot
biberlik : îsotdang
biberon : mijik
bibi : metik
biçare : bêçar
biçilmek : fasilîn
biçim 1 : fesal
biçim 2 : lewn, teşe
biçim 3 : awa
biçimlendirmek : fasaldan
biçimli : bifesal
biçimsel : fesalî
biçimsiz : bêfesal
biçmek : fasilandin
bidon : barmil
bigane : bêgane
bigunah : bêtewan
bihaber : bêhay
bikes : bêkes
bikir : keçînî
bildik : nas
bildiri : belavok
bildirmek : ragihandin
bile : jî
bileği : siqa
bilek : befşik, qeft
bilemek : siqakirin, tîjkirin
bilenmek : siqabûn, tîjbûn
bilerek : bizankî
bileşik : yekbûyî
bilet : bilet
bilezik : bazin
bilge : pispor, zanist
bilgelik : pisporî, zanistî
bilgi: zanayî
bilgilenmek : serwextbûn
bilgilendirmek : serwextkirin
bilgili : agah, zane, serwext
bilgin : zanist
bilgisiz : nezan
bilgisizlik : nezanî
bilhassa : nemaza
bilim : zanistî
bilimsel : zanistî
bilinç : birewerî
bilinçli : birewer
bilinçsiz : xeşîm
bilinçsizlik : xeşîmî
bilinmedik : nenas
bilinmek : nasîn
bilinmeyen : nenas
bilirkişi : karzan
bilmece : mamik
bilmek : zanîn
bilmez : nezan
bilmezlik : nezanî
bin : hazar
bina : avayi
bindirmek : suwarkirin
binici : suwar
binicilik : suwarîtî
bininci : hazaremîn

binmek : suwarbûn
bir : yek
bira : bîra
birader : bira
biraz : lîçik, hinik
birçok : gelek
birden : teva
birdenbire : ji nişka ve
birey : kes
biricik : yekta
birikme : civîn
birikmek : civîn
biriktirmek : civandin
birileri : hin
birinci : yekemîn
birkaç : çendik
birleşik : yekbûyî
birleşim : civan
birleşmek : yekbûn
birleştirmek : yekkirin, pevyekirin
birlik : yekîtî
birlikte : bihevre
bisiklet : bisiklet
bit : sipih
bitap : wastiyayî
bitek : adan
biteviye : sereqet
bitim : qedîn, dawî
bitirmek : qedandin, kutakirin, tewakirin, dawiyandin
bitişik : pevve
bitişkin : pevve
bitişmek : pevvebûn
bitiştirmek : pevvekirin
bitki : dirixt
bitkimsi : dirixtî
bitkin : wastîyayî, qediyayî
bitkinlik : wastîn
bitlenmek : bisipihbûn
bitli : bisipih
bitmek 1 : qedan, neman
bitmek 2 : kutabûn, tewebûn
biyografi : kurtejîyan
biz 1 : em
biz 2 : dirêjik
bizar : bêzar
bizatihi : bixwe
bizzat : bixwe
bobin : bobîn
bocalamak : tewşbûn
bodrum : binanî
bodur : kurt, qut
boğa : conega
boğaz 1 : qirik
boğaz 2 : avtang
boğazlamak : xeniqandin, gurandin
boğmak1: Xeniqandin"di avê de"
boğmak 2 : fatisin
boğum : girêk, movik
boğuşmak : geltekirin
bohça : bexçik
bok : gû
boklamak : gûpêkirin
boklaşmak : gûpêbûn
boks : boks
boksör : boksor
bol 1 : xîr
bol 2 : boş
bol 3 : farah
bollanmak 1 : xirbûn
bollanmak 2 : farahbûn
bollatmak 1 : xirkirin
bollatmak 2 : farahkirin

bolluk 1 : farahî
bolluk 2 : boşahî
bomba : bomba
bombalamak : gullebarankirin
bomboş : vikuvala, xirûxalî
boncuk : meherk, morî
bora : bager, bablisok.
borazan : nefir
borç : qerz
borçlanmak : qerzdarbûn
borçlu : qerzdar
borçsuz : bêqerz
borsa : borsa
boru 1 : lûle
boru 2 : nefir
bostan : werz, bîstan
bostancı : cenan
boş 1 : vala
boş 2 : pûç
boş 3 : betal
boşalmak : valabûn
boşaltmak 1 : valakirin
boşaltmak 2 : rukirin
boşaltmak 3 : dakirin
boşamak : berdan
boşatmak : berdandin
boşboğaz : devlok
boşboğazlık : devlokî
boşlamak : derjêqerîn, gistkirin
boşluk : valayî
bot : kelek
botçu : kelekvan
boy 1 : êl
boy 2 : bejin
boya : nîgare, sebax, bayox
boyacı : sebaxkar
boyacılık : sebaxkarî
boyahane : sebaxxane
boyalamak : sebixandin
boyalı : sebixî
boyanmak : sebixîn
boyatmak : sebixandin
boykot : boykot
boylanmak : dirêjbûn, qamavêtin
boylu : bejindirêj
boynuz : sitirih
boynuzlamak : poşdan
boynuzlu : bisitirih
boysuz : qut, kurt
boyun : sitû, situkur
boyuna : hertim
boyunduruk : nîr
boz : gewr, boz
boza : boza
bozacı : bozakar
bozarmak : rengavêtin
bozdurmak : hûrkirin
bozgun : têşikan
bozkır : şafîr
bozmak 1 : pûçkirin
bozmak 2 : têkbirin
bozmak 3 : quraftin
bozmak 4 : hedimandin
bozmak 5 : helisandin
bozuk 1 : pûç
bozuk 2 : hedimî
bozuk 3 : helistî
bozuk 4 : aloz
bozulmak : têkçûn
buhar : bixur
buhurdan : bixurdang
buket : bak
bulama : hevdel
bulamak : gemirandin

bulandırmak : gemirandin
bulanık : hewdilî, girikî, şîlo
bulanmak : hewdilîn, girikîn
bulantı : dilxelîn
bulaşıcı : buwar
bulaşık : latimî
bulaşmak : latimîn
bulaştırmak : latimandin
bulgur : savar
bulmaca : mamik
bulmak : dîtin
bulug : gêranî
bulut : ewr
bulutlanmak : ewrbûn
bulutlu : ewrawî, biewr
bunak : xurifî
bunaklık : xurifîtî
bunalım 1 : fats
bunalım 2 : boran
bunalmak 1 : fatisîn
bunalmak 2 : borîn
bunaltı : fatsî
bunaltmak : borandin
bunama : xurifîn
bunca : evqas
bunlar : evan
bura : ev der
burası : ev der
burç : birc
burçak : kizin
burdurmak 1 : xelandin
burdurmak 2 : xesandin
burgaç : ger
burgu : badek
burkmak : xelandin
burkulmak : xelîn
burkutmak : xelandin
burma : rêsî
burmak 1 : xelandin
burmak 2 : xesandin
burmak 3 : risandin
burmak 4 : badan
burs : burs
buruk 1 : xesiyayî
buruk 2 : tehil
burukluk : tehilayî
burulmak1 : badîn
burulmak 2 : xesîn
burulmak 3 : xelîn
buruşmak 1 : qurmiçî
buruşmak 2 : çilmisîn
buruşmak 3 : avciqîn
buruşturmak 1 : qurmiçandin
buruşturmak 2 : çilmisandin
buruşturmak 3 : avciqandin
buruşuk 1 : qurmiçî
buruşuk 2 : çilmisî
buruşuk 3 : avciqî
buse : ramûsan, maç
but : rahin
buut : dîmen
buyruk : ferman
buyurmak : fermandan
buz : qeşa
buzağı : golik
buzlanmak : qeşagirtin
buzlu : biqeşa
buzluk : qeşadang
bücür : qut
büfe : bufe
büklüm 1 : fetl
büklüm 2 : taw
büklüm 3: gungil "di poran de"
bükmek 1 : tawandin
bükmek 2 : fetilandin
bükük : tawîyayî

bükün : tawang
bükünlü : tawangbar
bülbül : endelî
bülten : weşinek
bünye : girş,qelafet
büro : buro
bürokrasi : buroqrasî
bütün 1 : tev
bütün 2 : sihhê
bütün 3 : yekker
bütünlemek 1 : sihhêkirin
bütünlemek 2 : girkirin
bütünlemek 3 : yekkerkirin
bütünlük 1 : sihhêyî
bütünlük 2 : yekkerî
büyü : sêhir, sêhr
büyücü : sêhirker, sêhrek
büyücülük : sêhrkerî
büyük 1 : mazin
büyük 2 : gir
büyükanne : dapîr
büyükbaba : babpîr
büyükelçi : balyoz
büyükelçilik : balyozxane
büyüklük : mazinayî
büyülemek : sêhrkirin
büyülenmek : sêhirbûn
büyültme : mazinkirin
büyültmek 1 : mazinkirin
büyültmek 2 : berzkirin
büyülü : sêhrbûyî
büyümek : mazinbûn
büyütmek 1 : xwedîkirin
büyütmek 2 : mazinkirin
büzgü : qurmîçonk
büzgülü : biqurmîçonk
büzmek :qurmiçandin
büzük : qurmiçî
büzülmek : qurmiçîn

C

caba : mift
cacık : cacîq
cadde : seqem
cadı : pîrabok
cafcaf : lawlaw
cağ : cax
cahil 1 : nezan
cahil 2 : xeşîm
cahillik 1 : nezanî
cahillik 2 : xeşîmî
cam : cam
cambaz : cambaz
cambazlık : cambazî
camcı : camkar
camcılık : camkarî
camekan : camxane
cami : mizgeft
camlamak : bicamkirin
camlı : bicam
can : giyan, can
canan : evîndar
canavar : cinawir
canavarlık : cinawirî
candarma : cenderme
caneriği : incas
cani: mêrkuj, xwînî
canlandırmak : giyandin
canlanmak : jîndarbûn
canlı : zînde, jîndar
canlılık : zîndeyî, jîndarî
cansız : nezindi, nejînda
carcur : carcur
cari : herkoyî
cariye : qerwaş, bermalî
cart : cart
cascavlak : zallût
casus : sîxur
casusluk : sîxurî
cavlak : zallût
caydırmak : jêgerandin
cayırtı : gîjgîj
caymak : jêgerîn
cebir : zor
cebren : bizor
cabretmek : zordan
cefa : eza
cefakeş : ezakêş
cehalet 1 : nezanî
cehalet 2 : xeşîmî
cehennem : dojeh
cehennemlik : dojehî
ceht : hewl
ceket : saqo
celep : kerî
cellat : cellat
celse : kor
celp : rakêşer
cemaat : hoz, civak
cemiyet : komele
cemre : parang, pişko
cenaze : term
cengaver : şerger
cengaverlik : şergerî
cenk : şer

cenkçi : şervan
cennet : bihuşt
cennetlik : bihuştî
cennetmekan : gorbihuşt
centilmen :cuwamêr, xweşmêr
cenup : başur
cep : berîk, kurik
cephane : cebil
cephanelik : cebilxane
cephe : enî, bere
cepken : şal, xeftan
cerahat : nêm, edap
cerahatlanmak: binêmbûn, biedapbûn
cerahatlı : binêm, biedap
cereme : cirm, tewan
cerrah : neşterger
cerrahi : neştergerî
cesaret : bizav, wêrîn
cesaretli : bizirav, wêrek
cesaretlenmek : biziravbûn
ceset : cendek, term
cesur : dilawer
cesurluk : dilawerî
cet : bavik, kalik
cetvel : cetvel, rastek
cevahir : dir
cevap : bersiv
cevaplandırmak: bersivandin
cevaplı : bibersiv
cevapsız : bêbersiv
cevaz : nasname
cevher : kan
ceviz : guwiz
ceylan : askan
ceza : siza
cezayî : sizayî
cezb : rakêşer
cezve : cezve
cıgara : cigara
cılız : jar, lawaz
cılızlaşmak : jarbûn
cılızlık : jarî, lawazî
cımbız : mûçing
cırcırböceği : sîrsirk
cırnak : naparuşk
cırtlak : belloq
cıvata : civata
cıvık : rihin
cıvıklamak : rihinbûn
cıvındırmak : rihikirin
cız : ciz
cızırtı : qîjên
cızırdamak : qîjîn
cibinlik : cibinlik
cici : cici
cidar : şure
ciddi : tewa
ciddiyet : tewayetî
ciğer : kezep, mêlek
cihan : gerdûn
ciharudu : çarûdu
ciharsê : çarûsê
cihariyek : çarûyek
cihaz : hesincav, alav, amêr
cihet : hindev, layen
cila : sîqal
cilacı : sîqalkar
cilacılık : sîqalkarî
cilalanmak : sîqalkirin
cilalı : bisîqal
cilasız : bêsîqal
cilt 1 : çerm, ten, pest (yê mirova)
cilt 2 : qalik
ciltli : biqalik

ciltsiz : bêqalik
cilve : sêhrek, nazdarî
cimri : qesis
cimrilik : qesisî
cin : cin
cinas : çewlik
cinayet : mêrkujî
cinnet : dînîtî
cins 1 : celeb
cins 2 : layen
cins 3 : tuxum
cip : cip
cirit : cirit
ciro : ciro
civa : civa
civan : tevnal
civanmert : cuwamêr
civanmertlik : cuwamêrî
civar : derdor, dorhêl, hêl
civciv : çîçik
çivelek : sêhrek
coğrafya : erdnîgarî
coğrafyacı : erdnîgarzan
cop : doqik
coşku : dilgeşî, dilxurtî
coşkun : dilgeş, dilxurt
coşkunluk : dilgeşî, dilxurtî
coşmak : geşbûn
cömert : comert
cömertlik : comertî
cuma : în
cumartesi : şemî
cumhur : gel, civak
cumhurbaşkanı : serokkomer
cumhuriyet : komer
cunta : cunta
cücük : box
cümbüş : şahî
cümle : (gr.) hevok
cümleten : teva
cümudiye : sehol
cürüm : tawan
cüse : girş, qelafet
cüsseli : bigirş
cüzzam : kotî
cüzzamlı : kotîyî
cüzdan : xelitk
cüzi: kêmtirîn

Ç

çaba 1 : xebat
çaba 2 : kêferat
çabalamak 1 : xebatkirin
çabalamak 2 : kêferatkirin
çabalamak 3 : liberxwedan
çabalatmak : xebitandin
çabucak 1 : bihawarî
çabucak 2 : zûka, bilez
çabuk : sivik, lez, çist
çabuklaşmak 1 : sivikbûn
çabuklaşmak 2 : lezkirin
çabuklaştırmak 1 : sivikikirin
çabuklaştırmak 2 : lezandin
çadır : kon
çağ 1 : heyam, heyman
çağ 2 : beng
çağdaş : hemdem, hemçerx
çağdaşlaşmak:hemdembûn, hemçerxbûn,pêşveçûn
çağıldamak : xuşîn
çağırmak : bakirin, gazîkirin
çağırtkan : ribat
çağla : behîvtark
çağlayan : şîp
çağnak : avin
çağrı :gazî, bang
çağrılı : vexwendî
çağrılmak : vexwendin, azimîn
çakal : wawîk
çakı : kêrik
çakıl : zixur
çakılmak : rapbûn "kes"
çakır : şînotek
çakmak 1 : jentin "ra"
çakmak 2 : hincinîn "pêt"
çakmak 3 : kutan
çakmak 4 : hasta "kevir"
çalı 1 : pejik, hejik
çalı 2 : devî
çalışkan : zîrek
çalışkanlık : zîrekî
çalışma : xebitîn
çalışmak : karkirin
çalıştırmak : karandin
çalkalanmak: keyîn
çalkalatmak : keyandin
çalkama : keyan
çalkamak 1 : keyandin
çalkamak 2 : têwerdan
çalkanmak 1 : keyîn
çalkanmak 2 : têwerdîn
çalmak 1 : dizîn
çalmak 2 : têdan
çalmak 3 : pêdan
çamaşır : kinc, cil
çamur : harî
çamurlamak : harîpêdan
çamurlanmak : biharîbûn
çamurlatmak : biharîkirin
çamurlu : biharî
çan : naqos
çanak : kodik, pîyan
çanta : xelîtk
çapa 1 : tafşo

çapa 2 : heşaf
çapa 3 : lenger
çapak : kenîşt "yan çav"
çapaklanmak : bikeniştbûn
çapalamak 1 : xepirandin
çapalamak 2 : heşifandin
çapkın : tolaz
çapkınlık : tolazî
çapraşık : herbilî, xerbitî
çarpışıklaşmak : herbilîn,xerbitîn
çapraz : çeperast , xaçkî
çaprazlaşma :çeperastî, xaçkî
çaprazlaşmak :Herbilîn, xerbitîn
çapul : talan
çapulcu : talankar
çapulculuk : talankirî
çaput : kinc, paçik
çarçabuk : bilez, bihawarî
çardak : kolik, holik
çare : ray, havil, çare
çaresiz : neçar, bêhavil
çaresizlik : neçarî
çarık : çarox, kalik
çarketmek : çarixîn
çarmıh : çarmix
çarnaçar : çarneçar
çarpık : tewş
çarpışmak : lihevketin
çarpıştırmak : lihevxistin
çarpıtmak : tawişandin
çarşaf : fotik, belekî
çarşamba : çarşemb
çarşı : sûk
çatal : dugulî
çatallı : bidugulî
çatı : taq
çatırdama : qirçên
çatırtı : qirçên
çatışmak: bihevketin,têkçûyin
çatıştırmak : lihevxistin
çatlak 1 : terk "di çerm de "
çatlak 2 : derz
çatlak 3 : qelş
çatlamak : qusan
çatlamak 1 : derizîn
çatlamak 2 : qusîn
çatlamak 3 : qelişîn
çatlamak 4 : terikîn
çatlatmak 1 : derizandin
çatlatmak 2 : qelişandin
çavdar : baçîk
çay 1 : çay
çay 2 : best
çaydanlık : çaydang
çayhane : çayxane
çayır : mêrg
çayırlı : bimêrg
çehre : rudeyn, mad, suqum
çekal0z : sior
çekememek : çavnebarî
çekememezlik : çavnebarî
çeki : kêş
çekiç : çakuç
çekidüzen : rêkûpêk
çekilmek : kişîn
çekim 1 : çivan "rêzimanî"
çekim 2 : rakişan
çekingen : fihêtoyî
çekingenlik : fihêtêyotî
çekinmek : xwevedan
çekirdek : dendik, sîsik
çekirdekli : bisîsik
çekirge : kulleh
çekişme 1 : heng

çekişme 2 : xirûcir
çekişmek: pevketin
çekiştirmek 1 : kişişandin
çekiştirmek 2 : sebkirin
çekme 1 : çivandin
çekme 2 : kişandin
çekül : şaqul
çelebi : çelebi
çelebilik : çelebîtî
çelenk : zerzeng
çelik 1 : pola
çelik 2 : zîçik
çelim : bejnûbal
çelimli : bibejnûbal
çelişik : tewş
çelişiklik : tewşî
çelişken : berçewt
çelişki : tawşî
çelişmek : tewişîn
çelmek : şekandin
çelmelemek : werqilandin
çelmelenmek : werqilîn
çeltik : çeltûk
çember 1 : hawêr
çember 2 : toq
çemberlemek: hawêrkirin, toqdan
çeberlenmek : hawêrbûn, bitoqbûn
çemrenmek : çemîn, çikîn
çene 1 : zenî
çene 2 : arguşk
çengel : çinqal
çengellenmek : çinqalkirin
çengelli : çinqalkirî
çentik : niqrik
çentiklemek : niqrikdan
çentilmek: niqrikbûn
çepçevre : hawîrdor, doraleyn
çepel : çapal
çepellenmek : çapalbûn
çeper : hawîr, sênc
çepiç : heworî, gîsk
çerçeve : çarçîve
çerçevelemek : çarçîvekirin
çerçî : attar
çerçilik : attarî
çerçöp : qirş
çermik : germav
çeşit 1 : cor, cûr, texlît
çeşit 2 : celeb, şêwe, nifş
çeşitlemek : corkirin, cûrkirin
çeşitlenmek : cûrbûn
çeşitli : cûrbecûr
çeşitlilik : cûrbecûrî
çeşme : kehnî
çeşnî : tam
çetin 1 : sext
çetin 2 : xedar
çetin 3 : dijwar
çetinleşmek : sextbûn, xedarbûn, dijwarbûn
çetinleştirmek:sextkirin, xidarkirin, dijwarkirin
çetinlik : dijwarî, sextî, xedarî
çetrefil : harbilî
çetrefilleşmek: çiştbûn
çeviri : vergerî
çevirici : verger
çevirme : vergerandin
çevirmek 1 : vergerandin
çevirmek 2 : zîvirandin
çevre : dorhol, çarmedor,hêl
çevrelemek 1 : kevîrkirin
çevrelemek 2 : hawîrkirin
çevrelemek 3 : dorandin

çevrilmek 1: zîvirin
çevrilmek 2 : vergerîn
çevrilmek 3 : vergerîn
çeyiz : rehêl
çeyizli : birehêl
çeyrek : çaryek
çıban : pizik, kunêr
çığ : şap, berfende
çığıltı : barên, qîjên
çığır : şîverê
çığlık : qîrên, barên
çıkagelmek : derdan, keddan
çıkar : berjewendî, nihf, kelk
çıkarcı : tama
çıkarcılık : tamayîtî
çıkarmak 1 : darxistin, deranîn
çıkarmak 2 : têgihan, têderxistin
çıkık : xeliyayî
çıkıkçı : cebar
çıkıntı : pesar
çıkmak 1 : derketin
çıkmak 2 : hilkişîn
çılbır : hêkerûn
çıldırmak : harbûn
çıldırtmak : harkirin
çılgın : har
çılgınlaşmak : harbûn
çılgınlık : harî
çımkırmak : zalqkirin
çınar : çenar
çınçın : çingên
çıngar : teşqele
çıngırak : zengil
çınlamak : çingen, çingîn
çınlatmak : çingandin
çıplak : tazî, rût
çıplaşmak : tazîbûn, rûtbûn
çıplaştırmak : tazîkirin, rûtkirin
çıplaklık : rûtî, tazîtî
çıra : çıra
çırağ : find
çırak : şagirtî, suxte
çıraklık : şagirtîtî, suxteyî
çıralı : biçira
çırçıplak : çilptazî
çırçır : çirik
çırılçıplak : çilptazî
çırmık : naparuşk
çırmıklamak : veçirandin
çırpı : pejik, hejik
çırpılmak : hilweşîn
çırpındırmak 1 : parpitandin
çırpındırmak 2 : farfitandin
çırpınma : kêferat
çırpınmak 1 : parpitîn
çırpınmak 2 : farfitîn
çırpınmak 3 : kêferatkirin
çırpma : hilweşan
çırpmak : hilweşandin
çıt : qirçên
çıtçıt : çitpit
çıtlama : çirkên
çıtlamak : çirkîn
çıyan : maşot
çiçek 1 : kulîk
çiçek 2 : xurî "nexweşî"
çift 1 : coht
çift 2 : cot, zo " ne kit "
çiftçi : cohtkar
çiftçilik : cohtkarî
çifte 1 : çifte
çifte 2 : pihîn, zîtik
çiftlemek : pihîndan, zîtikdan

çiftleşmek : cotbûn
çiftleştirmek : cotkirin
çiftlik : cobar
çiğ : xav, xam
çiğdem : sosin, pîvok, gunguluk
çiğit : sîsik
çiğlik : xavî
çiğnem : cum
çiğnemek 1 : cutin
çiğnemek 2 : pêlêkirin
çil 1 : bihok
çil 2 : zil
çile 1 : peng, kelef
çile 2 : zahmet
çilekeş : zehmetkêş
çilenti : xunaf
çillenmek : zildan
çilli : bibihok
çim : zurçik
çimdik : nequçk
çimdiklemek : nequçkdan
çimen : geya
çimenlemek : zildan
çimenlik : zûrçik
çingene : qereçî
çingenelik : qereçîtî
çinko : tutye
çiriş : şîrêz
çirişlemek : şîrêzkirin
çirişli : bişîrêz
çirkef : arav
çirkin : kîret
çirkinlemek : kîretdîtin
çirkinleşmek: kîretbûn
çirkinleştirmek : kîretkirin
çirkinlik : kîretî
çiselemek : xunifîn
çisenti : xunaf
çiş : mîz
çişik : xirnaq
çit 1 : sênc
çit 2 : çît
çitemek : çinîn
çitişmek : xerbilîn, herbilîn
çitlenbik : benav
çitmik : gurpik
çivdirmek : çerixandin
çivi : bizmar, mix
çividi : çivîdî
çivilemek : bizmarkirin
çivilenmek : bizmarbûn
çivit : çivît
çivîtlemek : çivîtkirin
çivitli : biçivît
çivitsiz : bêçivît
çivme : çerixîn
çiy : xwisî
çizdirmek : xêzandin
çizgi : xêz, şaft, xet
çizgili 1 : bixêz
çizgili 2 : bişaft
çizgisiz : bêşaft
çizilmek : xêzbûn
çizme : cezme
çizmek : xêzdan
çoban : şivan
çobanlık : şivantî
çocuk : zarok
çocukluk : zaroktî
çoğalmak : boşbûn, zehfbûn
çoğaltmak : zehfkirin
çoğu : bipiranî
çoğul : pirhejmar
çoğullaştırmak: pirhejmarkirin

çoğumsamak : zehfdîtin
çoğunca : bipiranî
çok : zehf, gelek
çokluk : boşî, zehfî, piranî
çoksamak : zehfdîtin
çolak : kop
çolaklık : kopî
çomak : darik
çopur : xwirîyî
çorak : bêwêç
çoraklık : bêwêçî
çorap : gore
çorba : şorbe
çöğmek : zikzikîn, zeriqîn
çöğdürmek : zikzikandin
çökek : teqin
çökel : talpik
çökelek : jajî, toraq, şortan
çökmek : hêrivîn
çöktürmek 1 : çokandin
çöktürmek 2 : hêrivandin
çöküntü : kortal
çöküş 1 : hêrivtin
çöküş 2 : nîxbûn
çöl : berî, beyaban, çol
çömelme : tot
çömelmek : totbûn
çömeltmek : totkirin
çömlek : kuzik, kadûn
çömlekçi : kûzeker, qewaq
çömlekçilik: kûzekerî, qewaqî
çöp : qirş
çöplük : ting, sergo
çöpsüz : bêqirş
çözmek : vekirin
çözük : vekirî
çukur : koncal, kort, kortik
çukurlu : bikoncal, bikortal
çul : cilik
çulha : cumker
çulhalık : cumkerî
çuval : tûr, kîs, telîs
çuvaldız : sujîn
çükündür : silk
çünkü : seba
çürük 1 : aloz
çürük 2 : helistî
çürük 3 : pûç
çürük 4 : rizî
çürüklük 1 : alozî
çürüklük 2 : rizîtî
çürümek 1 : helistin
çürümek 2 : pûçbûn
çürümek 3 : rizîbûn
çürütmek 1 : rizîkirin
çürütmek 2 : pûçkirin
çüş : şoş

D

da : jî
dadandırmak : lêsalitandin
dadanmak : lêsalitîn
dadı : dayîn
dadılık : dayînî
dağ : çîya, dîyar
dağarcık : kîsik, tûrik
dağdağan : taaw. " ta aw"
dağılım : belayi
dağılma : firikîn
dağılmak : belabûn
dağınık 1 : feşkilî
dağınık 2 : belawela
dağınık 3 : gij
dağınıklık 1 : belawelayî
dağınıklık 2 : gijî
dağıtılmak 1 : belabûn
dağıtılmak 2 : feşkilîn
dağıtmak 1 : felişandin
dağıtmak 2 : feşkilandin
dağıtmak 3 : belakirin
dağlamak 1 : daxdan
dağlamak 2 : kewandin
dağlatmak : daxandin
dağlı 1 : çîyayî
dağlı 2 : daxdayî
daha : hêj
dahî 1 : jî
dahî 2 : zanist
daima : hertim, sereqet, tim
dair : derbare, deheq
daire : bazne
dakika : daqîqe
dal 1 : çiqul
dal 2 : tan
dalak : fişik, tihêl
dalamak : dirrîn
dalaş 1 : kefteleft
dalaş 2 : gelte
dalaşmak 1 : kefketeleftkirin
dalaşmak 2 : geltekirin
dalatmak : dirrandin
dalavere : teşqele, şêl
dalaverecilik : fêlbazî
dalcık : kat
daldırmak 1 : çikandin
daldırmak 2 : noqandin
dalga : pêl
dalgalı : bipêl
dalgıç : noqar
dalgıçlık : noqarî
dalkavuk : seypesan
dalkavukluk : seypesanî
dallı : biçiqul
dalmak 1 : noqbûn
dalmak 2 : hînijîn
dam : ban
dama : çeqûberk
damacana : sindan
damar : ra
damarlı : bira
damarsız : bêra
damat : zava
damdazlak : serzallût

damga : dexim
damgalamak : deximandin
damgalı : deximî, bidax
damgasız : bêdax
damıtmak : niqutandin
damızlık : fehil
damla 1 : dilop
damla 2 : peşk, niqut
damlalık : niqutdang
damlamak 1 : dilopkirin
damlamak 2 : niqutîn
damlasakızı : mistek
damlatmak : niqutandin
dana : nehgon
danışma : şêwir
danışmak : şêwirîn
danışmanlık : şêwirdarî
dans : reqs
dantel : tentene
dar : tang
dara : kêş
darağacı : sêpê
daralmak : tangbûn
daraltmak 1 : tangkirin
daraltmak 2 : tangizîn
darbe : sîxurme
darbuka : derbik
dardağan : taaw
dargın : xeyidî, enirî
darı : garis
darılgan : xeydok
darılganlık : xeydokî
darılmak : enirîn, xeyidîn
darıltmak : enirandin, xeyidandin
darlaşmak : tangbûn
darlaştırmak : tangkirin
darlatmak : tangkirin
darlık 1 : tangayî
darlık 2 : desttangî
darmadağın : belawela
darp : lêdan
dava : doz
davet : paz, sewal
davrandırmak : tevgirandin
davranış : tevger
davul : dahol
dayak : lêdan, kotek
dayalı : sipartî
dayamak : sipartin
dayanak 1 : siparî
dayanak 2 : binyad, bingeh
dayanaksız 1 : bêbinyad
dayanaksız 2 : patotî
dayanıklı : qewîn, berhelistî
dayanışma : piştdayin
dayanmak 1 : ragirtin
dayanmak 2 : berxwedan
dayı : xal
dayılık : xalîtî
dayızade : mixaletî
daz : serqot
dazlak : serqot
dazlaklık : serqotî
dede : bapîr, kalik
dedikodu : kurtepist
defa : car
defetmek : qeşitandin
defnetmek : hedimandin
defolmak : qeşitîn
defter : defter
değdirmek : hingavtin
değer 1 : beha
değer 2 : nirx
değerbilir : qedirzan
değerbilmez : qedimezan

değerlendirmek 1 : hêjakirin
değerlendirmek 2 : behakirin
değerli : hêja, giranbiha
değersiz : kêmbiha, nehêja
değgin : derheq, derbare
değil : na
değin : ta
değirmen : aş
değirmenci : qeraş
değirmencilik : qeraşî
değirmi : gurover
değişik 1 : têvel, guhertî
değişik 2 : cihêreng
değişiklik : guhertini
değişmek : guherîn
değiştirici : guherber
değiştirilmiş : guherandî
değiştirmek : guherandin
değme : hingavtin
değmek : hingavtin, lêketin
değnek : şiv
delege : nûner
delegelik : nûnerî
deli : dîn
delice : tewrdîn
delik : qul, kun
delikanlı : xort, lawik
delikanlılık : xortanî
delikli : qulêr
deliksiz : bêqul
delilik : dînîtî
delinmek : qulbûn
delirtmek : dînkirin
delişmen : dînemêr
delişmenlik : dînemêrî
delik : delik, firkên
delme : qulkirin
dem : dem, heyan
demeç : gotar
demek : gotin
demet : baq, gurz, taxe
demetlemek : baqkirin, taxekirin
demetli : baqkirî, gurzkirî
demir : hesin
demirbaş : mîrî
demirci : hesinker
demircilik : hesinkerî
demirhane : hesinxane
demlemek : demkirin
demlenmek : demgirtin
demli : demgîrtî, bidem
demlik : çaydang
deneme : hêçan
denemek : hêçandin
denenmek : hêçîn
denetçî : dager
denetim : dagerî
denetlemek: dagerandin
deniz : derya
denizci : deryavan
denizcilik : deryavanî
denk : hember
denklemek : hemerkirin, wekhevkirin, berhevxistin
denkleşmek: berhevbûn,wekhevbûn
denklik : wekhevî
deprem : lerz
deprenmek : lerizîn
depreşmek: derdan
derbeder : pergende
derbederlik : pergendeyî
derbent : derbend
derdest : derdest
dere : newal, seqlan

derece : pile, pêlik
dereke : kêmtirîn
dergah : dergah
dergi : kovar
dergin : berhevbûyî
derhal : hema
deri : çerm
derilmek : berhevbûn
derin : kûr
derinleşmek : kûrbûn
derinleştirmek : kûrkirin
derinletmek : kûrkirin
derlemek : berhevkirin
derinlik : kûrayî
derleme : berhevok
derlenmek : berhevbûn
derman : derman
dermansız : bêderman
dermansızlık : bêdermanî
dermek : quraftin
dernek : komel
ders : wane
dershane : fêrgeh
dert : qeda, derd
dertlenmek : xemgînbûn
dertli : xemgîn
dertsiz : bêxem
derviş : avdal, derwêş
dervişlik : avdalî, derwêşî
derya : derya
derz : derz
desise : fêl
despot : zordest
despotluk : zordestî
destan : dastan
deste : baq, gurz, taxe
destek : hewl, hemet
desteklemek : hewldan
destur : destûr
destursuz : bêdestûr
deşifre : azlû
deşik : derbûyî
deşmek : derkirin
dev : dêw, hefrit
deva : derman
devam : dom
devamlı : sereqet
deve : devih
deveci : devihvan
deveran : ger
devim : lîv
devindirmek : lîvandin
devingen : lîvbaz
devinim : lîvbazî
devinme 1 : bizavtin
devinme 2 : qeliqîn, livîn
devran : gihev
devre : mawe
devrik : quliptî
devrilmek : quliptin
devrim : şoreş
devrimci : şoreşger
devrimcilik : şoreşgerî
devrisi : dêhtir
devşirmek : berhevkirin
deyim : biwêj
dımdızlak : çılptazî
dırdır : mortemort
dış : der
dışarı : derve
dışkı : gû
diba : dîba
dibek : cim
didinmek : xebitîn
didişmek : pevketin
diğer : adin

dik : rap
dikdörtgen : lakeşe, sitol
dikelmek : gijbûn, liberrabûn
diken : sitirî, dirih
dikenli : bisitirih
dikensiz : bêsitirih
dikili 1 : dirutî
dikili 2 : çikandî
dikim : dirutin
dikiş : dirutin
dikişçi : dirunker
dikişli : dirutî
dikiz : dîq
dikizlemek : dîqkirin
dikkat 1 : miqateyî
dikkat 2 : dihin
dikkat 3 : hiş
dikkat 4 : bal
dikkat 5 : serinc
dikkatli 1 : miqate
dikkatli 2 : baldar
dikkatsiz : bêhiş, bêbal
dikkatsizlik : bêhişî, bêbalî
dikmek 1 : dirutin
dikmek 2 : çikandin
diktatör : zordarî
dil : ziman
dilber : zerî, dilber
dilbilgisi : rêziman
dilek : hêvî
dilekçe : daxwazînarne
dilemek 1 : xwestin, dilxwestin
dilemek 2 : hêvîkirin
dilenci : parsek, gerok
dilencilik : parsêkî, gerokî
dilenme : pars
dilenmek : parskirin
dl'li geçmiş : dema bihurî nêzik
dilim 1 : qetit
dilim 2 : felq
dilim 3 : kerî
dilimlemek 1 : qetitkirin
dilimlemek 2 : feliqandin
dillenmek : bizimanbûn
dilli : biziman
dilsiz : lal, bêziman
dimdik : rap
din : ol, ayin
dinamik : labat
dinamit : dinamit
dinç : zindî
dinçleşmek : zindebûn
dinçlik : zindîtî
dindar : olperest
dindarlık : olperestî
dindirmek : hedinandin
dingil : mijane
dingin : hedinî
dinginlik : dibarî, hedarî
dini : olû, ayini
dinlemek : guhdan, hesandin
dinlenmek : bihinberdan
dinleyici : guhdar
dinme : debar, hedar
dinmek : hedîn, debirîn
dinsel : olî, ayinî
dip 1 : bin
dip 2 : qunik, qorat
dipçik : qundaq
dipli : biqorat, biqunik
diploma : dîploma
diplomat : dîplomat
dipnot : têbinî
dipsiz : bêbinî
dirayet : jîrî
dirayetli : jîr

direk : merdiyaq, başt
direktif : ferman
direktör : rêber
direktörlük : rêberî
diremek : sipartin
diren : melhêb
direngeç : nebezî
direngen : nebez
direngenlik : nebezî
direniş : berxwedan
direnmek : liberxwedan
dirgen : melhêb
diri : zînde
dirilik : zîndîtî
dirilmek : zîndebûn
diriltmek : zîndikirin
dirlik : hemênî
dirsek : anîşk
disiplin : çiştî
diş : diran
dişbudak : benav
dişçi : diranker
dişçilik : dirankerî
dişemek : neqirandin
dişi 1 : mê
dişi 2 : dêl
dişil : mê
dişilik : mêyîtî
dişlek : dirankevot
dişlemek : gezkirin
dişli : bidiran
ditmek : jenandin, hincinandin
divane : dîn
divanelik : dînîtî
divit : hibir
divlet : tehlik
diyalekt : devok
diyar : welat
diyecek : gotin
diz : çok, qerem, kabok
dizdar : dizdar
dizdirmek : ristandin
dize : riste
dizelemek : ristandin, rêzkirin
dizgi : rêzkirin, tîperêzî
dizgici : tîperêz
dizgin : legap
dizginlenmek : legapkirin
dizi : rist, rêz
dizili : ristbûyî, rêzbûyî
dizilmek : ristbûn
dizmek : ristkirin, rêzkirin, ristin
dobra : deqerû
doğa : suruşt
doğal : suruştî
doğan : baz
doğmak 1 : hilîn
doğmak 2 : bûyin
doğramak : çandin, hûrkirin
doğru 1 : rast
doğru 2 : rastek
doğruca : rasterast
doğrulamak : rastkirin
doğrultmak : rastkirin
doğruluk : rastî
doğu : rojhilat
doğulu : rojhilatî
doğum : zayin
doğurgan : adan
doğurganlık : adanî
doğurmak : zayîn
doksan : not
doksanıncı : notemîn
doktor : bijîşk
doktora : dozîne
doktorluk : bijîşkî

doktrin : durîşm
dokuma : çit
dokumacı : cumker
dokumacılık : cumkerî
dokumak : raçandin
dokundurmak : hingavtîn
dokunmak : hingivîn
dokunulmak : hingivîn
dokutmak : raçandin
dokuz : neh
dokuzuncu : nehemîn
dolam : fetil
dolama 1 : fetilandin
dolama 2 : marok
dolambaç : fetlonek
dolambaç : bifetlonek
dolanmak 1 : fetilîn
dolanmak 2 : lêgeran
dolap : kevane
dolaşık 1 : herbilî
dolaşık 2 : gerandî
dolaşma : ger
dolaşmak 1 : herbilîn
dolaşmak 2 : gerîn, geran
dolaşmak 3 : dagerîn
dolaşmak 4 : fetilîn
dolaştırmak 1 : herbilandin
dolaştırmak 2 : gerandin
dolaştırmak 3 : fetilandin
dolaştırmak 4 : dagerandin
dolay : dor, hawîr
dolayı : lewma
dolayısıyla : pêwanê
dolaylı : awakî
dolaysız 1 : yekser
dolaysız 2 : bêfetlonek
doldurma : hişan
doldurmak 1 : hîşandin
doldurmak 2 : tijîbûn
dolu 1 : hişiyayî
dolu 2 : tijî
dolu 3 : dagirtî
dolu 4 : tayrok
domalış : ballot
domalmak : ballotbûn
domaltmak : ballotkirin
domates : bacan, firengî
dombay : gamêş
domuz : baraz
domuzluk : barazî
don 1 : derpê
don 2 : bez
don 3 : seqem
donanma : sîtol
donanmak : xemilîn
donatılmak : xemilîn
donatmak : xemilandin
dondurmak : qutifîn, qufilandin
donmak : qutifîn, qufilîn
donsuz : pêrût
donuk : bêmad, rengqulipti
donuklanmak : rengqulibîn
donukluk : bêmadî
donyağı : bez
doruk : kop
dost : mirhov, hogir
doygun : têr
doygunluk : têrayî
doymak : têrbûn
doymaz : çavbirçî
doymazlık : çavbirçîtî
doymuş : têr
doyulmak : têrbûn
doyurmak : têrkirin
dozer : şefel

dökmek 1 : rijandin
dökmek 2 : lêkirin
dökük : rijiyayî
dökülmek 1 : rijîn
dökülmek 2 : weşîn
döl 1 : tuxum
döl 2 : sixil
döl 3 : dundan
döl 4 : ber
döllemek : berlêgirtin
döllenmek : bergirtin
dönek : dirû, çarpîne
döneklik : dirûtî, çarpînetî
dönem : bedil, beng, heyam,
dönemeç : fetlonek
dönmek 1 : zîvirîn
dönmek 2 : vegerîn
dönmek 3 : dagerîn
dönmek 4 : quliptin
dönmek 5 : çerixîn
dönük 1 : vegerîyayî,
dönük 2 : quliptî
dönük 3 : zîvirî
dönüm : coht
dönüş : veger
dönüşlü : (rêz.) lixweveger
dönüşmek : vegerîn
dönüştürmek : vegerandin
dördül : çarîn
dördüncü : çaremîn
dört : çar
dörtayak : çarpê
dörtgen : çarçik
dörtlük : çarîn
dörtnal : talap
dörtnala : bitalap
dörtyol : xaçerê
döş : tihêl, parsû
döşek : livîn
döşeli : raxistî
döşeme : raxer
döşemek : raxistin
döve : nehgon
döven : cercere, muşen
dövme : deq
dövmek 1 : lêxistin
dövmek 2 : kutandin
dövünmek : lixwedan
dövüş : pevçûn
dövüşken : şerker
dövüşkenlik : şerkerî
dövüşmek : pevçûn
dövüştürmek : pevxistin
dudak : lêv
dudu : tutî
dul : bî
duluk : biyîtî
duman : dû
dumanlamak : dûkirin
dumanlı : bidû
dumansız : bêdû
durağan : qerimî
durak : rawest
duraklamak : rawestîn
durdurmak : rawestandin
durgun : qerimî
durmak : dawestin
duru : zelal
durulamak : zelilandin
durulmak : zelilîn
durultmak : zelilandin
duruluk : zelalî
durum 1 : derawa
durum 2 : derqel
durum 3 : rawş
durum 4 : kewn

dut : tû
duvar : hêt, dîwar
duygu : hest, dilîn
duygulu : diltanik
duygusal : dilînî
duygusuz : bêrih, bêxwîn
duymak 1 : bihîstin
duymak 2 : hiskirin
duymak 3 : sehkirin
duyurmak : sehandin
düdük : pîpik
düğme : pişkok
düğüm 1 : girêk
düğüm 2 : îşk
düğümlemek : girêkdan
düğümlenmek : girêkbûn
düğün : dawet
dükkan : dikan
dükkancı : dikandar
dülger : xerat
dülgerlik : xeratî
dümbelek : taplik
dümdar : dimdar, paşmêr
dün : doh
dünürcü : xwazgînî
dünya : gerdûn
dürbün : dûrebîn
dürmek : pêçandin
dürtme : ingişk
dürtmek : zextandin
dürüst : durist, rast
düş : xewn
düşkün : ketî, şikestî
düşman : dijmin
düşmanlık : dijiminî
düşmek : ketin
düşük : ketî
düşünce : hızır, ramîyar
düşüncel : ramîyarî
düşünmek : hizirîn, ponijîn
düşünüş : hizir
düşürmek : ketandin
düşüş : ketin
düve : nehgon
düven : cercere
düz : rast
düzelmek 1 : edilîn
düzelmek 2 : rastbûn
düzeltilmek : edilîn
düzeltmek 1 : edilandin
düzeltmek 2 : rastkirin
düzen 1 : xap, şek
düzen 2 : delk
düzen 3 : pergal
düzen 4 : sazî
düzenlemek: sazkirin, diristkirin
düzenleşmek : sazbûn, diristbûn
düzenli : saz
düzensiz : hereg, neserûber
düzensizlik : herzegî
düzey : hember, rûkar, darax
düzgün 1 : rast
düzgün 2 : tekûz
düzlem : rastnavî
düzlemek : rastkirin, edilandin
düzleşmek : rastbûn, edilîn
düzlük : rastî
düzmek 1 : lihevanîn
düzmek 2 : ristkirin
düzülmek : kodîn

E

ebe : pîrik
ebedi : bêna
ebelik : pîrikî
ebelemek : tapdan
ebegûmeci : tolik
ecnebi : biyanî
ecza : derman
eczacı : dermankar
eczacılık : dermankarî
eczahane : dermanxane
edat : bernav (rêz.)
edebi : wêjeyî
edebiyat : wêje
edep : rawişt
eder : bena
edilgen : bizav
edilgenlik : bizavî
efendi : mirza
efendim : ezbenî, libê
efkar : xem
efkarlanmak : xemgînbûn
efkarlı : xemgîn
eflatûn : xemrî
efsane : efsane
efsanevi : efsanewi
egemen : serwer, daraz
egemenlik : serwerî, darazî
egoist : hêmin
egoistlik : hêminî
egzama 1 : bîrov
egzama 2 : bayesîr
eğe : mevret
eğelenmek : mevretkirin
eğer : meger, hege
eğik 1 : xwehr
eğik 2 : çemendî
eğik 3 : şefil
eğiklik 1 : xwehrî
eğiklik 2 : çemendî
eğilim : wilf
eğilme : tawîn
eğilmek : tawîn
eğimli : şefil
eğirmek : ristin
eğirmen : teşî, dolab
eğirtmek : ristandin
eğitim : perwerî, fêrdarî, şerde,hevotin
eğitimci : şerde, hevotin
eğitimli : perwerde
eğitmek : perwerdekirin
eğlek : cîwar
eğlemek 1 : rawestandin
eğlemek 2 : wexirandin
eğlence : şahî
eğlencelik : buwarî
eğlentî : şahî
eğleşmek : cîwarbûn
eğmek 1 : tawandin
eğmek 2 : çemendin.
eğmek 3 : xwehrkirin
eğri : xwehr
eğrilik : xwehrî
eğrilmek : xwehrbûn

eğriltmek : xwehrkirin
eğritmek : ristandin
eh : eh
ehemmiyet : giringî
ehil : pispor, karzane
ehliyet : pisporî, karzaneyî
ehven : erzan
ek : lêk
ekabir : girgirek
ekalliyet : kêmayetî
ekfiil : tewrlêker
ekili : çandî
ekim : gelerêzan
ekin 1 : çandinî
ekin 2 : dexil, zad
eklem : hebûk, movik, livok
eklemek : lêkdan
eklenmek : lêkbûn
ekmek 1 : çandin
ekmek 2 : nan
ekmekçi : nanpêj
ekmekçilik : nanpêjî
ekmeklik : ervan
ekonomi : aborî
eksen : mijane
ekseri : piranî
eksik : kêm
eksiklik : kêmayetî
eksilmek : kêmbûn
eksiltmek : kêmkirin, daxistin
ekşi : tirş
ekşilik : tirşbûn
ekşimik : şortan
ekşimsi : tirşkole
ekşitmek : tirşkirin
el : dest
ela : belek
elastiki : vamtoyî
elbet : helbet
elbirliği : palute
elbise : cil, kinc
elçi 1 : qasid
elçi 2 : balyoz
elçilik 1 : qasidî
elçilik 2 : balyozxane
eldiven : lapik
elebaşı : sergerde
elek : moxil, serad,
elem : keser
eleman : hêman
elemek : bêjingkirin, moxilbûn
elenti : binbêjing
eleştiri : rexne
eleştirici : rexnekar
eleştirimcilik : rexnekarî
eleştirmeci : rexnekar
eleştirmek : rexnekirin
elips : hêkanî
ellemek : destdan
elli : pêncih
ellinci : pêncihemîn
elma : sêv
elmacık : hinarik
elmas : gewher
elti : diş
elverişli : bikêr
elverişsiz : nebikêr
elvermek : hiştin
elyaf : lûf
elzem : pêwist
emanet : siparî
emdirmek : mêhtandin, mijandin
emek : ked
emekçi : kedkar
emeklemek : çalapk

emeksiz : bêked
emel : daxwaz
emin : xwedîbext, ewle
emir 1 : ferman
emir 2 : mîr
emmek : mehtin, mijîn
emniyet : ewleyî
emniyetli : ewle
emretmek : fermankirin
emzik : mijok
emzikli : biderguş
emzirmek : mehtandin, mijandin
en : ber
encem : encam
encik : cevrik
endam : bejnûbal
endaze : pîvan
ender : firk, nayebe
endişe : hêsîbes, mitala
endişelenmek : mitalkirin
enek : xesandî
enemek : xesandin
enenmek : xesîn
engebe : rûnîgar
engel : asteng, feşk, şek
engellemek: feşikandin, şekdan
engin : bêbin
enik : cevrik
eniklemek : zayin
enkaz : kelawe
enli : bêber
ense : qamçik, qamçir, patik
ensiz : bêber
enstitü : amojgeh
entari : fistan, kiras
er 1 : zilam
er 2 : zû
erdirmek : gihandin
erek : armanc, gehinek
ergen : gihayî
ergimek : helîn
ergin : gihayî
erginlemek : gihîn
ergitmek : helandin
erik : hilû, incas
eril : nêr (rêz.)
erimek : helîn
erişte : rişte
eriştirmek : gihandin, ragihandin
eritmek : helandin
erkeç : nêrî
erkek : mêr, zilam
erkeklik : mêranî
erken : zû
erkin : aza, serbixwe
ermek : gihîn
ersiz : bêmêr
ersizlik : bêmêrî
erte : dêhtir
ertelemek : ewiqandin, paşxistin
ertelenmek : ewiqîn
ertesi : dêhtir
erzak : qût
esaret : dîlî
esas : resan, hîm, hilik, binaxe
esasi : resanî
esaslandırmak : anîncih
esef : heyf, mixabin
eseflenmek : heyifîn
esen : tendurist
esenlik 1 : tenduristî
esenlik 2 : malavayî, nosican

eser : berhem
esinti : sir
esir : dîl
esirci : koledar
esircilik : koledarî
esirgemek 1 : parastin, sitirandin
esirgemek 2 : texsîrkirin
esirgenmek : texsîrbûn
esirgeyici : mihrîvan
esirlik : dîlî
eski : kevin
eskiden : berê
eskileşmek : kevinbûn
eskilik : kevinayî
eskimek : kevinbûn
eskitmek : kevinkirin
esmer : esmer
esmerleşmek : esmerbûn
esmerlik : esmerî
esnek : vamtoyî
esneklik : vamtoyîtî
esnemek 1 : baweşkîn
esnemek 2 : vamitîn
esnetmek : vamitandin
estetik : gewzîn
esvap : cil, kinc
eş : heval
eşanlamlı : hemraman
eşarp : şarpa
eşbiçimli : hevawa
eşdeğerli : hevbeha, hember
eşek : ker
eşekdikeni : kerbeş
eşeklik : keritî
eşelemek : xepirandin
eşelenmek : xepirîn
eşhas : kes
eşik : şîpane, sêlûn, derizgeh
eşilmek : xeperîn, vedîn
eşinmek : gevizîn
eşit : wekhev, hember
eşitlemek : wekhevkirin, hemberkirin
eşitlenmek: wekhevbûn, hemberbûn
eşitlik : wekhevî
eşitsiz : newekhev
eşitsizlik : newekhevî
eşkiya : nijdivan
eşkiyalık : nijdivanî
eşlemek : cotkirin
eşleşmek : cotbûn
eşme : xepar, vedan
eşmek : xepirandin, vedandin
eşraf : maqul
eşsesli : hevdeng
eşsiz : bêhevrî, bêheval
eşsizlik : bêhevrîtî
eşya : mitêl
et : goşt
etcil : goştxwer
etek : daw, serkap
etkin 1 : bandûr, kelij, kênc
etkin 2 : ketûmet
etkin 3 : çalak, bizav
etkili : berhatî
etkinlik : çalakî, bizavî
etli : bigoşt, têrgoşt
etmek : kirin
etnoloji : netewnasî
etobur : goştxwer
etraf : derdor, derhol, hêl, hawîrdor
etraflı : biserûber
etsiz : bigoşt, kêmgoşt

ev : mal, xanî, avayî
evcik : malik
evcil 1 : kedî
evcil 2 : sil
evcilik 1 : kedîtî
evcilik 2 : silî
evcilleştirmek : kedîbûn, silbûn
evet : erê, belê, herê
evham : sawîr, sews
evhamlı : sawirî, sawsoyî
evlat : law
evlatlık 1 : lawîtî
evlatlık 2 : nevisî
evlek : lat
evlendirmek : bimalkirin
evlenmek : bimalbûn
evli : bijin, bimêr
evren : gerdûn
evrensel : gerdûnî
evsaf : rûçik
evvel : berê, serata
evvela : berî,
evvelce : berê
ey : gelî
eyer : zîn
eyerlemek : zînkirin
eyerlenmek : zînbûn
eylem : tevger
eylemek : kirin
eylül : êlûn, rezber
eyvah : heywax
eza : tehdeyî
ezan: bang
ezber : jiber
ezberlemek : jiberkirin
ezik : pelixî, perçiqî
eziyet : tehdeyî, sitemkarî
ezmek : pelixandin, perçiqandin

F

faal : çalak
faaliyet : çalakî
fabil : cefan
fagfur : faxfur
fahiş : sûtxû
fahişe : orsipî
fahri : şahnazî
faik : berz
faikiyet : berzî
fail : kirde
faiz : selef
faizci : selefkar
fakat : lê
fakir : hejar, xêzan
fakirlik : hejarî, xêzanî
faktör : hêman
fal : fal
falan : felan
falanca : felankes
familya : malbat
fanus : fanus
fare : mişk
farika : cewazî
fark : veqetandek
farklı : têvel, cihêreng
farklılaşmak : cihêrengbûn
farklılık : cîhêrengî
farz : sepan
fasıl : ceherewe
fasıla : navber
fasulya : lovik
fayda : berjewendî, nehf, kelk
fazla : zehf, per, gelek
fedai : canfida
fedailik : canfidaî
fedakar : cangorî,perwer, canbaz
fedakarlık : canbazî, canfidaî
felaket : keraset
felç : şehitî, qorimî
felçli : şeht, qorim
felek : felek
fen : huner
fena : neçê, netû, xerab
fenalaşmak: neçêbûn, netûbûn
fenalık : netûyî
fener : fanos
fer : ronahî
ferman : ferman
feryat : barên, qarên
fesleğen : rîhan
fıçı : sindan
fındık : bindeq
fırça : sindan
fırın : tırna
fırlamak 1 : pengizîn, pekîn
fırlamak 2 : çengbûn, hilperîn
fırlatmak 1 : pengizandin, pekandin
fırlatmak 2 : çengkirin, hilperandin
fırsat : hemk, keys, mefer

fırsatçı : keysbaz
fırtına : bahoz, bager, icac, bablisok
fısıltı : pispis
fısıldamak : pispiskirin
fıskiye : tîlotêzik
fıstık : fisteq
fışkın : tirh
fışkırtmak : pejiqandin
fıtık : fetq
fıtıklı : fetqoyî
fiat : nerx
fide : şitil
fig : kizin
figan : barên, qarên, hawar
fiil (iş) 1 : firezê
fiil 2 : lêker
fiilimsi : tawrlêker
fikir : raman, ray
file : tor
filiz : tirh, tirhik
fincan : fincan
firar : rav, mişextî
fiske : tapuzk
fitne : mizawirî, ewanî
fitneci : mizawir, ewan
fol : motik
folklor : zargotin
forum : beng
funda : devî

G

gaddar : xedar
gaddarlık : xedarî
gafil : bêhay
gaga : nikil
gagalamak : nikildan
gah : geh
galat : çewt
galiba : qey
galiba : qey
galibiyet : serdestî, serfirazî
galip : serdest, serfiraz
gam : xem
gamlanmak : xemxwarin
gamlı : xemxwer
gamsız : bêxem
gamsızlık : bêxemî
ganimet : talan
garanti : misoger
garip 1 : behit
garip 2 : begane, biyanî
gariplik 1 : behitî
gariplik 2 : beganeyî
garkolmak : binavbûn
gasp : rapeç
gaspetmek : rapeçkirin
gaye : armanc
gayret 1 : hewl
gayret 2 : xîret
gayretli : bixîret
gayri : êdî
gaz : gaz
gazete : rojname
gazeteci : rojnamevan
gazetecilik: rojnamevanî, rojnamegerî
gebe : avis
gebelik : avisî
gebermek : belqitîn, cehimîn
gebertmek: belqitandin, cehimandin
gece : şev
gececi : şeveder
gecikmek : wexirîn, derengman
gecikmeli : biderengî
geç : dereng
geçen : dêhtir
geçerli : lê
geçersiz : nelê, pûç
geçici : çendemî, demdemî
geçim : aborî, medarî, debar
geçindirmek : aborkirin, dibirandin
geçinmek : aborbûn, debirîn
geçirmek 1 : buwartin
geçirmek 2 : buhurandin
geçirmek 3 : pêvekirin
geçirmek 4 : derbaskirin
geçişli : buwartî, gerandî
geçişsiz : negerandî
geçit 1 : bor (av)
geçit 2 : neqeb, dol, kelhoşk
geçmek 1 : buhurtin
geçmek 2 : derbasbûn

geçmiş : paşeroj, buhurtî
gedik : dever
geğirti : qulpik
gelecek : mandî
gelenek : rêçenasî, kevneşopî
gelin : bûk
gelincik 1 : xecxecok
gelincik 2 : bûkik
gelinlik : bûkîtî
gelir : hatin, hecel, deramet
gelişkin 1 : pêşketî
gelişkin 2 : gihaştî
gelişmek : pêşketin, gihaştin
geliştirmek : pêşxistin
gelmek : hatin
gem : liwan, lagam
gemi : keştî
gemici : keştîvan
gemicilik : keştivanî
gemlemek : lagamkirin
gemlenmek : ciwan, xort
gemli : lagamkirî
genç : ciwan, xort
gençleşmek : ciwanbûn
gene : dîsa
genel : gelemperî, giştî, teva
genellikle : bitevayî
geniş : farah, pehin
genişlemek : farahbûn, behinbûn
genişlik : farahî, pehnî
gerçek : rastek, bicih
gerçekleşmek : bicihhatin
gerçekleştirmek : bicihanîn
gerçeklik : rastekî, rastî
gerçekten : bijidil
gerdan : gerden, xebxeb
gerdanlık : gerdanî
gereç : kalûmal
gerek : ger
gerekli : peywist
gerekmek : peywistbûn
gereksinim : peywistî, hewceyî
gereksiz : nepeywist
gergin 1 : vamitî, vezilî
gergin 2 : rageş
geri : paş, duv
gerici : kevneperest
gericilik : kevneperestî
gerilemek : duxistin
gerilla : pêşmerge
gerilim : rageşî, boran
gerilmek : vamitandin, vezilandin
germek : vamitandin, vezilandin
getirmek : anîn
geveze : şeqlebend
gevezelik : şeqlebendî
geviş : kayin
gevmek : kojandin
gevşek 1 : tiral, lok, patotî
gevşek 2 : xir
gevşek 3 : şist
gevşeklik 1 : tiralî, lok
gevşeklik 2 : xirî
gevşeklik 3 : patotîtî
gevşemek 1 : şistbûn
gevşemek 2 : xirbûn
gevşetmek 1 : şistkirin
gevşetmek 2 : xirkirin
geyik : pazkovî
geyirmek : qulphilan
geyirti : qulpik
gezdirmek : gerandin

gezgin : gerok
gezginlik : gerokî
gezi : geşt
gezme : ger
gezmek 1 : geran
gezmek 2 : gerîn
gıcırdamak : zîqîn
gıcırdatmak1 :zîqandin (derî)
gıcırdatmak 2 : sîqandin (disran)
gıcırtı : zîqên, sîqen
gıda : zad
gırtlak : qirik
gıyabi : nadiyar
gibi : weke, layî, mîna, nola
gidiş : çûyin
girdap : ger
girift : herbilî
giriş : destpêk
girişmek : destpêkirin
giriştirmek : destpêkandin
gitmek : çûyin
giydirmek : lêkirin
giyinmek 1 : lixwekirin
giyinmek 2 : wergirtin
giyisi : cil
gizlemek 1 : xefkirin
gizlemek 2 : veşartin
gizlenmek : xefbûn
gizli : xef, gom, neban
gizlice : bidizî
gizlilik : xefî
gonca : gulpik, bişkoj
göbek 1 : navik
göbek 2 : cîl
göbekli : binavik
göç : koç
göçebe : koçer
göçebelik : koçerî
göçertmek : hêrivandin
göçmek : koçkirin, barkirin
göçermek : hêrivtin
göğüs : sing, pêsîr
göğüslü : bising
göğüslük : singebend
gök : azman
gökçe : azmanî
gökkuşağı : qewzeqor
göl : gol
gölcük : bêrm
gölet : delav, pengav
gölge : sih
gölgeli : bisih
gölgesiz : bêsih
gömdürmek 1 : hedimandin
gömdürmek 2 : tamirandin
gömmek 1 : hedimandin
gömmek 2 tamirandin
gömülmek 1 : hedimîn
gömülmek 2 : tamirîn
gömülü : tamirî, hedimî
gön : sextîyan
göndermek : şiyadin, rêkirin
gönül : dil
gönülden : jidil
gönüldeş : dilbend
gönülsüz : bêdil
gönülsüzlük : bêdilî
göre : gor
görevli : karbidest
görgü : pisporî
görgülü : pispor
görkemli : bişeml
görmek : dîtin
görücü : xwazgînî
görülmedik : nedîtî

görülmez : gom, neban
görünmek : daxwîyîn, derçûn, diyarbûn, xwîyakirin
görüntü 1 : bergeh
görüntü 2 : daxwîyanî
görünüş : xwîyayî, bergeh
görüş : ray, dîtin, awir, bînanî
görüşmek : peywendî
gösteri : dêlindêz, xwepêşan
gösterişli : bişeml
gösterişsiz : bêşeml
göstermek : şanîdan, darîkirin
göt : qûn
götürmek : birin
götürü : qebale
gövde : laş, cendek, girş
gövermek : şînbûn
göz : çav
gözaçık : çavbal
gözaçıklık : çavbalî
gözbebeği : sîsik, pîpik
gözdağı : hereşe
gözenek : çavik
gözetmek : dihindan
gözkarası : reşik
gözlem : çavdêrî
gözlemci : çavdêr
gözlük : berçavik
gözüaç : çavbirçî
gözüaçlık : çavbirçîtî
gözükmek:xwîyabûn, diyarbûn, beyitîn, belitîn, derçûn
gözütok : çavtêr
gözütokluk : çavtêrî
gri : bîrovî, cun
grip : şewb
grup : celeb, tof, qefl
gurk : kurk
gurur : şanazî
gururlu : şanaz
guya : xwedîgiravî
gübre : zibil, rîx
gübreli : bizibil
gübrelik : sergû
gücendirmek : dilhiştin
gücenik : dilgir
gücenmek : dilgirtin, dilman
güç 1 : qudum, mecal, hêz
güç 2 : sext, dijwar
güçlendirmek:bihêzkirin, xurtkirin
güçlenmek : bihêzbûn, xurtbûn
güçlü : bihêz, xurt
güçlülük : xurtî
güdümlü : ajotî
gül : gul
güldürmek : kenandin
güldürü : pêkenîn
güleç : kenok, rûker, rûliken
gülle : berik
gülme : ken
gülmek : kenîn
gülümsemek : beşişîn
gümlemek 1 : gumên
gümlemek 2 : gumîn
gümrah : gumrah
gümüş : zîv
gümüşçü : zîvker
gümüşçülük : zîvkerî
gümüşlemek : zîvkirin
gün : roj
günah : tawan, bedrekî
günahkar : tawanbar, bedrek
günahkarlık : tawanbarî, bedrekî

günahsız : bêguneh
günaydın : rojbaş, beyanîbaş
gündüz : roj
günebakan : berroj
güneş : tavik, hetaw
güneşli : bitavik
güney : başur
güneyli : başurî
günlük : rojane, rojîn
güreş : afra
güreşmek : afragirtin
gürlemek : gurrên, gurgur
gürültü : teqeraq
gürültülü : biteqereq
gütmek 1 : rêçikandin
gütmek 2 : çêrandin
gütmek 3 : ajotin
güve : sus
güveli : susxwerî
güven : ewleyî, bext
güvence : pêbawer
güvendirmek : ewlekirin
güvenilir : berbext, xwedîbext
güvenmek : ewlbûn
güvercin : kevok
güz : payiz
güzel1: xweşik, sipehî, bedew
güzel 2 : çê
güzelleşmek: xweşikbûn,bedewbûn
güzelleştirmek : xweşikkirin
güzellik : xweşikayî, bedewî
güzün : payizî

H

ha : dê
haber 1 : hay
haber 2 : peyam, nûçe
haberdar : haydar, agahdar
habersiz : bêhay
habis : bexil
hacet : kelûpel
hacı : hacî
hacılık : hacîtî
hacım : qebare, barist
haç : xaç
hadım : nemêr
hadi : dî
hafıza : bîr
hafif : sivik
hafifleşmek : sivikbûn
hafifleştirmek : sivikkirin
hafifletmek : sivikkirin
hafiflik : sivikî
hafiye : şerawe
hafiyelik : şeraweyî
hafriyat : kolan
hafta : hefte
haftalık : hefteyî
haftalıklı : bihefteyî
hain : sîxur
hainleşmek : sîxurbûn
hainlik : sîxurî
hak : maf
hakaret : dijûn, tajang, heytehol
haki : xakî
hakikat : rastî
hakikaten : birastî
hakiki : rastek
hakim 1 : serwer
hakim 2 : dadger, fermande
hakimlik : dadgerî
hakkında : darbareyî, derhaqî
haklı : xwedîmaf
haklılık : xwedîmafî
haksever : mafhezker
hakseverlik : mafhezkerî
haksız : neheq
haksızlık : neheqî
haktanır : mafnas
haktanırlık : mafnasî
hal : bare, hal
hala 1 : metik
hala 2 : hêj
halat : werîs
halay : govend, bêlête
halayık : qerwaş
halayıklık : qerwaşî
hale : xale
halen : hanûha
haletmek : bivaştin
halhal : xilxal
halı 1 : mahfur, tayij
halı 2 : napandî, xalî
haliç : kendaw
halk : gel, şenî
halka : kilor, xelek, gungil
halkalı : xelekoyî, gungilî

halkçı : netewparist
halkçılık : netewnasî
hallaç : tavnejen
hallaçlık : tavnejenî
halletmek : bivaştin
halsiz : bêhal
halsizlik : bêhalî
ham : kal, xam, xav
hamam : serşo , kîzên
hamarat : jîr
hamaratlık : jîrî
hami : parêzker
hamile : avis
hamilelik : avisî
hamlamak : xambûn
hamle : raperîn, hilperîn
hamlık : xamî, xavî, kalî
hamur : hevîr
hamurkar : hevîrkar
hamurlu : hevîrîn
han : xan
hançer : xencer
handan : xandan
hane : mal, war
hanedan : xanedan
hanedanlık : xanedanî
hangi : kîjan
hangisi : kîjan
hanım : xanim, xatûn, banû, sitî
hantal : laşgiran, batal
hantallaşmak : laşgiranbûn
hantallık : laşgiranî, batalî
hap : hep
hapis : girtî
hapishane : girtîxane, bendxane
hapislik : girtîtî
hapsetmek : girtin
hapşırmak : pişkîn
harabe : kavil, wêrane, xapûr
haraç : baç, xukî
haraççı : baçxwer, xukîxwer
haraççılık : baçxwerî, xukîxwerî
harap : xopan, xapur
haraplık : xopanî, xapurî
harar : bendek
hararet : germî
hararetlenmek : germijîn
hararetli : germijî
haraza : heytehol
harç : cabil
hardal : xerdel
hare : xele
hareket : tevger, bizar, cula
harf : tîp
harici : derve
hariciye : derveyî
hariç : derve
harika : behît
haris : malperest,azwer, awatexwaz
harita : nexşe
harman : xerman, bênder
harnip : xernûf
harp : şer
has 1 : xas
has 2 : teybet
hasar : befirîçûn
hasat : palayî
hasatçı : pale
haset : bexîl, çavneber
hasetçi : bexîl, çavnebar
hasım : neyar, dij
hasır : hesîr

hasırcı : hesîrkar
hasırlı : bihesîr
hasis : nekes, xesîs
hasislik : nekesî, xesîsî
hasret : keser
hassas : rîş, hestîyar
hassasiyet : rîşî, hestîyarî
hasseten : nemaze
hasta : nexweş
hastalandırmak : nexweşkirin
hastalanmak : nexweşketin
hastalık : nexweşî, êş, jan
hastalıklı : derdoyî, janoyî
hastane : nexweşxane
haşarat : zîndewer
haşarı : xerab
haşhaş : xaşxaş
haşin : dijwar, sext, serhişkî
haşinlik : dijwarî, sextî, serhişkî
haşlama : kelandin
haşlamak : paritandin,kelandin, samitandin
haşlanmak: kelîn,paritîn, samitîn
hat : xêz
hata : çerx
hatıl : girş, merdîyaq
hatıra : yaddaşt
hatıralık : diyarî
hatip : bêjer
hatiplik : bêjirî
hatmî : hêrû
hatta : tewr
hatun : xatûn
hav : pirç
hava : hawa
havadar : bihewa, hawadar
havadis : peyam
havale : nardin
havan : hewan
havasız : bêhewa, fatsoyî
havlamak : rayîn
havlı : bipirç
havlu : pêşgir
havuç : gêzer
havuz : birk
havza : kortal
haya : gun, hêlik
hayal : sawhîr, endîşe
hayali : rasteder, endîşeyî
hayat : jîyan, jîn
haydi : dê, dî
haydut : nijdevan
haydutluk : nijdevanî
hayıflanmak : heyifîn, liberketin
hayın : xiniz
hayır 1 : pîtûfer
hayır 2 : nexêr, na
hayırhah : qencîxwaz
hayırlaşmak : lihevhatin
hayırsız : bêxer
hayırsızlık : bêxêrî
haykırış : qîrên, barên
haykırmak : qîrîn, barîn
haykırmak : qîrandin, barandin
haylamak : hokirin
haylaz : xerab, netebt
haylazlık : xerebî, netebtî
hayran : hejmekar
hayranlık : hejmekarî
hayret : matî, şaşî
haysiyet : arz
haysiyetsiz : bêarz
haysiyetsizlik : bêarzî

hayvan : ajal
hazım : herz
hazır : eleste, amade
hazırlamak : amadekirin
hazırlanmak : amadebûn
hazırlatmak : amadekirin
hazırlık : amadeyî, karûbar
haziran : pusper
he : erê, belê
hece : kît
hecelemek : kîtandin
hedef : gehînek, pêşik
heder : befiroçûn
hediye : xelat, dîyarî
hela : qedemgeh
helal : fihêl
helalleşmek : fihêlkirin
hele : tewr
helezon : xellis
helikopter : helîqopter
helva : helaw
hem : him
hemen : hema, destxwe
hempa : hempa
hemşeri: welatî
hemşerilik : welatîtî
hemşire : xwih, xwişk
hendek : xendeq
henüz : hêj
hep : teva, tev
hepsi : hemû, tev
hepten : bitevayî
her : her
hercümerc : tevlihev, xerbitî
hergele : hergele
hergelelik : hergeletî
herkes : herkes
hesaplamak : hesibandin
hevenk : taxe
heybe : xurcik, xurcezîn
heybetli : bixeybet
heyecan : rageşî, helecan
heyecanlı : rageş
heyhat : mixabin
heykel : peyker
hezaran : heyzeran
hıçkırık 1 : qulp
hıçkırık 2 : işk
hırgür : xircir
hırıldamak : xirên
hırıltı : xirên
hiristiyan : fillah
hiristiyanlık : fillahî
hırs : azwerî
hırsız : diz
hırsızlık : dizî
hırslandırmak : qehirandin
hırslanmak : qehirîn
hırslı : qehirîn
hısım : xwedî, hogir
hısımlık : xwedîtî, hogirî
hışıldamak : xişên
hışıltı : xişên
hıyanet : xinizî
hıyar : xiyar
hız : lez
hızar : mişar
hızarcı : mişarkêş
hızlandırmak : lezandin
hızlanmak : lezîn
hızlı : çist
hızma : xizme
hibe : sexawet
hicap : fihêtî, şerm
hicret : koç
hicri : koçî

hiç : ti, qet
hiddet : xezeb
hiddetlendirmek : xezibandin
hiddetlenmek : xezibîn
hiddetli : xezibî
hikaye : kurteçîrok
hikayeci : çîrokbêj
hikayecilik : çîrokbêjî
hilaf : cewazî
hile : rîp, xap, fend
hilebaz : fendoyî, xapînok
himaye : sitar
hindi : alok
his : hest, dilîn
hisse : pişk, behr
hissedar : beşdar, pişkdar
hissi : dilînî, hestî
hitabet : gotar
hiza : dehm
hizmetçi : cêrî, qerwaş, bermalî
hoca : seyda
hocalık : seydatî
hol : koçik
hoplamak : lotikdan
horoz : dîk
hortlak : cebanî
hoş : xweş
hoşaf : xoşav
hoşbeş : xweşbêş
hoşgörü : xweşbînî, rûbuwarî
hoşgörücü : xweşbîn, rûbuwar
hoşluk : xweşî
hoşnut : xweşhal
hoşnutluk : xweşhalî
hoşt : hoşt
hovarda : tawlaz
hovardalık : tawlazî
höpürdetmek : firrên
höyük : diz, til
hububat : dexil, danewela
huda : xweda
hudut : tuxub
hudutlandırmak : tuxupdanîn
hudutlanmak : bituxubbûn
hudutsuz : bêtuxub
hukuk : dadmendî
hukukçu : dadmend
hukuki : dadmendî
hulasa : kurte
hulya : sehwîr
humar : tamar
hunî : kovik
hurç : xurcik
hurdahaş : xurdexaş
huri : horî
hurma : xurme
husul : bûyin
husumet : dijminî
hususî : xwemal
hutbe : lawij
huy : mişwer, cir
huysuz : bêcir, cirxerab
huysuzluk : cirxerabî
huzme : tîrêj
huzur : hêmîn, tebat
huzursuzluk : neteptî
hücum : êrîş
hüküm : daraz
hükümdar : fermandar
hükümdarlık : fermandarî
hükümet : mîrî, hikûmat
hükümran : serwer
hükümranlık : serwerî
hüner : huner
hünerli : hunermend
hür : azad

hürmet : rêz, rûmet, xiram, siyanet
hürriyet : azadî

hüzün : xemgînî, kovan
hüzünlü : xemgîn

I

ıhlamak : ihtên
ıhmak : nîxên "devih "
ıhtırmak : nîxandin
ıkınmak : ihtên
ılgın : leylan, gers
ılıca : germav
ılıcak : şîlo
ılık : têhin, sarogermo
ılımak : têhinbûn
ılıman : têhin
ılındırmak : têhinkirin
ılınmak : germijîn
ılıştırmak : têhinkirin
ırak : dûr
ıraklık : durayî
ırgalamak : labitandin, qeliqandin
ırganmak : labitîn, qeliqîn
ırgat : pale
ırgatlık : paletî
ırk : riç, rages, nîjad
ırkçı : riçparest, nîjadparest
ırkçılık : riçparestî
ırlama : sitiran
ırmak : robar
ısı 1 : ağır
ısı 2 : germî
ısındırmak : lêgermkirin
ısınmak : germbûn
ısırgan : gezgezok
ısırmak : gezkirin
ısıtmak : germkirin
ıslak : şil
ıslaklık : şilî
ıslamak : şilkirin
ıslanmak : şilbûn
ıslatmak : şilkirin
ıslık : kuwîtên, fîg
ıslıklamak : kiwîtandin
ısmarlama : qewîtî
ısmarlamak : qewîtîkirin
ısrar : dilniya
ıspanak : sîyale
ıssız : xalî
ıssızlaşmak : xalîbûn
ıssızlık : xelîtî
ıstırap : jan
ıstıraplı : janoyî, zîz
ışık : şewle
ışıklı : ronak
ışılamak : beriqîn, zeriqîn
ışıldak : ronavêj
ışıldatmak : beriqandin
ışıltı : geşî, berqî, zerqî
ışın : tîrêj

İ

ibadet : perestiş
ibadethane : perestişgeh
ibrik : misîn
ibrişim : hevrîşim
icar : deman
icarlamak : demankirin
iç 1 : navik, nav
iç 2 : kakil "behîv, giwîz"
içeri : hindirû
içerik : naverok
içermek : vexwerandin
içgüvey : benizava
içim : qurt
için : bîlî, jibo
içki : vexwarin
içli : binavik, bikakil
içmek : wexwarin
içten : jidil
içtirmek : vexwartin
idam : berdarî
idare 1: sazgerîn, doliw
idare 2 : medarî, aborî, debari
idareci : sazger, doliwger
idarehane : doliwgeh
idareli : abokar
idari : doliwî
idea : mengî
idealist : mengîwer
idi : bû
idrak : têgihan, têgiheştin
idrar : mîz
ifade : derbirin
iffet : xîret
ifrit : hefrît
ifşa : mukur
iftihar : şanazî
iftira : şiltaxî
iftiracı : şiltax
iğ : teşî
iğde : sinc
iğdiş : xesandî
iğne 1 : derzî
iğne 2 : qozî
iğnedenlik : derzîdang
iğrenç : kîret, bêmirês, çapal
iğrençlik : kîretî, bêmirêsî, çapalî
ihtilaf : dubendî
ihtilal : şoreş
ihtimam : bayex, miqateyî
ihtiram : rêz
ihtisas : pisporî
ihtiyaç : hewceyî, peywistî
ihtiyar : pîr, kal
ihtiyarlamak : pîrbûn
ihtiyarlatmak : pîrkirin
ihtiyarlık : pîrî
ihya : xeriqîn
ikamet : dêman
ikametgah : wargeh
ikaz : şiyarkirin
iki : du, dudo
ikileme : seyaf :
ikilemek 1 : seyifandin

ikilemek 2 : ducarkirin, dubarak
ikilik : dubendî
ikinci : duyemîn
ikindi : esir
ikircikli : dudilî, herêne
ikiz : cêwî, bercêwî
iklim : sirişt
iktidar : desthilat
ilaç : derman
ilahi : lawij
ilave : parseng
ile : digel, pêra, bi "bernav"
ileri 1 : pêş
ileri 2 : pêşketî
ilerici : pêşverû
ilericilik : pêşverûyî
ilerlemek : pêşketin
ilerletmek: pêşxistin, pêşdebirin
iletken : buwar
ilik : qulpik "pişkok"
ilim : zanist
ilişki : tewq, têkilî, peywendî
ilişkin : derbare, derheq
iliştirmek : pêvekirin
ilginç : helez, girîng
ilk : pêşin
ilkel : hov, hovjîyan
ilki : nûxwirî
ille : hîlobîlo
ilmi : zanistî
iltica : pena
ilticacı : penahende
iltifat : xweşgotin
ima : çewlik
imam : mele
imamlık : meletî
iman : bawerî
imdat : hawar
imece : palûte
imha : qir
imkan : gengaz, derfet, tuwane, mefer
imparator : key
imparatoriçe : keybanû
imtihan : taqî, azmûn
imza : destnîşan
imzalamak : destnîşankirin
in : kun
inanç : bawerî
inandırmak : bawerkirin
inanılır : berbext
inanmak : bawerkirin
inat : rik, zîq, hewrik
inatçı : rikdar, hewrikî
inatçılık : rikdarî
inatlaşma : hewrikîn
ince : zirav, tanik
inceleme : lêgerîn, hûrnêrîn
inceletmek: lêgerandin, hûrnêran
incelik : ziravî, tanikayî
inceliksiz : kanc "kes"
inceltmek : ziravkirin, tanikkirin
incerek : kêmgoşt
inci : dir
incinme : azar, êşan, aran
incinmek : arîn, êşîn, azarbûn
incir : hejîr
incitmek : eşandin, arandin, azarkirin
indirmek : daxistin, payakirin
inek : çêlek

informasyon : agahdarî
inhisar : terxen
inik : daketî, daxistî
iniltî : nalîn, newhirîn
inletmek : nalandin, newhirandin
inmek : payabûn, daketin
insafsız : xedar
insafsızlık : xedarî
insan : mirov
insanlık : mirovatî
insaniyet : mirovnasî
insaniyetli : mirovnas
insiyatif : deliv
inşa : ava
intikam : tol, heyf
intizam : herzegî
intizamlı : rêkûpêk
intizamsız : herzeg
intizar : nifir
ip : ben
ipek : hevrîşim
ipekli : hevrîşimî
iplik : ta, nex
irade : semax,vîn
iradeli : bisemax
iradesiz : bêsemax
irat : hecel
iri : gir
irileşmek : girbûn
iriltmek : veciniqîn
irin : edap, kêm
irinli : biedap, bikêm
irkilmek : veciniqîn
irkiltmek : veciniqandin
is : tanî
ise : hege
ishal : virrik
ishalli : virrikî
isilik : isk
isim : nav
isimlendirmek : navandin
iskele 1 : targe
iskele 2 : pesare "keştî"
iskelet : qerqûde
islenmek : tanîbûn
istek : daxwaz, dilxwaz
istekli : daxwaz, dilxwaz
istemek : xwestin , dilbirîn
isteksiz : bêdil, dilsar
isteksizlik : bêdilî, dilsarî
istetmek : xwestandin
istif : nijîn
istifade : berjewendî, sûd
istikamet : berg
istila : dagerî
istilacı : dager
istisna : awerte
isyan : serhildan, halan, helperînî
iş : kar, şol
işaret : şan, nîşan, daxwîyan
işaretlenmek : nîşankirin
işbirlikçi : hevker
işçi : karker
işçilik : karkerî
işemek : mîzkirin
işgal : vegirtin
işgüç : karûbar
işitmek : bihîstin
işkembe : ûrik
işkence : tehdayî
işkillenmek : lixwepişkîn
işlemek 1 : qunderzkirin
işlemek 2 : xebitîn "birîn"
işlenmemiş : xam

işlerlik : berpê
işletmek : karandin
işlik : kargeh
işsiz : bêkar
işsizlik : bêkarî
işte : vaye
işveren : kardêr
it : sa
itekleme : dehf
iteklemek : dehfdan
itibar : rûmet
itibarlı : xwedîrûmet, maqul
itimat : bext, ewleyî
itimatsız : bêewle
itimatsızlık : bêewleyî
itina : baldarî
itinalı : baldar
itiraf : mukurhatin
itmek : dehfdan
ittifak : peyman
iyi : baş, çê, çak, rind
iyice : pak
iyileşmek : başbûn
iyileştirmek : başkirin
iyilik :pakî, qencî, başî, çakî, xweşikayî
iyiliksever : qencîxwaz
iyiliksseverlik : qencîxwazî
iyimser : xweşiwîst
iyimserlik : xweşiwistî
iz : şop, rêç, şîvêle
izin : destûr
izinli : destûrdayî
izlemek : şopandin, rêçikandin

K

kaba : kanc, cort
kabadayı : taqa
kabadayılık : taqayî
kabahat : tawan
kabahatlı : tawanbar
kabak : kundir, dolmik
kabalık : kancî, cortî
kabarcık : peqik, beqbeqonk
kabarık : gij, bel
kabarıklık : gijî, belî
kabarmak1 : gijbûn, gijgijîn, belbûn
kabarmak 2 : rabûn
kabartı : mitilok, belî
kabartmak : gijkirin, belkirin
kabile : êl
kabiliyet : gêrûfen, tuwan
kabuk 1 : qaşûl, qalik
kabuk 2 : qemûşk
kabuklu : biqaşûl, bitovil
kabul : pejirandin
kaburga : parsû
kabus : şevger
kabza : qeft
kaç : çend
kaçak : mişext
kaçakçı : mişextî
kaçık : dîn
kaçıklık : dînîtî
kaçıncı : çendemîn
kaçış : rav
kaçınmak : ravîn, xwevedan
kaçırtmak : ravandin
kaçma : rav
kaçmak : ravîn
kadar : qas
kadeh : îstekan
kadem : qudoş
kademe : pêpelûk
kademli : biqudoş
kademsiz : bêqudoş
kademsizlik : bêqudoşî
kader : gihev, çarenûs
kadı : qazî
kadılık : qazîtî
kadın : jin, pîrek, hermet
kadıncık : jinkok
kadınlık : pîrekî, jinîtî
kadınsı : elohermet
kadife : mexmer
kadim : kevnar
kadran : seynik
kafa : ser, qehf
kafatası : qoq, cimcim, kilox
kafes : rakih
kafile : bir, qefl, selef
kafi : bes
kafiye : hevdeng
kaftan : xeftan
kağıt : kaxiz
kah : kah, geh
kahkaha : tiqtiq
kahpe : qehpik, qehp
kahraman : gernas, leheng

kahramanlık : gemasî, lehengî
kahvaltı : firavîn, xwirînî
kahve : qehwe
kahveci : qehwekar
kahvecilik : qehwekarî
kahverengi : qehweyî
kahya : şehne, serkar, gizîr
kahyalık : şeheyî, serkarî, kizirî
kaide : delk
kainat : gerdûn
kakmak : dehfdan
kakûl : bisk
kala : kêm
kalabalık 1 : qerebalix, alalet
kalabalık 2 : helehel
kalan : mayî
kalay : qela
kalaycı : qelakar
kalaycılık : qelakarî
kalaylamak : qelakirin
kalaylı : qelakirî
kalbur : serad, bêjing
kalburlamak : seradkirin
kalburlanmak : seradbûn
kalça : kamax, kullemek
kaldırmak 1 : rakirin, hildan
kaldırmak 2 : hilanîn
kaldırmak 3 : hilgavtin
kale : kelih
kalecik : kelhoşk
kalebend : dizdar
kalebendlik : dizdarî
kalem : kilk, pênivîs
kalın : sitûr
kalınlaşmak : sitûrbûn
kalınlaştırmak : sitûrkirin
kalınlık : sitûrî
kalıp : qalip
kalite : wesf
kalkan : martal
kalkık : rakirî, rabûyî, rap
kalkışma 1 : halan
kalkışma 2 : peyandin
kalkışmak : peyandin
kalkmak 1 : rabûn
kalkmak 2 : rapbûn
kalmak : man, mayin
kalp 1 : dil
kalp 2 : qelb
kaltak : qeltax
kaltaklık : qeltaxî
kamaşmak : qemişîn
kamaştırmak : qemişandin
kambur : kov, piştkov
kamburluk : kovî, piştkovî
kamış : çîq, çîtik
kamu : begiştî, gelemper
kamusal : gelemperî
kamyon : qamyon
kamyonet : qamyonet
kan : xwîn
kanal : cok
kanarya : zerile
kanat : per, çeng, çepl
kanatçık : perik
kanatlı : perrende, balende
kanca : çilpik
kancalanmak : çilpikkirin
kancalı : çilpikkirî
kancık : dêlik
kancıklı : dêlikî
kandırmak 1 : xapandin
kandırmak 2 : haştkirin
kangal : kelef
kangallamak : kelefkirin
kangallanmak : kelefbûn

kangıren : tîrawî
kanı : bawerî
kanıksamak : kerixîn
kanış : haştî
kanlanmak : bixwînbûn
kanlı : bixwîn
kanmak 1 : xapîn
kanmak 2 : haştbûn
kansız : bêxwîn
kansızlık : bêxwînî
kantar : qapan
kanun : zaxon
kaos : sehm
kap 1 : qalik
kap 2 : firax
kapak : dexwîn, qelpax, berg
kapalı : girtî, dadayî, nuxumandî, radayî
kapamak : dada, radan, girtin, nuxumandin
kapan : xeft
kapanık : girtî, gebsoyî
kapanmak : kumişîn
kapattırmak : dadandin, radandin, nuxumardin
kapı : derî, dergah
kapıcı : dergehvan
kapıcılık : dergehvanî
kapılmak : xwedan
kapısız : bêderî
kapışmak : pevketin
kapıştırmak : pevxistin
kaplamak : rûkirin
kaplan : piling
kaplı 1 : biqalik
kaplı 2 : rûkirî
kaplıca : germav
kaplumbağa : kîso
kapmak : girtin
kapsam : guncan
kapsamak : guncîn
kapsatmak : guncandin
kaput : saqo
kar : berf
kara 1 : qer, qemer
kara 2 : bej
karakarga : qirik
karakırman : qaqareş
karakış : çile, zîpik
karakol : nuqte
karalama : destnivîs
karalamak 1 : reşkirin
karalamak 2 : tanîavêtin
karakter : aferînek
karamsar : bedbîn, zelûl
karamsarlık : bedbînî, zelûlî
karanfil : qerenfîl
karanlık : reşî, tarî
karar : daraz, biryar
karargah : meqer
kararlaştırmak : beryardan
kararlı : sitewîl
kararlılık : sitewîlî
kararsız : dudilî, herêne, çarpîne
kararmak 1 : reşbûn, tarîbûn
kararmak 2 : qemirîn, qemrbûn
karartmak 1 : qemirandin
karartmak 2 : reşkirin, tarîkirin
karasaban : halet
karbeneği : kêwî
kardeş : bira
kardeşlik : biratî
kare : çarçik

karga : qijik, qirik
kargaşa : sergêjînek, qerqeşûn
kargaşalı : biqerqeşûn
karık : mişar
karılmak : cabilîn
karılı : bijin
karın : zik
karınca : mîro, gêrik
karıncalanmak : tavizîn
karıncalı : mîroyî
karınmak : gohnxwarin
karış : bost
karışık : herzeg, kerçilî, tevlihev, herbilî, giriftar
karışıklık : herzegî, tevlihevî
karışma : têkilî
karışmak 1 : têkilbûn
karışmak 2 : herbilîn, kerçilîn, tevlihevbûn
karıştırmak 1 : tevdan
karıştırmak 2 : kerçilandin, tevîhevkirin
karıştırtmak 1 : tevdandin
karıştırtmak 2 : kerçilandin
karlı : biberf
karmak : cabilandin
karmaşık : girîft, tevlihev
karpuz : zebeş
karşı : buwar, hember, miqabil
karşılama : pêşwazî
karşılamak : liqabûn
karşılık : bersiv
karşılıklı : hevûdû
karşıt : dij, hember, berçewt, berwaj
kartal : baz
kartaloz : arane
kas : lemlate, zewlek
kasaba : bajar
kasabalı : bajarî
kase : kasık, piyan, zerik
kasılmak : qerastin, qerisîn
kasım : sermawêj
kasırga : bahoz
kasnak 1 : tar
kasnak 2 : lekan
kastar : qesar
kastarlamak : qesarkirin
kastarlı : qesarbûyî
kasten : bizankî
kasvet : gebsî
kasvetli : gebsoyî
kaş 1 : birh
kaş 2 : kevane "erdnîgarî"
kaşağı : mehes
kaşağılamak : meheskirin
kaşarlanmak : xericîn
kaşarlanmış : xericî
kaşık : kefçî
kaşıklık : kefçîdang
kaşımak : xwerîn
kaşıntı : xwerh
kaşmer : qeşmer
kaşmerlik : qeşmertî
kat 1 : bal
kat 2 : taw
kat 3 : taxe, tebek
katarak : avareş
katı : sext, hişk, qewîn, tîr
katıksız : tisî
katılaşmak : hişkbûn, tîrbûn
katılaştırmak : tîrkirin, hişkkirin
katılık : sextî, hişkî

katılım: beşdarî
katılmak : tawandin
katır : hêstir, qantir
katışık : tevlihev
katışmak : beşdarbûn
katıştırmak : tevlihevkirin
katil : mêrkuj, xwînî
katillik : mêrkujî
katip : nivîsevan
katiplik : nivîsevanî
katlamak : tawandin
katlanmak : tawîn
katlı : tawandî
katliam : vebirîn, qirkirin
katmak : tevlûkirin
katman 1 : taw
katman 2 : komnetewok
katran : qîr
kav : pîso
kavak : sipîndar
kaval : bilûr
kavalcı : bilûrvan
kavanoz : merkane
kavga : pevçûn
kavramak 1 : têgihan, têgiheştin
kavramak 2 : ragiheştin
kavratmak : têgihandin
kavrayış : feraset
kavrayışlı : têgiheştî
kavrulmak : qelîn
kavrulmuş : qelandî
kavun : petix
kavurma : qelî
kavurmak : qelandin
kavuşmak : gihaştin, gihan
kavuşturmak : gihandin
kaya : lat, teht
kaybetmek : windakirin
kaybolmak : windabûn
kaydırmak : xijiqandin, xiriqandin, şamitandin
kaygan : şamitoyî, şahîk
kaygı : mitala
kaygılanmak : mitalakirin
kaygılı : bimitala
kaygısız : bêmitala
kayık : kelek, lotke
kayıkçı : kelekvan
kayıkçılık : kelekvanî
kayın : tî
kayınbaba : xezûr
kayınbirader : bûra
kayıp : winda
kaymak 1 : tuwik
kaymak 2 : şamitîn
kaynak1 : dawer, binaxe
kaynak 2 : quleteyn, çavî
kaynaklanmak : werhatin
kaynama : kel
kaynamak : kelîn
kaynana : xesû
kaynanalık : xesûtî
kaynar : kelandî, bikel
kaynaşmak 1 : cebirîn
kaynaşmak 2 : pevvebûn
kaynatmak : kelandin
kaypak 1 : şamitoyî
kaypak 2 : melaq
kaypaklık : melaqî
kaysı : mişmiş, geysî
kaytarmak : çivdan
kaz : qaz
kaza : qeda
kazan : neqerî
kazanç : hecel

kazandırmak : perandin
kazanmak : perîn
kazı : kolîn
kazık : sekih, sing
kazılmak : kolîn
keçe : kulav
keçeleşmek : tavizîn
keçeli : bikulav
keçi : bizin
keder : kerb
kederlenmek : keribîn
kederli : keribî
kedi : pisîk
kefalet : gerew
kefe : şehîne
kefen : kefen
kehribar : kehreban
kekik : cehter
kel : keçel
kelebek : pirpirok
kelek : kerrik
kelep : kelef
kelime : wûşe
kelle : cimcim, qoq, kilox
kemer : kember
kemik : hastû
kemikli : bihastû
kemirilmek : aritîn
kemirmek : kotin, kojtin, aritandin, purisandin, kujandin
kenar : kevî, guh, lêv
kendi : bixwe
kendiliğinden : jixwe
kendinden : jiberxwe
kendir : kendir
kendisi : bixwe
kene : genek, qirnî
kenevir : kinif
kenger : kereng
kep : telik, kum
kepçe : çemçik, hesk
kepek 1 : mirdik "por"
kepek 2 : kelpik "ard"
kepekli : kelpikî, mirdikî
kepenek : deraba
keramet : behît
kere : car
kerevet : yan
kerpiç : livîn, xiste
kerkenez : teşîrêsk
kertelemek : niqirikdan
kertenkele : gumgumok, marmarok
kertik : niqirk
kertmek : niqirikdan
kervan : kerwan
kesat : qeht
kese 1 : kîsik, xelîtk
kese 2 : kurterê, rêbir
keser : tavşo
kesif : tund
kesik : qusiyayî
kesilmek : qusîn, qutbûn
kisintisiz : sereqet
keskin 1 : tîj "kêr"
keskin 2 : tuj "îsot"
keskin 3 : dijwar
keskinlik : tujî, tîjî, dijwarî
keskinletmek : tujkirin
kesmek 1 : gurandin
kesmek 2 : serjêkirin
kesmek 3 : qusandin, birrîn
kestirme : qutebir
kestirmek 1 : qusandin, birrandin
kestirmek 2 : hînijîn

keş : şortan
keşiş : keşe
keşişlik : keşetî
keşke : xwezî
keten : qerqer, zererek, kitan
kevgir : kefgir
keyfi : qerequşî
keyif : şahî
keyifli : şa
keyifsiz : bêkêf
kezzap : zax
kıç : qûn
kıkırdak : kerik
kıl : mû
kılavuz : rêber
kılavuzluk : rêberî
kılçık : dasî
kılıbık : pettê
kılıbıklık : pettêtî
kılıç : şûr
kılıçlama : şûrkî
kılıf : qalik
kılıflı : biqalik
kılıfsız : bêqalik
kımıldamak : livîn, leqîn, labitîn
kımıldatmak : leqandin, livandin, labitandin
kına : hine
kınalı : bihine
kınama : lome
kınamak : lomekirin
kıpırdamak : labitîn, leqîn
kıpırdatmak : leqandin
kıraç : biwêç, qeraç
kırağı : xwîsî
kıran : kul, qotik
kırçıl : sipîçole
kırdırmak : şikênandin
kırık : şikestî
kırıkçı : cebar
kırıklı : giranî
kırılmak 1 : şikestin
kırılmak 2 : qelîn
kırıntı : piç, bîj
kırışık : qurmiçî
kırışmak : qurmiçîn
kırıştırmak : qurmiçandin
kırk 1 : çil
kırk 2 : çêl
kırkayak : şemar, maşot
kırklı : biçêl
kırlangıç : hacîreşk
kırmak : şikênandin
kırman : qaq
kırmızı : sohr
kırmızılaşmak : sohrbûn
kırmızılaştırmak : sohrkirin
kırmızılık : sohrî
kırpışmak : raprapîn
kırpıştırmak : rapripandin
kırpmak : terişîn
kısa : kurt, kin, qut
kısalık : kurtî, kinî, qutî
kısalmak : qerisîn
kısım : nof, tof, lotim, celeb
kısır 1 : sitawr
kısır 2 : biwêç
kısırlaşmak 1 : sitawrbûn
kısırlaşmak 2 : biwêçbûn
kısırlaştırmak 1 : sitawrkirin
kısırlaştırmak 2 : biwêçkirin
kısırlık 1 : sitawrî
kısırlık 2 : biwêçî
kısıtlı : tang
kısıtlamak : tangkirin
kısıtlanmak : tangbûn

kıskanç : dexsoyî, bexîl, zikreş
kıskançlık : dexsî, bexîl, zikreşî
kıskanmak : dexisîn
kısmak : hûrkirin "lamba "
kısmet 1 : pelise
kısmet 2 : gîhev
kısmî : pişkî
kısrak : cuwanî, mehîn
kıstak : bejtang
kış : zivistan
kışkırtmak : navtêdan
kışla : leşkergeh
kışlamak : kişîn
kışlak : germîyan, ziving
kışlık : zivistanî
kıt : qeht
kıtlık : xela, qehtî
kıvam : tewîs
kıvılcım : çîk, birûsk
kıvırcık : gungilî
kıvırmak : badan, tawandin
kıvrılmak : badîn, tawîn
kıvrım 1 : gungil
kıvrım 2 : fetl, taw
kıvrımlı 1 : gungilî, bitaw
kıvrımlı 2 : bifetlonek
kıyafet : qelafet
kıyı : perav, qerax, kevî
kıyılmak : hûrbûn
kıymak 1 : hûrkirin
kıymak 2 : destlêbûrîn
kıymet : beha
kıymık : pîj
kız : keç, qîz
kızak : taxok
kızamık : sohrik
kızarmak : sohrbûn
kızartmak : sohrkirin, qelandin, qijilandin, biraştin
kızdırmak 1 : sincirandin
kızdırmak 2 : qehirandin
kızgın 1 : sincirî
kızgın 2 : qehirî
kızgın 3 : tore
kızgınlık : toreyî
kızıl : sohr
kızılcık : helhelok
kızıllaşmak : sohrbûn
kızıllık : sohrî
kızışmak : germbûn
kızıştırmak : germkirin
kızlık : keçanî, qîzanî
kızmak 1 : sincirîn
kızmak 2 : qehirîn
ki : ko
kibar : ciwamêr, xweşmêr
kibarlık : cuwamêrî, xweşmêrî
kibir : quretî
kibirlenmek : qurebûn
kibirli : qure
kibirlik : quretî
kibrit : derbik
kile : olçek
kilim : ber, tayij, merş
kilise : dêr
kilit : kilît, qufil
kilitlemek: kilîtkirin, qufilkirin
kilo : kîlo
kim : kî
kimisi : hin
kimse : kes
kimsesiz : bêxwedî
kimyon : zîre
kin : rik, ent
kindar : rikdar
kindarlık : rikdarî

kip : rawe
kir : qirêj, gemar
kira : kirê, deman
kiracı : kirêdar
kiracılık : kirêdarî
kiraz : qeresî
kireç : kils
kireçlemek : kilskirin
kireçlenmek : kilsbûn
kiriş 1 : girş
kiriş 2 : jih
kiremit : livîn, xist
kirlemek : lewitandin
kirlenmek : lewitîn, gemarbûn, qirêjbûn
kirletmek : lewitandin
kirli : lewitî, gemirî, kîret
kirlilik : gemarî, qirêjî, kîretî
kirpi : jîjo
kirpik : mijgul
kirve : kirîv
kirvelik : kirîvî
kişi : kes
kişilik : murwet
kişilikli : xwedîmurwet
kişiliksiz : bêmurvet
kişmiş : kişniş
kişnemek : hîrên
kişnetmek : hîrandin
kitap : pertûk
kitle : girse
kitlemek : kilîtkirin, qufilkirin
kitlenmek : kilîtbûn, qufilbûn
koca 1 : mêr
koca 2 : kal, pîremêr
kocalı : bimêr
kocalmak : pîrbûn, kalbûn
kocaman 1 : gir
kocaman 2 : tirtira
kocasız : bêmêr
koç : beran
kof : pûç
koflaşmak : pûçbûn
koflaştırmak : pûçkirin
kofluk : pûçî
kokak : genî, sifto
koklamak : bêhinkirin
kokmak: bêhinpêketin, genîbûn
koku : bêhin
kokulu : bêhindar
kokuşuk : bêhinpêketî
kokutmak : genîkirin
kol 1 : mil, çeng, çepl
kol 2 : liq
kol 3 : masûlke
kolan : tang, navtang
kolay : hêsan
kolaylamak : hêsankirin
kolaylanmak : hêsanbûn
kolaylık : hêsanî
kollamak : veketin, berketin
kolluk : bazbend
koltuk : binçeng
kolye : gerdanî
komşu : cîran
komşuluk : cîrantî
komutan : fermandar
komutanlık : fermandarî
konç : saq
konçlu : bisaq
konçsuz : bêsaq
koni : qûç
konkav : kov
konmak : danîn
konsolos : balyoz
konsolosluk : balyozxane

konu : babet, sedem, mijar
konuk : mêhvan
konukluk : mêhvantî
konum : derawa
konuşkan : axivok
konuşma : peyiv
konuşmacı : axaftkar
konuşmak : peyivîn, axaftin, şitexilîn
konuşturmak: axivandin, şitexilandin
konut : ciwar
koparmak: jêkirin, qutkirin
kopça : pişkok, qupçe
kopma : şeqtî
kopmak : jêbûn, jêketin, qutbûn, şeqitîn, qetîn
kopuk : pêxwas
kor : parang
korkak : tirsonek
korkaklık : tirsonekî
korkmak : tirsîn
korku : tirs, xof
korkulu : bitirs
korkulu : cax
korkusuz : tirsnezan, bêtirs
korkutmak : tirsandin
korucu : mifirdî, nehtor
koruk : harsim
korumak : parastin, sitirandin
korunak : hawîng, çeper
korunmak : parizîn, sitirîn
koruyucu : parêzkar, xwedî
koşmak : bazîn
koşturmak : bazandin
koşu : baz
koşucu : baza
koşul : merc, hoy
koşuşturma : xirxirîn
kotarmak : berpêxistin, birêkirin
kova : gerdel, dewl
kovalamak : payketin
koymak : xistin, kirin, têxistin
kovan : kuwar
kovmak : qewirandin
kovulmak : qewirîn
koyu : tarî, tîr
koyulaşmak : tîrbûn, tarîbûn
koyulaştırmak : tarîkirin
koyun 1 : mêşin, mih
koyun 2 : paşil
koza : guzik
kök : ra, qurm
köken : pin, ripin, lem
köknar : kuhnar
kökten : reg
köle : kole
köleci : koledar
kölecilik : koledarî
kölelik : koledarî
kömür : rêjî
köpek : kûçik, sa
köpeklik : kuçiktî, sayîtî
köpük : ket
köpüklenmek : kefgirtin
köpüklü : bikef
köpürmek : fûrîn
köpürtmek : furandin
kör : kor, kuh
körelmek 1 : kuhbûn
körelmek2 : xeyibîn
köreltmek : xeyibandin
körleşmek 1 : korbûn
körleşmek 2 : xitimîn
körleşmek 3 : kuhbûn

körleştirmek 1 : korkirin
körleştirmek 2 : xitimandin
körleştirmek 3 : kuhkirin
körlük : korîtî
körpe : tirf
körpelik : tirfî
körük : nepax
körükçü : nepaxkar
köse : kose
kösele : sextîyan
köselik : kosetî
köstebek : xilt
köstek : qeyd
kösteklemek : qeydkirin
kösteklenmek : qeydkirin
köşe : anîşk, qurçik, quncik
köşeli : bianîşk
köşk : qesr
kötek : kotek
kötü : bed, xerab, neçê, bedrek
kötüleme : zem
kötülemek : zemkirin
kötüleşmek: bedbûn, xerabbûn
kötülük : bedî, xerabî, bedrekî
köy : gund, dêh
köylü : gundî
köz : parang
kraliyet : kişwerî
kubbe 1 : eqd
kubbe 2 : qub
kubbeli : bieqr, biqub
kucak : hembêz
kucaklamak : hembêzkirin
kudret : tuwan
kudretli : bituwan
kudretsiz : bêtuwan
kudretsizlik : bêtuwanî
kudurgan : har
kudurmak : harbûn
kudurtmak : harkirin
kuduruk : har
kuduz : har
kuheylan : kihêl
kukla : totik
kuklalık : totikî
kul : evd
kula : heşinboz
kulak : guh
kulaksız : bêguh
kulis : xewle
kullanılmak : bikarhatin
kullanılmaz : betal
kullanılmış : bikarhatî, karandî
kullanım : pîş
kullanışlı : bikêr
kullanmak 1 : pîşpêkirin
kullanmak 2 : bikaranîn
kullanmak 3 : karandin
kulluk : evdî
kulp : çembil, hingil
kulplu : biçembil, bihingil
kulube : holik
kuluçka : kurk
kulunc : qolinc
kum : sêhil
kuma : hewî
kumlu : bisêhil
kumral : kej
kumru : qumrî, tivîlk
kundak : pêçek
kundaklamak : pêçêkkirin
kundura : qundere
kunduz : saavî
kura : pişk
kurak : mehteşî

kural : rêzik, rist, zaxon
kurallı : rêzdar, bizaxon
kuram : dozîne
kurbağa : aqroq, beq
kurban : koçek, cangorî
kurcalamak : lebikîn, xebitan
kurdeşen : xwîntewrînek
kurdurmak : vedandin
kurgan : çeper
kurgu : venîn
kurmak 1 : vedan
kurmak 2 : damezrandin
kurmak 3 : lidarkirin
kurmak 4 : avakirin
kurmak 5 : barkirin, suwarkirin
kurmak 6 : tewirandin
kursak : perçîçeq
kurşun 1 : risas
kurşun 2 : ber
kurşunlamak : risaskirin
kurşunlu : birisas
kurtarılmış : felitî, rizgar
kurtarmak : rizgarkirin, felitandin
kurtlanmak : kurmîbûn
kurtlatmak : kurmîkirin
kurtuluş : rizgarî
kuru 1 : hişk
kuru 2 : ziwa
kuru 3 : çikiyayî
kuruayaz : qir
kurucu : hîmkar
kuruçay : kelebest, besteheşk
kurul : lijne
kurulmak 1 : damezrîn
kurulmak 2 : lidarbûn, avabûn
kurulmak 3 : vedîn
kurulmak 4 : barbûn, siwarbûn
kurulu 1 : rêxistî, damezreyî
kurulu 2 : vedandî
kurulu 3 : barbûyî, suwarbûyî
kuruluk : hişkayî
kuruluş : rêxistî, dezge
kurum : sazî
kurumak 1 : ziwabûn
kurumak 2 : hişkbûn
kurumak 3 : çikiyîn
kuruntu : haw, waswas, sehiw, sawîr
kuruntulanmak : sehwgirtin
kuruntulu : hawî, waswasî
kurusıkı : hişkeber
kuruş : qemerî
kurutmak 1 : ziwakirin
kurutmak 2 : hişkkirin
kusmak : varîşîn
kusturmak : varîşandin
kusur : kêmayî, engast
kusurlu : kêm, engastî
kuş : çûk
kuşak 1 : nifş
kuşak 2 : piştî, navtang
kuşam : girêdan
kuşanma : rapêçan
kuşanmak : rapêçîn
kuşku : mitala
kuşkulanmak : mitalkirin
kuşluk : berbang
kutlu : pîroz
kutlamak : pîrozkirin
kutlanmak : pîrozbûn
kutsal : pîroz, evrar
kutu : elbik, qotî
kutup : seholbendan
kuvvet : hêz

kuvvetlendirmek : xurtkirin
kuvvetlenmek : xurtbûn
kuvvetli : xurt, bihêz
kuvvetsiz : hejar, qels
kuvvetsizlik : hejarî, qelsî
kuyruk : duv
kuyruklu : biduv
kuyruksuz : bêduv
kuytu : xalî, xirûxalî
kuyu : çal, bîr
kuyucuk : çalık
kuzen : pismam, mixaletî
kuzenlik : pismamî, mixaletîtî
kuzey : bakur
kuzeyli : bakurî
kuzgun : qijik
kuzu : berx, berxik
küçük : biçûk
küçüklük : biçûkayî
küçülmek : biçûkbûn
küçültmek : biçûkkirin
küf : afnik
küflenmek : afnikbûn
küflendirmek : afnikkirin
küflü : afnikî
küfür : sixêf, heytehol,tajang
küfürbaz : sixêfker
küheylan : kihêl
kükürt : kufrît
kül 1 : xwelî
kül 2 : zeng
külah : kum
küllemek : xwelîkirin
küllenmek 1 : xwelîbûn
küllenmek 2 : zenggirtin
küllü : zenggirtî
küllük : xwelîdang
kültür : kalçar
kültürel : kalçarî
kümbet : kumbet
küme : lod, melû, bir, kam tof,ref
kümelemek : lodkirin, melûkirin, komkirin
kümelenmek : lodbûn, melûbûn, kombûn
kümes : lîs
küncü : kuncî
küp : den, sindan
küpe : guher
küpeli : biguher
kürek : bêr, mecref (kayık)
küremek : malîn
kürt : kurd
kürdî : kurdî
kürdistan : kurdistan
kürtçe : kurdî
küs : xeyid
küskün : xeyidî
küspe : kespik
küstah : derfehatî
küstahlanmak : derfehatîbûn
küstahlık : derfehatîtî
kütük : qurm
kütüphane : pertukxane
kûvet : hewt

L

lacivert : lacewerd
laçka : xirrek, şore
laçkalaşmak : xirrekbûn, şorebûn
lades : yades
laf : galgal, gotin, şore
lafazan : devlok
lafazanlık : devlokî
lağım : lexem
lağımcı : lexenkar
lağımcılık : lexemkarî
lahana : kelem
lahza : kêlî, kat
lakayt : bêgane
lakırdı : galgal
lamba : lamba
lapa : gebol
lastik : lastik
latif : bedew, sipehî
latife : henek
latifeci : henekoyî
lavabo : destşo
lavanta : lavanta
lavaş : lavaş
lazım : peywist
legen : teşt
lehçe : zarawa
lehim : lehîm
lehimci : lehîmkar
lehimcilik : lehîmkarî
lehimlemek : lehîmbûn
lehimli : lehîmbûyî
leke : xal "ser heyv û hetawê"
leken : leken
lenger : mesrefe
leş : laş
levazim : kalûmal
leylek : legleg
lezzet : tam, cêj
lezzetlendirmek : bitamkirin
lezziz : tamdar, bitam
lezzetlenmek : bitambûn
lezzetli : tamdar, bitam
lezzetsiz : bêtam, tamsar
lider : pêşewa
lif : lûf, lûfik
liman : bender
limon : leymûn
lira : lîra
lisan : ziman
log : gundor
loglamak : gundorkirin
logusa : çêl, biçêl
lokanta : xwarinxane
lokma : parî
lor : lorik
lûgat : ferheng
lûle : gurpik
lûtuf : xatir
lûtfetmek : xatirgirtin
lûzum : peywistî
lûzumlu : peywist
lûzumsuz : nepêwist

M

maade : derî
maalesef : mixabin
maaş : mehanî
mabet : perestişgeh
macera : serenc
maç : pergîn
madde : hêsin, daring
maddesel : daringî, hêsinî
maddi : hêsinî, daringî
madem : mądem
maden : kan, lajwerd, berbes
madeni : berbes , lajwerdî
mafsal : movik
mağara : şikeft
mağlubiyet : sexerî
mağlup : sexer
mağrur 1 : serberz
mağrur 2 : qure
mahal : cih, navçe
mahalle : tar, tax
maharet : cerbezî
maharetli : cerbez
mahcubiyet : şermezarî, fedîkarî
mahcup : şermezar, fedîkar
mahir : cerbez
mahkeme : dadgeh
mahluk : masîwa, taba
mahmur : tamar
mahmurluk : tamarî
mahpus : girtî
mahpushane: girtîxane
mahrem : xef
mahremiyet : xefî
mahrukat : şawate
mahrum : medlûm
muhrumiyet : medlûmî
mahsul : dexil, zad
mahsuldar : adan
mahzun : xemgîn
maişet : aborî
makale : bend
makara : çirik
makaralı : biçirk
makarna : rişte
makas : hevrîg, magest
makbul : evzel
makbuz : qoçan
maki : hevrist
makine : makîne
maksat : miraz, vên
maksimum : bêhtirîn
maktul : kuştî
makûs : vajî
mal : mal
mala : kevçik
malak : gedek
malarya : ta
maliyet : sermal
maltiz : xaçirgan
malum : xwîya
malumat : agahdarî, hay
malumatlı : agahdar, haydar
malumatsız : bêhay

malzeme : kereste
mamur : ava
mana : wate, raman
manasız : tewş
manasızlık : tewşî
manastır : dêr
manda : gamêş
mandalina : lalengî
manevra : tedrib
manga : deste
mangal : menqel
mani1 : bend
mani 2 : pehîzok
mania : asteng
manivela : qerase, kuling
mantar 1 : kumik, kufkarîk
mantar 2 : zeng
mantık : vên
manzara : dîmen, nîgar
manzaralı : bidîmen
maraba : mêrebe
marabalık : mêrabatî
marangoz : xerat
marangozluk : xeratî
maraz : nexweşî
marifet : jêhatîtî
marifetli : jêhatî
marş : sîrûd
mart : adar
martaval : fort
martavalcı : fortek
marul : kahû
masa : masa
masal : çîrok
masalcı : çîrokbêj
maskara : qeşmer, lihbok
maskaralık : qeşmerî, lihbokî
mastar 1 : rader
mastar 2 : masdar
masum : bêtewan
maşa : maşik
maşrapa : kodik, pîyan, zerik
maşuk : bengî, evîndar
matbaa : çapxane
matbaacı : çapemend
matbaacılık : çapemendî
matbua : çapemenî
matem : şîn
materyal : hesincaw
mavi : şîn
mavilik : şînayî
mavimsi : şînkole
maviş : şînê
maya 1 : haveyen
maya 2 : hevîrtirş
mayalamak : meyandin
mayalanma : haveyngirtin
mayalanmak : meyîn
mayalı : meyandî
mayasıl : bawesîr
mayasız : bêhaveyn
maydanoz : gêjnak
mayhoş : miz
mayhoşluk : mizî
mayıs 1 : gulan
mayıs 2 : gemar
maymun : şemo, maymun
mazgal : zereqe
mazı 1 : mazî
mazı 2 : paşero
maznun : tawanbar
mebus : newenger
mebusluk : newengerî
mecal : hewl, qudum
mecalsiz : bêhewl
mecalsizlik : bêhewlî

mecbur : neçar
mecburiyet : neçarî
meclis : dîwan
meçhul : kesnezan
medet : hawar
mefhum : verêj
meflûç : şeht
mefruşat : raxer
meger : meger
mehtap : taveheyv, heyveron
mekan : wargeh
mekanizma : sazgerîn
mekik : mekûk
mektup : name
melek : ferîşte
meleme : meên
melemek : meên
melez : zir
melhem : hetwan
meme 1 : çiçik, memik, sing
meme 2 : guhan "a çelek, bizin"
memeliler : guhanî
memleket : welat
memleketli : welatî
memnun : dilşad, dilxweş
memnuniyet : dilşadî, dilxweşî
memur : karbedest
memuriyet : karbidestî
mendil : destmal
menekşe : binefş
meneviş : kizwan
meni : avik
mensup : bende
menşe : binaçe, binaxe
menteşe : kêlêr
mera : çêre, cefen
merak : meraq
meram : vên
merasim : dêlindêz
merbut : girêdayî
mercek : rojik
mercimek : nîsk
merdane 1 : kerane
merdane 2 : şewebe (hamur açmaya yarar ağaç silindir)
merdiven : paçîne, derence, pêpelûk
meret : mîrat
merhaba : merheba
merhale : gehînek
merhamet : pîyarî, dilovanî
merhametli : pîyar, dilovan
merhametsiz : dilgirs
merhametsizlik : dilgirsî
merhem : hetwan
merhum : gorbehişt
merkep : ker
merkez : navendî
mermer : mermer
mermi : ber, berik
mersiye : lawij, dilo
mert : merd
mertek : ribanek, girş
mertlik : merdî
mesafe : navber, durayî
mesaj : hinare
mesane : mîzok
mescit : perestîşgeh
mesela : herwekî
mesele : gelş
mesire : seyrangeh
mesken : wargeh, cîwar
mesul : berpirsîyar
mesuliyet : berpirsîyarî
mesut : bexteyar

meşakkat : renc
meşe : berû
meşgale : mijulî, xerîkî
meşgul : xerîk, mijûl
meşhur : binavûdeng
meşin : sixtîyan
metal : lajwerd
metanet : qewînî
metelik : qemerî
methetmek : pasindan
methiye : xweşnîyaz
metin : qewîn
metot : azin, şêwaz
metre : metre
metres : dostik
metruk : xapur
mevsim : demsal
mevsimlik : demsalî
mevzi : çeper, kozik, sengel
mevzu : mijar, babet, sedem
meyan : meyan, sûs
meydan : qad
maydanlık : rastnavî
meyhane : meyxane
meyil : berwar
meyus : kiz, zelûl
meyve : mêwe, xuzar
mezar : tirb, gor
mezarlık : ceban, goristan
mıh : mix, bizmar
mıhlamak : bizmarkirin
mıhlı : bibizmar
mıntıka : herêm, navçe, zom
mırıldanmak : nehwirîn
mısra : şewane, rêzik
mışmış : mişmiş
mızmız : pitpitokî, mortmortokî
mızrak : rim
mide : ûr
mihver : tewer
mika : lek
miktar : qas
mil 1 : sêhil
mil 2 : mijan
milim : milim
milis : nefiram
militan : têkoşer
millet : gel, gelêr
milletvekili : newenger
milletvekilliği : newengerî
milli : netewî, gelêrî
milliyet : nîjad
milliyetçi : nîjadparêz
milliyetçilik : nîjadparêzî
minare : minare
mineral : berbes
minimum : kêmtirîn
minnet : sipasî, minê
minnetdar : sipasdar
minnetdarlık : minêkarî
mintan : qutik, îşlik
miras : dêrîn, pêmayî
mirasyedi : mîratxwer
mirasyedilik : mîratwxerî
mirat : hişar
miri : mîrî
misal : embaz
misket : xar
miskin : evdal, kotî
miskinlik : evdalî, kotîtî
miting : wxepêşan
misvak : sîwak
mizah : pêkenîn
molla : mele
mollalık : meletî
mor : xemrî

moloz : bixur
morarmak : şînbûn
morartı : şînayî
morartı : şînkirin
motosiklet : motosiklet
mototren : mototiren
muahede : peymane
muamele : rewist
muasır : hemdem
muaşeret : ravêj
muayene : lêgerîn
mubarek : pîroz
mucize : behît
muhabir : nûçeguhêz
muhafız : segvan, mifirdî
muhafızlık : segvanî, mifirdîtî
muhalif : rûbar
muhalefet : rûbarî
muhbir : sîxur, altax
muhtaç : hewcedar hejar
muhtar : keya
muhtelif : têvel
muhterem : berêz
muhteris : azwer
muhteva : naverok
mukabele : peymane
mukaddime : sereta
mukavemet : berxwedan
mukayese : berhevanîn
muktedir : tuwanîn
mum : find
muntazam : rêkûpêk
murdar : mirar
murdarlık : mirarî
musibet : kareset
muska : nivişt
musluk : hanefî
muştu : mizgînî
muştulamak : mizgînîdan
mutlak 1 : mîsoger
mutlak 2 : ferzîne
mutlu : bextewar, kamrân
mutsuz : mixab
mutsuzluk : mixabî
muvaffak : serfiraz
muzaffer : serfiraz
muzafferiyet : serfirazî
mübadele : bedêlî
mücadele : têkoşîn
mücadeleci : têkoşer
mücerret : razbar
mücevher : dir
mücrim : tawanbar
müddet : sêwil, mid
müdür : rêber, gerînende
müdürlük : rêberî
müessese : damezran
müessir : rayda
müfettiş : serperişt
müfettişlik : serperiştî
müfreze : şiltax
müfteri : şiltax
mühim : girîng
mühlet : mawe
müjde : mizgînî
müjdelemek : mizgînîdan
mükafat : xelat
mülk : saman
mülteci : penahende
mültezim : belender
mümessil : serheng
mümbit : adan
mümtaz : serberz
münakaşa : muqereşî
münasebet :têkilî, bare, peywendî

münazara : gengeşî
müphem : dapoşî
mürekkep : hibir
müsaade : destûr
müsamere : şano
müsavi : hember
müsbet : erênî
müslüman : misilman
müslümanlık : misilmanî
müstahkem : senger
müstesna : awarte
müşteşar : şawirger
müşteşarlık : şawirgerî
müşteri : kiryar
müttefik : hevalbend
müzakere : peymendî
müze : muze
müzik : muzîk

N

nabız : rajen
nacak : bivirik
naçar : neçar
nadas : şûv
nadim : poşmam
nadir : firk, kelh
nahiye : navçe
nahoş : tamsar
nakış : nexş
nakışlamak : nexşandin
nakletme : guheztin
nakliyeci : guhezkar
nakliyecilik : guhezkarî
nal : nal
nalbant : nalbend
nalbantlık : nalbendî
nalın : qabqabk
nalıncı : qabqabçêker
nallamak : nalkirin
nam : nam
namaz : limêj
namazlık : secade
namdar : navdar
name : name
namert : nanmerd
namlu : lûle
namus : namus
namuslu : xwedînamus
namusluluk :xwedînamusî
namussüz : bênamus
namussuzluk : bênamusî
namzet : karnîyar
namzetlik : karnîyarî
nane : pung
nankör: nankorî
nankörlük : nankorî
nar : hinar
nara : qîr, halan
narh : nerx, sêhir
narin : narîn
narinlik : narînî
nasıl : çawa
nasılsa : çawabî
nasır : cedew
nasırlaşmak : cedewgirtin
nasırlı : bicedew
nasihat : şîret
nasip : gîhev
naylon : naylon
naz : naz
nazar : awir
nazarlık : kespik
nazenin : nazenîn
nazik : nazik
naziklik : nazikî
nazlanmak : delilîn
nazlı : nazdar
nazlılık : nazdarî
ne : kîjan, çi
neden 1 : sedem
neden 2 : çima, qey
nefer : kes
nefes : hilm
nefis : derûn, xwemirês

neft : neft
nefti : neftî
nehir : robar
nekes : nekes
nekeslik : nekesî
nem : hêw
nemlenmek : hêwîbûn
nemletmek : hêwîkirin
nemli : hêwî
nergis : nêrgiz
nesep : reges
nesil 1 : cîl, nifş
nesil 2 : dundan
nesir : pêşe, rastesere
nesne 1 : pêger (rêz)
nesne 2 : wane, tişt
nesnel : wanekî
neşe : şahî, rûgeşî
neşelendirmek : şakirin
neşelenmek : şabûn
neşeli : şa, şeng, rûgeş
neşesiz : bêkêf
neşter : neşter
net : zelal, mebeh
netice : dawîng,encam, dongî, hafil
nevruz : newroz
nezaket : rêwirtî
nezd : bal, hind, nik, cem
nezle : helamet, zekim
nice : çend, çiqas
niçin : çima
nida : baneşen (rêz)
nifak : dubendî
nihai : deryar
nihayet : dawîng
nihayetsiz : bedongî
nikah : mehr
nikbin : xweşbîn
nim : nîv
nine : dapîr
ninni : lorî
nisan : nîsan, banemer
nişan : nîşan
nişangah : nîşangeh
nişanlı : dergistî
nişasta : nişa
nitelemek : wespandin
nitelik : rûçik, reftar
niyaz : lava
niyet : nêt
nizam : pergal
nohut : nehk
nohutlu : binehk
noksan : kêm
nokta : deq, rawest, pitpit
noktalamak : deqdan
noktalı : bideq
not : serinc
nöbet 1 : notirvanî, dor
nöbet 2 : tap (erd.)
nöbetçi : notirvan, dorbend
nöbetçilik : notirvanî, dorbendî
nöbetleşe : bidor
numara : jimare
nur : ronahî
nutuk : gotar
nüfus 1 : gelh
nüfus 2 : kelij, bandur

O

oba 1 : kon
oba 2 : êl
obartmak : servekirin
objektif : xwerû
obur : xwere
oburlaşmak : xwerebûn
oburluk : xwereyî
ocak 1 : kurik
ocak 2 : tifik
ocak 3 : çile
ocak 4 : kan
ocak 5 : war
ocaklı : bikurik, bitifik
oda : mezel
odun : êzing
oduncu : êzingvan
odunculuk : êzîngvanî
of : uf
oflamak : pîfen
oğlak : kehr
oğlan : lawik, kurik
oğmak : firkandin
oğul 1 : kur, law
oğul 2 : şilh
oğulmak : firkîn
oğuşturmak : firkandin
oh : oxyay
oha : oha
ok : tîr
okçu : tîrkêşî , tîravêjî
okçuluk : tîrkêş, tîravêjî
okka : weqî
okkalı : gîr
oklava : tîrik
okşamak : şahîkkirin
okul : dabistan
okumak : xwendin
okumuş : xwendî
okunulmak : vexwînîn
okur : xwende
okutmak : xwendandin
okutman : seyda
okuyucu : xwende
olanak : gengaz,tuwane, ferzend, derfet, keys, mefer
olay : bûyer
oldurmak : gihandin
olgu : bûyer
olgun : temizî, gihayî
olgunlaşmak:gihîn,çêbûn,temizîn
olmak 1: bûyîn, çêbûn
olmak 2 : temizîn
olmamış : negihayî
olmuş : bûyî, çêbûyî, gihayî
olta : derzî
oluk : şirik
oluklu : bişirik
olumlu : erînî (rêz)
olumsuz : neyînî (rêz]
olur : erê, herê, dibî
oluş : bûyîn
omça : mêw
omlet : hêkerûn

omur : mahsur
omurga : sinsil
omuz : mil
omuzlamak : mildan
on : deh
onamak : herêbûn
onay : xetme
onaylamak : xetmekirin
onaysız : bêxetme
onlar : wan, ewan
onursuz : bêerz
orak : das
ordu : artêş
ordugah : artêşgeh
organ : livok
orman : rêl
orospu : orsipî, qahbik, dêlik
orospuluk : orsipîtî, qahbitî
orta 1 : navîn
orta 2 : nîvroj, "erdnîgarî"
ortak : beşdar, pardar
ortaklık : beşdarî, pardarî
ortanca : navîn
oruç : rojî
oruçlu : birojî
oruçsuz : bêrojî
osurgan : tirrek, fissek
osurmak : tirkirin, fiskirin
osuruk : tir, fis
ot : geya
otlak : çêre, cefen
otlakçı : xweste
otlakçılık : xwesteyî
otlamak : çêrîn
otlatmak : çêrandin
otluk : bigeya
otobiyografi : kurtejîyan
otomobil : tirimbêl
oturak : kursî
oturmak : runiştîn
oturmuş : runiştî
oturum : civîn
otuz : sih
otuzuncu : sihemîn
ova : deşt
oval : hêkanî, fêrşanî
ovalamak : firkandin
oy : dengdan, ray
oylamak : lebikîn, xerîkbûn
oyma : qewarî
oymak : qewartin
oymalı : qewartî
oynak : labtoyî
oynamak : leyistin
oynaşmak : geletekkirin
oynatmak : leyistandin
oyuk 1 : qewartî
oyuk 2 : kortal
oyulmak : qewirîn
oyun 1 : leyistik
oyun 2 : dîlan
oyun 3 : fend, dek
oyunbaz : fendoyî
oyuncak : leyistek
ozan : hozan

Ö

öbek : lod, melû, kom
öbür : din, dêhtir
öcü : biok
öç : tol, heyf
öd : zirav
ödetmek : xerimandin
ödev : erk
ödlek : bêzirav
ödül : xelat
ödünç : qerz
öf : of
öfke : hêrs
öfkelendirmek : hêrsandin
öfkelenmek : hêrisîn
öfkeli : hêrsoyî
öge 1 : hêman
öge 2 : endam
öğle : nîvroj
öğlende : nîvrojî
öğleyin : nîvrokî
öğmek : pasindan, pasinandin
öğrenci : suxte
öğrencilik : suxtetî
öğrenim : hevot
öğrenmek : fêrbûn, hînbûn
öğretici : fêrdar
öğreticilik : fêrdarî
öğretim : fêrdarî
öğretmek : hevotandin
öğün : dan
öğünmek : pasindan
öğüt : şîret
öğütmek : hêrandin
öğütülmek : hêrîn
ökçe : pehnî
öksürmek : kuxîn
öksürtmek : kuxandin
öksürük : kuxik
öksüz : sêwî
öksüzlük : sêwîtî
öküz : ga
ölçmek : pîvan, kêşan
ölçü : kêş
ölçülü : kêşandî, pîvandî
öldürmek : kuştin
ölgün : çilmisî
ölmek : mirin
ölmezlik : nemirî
ölüm : mirin
ölümlü : bergorn
ölümsüz : nemir
ölümsüzlük : nemirî
ömür : temen
ömürlü : temendirêj
ömürsüz : temenkurt
ön : ber, pêş
önce : pêşî, berî
önceki : pitir
önceleri : berê
öncelik : pêşik
öncü :pêşeng, serpereşt, pêşmêr
öncülük : pêşengî, serpereştî

önder : pêşewa
önderlik : pêşewayî
önek : pêşgir (rêz.)
önem : giringî
önemli : girîng
önerme : pêşnîyar
önermek : pêşnîyarkirin
önlem : bergir
önlemek : bergirtin
önlük : pêşmal, bersing
önsöz : pêşgotin
öpmek : maçkirin, ramusîn
ördürmek:veçinandin,hunandin, hîvaztandin
örf : rêzik, kevneşopî
örgü : kezî
örgün : hunayî
örgüt : sazî, rêxistin
örgütlemek : rêxistin
örmek : veçinîn,hîzavtin
örneğin : herwekî
örnek : embaz
örneklemek : embazdan
örs : sindan
örselemek : avciqandin
örselenmek : avciqîn
örtbas : gom
örtmek 1 : nuxumandin, dakirin
örtmek 2 : radan, girtin, girtî
örtülmek 1 : nuxumîn
örtülmek 2 : wergerîn
örtülü 1 : nuxumî, dakirî
örtülü 2 : radayî, girtî, dadayî
örtünmek : nuxumîn
örücü : hîvazkar
örümcek : pîravok, tevnepîr
öte : wêde
öteberi : kalûmal, tişt
öteki : din
ötmek : bangdan
ötürü : lewma
ötüş : bangdan
övgü : pasindan
övmek : pasinandin
övülmek : pasinîn
övültmek : hêrîn
övünmek : pasinîn
öykü : kurteçîrok
öykücü : çîrokbêj
öyle : wilo, wisa
öylesine : hema
öz : hilik, hêsin, navik
özdek : daring
özdeş : hember
özdeşlemek : hemberkirin
özdeşlik : hemberî
özdeyiş : methelok
özek : navik
özel : xwemal
özellik : rûçik, gewşîn
özellikle : xesma, nemaze
özen : bal, bayex
özengi : rikêb, zengo
özenli : miqate
özerk : serbixwe
özerklik : serbixweyî
özet : kurte
özetleme : kurtekirin
özetlenmek : kurtebûn
özgür : azad
özgürlük : azadî
özlem : bîrkirin
özlemek : bîrkirin
özlü : binavik, dixwenavik
özne : kirde "rêz."
öznel : bilanî, xwer

P

pabuç : sol, pêlav
pabuççu : solker
pabuççuluk : solkerî
paça1 : pepik
paça 2 : deling
paçavra : qerpal
paha : beha
pahalanmak : behabûn
pahalı : beha
pahalılaşmak : behabûn
pahalılık : behayî
pak : pak, paqij
paket : pakêt
paklamak : pakkirin, paqijkirin
paklık : paqijî
pakt : peyman
pala : kalanî
palamut : berû
palan : kurtan
palavra : fort
palavracı : fortek
palavracılık : fortekî
palaz 1 : nûfirî
palaz 2 : çêlkew
palto : saqo
pamuk : pambû
pamuklu : pambûyîn,bipambû
pancar : silk
pankreas : zirav
panorama : bergeh
pantolon : şal
panzehir : tiryak
papağan : tutî
papara : havrîg
papatya : beybûn
papaz : keşe
papazlık : keşetî
para : dirhav
paragraf : serbend
paralamak : dirrandin
paralanmak : hûrbûn
paralel : perwaz
paralellik : perwazî
paralı : bidirhav, dewlemend
parantez : kevane (rêz.)
parasız : bêdirhav
parasızlık : bêdirhavî
paravana : navêr
parça : piç, lîç, kerî, alî, qet, latim, guh
parçalamak : herijandin
parçalanmak : herijîn
parıldamak : çirisîn, beriqîn
parlak : ronak, rewşen, geş, beriqî
parlaklaşmak : çirisîn, beriqîn
parlaklık : çirisî, geşî
parlamak : beriqîn, çirisîn
parlatma : beriqandin, çirisandin
parmak : tilih
parmaklık : cax
partal : qepal
parti 1 : nof

parti 2 : partî
parti 3 : bend
partizan : pêşmerge
partizanlık : pêşmergeyi
pas : zingar
pasak : qirêj, çapal
pasaklı : çapal
paslanmak : zingargirtin
paslı : bizingar
paşa : paşa
paşalık : paşatî
patak : hitik
patates : kertol, qumbbîr
patavatsız : cort
patavatsızlık : cortî
patika : şiverê, rêçik
patiska : xase
patlak : peqiyayî, teqiyayî
patlamak 1 : peqîn, teqîn
patlamak 2 : derbûn (pizik)
patlatmak 1 : peqandin, teqandin
patlatmak 2 : derkirin
patlıcan : bacanêreş
patron : kardêr
pay : par, beş, behr
payanda : pesar
paydaş : beşdar, pardar
paylamak : erzşikênandin
paylaşmak : levakirin, behrkirin
pazar 1 : bazar
pazar 2 : yekşem
pazarcı : bazarkar
pazarcılık : pazarkarî
pazarlık : bazarî
pazartesi : duşemb
pazı : gurîz, karî "şînayî"
peder : bav
pehlivan : pehlewan
pehlivanlık : pehlewanî
pejmürde : pergende
pejmürdelik : pergendeyî
pek : sext, tund
peki : herê
pekişmek : tundbûn
pekiştirmek : tundkirin
pekleşmek : sextbûn, tundbûn
peklik : asar
pekmez : dims
pekmezci : dimsfiroş
pekmezli : bidims, dimsîn
peksimet : kilîçe, kuloç
pelin : pelîn
pelit : palamut
pelte : gebol
pembe : pembeyî
pencere : şibake
pençe : lap
pepe : lalik
perçem : perçem
perdah : delk
perdahlamak : delikandin
perdahlı : delikî
perde : perde
perdelemek : perdekirin
perdeli : biperde
perdesiz : bêperde
perende : qulebanî
perestiş : perestîş
peri : perî
perişan : şepirze, berbûlî
perişanlık : şepirzetî, berbûlitî
personel : karbidest

perşembe : pêşemb
pervasız : tirsnezan
pervasızlık : tirsnezanî
pervaz : kevî
pes : çîz
pestil : bastîq
peşin : pêşin
peşkeş : pêşkêş
peşkir : pêşgir
peştemal : pêşmal
petek : şan
petrol : neft
pey : pêşînat
peyda : peyda
peydahlamak : peydekirin
peygamber : pêxember
peygamberlik : pêxemberî
peyke : sîdîruk, seko
peylemek : peydekirin
peylenmek : peydebûn
peynir : panîr
peynirci : panîrfiroş
pezevenk :qewad, pêzeweng
pezevenklik : qewadî, pêzewengî
pınar : kehnî
pır : pir
pırasa : kurad, kewar
pırıldamak : çirisîn, teyisîn
pırıltı : çirûsk, şewq, teys
pırtı : qepal
pırtlak : belloq
pırtlamak : pijiqîn
piç : bîjî
piçleşmek : bîjîbûn
piçlik : bijîtî
pide : lewaş
pideci : lewaşpêj
piknik : seyran
pil : pîl
pilav : girar
piliç : ferûck
pineklemek : hînijîn
pinti : nekes
pintileşmek : nekesbûn
pintilik : nekesî
pir :pîr
pire : kêç
pirinç : birinc
pis : qirej, kiret, çapal
pisboğaz : bênafs
pisboğazlık : bênafsî
pisi : pişîk
piskopos : matran
piskoposluk : matranî
pislemek : rîxkirin, lewitandin
pislik : kiretî, çapalî, gemarî
pist : pist
pişirmek : pijandin, pehtin
pişkin 1 : xericî "kes"
pişkin 2 : pijandî, pehtî
pişman : poşman
pişmanlık : poşmanî
pişmek 1 : xericîn
pişmek 2 : pijîn, pehtin
piyade : peya
plak : sêlik
plan : nexşe
polis : polis
polislik : polisitî
politika : rêbazî, rewşenbirî
porselen : fagfur
porsuk : kurbeş
portakal : portakal
posa : armuşk
post : eyar

posta : posta
postal : potîn
potuk : gede
poyraz : bakur
pörsük : qurmiçî
pörsümek : qurmiçîn
pösteki : eyar
pranga : qeyd, lala
prens : pismîr
prenses : dotmîr
prenseslik : dotmîrî
problem : gelş
proğram : bername
proğramcı : bernamekar
proğramlı : bibername
proje : pêşnuma
projektör : ronavêj
protesto : idane
pudra : podra
pudralamak : podrakirin
puflamak : pifên
pul 1 : pîlik
pul 2 : pol
pullamak : polkirin
pullanmak : polbûn
pullu : bipol
pulsuz : bêpol
pus : xumam, moran
puslanmak : xumambûn
puslu : bixumam
pusu : kemîn
puşt : hîz
puştluk : hîzî
püf : pif
püflemek : pifkirin
pürüz : gijî
pürüzlenmek : gijbûn
pürüzlü : gij
pürüzsüz : şahîk
püskül : rîş
püsküllü : birîş
püskürtmek : pijiqandin

R

rab : xweda, yezdan
rabıta : têkilî
radyo : radyo
rafadan : dilmê
rağmen : digel
rahat : asan, hemîn
rahatlık : asanî, xweşî
rahatsız : şeqî, reht, bêkêf
rahibe : rahbik
rahim : zih
rahip : rahb
rahmetli : gorbehişt
rahvan : rahwan
rakam : hejmar
rakı : eraq
rakıs : raqs
rakip : nakok
raksetmek : raqisîn
ram : ram
ramazan : ramazan
rampa : hevraz
randevu : civan
randıman : adan
randımanlı : biadan
raptetmek : çespandin
rast : rast, liqa
rastgelmek : rasthatin, liqabûn
rastgetirmek : rastanîn
rastgitmek : rastçûn
rastık : kilçûv
rastlamak : liqabûn
razakı : rezaqi
razı : qayil
reçel : reçel
reçete : reçete
reçine : mistek
refah : xweşhalî
refleks : gizik
rehber : rêzan, rêber
rehberlik : rêzanî, rêberî
rehin :gerew
rejim : sazûman, bandêr
rakabet : nakokî
rencide : dilşikestî
rençber : rêncber
rençberlik : rêncberî
rende : rende
renk : reng, nîgare
renkli : rengîn, bireng
renksiz : bêreng, bêmad
resim : wêne
resimci : wênekar
resmi : pêşniyad, fermî
ressam : wênekêş
ressamlık : wênekêşî
reva : rewa
rey : ray, deng
rezil : tirotî, hetikî
rezillik : tirotîtî, hetîketî
rıza : taweqe, qîm
rica : tike, pêşnîyaz
riya : melaqî
riyakar : melaq

riyakarlık : melaqî
roman : roman
romatizma : ba
ruh : gîyan
ruhsal : gîyanî
rutubet : hêw
rutubetlenmek : hêwîbûn
rutubetli : hêwî
rüşvet : bartîl
rüşvetçi : bartîlxwer
rüya : xewn
rüzgar : ba
rüzgarlı : biba

S

saat : seat
sabah : beyan
sabahçı : şevedar
sabahleyin : beyanî
saban : halet
sabırlı : bisemax, bihinfarah
sabırsız : bêsemax
sabırsızlaşmak : bêsemaxbûn
sabırsızlık : bêsemaxî
sabretmek : semaxkirin
sabun : sabûn
sabunlamak : sabûnkirin
sabunlanmak : sabûnbûn
saç 1 : sêl
saç 2 : por
saçak 1 : safirna,pesar, kevî
saçak 2 : rîşî
saçak 3 : perçem
saçaklı : birîş
saçık : pijiqî, pijilî
saçılmak : pijiqîn, pijilîn
saçlı : bipor
saçmak : pijilandin, pijiqandin
sadaka : geşt
sadakat : dilsozî
sadalı : dengdêr (rêz.)
sadasız : dengdar (rêz.)
sade : xwir
sadece : bitenê
sadeleşmek : xwirbûn
sadelik : xwirî
sadık : dilsoz
saf 1 : rêz
saf 2 : pak
saf 3 : zelal
safa 1 : xweşhalî
safa 2 : şahi
safha : gehînek
saflık : zelalî
safra : ziravik
sağ 1 : rast
sağ 2 : tendursit, zîndî, çak
sağlamak : başbûn, çakbûn
sağlatmak : başkirin, çakkirin
sağanak : raş, tav
sağdıç : birazava
sağdıçlık : birazavatî
sağdırmak : doşandin
sağılmak : doşîn
sağır : ker
sağırlaşmak : kerbûn
sağırlık : kerî
sağlam : qewîn
sağlamak : pêkanîn, peydekirin
sağlamlamak : qewînkirin
sağlamlaşmak : qewînbûn
sağlamlık : qewînî
sağlanmak : peydebûn
sağlık 1: tenduristî
sağlık 2 : salog
sağlıklı : tendurist
sağmak : doşandin

sağrı : qorik
saha : qad, rastnavî
sahan : tepsik
sahi : rastek
sahiden : birast
sahife : rûpel
sahip : xwedî
sahipsiz : bêxwedî
sahne : şano
sahre : beyaban
sahte : sexte
sahteci : sextekar
sahtecilik : sextekarî
sahtekar : sextekar
sahtekarlık : sextekarî
sahtelik : sexteyî
sahtiyan : sextîyan
sahur : paşşîv
saka : avkêş
sakal : rih
sakallı : birih
sakalsız : bêrih
sakar : beş
sakat : şeht, qorim
sakatat : serûpê
sakatlamak : qorimkirin
sakatlanmak: qorimbûn,şehtbûn
sakatlık : şehtî, qorimî
sakınmak : xwevedan
sakırga : kirnî
sakız : benîşt, qajik
sakin : aram, hedirî, dêman
sakinleşmek : arambûn, hedirîn
saklamak : veşartin, xefkirin
saklanmak : xefbûn, gombûn
saklı : veşartî, xef, gom
saksağan : qijik
sal 1 : kelek
sal 2 : çardar
salamura : kesad, şorav
salamuralık : kesadî
salaş : holik
salata : zelata
salatalık : xiyar
salça : avabacana
salcı : kelekvan
saldırgan : êrîşkar
saldırganlık : êrîşkarî
saldırı : êrîş, berz
saldırmak : êrîşkirin, berizîn
salı : sêşemb
salık : salox
salıncak : deydîk
salınım : hej
salınmak 1 : fetilîn
salınmak 2 : hejîn, lewlibîn
salıntı : hej
salıntılı : bihej
salkım : weşî
sallamak :hejandin,leqandin, lewlibandin
salınmak : hejîn, leqîn, lewlibîn
salma : bêş
salmak : berdan, fetilandin
salname : salname
salon : hol
salpa : şist, dewliqî
salt : bitenê
saltanat : kişwer
saltanatlı : birewş, bişeml
salya : girîz
salyangoz : şeytanok

saman : ka
samanlık : kadîn
samimi : nax
samimiyet : naxî
san : nam
sanat : hunermendî
sanatçı : hunermend
sanatçılık : hunermendî
sancak : derefş
sancı : qolinc
sancılanmak : qolinçbûn
sancılı : qolincî
sancımak : êşîn
sançmak : pêvedan
sandal : lotke
sandalye : kursî
sandık : sabat
saniye : saniye
sanki : maxwene
sansar : quzik
santim : santîm
sap 1 : last
sap 2 : qorat
sap 3 : qesel
sap 4 : destik
sap 5 : çembil, hingil
sapa : napandî, xalî
sapak : veqetandek
sapasağlam : qewîn
sapık : jirêketi
sapıtmak : tewişîn
saplamak : daçikandin
saplanmak : daçikîn
saplı : bidestik
sapmak : jirêbûn, jirêketin
saptamak : peyitandin
saptanmak : peyitîn
saptırmak : jirêkirin, jirêbirin
sara : edr
saraç : koşker
saraçlık : koşkerî
saralı : edroyî
sarartmak : zerbûn, madavêtin
sarartmak : zerkirin
saray : qesr, saray
sardırmak : pêçandin
sarf : xerc
sargı : pêçek
sarhoş : serxweş
sarhoşluk: serxweşî
sarı : zer
sarık : şaşik
sarıklı : bişaşîk
sarılgan : badek
sarılı : pêçayî
sarılık : zerek
sarılmak : pêçîn
sarım : pêç
sarımsak : sîr
sarımsaklı : bisîr
sarışın : boz, zerik, gewr
sarih : xwîya, vekirî
sarkaç : lewleb
sarkık : dewliqî, kilbûyî
sarkıtmak : dewliqîn, kilbûn
sarma : eprex
sarmak : pêçandin
sarmaşık : texzel, badek
sarnıç : sarinc
sarp : zaxor
sarsak : hejojî
sarsılmak : hejîn, leqîn
sarsıntılı : hej
sarsıntılı : bihej
sarsıntısız : bêhej
sataşma : girlêdan

sathı : banegeh
sathılık : banegehî
satıcı : firoşer
satıcılık : firoşerî
satıh : rûbar
satın : firoşerî
satır 1 : rêz
satır 2 : sator
satmak : firotin
satranç : santrac
sattırmak : firotandin
sav : dozîne
savaş : şer
savaşçı : şerger
savaşkan : şerger
savaşmak : şerkirin
savcı : parêzkar
savcılık : parêzkarî
savdırmak : parastandin
savmak : nîjtin
savuruk : belawela, bêbal
savsaklamak : ewiqandin
savulmak : xwevedan
savunucu : parêzkar
savurmak : dêran
savuşmak : qeşitîn
savuşturmak : buhurandin
saydam : buwar
saydırmak : hejmartandin
saye : saye
sayfa : rûpel
sayfiye : havîngeh
saygı : rûmet, rêz, sîyanet, xiram, rawirt
saygılı : rawirtî
saygın : birêz
saygınlık : birêzî
saygısız : rêznezan
saygısızlık : rêznezanî
sayı : hejmar
sayılı : jimartî, hejmartî
sayılmak : hejmirîn
sayım : jimarî
sayın : birêz
saymak 1 : hejmartin, jimartin
saymak 2 : hesibandin
saz 1 : tambur
saz 2 : zil, çîq
sebat : semax
sebatkar : xwedîsemax
sebatlı : bisemax
sebatsız : bêsamax
sebatsızlık : bêsemaxî
sebep : mebest, hoy, bone
sebze : heşînayî
seccade : secade
seçik : bijartî
seçilmek : bijartin
seçilmiş : bijartî
seçim : bijarî
seçkin : bijarte
seçkinlik : bijarteyî
seçmek : bijartin
seçmen : bijartî
seçmenlik : bijarî
seda : pejn, deng
sedalı : dengdêr (rêz.)
sedasız : dengdar (rêz.)
sedir 1 : sedar
sedir 2 : dik
sedye : çardar, danibest
sefalet : giriftarî
sefer 1 : rêwingî
sefer 2 : car
sefil : hejar

seğirmek : zeriqîn
seher : berbang
sehpa : sêpa
sekban : segvan
seki : dik
sekiz : heşt
sekizinci : heştemîn
sekmek : pengizîn, hilpelikîn
seksen : heştê
serseninci : heştêmîn
sektirmek : pengizandin
sel : lehî
selam : silav
selametlemek : birêkirin
selamlamak : silavdan
selvi : sewûl
semaver : semaver
semer : kurtan
semerci : kurtanker
semercilik : kurtankêri
semirmek : qelewbûn
semirtmek : qelewkirin
semiz : qelew
semizlik : qelewî
semizotu : pirpar
sempatik : xwînşîrîn, xwîngerm
sempatizan : dilxwaz
semt : taxe
sen : tu
sendelemek: lukumîn, kumuşîn, tarpilîn
sene : sal
senelik : salîn
sepet : salik
sepetli : bisalik
sepi : debax
sepici : debaxkar
sepicilik : debaxkarî
sepilemek : debaxkirin
sepili : debaxkirî
sepken : raş
seramik : qewaqî
serap : leylan
serbaz : serbaz
serbest : serbest
serbesti : serbestî
serbestlemek : serbestbûn
serbestlik : serbestî
serçe : beytik, tivîl
serdar : serdar
serdirmek : raxistandin
serencam : serencam
sergerde : sergerde
sergerdelik : sergerdeyî
sergi: pêşangeh
sergilemek : raxistin
serhat : serxet
seri : serinc
serili : raxistin
serhat : serxet
serin : hînik
serinkanlı : xwinsar
serinkanlılık : xwinsarî
serinlenme : hînikbûn
serinlenmek : hînikkirin
serinlik : hînikayî
serkeş : serkêş
serkeşlik : serkêşî
sermaye : sermiyan
sermayedar : sermayedar, maldar
sermek : raxistin
serpelemek : raşraşandin
serpilmek : raşişîn, raşîn
serpinti : raş

serpmek : raşişandin, raşandin
sersem : gêj, gêjoyî
sersemlemek : gêjbûn
sersemletmek : gêjkirin
sersemlik : gêjî
serseri : serserî, tewtewe
serserileşmek : serserîbûn, tewtewbûn
serserilik : tewteweyî, serserîtî
sert 1 : kanc, dijwar
sert 2 : sext, tund, zîwan
sert 3 : hişk
sertlenmek 1 : kancbûn
sertlenmek 2 : sextbûn
sertlenmek 3 : hişkbûn
sertlik 1 : kancî, dijwarî
sertlik 2 : sextî, tundî, zîwanî
sertlik 3 : hişkayî
serüven : serborî
servet : saman, heyîn
servi : sewûl
serzeniş : lewm
ses : deng, awaz
seslenmek : guhdan, hisîn
seslendirmek : bilêvkirin
seslenmek : bakirin, hokirin
sesli 1 : dengdêr (rêz.)
sesli 2 : bideng, dengîn
sessiz 1 : bêdeng, bêhis, bêpejin
sessiz 2 : dengdar (rêz.)
sessizleşmek 1 : bêdengbûn
sessizleşmek 2 : bêpejinman
sessizlik : bêdengî, bêpejinî
set : sikir, berbest
sevda : evîngermî, dilîn
sevdalı : evîngerm
sevecen : xwîngerm
sevecenlik : evîngermî
sevgi : vîyan, evîn, dilîn
sevgili : sînem, delal
sevi : bengîtî
sevimli : şîrîn
sevimlilik : şîrîntî
sevimsiz : xwîntehl
sevimsizlik : xwîntehlî
sevinç : şahî, dilşayî
sevinçli : şa, dilşa
sevindirmek : şakirin
sevinmek : şabûn
seviye : darax
seviyeli : bidarax
sevmek : hezkirin
seyahat : geşt
seyahatname : geştname
seyirci : çavdêr
seyit : seyît
seylap : şap
seyran : seyran, geşt
seyrek : firk
seyrekleşmek : firkbûn
seyrekleştirmek : firkkirin
seyyah : gerok, rêwî
sezdirmek : têgihandin
sezgi : feraset
sezilmek : têgihîn
sıcak : germ
sıcakkanlı : xwîngerm
sıcakkanlılık : xwîngermî
sıcaklık : germî
sıçan : mişk
sıçmak : riyîn, gûkirin
sıçramak : çivdan, rapelîn, hilperîn, pejiqîn, pengizîn
sıfat 1 : rûçik
sıfat 2 : rengdêrên (rêz.)

sıfır : netû
sığ : vêl, tanik
sığınak : hewîn
sığıntı : penah
sığır : dewar
sığırtmaç : gavan
sığışmak : hejiqîn
sığıştırmak : hejiqandin
sığlık : vêlî
sıhhat : tenduristî
sıhhatlı : tendurist
sık : tund
sıkı : teng, gebs
sıkıcı : gebsoyî
sıkılgan : fihêtoyî
sıkılmak : tangizîn
sıkılmaz : bêfihêt
sıkıntı : diltangî, serêş
sıkıntılı : gebsoyî, fetsoyî
sıkışık : tangizî
sıkışmak : tangizîn
sıkıştırmak : tangizandin
sıkkın : bihintang
sıkkınlık : bihintangî
sıklet : giranî, bar
sıkmak : şidandin
sınanmak : hêçîn
sınav : azmûn, taqe
sınıf 1 : pol
sınıf 2 : çînî
sınıflandırmak : dabeşbûn
sınıflanmak : dabeşkirin
sınır : tuxub
sınırdaş : hevtuxub
sınırdaşlık : hevtuxubî
sınırlı : tang, bituxub
sınırsız : bêtuxub
sıpa : cehş
sır : xefî
sıra : dor, rêz
sıralamak : rêzkirin
sıralanmak : rêzbûn
sıralı : birêz, bidor
sırasız : bêrêz
sırdaş : berdil
sırdaşlık : berdilî
sırık : rot, rotik, ribanek
sırıtkan : qîç
sırıtkanlık : qîçî
sırıtmak : qîçbûn
sırma : sirma
sırmakeş : sirmakêş
sırmalı : bisirma
sırolmak : gombûn
sırt : pişt, navmil
sırtlanmak : hilgirtin
sırtlan : keftar
sıska : jar
sıskalaşmak : jarbûn
sıskalık : jarî
sıtma : ta
sıtmalı : tayoyî
sıva : ceyr
sıvacı : ceyirkar
sıvalamak: ceyirandin,sayandin
sıvalı : ceyirandî,
sıvamak 1 : ceyirandin, sayandin
sıvamak 2 : çikandin, çemandin
sıvanmak 1 : ceyirîn, sayîn
sıvanmak 2 : çemîn, çikîn
sıvışmak : latimîn
sıvazlamak : mistkirin
sıvı : rahn, rihin

sıvındırmak : rihinkirin
sıvınmak : rihinbûn
sıvışık : latmoyî
sıvışmak 1 : latimîn
sıvışmak 2 : çivîn
sıyırmak 1 : zalitandin
sıyırmak 2 : çerixandin
sıyırmak 3 : aritandin, kotin
sıyırmak 4 : şamirandin
sıyırık : zalitî
sıyrılmak 1 : zalitîn
sıyrılmak 2 : çerixîn
sıyrılmak 3 : aritîn, kotîn
sıyrılmak 4 : şamirîn
sızı : renc, azar, jan
sızıltı : gazin
sızlamak : azarbûn
sızlanmak : gazîkirin, karkarkirin
sızmak : zayin
sicim : ben, nex
sidik : mîz
sidikli : mîzoyî
sigara : cixare
sigaralık : tîrik
siğil : behlûlk
sihir : sêhr
sik : kîr, tarik
sikmek : nîyan, kutan
silah : çek
silahlanmak: çekdarbûn
silahlı : çekdar
silahsız : bêçek
silindir : satif, gundor
silkelemek : daweşandin, hilweşandin, weşandin
silkelenmek : hilwêşîn, daweşîn
silme : mişt
silsile : silsil
sima : rûdeyn
simit : simît
simsiyah : qer
sincap : sior, çekeloz
sindirmek : melisandin, qelizandin
sine : sing
sinek : mêş
sinema : sînema
sini : mesrefe, cifnî, sênî
sinir 1 : rik, firş
sinir 2 : rişê
sinirlendirmek : tûrekirin
sinirlenmek : kîzbûn, tûrebûn
sinirli : kîz, tûre, rikdar
sinmek : melistin, qelistin
sipariş : qewêtî
siper : kozik
sirke 1 : sihik
sirke 2 : rişk
sis : mij, moran
sislenmek : mijgirtin
sisli : bimij
sistem : azin
sistemli : biazin
sitem : gazin, lewn
sitil : sitil
sivilce : pizik
sivri : tîj
sivrileşmek : tîjbûn
sivrilik : tîjî
sivrilmek : tîjbûn
sivriltmek : tîjkirin
sivrisinek : pêşî
siyah : reş
siyahımsı : reşkole, reşçole

siyahi : reşik
siyahlanmak : reşbûn
siyahlık : reşî
siyaset : rewşenbirî, rêzanî
siyasetçi : rewşenbir
siyatik : ba
siyek : mîzok
siymek : mîzkirin
siz : win
soba : soba
sofa : safik
sofizm : sofîtî
sofra : sifra
softa : kevneperest
softalık : kevneperestî
soğan : pîvaz
soğanlı : bipîvaz
soğuk 1: sar
soğuk 2 : serma
soğukkanlı : xwînsarî
soğukkanlılık : xwînsar
soğuklamak : sermagirtin
soğuklaşmak : sarbûn
soğukluk : sarî
soğulmak : qurmiçîn, çilmisîn
soğumak : sarbûn
soğutmak : sarkirin
sohbet : yarî
sokak : kolan
sokmak : têxistin, xistin, têkirin
soku : cirn
sokulmak : tangdan
sokum : kovik
sokuşmak : heşiqîn
sokuşturmak : heşiqandin
sol : çep
solak : çep
solaklık : çepî
solcu : çep
solculuk : çepîtî
soldurmak : çilmisandin
solgun : zîz, çilmisî, madavêtî
solgunluk : zîzî
sollamak : çapandin
solmak : zîzbûn, çilmisîn
solucan : kurm
solugan : bihinefişk
soluk 1 : rengavetî
soluk 2 : hilm
soluk 3: bêmad
soluklanmak : bihinberdan
somun : samun
somurtan : madkirin
somut : girgîn
son : paşî, dawî, encam, şûn
sonbahar : payiz
sonek : paşgir (rêz.)
sonra : piştra, şûnde
sonsuz : dongî, talî, dawîn, bêna
sonsuzluk : bêna, dongî
sontakı : dawîng (rêz.)
sonuç : dongî, talî, dawî, encam
sonuçlandırmak : dawîyandin
sonuçlanmak : qedîn
sop : bavik
sopa : dar, cem
sordurmak : pirsandin
sorgu : pirsiyarî
sorguç : kumik
sormak : pirsîn, pirskirin
soru : pirs
sorumlu : berpirsîyar
sorumluluk : berpirsîyarî

sorun : gelş
soruşturma : pirsîyarî
sosyal : civakî
sosyalist : sosyalîst
sosyalizm : sosyalîzm
sosyete : civak
sosyolog : civaknas
sosyoloji : civaknasî
soy : nîjad, cîl, tuxm
soyadı : paşnav
soydurmak : şelihandin
soygun : şelankerî
soyguncu : şelanker
soygunculuk : şelankerî
soylu 1 : torin, maqul, hir
soylu 2 : kihêl
soyluluk : torinî, maqulî, hirî
soymak 1 : tazîkirin
soymak 2 : şelihandin
soymak 3 : qeşartin
soysuz : bêhav
soysuzlaşmak : bêbavbûn
soysuzluk : bêbavî
soytarı : qeşmer, qirdik, zirtek, lihbok
soytarılık : qeşmerî, qirdikî, zirtekî, lihbokî
soyulmak 1 : tazîbûn
soyulmak 2 : şelihîn, şelîn
soyunmak : tazîbûn
soyut : razber
söğüt : bî, bîşeng
sökmek 1 : fetiqandin, hilkirin
sökmek 2 : varîşandin
sökük : fetiqî
sökülmek : fetiqîn
söküntü : fetq
sömürme : marastin
sömürücü : xwinmij, kedxwer
sömürücülük : xwinmijî, kedxwerî
söndürmek : tafandin, vemirandin
sönmek : tafîn, vemirîn, daketin
sönük : tafiyayî, vemirî
sövgü : sixêf, dijûn
sövmek : sixêfkirin
söylemek : gotin
söylenmek : xutxutkirin, pitpitkirin, minminkirin, mortmortkirin
söylenti : gotin, peyivok
söyleşi : yarî
söyletmek : şitexilandin
söylev : gotar
söz 1 : gotin, galgal, peyiv
söz : soz
sözcü : qasid
sözcülük : qasidî
sözdizimi : wûşesazî
sözleşme : peywendî
sözleşmek : peywendîkirin
sözleşmeli : peywendîyî
sözlü 1 : sozdar
sözlü 2 : devkî
sözlük : ferheng
spor : werzeş
su : av
subay : serbaz
subaylık : serbazî
sucu : avkêş
sucuk : benî
suculuk : avkêşî
suç : tawan, sûc
suçlu : tawanbar, sûcoyî

suçluluk : tawanbar
suçsuz : bêtawan
suçsuzluk : bêtawanî
sulak : avî
sulama : avdan
sulamak : avdan
sulandırmak : rihikirin
sulanmak : rihinbûn
sulh : aşitî
sulhçu : aşitîxwaz
sultan : siltan
sultanlık : siltanî
sulu : rihin
suluk : avdang
sundurma : safirna
sunmak : pêşkêşkirin
sur : beden
surat : mukus
suratsız : mukosyî
susam : kuncî
susamak : tîbûn, têhinbûn
susamuru : saavî
susatmak : tîkirin, têhinkirin
suskun : bêdeng, gom
susmak : neştexilîn
susuz : bêav, bejik
susuzluk : mehteşî
suvarmak : avdan
sükun : hedan, debar, tebat, hedar
sülale : malbat
sülük : zîro
sümbül : simbil
sümkürmek : fişkirin
sümük : lîkitk, fiş, girîz
sümüklü : girîzî
süne : qimil
süngü : sungî
sünnet : sinet
süprüntü : gemar
süpürge : melkes
süpürmek : maliştin
süpürtmek : maliştandin
süpürülmek : malîn
sürahi : qerqef
sürat : çistî
süratli : çist
sürçmek : çerixîn
sürçtürmek : çerixandin
sürdürmek : domandin, pêdeçûn
süre : pêl, qas, dom, mawe, kat
süreç : mawe
süregelen : domîn
sürekli : sereqet
süreklilik : sereqetî
sürgü : zend
sürgülemek : darandin
sürgülü : darayî
sürgün 1 : tirh, tirhik
sürgün 2 : mişextî
sürme 1 : kil
sürme 2 : kodîn
sürmek 1 : cohtkirin
sürmek 2 : ajotin
sürmek 3 : têdan, lêdan, pêdan
sürmek 4 : pêveçûn
sürmek 5 : kodîn
sürülmek : darîn
sürmeli 1: darayî
sürmeli 2 : kildayî, bikil
sürtem : xerxitandin
sürtünmek : hingivîn
sürtüşmek : xerxitandin

sürü 1 : kerî, celeb, garan
sürü 2 : revde "gur"
sürüklemek : xiriqandin
sürüklenmek : xiriqîn, xijiqîn
süs : xeml, şeml
süslemek : xemilqandin
süslenmek : xemilîn
süslü : xemilî
süsmek : poşdan
süssüz : bêxeml
süt : şîr
sütanne : dayin
sütçü : şîrfiroş
sütçülük : şîrfiroşî
sütlaç : şorbeşîr
sütleğen : şîrok
sütlü : bişîr
sütsüz 1 : bêşîr
sütsüz 2 : şîrharam
sütsüzlük : şîrharamî
süvari : suwarî
süvarilik : suwarîtî
süzdürmek : parzunkirin
süzek : parzûng
süzgeç : parzûng
süzgün : zîz
süzgünlük : zîzî
süzmek : parzûnkirin
süzülmek : parzûnbûn

Ş

şafak : berbang
şaft : mijane
şah : şah
şahıs : kes
şahin : baz
şahit : çavdêr
şahitlik : çavdêrî
şahlanmak : laphilanîn
şahlık : şahîtî
şahmerdan : kerane
şahsen : bixwe
şair : hozan, nevsekar
şaka : henek, yarî
şakacı : henekoyî
şakak : ceynik
şakalaşmak : yarîkirin
şakasız : bêhenek
şakırdamak : rikên
şakırdatmak : rikrikandin
şakırtı : rikên
şaki : nijdivan
şakilik : nijdivanî
şakirt : şagırt
şaklamak : raqên
şaklatmak : raqandin
şakul : çekul
şal : şal
şalgam : şêlim
şalvar : şelwar
şamama : şemamok
şamar : şeqam
şamata : qîjqîj, barbar
şamdan : finddang
şan : nam
şangırdamak : şingîn
şangırtı : şingîn
şanlı : namdar
şano : şano
şans : pişad, siûd
şap : zax, şeb
şapırdamak : mirçîn
şapırdatmak : mirçandin
şapırtı : mirçîn
şapka : şevqe
şaplak : tap
şapşal : pejmurde
şapşallık : pejmurdeyî
şarap : şerap
şaraphane : şarapxane
şarıldamak : şirên
şarıltı : şîrên
şarjör : carcûr
şark : rojhilat
şarkı : sitiran
şarkıcı : dengbêj
şarlatan : fortek, gelacî
şart 1 : merc, hoy
şart 2 :hekanî (rêz.)
şartlı : bimerc
şartsız : bêmerc
şaşı : hewl
şaşılaşmak : hewlbûn
şaşılık : hewlî
şaşılmak : tewişîn

şaşırmak 1 : dilihîn, şilihîn, matbûn, tewişîn
şaşırmak 2 : heyirîn
şaşırtmak : tewişandin
şaşkın : bihitî, hêtbet
şaşkınlık : hêtbetî, sersûrhêner
şaşmak : bihitîn, dilihîn, şaşbûn
şatafat wurşa
şatafatlı : biwurşa
şayet : hege
şebek : şemo
şefaat : mehder
şeffaf : buwar
şefkat : pîyarî
şefkatli : pîyar
şeftali : xox
şehir : bajar
şehirli : bajarî
şehit : cangorî
şehriye : şîîre
şehzade : pismîr, mîrza
şeker : şekir
şekerli : bişekir
şekerlik : şekirdang
şekersiz : bêşekir
şekil : lewn, awa
şekilsiz : bêlewn
şelale : şîp
şelf : lat
şemsiye : sîwan
şen : şa, geş
şenlendirmek : şakirin
şenlenmek : şabûn
şenlik : şahî
şenlikli : bişahî
şerbet 1 : şerbet
şerbet 2 : dobe
şeref : şahnazî, rûmet
şereflendirmek : şahnazkirin
şereflenmek : şahnazbûn
şerefli : şahnaz, birûmet
şerefsiz : bêrûmet
şerefsizlik : bêrûmetî
şerit: ben, şelît
şeş : şeş
şeşidu : şeşûdû
şeşyek : şeşûyek
şev : şevil
şey : tişt
şeyh : şêx
şeyhlik : şêxîtî
şeytan : şeytan
şeytanlık : şeytanî
şık : çeleng
şıklık : çelengî
şımarık : rûdîtî
şımarmak : rûdîtin
şımartmak : rûdan
şıra : avaşîrîn
şırak : pelq
şırıldamak : şirên, xuşên
şırıltı : xuşên
şiar : durîşm
şiddet : xurtî, zextî, qursî
şiddetlenmek : qursbûn
şiddetli : zext, qurs
şef : guzik
şifahen : devkî
şifahî : devkî
şiir : newse, helbest
şikayet : gilih
şikayetçi : gilihkar
şilte : cilik
şimal : bakur

şimali : bakurî
şimdi : nûha, ango
şimdicik : hanûha
şimşek : beledî
şimşir : kevot
şinik : çapik
şirin : şêrîn
şirinlik : şêrînî
şirket : beşdarî
şiş 1 : warimî, nepixî
şiş 2 : mitilok
şiş 3 : xişt, bist, sing
şişe : şûşe
şişinme : qerisîn, warinîn
şişirmek : nepixandin, warimandin
şişkin : warimî, nepixî
şişkinlik : warmî
şişlemek : xiştdan
şişman : qelew
şişmanlamak : qelewbûn
şişmanlık : qelewî
şişmek : warimîn, nepixîn
şive : zarawa
şiveli : nazdar
şoven : nîjadparêst
şöför : şifêr
şöförlük : şifêrtî
şöhret : navdarî
şöhretli : navdar
şöyle : halo
şu : ev
şua : çîk, tîrêj
şubat : reşeme
şube : liq
şunlar : evan
şunu : vîna
şurup : şirûp
şuur : bîrewerî, hiş
şuurlu : bîrewer, bihiş
şükran : sipasî
şüphe : şik, dilqusîn
şüphelenmek : dilqusîn
şüphesiz : bêşik

T

ta : ta
taarruz : êrîş
tabak 1 : tepsik
tabak 2 : ceft
tabaka 1 : taw
tabaka 2 : qotî
tabakhane : ceftxane
tabaklamak : ceftkirin
taban : bin
tabanca : demançe
tabansız : revok
tabansızlık : revokî
tabi : bende, pêyrew
tabiat : şîrûşt
tabiatsız : cimexweş, cirxerab
tabii : jixwe, şîrûştî
tabir : biwêj
tabiye : zenger
tabure : kursî
tabut : tabût
tabya : kozik
taç : zereng
tafsilat : serûberî
tahammül : tebat, semax
tahıl : dexil, zad
tahin : tahîn
tahini : tahînî
tahkik : pirsîyarî
tahkikat : pirsîyarî
tahkim : qewînkirin
tahkimat : kelat
tahkir : dijûn
tahlil : hûrnêrîn
tahmin : rawêj
tahmini : rawêjî
tahrib : xapur
tahrik : navtêdan, hîroşme
tahripkar : xapurkar
taht : text
tahta : textik, dep, depik
tahtaravalli : helezîk
tak : taq
takatsiz : bêmecal
takatsizlik : bêmecalî
takaza : lewm
takbih : lome
takdim : pêşkêş
takdir : pesend
takdirkar : pesendkar
takdis : pîrazî
takı 1 : dawîne (rêz.)
takı 2 : çek
takılmak : pêvebûn
takım : pel "leşkerî"
takırdamak : reqîn
takırdatmak : reqandin
takip : şopandin
takke : kum
takla : qulîbinek
taklit : tawz, zehr
taklitçi : zehrkar
takmak : dakirin, pêvekirin
taksi : taqsî
taksim : levayî

taksit : qast
taktırmak : pêvekirin
takunya : qapqabk
takvim : salname
takviye : qewînkirin
talan : talan
talaş : pîj
talih : gihev, bext, siûd
talihli : bisiûd
talihsiz : bêsiûd
talihsizlik : bêsiûdî
talip : daxwaz, karnîyar
tam : sihhê, sirfe
tamah : tamayî
tamahkar : tama
tamahkarlık : tamahkarî
tamam : qediyayî, qedandî
tamamen : bitevayî
tamamlamak : qedandin
tambur : tambur
tamburacı : tamburvan
tamlama : veqetandek (rêz.)
tan : berbang
tandır : tanûr
tane : lib, jimare
tanecikli : bilib
tanelemek : libandin
taneli : bilib
tanı : nasîn
tanıdık : nas
tanık : çavdêr
tanıklık : çavdêrî
tanım : danasîn, rave
tanımlamak : nasandin
tanınmak : nasîn
tanınmış : nasbûyî
tanış : nas
tanışıklık : nasî
tanışmak : hevnasîn
tanıştırmak : nasandin
tanrı : xweda, yezdan
tanrısal : xwedayî
tanrısız : bêxweda
tanrısızlık : bêxwedayî
tantana : rawşên
tapa : devik
tapınak : perestişgeh
tapu : qoçan
taraça : berban
taraf : alî, rex, hindan, bask
tarafgir : alîgir
tarafgirlik : alîgirî
tarak : şeh
taraklamak : şehkirin
taralı : şehbûyî
taramak : şehkirin
taranmak : şehbûn
tarçın : darçîn
tarım : çandinî
tarih 1 : dîrok, mêjû
tarih 2 : beryar
tavuk : mirîşk
tavus : tawus
tay : cuwanîk
taze : tirf, tar
tazelik : tirfî, tarî
tazı : tajî
taziye : serxweşî
tebrik : pîrozî
tecrit : cihê
tecrübe : pisporî
tecrübeli : pispor
tecrübesiz : xeşîm
tedarik : peydeyî
tedavi : nûjdarî
tedbir : tevdîr

tedbirli : bitevdîr
tedbirsiz : bêtevdîr
tedbirsizlik : bêtevdîrî
tedirgin : tangazar, netebt
tedirginlik : tangazarî
tedricen : piçopiço
tef : def, arabane
tefe : selef
tefeci : selefkar
tefecilik : selefkarî
teftiş : çavdêrîn
tehdit : hereşe, gef
tehir : wexirandin
tehlike : xeter
tehlikeli : xeternak
tek 1 : kit
tek 2 : bitenê, yekta
tekdir : arzşikênandin
teke : nêrî
teker : pêçke
tekerlek : pêçke
tekerlemek : gindirandin
tekerlenmek : gindirîn
tekerli : bipêçke
tekerrûr : dubara, ducarî
tekil : yekhejmar (rêz)
tekin : xalî
tekke : telik
teklemek : kitkirin
teklif : pêşnîyar
tekme : pihîn
tekmelemek : pihîndan
tekne 1 : teşt
tekne 2 : lotke
tekrar 1 : dîsa
tekrar 2 : dubara, ducarî
tekrarlamak : dubarakirin
takrarlı : dubarakirî
tekstil : cumkerî
tel 1 : lûf
tel 2 : tel
telef : telef
telefon : telefon
telek : pirtik
telgraf : berqî
telve : talpik
temas 1 : têkilî
temas 2 : hingavtin
tarihçi : dîrokzan
tarihi : dîrokî
tarihli : biberwar
tarihsel : dîrokî
tarihsiz : bêberwar
tarla : zevî, erd
tartı : kêş
tartılı : kêşandî
tartılmak : kêşîn
tartısız : nekêşandî
tartışma : miqeresî, guftegoy
tartışmak : miqeresîkirin
tarz : awa, rê, fesal
tas : zerik, pîyan
tasa : xem
tasalanmak : xemxwarin
tasalı : xemgîn
tasarı : pêşnûma
tasarlamak : pêşnûmakirin
tasasız : bêxem
tasdik : erêkirin
tasfiye : zelilandin
tashih : rastkirin
taş : kevir, kaw, berik,kuç
taşak : gun, hêlik
taşçı : kevirker
taşımacı : guhêzkar, cihgûhêz
taşımak : hilgirtin

taşınmak : guhêzîn
taşırmak : furandin
taşıyıcı : barkêş
taşkın 1 : sergerm
taşkın 2 : furiyayî
taşkınlık : sergermî
taşlatmak : kevirkirin
taşlı : bikevir, kevirîn
taşmak : furîn
taşra : derve
taşralı : derveyî
tat : tam
tatarcık : kelmêş
tatil : pûşû
tatlandırmak : bitamkirin
tatlanmak : bitambûn
tatlı 1 : tamdar
tatlı 2 : şêrîn, şîranî
tatlılaşmak : şêrînbûn
tatlılaştırmak : şêrînkirin
tatlılık : şîranî
tatmak : tamkirin, çêstin
tatsız : tamsar
tatsızlaşmak : tamsarbûn
tatsızlık : tamsarî
tattırmak : tamandin
tava : meqilk
tavan : daq
tavır : şêl
tavla : tawla
tavlamak : hawdan
tavsif : wespandin
tavsiye : qewêtî
tavşan : kîvroşk
tembel : zexel, tîrol
tembelleşmek : zexelbûn
tembellik : zexelî
tembih 1 : şîyarkirin
tembih 2 : qewêtî
temel 1 : kulek
temel 2 : hîm, bingeh, rikin
temelli : bihîm, birikin
temelsiz : bêhîm, bêbin
temenni : daxwazî
temin : peyda
teminat : gerew
temiz : paqij, pak
temizlemek : paqijkirin
temizlenmek : paqijbûn
temizlik : paqijî
temkin : xwehayî
temkinli : xwehay
temmuz : têrmih, xermanan
temrin : hînkarî
ten : ten
tencere : beroş, qoşxane
teneke : teneke
teneşir : çardar, danebest
tenezzûl : nihan
tenha : xalî
tenhalaşmak : xalîbûn
tenhalık : xalîyî
tenkit : rexne
tentene : tentene
tepe : gir, qoq, til
tepecik : girik
tepeleme : mişt
tepeli : bikum
tepmek 1 : pihîndan
tepmek 2 : hijiqandin
teprenmek : qelîn, leqîn, labitîn
tepsi : sîni
ter : xwêhdan
teras : rasîf
terazi : mêzên

terbiye : şerde, amozîş
terbiyeli : şerde
tercüman : dilbend
tercümanlık : dilbendî
tercüme : verger
teres : teres
tereyağı : nîvişk
terim : biwêj
terk : hêlistin
terlemek : xwêhdan
terli : xwêhdayî
terlik : şimik, şipik
termal : germav
ters : berewaj, çewt
tersilik : berewajî, çewtî
tersyüz : berewajî
terzi : durunker, terzî
terzilik : durunkerî, terzîtî
tesadüf : pîşat
tescil : tomar
teselli : qinyat
tesir : kelîj, bandur
tesis : damezran, sazî, rêxistin
tespih : tizbî
tespit : peyitandin
testere : birrek, mişar
testi : cêr
tesviye : rastkirin
teşekkür : sipas
teşhis : nasîn
teşkilat : sazî,damezran, rêxistîn
teşkilatlandırmak : sazkirin
teşkilatlı : sazbûyî, rêxistî
teşrif : pêşwazî
teşt : teşt
tetik : ling
tetkik : hûrnêrîn
tevazu : dilnizmî
tevkif : girtin
tevkifhane : bendexane
tevzi : belakirin
teyze : xaltîk
teyzezade : mixaletî
tez 1 : dozîne
tez 2 : sivik, çist, zû, detxwe
tezahür : daxwîyan
tezahürat : xwepêşan
tezcanlı : sexî
tezcanlılık : sexîtî
tezek 1 : sergîn, tapik
tezek 2 : şel "ax"
tezgah : dezgeh
tezgahtar : dezgehdar
tezgahtarlık : dezgehdarî
tezleşmek : sivikbûn
tezleştirmek : sivikkirin
tezlik : sivikî, çiştî
tezyin : xemilandin
tezyinat : xeml
tığ : sîx, sing
tıkaç : devik
tıkalı : ritimî, xitimî
tıkamak : ritimandin, xitimandin
tıkanık : ritimî, xitimî
tıkanmak : ritimîn, xitimîn
tıkırdamak : raqên
tıkışmak : hejiqîn
tıkıştırmak : hejiqandin
tıkmak : hejiqandin
tıknaz : dixwetijî
tıknefes : bihnefişkî
tımar : kesaxî, teraştin
tınaz : lod
tıngırdamak : çingên

tıngırtı : çingên
tıp : bijîşkî
tıpa : devik
tıpkı : layî
tıraş : kurkarî
tıraşlı 1 : kurkirî
tıraşlı 2 : teraşkirî
tırıs : lokîn
tırmalamak : naparuşkdan
tırmanmak : hilkişîn, vekişîn, hilketin
tırnak : neynûk
tırnaklamak : naparuşkdan
tırpan : kêlendî
tırtık : niqirik
tırtıklı : biriqirik
tırtıl : maşot
ticaret : bazirganî
ticarethane : bazirganxane
ticari : bazirganî
tiftik : kej
tiksinmek : hîletkirin
tiksinti : hîlet
tilki : rêvî, rovî
tin : giyan
tinsel : giyanî
tipi : bager, bahoz
tiran : zalim
tire 1 : ben, nex
tire 2 : bendik (rêz.)
tirildemek : lerizîn, recifîn, reifîn
tiryaki : qelûnkêş
titiz : destsivik
titizlik : destsivikî
titrek : hejojî
titremek : lerizîn, recifîn, reifîn
titreşim : lerz, reil, recif
titreştirmek : lerizandin
tiyatro : şano
tiyatrocu : şanoger
tiyatroculuk : şanogerî
tohum : tohv, bizirik
tohumlanmak : tohvderanîn
tohumlu : bitohvik, bibizirik
tok : têr
toka : avzûng "a pişta "
tokaç : şunik
tokat : şeqam
toklu : kavir
tokluk : têrayî
tokmak : mêhkut, daqoq
tokuşmak : lihevketin
tokuşturmak : lihevxistin
tomar : taxe
tombul : dabolî
tomurcuk : pişkoj, gulpik
ton : ton "giranî"
top : gok
topaç : vizik
topak : gutil, gulok
topal : kullek
topallamak : kullîn
topallık : kullekî
toparlak : gurover
toparlamak : komkirin,danehev, civandi
toparlanmak : civîn, kombûn
toplam : berhevî
toplamak : berhevkirin, civandin
toplanık : berhevbûyî, civîyî
toplanılmak : civîn, berhevbûn
toplanmak : civîn, xwevedîn
toplu : kombûyî, civandî
topluluk : civak, kom

toplum : civak, hoz
toplumbilim : civaknasî
toplumsal : civakî, hozkî
toprak : ax
toprakaltı : binax, binerd
toprakbastı : bac
topraklı : biax, xwedîerd
toptan : tevayî
topuk : pehnî
topuklu : bipehnî
topuz : daqoq
tor : tor
torba : kîs, kîsik, tûrik
tortu: talpik, tort
torun : nevî
tos : poş, quloç
tosbağa : req
tosun : conega
toy 1 : xeşîm
toy 2 : bat
toyluk : xeşîmî
toynak : sim
toz : xubar, toz
tozlu : bixubar
tökezlemek : kumişîn, tarpilîn, lukumîn
töre : kevneşopî
tören : pergîn
törpü : mevret
törpülemek : mevretkirin
tövbe : tobe
tövbekar : tobekar
tren : tirên
tufan : tofan
tuğla : xist
tuhaf : behît
tuhaflık : behîtî
tulum : heban, meşk, kun
tur : ger
turfanda : sebiq, terwende, nûber
turna : qulink
turp : tivrik
turşu : tirşîn
turunç : lalengî
tutak : destik
tutam : gimş
tutamaç : çebil
tutar : gişt, tev
tutkal : şêrêz
tutkallamak : şêrêzkirin
tutkallı : bişêrêz
tutku : bengîtî
tutkun : bengî
tutkunluk : bengîtî
tutmak : girtin
tutsak : girtî, bindest, dîl
tutsaklık : dîlî, bindestî
tutturmak : têkirin
tutuk : qurimî "masulqî"
tutuklamak : girtin, berdestkirin
tutuklu : girtî
tutukluluk : girtîtî
tutulmak : qurimîn
tutum 1 : rabestî, gitutî
tutum 2 : aborî
tutumlu 1 : rabestî, qitûtî
tutumlu 2 : aborkar
tutuşmak : darîn
tutuşturmak : darandin
tuvalet : qedemgeh
tuz : xwê
tuzak 1 : kemîn
tuzak 2 : xefk, davik
tuzla : karî

tuzlamak : xwêdan
tuzlanmak : xwêtêbûn
tuzlu : şor, bixwê
tuzluk : xwêdang
tuzsuz : kellê, bêxwê
tüccar : bazirgan
tüccarlık : bazirganî
tüfeng : tifing
tüh : tû
tükenmek : neman, qedîn
tüketmek : qedandin
tükürük : tif
tülbent : çarik
tüm : tev
tümce : hevok (rêz.)
tümleç : têrker (rêz.)
tümlemek : tevakirin
tümlenmek : tevabûn
tümsek : mitilok, til, gir
tünek : lîs
tüneklenmek : lîsbûn
tünemek : lîsbûn
tür : celeb, dol
türbe : gor, tirb
türe : dad
türemek : damezrîn, raçîn (rêz.)
türetmek : raçandin (rêz.)
türk : tirk
türkçe : tirkî
türkmen : tirkmen
türkü : sitiran
türlü : têvel
tütmek : dukelkirin
tütsü : pîso
tütün : titûn
tüy : pirç, pirtik
tüylenmek : bipirçbûn
tüylü : bipirç
tüymek : çivîn
tüysüz : bêpirç
tüze : zaxon
tüzel : navdêr
tüzük : destûr

U

ucuz : erzan
ucuzlamak : erzanbûn
ucuzlatmak : erzankirin
ucuzluk : erzanî
uç 1 : qozî
uç 2 : serik
uçlu : biserik
uçsuz : bêserik
uçak : balafir
uçkur : doxîn
uçucu : balende, firrende
uçmak : firîn
uçuk : madevêtî, rengavêtî
uçurtma : balafirok
uçurtmak : firandin
uçurum : hevrezan
ufacık : biçulek
ufak : hûr
ufaklık : hûrî, hûrik
ufalamak : firdikandin
ufalmak : hûrkirin, biçûkkirin
ufaltmak 1 : hûrkirin
ufaltmak 2 : firdikandin
ufantı : firdik
ufarak : hûrik
ufuk : bergeh, aso
uğraşı : xebat, lebk
uğraşmak : xebitîn, lebikîn
uğraştırmak : xebitandin, lebikandin
uğuldamak : xuşên, gurên
uğur : qudoşî
uğurlamak : birêkirin
uğurlu : biqudoş, pîroz
uğursuz : bêqudoş, çift
uğursuzluk : bêqudoşî, çiftî
ulaşmak : ragihan
ulaştırmak : ragihandin
ulu : mazin, berz
ululuk : mazinayî
ulumak : kuzîn, zûrîn
ulus : netew, niştiman, gel
ulusal : netewî,niştimanî, gelemperî
ulutmak : kuzandin
umma : hêvî, goman
ummak : hêvîkirin, gomankirin
umum : gelemper
umur 1 : xem
umur 2 : zanîyar
umursamak : xemkirin
umut : hêvî, goman
umutlandırmak : hêvîdan
umutlanmak : hêvîkirin
umutlu : bihêvî, bigoman
umutsuz : bêhêvî, bêgoman
umutsuzluk : bêhêvîtî, bêgomanî
un : ard, arvan
unlamak : ardkirin
unlanmak : biardbûn
unlu : biard, ardîn
unmaz : xopan

unsur : hêman, reges, jande
unutmak : jibîrkirin
unutmamak : jibîrnekirin
unutulmak : jibîrbûn
ur : girêk
urgan : werîs
urlu : bigirêk
usta : hoste
ustad : seyda
ustalık : hostayî
uslûp : şêwaz
ustura : cuzan
usul : delk
uşak : xulam, noker
uşaklık : xulamtî, nokerî
utanç : hatîket
utandırılmak : şermezarbûn
utandırmak : şermezarkirin, hetikandin
utangaç : fedîkar, şermezar
utangaçlık : fedîkarî, şermezarî
utanmak : fedîkirin, fihêtkirin, şermkirin
utanmaz : bêfihêt, bêşerm
utku : serfirazî
uyandırmak : şîyarkirin
uyanık : şîyar
uyanıklık : şîyarî
uyanmak : şîyarbûn
uyarlamak : lihevanîn
uyarmak :şîyarkirin, xwehaykirin
uydurmak : lihevanîn
uygar : ava
uygarlık : avayî
uyku : xew
uykucu : xewar
uykulu : çavlixew
uykusuz : bêxew
uykusuzluk : bêxewî
uyluk: kulîmek
uymak : lêkbûn, lêhatin
uysal : sil
uysallaşmak : silbûn
uysallaştırmak : silkirin
uysallık : silî
uyuklamak : hînijî, ponijîn
uyum : saz, pevçandin
uyumak : razan, raketin, nivîn
uyuşmak 1 : lihevhatin
uyuşmak 2 : tavizîn
uyuşuk : benc, tavizî, tîral, şist
uyuşukluk : bencî, şistî
uyuşturmak 1 : lihevanîn
uyuşturmak 2 : tavizandin
uyuz: gurî
uyuzlaşmak : gurîbûn
uyuzluk : gurîtî
uzak : dûr
uzaklık : dûrayî
uzanmak 1 : dirêjbûn
uzanmak 2 : gêrbûn
uzatmak 1 : dirêjkirin
uzatmak 2 : gêrkirin, razandin
uzman : pispor
uzmanlık : pisporî
uzun : dirêj
uzunluk : dirêjayî

Ü

ücret : rojane
üç : sê, sisê
üçüncü : sêyemîn
üfürmek : pifkirin
üfürtmek : pifdan
üfürük : pif
üleşmek : behrkirin, parkirin
ülke : welat
ülkü : mengî
ülkücü : mengîwer
ümit : hêvî
ümitli : hêvîdar
ün : nam
üniversite : zanistgeh
ünlem : baneşan (rêzimanî)
ünlü 1 : namdar
ünlü 2 : dengdar (rêzimanî)
ünlülük : namdarî
ünsüz : dengdar
üremek : hilberîn
üretici : hilberkar
üreticilik : hilberkarî
üretim : hilberînî
üretmek : hilberandin
ürkek : haptoyî
ürkeklik : haptoyîtî
ürkmek : veciniqîn, liçinîn, bizdan, habitîn
ürkütmek : veciniqandin, liçinandin, bizdandin, habitandin
ürpermek : cefilîn, girizîn, lerzîn
ürperti : girîzonek
ürpertmek : cefilandin
ürümek : rayîn
ürün : hilber, dexil, zad
üryan : çilptazî
üst : jor, raser, rajor
üstderî : şilh
üstün : raser, seratir, sergewar
üstünlük : raserî, seretirî
üşengeç : kasil
üşengeçlik : kasiltî
üşenmek : kasilîn
üşümek : qufilîn
üşütmek : qufilandin
ütme : kizîr
ütmek 1 : kizirandin
ütmek 2 : jêbirin
üvendire : tujik, zeqt, misas
üvey : hilî, nivisî
üveyik : tivîlk
üveylik : hilîtî
üvez : kelmêş
üye : endam
üyelik : endametî
üzengî : rikêb
üzgün : xemgîn, berketî
üzücü : xemnak
üzülmek : berketin
üzüm : tirih
üzüntü : serêşî, dilêşî, xem
üzüntülü : xemgîn

V

vaat : belên
vade : mawe
vadeli : bimawe
vadesiz : bêmawe
vadi : gelî, derbend, nawal
vah : wax
vahşet : hovîtî
vahşi : hov
vahşilik : hovîtî
vakit : hîngûr, sergurk
vali : parêzkar
valilik : parêzkarî
vapur : keştî
var : heye
varılmak : gihiştin
varış : gihîn, giheştin
varidat : heyîn
varlık 1 : heyîn
varlık 2 : heyber
varlıklı : dewlemend
varmak : giheştin, gihîn
varsayım : rawêj
vasat : navêr
vasıf : rûçik, reftar
vasıflandırmak : rûçikandin
vasıflanmak : rûçikîn
vasiyet : wasêtî
vasiyetname : qewêtîname
vatan : welat
vatandaş : welatî
vatandaşlık : welatîtî
vatanperwer : welatparêz
vazgeçmek : jêqerîn, jêbûrin, derjêqerîn
vazife : erk, vatinî
vaziyet : qor, rawş, derawa
vazo : guldang
ve : û
veda : xatir
vedalaşmak : xatirxwestin
vefat : mirin, serdanîn
verem : êşazirav
vergi 1 : beş
vergi 2 : dan, dayin
verimli : adan, astem, biber
verimlilik : adanî
vermek : dayin
vesika : perge
vesvese : waswas
veya : an
yınlamak : vingên
yızlamak : vizên
vilayet : parêzî
viraj : fetlonek
viran : wêran, xirbeh
virane : wêrane, xirbeh
virgül : rawestbihnok
vurgu : derbdayin (rêz.)
vurmak : lêdan, lêxistin
vücut : cendek, laş, te

Y

ya : yan
yaba : melhêb
yaban : bîyan
yabancı : bîyanî, bêgane
yabancılaşma : bêganebûn
yabancılık : bêganeyî
yabanıl : hovjiyan
yabani : rawir, hov, dehbe, kovî
yabanilik : hovî, dehbetî, kovîtî
ya da : an
yadigar : diyarî
yadsıma : mandala
yadsımak : mandalakirin
yağ : rûn, dohin, tawaş
yağdanlık : dohindang
yağdırmak : barandin
yağış : şilî
yağız : qemer
yağızlık : qemerî
yağlamak : dohindan
yağma 1 : çûr, talan
yağma 2 : barîn
yağmacı : çûrkar, talankar
yağmacılık : çûrkarî, talankarî
yağmur : baran
yağmurluk : baranparêz
yağsız : bêdohin
yahni : merge
yahudi : cuhu
yahudilik : cuhutî
yaka 1 : barstik
yaka 2 : pesar
yakacak : şawata
yakalama : girtin
yakalamak : girtin
yakalanmak : derdestbûn
yakalatmak : derdestkirin
yakarış : lava, lublub
yakarmak : lavakirin, lublubkirin
yakın : nêzîk
yakınlık : nêzîkayî
yakınma : gazin
yakınmak : gazinkirin
yakışıklı : tevnal, cindî, lihevhatî
yakışmak : lêbûn, lêhatin
yakıştırmak : lêanîn, lihevanîn
yaklaşım : berbiçûn
yaklaşmak : nêzîkbûn, tangdan
yaklaştırmak : nêzîkirin
yakmak 1 : şawitandin, pêxistin, daran
yakmak 2 : şewandin
yaktırmak : darandin
yalak : hawt
yalamak : alistin
yalan : daraw, vir
yalancı : darawîn, virek
yalancılık : darawînî, virekî
yalatmak : alistandin
yaldız : avzêr

yaldızcı : avzêrkar
yaldızcılık : avzêrkarî
yaldızlamak : avzêrkirin
yalım : gurî, rivîn
yalın : bixweser, tan, razbar, hêsan
yalınayak : pêxwas, xwas
yalınayak : pêxwasî
yalnız : bitenê
yalnızlık : bitenêyî
yalpalanmak : lewlibîn
yaltak : melaq
yaltaklanma : melaqî, şaluşî
yaltaklık : melaqî
yama 1 : riqa
yama 2 : pîne
yamacı : pînekar
yamaç : qelaç, kepez, kendal, hevroz
yamak : şagirtî
yamalamak 1 : riqakirin
yamalamak 2 : pînekirin
yamalanmak 1 : pînebûn
yamalanmak 2 : riqabûn
yamalı 1 : bipîne
yamalı 2 : riqakirî
yamuk : xwehr
yamukluk : xwehrî
yan : bal, bask, gel, hind, kêlek, mil, alî, tihêl
yanak : lam
yanaşmak : tangdan
yandaş : alîgir
yandaşlık : alîgirî
yangı : şawat
yanık : pêketî, darandî
yanılgı : xap, şasî, şehetîtî
yanılma : xapîn, şehetîbûn
yanılmak : xapîn, şehetîbûn
yanıltmak : şehetîkirin, şaşkirin, xapandin
yanıt : bersiv
yankı : dengvedan
yankılamak : dengvedandin
yanlış : çewt, şaş, tewş
yanlışlık : çewtî, tewatî
yanmak 1 : pêketin
yanmak 2 : şawitîn
yanmak 3 : şewîn
yansıma : dengvedan
yansıtmak : denvedandin
yapı : avayî, xanî
yapıcı : avakar
yapışkan : ginc, zilqok
yapışkanlık : gincî
yapışmak : zeliqîn, çespîn
yapıştırmak : zeliqandin, pêvekirin, çespandin
yapmak : çêkirin, kirin
yaprak : pel
yapraklı : bipel
yar : yar
yara 1 : birîn
yara 2 : kul
yaradılış : mişwer
yarak : tarik
yaralamak 1 : birîndarkirin
yaralamak 2 : kulkirin
yaralanmak 1 : birîndarbûn
yaralanmak 2 : kulbûn
yaralı 1 : birîndar
yaralı 2 : bikul
yaramak : kêrhatin, lêhatin
yaramaz 1 : bêkêr
yaramaz 2 : netebt, kirh
yaran : hogir

yarar : berjewendî, kelk, nihf
yararlanmak : kêranîn
yarasa : çil, perçîmek
yaratık : aferinek, taba
yarayışlı : kêrhatî
yarayışsız : nekêrhatî, bêkêr
yarbay : serheng
yardım : arîkarî
yardımcı : arîkar
yardımcılık : arîkarî
yardımsever : qencîxwaz
yardırmak : qeliştandin
yaren : yarî
yargı : daraz
yargıç : dadger
yargıçlık : dadgerî
yargılamak : darazandin
yargılanmak : darazîn
yarı : nîvrê
yarık : qelş, şeqt, terk
yarıcılık : mirêbayî
yarılamak : nîvrêkirin
yarılanmak : nîvrêbûn
yarılma : qusin, şeqitîn
yarılmak : qelişîn, şeqitîn, terikîn, tarişîn
yarım : nîv
yarımada : nîvnavrok
yarın : siba
yarıntı : tarş
yarış : leç
yarışma : berajotin
yarma 1 : neqeb
yarma 2 : talaş
yarmak : tarişandin, terikandin, qelişandin
yas : şînî, hezn, şîvan
yasa : zaxon
yasak : qadaxe
yasaklamak : qadaxebûn
yasal : zaxonî
yaslamak : hilpesartin, sipartin
yaslanmak : hilpesirîn
yaslı : heznî
yassı : pehin
yassılaşmak : pehinbûn
yassılaştırmak : pehinkirin
yassılık : pahinî
yastık : balgih, balîf
yaş 1 : temen
yaş 2 : şil
yaş 3 : tar
yaşa : bijî
yaşam : jîyan
yaşamak : vejîyîn
yaşarmak : şilbûn
yaşartmak : şilkirin
yaşatmak : vejîyandin
yaşıt : hevnîr
yaşlanmak : pîrbûn, kalbûn
yaşlatmak : pîrkirin, kalkirin
yaşlılık 1 : kalî, pîrî
yaşlılık 2 : kevane
yatır : zîyaret
yatırmak 1 : etaxî
yatırmak 2 : nîxandin (devîh)
yatışmak : hedîn, haştbûn
yatıştırmak : hedandin, haştkirin
yatmak : razîn
yavan : tisî
yavaş : hêdî
yavaşça : bihêdîka
yavru : ferx, çêlîk

yavrulamak : zayîn
yay : kevan
yaya : paya
yayan : payayî
yaydırmak : raxistandin
yaygara : qîjqîj
yaygı : şalik
yayık 1 : meşk
yayık 2 : vêl
yayılmak : pijilîn, belabûn, firikîn
yayımcı : weşankar
yayımcılık : weşankarî
yayımlamak : weşandin
yayın : weşanek
yayınevi : weşanxane
yayla : zozan
yaylak : havîngeh
yaylanmak : lokîn
yaylatmak : lokandin
yaymak : raxistin
yaz : havîn
yazar : nivîskar
yazarlık : nivîskarî
yazdırmak : nivîsendin
yazgı : çarenus
yazık : heyf
yazlık : navîngeh, germîyan
yazma : şar, çarik
yazman : nivîsavan
yazmanlık : nivîsavanî
yedek : suxme
yedi : heft
yedinci : heftemîn
yeğ : baştirin, qenctirîn, çêtir
yeğen : xwarzê, birazî
yeğlemek : çêgirtin
yek : yek
yekinme : hemk
yekinmek : hemikîn
yekpare : sihhê
yekdiğeri : hevûdu
yekpare : sihhê
yel : ba
yelin : guhan
yellenmek : fiskirin
yelpaze : baweş
yelpazelemek : baweşandin
yelpazelenmek : baweşîn
yeltenmek : hemikîn, peyandin
yem : afir
yemek : xwarin
yemekli : bixwarin
yemeksiz : bêxwarin
yemeni: sol
yemenici : solker
yemenicilik : solkerî
yemin : sund
yeminli : sundxwarî
yemlemek : êmandin, afirandin
yemletmek : êmandin, afirandin
yen : ûçik
yenge : jinap, jinxal
yengeç : kêvjal
yengi : serfirazî
yeni : nû
yenilemek : nûjenkirin
yenilenmek : nûjenbûn
yenilik : nûjenî, nûyîtî
yenilmek : binketin
yeniyetme: sîpe, genç
yenmek : serketin
yepyeni : nûjen

yer 1 : cih, der
yer 2 : erd
yer 3 : şûn, dews
yeraltı : binerd
yerel : erdovan
yerine : jidêl, lişûn
yerleşmek: bicihbûn
yerleşik : dêmanî
yerleştirmek : bicihkirin, têxistin
yermek : gazinkirin, sebkirin
yersiz : bêcih, bêwar
yeşermek : şînbûn
yeşertmek : şînkirin
yeşil 1 : kesk
yeşil 2 : şîn
yeşil 3 : tar
yeşillik 1 : keskayî
yeşillik 2 : şînayî
yeşillik 3 : tarî
yetenek : zîrekî, gêrûfen, hêgîn
yetenekli : zîrek, jêhatî
yeteneklilik : zîrekî
yeter : bes
yetim : sêwî
yetimlik : sêwîtî
yetişmek 1 : gihan
yetişmek 2 : gihan
yetişmek 3 : mazinbûn
yetiştirmek 1 : gihandin
yetiştirmek 2 : ragihandin
yetiştirmek 3 : mazinkirin
yetki : rêdan
yetmek : besbûn, têrêbûn
yetmiş : heftê
yettirmek : besandin
yevmiye : rojane
yezidi: êzîdî
yezidilik : êzîdîtî
yığılı : lodbûyî, kombûyî
yığılma : şeqitîn
yığın : lod, kom, melû
yığmak : lodkirin, komkirin
yıkamak : şuştin
yıkanmış : şuştî
yıkık : hêrivtî
yıkılmak : ruxîn, hêrivîn
yıkım : malxerabî
yıkıntı : xirbeh, kavil
yıkmak : ruxandin, hêrivandin
yıl : sal
yılan : mar
yılanbalığı : marmasî
yılancık : marok
yılbaşı : sersal
yıldırım : berq
yıldırmak : çavtirsandin
yıldız : sitêrik
yıldızlı : bisitêrik
yılkı : exte
yıllık : salname, salane
yılmaz : nebez
yıpranmak : mehîn
yıpratmak : mehandin
yırtıcı : dirrende
yırtık : qetiyayi, çiriyayî
yırtılmak : qetîn, çirrîn
yırtmak : qetandin, çirandin
yiğit : egîd, batl, mêrxas, fêris
yiğitlik : egîdî, mêrxasî, fêrisî
yine : dîsa
yinelemek : ducarkirin, dubarakirin
yinik : kurmexwarî

yirmi : bîst
yirminci : bîstemîn
yitik : gom, winda
yitmek : gombûn, windabûn
yittirmek : gomkirin, windakirin
yiyecek : xwerîn
yiyici : xwere
yoğrulmak : sitirihên
yoğun : tîr
yoğunluk : tîrî
yoğurmak : sitirihandin
yoğurt : mast
yoğurtlu : bimast
yok : nîn, tunne, nîne
yoklama : pelan, sehan
yoklamak : pelandin, sehandin
yokluk : tunneyî, neyînî
yoksul : xêzan, hejar, keşkul
yoksulluk : xêzanî,hejarî, keşkulî
yoksun : nîn
yoksunluk : neyînî
yokuş : hevraz, kaş
yol 1 : rê
yol 2 : şift (ê li ser mitêlan)
yolcu : rêwing
yolculuk : rêwingî
yoldaş : hevalbend, hevrê
yoldaşlık : hevalbendî
yollamak : rêkirin, şiyandin
yollanmak : birêketin
yollu : bişift
yolmak: piritikandin, rûçikandin
yolunmak : pirtikîn, rûçikîn
yonca : nefel
yoncalı : binefel, nefelîn
yontmak : xeritandin, teraştin
yontu : rewêrte
yontulmak : xeritîn, terişîn
yorgan : lihêf
yorgun : wastiyayî, batilî
yorgunluk : wastan
yormak : dawestandin, şeqîkiri, rehtkirin
yorulmak : dawestîn, şeqîkarin, rehtkirin
yorum : rawe, şîrove
yosun : kevz
yosunsuz : bêkevz, kevzîn
yoz : bej, bejik, qeraç
yön : hindav
yönelmek : qesidîn
yöneltmek : serrastkirin
yönetim : doliw
yönetici : doliwgerî
yönetmek : pêşkar
yönetmen : pêşkar
yönetmenlik : rêzname
yöntem : azin, şop, delk
yöntemli : biazin
yöntemsiz : bêazin
yöre : hindam, herêm, hêl
yudum : qurt, firt
yudumlamak : qurtdan, firkirin
yudumlatmak : qurtandin
yufka 1 : şikeva
yufka 2 : tanik
yufkalaşmak : tanikbûn
yufkalaştırmak : tanikkirin
yufkalık : tanikayî
yukarı : jor, banî
yukarısı : jorîn

yulaf : baçîk
yulaflı : bibaçîk, baçîkîn
yular : hefsar
yularlı : bihefsar
yularsız : bêhefsar
yumak : gulok
yummak : miçkirin
yumru : girêk
yumruk : kulm
yumuk : miç
yumukluk : miçî
yumulmak : miçbûn
yumurta : hêk
yumurtlamak : hêkkirin
yumurtalı : bihêk
yumuşak 1 : nerm
yumuşak 2 : nimiyayî
yumuşaklık : nermayî
yumuşamak 1 : nermbûn
yumuşamak 2 : nimîn
yumuşatmak 1 : nermkirin
yumuşatmak 2 : nimandin
yurt : niştiman, welat
yurtsever : niştimanperwer
yurtseverlik : niştimanperwerî
yurttaş : niştimanî
yutak : qurpik
yutma : qurpan
yutmak : qurpandin
yutturmak : qurpandin
yuva : hêlîn
yuvarlak : gurover
yuvarlaklık : guroverî
yuvarlamak : gindirandin, gêrkirin
yuvarlanmak : gindirîn, gêrbûn
yuvarlatmak : gindirandin
yüce : berz
yücelik : berzî
yücelmek : berzbûn
yüceltmek : berzkirin
yük : bar, piştî
yüklem : pêxistî (rêz.)
yüklemek : barkirin
yüklenmek 1 : barbûn
yüklenmek 2 : barbûn
yüklü : bibar, barbûyî
yüksek : bilind
yükselmek 1 : bilindbûn
yükselmek 2 : hewaketin
yükselmek 3 : hilketin
yükselti : bilindcih
yükseltmek 1 : bilindkirin
yükseltmek 2 : hildan
yüksük : kişteban, tilik
yün : hirî
yünlü : bihirî, hirîyîn
yürek : dil
yüreklendirmek : biziravkirin
yüreklenmek : biziravbûn
yürekli : bizirav, dilawer
yürekililik : dilawerî
yürekten : bijidil
yürütme : ajotin, doliwkirin
yüz 1 : rû, rûdeyn, suqum
yüz 2 : sad (hejmar)
yüzakı : rûmet
yüzbaşı : serliq
yüzbaşılık : serliqî
yüzleşmek : darîhevketin
yüzleştirmek : darîhevkirin
yüzme : sobayî
yüzmek 1 : sobayîkirin

yüzmek 2 : selixandin
yüzölçümü : rûbar
yüzsüz : bêrû, bêar
yüzsüzlük : bêarî, bêrûyî
yüzücü : soba
yüzük : hingulisk, gustîl
yüzülmek : selixîn
yüzyıl : sadsal

Z

zadegan : maqul
zafer : serfirazî
zağar : tole
zahire : qut
zahmet : mişeqtî, astem
zakkum : zaqqum
zalim : sitemkar, zordest, xedar
zalimlik : sitemkarî, xedarî
zaman : pêl, dem, heyan
zamane : ayane
zambak : sosin
zamk : sitirik
zanaat : pîşe, hûnerwerî
zanaatkar : pîşekar, hûnewer
zanaatkarlık : pîşekarî
zap : zap (robar)
zarafet : çelengî, rewneq
zarf 1 : daçek (rêz.)
zarf 2 : reşbelek
zarif : çeleng
zaruret : pêwistî
zaten : jixwe
zavallı : reben
zavallılık : rebenî
zayıf 1 : kêmgost
zayıf 2 : weza, lawaz, hejar, qels
zayıflamak : qelsbûn, hejarbûn
zayıflatmak : qelskirin, hejar kirin
zayıflık : qelsî, hejarî
zebelleh : hefrît
zehir : jehir
zehirlemek : jehirdan
zeka : zerengî, zîrekî
zeki : zereng, zîrek
zembil : zembil
zemheri : zîpik
zengin : dewlemend
zenginlik : dewlemendî
zerdali : mişmiş
zerde : zerde
zerdüşt : zerdeşt
zerdüştlük : zerdeştî
zerrin : zerrîn
zeyrek : zîrek
zeyreklik : zîrekî
zeytin : zeytûn
zeytinyağı : zeyt
zıbarmak : cehimîn
zıbartmak : cehimandin
zıplama : çirevîtik, helperanî, lotik
zıplamak : çirevîtikdan, helpertin
zırh : zilx
zırhlı : bizilx
zırlama : zirrîn
zırnık : zernix
zıt : rûbar, hember, dij, berçewt
zıtlık : berçewtî
zift : qîr, zift

ziftlenmek : qîrkirin, ziftdan
zil : zengil
zincir : col
zincirlemek : coldan
zincirlenmek : colbûn
zira : lewma
ziraat : çandinî
zirve : qop, mutik
ziya : tîrêj
ziyan : zîyan
ziyansız : bêzîyan
ziyaret : serdan
ziynet : xemil
zonklamak : jenîn
zor : dijwar
zorba : zordar, zordest, kotek
zorbalık : kotekî, zordestî
zorlamak : zordar
zorluk : dijwarî, zorî
zulüm : sitemkarî
zurna : zirna
züğürt : zigurt
züğürtlük : zigurdî
zülum : sitem
zülüf : bisk, zilf
zürriyet : wêrt, dundan
zürriyetsiz : bêwêrt, warkor, kurdunde
zürriyetsizlik : warkorî, kurdundeyî

DENGSAZÎ

I) ALFABEYA KURDÎ

1) Alfabeya Kurdî ko bi tîpên Latînî tê bikaranîn, alfabeyeke fonetik e. Bi gotineke din, alfabeya Kurdî layî ko tê xwendin, bi wî awayî tê nivîsandin.

2) Di alfabeya Kurdî de sih û yek tîp hene. Rêzbûyina tîpên alfabeya Kurdî li gora nêzîkbûyina dengên tîpa ne.

a) Tîpên girdek.

A B C Ç D E Ê F G X H I Î J K Q
L M N O P R S Ş T U Û V W Y Z.

b) Tîpên hûrdek.

a b c ç d e ê f g x h i î j k q
l m n o p r s ş t u û v w y z.

c) Xwedina tîpên Kurdî

aa be ce çe de e êê fe ge xe he i îî
je ke qe le me ne oo pe re se şe te
u ûû ve we ye ze.

II) TEXLÎTÊN TÎPÊN KURDÎ

Tîpên alfabeya Kurdî du nifş in.

A) Tîpên dengdêr.

DANASÎN : Tîpên dengdêr, tîpên dixwedeng in. Bixweser têne xwendin û di xwendina tîpên dengdar de têne

bikaranîn. Di alfabeya Kurdî de heşt tîpên dengdar hene.

Nîşe :

a e ê i î o u û.

Hînker :

a - ax, an, aş, av, ar.

e - ez, em, ew, ev, ewr.

ê - êm, êl, êş, ên, êvar.

i - bin, hin, jin, kin, min. (di navîya wûşeyê de)

î - îsal, îşev, îsk, îşk, în.

o - ol, olî, oh, ox, of.

u - kul, qul, gur, tu, tur. (di navîya wûşeyê de)

û - şûr, kûr, dûr, tû, dû. (di navî û talîya wûşeyê de)

Tîpên dengdêr di nav xwe de diveqetine heşt nifşan.

a) Degdêrên dirêj.

a ê î o û

Hînker :

a - al, aj, ax, ap, aş.

ê - êl, êm, êş, dê, mê.

î - în, îw, kî, wî, vî.

o - bor, boş, boz, dor.

û - ûr, mû, zû, kûr, tûr.

b) Dengdêrên kurt

e i u.

Hinker :

e - ez, em, ew, ev.

i - mil, cil, dil, çil, şil.

u - du, tu, gul, kur, gur.

c) Dengdêrên zirav.

e î u

d) Dengdêrên sitûr

a î o û

e) Dengdêrên tang.

i î u û

f) Dengdêrên farah

a e o

g) Dengdêrên rast

a e i

h) Dengdêrên girover

o u û

B) Tîpên dengdar.

DANASÎN : Tîpên dengdar, tîpên nedixwedeng in. Bixweser nayêne xwendin. Bi arîkarîya tîpên dengdêr dengên xwe didêrin. Tîpên Kurdî ên dengdar bîst û sisê (23) ne.

Nîşe :

b c ç d f g x h j k q l

m n p r s ş t v w y z.

Hînker :

b - ba, baq, bav, ban, baş.

c - cêr, cil, cok, cum, cem.

ç - çal, çar, çav, çok, çi.

d - dar, das, deh, dep, dev.

f - farah, ferx, firo, firok.

g - ga, gav, gaz, gok, guh.

h - har, hew, hêj, hêk, hîm.

j - jîn, jor, jêr, jar, jîr.

k - ka, kab, kal, keç, kur.

q - qad, qam, qul, qer, qey.

l - lam, lap, lat, law, lêv.

m - mam, mal, mar, mêr, mêş.

n - nav, nal, neh, nîv, nof.

p - pak, paz, pel, per, pêş.

r - ra, rê, rû, raz, rex, rêz.

s - sar, sal, sol, sêv, şil.

ş - şal, şeh, şeş, şev, şil.

t - tax, taq, tar, tur, tav.

v - vêl, vir, vala, vejîn.

w - war, wan, win, wane, wî.

y - yar, yek, yarî, yezdan.

z - zad, zer, zêr, zik, zo.

Tîpên dengdar di nav xwe de diviqetin çar nifşan.

Nîşen :

a) Dengdarên nerm.

b c d g h l m n w y z

b) Dengdarên sext.

ç f x j k q p r s ş t v

c) Dengdarên dirêj

f v h x j k l m n r s ş w y z.

d) Dengdarên kurt.

b c ç d g k q p t.

8) Veqetana tîpên dengdar li gora deverên jê der tên.

a) Dengdarên lêvkî.

b f m p v w

Hînker :

b - bed, beq, ber, bes, bêr.

f - fer, fêl, fir, fiş, fal.

m - mêş, mij, mil, min, miz.

p - paz, pir, pol, por, poz.

v - vê, vî, va, van, vêl, vir.

w - wax, win, wê, wî, wan.

b) Dengdarên dirankî.

d l n r s t z.

Hînker :

d - dîk, doh, dor, dûr, dûv.

l - lib, lîç, law, lat.

n - neh, nof, nîv, nan, nof.

r - rêl, rêz, reş, roj, rûn.

s - sar, sêv, sih, sil, sîr.

t - tax, taq, tam, tar, tav.

z - zad, zer, zêr, zîv, zîz.

c) Dengdarên pêş ziman û pêş devkî.

c ç ş j y

Hînker :

c - caw, cêr, cil, cok, cum.

ç - çaq, çal, çav, çay, çek.

ş - şîv, şîn, şor, şiv, şev.

j - jêr, jor, jîn, jîr, jar.

d) Dengdarên qirik û azmenê devkî.

g h k q x

Hînker :

g - gav, gir, gok, guh, gur.

h - hêj, hêk, hey, hin, hol.

k - kaş, kat, kef, kin.

q - qad, qam, qer, qîr, qul.

x - xar, xaw, xef, xem, xal.

III) Tîpên Pevdeng.

9) DANASÎN : Pevdengî, yekbûyina du denga ye. Du deng bi hev ra der tên û layî dengekî têne xwendin. Di alfabeya Kurdî de pevdengek bitenê heye. Herwekî : (XW)

Dengê (xw) yek dibin û layî dengekî têne xwendin. Derî vî pevdengî di alfabeya Kurdhi de pevdeng nînin.

Hînker :

xw, xwe, xwê, xwezî, xwîn, xwişk.

k - kaş, kat, kef, kin.

q - qad, qam, qer, qîr, qul.

x - xar, xaw, xef, xem, xal.

III) Tîpên Pevdeng.

9) DANASÎN : Pevdengî, yekbûyina du denga ye. Du deng bi hev ra der tên û layî dengekî têne xwendin. Di alfabeya Kurdî de pevdengek bitenê heye. Herwekî : (XW)

Dengê (xw) yek dibin û layî dengekî têne xwendin. Derî vî pevdengî di alfabeya Kurdhi de pevdeng nînin.

Hînker :

xw, xwe, xwê, xwezî, xwîn, xwişk.

KORAL 37
ISBN : 975-7780-16-2
40.000 TL